

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

PK
927
.G9
B22
1871

B 799,068

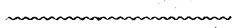

*द्वयस्य सख्यः अपूर्वः
सन्तुष्टोऽप्येते द्वयोरसौ
द्वैतमैत्रियम्*

A
HANSKRIT AND GUJARATI
DICTIONARY.

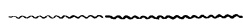

COMPILED BY
BAJIRAO TATYA RAOJI RANJIT,
LATE INTERPRETER TO THE CORONER OF BOMBAY.

CORRECTED BY
KAVISHWAR SHANKARLAL MAHESHWARJI.

REGISTERED UNDER ACT XXV OF 1867.
(ALL RIGHTS RESERVED)

Bombay:

PRINTED AT THE "ASIATIC PRINTING PRESS."

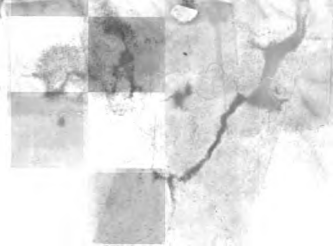
1871.

SOLD BY

MESSRS. ATMAJAM

SAGOON & CO. CALCUTTA

Digitized by Google
ROAD.

707079-254

संस्कृत तथा गुजराती कोश.

भाण्डराव तात्या रावण रणुजत,

मुंअर्धना कारेनरना भाण्ड दुभाष्याम्मे रम्भो

ते

कविश्वर शंकरलाल महेश्वरज्यो

शुद्ध करयो

आ योपडी सने १८६७ ना आकट २५ भां मुण्य रणुसटर करी छे.

मुंअर्ध

अशीयाटीक छापणानामां छापो

सने १८७१.

आत्माराम सयुण्णी दुकानेथी मणशे.

PK
927
G9
B22
1871

DEDICATED.

TO

DR. BHAU DAJI,

GRADUATE OF THE GRANT MEDICAL COLLEGE, HONORARY MEMBER OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY, VICE-PRESIDENT OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY, MEMBER OF THE ASIATIC SOCIETY OF PARIS, OF THE GERMAN ORIENTAL SOCIETY, CORRESPONDING MEMBER OF THE AMERICAN ORIENTAL SOCIETY, MEMBER OF THE HISTORICAL SOCIETY OF PENNSYLVANIA, FELLOW OF THE PHILOLOGICAL SOCIETY, MEMBER OF THE BENGAL ASIATIC SOCIETY, FELLOW OF THE LINNEAN SOCIETY OF LONDON, CORRESPONDING MEMBER OF THE AUSTRIAN MUSEUM OF ARTS AND INDUSTRY, VIENNA, MEMBER OF THE MECHANICS INSTITUTE BOMBAY, OF THE GEOGRAPHICAL SOCIETY OF BOMBAY, FELLOW AND SYNDIC OF THE FACULTY OF ARTS OF THE UNIVERSITY OF BOMBAY, HER MAJESTY'S JUSTICE OF THE PEACE, PRESIDENT OF THE STUDENT'S LITERARY AND SCIENTIFIC SOCIETY, HONORARY SECRETARY OF THE VICTORIA AND ALBERT MUSEUM, PRESIDENT OF THE COMMITTEE OF THE BOMBAY NATIVE GENERAL LIBRARY, VICE-PRESIDENT OF THE BOMBAY ASSOCIATION, PRESIDENT OF THE BOMBAY BRANCH OF THE EAST INDIA ASSOCIATION, CHAIRMAN OF THE COMMITTEE OF THE FEMALE NORMAL SCHOOL, PATRON OF THE JUVENILE IMPROVEMENT LIBRARY, HIGH SHERIFF OF BOMBAY.

&c. &c. &c.

BY HIS MOST HUMBLE FRIEND

BAJIRAO TATYA RAOJI RANJIT,

IN TOKEN OF
ADMIRATION FOR HIS
EMINENT VIRTUES, DEEP AND
VARIED LEARNING, EXTENSIVE AND
PATIENT RESEARCH, UNWEARIED ZEAL IN THE
WELFARE OF HIS FELLOW COUNTRYMEN AND
THE RELIEF OF SUFFERING HUMANITY, THE PROMOTION
OF EDUCATION AND REFORM AMONGST THE NATIVES OF INDIA, AND IN
REMEMBRANCE OF MANY HAPPY DAYS, PASSED IN PLEASANT COMPANY DURING
HIGHLY INTERESTING TRAVELS IN RAJPUTANA, AND IN CENTRAL AND EASTERN

1917

1918

1919

1920

1921

1922

1923

1924

1925

1926

પ્રસ્તાવના.

આજ દીવસ સુધીમાં આવા કોઈપણ ગ્રંથ બહિર ન પડવાથી, સંસ્કૃતના અભ્યાસિઓને અડચણ પડતી હતી એટલુંજ નહીં, પણ જે વખતમાં યુજરાતી ભાષાની અપુર્ણતાને સંસ્કૃત શબ્દો વાપરવાનો રીવાજ વધતો જાયછે, તે વખતમાં હરકોઈને આવા ગ્રંથ વગર અડચણ પડતી હશે તેનો વાંચનારે શેહેજ વિચાર કરવો. મારો પણ એમટો વિચાર થયા વિચાર હતો, જે એમટો મને આપણા સુક્ષ્મ ડાકતર મી. ધીરજીરામ વાવડામણી તથા શેઠ ત્રીભોવનદાસ રતનજી મોદીની પુર્ણ ઉસ્કેરની હતી, પણ કેટલીક અડચણને લીધે મારાથી ખર્ચી શકતું નહીં હતું. સુખ્ય અડચણતો યુજરાતી અને સંસ્કૃત જાણનાર શાસ્ત્રીની હતી, જેમટો હું ધણીવેળા નિરાશ થયાં હતો, પણ આ અડચણને માટે એ મને અટકી રહેવું ન જોઈએ, એમા મારા કેટલાએક મિત્રોનો આગ્રહ થયાથી તેઓએ મને આગળ શાસ્ત્રી સંકરલાલનો સમાગમ કરાવ્યો. એ શાસ્ત્રીનું સંકૃતમાં સૈધુ જ્ઞાન, આવા એમટો જેનો સ્વભાવિક ઉમંગ, અને તેની સાથે તેનો સરસમા સરસ યુજ જે તેની નવતા અને ગર્વરહીતપણું તે જોતાંવારનેજ મને જે આનંદ થયો, તે કંઈ જોવા તેવા નહતો. હું જે આ દીવસ એટી થયો તેનો પસ્તાવો થવાને બદલે મને સંતોષ થયો, કારણ જે ઉતાવળ કરી તેના અર્ચીત હું આજના જેવું સંતોષદાયક કામ કરી શકત નહીં.

આ કોશમાં મેં બનતાંસુધી ધણા અને વારંવાર ઉપયોગમાં આવે તેવા શબ્દો દાખલ કર્યાં છે. જેથી સંસ્કૃત શિખનારા યુજરાતીવાને, ખીજા ગ્રંથ વાંચનારાઓને, ખીજા કોશની ગરજ ઘટી જાય એમ મને ખાતરી છે.

આ ગ્રંથ એશીઆટીક છાપખાનાના અધીપતી મી. નારાએણ સાજખાનને આગળ લખને તથા ધણી ઉતાવળ કરીને મુદતની અંદર સફાઈથી તથા ચાલાકીથી કરી આપ્યા તેથી તેવોનો હું ધણાજ સંતોષથી ઉપકાર માનુંછુ.

મુંબઈ તારીખ ૧ આક્ટોબર }
 અને ૧૮૭૧ ઈસવી. }

ગ્રંથકર્તા
 સભા,
 પડાં,

YERKES
1877

1877

વાંચનારાઓને સુચના.

તાજેકલામ.

આ ગ્રંથે અવ્યયામાં મેં અમરકોશ, પ્રેક્ષિસર, હારેસ હુમન ઉદાહરણની સંસ્કૃત અને અંગ્રેજી કોશની, રેવરેન્ડ : ટુસનો સંસ્કૃત અને અંગ્રેજી કોશની, પ્રેક્ષિસર પેનશીસનો સંસ્કૃત તથા અંગ્રેજી કોશની, પ્રેક્ષિ માળીઅર હુલીયમ્સનો અંગ્રેજી અને સંસ્કૃત કોશની, અને વપ્પતે વપ્પતે માધોપ્પા અંદ્રોપ્પ સંસ્કૃત અને મરાઠી કોશની મદદ લીધીછે, તેથી હું તેઓનો ધણો આભાર માનુંછું. કોશમાંના જે ચીજો વાપર્યા છે તેની સમજૂતી—

અ.	અવ્યય.	પુ.	પુલિંગ.
ઉ.	ઉદાહરણ.	વિ.	વિશેષણ.
ન.	નપુંસક લિંગ.	સ્ત્રી.	સ્ત્રીલિંગ.

આ. તા. રા. ૨.

મેહરબાન ઠાકતર સાહેબ ભાગીદાર,

ચુંબક શેહેરના હાલના હાઈ શેરીફ, અને અનેની યુગીવરસીડીના ફેલો તથા સીડીક, ઇત્યાદી, ઇત્યાદી.

સાહેબ—દેશી ભાષામાં ગ્રંથકારોને આશ્રય આપવામાં આપની નિરંતર રૂચી, દેશના લાભમાટે આપનું વારંવાર અગ્રવાદિપણું, નવા શોધ કરવામાં, માહારોગ મટાડવામાં આપના ભગીરથ પ્રયત્ન તથા મારા ઉપર આપનો યુરપીસરખો ભાવ, અને હિંદુસ્થાનની યુસાફરીમાં મારી આપે કરેલી સંભાળ જોઈ, મારા આપ તરફ જે પ્રેમ છે, તેની જીશાનીમાં હું મ્હેટી નમ્રતાની સાથે આ લઘુ સંપ્રદાય આપ સાહેબને અર્પણ કરું છું; જે આ પ્રસંગે મહાર નામ આપસરખા માનવતા ગૃહસ્થસાથે જોડાવું જોઈ, મને પરમ હર્ષ ઉપજે છે એટલું જ નહીં, પણ તેથી મને માન છે.

આપનો નમ્રમિત્ર,
બાહરાવ તાત્યારાવજી રાવ

.1.
બ્રહ્મ,
કપડાં,

સંસ્કૃત અને ગુજરાતી કોશ.

અ

અક્ષર

અ.

(અ:) એટલે વિષય.
 અભાવાર્થે, નિષેધાર્થે, અભ્યારે શબ્દમાં આ-
 આવેછે ત્યારે તેનો અર્થ નહીં એમ થા-
 . ડ. અરાજદેવકં નદ્યમ્
 . (કં) દુઃખ. ૨. પાપ. [રણ્યાનલજ્જસે.
 , સ્ત્રી. (ળિઃ) એક ગાળ છે. ડ. આઃપાપકથમક
 મંનુ, વિ. (માં. મળીઃ મં.) પુણ્યકર્મ કરનારો,
 કામ કરનારો.
 કૃતિ, વિ. (તિઃ તિઃ તિ.) જેણે નિવેડો નથી
 અથવા પ્રાયશ્ચિત્ત નથી લીધું એવો પાપી,
 રાધી
 , વિ. (રઃરા. રં.) અપવાસ કરનારો, અપવાસ્ત.
 , વિ. (નાઃ નાઃ નઃ) પાપ વગરનો, નિરપરાધી
 , વિ. (હઃ હા. હં) કુંવારો, વગર પરણેલો.
 વ. (ભઃ બ્યા. ભ્યં.) અશક્ત, નબળો, નાતવાન.
 . (તોં.) નહીં કરનારો, અપ્રવર્તક.
 ન. (ત્વં.) અકર્મ, અકૃતિ, કામ ધંધો ન
 રો, અનુલોચી. [મિસી રહેનારો.
 વિ. (કૃત્.) ભુંડું કામ કરનારો દુરાચરણી,
 (કઃ) મિત્ર, નિશાળી, એધાણુ, ૨. યાજ્ઞો
 પાંકડો, ૪. નવ સંખ્યા.
 ધ. ન. (ભ્યં.) સ્વર્ગ, સુખકારક સ્થાન.
 ટ. વિ. (સઃ સા. સં.) સિંધર બુધ્ધીવાળો.
 . (ર્ષ) સોનું, ૨. રૂપું.
 (રઃ) કોટો, ધૂણુગો, સણુગો.
 . (ઞઃ) અંકુશ, માવતના હાથમાં જે હાથી
 નું હાથ આર હોય છે તે.

અકૂપાર, પુ. (રઃ) સસુદ્ર, દરિયા, ૨. કાચખો.
 અંકુર, પુ. (રઃ) અંકુર શબ્દ જીવો.
 અકામ, વિ. (મઃ મા. મં) જેને કામ નહીં તે, નિષ્કા-
 મ, ઈચ્છા વગરનો.
 અકામાત્મન્, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મં.) ઉપેલો શબ્દ જીવો.
 અક્ષિચન, વિ. ના. નં. ઉપેલો શબ્દ જીવો.
 અકૃષ્ટપચ્ચ, વિ. (ચઃ ચ્યા. ચ્યં.) ખેડવા વગર ઉગનારું,
 આપેઆપ ઉગનારું.
 અક્ષેતન, વિ. (નઃ ના. નં.) ધરવગરનો, જેણે ખેરખાર-
 છોડીને જંગલમાં વાસ કર્યો તે, સન્યાસી.
 અંકોઠ, પુ. (ઠઃ) અંકોલનું ઝાડ.
 અંક્ય, પુ. (ક્યઃ) એક જાતનું વાજુ, ચર્મવાદ્ય, મૂદં.
 ગળી જાત.
 અક્ષ, પુ. (ક્ષઃ) તોણો, ૨. રમવાનો પાસો, ૩. ભીલામાનું
 ઝાડ, ૪. પદ્મું, ૫. વ્યવહાર, ખેડેડો, ન. ૧. સંચલ,
 ૨. ઇંદ્રિય, ૩. સુરમો, પુ. જાણેલો જે અર્થ તે,
 રૂદ્રાક્ષ, ૪. ભદ્રાક્ષ, ૫. સાપ.
 અક્ષતા, પુ. (તાઃ) લીલા ચોખ્ખા, પલજેલા ચોખ્ખા,
 ભીના ચોખ્ખા.
 અક્ષદર્શક, પુ. (કઃ) ન્યાયાધીશ, ઇન્સાફ કરનારો.
 અક્ષદેવિન્, પુ. (વી) પાસાવતી રમનારો.
 અક્ષધૂત, પુ. (તેઃ) અક્ષદેવીન્ આ શબ્દ જીવો.
 અક્ષપાદ, પુ. (દઃ) ગૌતમ રૂષિ, ન્યાય શાસ્ત્ર કરતા.
 અક્ષર, ન. (રં) ચોક્ષ, ૨. અકારાદિ વર્ણ, ૩. પરબ્રહ્મ,
 ૪. આકાશ, ૫. ધર્મ, ૬. તપ, ૭. વસ્ત્ર, કપડાં,
 ૮. મૂળ કારણ.
 અક્ષરચળ, પુ. (ળઃ) લેખક, લખનારો.
 અક્ષરચુંચુ, પુ. (ચુઃ) ઉપેલો શબ્દ જીવો.

અક્ષરવિન્યાસ, (સઃ) લીળી.
 અક્ષરસંસ્થાન, ન. (નં) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 અક્ષરચક્ર, ન. (કં) એક જાતનો ખાર છે જેને શેર મીઠું કહે છે તે. [ની રમત.
 અક્ષવતી, સ્ત્રી. (ત્રિ.) જીગર, ઘૂત, નિહંપ પદાર્થ-
 અક્ષતિ, સ્ત્રી. (ત્રિ.) ધર્મી.
 અક્ષિન્, ન. (ક્ષિ.) આંખ.
 અક્ષિક્રૂટક. ન. (કં) હાથીની આંખનો ડોળો-ગોળો, નેલપિડ.
 અક્ષિગત, વિ. (તા:તા, તં) દ્વેષ કરવા લાયક. [મીઠું.
 અક્ષિવ, ન. (વં) સમુદ્રથી થએલું મીઠું, દરીયાથી થએલું અક્ષીવ, ન. (વં) અક્ષિવ આ શબ્દ જીવો, ૨. સરગ-
 વાનું ઝાડ. [આખરો
 અક્ષોટ, પુ. (ટઃ) ડુંગરી અખોડનું ઝાડ. અખોડ, અક્ષોહિણી, સ્ત્રી. (ળી) મેહોટી ફોજ, મેહોટી સેના, જેમાં ૨૧૮૭૦ હાથી ૨૧૮૭૦ રથ, ૬૫૬૧૦ ઘોડા, ૧૦૯૩૫૦ પાવદળ હોય છે.
 અકોવિદ, વિ. (દઃ દા. દં.) સુરખ, મેવકુક, અસાગી.
 અક્ષિજ્ઞહૃદય, વિ. (યઃ યા. યં.) નિદંધ, દયાવગરનો, કડોર.
 અર્ચંડ, વિ. (હઃ હા, હં.) પુરૂ, પુટયા વગરનું, આખું.
 અર્ચંડિતોઃસ્વ, વિ. (વઃ વા. વં.) જ્યાંહાં હમેશાં મોજ છે તેવું શહેર.
 અર્ચર, વિ. (રઃ રા. રં.) કોમળ, નરમ.
 અર્ચાત, પુ. ન. (તઃતં) કુદરતી તલાવ, કોઈએ નહી ખાલેલુ એવું તલાવ.
 અર્ચિલ, વિ. (લઃ લા, લં.) સર્વ, આખું.
 અર્ચ, પુ. (ગઃ) પરવત, ડુંગર, ૨. વૃક્ષ, ઝાડ.
 અર્ચિલશ્રીગુણ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) જેનામાં સર્વ સ્ત્રાન સંબંધી યુજી છે તે.
 અર્ચિલામ્નનુ, પુ. (સ્મા.) ઈશ્વર, પ્રાણીમાત્રનો આત્મા.
 અર્ચદ, પુ. (દઃ) ઐશ્વર્ય, ઝાસડ.
 અર્ચદંકાર, પુ. (રઃ) વૈદ્ય, હકીમ, ડાકતર.
 અર્ચરી, સ્ત્રી. (રી) તાડના ઝાડમા હેલો એક ભેદ છે. ૨ એક જાતનું ધાશ છે. [ઝાડ.
 અર્ચસ્ય, પુ. (સ્પઃ) અર્ચસ્ય રૂપિ, ૨. અર્ચયાનાં
 અર્ચ, ન. (ર્ચં) શરીરનો ભાગ, શરીરનો અવયવ, ૨. સંબોધન.

અર્ચદ, ન. (ર્ચં) હાતના ખાજીપર ખાંધવાનું ધરૂં
 ખાજીખંધ વિગેરે, પુ. (દઃ) વાળીનો દીકરું.
 અર્ચન, ન. (ન) આંગણું, ચોક.
 અર્ચના, સ્ત્રી. (ના) સારા ખાંધાળી ખેરી, ૨. સર્વ ભોમ નામનો જે ઉતર દિશાનો હાથી તેની જો
 અર્ચમ, પુ. (મઃ) ઝાડ, વૃક્ષ.
 અર્ચવિક્ષેપ, પુ. (વઃ) એક જાતનું નાચવું.
 અર્ચસંસ્કાર, પુ. (રઃ) અર્ચની અસાખ વાસ જવ સાર સુગંધિ પદાર્થ ચોળે છે તે.
 અર્ચહાર, પુ. (રઃ) એક જાતનું નાચવું.
 અર્ચ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) કહણુ, મુશકેલ, અડચણ ભરેલું
 અર્ચાશ, વા. (શઃ શા, શં.) ધણું ઉંડું, જેનું તળી જણાય નહી તે.
 અર્ચાર, ન. (ર) ધર.
 અર્ચાર, પુ. (રઃ) મંગળનામનો ગ્રહ, અર્ચારો, ઝાડ ઉખાડવું, આની.
 અર્ચારક, પુ. (કઃ) મંગળનામનો ગ્રહ.
 અર્ચારશાંતિકા, સ્ત્રી. (કા) સગડી.
 અર્ચારવહ્લી, સ્ત્રી. (લી), ભારંગીનો વેલો. [કણું
 અર્ચારવહ્લીરી, સ્ત્રી. (રી) કુંજ વૃક્ષની એક જાત છે.
 અર્ચારશાકત્રી, સ્ત્રી. (ત્રી) સગડી.
 અર્ચારકાર, પુ. (રઃ) ચિકારવું, લેવું, ગ્રહણ કરવું.
 અર્ચારકૃત, વિ. (તઃતા. તં) ચિકારવું, લીધેલું, ગ્રહણ કરેલું
 અર્ચારાશિષ્ય, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) ડાહ્યો, ખડુબુદ્ધિવાળો
 અર્ચારાશોષ, વિ. (શઃ શા. શં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 અર્ચગુણ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) જેમાં રજતમાદી યુગ્મ નથી એવો, નીચું, ઈશ્વર.
 અર્ચગુરુ, પુ. ન. (રઃ) સિસમનુ ઝાડ, ન. (ક્ષ) કૃષ્ણાગર અંદન.
 અર્ચગુરુશિષ્યા, સ્ત્રી. (યા) સિસમનું ઝાડ.
 અર્ચગુલ, નં. (લં) આંગળુ. (વાનો દાગીને
 અર્ચગુલિ, સ્ત્રી. (લિઃ) આંગળુ, હાથીના કાનમાં પેહલું
 અર્ચગુલમુદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા) જે વીટીના નંગ ઉપર અર્ચના નંગની જગોએ રામનામાદી કાંઈ લખ્યું હોય તે
 અર્ચગુલી, સ્ત્રી. (લી) આંગળી.
 અર્ચગુલીયક, ન. (કં) વીટી.
 અર્ચગુણ, પુ. (ણઃ) અંચુડો.
 અર્ચાયા, સ્ત્રી. (યા) આનીની સ્ત્રી-ખેરી.

१, पु. (ग्निः) देवता, अंभार, वस्तेव.
 कण, पु. (णः) यीनगारी, तणुप्पा.
 चित्तु, वि. (त्) देवता सण गावनारो.
 ज्वाला, स्त्री. (ला) देवता नो भउडे, भाण, भणुडे.
 मणतुं, अेक जतणी वनस्पती जेने धावणी
 अथवा धावणीना कूल केहेछे ते.
 भू, पु. (भूः) कारतीक स्वामी, महादेवना दीक-
 रातुं नाम.
 मंथ, पु. (यः) अरणीनुं आड.
 मुखी, स्त्री. (खी.) भीलामानुं आड.
 रोहिणी, स्त्री. (णी.) अगलमाना अेक जतनां
 देवता जेथी आगे थाअेछे ताव आवेछे अ-
 ने माणुस सातमे दहाडे मरी जअेछे.
 शिख, न. (खं) डेसर.
 शिखा, स्त्री. (खा) अेक जतणी वनस्पती छे,
 जेने मराठीमां कुलाणी करी केछे कासीयावाडमां
 धुयो व छताग केहेछे.
 होव, वि. (वः) जेने अभाहोत्र लीधुं छे तं.
 पुलाव, पु. (तः) अजिथी थयेलो उत्पात, यतमानो
 कृत्विजछे.
 ध, पु. (धः) कृत्विज विशेष, दहाजपुं, अजिथी
 अयेलो उद्वव, आनीपी छजथनी. [मुज्य.
 न. (घं) शिपर, टोय, आणी, आगलो भाग,
 १, पु. (जः) वेडोभाळ, मोहोडोभाळ.
 अन्मन्, पु. (न्मा) भ्राह्मणु,
 ति, वि. (णीः) मोटो, वेडो.
 १, अ. प्रथम, आगण.
 १सर, वि. (रः रा, रं.) आगण जनारो.
 १स, न. (सं.) कुलेधुं.
 १र, वि. (रः रा, रं.) आगण जनारो.
 १, पु. (यः) मोटो भाळ, वेडो भाळ. वि. (यः
 १. यं.) मुज्य.
 १, वि. (यः या. यं.) अग्रिय अे शपुद ज्युषो.
 १िषु, पु. (षुः) पीछवार परलेली अर्धरीनो
 रीजो वर, नातानो वर, धरधरणा नो धली.
 १, पु. (रः) आगेवान, रस्ती देयाडनार. वि.
 १ंनुं, आगलुं, आगण थर् गयेलुं.
 १, वि. (र्यः र्या. र्यं.) मुज्य.

अच, न. (घं.) दुःप्प, २. पाप, ३. अमसुर, ४. अत,
 ५. राक्षस, शिकारणी लत-वसन.
 अघन्न, वि. (घ्नः घ्ना. घ्नं.) पापनो नाश करनारो, पा-
 पनाशक.
 अघटमान, वि. (नः ना. नं.) जेमां संअध नथी ते,
 अणुधटतुं.
 अघनिष्कृत, वि. (तः ता. तं.) जेणु पापनो नाश की-
 धाछे ते.
 अघमन्लापह, वि. (हः हा. हं.) पापने दूर करनारो.
 अघमर्षण, वि. (णः णुं. णं.) पापनो नाश कर्ता. [भं. ल.
 अघमर्षण, न. (णं) सर्व पापना नाश सार जपवानो-
 अघशंस, वि. (सः सा. सं.) उपलो शपुद ज्युषो.
 अघामांगव, पु. (वः) अघेडानुं आड.
 अघ्न्या, स्त्री. (घ्न्या) गाथ.
 अंघि, पु. (घिः) पग.
 अंघ्रिज, पु. (जः) शुद्र. [इवणु, वीगेरे केहेछे ते.
 अंघ्रिजार्णिका, स्त्री. (का) वनस्पती छे जेने उवला, पी-
 अंघ्रिवाहिका, स्त्री. (का) उपलो शपुद ज्युषो.
 अघोन, वि. (नः ना. नं.) पाप करनारो.
 अघोचमर्षण, वि. (णः णा. णं.) अनेक प्रकारना पापने
 नास करनारो.
 अहुघ्नवान, वि. (नः ना. नं.) पगनो अंघुडो युसनारो
 अणक, २. आड, वृक्ष.
 अचंडी, स्त्री. (डी.) गरीअ गाथ, तोकान नकरे तेवी गाथ.
 अचल, पु. (लः) दुंगर, परवत.
 अचला, स्त्री. (ला) पृथ्वी.
 अंचित, वि. (तः ता. तं.) पुजेलो. [टिकमणी.
 अच्छ, वि. (छः छा. छं) साक. पु. (छः) रींछ, २. रकु-
 अच्छमह, पु. (लः) रींछ. [छलु जेने तारकी केहेछे ते.
 अच्युन, पु. (तः) विधयुनुं नाम छे, २. अेक जतनुमा-
 अच्युताग्रज, पु. (जः) अलराम, अथदेव.
 अच्युतरुष, पु. (रुट. रुड.) जेना शैशवो नाश यतो
 नथी ते. हनेश देवी,
 अच्छिन्न, वि. (जः ज्ञा. ज्ञं.) वगर तोडेसुं, वणगी र-
 हेसुं, आधुं. [तलाव, आदी नवाणु.
 अच्छोद, वि. (दः दा. दं.) निर्मण पाणीवाणुं कुवा, वाण्य,
 अज, पु. (जः) अकरो, २. महादेव, ३. विधयु, ४.
 अजदेव, कामदेव, रघुराज नो दीकरो.

अजगंभिका, स्त्री. (का.) अमेक जगतनुं शक छे. जेने तलवएणी, कानइडी कहेछे.
 अजगर, पु. (रः) अमेक जगतनो मोटो शाप छे.
 अजगव, न. (वः) महादेवनुं धनुष्य.
 अजउभी, वि. (श्रीः श्रीः श्रीः) श्रुद्धिमान, उल्लो.
 अजन, पु. (नः) हलको, नीय भाएस. वि. (नः ना. नं) उ. ळउ, भाएसवीनानुं.
 अजनानि, स्त्री. (निः) अमेक गाण छे. उ. अजनिस्ते षट भूयान्.
 अजनयोनिज, पु. (जः) दक्षप्रजपति, महादेवनो ससरौ.
 अजन्य, न. (न्यं) अपशुकर, उतपातनो वप्यत.
 अजमोदा, स्त्री. (दा.) अजमे, अजमे.
 अजया, स्त्री. (या.) माया, मोह, भरम, अवीधा.
 अजश्रुंगी, स्त्री. (गी) वनस्पतीमां जेने मेढशिंगी कहेछे ते.
 अजसं, अ. निरंतर, नित्य, हमेश.
 अजहा, स्त्री. (हा.) वनस्पतीछे जेने कुहिरि कहेछे ते.
 अंजन, पु. (नः) पक्षीमदिशानो हाथी. न. (नं.) मेश, काल्य, आंजल्य.
 अंजन केशी, स्त्री. (शी.) अमेक जगतनी सुवासीक वनस्पति छे.
 अंजनी, स्त्री. (नी) जे स्तीना शरीरे सुप्पउ चोपडेली होय ते स्ती, र. हनमानगीमां.
 अंजनाभिका, स्त्री. (का) अमेक जगतनी धिलोडी, पी. लोडी.
 अंजनावती, स्त्री. (ती) पश्चिम दिशाना हाथीनी स्ती.
 अंजलि, पु. (लिः) ज्योति, हथेणी.
 अंजसा, अ. ळलदी, अटपट, र. उ. अंजसे
 निररुभुः कुचगृहैः
 अजा, स्त्री. (जा.) अकरी.
 अजाजी, स्त्री. (जी.) अं.
 अजाजीव, पु. (वः) भरवाउ, अकरां पाणनारे.
 अजित, वि. (तः ता तं.) पराभव नहीं थअलेला, को-
 धथी न हारैला. पु. र. महादेव, उ. विभु.
 अजिन, न. (न) हरएनुं आमहुं.
 अजिनवत्ता, स्त्री. (ता.) अमेक जगतनां पक्षी, जेने वन वागणां, यामांयिउ, छापा करी कहेछ-ते.
 अजितात्मन्, वि. (त्मा. त्मा.त्मां.) जेएउआत्मा अत्यो.

अभिनयानि, पु. (निः) हरए.
 अबिर, न. (रं.) चोक, आगाळुं, र. शरीर, अ. वयव, उ. देउको, ४. वाधु.
 अजिह्वा, वि. (झः झा. झं.) कपटवगरनुं, अं.
 अजिह्वग, पु. (गः) आण.
 अजीवानि, स्त्री. (निः) अमेक गाण छे.
 अजाजीवीन्, पु. (वी) भरवाउ.
 अब्जुका, स्त्री. (का) नायनारी, पेश्या, रांड.
 अबडव्या, स्त्री. (या.) मो आंजणीनुं आउ.
 अबज, वि. (ज्ञः ज्ञां. ज्ञं.) मूर्ध.
 अब्जान, न. (न.) अयथार्थसान, आन्ती, अज-
 एपाळु.
 अब्जानिन्, वि. (नी-निनी-नि.) अरत, सुठ, अज-
 एयो, ना वाकेइ.
 अब्जान, वि. (तः ता. तं.) अजएयो, अप्परवगरनो.
 अयनि, स्त्री. (निः) धनुष्यनुं अग्र.
 अयनी, स्त्री. (नी.) उपरनो शप्पु ज्योयो.
 अयवि, स्त्री. (विः) ळंगल, अरएय, वन.
 अयवी, स्त्री. (वी.) उपलो शप्पु ज्योयो.
 अयहूष, पु. (षः) अदुआनुं आउ.
 अयहूष, पु. (षः) अदुआनुं आउ.
 अया, स्त्री. (या.) भटकवुं, रप्पउवुं.
 अय, पु. (इः) घेरनो भाणो, मजलो, मेडी, र. न. अंज-
 अया, स्त्री. (या.) भटकवुं, रप्पउवुं.
 अंड, न. (डं) धंहुं, भेहुं, र. अहसांड.
 अंडक, पु. (कः) आंडयो.
 अंडकोश, पु. (शः) आंडयो.
 अंडकोष, पु. (षः) आंडयो, पजीयो.
 अंडज, पु. (जः) अहदेव, र. माछलां, उ. पक्षी, ४.
 साप, तथा जे प्राणी धंडाभांथी पैदा थाअेछे ते.
 अणक, वि. (कः का. कं) नीय, हलहुं, तरसुं.
 अणवीन, वि. (नः ना. नं) जे अंतरमां आछुनामनुं
 धान्य थायछे ते अंतर.
 अणव्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) अणुवीन शप्पु ज्योयो.
 अणि, स्त्री. (णी.) पु. (णिः) गाडीना पयडाणी धरी
 छेउ जे पीली रापेछे ते, सीमा, हई, मर्याद
 अणिमन्, पु. (मा) धाळुं अीळुं, र. अष्टसिद्धीमां
 अमेक सिद्धी.

स्, वि. (यान्. यसी, यः) धर्त्युं -हान्तुं.
 पु. (णुः) अेक जतनुं धान्य छे. वि. (णुःर्ष्वी
 .) अतीशय आरीक, सुक्ष्म.
 पु. (ऋः) दुंगरणी कराड.
 ङ, वि. (ङः ज्ञा. ज्ञं.) जे माणुसने धर्चरयीशे
 न नथी ते, अपदार्थ साणी
 स्वर्श, वि. (शः शो शी.) जेना तणीयानुं ठेकाळुं
 ।हीं तेपुं, अपरंपार उंडुं, धळु उंडुं.
 ङ, स्त्री. (सी) अेक जतना पील छे जेने अ-
 ।सी कुळे छे
 अ. उत्कर्ष. २. अतीकमणु, उ. अतिवेलं ३.
 पुती, ४. पूल, ५. अतिशय.
 ङ, पु. (मः) म्हडाध, हल्लो २. गकलत, ३. उ-
 िधन ४. भूल, युक्त, ५. विरभृती, ६. आसा भंग.
 गविद्, वि. (न-द्.) अतज्ज्ञ शब्द णुवे।
 हं, अ. अयोग्यताथी, अयुक्तपलाथी.
 त, वि. (तः ता. तं.) सावध, आणम वगरनो,
 जगतो.
 पुर्वात्तं, पु. (त्तीं) जनानापानामां स्त्रीणां भं-
 ियोमां रेहेनारो माणुस.
 र्, वि. (क्यः क्यो. क्यं.) जे पदार्थ विशे ज्या-
 । आवतो नथी ते, २. धर्चर,
 येसहस्रशक्ति, वि. (क्तिः क्तिः क्ति.) जेगी शकी वि-
 पारमां नथी आवती ते.
 शर, पु. (रः) अंदर पोडेलुं तीर-आणु, शरीरमा
 पनारो रोग-भरल.
 ित्तं, वि. (त्तीं. त्तिनी. त्ति.) जेसुरवत-अभर्थादा;
 ित्तुंल अपरायकाम करनारो, अतीशय अना-
 पार करनारो.
 िदास, वि. (सः सा. सं.) धळुल नाश करनारो,
 मांगनारो, धात करनारो.
 ि, वि. (सः सा. सं.) जेगी धर्च्छा तृप्त नथी थधं
 ते, जे तृप्त नथी ते.
 दृश, वि. (दृक्.) जेतां जेतां जेगी आंअ तृप्त
 थधं नथी ते.
 िर्षं, वि. (शीं. षिणी. षिं.) धर्षणी रीसवाणि।
 ङार, पु. (रः) अेक जतनो भरल, धर्षणा आ-
 डकारनो भरल.

अदयालु, वि. (लुः लुः लु.) निदय, दयावगरनो, कुंर.
 अदर्शन, न. (नं.) छेडीदिनुं-सुकपुं, अपमानक-
 रपुं, लपुं रेहेपुं.
 अदीन, वि. (नः ना. नं.) श्रीमंत, पैसावाणि.
 अदूरान्, अ. पामे, नलुक, आगण, ललधी, वेहेपुं.
 अदूषितधी, वि. (धीः धीः धि.) सारी शुद्धिनो, जेगी
 शुद्धि अगडेली नथी ते.
 अदृष्टरूप, वि. (पः प्रा. पं.) जेनुं ३५ (आकार) कोर्ध
 वपने जेपुं नथी तेपुं, वगर जेपुं.
 अदृष्टश्रुतपूर्वत्व, न. (क्लंः) जे आगण सांभळुं नथी
 तथा जेपुं नथी ते.
 अदृष्टि, स्त्री. (ष्टिः) कुंर दृष्टि, लूंडी नलर.
 अद्वा, अ. तत्व, साक्षात. उ. आत्मा अवेति.
 अद्भुत, न. (तं.) अज्जअेप, आश्चर्य, २. आठ रस
 माहेलो अद्भुतनामनो रस.
 अद्भार, वि. (रः रा. रं.) अकरांतियो, आठकणु;
 आठधर.
 अद्य, अ. आज, आज, हमाणा.
 अद्रि, पु. (द्रिः) पर्वत, दुंगर, २. वृक्ष, आड, उ
 सुयं, सूरल.
 अद्भुतकर्मन्, वि. (मां. मां. मं.) अती अज्जअेप-आ-
 श्चर्यकारक कर्म करनारो.
 अद्भेद, न. (तं.) अभेदा लुव अने परमेधर अे
 अेक छे अेवी अभेद शुद्धि.
 अद्भयवादेन्, पु. (दी.) अुर्ध्वाअवतार.
 अंधकूप, पु. (पः) अेक जतनुं नरकः
 अंधधी, वि. (धीः धीः धि) असाणी, जेवकुं, सुरअ.
 अंधबुद्धि, वि. (द्धिः द्धिः द्धि.) उपलो शब्द णुवे।
 अंधम, वि. (मः मा. मं.) नीअ, कनिष्ठ, हलकुं, नरसुं.
 अंधमर्ण, वि. (र्णः र्णां. र्णं.) देवादार, हेणुदार, करलदार.
 अंधर, पु. (रः) नीअलो होड, वि. पाताळ, अंधम.
 अंधरान्, अ. अंधरदेश, नीचे.
 अंधरण, अ. नीचे, नीअलो,
 अंधरेणुः अ. गध/कालि, परभदहोडे.
 अंधस्तात्, अ. नीचे, हेडण.
 अधिकं, वा. (कः का. कं.) वपुं, अधीक, अहु.
 अधिकाद्धि, वि. (द्धिः द्धिः द्धि.) आयाद, सक्षण, यश-
 सिव, कृतार्थ०

आभिकोङ्ग, न. (गं) पुश्चनो कुमरभेद, पठको, कृति अं-
धन.

आभिकार, पु. (रः) अंधिकार, अन्धीकार.

आभिक्षप, पु. (पः) इपको, दोश. [अभिक्षुं.

आभिसन, वि. (तः ता. त.) भेजवेलुं, संपादित, २.

आभित्यका, स्त्री. (का) पहाड उपरंगी उंची जमीन.

अभर्मवात्तनु, वि. (तां. चिनी. चि.) अंधरभी, पाप कुर्म
करनाशे.

अभिरंदनेन, पु. (ता.) यम, जम, यमराज.

अभिराव, वि. (वं. वी. वं.) लाकडांनु, लाकडाथी अनेलुं.

आभिरैविक, वि. (कः की. कं.) देवसंयंधी, परमार्थ सं-
यंधी,

आभिव, पु. (पः) प्रभु, मालिक, धली, सहेय.

आभिमू, पु. (भूः) उपलो शब्द श्रुयो.

आभिमौतिक, वि. (कः की. कं.) भुतसंयंधी, शरीरसंयंधी.

आभिरुहसमाश्रियोग, वि. (गः गा. गं.) अनी लक्ष
लगाडीने ध्वरनुं ध्यान मीतन करेछे ते.

आभिरौहिणी, स्त्री. (णी) नीसरली, दादशे, सीडी.

आभिलोकनाय, पु. (यः) ध्वर, जगतने स्वामी-धली.

आभियासन, न. (नं) सुगंधी करजुं

आभिविन्ना, स्त्री. (न्ना) अेक पुश्च धली अंधरी पर-
एयो होय तेमांगी पेहेली परलुली आयडी.

आभिश्रयणी, स्त्री. (णी.) सुल्लो.

आभिश्रान, न. (नं) पधुं, २. गाम, सहेर, ३. प्रभाव,
४. भेसजुं. ५. रेहेवांगी जगा.

आभिवेतव्या, स्त्री. (व्या.) अीजु आयडी परलुवासाइं
पेहेली परलुली आयडीने ने पैसा आपवापडेछे
ते आयडी.

आभिवेद्या, स्त्री. (द्या.) उपलो शब्द श्रुयो.

आभिक्षिप्त, वि. (प्तः प्त. प्तं.) इपको पामेलुं, दोश पामेलुं.

आभिकृत, पु. (तः) अंधिकारी. [भिवकुं.

अंधिकृतात्मनु, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) अंतान्गी, सुरअ

अधीन, वि. (नः ना. नं.) स्वाधीन, हस्तक.

अधीर, वि. (रः रा. रं.) धभरायलो, व्यग्रचित्तवाणे,
अपण, अंयण, [राज नभे ते.

अधीश्वर, पु. (रः) सेहेनशा, ने राजने अीज सधणा

अधुना, अ. हभलां, हपडे.

अधृष्ट, वि. (ष्टः ष्ट. ष्टं.) लाजवापुं, शरभवापुं.

अभोगंत, पु. (ता) उंदर.

अभौञ्जक, न. (कं) नीयला भागमां पेहेरवानुं
धातिपु.

अभोजन, पु. (जः) विष्णु.

अभोभुवन, न. (नं) पाताण.

अभोमुख, वि. (खः खी. खं.) नीये मेहेन

अयक्ष, पु. (क्ष.) अंधिकारी, अन्धीयारवाणे,
(क्षः क्षा. क्षं.) प्रत्यक्ष, हेपैतुं.

अभोक्षिपदवजनेव, वि. (वः वा. वं.) कुमण करण ने
आप्य (नेत्र) पुपसुरत होयछे ते.

अश्ववसाय, पु. (यः) उच्छव, उत्साह.

अध्यापक, पु. (कः) महेताण, शीप्यवनारी.

अध्याहार, पु. (रः) तर्क, कथास.

अश्ववसाययुक्त, वि. (कः क्ता. कं.) जेले एद निक्षय डी
धिलेछे ते.

अश्यात्मविद्, पु. (तः) अक्षपेता, अक्ष जलुनारी, पे
जलुनारी.

अभ्रुव, वि. (वः वा. वं.) दक्षलु, अशाधत.

अश्रुटा, स्त्री. (टा.) अेक पुश्च धली आयडी परलं
होय तेमांगी पेहेली परलुली पैरी. [डेहपुंते

अश्रवणा, स्त्री. (णा.) डोडपिलु कामशाइ प्रार्थना करी
अश्रव, वि. (गः गा. गं.) मार्गस्थ, रस्ते यालनारी

वटेमार्थु, सुशाकर. [सुशाक्ष

अश्वनीन, वि. (नः ना. नं.) रस्तेजनारी, वटेमार्थु

अश्वनु, पु. (श्वः) मार्ग, रस्ते, राहा.

अश्वन्य, वि. (न्यः न्या. न्यं.) मार्गस्थ, सुशाकर. [कल्प

अश्वर, पु. (रः) यस्त, जस्त. [कल्प

अश्वर्यु, पु. (युः) ने आदलण यशुवेद जलु छे
अश्वान्त, न. (न्तः) सूर्य उज्या पेहेलां अथवा अ

स्त पाम्या पट्टी पडतुं अजवापुं, अणअणुं.

अनक्षर, न. (रं) न देहवालाअेक पोलपुं, ह
लको सुकन.

अनंग, पु. (गः) भदन, काम, न. आडाश, मन

अनछ, वि. (छः छा. छं.) मेलुं, कुमरावापुं, गं.

अनबुह, स्त्री. (बुही. बुा ही.) गाय, पु. (बुान्.) अणा

अनयक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) प्रत्यक्ष नहीं ते.

अनयाय दिवस, पु. (सः) तेहवार, पर्व, परव.

अनंजन, न. (नं.) विष्णु.

, न. पु. (तः तं.) आकाश. वि. (तः ता. तं.) अम-
 १. ६, अपार, धातुं. पु. शेष नामनोसाप, २. विष्णु.
 क, वि. (कः का. कं.) जेनो छेडो नथी ते, छेवट
 वगरनुं.
 गुग, वि. (णः णा. णं.) जेना अपार गुणु छे ते.
 पार, वि. (रः रा. रं.) अपार, धातुं.
 मायिन्, वि. (यी. यिनी. यि.) धणो कपटी, डग.
 चाक्ति, वि. (क्तिः क्तिः क्ति.) अपार सकतीवाणो.
 ता, स्त्री. (ता.) पृथिव. २ वनस्पतीमां धमासो, अ-
 गिनशिखा. दुर्वा, द्रो. उपणसारी.
 विक, वि. (कः का. कं.) अपार, अपरंपार.
 भिगतमनोरथ, वि. (थः था. थं.) गीराश, आ-
 शा भंग थयलो.
 भीनता, स्त्री. (ता.) स्वतंतता, आपअपतीयारी.
 वनुभूत, वि. (तः ता. तं.) वगर अजभयिनुं.
 नन्यज, पु. (जः) मदन, काम. [योग्य.
 ननुमत, वि. (तः ता. तं.) वगर कथुल कीधेनुं, अ-
 नन्यचोदित, वि. (तः ता. तं.) पीलअमे जेगी प्रे-
 रणा कीधी नथी ते.
 नन्यभाव, वि. (वः वा. वं.) अेकचित्तवाणो, जेणे
 धश्चर उपर चित्त राभिलुं छे ते.
 नन्यवृत्ति, वि. (त्तिः त्तिः त्ति.) अेकाग्र चित्तनो, जेणे
 अेक जगोये ध्यान लगाडुं छे ते.
 नन्यपूर्वो, न. (जो.) कुमारीका, जे कोडसाथे परली
 नथी अथवा जेणे भोग कीधी नथी अेवी.
 नन्यविषयान्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) अतन्यवृत्ति,
 जेणे अेकज वीषय उपर लक्ष लगाडुं छे ते.
 नन्वित, वि. (तः ता. तं.) अयोग्य.
 नन्यवप, वि. (वः वा. वं.) शरभवाणो, लाजवाणो, २.
 पेशरभो.
 नवसर, पु. (रः) जे खीज उपर आपणो कांछं हळ
 नहीं छतां तेपर मालकी राप्पनारो.
 नपाश्रय, वि. (यः या. यं.) कोडगीज सत्तामां
 नहीं ते. [अेक.
 नपेक्षम्, अ. धश्चिा वगरनो, अकस्मात्, अेका-
 नभिप्रेत, न. (तं.) धश्चिाथी उलटुं ते, धश्चिातार्थ
 वीश्च ते, अनिश्चित. [कंशुश.
 ननमितेवच, वि. (चः चा. चं.) मूंभ, अपील, कृपण

अनय, पु. (यः) शुषो रभवाणीटव, २. कुम-
 नशील, ३. विपत्ति, ४. अविवेक.
 अनर्थक, न. (कं) सारवगरनुं, नकासुं.
 अनल, पु. (लः) देवता, वस्तेव, अजि.
 अनमीव, वि. (वः वा. वं.) पाप वगरनो.
 अनवगाह, वि. (हाः हां. हं.) अुद्धिने जे अगभ्य ते,
 समजवाने मुश्केल.
 अनवधानता, स्त्री. (ता.) गक्षलत, लूल, दुर्लक्ष, अेलाणी.
 अनवरत, न. (तं.) निरंतर, नित्य, हमेशां.
 अनवराध्यां, वि. (ध्यांः ध्यांः ध्यं.) प्रसुअ, अेष्ट, सुअ्य.
 अनवस्कर, वि. (रः रा. रं.) साक्ष, स्वअ्छ, निर्मण.
 अनबुवअ्मान, वि. (नः ना. नं.) जेगी अुद्धि अग-
 डीछे ते, गांो.
 अनवम, वि. (मः मा. मं.) अरभो, अशैअरीनो, स-
 भतोव.
 अनवस्थान, वि. (नः ना. नं.) अंअण वृत्तिवाणो, जेनुं
 चित्त स्थीर नथी ते.
 अनवस्थित, वि. (तः ता. तं.) उपलो शअ्छ शुषो.
 अनवस्थितात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म) जेनो आत्मा
 स्थीर नथी ते.
 अनस, न. (नः) गाडुं, अटारो.
 अनाकुल, वि. (लः ला. लं.) स्थीर, स्वस्थ.
 अनागतार्त्वा, स्त्री. (वा) जे आयडीने अडकाव आवे-
 लो नथी तेनी स्त्री.
 अनसूयक, वि. (कः का. कं.) जे पीलगी धर्षा करतो
 नथी ते.
 अनसूय, वि. (युः यु. यु.) उपलो शअ्छ शुषो.
 अनात्म्य, न. (त्म्यं.) पोतीका कुटेअमां कूरता करवी ते-
 निर्दयपाअुं करयुं ते. [रा भंग करनारो.
 अनदिशकर, वि. (रः रा. रं.) लुकम तोडनारो, आ-
 अनादर, पु. (रः) तिरस्कार.
 अनाप्त, पु. (तः) अपारकुं, पोतीकुं नहीं ते, पीलनुं.
 अनायक, वि. (कः का. कं.) धलीवगरनुं, मालक-
 वगरनुं, सरदार वगरनुं.
 अनामय, न. (यं) तंदुरस्त, आरोग्य.
 अनामिका, स्त्री (का.) हातना अंअुडापायेथी लीशुं आं-
 गणुं, छेलेथी पीशुं आंगणुं, वयलुं आंगणुं.
 अनारत, न. (तं.) निरंतर, नित्य, हमेशां, दरशैज.

अनार्यतिक, पु. (क्तः) क्रीराधतुं, क्रीयातुं जे अप्सास-
मां अपिच्छे ते

अनार्यता, स्त्री. (ता.) अप्योप्यता.

अनादिक्, वि. (द्वः द्वा. द्वं.) जेनुं मन वष्युं नथी ते.

अनाहत, वि. (तः ता. तं) केइं कापड, केइं लुगड.

अनिकामतस, अ. (तः) सुप्य संतोश वगर, छिच्छावगर.

अनिच्छातस, अ. (तः) उपलो शब्द श्रुवो.

अनिमिष, पु. (षः) देव, २. माछपु.

अनिरुक्, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) जेनांथीशे भोलातुं नथी ते.

अनिरुद्ध, पु. (द्धः) प्रद्युम्नो क्रीकरो.

अनिर्वर्त्यमान, वि. (नः ना. नं.) अप्युइं, पुइं नथी थ-
युं ते. [नथी ते.

अनिर्वृत्त, वि. (त्तः चा. चं.) दुःप्पी, जेने कुसुं सुप्य

अनिर्वृत्त, (शः शा. शं.) उपलो शब्द श्रुवो.

अनिर्वृत्त, वि. (नः ना. नं.) स्थीर, जे हालतुं नथी ते.

अनिल, पु. (लः) पवन, वायु.

अनिशं, अ. नित्य, निरंतर, हमेशां.

अनीक, न. (कं.) लश्कर, शैल, सेना.

अनीकस्थ, पु. (स्थः) शैल संभाषणार गणु.

अनिष्कृतेनस, वि. (नाः नाः नः) अप्यपराधी, पापी
शुद्धेगार, प्रायश्चित्त लीधा वगरने।

अनीकनी, स्त्री. (नी.) लश्कर, सेना, शैल.

अनीश, वि. (शः शा. शं.) अप्यशक्त, नपणो, नातवान.

अनु, अ. पछी, पाछप

अनु, वि. (नुः न्वी. नुं.) नहातुं, आरुं, आरीक,
सुद्धम, अप्यप.

अनुक, वि. (कः का. कं.) कामातूर, कामेच्छु.

अनुकंपा, स्त्री. (पा.) दया, करुणा.

अनुकंपिन्, वि. (पी. पिनी. पि.) दयापु, दयावाणो, द-
यावंत.

अनुकंपन्, पु. (कं) गाडीनी नीयलीआश्रुतुं अपेक
लाकडुं.

अनुकर्ष, पु. (षः) उपलो शब्द श्रुवो.

अनुकल्प, पु. (ल्पः) हलको पहलो, जेभके पुलने
उकाले पुलनी पांयडी.

अनुकामीन, वि. (नः ना. नं) अप्यप्याप्यतीथार, मन
ने गमे ते करनारो, स्वेच्छायारी.

अनुकंपितात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) उपलो शब्द श्रुवो.

अनुकार, पु. (रः) पीजनी चेटे करतुं, पीजनी न
कुल करती. २. पीजनी चेटे करनारो.

अनुकाल, वि. (लः ला. लं.) कोळकोळ वप्यतनुं, अप्यगं
पुं, अप्यगीत्य. अ० (लं) कोळकोळ दहाडे, अं
कणि, कवप्यते.

अनुक्रम, पु. (मः) क्रम, पद्धति, २. हार-अप्योप-
मार्ग, ३. रीती, [संशय]

अनुकीर्तन, न. (नं.) रगुती, वाहवा करवी, कीर्ती, प्र-

अनुकीर्तन, पु. (शः) दया.

अनुगं, अ. अप्यगुशरीने, लागीने, वणगीने

अनुग, वि. (गः गा गं) लागीने, वणगीने, पु. याकर.

अनुगवीन, पु. (नः) गोवाणीयो, गोवाण.

अनुग्र. वि. (ग्रः ग्रा. ग्रं) नत्र, मंद, सात्विक, दयापु.

अनुग्रह, पु. (हः) स्वीकार, मेहेरप्याणी.

अनुग्रहकार, वि. (रः रा. रं.) परोपकार करवावीशे
जे अप्युशी ते.

अनुचर, पु. (रः) सेवक, याकर, नोकर.

अनुज, पु. (जः) नहातो भाई,

अनुजीविन्, पु. (वी) सेवक, याकर. [दधान]

अनुतर्षण, न. (णं) पु. (णः) मद्यप्राशन, दारवीचो, म-

अनुताप, पु. (पः) पश्चाताप, परतापो. [उत्तम, साइं.

अनुत्तम, वि. (मः मा. मं.) सुप्य, श्रेष्ठ, सर्वोत्कृष्ट,

अनुत्तर, वि. (रः रा. रं.) श्रेष्ठ, उत्तम.

अनुदात्त, पु. (त्तः) अपेक जतनो स्वर छे. [वीयार.

अनुचिंता, स्त्री. (ता.) चिंता, डेम थशे शुंथशे अप्येवो

अनुभावत्, व. (वन्. वंती. वृत.) कोळनी पछवाडे हो-

डनारो.

अनुपदं, अ. लागीने, पगेपग.

अनुप्यान, न. (नं.) कापण, उत्कंठा.

अनुनिर्जिहान, वि. (नः ना. नं.) अहार जनारो.

अनुपथ, वि. (थः या. थं.) पछवाडे जनारो, पु. (थः)

मार्ग, २रतो.

अनुपदधी, स्त्री. (वी.) मार्ग, २रतो, राहा.

अनुपदीना, स्त्री. (ना.) अप्यपल. (जेडो). [थीनी स्त्री.

अनुपमा, स्त्री. (मा.) कुमुद नामना नैश्त दीशाना हा-

अनुप्लव, पु. (वः) सेवक, याकर, नोकर.

अनुपलक्ष्यवर्त्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्मं.) जेनां मार्गनो शो-

ध लागवो कडपु छे ते.

नुपस्कृत, वि. (तः ता. तं.) निहोषी, जेनेदोष नथी ते.
 नुपूर्वचास, अ. (चाः) प्रारंभथी, आगणथी, मुणथी,
 शुभ्रआतथी.

नुपेत, वि. (तः ता. तं.) ग्युहो, पारको, सगोनही ते.
 नुबंभ, पु. (बः) मा पापना होकभथी आलनारी
 दीकरो.

नुबल, न. (लं.) होल, लक्षकर.

नुबोध, पु. (बः) पाछणथी समल, २. जे खीलणी
 वास गछ होष तेमां पाछी वास लावथी.

नुभव, पु. (वः) अलभाअस, तपासथी निक्षय,
 साक्षात्कार. [अद्विनिक्षय.

नुभाव, पु. (वः) दृढ निक्षय, प्रभाव, साधूणी

नुभूयमान, वि. (नः ना. नं.) हाल जेनो अगुभव
 थाअेछे ते.

नुमति, स्त्री. (तिः) स्वीकार, २. जे पुनेभने दीवशे
 अंद्रमा साक्ष हेपातो नथी ते पूनम.

नुमन्यमान, वि. (नः ना. नं.) माननारो. [भरनारो.

नुमरिष्यत्, वि. (ष्यन्. ष्यती. ष्यत्.) लक्ष लगाडीने
 नुयोग, पु. (गः) प्रश्न, सवाल. [भतो ते.

नुरक्तप्रज, वि. (जः जा. जं.) प्रजने वहायो—ग.

नुरोध, पु. (धः) अगुकुलता.

नुलाप, पु. (पः) अलु शैक भरैलुं भाषण, विलाप.

नुल्लिप्त. वि. (गाःगा. गं.) जेनुं दील आठणुथी—
 शुअडथी अरडाअेखुं छे ते. [गुवापादर.

नुवक्त. वि. (क्ता. क्ती. कृ.) जवाप आपनारो,

नुवर्त्मन्. वि. (र्त्मा. र्त्मा. र्त्मा.) साथे जनारो.

नुवद्वा. वि. (वाःशा. वां) वश, अगुकुल.

नुवर्तन, न. (नं) कृण, अदलो, २. अगुकुलता.

नुव्रत. वि. (तः ता. तं.) जेपु अेके कथुं तेपुं कर-
 नारो. पु. (ता.) सेवक आकर.

नुवाक, पु. (कः) वेदो भाग.

नुवाय, पु. (यः) अेहोडुं वेर, २. पक्षाताप, पस्तापुं
 स्त्री. (या.) मेहोडा उपरनापील.

नुशासनपर. वि. (रः रा. रं.) हुकभमां आलनारो,
 आस्ता माननारो.

नुष्ण, वि. (ष्णः ष्णा. ष्णं.) आणशु, शुस्त, थंडो, ठंडुं.

नुहार, पु. (रः) पील जेपुं करपुं, पीलणी नक-
 ल करवी.

अनूक, न. (कं) स्वभाव, आल. २. वंश, कुण. पु.
 (कः) पूर्व जनम.

अनूक. वि. (क्ता. क्ता. कं.) जेने नाम आधुंते, जेनुं
 नाम पाडुं छे ते.

अनूचान, वि. (नः ना नं) सांगवेद शीअेलो.

अनूद्य. अ. २५२४ थवासाइ पाछुं पाछुं भोलपुं.

अनून, वि. (नः ना. नं.) समप्र, संपूर्ण.

अनूनक, वि. (कः का. कं.) समप्र, संपूर्ण.

अनूप, वि. (पः पा. पं.) धणु तपाव आटी वणो
 देश, जणप्राय देश. [कनारो, सुरज्जो सारथि.

अनूरु, पु. (रुः) अरुण नामनो सुरज्जो गाडी हां-

अनूह. वि. (हः हा. हं.) जे परवा, मेकीकर.

अनूजु, वि. (जुः जुः जु.) पांकु, पांशु नली ते.

अनृत, न. (तं.) असत्य, ग्युहुं, २. कृषिकर्म, अतिवा-
 डीनो धंधो.

अनृतव्रत. वि. (तः ता. तं.) ठोणी.

अनेकप, पु. (पः) हत्ती, हाथी.

अनेकरंभ. वि. (भ्रः भ्रा. भ्रं.) जेने धणु काणुंछे ते.

अनेजत्. वि. (जन्. जंती. जत्.) अम्यल, स्थीर,
 स्थावर. [ते, आंधणो, शक होय ते.

अनेडमूक, वि. (कः का. कं.) जे मेहेरो अने भुगो

अनेहस, पु. (हाः) काण.

अनोकह, पु. (हः) शोड.

अनोपम्य. वि. (म्यः म्या. म्यं.) जेनी उपमा नथी ते.

अंतःपुर, न. (रं) जनानपात्रुं, राज्जो स्त्रीनो मेहेल.

अंत. पु. (तः) भरणु, भोत, नाश, समाप्ती, वि (तः
 ता. तं) आपरजुं.

अंतक, पु. (कः) यभराज, जभराज.

अंतर, न. (रं) तकावत, २. वजेनो वपत, ३. अय
 काश, पुरसत, ४. पाडी, सिलक.

अंतरा, अ. सीवाय, वगर, वज्जे.

अंतराय, पु. (यः) विभ्र, अडयणु, हरकत.

अंतराल, न. (लं) वज्जेनो वपत.

अंतरिक्ष, न. (क्षं) आकाश.

अंतरीक्ष, न. (क्षं) अकाश.

अंतरीप, न. (पं) द्वीप, रापु.

अंतरीय, न. (यं) मेहेरवापुं कपुं—वस्त, धोतपुं.

अंतरे, अ. मध्य, वयमां.

अंतरण, अ. मध्ये, २. शीवाय, ३. ते माटे.
 अंतर्गत, वि. (तः ता. तं.) भुलीगळेलो, वीथरी गळेलो.
 अंतर्द्वार, न. (रं) छुपुं पाखळुं, युम धार.
 अंतर्द्वार, स्त्री. (द्वारं) आरुढान, हांकळुं.
 अंतर्द्वार, स्त्री. (द्वारं) उपलो शब्द श्युवो.
 अंतर्गमन, वि. (नाः नाः नः) उदास, पिन, दलगीर.
 अंतर्वैशिक, पु. (कः) जनान्मानामां हेपरैप्य अ-
 गार योक्त्री करनारो.
 अंतर्वीचि, स्त्री. (नी) गरभीणी स्त्री, भारेवासी पायडी.
 अंतर्वाणि, वि. (णिः णिः णिः) शास्त्रजालुनारो.
 अंतर्वासायिन, पु. (यी) हजम, वार्ध.
 आनेचरा, स्त्री. (रा.) अेक जलानी वनस्पती छे,
 जेने पद्मवारिणी केहेछे.
 अनिछन्न, पु. (वः) कुलानी छली, २. अे अेक जलानी
 वनस्पती छे, ३. जलजलु विशेष
 अनिछन्ना, स्त्री. (ता.) सुवाणी भाज, सेपुणी भाज
 अनिजव, वि. (वः वा. वं.) अती वेगवानुं, जलदी जनारं.
 अनित्य, पु. (यिः) पराणो, दुस्थी थाकीने जमवाणी
 वपते जे कोड अकरमात आवे ते, रामना
 दीकरानो दीकरो.
 अतिनु, वि. (नौः नौः नु) वहाणुमांथी जमीनपर उ-
 तारेखुं, २. वहाणुणी पेदीतरक, ३. जेमां वहाणु
 साली गळेलुं तेवुं पाणी.
 अतिवधिन, पु. (व्याः) सारो मार्ग, सारो रस्तो.
 अतिवात, पु. (तः) अतिक्रम. शब्द श्युवो. [जेरेवान.
 अतिवल, वि. (लः ला. लं.) अपिण्डं; महाअपिण्ड, अती
 अतिवाल, न. (लं) अतिशय, धळुं, अतीशेहे.
 अतिमुक्त, पु. (कः) अेक जलानुं कुलानुं आउ छे, जेने
 कुशरी, कस्तुरी भोगरो केहेछे ते.
 अतिमुक्तक, पु. (कः) तीवसनामनुं आउ
 वि. पीयूष वगरनुं, धळुं छुं.
 अतिरेक, वि. (कः का. कं.) वतुं, अधिक.
 अतिवक्तृ, वि. (का. क्री. कृ.) धळुं भालनार.
 अतिवाद, पु. (दः) निष्ठुर भाषण, कडवुं भालवुं.
 अतिविधा, स्त्री. (धा.) अेकजलानी आषधी छे, जेने
 अंतविपती कपी करी केहेछे.
 अतिवेल, न. (लं.) अतीशय, अहुं, धळुं.
 अतिवाकिना, स्त्री. (ता.) अती पराक्रम.

अतिशय पु. (यः) उत्कर्ष, वि. धळुं, पुष्कण, अहुं.
 अतिशोभन, वि. (नः ना. नं.) अेध, सुंदर.
 अतिशोभिन्, वि. (भी. भः) अुपसुरत, सुंदर, अरं
 सुप्य. [अुं आवुं
 अतिसजन, न. (नं) अतीदान, धळुं धरम करवुं, अ
 अतिसारकिन्, वि. (की किणी. कि.) जेने अति अ
 थअेलो होय ते.
 अंतिक, वि. (कः का. कं.) पारैनुं, नजदिकनुं.
 अंतिकतम, वि. (मः मा. मं.) धळुं नजदीकनुं.
 अंतिका, स्त्री. (का) अूलो.
 अंतिका, स्त्री. (का) म्हाडी जेहेन, वडी जेहेन. (नाथ
 प्रकरणुमां.)
 अर्नाद्विय, वि. (यः या यं.) अंद्रिअेने अगोयर.
 अर्नीव, अ. अतीशय, अहुं, धळुं, अतीशे. [रीश वाणो.
 अंत्यत कोपन, वि. (नः नी. नं.) अति कोपिण्ड, धळुं
 अत्यंतीन पु. (नः) धळुं आलनारो माणुस.
 अव्यय, पु. (यः) भरणु, नाश.
 अव्यर्थ, न. (यं) अतीशय, अहुं, धळुं.
 अव्याहित, न. (ते) मोठी धारती, साहसकर्म.
 अंतेवासिन, पु. (सी.) शिष्य, जेलो, २. अंटाण.
 अंत्य, वि. (त्यः त्या त्यं.) सेवठनो, छेवठनो, छेल्यो.
 अंब, न. (लं.) आंतरकुं.
 अय, अ. भंगल, २. अतंतर. ३. प्रारंभ. शब्द अत. ४
 प्रश्न, सवाल. ५. शक. ६. अधिकार. ७. शि
 गन, प्रतिज्ञा,
 अयो, अ. उपलो शब्द श्युवो.
 अदम्न, वि. (भः भा. भं) अहुं, धळुं, पुष्कण.
 अदर्शन, न. (नं.) नदेषावुं, युम, अटस्थ.
 अदिननंदन, पु. (नः) देव.
 अदशं, पु. (क) आंधणो.
 अदट, न. (ट) अमनीनो पराभव, धळो वरशाद प
 उवो धल्यादी देवी कोप, २. प्रारंभ.
 अंदिका, स्त्री. (का.) अूलो.
 अंदुक, पु. (कः) सांकण, भेडी.
 अंधूक, पु. (कः) सांकण, भेडी. [अंधां
 अंध, वि. (धः धा. धं.) आंधणो न. (धं.) अंधः कार
 अंधकरिणु, पु. (पुः) महादेव.
 अंधकार, पु. (रः) अंधां.

तमस, न. (सं) अतीशय अंधाई.
 स्, न. (धः) अन्न, अनाज [नाज.
 , पु. (धुः) कुंघी.
 , वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) आधिषुं, न. (ज्ञं.) राधिषुं अ-
 ज. वि. (जः जा. जं.) अन्नथी युष् तथा वीका-
 र थाअधिषे ते, स्त्री. (जा.) अिक नतनु हेडकीनु
 दरदधि.
 प, वि. (न्यः न्या. न्यत्) पीले. [कीधी ते.
 यचोदित. वि. (तः ता. तं.) पीलेअने नीप्रेरणा
 यतर, वि. (रः रा. रत्.) भेमानो अिक.
 यतरेद्युः, अ. कडि दहोडे.
 यत्री. वि. (धीः धीः वि.) लेनी युद्धि करी ते.
 येद्युः अ. पीले दहोडे.
 वक्षं, अ. अगुसरीने.
 वक्, अ. अगुसरीने.
 वय, पु. (यः) वंश, कुप.
 ववाय, पु. (यः) वंश, कुप.
 वाहार्य, न. (वं) भासीक आढ, भासीसि, भसीसि.
 वाहार्यक, न. (कं) भासीक आढ. [अधिषुं.
 न्वष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं) शोधिषुं, गोतेषुं, धुंतेषुं,
 वैक्षण, न. (षं.) शोधपुं, लेपुं, गोतपुं, धुंडपुं,
 अणपुं.
 वीयमान. वि. (नः ना. नं.) लागेला, अगुसरेला.
 वेष्ण, न. (षं.) शोधपुं, लेपुं, गोतपुं, धुंडपुं,
 अणपुं.
 वेष्णा, स्त्री. (णा) धर्मादीकनो शोध करेवा.
 वेष्णित, वि. (ता. तः तं.) शोधिषुं, अणिषुं, धुंतेषुं.
 करुण. वि. (नः ना. नं.) निदंय, हूर, धातुक.
 कृष्टचेतन. वि. (नः ना. नं.) लेगु मन अष्ट थधुंते.
 क्रम, पु. (मः) भागपुं, नासी जपुं.
 कारगीर, स्त्री. (गीः) भांडुलगाडे तेपुं भाषण, लू-
 ङुं करे तेवी वाणी.
 गा, स्त्री. (गा.) नदी.
 घन, पु. (नः) अययव, शरीरनो भाग.
 चय, पु. (यः) नाथ, गुकशान, हानी, २. मान,
 सत्कार, धन्य, आदर.
 षायित, वि. (तः ता. तं.) पुलेलो, पुलेअपेला.
 षित, वि. (तः ता. तं.) पुलेलो, पुलेअपेला.

अपचिति, स्त्री. (तिः) पूज, २. नाथ, ३. प्रायक्षीत,
 ४. अर्थ, दान. [नरहित.
 अपटांतर, वि. (रः रा. रं) पाशेनो, पेडासनो, व्यवधा
 अपटु, वि. (टुः टुः टु.) रोगी, नयणो, कुमनोर, भांघी.
 अपठित. वि. (तः ता. तं.) मूर्ध्.
 अपन्य, न. (त्यं) छोकरां छैयां. [छे ते.
 अपत्यकाम. वि. (मः मा. मं.) लेने संततीनीधस्थ
 अपत्यता. स्त्री. (ता.) दीकरा दीकरीपळुं.
 अपत्वया, स्त्री. (या.) लोक लज्ज, लोकेशी डरपुं.
 अपत्वयिष्णु, वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णु.) लोकेशी लाने ते, शा-
 रमाप.
 अपथ, न. (थं) अराय रस्तेा, अराय मार्ग.
 अपथिन, पु. (पंथाः) अराय रस्तेा, अराय रहा.
 अपदान, न. (नं.) मनगभतो धंधी, साकरी, २. पूर्व-
 ना यरीत, ३. साईं कुर्मं.
 अपदांतर, वि. (रः रा. रं.) पाशेनो, नशुकनो.
 अपदिशं, अ. भे दीशानो वयेनो भाग.
 अपदिश, पु. (शः) कपट, २. लक्ष, निशान, ३.
 अहानुं, निमित्त.
 अपध्यस्त, वि. (स्तः स्ता. स्तं.) मरडाध गअपेपुं, कुय-
 राध गअपेपुं, भे आपथ थअपेपुं.
 अपबाहुक. पु. (कः) अिक नतनो वापुनो शैग छे
 लेथी हाथ पोटा थधं नअपेछे.
 अपभ्रंश, पु. (शः) अशुद्ध, अपशुद्ध.
 अपयान, न. (नं.) नासीजपुं, भागी जपुं.
 अपर, वि. (रः रा. रं.) अन्ध, पीणु, स्त्री गर्भ-
 स्थान, कुमण, गर्भाशय, न. हथीनी पाछली
 लंगनो पछवाडनो भाग.
 अपरस्पर, न. (रं) अिकसरअं, क्रियानुं नैरंतथं.
 अपराजिता, स्त्री. (ता.) विषयुं क्रांता नामनी अिक
 औषधी छे, डोयलवेल, गरणीगीविल. [पुश्प.
 अपराद्ध वृत्तक, पु. (क्तः) लेनुं पाणु-नीशिन सूके ते
 अपराध, पु. (धः) अन्धाय, युंहो, युुक, तडसीर.
 अपराद्ध, न. (द्धं) दहाडाना भे भाग कीधा होय तो
 पीले भाग, अने पांय कीधा होयतो येथो भाग.
 अपरिमितगुणगण. वि. (णः पा. णं.) लेनामां अपार
 सारा-उतम युष्छे ते.
 अपरेद्युः अ. पीले दहोडे.

અપરોક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) પ્રત્યક્ષ, દેખીવું.
 અવર્ણા, સ્ત્રી. (ર્ણા.) પારવતી, પાવંતી.
 અવલાય, પુ. (વ:) ના કેવી, નકાર, નિષેધ વાક્ય.
 અવવર્ગ, પુ. (ર્ગ:) મોક્ષ, ત્યાગ, નાખવું, છોડવું.
 અવવર્જન, ન. (ર્જ:) દાન, આપવું, બક્ષીશ કરવી.
 અવવાદ, પુ. (વ:) નિંદા, નાલશ, ૨. આસા. ૩.
 હરણના શિકારની વખતે જે ઘંટા અગર ભુંગણું
 વગાડે છે તે.
 અવતારણ, ન. (ર્ણ:) ઠાંકણું, આચ્છાદન.
 અવવિક્ર. વિ. (ક્ર: ક્રા. ક્રં.) જેને કાણુ પાડવું છે તે,
 કાણાવાણું, આકાવાણું. [નાખેલો, વટલેલો.
 અવવિક્રલોક. વિ. (ક: કા. કં.) મરેલો, મુવેલો. ૨.
 અવવેત્ર. પુ. (ત્ર:) હીરા વીગેરેને ખરાખ કાણુ પાડવું.
 અવચાદ, પુ. (દ:) ગીચ, હલકો,
 અવચાન્દ, પુ. (ન્દ:) અશુદ્ધ, ગાળ.
 અવચામ. વિ. (મ: મા. મં.) શાંતવગર, શાંતીરહીત.
 અવષ્ટુ, વિ. (ષ્ટુ: ષ્ટુ: ષ્ટુ.) વિપરીત, પ્રતિકૂળ, વાંકો.
 અવસદ, પુ. (દ:) ગીચ.
 અવસર્વ, પુ. (ર્વ:) ખાતમીદાર, જશુદ, ખખ્ખર આપનારો.
 અવસવ્ય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યાં.) જમણીઆજી, ૨. ઉલ-
 ડું, અવલું.
 અવસ્કર, પુ. (ર્ક:) ગાડાનો કોઈએક ભાગ.
 અવસ્નાત, વિ. (ત: તા. તં.) નાહેલો, મરીગયેલાં વાસ્તે
 નાહેલો તે.
 અવસ્મૃતિ. વિ. (તિ: તિ: તિ.) ભુલનારો, વિસરનારો.
 અવહાર, પુ. (ર:) ઉકાળી લઈજવું, જખરદસ્તીથી લેવું.
 અવહૃતાવિજ્ઞાન. વિ. (ન: ના. નં.) જેનું સોન ગયું તે,
 ગાંડો થએલો, ભમી થએલો.
 અવાંગ, પુ. (ર્ગ:) આંખની બહારની આજીનો ખુણો-
 કટાક્ષ. ૨. તિલક, કપાલમાં ટીલું કરે છે તે.
 અવાત્તી, સ્ત્રી. (ત્તી) દક્ષિણ દિશા. [વાળો વાકુ.
 અવાન, ન. (ર્ન:) ગાંડ, યુંદદ્વાર. ૨. યુદ્ધસ્થાને રહેવા-
 અવાપતિ, પુ. (તિ:) સુસુદ્ધ, દરીયો.
 અવામાર્ગ, પુ. (ર્ગ:) અધેડાનું ઝાડ.
 અવામૃત્યુ. પુ. (ત્યુ:) એકાએક જે મોત આવે છે તે.
 અવારણીય. વિ. (ય: યા. યં.) જેનો પાર નહીં તે,
 નહીં પોઆય એવું. [સ્વહંદ.
 અવાવૃત, વિ. (ત: તા. તં.) સ્વતંત્ર, અપખખતીઆર,

અવાસન, ન. (ર્ન:) ઠાર મારીનાખવું.
 અવિ, અ. નિંદા, ૨. સવાલ, ૩. શક, ચંકલ,
 હીક, ૫. ભય. ઇત્યાદી છે
 અવિત્ત, ન. (ત્ત) અંગાર, વસ્તેવ.
 અવિખાન, ન. (ર્ન:) ઠાકણું, આચ્છાદન.
 અવિનદ્ધ, વિ. (દ્ધ: દ્ધા. દ્ધં) ઈલપર કપડાંવાળો,
 અપીચ્ય. વિ. (ચ્ય: ચ્યા. ચ્યં.) જે ધણોજ સ
 અવુણ્ય. વિ. (ણ્ય: ણ્યા. ણ્ય.) પાપી, દુષ્ટ, દુલક
 અવુનરન્વય. વિ. (ય: યા. યં.) જે પાછુ ન આ
 મુવેલું, મરેલું. [હત
 અવૂય, પુ. (વ:) ચોખ્ખાના લોટનાં બનાવેલાં પૂડા-
 અવૂયમાળ. વિ. (ળ: ળા. ળં.) અપૂણું, અધુરું.
 અવૃથકૃષ્મંજાલ. વિ. (લ: લા. લં.) એકજ ધરમ
 જેનો ધરમ ખીજે નહીં તે.
 અવૃથકૃષ્મી. વિ. (શ્રી: શ્રી: શ્રી.) સર્વ વસ્તુમા
 પદાર્થમા ઇતર છે એવું માનનારો, બિદ
 રહીત—વગર.
 અવેય. (ય: યા. યં.) પીવાને લાયક નહીં તે.
 અવેગંઢ, વિ. (ઢ: ઢા. ઢં.) કોઈ માણુશને કુદર
 કુંઈપણ અવયવ એછો હોય છે તે.
 અવૈષ્કલ્ય. ન. (લ્યં:) કાઆપણું, કાચું, કુમલું, અપ્રૈ
 અવ, સ્ત્રી. વ. (આવ:) પાણી, જળ.
 અવ્યવિ, પુ. (તિ:) વરણ નામનો દેવ.
 અવકાંઠ, પુ. (ઠ:) જે ઝાડની વચ્ચે ઉભા શોયાં
 અને તેનાં મુલીયામાંથી કુટ થાય છે તે.
 અવગુણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) વ્યાકુળ,
 અવતકર્ચ. વિ. (ર્ચ: ચ્યાં. ચ્યં.) જે વીસે ખ્યાલ
 તા નહીં આવે તેવું.
 અવતિદ્વંદ્વ. વિ. (દ્વ: દ્વા. દ્વં.) નહી માંડીવળા
 એવું, નહી નીવારણુ થાએ એવું, પ્રતી
 કરવો.
 અવતિદ્વંદ્વતા. સ્ત્રી. (તા.) ઉપલો શબ્દ જીવો. [ર
 અવતિદ્વંદ્વ. વિ. (દ્વ: દ્વા. દ્વં.) ખીજની અદેખાઈ નહીં
 અવતિલભકામ. વિ. (મ: મા. મં.) જેની તૃપ્તી થ
 નથી તે, અતૃપ.
 અવતિહત. વિ. (ત: તા. તં.) નહીં માંડીવળાએ એવ
 નીવારણુ નહીં થાએ એવું. [અતીદ્રિ
 અવત્યક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) અદૃશ્ય, નદેખાય એવો

वेसाप्रि. वि. (प्रिः प्रिः प्रिः) जेनो अजि मंड—
 १। छे। थज्जे छे ते.
 ज्ञान, न. वि. (ज्ञं) हाथणीयेनो, सुप्य नहीं ते.
 रत्त. वि. (त्तः चा. सं.) जे भगरेर नहीं ते,
 झालस, भयो.
 राणविद. वि. (त्. व्.) अस्तान, सुरप्प, कोरुप-
 लु प्रकरणु प्रभाणुथी सुकवाने जे अशक्य ते,
 ज्येवकुं.
 हत, वि. (तः ता. तं.) जे जेतरे हजेकरीने जेउं
 नथी ते. [त्रता, सुतक.
 ज्यत्य. न. (त्यं.) अउ-उकाव, अशुद्धि, अपवि-
 त्त्य, वि. (इयः द्या. द्यं.) हाथ नीयेनो, सुप्य नहीं ते.
 जरस्, स्त्री. व. (सः) देवताज्जेणी स्त्रीज्जे.
 ज्ञेज्ञ. वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) जेनाथी तरां नथी ते,
 जेने तरता आवउं नथी ते. [तां ते.
 ल, वि. (लः ला. लं.) जे आउने कृण नथी आव-
 द्ध, वि. (द्धः द्धा. द्धं.) सार वगरनुं जेअलुं, मतल-
 प्पनीनानुं जेअलुं. [धली नीकुंछे ते.
 खमुख, वि. (खः खा. खं.) जेना जेहाभाथी गाण
 विंदु. पु. (दुः) पाणीनुं टपकुं. [निआंश्रीत.
 धु. वि. (धुः धुः धुः) जेने सोपती—मीत्र—भा-
 धुंअं नथी ते, अनानीत, अनाथ, गरीप.
 र, न. (रं.) आकाश, २. वस्त्र, कपकुं.
 रीष, न. (षं) यल्ला वीगेरे सेकवानुं वासलु.
 रीष, न. (षं) यल्ला वीगेरे सेकवानुं वासलु,
 पु (षः) २. नाभागनो दीकरो, अंपरीष सुयं वं-
 शी राज.
 ला, स्त्री. (ला) स्त्री, नारी, आयडी.
 वध, पु. (धः) जेश्याने पेटे आहलुथी पेटा थज्जेलो
 छे।करो. २ हरितप, हाथी हाकनार, भावद.
 षा, स्त्री. (षाः) जेककुलनुं आउजेने ज्युं कहेछे.
 २. पाठ भूण, पाडा.
 गा, स्त्री. (गा) भा, २. पार्वती.
 गाध, वि. (धः धा. धं.) निर्याध.
 गांभव. वि. (वः वा. वं.) अंबु शपद ज्युयो.
 गिका, स्त्री. (का.) पार्वती, महादेवणी स्त्री.
 गु, न. (गु) पाणी, ज्य.
 गुकण, पु. (णः) पाणीनुं टपकुं.

भंज, न. (जं.) कभप.
 भंजुत्त, पु. (त्तं) मेह, मेध, वरसाद.
 भंजुत्त, वि. (तः ता. तं) जेहाभाथी थुक पउतां जेअलुं.
 भज्ज, पु. (ज्जः) अंर, शंप्प, न. (ज्जं) कभप.
 भज्जि, पु. (ज्जिः) दरीयो, ससुंर.
 भज्जिकफ, पु. (फः) ससुंरकीणु, दरीयानां कीणु.
 भज्जभव. पु. (वः) अरुदेव.
 भज्जयोजि, पु. (जिः) अरुदेव, अरुसा.
 भज्जिनापति, पु. (तिः) सूर्य, सुरज.
 भज्ज, पु. न. (ज्जः ज्जं.) वर्ष, वरथ, पु. (ज्जः) मेध,
 मेह, वरसाद, २. जेक पहाउ छे, ३. वनस्पतीमां
 सुस्ता, जेथा.
 भज्ज. वि. (क्षः क्षा. क्षं.) पाणी पीने रेहेनारो.
 भज्ज. वि. (क्ष्यः क्ष्या. क्ष्यं.) उपलो शपद ज्युयो.
 भज्जण्य, न. (ण्यं) अपनील, नापाक.
 भमय, न. (यं) काणा वाणानुं सुणीयुं.
 भमया, स्त्री. (या) हउं, हरउं, हरतकी.
 भमय. वि. (क्ष्यः क्ष्या. क्ष्यं.) जे आवाने जेअ नही
 ते, नही जेवाय तेवं. [नही ते जानारो.
 भमयभक्षिन्. वि. (क्षी. क्षिणी. क्षि.) जे आवालायकुं
 भमद्र. वि. (द्रः द्रा. द्रं.) अशुभकारक, अराप. न.
 (द्रं.) पाप, दुराचरण.
 भंभस्, न. (भः) पाणी, ज्य.
 भभाषण, न. (णं.) सुंगापाखुं, सुप रेहेवुं.
 भभिक, वि. (कः का. कं) कामांतूर, कामी.
 भभिक्रम, पु. (मः) शूरवीरु शत्रुं नी सामेज्युं. [आर.
 भभिकामिक. वि. (कः का. कं.) स्वतंत्र, आपअपनी-
 अभिख्या, स्त्री. (ख्या.) नाम, कीर्ति. २. कांती.
 अभिग्रह, पु. (हः) क्रीयाद.
 अभिग्रहण, न. (णं) जेरी करवी. [उथा ते.
 अभिगृहीतपाणि. वि. (णिः णिः णि.) जेने हाथ जे-
 अभिघातिन्, पु. (ती.) शलु, दुशमन.
 अभिचार, पु. (रः) हिंसाकर्म, हिंसाकरवी, जेवलेवा.
 अभिजन, पु. (नः) वंश, कुल, २. कुलनो सुप्य, कुलमां
 दीया, ३. आकरलोक, नोकरलोक.
 अभिजात, वि. (तः ता. तं.) कुपोत्पन्न, कुलीन, कुण-
 वाणो, २. पंडीत, नीतीवाणो. [स्ता. (जित्.) अपार.
 अभिजित्. वि. (जित्.) जेतनारो, पु. (जित्.) विषयु,

अश्विर्कांग, न. (गं) पुरषणो कभरभंद, पटको, कटि अं-
धन.

अश्विकार, पु. (रः) अश्विकारं, अश्विपीयार.

अश्विक्षप, पु. (वः) इपडो; दोश. [जल्लुं.]

अश्विगत, वि. (तः ता. त.) मेणवेलुं, संपादीत, २.

अश्वित्यका, स्त्री. (का) पहाड उपरनी उं यी जमीन.

अश्वर्मवत्तित्, वि. (त्ति. त्तिनी. त्ति.) अश्वरमी, पाप कर्म
करनारी.

अश्विदंजनेत, पु. (ता.) यम, जम, यमराज.

अश्विदार्त, वि. (वः वी. वं.) लाकडांगु, लाकडाथी अनेलुं.

अश्विद्वैतिक, वि. (कः की. कं.) देवसेअंधी, परमार्थ सं-
अंधी,

अश्विप, पु. (वः) प्रभु, मालिक, धर्मी, साहेब.

अश्विभ्र, पु. (भ्रं) उपलो शब्द श्रुयो.

अश्विमौतिक, वि. (कः की. कं.) भुतसंअंधी, शरीरसंअंधी.

अश्विरुदसमाश्रियोग, वि. (गः गा. गं.) अती लक्ष
लग्नाडीने अश्विरनुं ध्यान यीतन करेछे ते.

अश्विरोहिणी, स्त्री. (णी) गीसरणी, दादरी, सीडी.

अश्विलोकनाथ, पु. (थः) अश्विर, जगतनोस्वामी-धर्मी.

अश्विवासन, न. (नं) सुगंधी करपुं

अश्विविन्ना, स्त्री. (न्ना) अमेक पुरष धर्मी अश्विरी पर-
एयो होय तेमांगी पहेली परलुली आयडी.

अश्विश्रयणी, स्त्री. (णी.) मुल्लो.

अश्विष्ठान, न. (नं) पडकुं, २. गाम, सहेर, ३. प्रभाव,
४. भेसपुं. ५. रेहवाणी जगा.

अश्विवेत्तव्या, स्त्री. (व्या.) अीण आयडी परलुवासाइं
पहेली परलुली आयडीने जे पैसा आपवापरेछे
ते आयडी.

अश्विवेद्या, स्त्री. (द्या.) उपलो शब्द श्रुयो.

अश्विक्षिप, वि. (पः पा. पं.) इपडो पांमेलुं, दोश पांमेलुं.

अश्विकृत, पु. (रः) अश्विकारी. [अश्विकृत्.]

अश्विकृतात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) अश्विजागी, सुरअ

अश्वीन, वि. (नः ना. नं.) स्वाधीन, हरेपक.

अश्वीर, वि. (रः रा. रं.) धमरायलो, व्यग्रमितवाणो,
अपण, अंअण, [राज नभे ते.

अश्वीश्वर, पु. (रः) सेहेनशा, जे राजने अीण सधया

अशुना, अ. हमलां, हवडे.

अश्वट, वि. (टः टा. टं.) लाजवापुं, शरभवापुं.

अश्वोगत, पु. (ता) उंदर.

अश्वोशुक, न. (कं) गीमला भागमां पहेरवानुं कपंडु,
धातियु.

अश्वोक्षज, पु. (जः) विभलु.

अश्वोभुवन, न. (नं) पाताण.

अश्वोमुख, वि. (खः खी. खं.) गीमे मेहोवाणो.

अश्वक्ष, पु. (क्ष.) अश्विकारी, अश्विपीयारवाणो, वि-
(क्षः क्षा. क्षं.) प्रत्यक्ष, देअैतुं.

अश्वोक्षिपदब्जनेव, वि. (वः वा. वं.) कभणकरतां जेनी-
अश्वि (नेत्र) अश्विसुरत होयछे ते.

अश्ववसाय, पु. (यः) उअ्छव, उत्साह.

अश्व्यापक, पु. (कः) महेताण, शीअवनारो.

अश्व्याहार, पु. (रः) तर्क, कथास.

अश्ववसाययुक्त, वि. (कः का. कं.) जेले दह निक्षय की-
धोछे ते.

अश्व्यात्मविद्, पु. (त्.) अश्वपिता, अश्व जलुनारो, वेद
जलुनारो.

अश्वव, वि. (वः वा. वं.) दक्षलु, अशाधत.

अश्व्यूटा, स्त्री. (टा.) अमेक पुरष धर्मी आयडी परलुयो
होय तेमांगी पहेली परलुली अश्विरी. [केहपुंते.

अश्वेषणा, स्त्री. (णा.) कोअपिलु कामशाइ प्रार्थना करीने
अश्वग, वि. (गः गा. गं.) मार्गस्थ, रस्ते यालनारो;

वटेमार्थु, सुशाइर. [सुशाइर.

अश्वनीन, वि. (नः ना. नं.) रस्तेजवारो, वटेमार्थु,
अश्वन्, पु. (धा.) मार्ग, रस्ते, राहा.

अश्वन्य, वि. (न्यः न्या. न्यं.) मार्गस्थ, सुशाइर.

अश्वर, पु. (रः) यत्त, जत्त. [कृत्विज.

अश्वर्यु, पु. (युः) जे आस्राणु यजुर्वेद जलु छे ते
अश्वान्त, न. (न्त.) सूर्य उअ्या पहेलां अथवा अ-

स्त पाभ्या पथी पडपुं अश्ववापुं, अणअपुं.

अनक्षर, न. (रं) न केहवालाअमेक योअपुं, ह-
लडो सुकन.

अनंग, पु. (गः) मदन, काम, न. आकाश, मन.

अनछ, वि. (छः छा. छं.) मेलुं, क्यरावापुं, गंद.

अनबुह, स्त्री. (बुहा. बुही.) गाथ, पु. (बुान्.) अणअ

अनध्यक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) प्रत्यक्ष नहीं ते.

अनध्याय दिवस, पु. (सः) तेहवार, पर्व, परव.

अनंजन, न. (नं.) विभलु.

अनंत, न. पु. (तः तं.) आकाश. वि. (तः ता. तं.) अम-
 र्याई, अपार, धातुं. पु. शेष नामनो साप, २. विष्णु.
 अनंतक, वि. (कः का. कं.) जेनो छेडोनथी ते, छेवट
 वगरनुं.
 अनंतगुण, वि. (णः णा. णं.) जेना अपारयुणु छे ते.
 अनंतधार, वि. (रः रा. रं.) अपार, धातुं.
 अनंतमायिनु, वि. (शी. यिनी. यि.) धरुणो कपटी, ङग.
 अनंतशक्ति, वि. (क्तिः क्तिः क्ति.) अपार सकतीवाणो.
 अनन्ता, स्त्री. (ता.) पृथिव. २ वनस्पतीमां धमासो, अ-
 िनशिपा. दुर्वा, द्रो. उपपसारी.
 अनन्तिक, वि. (कः का. कं.) अपार, अपरंपार.
 अनन्धिगतमनोरथ, वि. (यः या. यं.) गीराश, आ-
 शा भंग थथो.
 अनधीनता, स्त्री. (ता.) स्वतंत्रता, आपापतीयारी.
 अननुभूत, वि. (तः ता. तं.) वगर अन्भवेसुं.
 अनन्यज, पु. (जः) भदन, काम. [योग्य.
 अननुमत, वि. (तः ता. तं.) वगर कथुल कीधेसुं, अ-
 अनन्यचोदित, वि. (तः ता. तं.) पीलज्जे जेनी प्रे-
 रणुा कीधी नथी ते.
 अनन्यभाव, वि. (वः वा. वं.) अेकमित्तवाणो, जेणे
 ध्चिर उपर यित्त राप्पेसुं छे ते.
 अनन्यगुत्ति, वि. (त्तिः त्तिः त्ति.) अेकअमित्तनो, जेणे
 अेक जगोयि ध्यान लगाडुं छे ते.
 अनन्यपूर्वा, न. (र्वा.) कुमारीका, जे कोधिसाथे परणुी
 नथी अथवा जेणे भोग कीधो नथी अेवी.
 अनन्यविषयान्, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) अतन्यवृत्ति,
 जेणे अेकज वीषय उपर लक्ष लगाडुं छे ते.
 अनन्वित, वि. (तः ता. तं.) अयोय.
 अनपत्रप, वि. (पः पा. पं.) शरभवाणो, लाजवाणो, २.
 अेशरभो.
 अनपसर, पु. (रः) जे सीज उपर आपणुा कांछं हक
 नहीं छतां तेपर भालकी राप्पनारो.
 अनपाश्रय, वि. (यः या. यं.) कोधिजीज सत्तामां
 नहीं ते. [अेक.
 अनपेक्षम्, अ. ध्छिा वगरनो, अकस्मात्, अेका-
 अनभिधेत, न. (तं.) ध्छिाथी उलटुं ते, ध्छिातार्थ
 वीइछ ते, अनिच्छित. [कुंशुश.
 अनमितंपच, वि. (चः चा. चं.) शूभ, पपील, कृपणु

अनय, पु. (यः) श्रुवा रभवाणीटव, २. कुम-
 नशीप, ३. विपत्ति, ४. अविवेक.
 अनर्थक, न. (कं) सारवगरनुं, नकासुं.
 अनलं, पु. (लः) देवता, वस्तेव, अमि.
 अनमीव, वि. (वः वा. वं.) पाप वगरनो.
 अनवगाह्य, वि. (ह्यः ह्यां. ह्यं.) अुद्धिने जे अगम्य ते,
 स्रभज्जाने सुश्केल.
 अनवधानता, स्त्री. (ता.) गहलत, लूल, दुर्लक्ष, भिभाणी.
 अनवरत, न. (तं.) निरंतर, नित्य, हमेशां.
 अनवराध्यां, वि. (ध्यांः ध्यांः ध्यैं.) प्रसुप्, अेष्ट, सुप्थ.
 अनवस्कर, वि. (रः रा. रं.) साक, स्वच्छ, निर्मण.
 अनवुवच्यमान, वि. (नः ना. नं.) जेनी अुद्धि अग-
 डीछे ते, गांठो.
 अनवम, वि. (मः मा. मं.) सरभो, अशैयरीनो, स-
 भतो.
 अनवस्थान, वि. (नः ना. नं.) अंयण वृत्तिवाणो, जेनुं
 यित्त स्थीर नथी ते.
 अनवस्थित, वि. (तः ता. तं.) उपलो शब्द श्रुवा.
 अनवस्थितात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म) जेनो आत्मा
 स्थीर नथी ते.
 अनस, न. (नः) गाडुं, पटारो.
 अनाकुल, वि. (लः ला. लं.) स्थीर, स्वस्थ.
 अनागतार्त्वा, स्त्री. (वा) जे आयडीने अडकाव आवे.
 लो नथी तेवी स्त्री.
 अनसूयक, वि. (कः का. कं.) जे पीलज्जी धर्षी करतो
 नथी ते.
 अनसूय, वि. (युः युः यु.) उपलो शब्द श्रुवा.
 अनात्म्य, न. (त्म्यं.) पोतीका कुठेपमां कूरता करवी ते-
 निदयपाळुं करुं ते. [सा भंग करनारो.
 अनदिज्ञाकर, वि. (रः रा. रं.) हुकम तोडनारो, आ-
 अनादर, पु. (रः) तिरस्कार.
 अनाप्त, पु. (प्तः) पारकुं, पोतीकुं नहीं ते, पीलज्जुं.
 अनायक, वि. (कः का. कं.) धरुणीवगरनुं, भालक-
 वगरनुं, सरदार वगरनुं.
 अनामय, न. (यं.) तंदुरस्त, आरोग्य.
 अनामिका, स्त्री. (का.) हातना अंयुहापदिथी लीणुं आं-
 गणुं, छेलेथी पीणुं आंगणुं, वयसुं आंगणुं.
 अनारत, न. (तं.) निरंतर, नित्य, हमेशां,

अनार्यतिक, पु. (क्तः) कीराहंतुं, कुरीयातु णे आसड-
मां आविच्छे ते
अनार्यता, स्त्री. (ता.) अयोग्यता.
अनाविद्ध, वि. (द्धः द्वा. द्द.) णेनुं मन वण्युं नथी ते.
अनाहत, वि. (तः ता. तं) कोइं कापड, कोइं लुगडु.
अनिकामतसु, अ. (त.) सुप्य संतोश वगर, छिच्छावगर.
अनिच्छातसु, अ. (तः) उपलो शष्पे णुवो.
अनिमिष, पु. (षः) देव, २. भाछलु.
अनिरुक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) णेनांवीशे भोलातुं नथी ते.
अनिरुद्ध, पु. (द्धः) प्रधुञ्जो हीकरो.
अनिर्यर्वमान, वि. (नः ना. नं.) अंधुइं, पुइं नथी थ-
युं ते. [नथी ते.
अनिर्यृत्त, वि. (त्तः ता. त्तं.) दुःप्पी, णेने कसुं सुप्य
अनिर्यंश, (शः शा. शं.) उपलो शष्पे णुवो.
अनिर्यंतन, वि. (नः ना. नं.) स्थीर, णे हलातुं नथी ते.
आनेल, पु. (लः) पवन, वायु.
आनेशं, अ. नित्य, निरंतर, हमेशां.
अनीक, न. (कं.) लश्कर, झोळ, सेना.
अनीकस्थ, पु. (स्थः) झोळ संभाणनार गणु.
अनिष्कृतैनसु, वि. (नाः नाः नः) अपराधी, पापी
युहेगार, प्रायश्चित लीधा वगरने।
अनीकनी, स्त्री. (नी.) लश्कर, सेना, झोळ.
अनीश, वि. (शः शा. शं.) अशक्त, नयणो, नातवान.
अनु, अ. पछी, पाछण
अनु, वि. (नुः न्वी. नुं.) नहाजु, जीखुं, पारीक,
सुक्ष्म, अल्प.
अनुक, वि. (कः का. कं.) कामातूर, कामेच्छु.
अनुकंपा, स्त्री. (पा.) दया, कइणु।
अनुकंपिन्, वि. (पी. पिनी. पि.) दयापु, दयावाणो, द-
यावंत.
अनुकर्षण, पु. (ष्णं) गाडीनी नीयलीप्याणुनुं अेक
लाकडुं.
अनुकर्ष, पु. (षः) उपलो शष्पे णुवो.
अनुकल्प, पु. (ल्पः) हलको अहलो, णेभके पुलने
डेकाए पुलनी पांयडी.
अनुकामीन, वि. (नः ना. नं) आपय्याप्यतीयार, मन
ने गभे ते करनारो, रवेच्छायारी.
अनुकंपितात्मन्, मि. (त्मा. त्मा. त्म.) उपलो शष्पे णुवो.

अनुकार, पु. (रः) पीणनी चेटे करवुं, पीणनी न-
कल करवी. २. पीणनी चेटे करनारो.
अनुकाल, वि. (लः ला. लं.) कोहकोह वप्यतनुं, आगं-
पुं, अनीत्य. अ० (लं) कोहकोह दहाडे, अ-
कणि, कवप्यते.
अनुक्रम, पु. (मः.) क्म, पद्धति, २. हार-अण-
मार्ग, ३. रीती, [संश.
अनुक्रीतन, न. (नं.) स्तुती, वाहवा करवी, कीती, प्र-
अनुकौश, पु. (शः) दया.
अनुगं, अ. अगुशरीने, लागीने, वणगीने
अनुग, वि. (गः गा गं) लागीने, वणगीने, पु. याकर.
अनुगवीन, पु. (नः) गोवाणीयो, गोवाण.
अनुग्र. वि. (ग्रः ग्रा. ग्रं) नत्र, भंद, सात्विक, दयापु.
अनुग्रह, पु. (हः) स्वीकार, मेहेरप्याणी.
अनुग्रहकातर, वि. (रः रा. रं.) परोपकार करवावीशे
णे पुरी ते.
अनुचर, पु. (रः) सेवक, याकर, नोकर.
अनुज, पु. (जः) नहानो भाह,
अनुजीविन्, पु. (वी) सेवक, याकर. [दयान.
अनुकर्षण, न. (णं) पु. (णः) मद्यप्राशन, दार्थीचा, म-
अनुनाय, पु. (यः) पक्षाताप, परतापो. [उत्तम, साइं.
अनुत्तम, वि. (मः मा. मं.) भुष्य, श्रेष्ठ, सर्वोत्कृष्ट,
अनुत्तर, वि. (रः रा. रं.) श्रेष्ठ, उत्तम.
अनुदात्त, पु. (त्तः) अेक जतनो स्वर छे. [वीयार.
अनुचिंता, स्त्री. (ता.) चिंता, डेम थशे शुंथशे अेवो
अनुभावत्, व. (वन्. वंती. वृत्.) कोहनी पछवाडे हा-
डनारो.
अनुपदं, अ. लागीने, पगेपग.
अनुध्यान, न. (नं.) काणु, उत्कंडा.
अनुनिर्जिहान, वि. (नः ना. नं.) अहार जनारो.
अनुपथ, वि. (थः था. थं.) पछवाडे जनारो, पु. (यः)
मार्ग, रस्ते।
अनुपदवी, स्त्री. (वी.) मार्ग, रस्ते, राहा.
अनुपदीना, स्त्री. (ना.) अंपल. (जेडा). [थीनी स्त्री.
अनुपमा, स्त्री. (मा.) कुसुद नामना नैश्त दीशाना हा-
अनुप्लव, पु. (वः) सेवक, याकर, नोकर.
अनुपलक्ष्यवस्मन्, वि. (स्मां. स्मां. स्मं.) णेनां मार्गनो शो-
ध लागवो कइणु छे ते.

अनुपस्कृत, वि. (तः ता. तं.) निहोषी, जेनेहोष नथी ते.
 अनुपूर्ववास, अ. (शः) प्रारंभथी, आगणथी, सुणथी,
 शुद्ध्यातथी.
 अनुपेत, वि. (तः ता. तं.) शुद्धो, पारको, सगोनहीं ते.
 अनुबंध, पु. (धः) भा आपना होकभथी आलनारी
 हीकरो.
 अनुबल, न. (लं.) होश, लश्कर.
 अनुबोध, पु. (धः) पाछणथी समल, २. जे खीजणी
 वास गळ होष तेमां पाछी वास लावथी.
 अनुभव, पु. (वः) अलभामेस, तपासथी निक्षय,
 साक्षीकार. [अुद्धिनिक्षय.
 अनुभाव, पु. (वः) दृढ निक्षय, प्रभाव, साधूणी
 अनुभूयमान, वि. (नः ना. नं.) हाल जेनो अगुभव
 थाजेछे ते.
 अनुमति, स्त्री. (विः) स्वीकार, २. जे पुनेभने दीवशे
 अंद्रमा साक्ष हेपातो नथी ते पूनभ.
 अनुमन्यमान, वि. (नः ना. नं.) माननारी. [भरनारी.
 अनुमरिष्यत, वि. (प्यन्. प्यंती. प्यन्.) लक्षलगडीने
 अनुयोग, पु. (गः) प्रश्न, सवाल. [भतो ते.
 अनुवक्तप्रज्ञ, वि. (जः जा. जं.) प्रजने वहायो—ग.
 अनुवोध, पु. (धः) अगुकुलता.
 अनुलाप, पु. (वः) अलु शोक भरीलुं भाषण, विलाप.
 अनुक्तिप्रोग. वि. (गः गा. गं.) जेनुं दील ओटणथी—
 शुअथी अरुआमेलुं छे ते. [शुवापवादर.
 अनुवक्त. वि. (का. क्ली. कृ.) जवाप आपनारी,
 अनुवर्त्तन्. वि. (र्त्मा. र्त्मा. र्त्मा.) साथे जनारी.
 अनुवद्वा. वि. (शः शा. शं) वश, अगुकुल.
 अनुवर्त्तन, न. (नं) कृण, अदलो, २. अगुकुलता.
 अनुव्रत. वि. (तः ता. तं.) जेपु अेके कथुं तेपुं कर-
 नारी. पु. (ता.) सेवक आकर.
 अनुवाक, पु. (कः) वेदो भाग.
 अनुशय, पु. (यः) भेडुं वेर, २. पक्षात्ताप, पस्तापुं
 स्त्री. (या.) मोहोडा उपरनापील.
 अनुशासनपर. वि. (रः रा. रं.) हुकभमां आलनारी,
 आननारी.
 (अः) अण. अं.) आपणथु, शुस्त, थंडो, हुंडुं.
 (रः) पील जेपुं करपुं, पीलणी नक-

अनुक, न. (कं) स्वभाव, आल. २. वंश, कुण. पु.
 (कः) पूर्व जनभ.
 अनुक. वि. (कः का. कं.) जेने नाम आपुंते, जेनुं
 नाम पाडुं छे ते.
 अनुचान, वि. (नः ना नं) सांगवेद शीजेला.
 अनुद्य. अ. २५२४ थवासाइ पाछुं पाछुं भोलपुं.
 अनुन, वि. (नः ना. नं.) समप्र, संपूर्ण.
 अनुनक, वि. (कः का. कं.) समप्र, संपूर्ण.
 अनुप, वि. (वः वा. वं.) धला तपाव आदी वणो
 देश, जणप्राय देश. [कनारी, सुरजनी सारथि.
 अनूरु, पु. (रुः) अरुण नामनो सुरजनी गाडी हां-
 अनूह. वि. (हः हा. हं.) ये परवा, भेडीकर.
 अनुजु, वि. (जुः जुः जु.) वांकु, पांशु नछी ते.
 अनृत, न. (तं.) असत्य, गुरुं, २. कृषिकर्म, अतिवा-
 डीनो धंधी.
 अनृतव्रत. वि. (तः ता. तं.) ढोंगी.
 अनेकप, पु. (पः) हत्ती, हाथी.
 अनेकरंभ. वि. (भ्रः भ्रा. भ्रं.) जेने धला काणुंछे ते.
 अनेजत्. वि. (जन्. जंती. जत्.) अयल, स्थीर,
 स्थावर. [ति, आंधणो, शक होय ते.
 अनेडमूक, वि. (कः का. कं.) जे भेहेरो अने भुगो
 अनेहस, पु. (हाः) काण.
 अनेकह, पु. (हः) अड.
 अनोपय. वि. (म्यः म्या. म्यं.) जेणी उपमा नथी ते.
 अंतःपुर, न. (रं) जनानापाणुं, राजनी स्त्रीनो मेहेल.
 अंत. पु. (तः) भरणु, मोत, नाश, समाप्ती, वि (तः
 ता. तं) आपरणुं.
 अंतक, पु. (कः) यमराज, जमराज.
 अंतर, न. (रं) तकावत, २. वयेनो वपत, ३. अय
 काश, पुरसत, ४. पाकी, सिलक.
 अंतरा, अ. सीवाय, वगर, वरये.
 अंतराय, पु. (यः) विप्र, अययणु, हरकत.
 अंतराल, न. (लं) वरयेनो वपत.
 अंतरिक्ष, न. (क्षं) आकाश.
 अंतरिक्ष, न. (क्षं) आकाश.
 अंतरीप, न. (पं.) द्वीप, टापु.
 अंतरीय, न. (यं) पहेरवाणुं कपडुं—वस्त, धोतापुं.
 अंतरे, अ. मध्य, वयमां.

अंतरेण, अ. मध्ये, २. शीवाय, ३. ते माटे.
 अंतर्गत, वि. (तः ता. तं.) अुकीगअपेला, वीशरी गअपेला.
 अंतर्द्धार, न. (रं) धुपुं आरखुं, युम द्वार.
 अंतर्द्धा, स्त्री. (द्धा.) आरखान, दांडखुं.
 अंतर्द्धि, स्त्री. (द्धिः) उपेला शब्द श्रुयो.
 अंतर्मेनम्, वि. (नाः नाः नः) उदास, पिन्, हलगीर.
 अंतर्वैज्ञिक, पु. (कः) जनान आनामां हेअरेअ अ-
 गर योक्ती करनारो.
 अंतर्विधि, स्त्री. (स्त्री) गरभीएली स्त्री, भारेवासी आधडी.
 अंतर्वाणि, वि. (णिः णिः णि.) शास्त्रज्ञएनारो.
 अंतोवसायिन्, पु. (यी) हजम, वाप्टे.
 अतिचरा, स्त्री. (रा.) अेक जलती वनस्पती छे,
 नेने पद्मआरिणी केहेछे.
 अतिछत्र, पु..(वः) कुलनी छली, २. अे अेक जलती
 वनस्पती छे, ३. जलजए विशेष
 अतिछत्रा, स्त्री. (त्रा.) सुवाणी भाज, सेपुणी भाज
 अतिजव, वि. (वः वा. वं.) अती वेगवापुं, जलदी जनार्.
 अतीर्थ, पु. (यिः) पराएो, दुस्ती थाकीने जमवागी
 वपते ने कोडि अकस्मात आवि ते, रामना
 दीकरानो दीकरो.
 अतिनु, वि. (नौः नौः नु) वहाएुमांथी जमीनपर उ-
 तारेखुं, २. वहाएुनी पेदीतरक, ३. नेमां वहाएु
 आली गअेखुं तेवुं पाएुली.
 अतिपयिन्, पु. (पयाः) सारो मार्ग, सारो रस्ते.
 अतिपात, पु. (तः) अतिक्रम. शब्द श्रुयो. [जरेवान.
 अतिबल, वि. (लः ला. लं.) अणिष्ट; महाअणिष्ट, अती
 अतिमाल, न. (ले) अतिशय, धखुं, अतीशेहे.
 अतिमुक्त, पु. (कः) अेक जलतनुं कुलनुं आड छे, नेने
 कुशरी, कस्परी जोगरे केहेछे ते.
 अतिमुक्तक, पु. (कः) तीवसनामनुं आड
 वि. पीया वगरनुं, धखुं धुटुं.
 अतिरिक्त, वि. (कः का. कं.) वनुं, अधिक.
 अतिवचक, वि. (का. क्री. कृ.) धखुं मोलनार.
 अतिवाद, पु. (दः) निष्टुर भाषण, कडवुं मोलवुं.
 अतिविषा, स्त्री. (षा.) अेकजलती आषधी छे, नेने
 अंतविअती कणी करी केहेछे.
 अतिबल, न. (लं.) अतीशय, अहु, धखुं.
 अतिवाक्ता, स्त्री. (ता.) अती पराक्रम.

अतिशय पु. (यः) उत्कर्ष, वि. धखुं, पुष्कण, अहु.
 अतिशोभन, वि. (नः ना. नं.) श्रेष्ठ, सुंदर.
 अतिशोभिन्, वि. (मी. भः) अुपसुरत, सुंदर, सार्-
 मुअय. [खुं आपवुं.
 अतिसर्जन, न. (नं) अतीदान, धखुं धरम करवुं, ध-
 अतिसारकिन्, वि. (की किणी. किं.) नेने अति सार
 थअेलेो हेय ते.
 अंतिक, वि. (कः का. कं.) पारिणुं, नष्टिकनुं.
 अंतिकतम, वि. (मः मा. मं.) धखुं नष्टिकनुं.
 अंतिका, स्त्री. (का) अूली.
 अत्तिका, स्त्री. (का) भूडी भेहेन, वडी भेहेन. (नाथ
 प्रकरएुमां.)
 अतींद्रिय, वि. (यः या यं.) इंद्रिअेने अगोअर.
 अतीव, अ. अतीशय, अहु, धखुं, अतीशे. [रीश वाणे.
 अंत्यत कोपन, वि. (नः नी. नं.) अति कोपिष्ट, धखुं
 अंत्यनीन पु. (नः) धखुं आलनारो भाएुअ.
 अत्यय, पु. (यः) भरएु, नाश.
 अत्यर्थ, न. (यं) अतीशय, अहु, धखुं.
 अत्याहित, न. (ते) मोडी धास्ती, साहसकर्म.
 अंतेवासिन्, पु. (सी.) शिष्य, येला, २. यंआण.
 अंत्य, वि. (त्यः त्या त्यं.) सेवठनो, छेवठनो, छेहली.
 अंल, न. (लं.) आंतरकुं.
 अय, अ. भंगल, २. अमंतर. ३. प्रारंभ. शरुआत. ४.
 प्रश्न, सवाल. ५. शक. ६. अधिकार. ७. शो-
 गन, प्रतिसा,
 अयो, अ. उपेला शब्द श्रुयो.
 अदभ, वि. (भः भा. भं) अहु, धखुं, पुष्कण.
 अदभान, न. (नं.) नदेआवुं, युम, अदशय.
 अक्षितनंदन, पु. (नः) देव.
 अहशं, पु. (कं) आंधणो.
 अहट, न. (ट) अमीनो पराभव, धखुं वरशाद प-
 एो हत्यादी देवी कोप, २. प्रारंभ.
 अंदिका, स्त्री. (का.) अूली.
 अंदुक, पु. (कः) सांकण, भेडी.
 अंदूक, पु. (कः) सांकण, भेडी. [अंधांइ
 अंध, वि. (अः आ. अं.) आंधणो न. (अं.) अंधः कार
 अंधकरिन्, पु. (पुः) महादेव.
 अंधकार, पु. (रः) अंधांइ.

अंधतमस, न. (सं) अतीशय अंधाई.
 अंधस्, न. (धः) अन्न, अनाज [नाज.
 अंधु, पु. (धुः) कुपो।
 अन्न, वि. (न्नः जा. जं.) आधिलुं, न. (जं.) शंधिलुं अ-
 पन्नज्, वि. (जः जा. जं.) अन्नथी युष् तथा वीका-
 र थाअपेछे ते, स्त्री. (जा.) अेक जतगु हेउकीगु
 दरदछे.
 अन्य, वि. (न्यः न्या. न्यत्) पीजे. [अधी ते.
 अन्यचोदित. वि. (तः ता. तं.) पीजअपे नेणी प्रेरणु।
 अन्यतर, वि. (रः रा. रत्.) भेमानो अेक.
 अन्यतरेंदुः, अ. कर्छ दहाडे.
 अन्यनी. वि. (धीः धीः वि.) नेगी युक्ति करी ते.
 अन्येदुः अ. पीजे दहाडे.
 अन्वक्षं, अ. अगुसरीने.
 अन्वक्, अ. अगुसरीने.
 अन्वय, पु. (यः) वंश, कुण.
 अन्ववाय, पु. (यः) वंश, कुण.
 अन्वाहार्य, न. (वं) भासीक आद, भासीसो, भसीसि।
 अन्वाहार्यक, न. (कं) भासीक आद. [अेजिलुं.
 अन्विष्ट, वि. (ष्टः ष्ट. षं) शोधिलुं, गोतेलुं, धुंउलुं,
 अन्विक्षण, न. (णं.) शोधयुं, जेयुं, गोतयुं, धुंउयुं,
 अेजयुं.
 अन्वीयमान. वि. (नः ना. नं.) लागेलो, अगुसरीसो।
 अन्वेषण, न. (णं.) शोधयुं, जेयुं, गोतयुं, धुंउयुं,
 अेजयुं.
 अन्वेषणा, स्त्री. (णा) धर्मादीकनो शोध करयो।
 अन्वेषित, वि. (ता. तः तं.) शोधिलुं, अेजिलुं, धुंउलुं.
 अपकरुण. वि. (नः ना. नं.) निंद्य, क्रूर, धःपुक.
 अपकृष्टचेतन. वि. (नः ना. नं.) नेगु मन अ्रष्ट थयुं ते.
 अपक्रम, पु. (मः) भागयुं, नासी जयुं.
 अपकारगीर, स्त्री. (गीः) मांडुलगाडे तेयुं भाषणु, लू-
 कुं करे तेवी वाणी।
 अपगा, स्त्री. (गा.) नदी.
 अपघन, पु. (नः) अवयव, शरीरनो भाग.
 अपचय, पु. (यः) नाश, गुकशान, हाणी, २. मान,
 सत्कार, धज्यत, आदर.
 अपचापित, वि. (तः ता. तं.) पुनेलो, पुजअेपे।
 अपचित, वि. (तः ता. तं.) पुनेलो, पुजअेपे।

अपचिति, स्त्री. (तिः) पूज, २. नाश, ३. प्रायस्कीत,
 ४. अर्थ, दान. [नरहित.
 अपदांतर, वि. (रः रा. रं) पासेनो, पडेसनो, व्यवधा
 अपट्ट, वि. (ट्टुः ट्टुः ट्टुः) रोगी, नपणो, कमजोर, मांढो.
 अपठित. वि. (तः ता. तं.) मूर्ख.
 अपत्य, न. (त्यं) छोकरां छैयां. [छि ते.
 अपत्यकाम. वि. (मः मा. मं.) नेने संततीणीधरुआ
 अपत्यता. स्त्री. (ता.), दीकरा दीकरीपायुं.
 अपत्रया, स्त्री. (या.) लोक लज्ज, लोकेथी उरयुं.
 अपत्रपिष्णु, वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णुः) लोकथी लाने ते, शा-
 रमाण.
 अपय, न. (यं) अराय रस्ते, अराय मार्ग.
 अपयिन, पु. (पयाः) अराय रस्ते, अराय रहा.
 अपदान, न. (नं.) मनगभतो धंधो, साकरी, २. पूर्व-
 ना सरीत्र, ३. साईं कर्म.
 अपदानर, वि. (रः रा. रं) पशिनो, नशुकनो.
 अपदिशं, अ. भे दीशानो वयेनो भाग.
 अपदेश, पु. (शः) कपट, २. लक्ष, निशान, ३.
 अहानुं, निभिर.
 अपध्यस्त, वि. (स्तः स्ता. स्तं.) भरडाध गअेलुं, कम-
 राध गअेलुं, भे आअर थअेलुं.
 अपवाहुक. पु. (कः) अेक जतनो वायुनो शैग छे
 नेथी हाथ अेठो थर्छ जअेछे.
 अपव्रंश, पु. (शः) अशुद्ध, अपशुद्ध.
 अपयान, न. (नं.) नासीजयुं, भागी जयुं.
 अपर, वि. (रः रा. रं.) अन्ध, पीज्ठु, स्त्री गर्ल-
 स्थान, कमण, गर्भाशय, न. हथीनी पाछली
 जंगनो पछवाउतो भाग.
 अपरस्सर, न. (रं) अेकसरयुं, क्रियानुं नैरंत्य.
 अपराजिता, स्त्री. (ता.) विषयुं क्रांता नामनी अेक
 अेपधी छे, कोयलवेल, गरणीपिल. [पुइध.
 अपराद्ध पृशक्त, पु. (क्तः) नेनुं आणु-गीशिन यूके ते
 अपराध, पु. (धः) अन्धाय, अुन्हे, युक, तकसीर.
 अपराह, न. (हं) दहाडाना भे भाग अीधा होय तो
 पीजे भाग, अनेपांय अीधा होयतो येथी भाग.
 अपरिमितगुणगण. वि. (णः णा. णं.) नेनामां अपार
 सारा-उतम अुणुछे ते.
 अपरेदुः अ. पीजे दहाडे.

अपरारक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) प्रत्यक्ष, दृष्टीवृत्तं.
 अपर्णा, स्त्री. (र्णा.) पारवती, पार्वती.
 अपलाप, पु. (पः) ना डेवी, नकार, निषेध वाक्य.
 अपवर्ग, पु. (गः) मोक्ष, त्याग, नाप्यवृत्तं, छोडवृत्तं.
 अपवर्जन, न. (नं.) दान, अप्यवृत्तं, अक्षरीय करवी.
 अपवाद, पु. (दः) निंदा, नालश, २. अप्यात्ता. उ.
 हरणना शिकारनी वपते ने धंटा अपगर भुंगणुं
 वगडे छे ते.
 अपवारण, न. (णं.) ढांकळुं, अप्याछादन.
 अपविद्ध. वि. (द्धः द्वा. द्दं.) नेने काशु पाडयुंछे ते,
 काण्णावाणुं, आकावाणुं. [नाप्येलो, वट्टलेलो.
 अपविद्धलोक. वि. (कः का. कं.) भरेलो, भुवेलो. २.
 अपवेश. पु. (भः) छीरो वीगेरेने अपराप्य काशु पाडवृत्तं.
 अपचाद, पु. (दः) नीय, हलके,
 अपचाब्द, पु. (ब्दः) अशुद्ध, गाण.
 अपचाम. वि. (मः मा. मं.) शांतवगर, शांतीरडीत.
 अपष्टु, वि. (ष्टुः ष्टुः ष्टु.) विपरीत, प्रतिदूषण, वाडो.
 अपसद, पु. (दः) नीय.
 अपसर्व, पु. (सिः) पातभीदार, लक्षुद, अप्यर अपानारो.
 अपसव्य, वि. (व्यः व्यां. व्यां.) लभणीप्याण्यु, २. उल-
 डुं, अपवलं.
 अपस्कर, पु. (रः) गांडाडो कोष्टिक भाग.
 अपस्नात, वि. (तः ता. तं.) नहिलो, भरीगयेलां वारते
 नहिलो ते.
 अपस्मृति. वि. (तिः तिः ति.) भूलनारो, विसरनारो.
 अपहार, पु. (रः) उडावी लडणवृत्तं, लपरदरतीथी लेवृत्तं.
 अपहृतविज्ञान. वि. (नः ना. नं.) नेगु सान गयुं ते,
 गांडो थप्येलो, लभी थप्येलो.
 अपांग, पु. (गः) अप्यापनी अहारनी प्याण्युनो प्युणो-
 क्टाक्ष. २. तिलक, कपालभां टीलुं करेछे ते.
 अपाची, स्त्री. (ची) दक्षिण दिशा. [वाणो वायु.
 अपान, न. (नं.) गांड, युंदार. २. युदस्थाने रेहेवा-
 अपापाति, पु. (तिः) ससुद्ध, दरीयो.
 अपामार्ग, पु. (गः) अप्येडानुं अड.
 अपामृत्यु. पु. (त्युः) अप्येडामेक ने मोत अप्येछे ते.
 अपारणीय. वि. (यः या. यं.) नेनो पार नहीं ते,
 नहीं पोय्याय अप्येवृत्तं. [स्वच्छंद.
 अपावृत्त, वि. (तः ता. तं.) स्वतंल, अप्यप्यतीप्यार,

अपासन, न. (नं.) डार भारीनाप्यवृत्तं.
 अपि, अ. निंदा, २. सवाल, ३. शक, शंका, ४. पि-
 डीक, ५. भय. हत्याछे
 अपित्त, न. (त्तं) अंगार, वस्तेव.
 अपिधान, न. (नं.) ढांकळुं, अप्याछादन.
 अपिनद्ध, वि. (द्धः द्वा. द्दं) दीलपर कपडांवाणो, ढांकळो.
 अपीच्य. वि. (च्यः च्या. च्यं.) ने धणोण सारो ते.
 अपुण्य. वि. (ण्यः प्या. प्य.) पापी, दुष्ट, दुष्टर्मा.
 अपुनरन्वय. वि. (यः या. यं.) ने पाछु न अप्ये ते,
 भुवेलुं, भरेलुं. [हत्याछे.
 अपूप, पु. (पः) अप्याना लोठनां पनविलां पूडा-वडा
 अपूर्यमाण. वि. (णः णा. णं.) अपूरुणुं, अप्युद्धे.
 अपृथक्भ्रमंजील. वि. (लः ला. लं.) अप्येकण धरमना,
 नेनो धरम प्येने नहीं ते.
 अपृथक्भी. वि. (भीः भीः भी.) सर्व वस्तुमा तथा
 पदार्थमा ह्यथर छे अप्येवृत्तं माननारो, मेद युद्धि
 रडीत—वगर.
 अपेय. (यः या. यं.) पीवाने लायक नहीं ते.
 अपेगंड, वि. (डः डा. डं.) कोष्ट माणुशने कुदरतथी
 कुंठिपणुं अप्यवय अप्येछो होयछे ते.
 अपेष्कल्य. न. (ल्यं.) क्रायापळुं, कायुं, कुमळुं, अप्येढी.
 अप्, स्त्री. व. (आपः) पाणी, लण.
 अप्यति, पु. (तिः) वरुणु नामनो देव.
 अपकांड, पु. (डः) ने आडनी वरुये उभा शोठां नथी
 अने तेनां सुलीयामांथी कुट थायछे ते.
 अपगुण, वि. (णः णा. णं.) व्याकुण,
 अपप्रतर्क्य. वि. (क्यः क्यः क्यं.) ने वीसे प्याल करे
 ता नहीं अप्ये तेवृत्तं.
 अप्रतिद्वंद्व. वि. (द्धः द्वा. द्दं.) नडी मांडीवप्याप्ये
 अप्येवृत्तं, नडी नीवारणु थाप्ये अप्येवृत्तं, प्रतीकार
 करेवो.
 अप्रतिद्वंद्वता. स्त्री. (ता.) उपलो शप्ये ल्युवो. [३ ते
 अप्रतिद्वंद्व. वि. (धुक.) प्येणनी अप्येपाळ नहीं करे
 अप्रतिलब्धकाम. वि. (मः मा. मं.) नेनी तृती यथ
 नथी ते, अप्यवृत्त.
 अप्रतिहत. वि. (तः ता. तं.) नहीं मांडीवप्याप्ये अप्येवृत्तं
 नीवारणु नहीं थाप्ये अप्येवृत्तं. [अतींद्रिय
 अप्रत्यक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) अप्युश्य, नहप्याय अप्येवो

पदीताम्रि. वि. (मिः मिः मिः) जेना अमि मंद—
 वेछिा थम्मे छे ते.
 प्रधान, न. वि. (नं) हाथनीयेनो, मुप्य नहीं ते.
 प्रमत्त. वि. (त्तः त्तः चं.) जे भगइर नहीं ते,
 सासस, भलो.
 प्रमाणविद्. वि. (त. द्.) अत्तान, सुरप, कोड् प-
 लु प्रकरणु प्रमाणुथी सुकवाने जे अशुभ ते,
 भेवकुङ्क.
 मरहत, वि. (तः ता. तं.) जे अतर हजेकरीने अउधुं
 नथी ते. [त्रता, सुतक.
 प्रयात्य. न. (त्यं.) अउ-उकाव, अशुद्धि, अपवि-
 त्प्राण्य, वि. (त्यः द्या. द्यं.) हाथ नीयेनो, मुप्य नहीं ते.
 मत्सरस्, स्त्री. व. (सः) देवताम्मेनी स्त्रीम्मे.
 मन्त्रेश. वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) जेनाथी तरतुं नथी ते,
 जेने तरता आवउतुं नथी ते. [तां ते.
 मफल, वि. (लः ला. लं.) जे आउने कृण नथी आव-
 मवद्, वि. (द्वः द्वा. द्वं.) सार वगरनुं भोलवुं, मतल-
 प्थीनानुं भोलवुं. [धृणी नीकुण्छे ते.
 मन्त्रमुख, वि. (खः खा. खं.) जेना भेडिमाथी गाण
 मन्त्रिदु. पु. (दुः) पाणुनीं टपकुं. [निम्नांश्रीत.
 मन्त्रु. वि. (भुः भुः भुः) जेने सोपती—मीत्र—भा-
 धुंयंद नथी ते, अनाश्रीत, अनाथ, गरीप.
 मन्वर, न. (रं.) आकाश, २. वस्त्र, कपकुं.
 मन्वरिष, न. (षं) यथुा वीगेरे सेकवानुं वासलु.
 मन्वरीष, न. (वं.) यथुा वीगेरे सेकवानुं वासलु,
 पु (वः) २. नाभागनो दीकरो, अपरीष सुयं व-
 शी राम्.
 मन्वा, स्त्री. (ला) स्त्री, नारी, पायडी.
 मन्व, पु. (वः) वेस्थाने घंटे आखणुथी घंटा थम्मेलो
 छे।करो. २ हरितप, हाथी हाकनार, मावद.
 मन्वा, स्त्री. (शः) अकडुलनुं आउजेने गुठ् केहेछे.
 २. पाठ मूण, पाठा.
 म्वा, स्त्री. (वा) मा, २. पार्वती.
 म्वाच, वि. (धः धा. धं.) निर्याधि.
 म्वाधव. वि. (वः वा. वं.) अक्नु शब्द गुणो.
 म्वा, स्त्री. (का.) पार्वती, महदेवनी स्त्री.
 म्वा, (व) पाणी, न्य.
 म्वा, पु. (णः) पाणीनुं टपकुं.

अंजुज, न. (जं.) कुमण.
 अंजुभुत्, पु. (त्) मेह, मेध, वरसाद.
 अंजुवृत्, वि. (तः ता. तं) भेडामांथी युक्त पडतां भोलवुं.
 अन्न, पु. (न्नः) अंद्र, शंभ, न. (न्नं) कुमण.
 अन्धि, पु. (न्धिः) दरीयो, ससुद्र.
 अन्धिकफ, पु. (फः) ससुद्रकीणु, दरीयानां कीणु.
 अन्नभव. पु. (वः) अन्नदेव.
 अन्नयोजि, पु. (जिः) अन्नदेव, अन्ना.
 अन्नजोपति, पु. (तिः) मूर्य, सुरज.
 अन्व, पु. न. (न्वः न्वं.) वर्ष, वरथ, पु. (न्वः) मेध,
 मेह, वरसाद, २. अक पहाड छे, ३. वनस्पतीमां
 सुस्ता, मोथा.
 अन्वक्ष. वि. (क्षः क्षा. क्षं.) पाणी पीने रेहेनारो.
 अन्वक्ष्य. वि. (क्ष्यः क्ष्या. क्ष्यं.) उपलो शब्द गुणो.
 अन्नद्वण्य, न. (व्यं) अपवीत, नापाक.
 अभय, न. (यं) काणा वाणानुं सुणीकुं.
 अभया, स्त्री. (या) हउं, हरउं, हरतडी.
 अभक्ष्य. वि. (क्ष्यः क्ष्या. क्ष्यं.) जे आवाने योग्य नहीं
 ते, नहीं अपवाय तेउं. [नहीं ते आनारो.
 अभक्ष्यमक्षिन्. वि. (क्षी. क्षिणी. क्षिं.) जे आवालायकुनुं
 अभद्र. वि. (द्रः द्रा. द्रं.) अशुभकारक, अपराप. न.
 (द्रं.) पाप, दुराचरलु.
 अंभस्, न. (भः) पाणी, न्य.
 अभाषण, न. (णं) भुंगापछुं, रुप रेहेवुं.
 अभिक, वि. (कः का. कं) कामातूर, कामी.
 अभिक्रम, पु. (मः) शूरवीरगु शत्रुंनी सामेजुं. [आर.
 अभिकामिक. वि. (कः का. कं.) स्वतंत्र, आपअपती-
 अभिव्या, स्त्री. (ख्या.) नाम, कीर्ति. २. कांती.
 अभिग्रह, पु. (हः) करीपाद.
 अभिग्रहण, न. (णं) योरी करवी. [उथा ते.
 अभिगृहीतवाणि. वि. (णिः गिः गिः) जेने हाथ जे-
 अभिघातिन्, पु. (ती.) शत्रु, दुशमन.
 अभिचार, पु. (रः) हिंसाकर्म, हिंसाकरवी, अवलेवो.
 अभिजन, पु. (नः) वंश, कुल, २. कुलनो मुप्य, कुलमां
 दीवो, ३. आकरलोक, नोकरलोक.
 अभिजात, वि. (तः ता. तं.) कुपोत्पन्न, कुलीन, कुप-
 वाणो, २. पंडीत, नीतीवाणो. [स्त्रि. (जिन्) अपार.
 अभिजित्. वि. (जिन्.) अतनारो, पु. (जित्.) विधुं,

अभिजुष्ट. वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) ने धेराअपेले ते, ने धेराहगम्मा ते.

अभिज्ञ, वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) प्रवीण, जीपुण.

अभिज्ञापक. वि. कः का. कं.) कहेनारो, देआडनारो, शमजवनारो, दर्शक. [ते, पु. (ब्यः) ह/अर.

अभिज्य, वि. (ब्यः ब्या. ब्यं.) जेणी पुण कुरीअपे

अभितः अ. आणुआणुआरेकेरथी, र. जलदी, सांजे.

अभिदापन. न. (नं.) सीक्षा करवा साइं हाथीना पगणीये कुअरपिछे ते.

अभिटुग्घ. वि. (ग्घः ग्घा. ग्घं.) जेने हज्ज क्रीधीछे ते, जेनाउपर शुद्धम अथोछे ते. २. हापेला, द्याअपेला, धरती उपर पाउलो.

अभिटुद्धमाण. वि. (णः णा. णं.) उपलो शुद्धशुवा.

अभिधान, न. (नं.) नाम, कीर्ति.

अभिध्या, स्त्री. (ध्या) पीजना धनणी धरिआ.

अभिध्यायमान. वि. (नः ना. नं.) जेने योगनो अभ्यास करेछे ते.

अभिनय, पु. (यः) पीजने हाथआदीना धिसाराथी आपणी हिलनी वात समजवणी ते.

अभिनव, वि. (वः वा. वं.) नजुं, हालजुं.

अभिनाम्नन्. वि. (त्मा. त्मा. त्म.) स्थिर, निरभय, जे धयरायो नहीं ते. [सुतेलो.

अभिनिर्मुक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) शुर्थ आथमती वपते

अभिनिर्वचिन. वि. (तः ता. तं.) अलीमानी, जेने अलीमान थयोछे ते. २. कोहअेक वातणी छुत करवी.

अभिनिर्माण, न. (णं.) स्वारी, होमलो, सहाह.

अभिनीत, वि. (तः ता. तं.) नीतीवाणी, २. लोकोभां जणुतो, ३. लूपित, ४. कोपिष्ट.

अभिपन्न, वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) अपराधी, गुन्हेगार. २. शलुथी सपडाअेले

अभिप्राय, पु. (यः) अर्थ, उदेश, मतलय.

अभिभाष्यमाण. वि. (णः णा. णं.) कहेलुं भाषित.

अभिभूत, वि. (तः ता. तं.) हारी गयेलो, पराभव पा- मेलो, जेने पराजय थअेले ते.

अभिमन्यमान. वि. (नः ना. नं.) साइं माननारो, दीलभा लावनारो, मनभा लावनारो. २. अभिमान करनारो.

अभिमर्शन. वि. (नः ना. नं.) नाश करनारो, शमी करनारो, क्षय करनारो.

अभिमर, पु. (रः) लहाह, जंग, युद्ध.

अभिमानान्य. वि. (न्यः न्या. न्यं.) जेने अभिमान नथी ते, नत्र.

अभिमान, पु. (नः) अहंकार, गर्व, भगइरी, गइरी. २. सान, ३. प्रेम, ४. हिंसा.

अभियाति, पु. (तिः) शत्रु, दुश्मन.

अभियातिन् पु. (ता.) शत्रु, दुश्मन.

अभियोग, पु. (गः) अहदुत प्रश्न, २. कुरीयाह.

अभिरंभित. वि. (तः ता. तं.) मलेलुं, प्राप्त थअेलुं, प्राप्त.

अभिरुप, पु. (वः) पंडीत.

अभिलंभन. न. (नं.) अेक जगोथी पीछ जगो- अे जठ, करपुं. [२वी.

अभिलाष पु. (वः) कापणी करवी, अंतरणी कापणी क- अभिलाष पु. (षः) धरिआ.

अभिलाषुक वि. (कः का. कं.) लोभी, लालसु. [शील.

अभिवादक. वि. (कः का. कं.) नत्र स्वभावने, वंदन-

अभिवादन, न. (नं.) पोतीका नाम अने गोलनो संध्य करती वपते उअ्यार करीने जे नमस्कार करेछे ते. [अपेला, लीधेला.

अभिविज्ञांकिन्. वि. (की. किनी. कि.) उरेलो, धलरा-

अभिव्यक्ति. स्त्री. (क्तिः) प्रकाश, उधाडुं, प्रसद्धि.

अभिव्यंजक. वि. (कः का. कं.) मोधक, प्रदर्शक, दे आडनारो, शुभ्यक. [सिद्ध करेलुं

अभिण्यव्यमान. वि. (नः ना. नं.) उधाडुं करेसु, प्र-

अभिव्याहृत. वि. (तः ता. तं.) मलेलुं, उअ्यारेलुं भाषित.

अभिव्याप्ति, स्त्री. (पिः) सर्वलव्यापी, सर्व ठेकाणे इलाव.

अभिवास्त, वि. (स्तः स्ता. स्तं.) पदनासी, नामोशी, अभिमान भरेलुं.

अभिवास्ति, स्त्री. (स्ति.) यायना, दुःअ, हज्ज.

अभिज्ञाप, पु. (वः) अहदुवा, आप, मीथ्या पापोद्भावना.

अभिषंग, पु. (गः) गाण आपवी, आप आपवे, २. तिरस्कार, ३. पराभव. [२. मधसंधान.

अभिषव, पु. (वः) धर्म संधी नहाडुं, अणी आपपुं

अभिषक्ति, स्त्री. (स्तिः) यायना, दुःअ हज्ज.

अभियेन, न. (नं) दुश्मनणी सांभि अशकर लधने
 लधुं.
 अभिष्ट, वि. (तः ता. तं.) स्तुती पाभिलो.
 अभिसंपात, पु. (तः) लढाई, युद्ध, लंग. [संयुक्त.
 अभिसंहत. वि. (तः तां. तं.) जेजेसुं, अिक करेसुं,
 अभिसर, पु. (रः) अगुथर, आकर.
 अभिसारिका, स्त्री. (कां.) यारना हुकमथी हरविली ल-
 गोअमे लनारी मैरी.
 अभिहर. वि. (रः रा. रं.) लधं लनारी, योर, लु-
 टनारी. [भिलो, पराजय थयलो.
 अभिहत, वि. (तः ता. तं) हारी गअभिलो, पराभव पा-
 अभिहार, पु. (रः) योरी करनी, र. करीयाद.
 अभिहित, वि. (तः ता. तं.) कहेलो, गरीय थधं गयलो
 अभिक, वि. (कः का. कं.) कामातुर, कामी.
 अभिकल्प, अ. निरंतर, वारंवार, हमेशां.
 अभिप्लित, वि. (तः ता. तं.) धृष्ट, प्रीय, दोस्त, मीनी
 र. धृष्टित.
 अभिर, पु. (रः) आहीर, गोवाल, गवणी.
 अभिर, स्त्री. (रः) वनस्पतीमां सहस्र मूणी, सतावरी,
 वि. (रः रः रः) धीक, छातीवाणो, छिम्मत वाणो,
 पीकणु, नही ते. [तावरी नेने केहेछे ते.
 अभिरुषी, स्त्री. (बी.) वनस्पतीमां सहस्रयुणी, स-
 अभिरंग, पु. (गः) गाणो आपनी.
 अभिरु, पु. (बु.) दोरी. र. करेणु.
 अभिरु, वि. (रः रः रं.) अत्यंत प्रीय, धलो वहालो.
 अभिरु, इ. (ह) कमण.
 अभिरु, वि. (रः रः रं.) पासे, आगण, नलक.
 अभिरु, न. (नं) शरीरे योववानुं तेल.
 अभिरु, न. (रं.) वयलो भाग, र. पोलालु.
 अभिरु, वि. (तः ता. तं.) रोगी, आलरी, पीमार.
 अभिरु, पु. (गः) छातीवान, छिम्मतवान, रलु-
 लत, सामर्थ्य, शत्रु सांभे लडवा लय ते.
 अभिरु, पु. (यः) लयशील, छातीवान, छिम्मतवान.
 अभिरु, पु. (अः) अंश्रामां लय भेणवनारो, छि-
 म्मतवान, छातीवान
 अभिरु, वि. (पं: पं. पं.) पासे, आगण, नलक.
 अभिरु, न. (पं) अंश्री आहीर कड वुं, र. शल्य
 कडिनाअपुं.

अभ्यवस्कंदन, न. (नं.) कपटथी अधिलो प्रवेश.
 अभ्यवृत्त. वि. (तः ता. तं.) नेने दुःअ-विपत्तीथ-
 धं ते. [स-मान.
 अभ्यवृत्तता. स्त्री. (ता.) मान, सत्कार, आहर,
 अभ्यवृत्त, वि. (तः ता. तं.) लक्षणाधिलुं, आधिलुं.
 अभ्याख्यान, न. (नं.) तेहोमत, असत्याक्षिप.
 अभ्यागम, पु. (मः) लढाई, लंग, युद्ध.
 अभ्यागारिक, वि. (कः का. कं.) पोतीका कुटुअने पास-
 वा सांभे उद्योग करनारो, कुटुअ पोषणुद्धि काम
 करनार.
 अभ्यादान, न. (नं.) आरंभ, शरुआत. [भांघो.
 अभ्यांत, वि. (तः ता. तं.) रोगी, आलरी, बिमार,
 अभ्यामदं, पु. (रं.) लंग, लढाई, युद्ध.
 अभ्याश, वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) पासे, आगण, नलक.
 अभ्यास, वि. (सः सा. सं.) पासे, आगण, नलक.
 पु. (सः) मेहनत, शीअपुं.
 अभ्यासादन, न. (नं.) कपटथी करैलो प्रवेश.
 अभ्याहार, पु. (रः) योरी, उभुं थपुं.
 अभ्युत्थान, न. (नं.) ताळम करनी, मान आपवो.
 अभ्युदित, पु. (तः) सुरल उगतो वअते सुतेलो पुरष.
 अभ्युपगम, पु. (मः) रिवकार, आंगीकार.
 अभ्युपवत्ति, स्त्री. (त्तिः) रिवकार, आंगीकार.
 अभ्युष, पु. (षः) रोटी, पोणी.
 अभ्युष, पु. (षः) रोटी, पोणी.
 अभ्युष, पु. (षः) रोटी, पोणी.
 अभ्र, न. (अं.) आकाश, आशमान, वाहणां.
 अभ्रतशत्रु. वि. (बुः तुः लु.) नेनो कोहं पलु दुसमी-
 न नथी ते, जगमीन, सहुनो होस.
 अभ्रक, न. (कं) अश्रक, अश्रअ.
 अभ्रपुष, पु. (षः) नेतरगु अंड.
 अभ्रमातंग, पु. (गः) अश्रवत नामनो धंदनो हाथी.
 अभ्रमुवल्लभ, पु. (भः) अश्रवत, धंदनो हाथी.
 अभ्रि, स्त्री. (भ्रिः) वहाणुमानो भेल कडवानो लाकडा
 नो कटोरि—वासलु. [थअभिलो.
 अभ्रिय, वि. (यः या. यं.) वाहणाभांथी उअभिलो—पहा
 वभ्रमु, स्त्री. (भुः) अश्रवतणी स्त्री.
 अभ्रेष, पु. (षः) नीति.
 अभ्रल, न. (लं.) वाशलु, काम.

अमस्विनन्. वि. (स्वा. स्विनी. स्वि.) वीथ्यार वगर-
 नो, सुरप्, पु. (स्वी.) राक्षस, राप्स.
 अमर, पु. (रः) देव.
 अमरावती, स्त्री. (ती) छ्द्रणी नगरी.
 अमर्य, पु. (न्यः) देव.
 अमर्ष, पु. (षः) रीस, क्रोध. [पीष्ठ.
 अमर्षण, वि. (णः णी. णं.) रीशवाणो, डोपशील, डो-
 अमल, न. (लं) आध्रक, आध्रप्, २. वि. (लः ला. लं.)
 निर्भण, साक्ष. [ते, साक्ष दीलनो.
 अमलात्मन्. वि. (त्मा. त्मा. त्म.) जेनुं मन साक्ष
 अमला, स्त्री. (ला) मोर्ध आभणी-णानुं आड.
 अमांस, वि. (सः सा. सं.) नातवान, अशकत, नप्पो.
 अमा, अ. पासे, नञुक, साथे, २. स्त्री- (मा) आभ
 वास्या तिथि, अमांस.
 अमाया. स्त्री. (या.) परोपणो, भावार्थ, अकपठ,
 कपठ वगरनो.
 अमाय, पु. (त्यः) युद्धिणी महत करनारे, प्रधान.
 अमावस्या, स्त्री. (स्या) अमांस.
 अमावास्या, स्त्री. (स्या.) अमांस.
 अमित, वि. (तः ता. तं.) अपरंपार, धातुं. [छे ते.
 अमितेजस. वि. (जाः जाः जः) जेने अपार तेज
 अमित, पु. (त्रः) दुसभन, शत्रु. [परलोक.
 अमुत्र, अ. आवता नभमां, पीञ्ज छ्दगीमां,
 अमृणाल, न. (लं) वनस्पतीमां काया वाणानां
 सुणीयां. [आडी रहेलुं धी.
 अमृत, न. (तं.) मोक्ष, सुकी, २. पाणी, न्ण, ३. यस्तनु
 अमृतमय, वि. (यः या. यं.) जेना पासे अमरुत
 छे ते. [त्पत्तिथर् छे ते.
 अमृतम्, वि. (भूः भूः भू.) अमरुतथी जेनी उ-
 अमृता, स्त्री. (ता.) आभणानुं आड, गणोनो वेला,
 हरडानुं आड.
 अमृतांशु, पु. (शः) देव.
 अमोवा, स्त्री. (वा.) वनस्पतीमां जेने पहाडभुण छेहे-
 छे ते, वावडीगनुं आड.
 अम्य, वि. (यः या. यं.) न्णभय, पाणीभय.
 अम्ल, वि. (म्लः म्ला. म्लं) पार्हू.
 अम्ललोणिका, स्त्री. (का.) अक जतणी वनस्पती छे.
 अम्लवेतस, पु. (सः) अक जतणी नेतर छे.

अम्लान, वि. (नः ना. नं.) सुकेलूं नहीं ते. पु. (नः)
 कांटा असीयानुं आड, कोरिंठक.
 अम्लिका, स्त्री. (का.) आभलीनुं आड.
 अम्लीका, स्त्री. (कां.) आभलीनुं आड.
 अमेश्वकुणवाशिन. वि. (शी. शिनी. शि.) मेलुं मज
 पनारो, सुडहाड पनारो.
 अमोघदृष्टि. वि. (ष्टिः ष्टिः ष्टि.) जेनी नजर सारी छे
 ते, जेनी दृष्टी सारी छे ते.
 अमोघवाञ्छित. (तः ता. तं.) जेनी आशा डोडि
 वापते भंग थर्द नथी ते.
 अय, पु. (यः) साइं नसीप.
 अयथापूर्व. वि. (वं. वां. वं.) जेने आगलो हाप
 लो नथी ते. [उ. दक्षिणायन, उत्तरायण
 अयन, न. (नं.) रस्तो, मार्ग, २. लक्ष्मण, ३. पु. अयन
 अयस, न. (यः) लोडोडुं.
 अयःवान. न. (नं.) नरक.
 अयि, अ. डोमण मंत्रणु उ. अयिषिये
 अयोध, न. (धं.) सुसण, सुसलुं.
 अर, न. (रं.) पैडानो आर-आरो, २. शीघ.
 अरघट, पु. (टः) अक जतनो कुपो, २. रेंट.
 अरट्ट, पु. (ट्टः) दीडानुं आड, इपीपाननुं आड.
 अरण, न. (णं.) आसरो, आओ. २. शरणु. [लाकः
 अराणि, पु. (णिः) अणी उत्पन्न करवाशाइं धसवानुं
 अरणी, स्त्री. (णी.) उपलो शब्द न्णुपो.
 अरण्य, न. (व्यं.) रान, नंगल, वन.
 अरण्यानी, स्त्री. (नी.) मोडोडुं नंगल.
 अरातिज्ञ. वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) जे प्रीतिने न न्णु ते
 अरम, न. (मं.) आभणो रोग.
 अरर, न. (रं.) आरखुं, आर, कमाड.
 अरारि, स्त्री. (रिः) उपलो शब्द न्णुपो.
 अररी, स्त्री. (री.) उपलो शब्द न्णुपो. [अरडुसो
 अरलु, पु. (लुः) ट्टुनुं आड, २. महाश्प, मोडोडो
 अरविंद, न. (दं.) पु. (दः) कभण.
 अराति, पु. (तिः) शत्रु, दुशभन, वेरी.
 अराल, वि. (लः ला. लं.) वांङुं.
 अरि, पु. (रिः) शत्रु, दुशभन, वेरी.
 अरिक्त. वि. (क्तः क्ता. क्तं.) भराअलुं, पूर्ण, अ
 ली नहीं ते.

अरिच, न. (नं) वहाएलुनु सुआएलु.
 अरिच, पु. (दः) दुर्गधवाणा अेरनुं आड.
 अरिच, न. (दं.) सुवावडीनो अरिचो, २. छास, ३. पु.
 (दः) अरिचानुं आड, ४. लीअडानुं आड, ५. लसएलु,
 ६. कुगो. ७. अशुभ, ८. मद्यविशेष, ९. म-
 रएलु सी-ह. [नेगी युद्धि करी जयछे ते.
 अरिचदुष्टधी, वि. (धी: धी: धं.) मरएलु नलुकआव्याथी
 अरत्ति, स्त्री. पु. (लि: लि.) अेक हाथ लायुं, अेटले
 टयली आंगणीना छेडाथी कोएलीसुधी.
 अरुण, पु. (णः) सुरज, सुरज्जो सारथी, वि. (णः
 णा. णं.) कपिलरंग, रतासवाणा रंगनुं.
 अरुणा, स्त्री. (णा.) अेक मल्ल जतनी अैषधी छे ते
 रंगवाना काममांपएलु आविछे. [लाल आापवाणो.
 अरुणेशण, वि. (णः णा. णं.) नेगी आाप लाल छे ते,
 अरुणुद, वि. (दः दा. दं.) मर्म भेद करनार.
 अरुण्कर, पु. (रः) लीलामानुं आड. वि. (रः रा. रं.)
 जपम करनारं, वरएलु करनार.
 अरुस्, न. (रः) कापे, नासुर, जपम, वरएलु.
 अरुप, वि. (पः पा. पं.) नही जेअेखुं, अट्ट.
 अरुविनु, वि. (पी. पिणी. वि.) नेने आकार तथा पडनथीते.
 अरोक, वि. (कः का. कं.) आंयुं, तेजवगरनुं.
 अरु, पु. (कं) थुरज, २. आकडानुं आड, ३. श्कटी-
 कभएली, ४. तांय, ५. छंद्र.
 अरुण, पु. (णं) आकडानुं आड.
 अरुण, पु. (धुः) युद्धना अेक अवनारनो भेदछे.
 अरुण, पु. (दः) आकडानुं आड. [दिवानी भागल.
 अरुण, न. स्त्री. (लं. ल. ली.) आरएलुने आडी
 पु. (धिः) पूजविधि, २. सुल, कीमत.
 अरुण, वि. (घं: घं: घं.) पुजमा जे पाएलीनी अं-
 जणी आनी सन्मान करेछे ते.
 अरु, स्त्री. (वां) पूज, २. प्रतीमा.
 अरुचंचवन, न. (नं) डांभीक-भोठी पुजकरवीते.
 अरु, स्त्री. (चिः) अंभीनी न्वाला, कांती, तेज.
 अरुच, वि. (तः ता. तं.) पूजत, पूजेयो.
 अरुस, न. (अचिः) अंभीनी न्वाला, कांती, तेज.
 अरु, पु. (कः) जे आवणनुं आड तथा पुल सकेद
 छेप तेवो आवण वि. (कः क कं) संपादन करनारो.
 अरुच, न. (नं) नदो, क्षयहो, संपादन.

अरुजुन, वि. (नः ना. नं.) सकेद, योअुं, न. (नं.) धास,
 २. अरुजुननामनुं आड. ३. अरुजुन पांडव.
 अरुजुनी, स्त्री. (नी.) गाय.
 अरुणव, पु. (वः) शसुद्र, दरयो.
 अरुणस, न. (णं) पाएली, जण. [आड.
 अरुणल, पु. (लः) अशमागी रंगना पुलनुं कोरेटानुं
 अरुन, न. (नं) नींदा, अदगोह.
 अरुति, स्त्री. (तिः) कामडानो छेडा, २. पीडा.
 अरुथ, पु. (थः) द्रव्य, धन, २. वस्तु, ३. निवृत्ति, ४. प्रयोजन,
 ५. विषय, ६. प्रकार, ७. हेतु. [हेतु अरुथुं.
 अरुथकृत, वि. (कृत.) क्षयहो अरुथुं, छितकारक,
 अरुथवुद्धि, वि. (द्विः द्विः द्वि.) आपश्चार्था, पोता-
 दुंज हेतु जेनारो.
 अरुथना, स्त्री. (ना) यायना, भागएली, लीअ, याअ्या.
 अरुथप्रयोग, पु. (गः) व्याज, वीषाज, वेपार.
 अरुथल, न. (लं.) हेतु, मनोरथ.
 अरुथद, वि. (दः दा. दं.) छिछीत आपनारो, छि-
 च्छा प्रमाणे आपनारो. [नीति.
 अरुथज्ञास्त्र, न (स्त्रं.) नीतीशास्त्र, नीतिविद्या, राज-
 अरुथिन, पु. (धि) शेवक, आकर, २. लीपारी, यायक.
 अरुथ, न (थं) शीलालुत, वि. (थं: थं: थं.) युद्धि-
 मान, नीतिवान.
 अरुथहा, स्त्री. (हा.) पैसावीथिनी जे आशा ते.
 अरुथमान, वि. (नः ना. नं.) जेने दुःप थयुंछे ते,
 जेने क्लेश थयाछे ते, जेने विपत्ती थयुंछे ते.
 अरुथना, स्त्री. (ना.) यायना, भागएली, लीअ.
 अरुथनि, पु. (निः) देवता, वस्तव.
 अरुथित, वि. (तः ता. तं.) प्रार्थना करेल.
 अरुथ, पु. (थं) सभ भागे पुडोडा, गीमे, न. (थं) अेक
 सीजना अेशरपा करेला कटकामहेलो अेक.
 अरुथचंद्रा, स्त्री. (द्रा) अेक जतनी वनश्चती छे.
 अरुथचं, पु. (चं) न. (चं) वेदभहेली कयानो अरुथी
 भाग, अरुथी भाग, कयानो अरुथ.
 अरुथनाव, न. (वं) अरुथुं वहाएलु.
 अरुथराव, पु. (रः) अरुथी रात, मध्यराव.
 अरुथहार पु. (रः) योशठ सरनी सांकणी, आर सरनो-
 भातीनो हार.
 अरुथोहक, न. (कं.) अएलीयो, वस्त्र विशेष.

अर्बुद, पु. (दः) संप्रया, दश करोड, मास काठवाणी सोठी,
 लाकडा नो व्याकु. न. पु. (द. दः) अक जलनो रोग छे.
 अर्भक, पु. (कः) पाणक, छोकरां.
 अर्भ, न. पु. (सं. संः) आंभनो रोग-६२६.
 अर्भ, पु. (यः) वैश्य, प्रभु, यजमान, जजमान.
 अर्भमन्, पु. (मा) शुरज, सूर्य.
 अर्भा, स्त्री. (यां.) वैश्य जलनी स्त्री.
 अर्भाणी, स्त्री. (णी.) उपलो शब्द श्रुवो.
 अर्भा, स्त्री. (यां) वैश्यनी स्त्री.
 अर्बन्, पु. (वां.) धोडा, वि. (वां. वं ती. वत्.) धोडी,
 २. नीय. ३. कुटली.
 अर्वाक, अ. पासे, नञुक, पेडेलेथी.
 अर्वा, पु. (वां) सुणव्याधीनो रोग, हरसनो रोग.
 अर्वांस, वि. (सः सा. सं.) जेने सुणव्याधी रोग थयो
 होय ते, हरसनो रोगी.
 अर्वांस, न. (वां) सुणव्याधी रोग.
 अर्वांस, पु. (घः) सूरण.
 अर्हणा, स्त्री. (णा) पुण.
 अर्हित, वि. (तः ता. तं.) पुजेल, पुजेलो, पुज्जमेलो.
 अर्ल, अ. अलंकार, परीपूर्णता, सामर्थ्य, निवारण.
 अल, न. (लं) हरताण, हरीताण.
 अलक, पु. (कः) माथाना वाणना युछणीवाला लटक-
 तावाण २. शीकारी कुत्रो.
 अलका, स्त्री. (का.) कुपेरनी नगरी.
 अलंतम, वि. (मः मा. मं.) शक्तिमान.
 अलक्त, पु. (क्त) लाप.
 अलगद, पु. (दं) पाणीमानो शाप, २. कालीजपो.
 अलगद, पु. (दं) उपलो शब्द श्रुवो. [भायमान.
 अलंकारिण, वि. (णुः णुः णुः) शोभा आपनाइं, शो.
 अलंकर्तृ, वि. (तां. लीं. तृ.) उपलो शब्द श्रुवो.
 अलंकर्माण, वि. (णः णा. णं.) काम करवा वीशे समर्थ.
 अलंकर, पु. (रः) लुपण, कपडां, धरेणुं.
 अलंकृत, वि. (तः ता. तं.) लुपणयुक्त, सोभायमान.
 अलंक्रिया, स्त्री. (यां.) शृंगारयुं, शोभाउयुं.
 अलंजर, पु. (रः) गोपिा, भेटाडुं माटलुं.
 अलंज, वि. (जः या. टं.) जेने काम लुद्धि नथी ते,
 जेने कामनी छिछा नथी ते. [छांय वगरनो.
 अलब्धनाय, वि. (यः या. थं.) अन्याय, दोस्त-भा-

अलब्धामीप्सित, वि. (तः ता. तं.) जेनी छिछा
 माणु मल्लुं नही ते. [शिकारी कुत्रो.
 अलक, पु. (कं) सकेद पुलवाला आडुआनुं आड, २.
 अलवाल, न. (लं.) कीआरो, आडने पाणी पावासां
 तेना थड आगाण जे भेटाडीनी पाण कुंछे ते.
 अलस, वि. (सः सा. सं.) आणसु, सुस्त. [जेअलुं.
 अलक्षित, वि. (तः ता. तं.) जेने जेअुं नथी ते, वगर
 अलक्षितान्तक, वि. (कः का. कं.) अकअक जे
 भुवो-भरयो ते. [गज्या ते.
 अलक्षयगति, वि. (तिः तिः ति-) वगर जेअने जे
 अलक्षयलिंग, वि. (गः गा. गं.) जेनो वेश लक्षमां
 आयेतो नथी ते, उभरपी.
 अलत, न. (तं) उपाडीवि, अणतुं लाकडुं.
 अलतु, पु. (तुः) तुंयुं.
 अलतु, पु. (तुं.) उपलो शब्द श्रुवो
 अलि, पु. (लिः) वीथी, वीथु, २. भमरो.
 अलिक, न. (कं) कपाण, ललाट.
 अलिजर, पु. (रः) गोपिा, भेटाडुं माटलुं.
 अलिन, पु. (लि) भमरो.
 अलिंद, पु. (दः) दरवाजनी पाहेरनी जगो.
 अलीक, वि. (कः क. कं.) अप्रिय, २. न. (कं.) श्रु
 अनृत, अस्त्य. [तेज वाछुं नथी थयुं ते.
 अलुप्तमहिमन्, वि. (मा. मा. मं.) तेजवाणुं, जे
 अल्य, वि. (ल्य. व्या. ल्यं.) -हानुं, २. थोडुं. [वगर
 अल्यचेटित, वि. (तः तां. तं.) अयेतन, जड, अयेष्ट, ज
 अल्यमथ्यम, वि. (मः मा. मं.) जेनो वयलो भा
 अलिा ते, सलीनी डेड-कमर जेवुं.
 अल्यमारिप, पु. (पः) तांजणजगीभाळ.
 अल्यसरस, न. (रः) -हानुं तपाव.
 अल्यिष्ठ, वि. (ष्ठः ष्टा. ष्टं.) अलुं -हानुं. [थोडी छे ते
 अल्यिष्ठी, वि. (ष्ठीः ष्ठीः ष्ठीः) जेनी कीर्ति अल्यि
 अल्यीयस, वि. (यान्. यसी. यः) उपलो शब्द श्रुवो.
 अवकर, पु. (रः) क्यरो.
 अवकीर्णन्, वि. (णीं. णिनी. णिं.) वृत्तभंग थय्येलो.
 अवकृत्, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) अहार कडेलो, अंथी काहोडे
 अवकीर्णन्, वि. (शी. चिनी. शि.) कृपवगर, कृपारली
 अवक्रय, पु. (यः) किंमत, मूल. [थयेलो, अवमानि
 अवगणित, वि. (तः ता. तं.) अपमान थय्येलो, मेआ

अवगत, वि. (तः ता. तं.) जल्लोतो, जल्लोषो. [शीति-
 अवगीत, वि. (तः ता. तं) निंदात, २. न. (तं) अप-
 अवग्रह, पु. (हः) पुरस्कण परसाद परसपे, २. हाथीजुं
 कपाण, ३. जेरथी यीसपउती.
 अवनप्राह, पु. (हः) उपलो शयद ज्युषो. [शिक्षेसु.
 अवचूर्णित, वि. (तः ता. तं.) योषी-कयरी नापेलुं, भूके।
 अवज्ञा, स्त्री. (ज्ञा) अनादर, अपमान, भेत्तापर.
 अवज्ञान, वि. (तः ता. तं) अपमानथम्भेला, भेत्ता-
 पर थम्भेला.
 अवट, पु. (टः) दर, आडो।
 अवटविरोधन, पु. (नः) अेक ज्ञतनो नरक छे.
 अवट्टीट, वि. (टः टा. टं.) अपटा नाकवाणो, यीषो।
 अवट्ट, पु. (ट्टः) गरदनपरनो ठिये भाग.
 अवन्स, पु. (सः) माथाना धरेण्णां, काननां धरेण्णां।
 अवनमस, न. (सं.) थोडुं अंधाई. [जन्भेनो भेद.
 अवनारभेद, पु. (दः) उत्पत्तीनो भेद, पेदाशनो भेद,
 अवनीर्ण, वि. (र्णः णां. णी.) करज- उपकार वीगेरे
 भाथी जे छुटे। ते. [सुवावडी.
 अवतोका, स्त्री. (का.) अकस्मात् गर्भपात थयेली
 अवट्टंञ्च, पु. (ञ्चः) दाइ पीधा पछी ते पर जे यल्ला
 वीगेरे आधाभां आविछे ते जाजुं, हुंगो।
 अवदात, वि. (तः ता. तं.) संकेद, धोणो, २. फीणुं, ३.
 निर्मण, स्वच्छ. [पूर्व यरीतर, पूर्वना यरीतर.
 अवदान, न. (नं.) आगलजुं यरीत, २. साइकाम, भूत,
 अवदारण, न. (णं.) कोदाणी, भतोडी आदवानुं अेक
 हाथीआर, कुदाल.
 अवदाह, न. (हं) कायावापानां भूण.
 अवदीर्ण, वि. (र्णः णां. णी.) जलदी पीगणी जय तेजुं,
 द्रवीभूत. [द्वं.) पाप.
 अवद्य, वि. (द्यः द्या. द्यं.) नीयो, हलको, नीय. नं.
 अवधायमान, वि. (नः ना. नं.) वासलुभां भरेंसुं.
 अवधि, पु. (धी.) सीम, भयांदा, २. आडो, दर.
 अवभूतवेज्ञ, वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) जेने कपडांनो त्याग कथोते.
 अवभवस्त, वि. (स्तः स्ता. स्तं.) सुथांम्भेसुं, भरउांम्भेसुं.
 अवन, न. (नं.) रक्षेणु, २. तृषो।
 अवनत, वि. (तः ता. तं) नत्र, नजेसुं.
 अवननवर्षिन, वि. (र्षां. ण्णां. षं.) जे नत्र थतो ते.
 अवनाट, वि. (टः टा. टं.) अपटा नाकवाणो, यीषो।

अवनाय, पु. (यः) नीये लक्ष् ज्युं.
 अवनि, स्त्री. (निः) पृथी. [उयो ते.
 अवनिगत, वि. (तः ता. तं.) जमीन उपर जे प-
 अवनिचर, वि. (रः रा. रं.) पृथी उपर भट्टकतो।
 इरनारो. [रेसुं, योअ्पुं करेसुं.
 अवनिड्यमान, वि. (नः ना. नं.) धोम्भेसुं, साइ क-
 अवनिमंडल, न. (लं.) पृथ्वीमंडण, भुगोल.
 अवनी, स्त्री. (नी.) उपलो शयद ज्युषो।
 अवभार्जित, वि. (तः ता. तं.) सेकेसुं, उनु करेसुं.
 अवनिंसोम, न. (मं) आठी कांठ, वासी कांठ. [वेछे ते.
 अवन्ध्य, वि. (ध्यः ध्या. ध्यं.) वज्रतसरजे आउने कण आ-
 अवभृथ, पु. (थः) यत्तमां दीक्षासुभाती साइं जे छेस्वे
 स्नान करेछे ते. [२. पुटीपेउसुं.
 अवभ्रट, वि. (टः टा. टं.) अपटा नाकवाणो, यीषो,
 अवम, वि. (मः मा. मं.) नीयो, हलको, नीय. [म्भेला.
 अवमत, वि. (तः ता. तं.) अपमान थम्भेला, भेत्तापु थ-
 अवमर्द, पु. (र्दः) उजउ करेसुं, २. दुःख हेजुं.
 अवमानना, स्त्री. (ना.) अपमान, अनादर. [थम्भेला.
 अवमानित, वि. (तः ता. तं.) अपमान थम्भेला, भेत्तापु
 अवयव, पु. (वः) शरीरना हाथपग वीगेरे जे भाग ते.
 अवर, न. (रं) हाथीनो पाछलो भाग, वि. (रः रा.
 रं.) पाछलो, २. हातो, ३. छेला.
 अवरज, पु. (जः) हातो भाध्.
 अवरति, स्त्री. (तिः) थोभजुं, अंध करजुं.
 अवरवण, विं. (णः) शुद्र. [विशेष.
 अवराह, पु. (हः) अेक ज्ञतनुं माछसुं छे, जणयर
 अवरीण, वि. (णः णा. णं.) निहायेलो. [देहवाणो.
 अवरुद्धदेह, वि. (हः हा. हं.) जेणे देह धायां ते,
 अवरुध्यमान, वि. (नः ना. नं.) गेधेला.
 अवरुत्समान, वि. (नः ना. नं.) प्रवृत्त थवाणी
 अगर नीये उतरवाणी ध्येछा करनारो.
 अवरोध, पु. (धः) जनानो, जनानांजुं.
 अवरोधन, न. (नं.) उपलो शयद ज्युषो।
 अवरोह, पु. (हः) आउणी डापीनां सुणीयां जे वउने
 तथा पीपणाने होयछे ते, वउवाध्.
 अवर्ण, पु. (र्णः) निहा.
 अवलक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) धोणो, संकेद, अेतवर्णुं.
 अवन्तुज, पु. (जः) वनरपटीमां आवयी कहेछे ते.

अवलेखा, स्त्री. (खा.) शरीर शोभायमान करतुं,
 धरेलुथी तथा कपडथी शोभायतुं करतुं.
 अववाद, पु. (वः) निंदा, २. आत्ता.
 अवश्यं, अ. निश्चय करीने, धरिदाथी.
 अवश्यायं, पु. (यः) थंडी, टहाड. [आश्रित.
 अवटब्ध, वि. (ब्धः ब्धा. ब्धं.) आंधिलो, पासे, नज्दिक,
 अवष्टंभ, पु. (भः) गर्व, भगइरी
 अवसर, पु. (रः) प्रसंग, वपत्त, संधी.
 अवसान, न. (नं.) समाप्ति. [अनाज्जोढगलो, अगवत.
 अवसित, वि. (तः ता. तं.) समाप्त, २. धासे, धासवगरना
 अवसितमति, वि. (तिः तिः ति.) जे निराश थयो ते.
 अवस्कर, पु. (रः) विद्या, २. युध, छानुं, ३. उपस्थ.
 अवसृष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) जेने कहाडी सुकयो ते.
 अवस्तुदृश, वि. (दृक्.) कडंज नथी जेम जलुनारो, २. अ-
 रापर नही जलुनारो, अरापर अर्थनली जलुनारो.
 अवस्था, स्त्री. (स्था) स्थिती. [ते, स्थीर शीत्त.
 अवस्थितमति, वि. (तिः तिः ति.) जेनी युद्धि स्थीर
 अवहितांजलि, (लिः लिः लि.) जेणे जेभा कथिा ते.
 अवहितकरणकलाप, वि. (पः पा. पं.) जेने पोतीका
 धंद्रीजे लुत्या ते, पोतीका धंद्रीयो लुतनारो.
 अवहित्यां, स्त्री. (त्या) ढोंग, ईभ, मनमां ज्युहुं ज्ये
 जेहेडे ज्युहुं, २. आकार युध राप्पवो.
 अवहेलन, न. (नं.) जेज्यायु, ज्येनादर, अपमान.
 अवाक्युष्मी, स्त्री. (ष्मी.) जेक जतनुं साकछे जेने सा-
 पाणी भाजु कहेछे ते, २. उधाडली.
 अवाकर, पु. (रः) टंकशाण, टाकसाण. [नंत्र भाथानो.
 अवाकृशिरस, वि. (राः राः रः) जेनुं मांथु नंत्र ते,
 अवाग्र, वि. (ग्रः ग्रा. ग्रं.) नमेलुं, नीचे जोह करेलुं, नंत्र.
 अवाची, स्त्री. (ची.) दक्षलु दिशा.
 अवाचीन, वि. (नः ना. नं.) दक्षलु दीशाम्मे थज्येलो.
 अवाचु, पु. (क्) भुंगो.
 अवाच्य, न. (च्यं) अय्यद्व भाषण, गाण.
 अवाग्भव, वि. (वः वा. वं.) दक्षलु दीशाम्मे थज्येलो.
 अवार, न. (रं.) नदीनी आलीगमनो कीनारो.
 अवासस, वि. (साः साः सः) नागो, उधोडो.
 अवि, स्त्री. (विः) अडकाज्येली प्यायडी, २. मेंढो, धेटो,
 गाडर, ३. डुंगर, पर्वत, ४. सूर्य, सूरज. [नथी ते.
 अविक्रय, वि. (वः वा. वं.) जेने कशाचीशे सक-वेहेम

अविकार, न. (रं.) जेने विकार नथी ते.
 अविक्रिय, वि. (य. या. यं.) उपलो शब्द ज्युवो. [स्थीर ते.
 अविवेकितमनस, वि. (नाः नाः नः) जेनुं अंतकरण
 अविव्र, पु. (व्रः) कुरंमदांनुं आड.
 अविघानगति, वि. (तिः तिः ति.) जेनी गती शेकाती नथी
 ते, जेनी गती पोधी कराती नथी ते. [अपुं काम.
 अविविच्छिन्न, वि. (न्नः न्नः न्नं.) डेह/वार हरकत थध नथी
 अविन, वि. (तः ता. तं.) रक्षीत, रक्षलु कथिलो. [नही ते.
 अविनथाभिसंधि, वि. (धिः धिः धि.) जेनी दोरती वगर डोगड
 अविवृत्तकाम, वि. (मः मा. मं.) जेनी हस्थो तृत्त-
 पुरी थध नथी ते. [रोज्जु.
 अविदासिन, वि. (सिः सिनी. सि.) हमेशनुं, नीरंतर,
 अविद्व, वि. (द्वः द्वा. द्वं.) काण्ण वगरनुं, जेने क-
 लु नथी ते. २. जे समान-अशोभरीनो नही ते.
 अविवृकर्णी, स्त्री. (णीं) वनरपतीमां जेने पाडवली, प-
 हाड मुण केहेछे ते.
 अविवृदृश, वि. (दृक्.) सर्व जेनारो. [पराक्रम ते.
 अविवृच्चंस, वि. (चंः चंः चं.) जेनो धलोण जोी
 अविद्या, स्त्री. (या.) अज्ञान, सुरप्पाध.
 अविनीत, वि. (तः ता. तं.) विनय वगरनो, भगइरी.
 अविवृक्वबुद्धि, वि. (द्विः द्विः द्वि.) जेनी बुद्धि पा-
 की—पुप्त थध नथी ते.
 अविवृत्तात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) विपत्ति थथथी
 जेने दुःख थतुं नथी ते. [नथी ते.
 अविवृत्तबन्ध, वि. (ब्धः ब्धा. ब्धं.) जेना वीशे कपड
 अविरतं, अ. निरंतर, हमेशा.
 अविलंबन, वि. (नः ना. नं.) जलदी जनारो.
 अविलंबित, वि. (तः ता. तं.) जलदी जनारो. न. (तं.)
 शीघ्र, अट. [स्थानीत.
 अविलक्षित, वि. (तः ता. तं.) जे जेधु नही ते, आ-
 अविविक्तदृश, वि. (दृक्.) धंथरप्रमाणे जेनी नज्ज
 शवं डेकाणु सरप्पी छे ते. [धुं ते.
 अविवेककृत, वि. (तः ता. तं.) जेने गेर वीयरि की
 अविविष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) साइ अर्थ नही समज्ज
 अपुं भाषण.
 अवी, स्त्री. (वी.) अडकाज्येली स्त्री.
 अवीरा, स्त्री. (रा.) वर ज्येने दीकरा वगरनी रती.
 अवीचि, पु. (चिः) जेक जतनुं नरक छे.

अवृहिन, वि. (तः ता. तं.) धोडुं, जरा.
 अवेषण, न. (णं.) जेपुं, भाषणुं.
 अवेषा, स्त्री. (का.) जेपुं. [एषी षुसी ते.
 अवेषणोन्सुक, वि. (कः का. कं.) जेने जेवावीसे ध-
 ष्यक्त, पु. (कः) विषयु, २. महदिव, ३. आत्मा.
 वि. (कः का. कं.) सभज्जमे नहीं तेपुं, शुभवणु
 भरेलुं, अस्पृष्ट.
 अव्यक्तगति, वि. (तिः तिः ति.) संताडने इरनारो.
 अव्यक्तवद, वि. (वः दा. वं.) अस्पृष्ट ग्रंथ तथा वा-
 ष्य ते, शुभवणु भरेलो ग्रंथ तथा वाक्य.
 अव्यक्ताराम, वि. (गः गा. गं.) पशोडीयाने वपते पूर्व
 दीशानो रंग देप्पाम्मेछे तेवा रंगवालुं, रतास-
 वालुं, काठिक रातो वरुं.
 अव्यक्तवर्त्मन्, वि. (त्मां. त्मां. त्मां.) शुभ, जेनेो मा-
 गं शुभ—छानो छे ते.
 अव्यक्तमार्गविद्, वि. (त्. द्.) छानारस्ताणी जेने
 अप्पर छे ते. २. भेद करनारो, छेदक, काप-
 नारो, तोडनारो. [कहेछे ते, कवय.
 अव्यंज, स्त्री. (डा.) वनस्पतीमां जेने कुवली, कुलीरी
 अव्यथा, स्त्री. (था.) हरडानुं आड, वनस्पतीमां पश-
 यारीएणी, छितर देशे जेने स्थल कुपणी कहेछे.
 अव्यभिचारिन्, वि. (री. रिणी. रि.) जे छीनाप न-
 हीं ते, जे व्यभिचारी नहीं ते.
 अव्यय, न. (यं.) पु. (यः) स्वयं, व्यय, विभक्ति विंग
 वयन सर्वमा समान जेवे शब्द ते. [तरतज.
 अव्यवधान, वि. (नः ना. नं.) शुद्ध, छानुं नहीं ते, २.
 अव्यवहित, वि. (तः ता. तं.) पसि, नञ्क. [युद्धिवाणो.
 अव्युत्पन्न, वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) कायी युद्धिनो, कायी
 अवाच्यो, वि. (धीः धीः धि.) शायो, प्रमाणीक.
 अवा, पु. (शः) भाग, छीरसेा.
 अवान, न. (नं.) लक्षणे करपुं, आपुं.
 अवानाया, स्त्री. (या.) क्षुधा, भुष.
 अवानायित, वि. (तः ता. तं.) भूष्यो, जेने भुष्य
 लागेलीछे ते. [यार, वीजणी.
 अवानि, स्त्री. पु. (निः निः) वज्ज नामनुं छंदनुं हथि-
 षित, वि. (तः ता. तं.) लक्षित, आवेल.
 अवानिहर, वि. (रः रा. रं.) अशुभकारक, शांती
 नहीं करनारो, अपराप, अभाद.

अशिश्री, स्त्री. (श्री.) स्त्रीनेछे। करौंछियांनथीतेस्त्री, वांजी.
 अंशु, पु. (शुः) इरए.
 अंशुक, न. (कं.) वरल, कपडा. [अपराप.
 अशुभ, वि. (भः भा. भं.) जे सुप्पकारक नथी ते,
 अंशुमती, स्त्री. (ती.) जेक जगतणी वनस्पती छे.
 अंशुमत्, पु. (मान्.) मूय, मूरज.
 अशुमत्कला, स्त्री. (ला.) डेण, डेणानुं आड. [नथी ते.
 अशृण्य, वि. (ण्यः ण्या. ण्यं.) जे संभाषवाने लायेक
 अशेष, वि. (षः षा. षं.) सर्व, आप्पुं, सभज.
 अशोक, पु. (कः) अशोकनुं आड.
 अशोकरोहिणी, स्त्री. (णी.) जेक जगतणी वनस्पती छे.
 अश्मगर्भ, पु. (भंः) जेक जगतनुं अवेर छे, प-नुं.
 अश्मज, न. (जं.) शिषाज्जत, भुंयध.
 अश्मवृषण, न. (ष्यं.) छपलो शब्द ज्युवेा.
 अश्मन्, पु. (श्मा) पथ्यर, दगड.
 अश्मत्, न. (तं.) सुलो.
 अश्मरी, स्त्री. (री.) पथरीनो रोग, धुनकृच्छरोग.
 अश्मसार, न. पु. (रः रः) बेछिडुं.
 अश्रप, पु. (पः) राक्षस, राप्स.
 अश्रात, अ. निरंतर, नित्य, हमेशां.
 अश्रि, स्त्री. (श्रिः) तरवारणी धारणी आण्णु.
 अश्री, स्त्री. (श्री.) छपलो शब्द ज्युवेा.
 अश्रु, न. (शुः) आप्पुं, आप्पमागु पाएणी.
 अश्रुकला, स्त्री. (ला.) आप्पुं, आप्पनुं पाएणी.
 अश्रुलोचन, वि. (नः नां. नं.) जेणी आप्पमा पा-
 एणी आप्पुं छे ते, पाएणी लराज्जिला आप्प.
 अश्रुमुच्, पु. (मुक्.) अपराप धोडा, जे धोडान्नी
 आप्पमाथी हमेशा पाएणी टपके छे तेवा धोडा.
 अश्लील, वि (लः ला. लं.) अकीर्तीवान, जेअदम्य गो-
 लनुं, शिथिल भाषणु.
 अश्व, पु. (श्वः) धोडा.
 अश्वकर्णक, पु. (कः) सालनुं आड.
 अश्वत्थ, पु. (त्थः) पीपणो, पीपणनुं आड.
 अश्वयुज्, स्त्री. (क्.) अश्विनीनक्षत्र-नप्पेतर.
 अश्ववज्ज, न. (वं.) धोडा धोडिनो जभाव.
 पु. द्वि. (वौ. व. त्वाः) धोडा ने धोडी. [नथी ते.
 अश्वस्तविद्, वि. (त्. द्.) आगण सुं थसे जे जलणुतो
 अश्वा, स्त्री. (श्वा.) धोडी.

અશ્વારોહ, પુ. (હઃ) સ્વાર, અસ્વાર, ઘોડાપર ખેસવું.
 અશ્વિની, સ્ત્રી. (ની.) અશ્વિની નક્ષત્ર, — નખેતર.
 અશ્વિનીસુત, પુ. (તઃ) દેવાના વૈધ, જે ઝાને અશ્વિની
 કુમાર કરી કેહેછ તે ખે જણ છે તેમાનો દરેક.
 અશ્વિન્, પું. દ્વિ. (નૌ.) ઉપલો સખ્દ જીવો.
 અશ્વિય, ન. (યં) ઘોડાંનો જમાવ, ઘોડાનો સમુહ.
 અષડક્ષીણ, પુ. (ળઃ) યુધ, છુપું.
 અટમૂર્તિ, પુ. (ત્તિઃ) મહદિવ. [મવાનો પટ.
 અટાદ, ન. પુ. (દં. દઃ) સોનું, ર. ચોપટ—સોગડે ર-
 અટીવન્, પુ. (વાન્) ધુટણ.
 અંસ, પુ. (સઃ) આંધ.
 અસકૃત, અ. વારંવાર. [નથી તે.
 અસંગેન, વિ. (ગી. યિની. યિ.) જેને કોઈની દોસ્તી
 અસંજિતાન્મન્, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ.) સર્વ વાતથી
 જેનો આત્મા છુટો છે તે.
 અસતી, સ્ત્રી. (તી.) ધીનાળ ખેરી, ધીનાળ સ્ત્રી.
 અસતીસુત, પુ. (તઃ) ધીનાળ બાઈડીનો છોકરો.
 અસદદૃશ, વિ. (દૃક.) જેની નજર ખરાબ તે, ખ-
 રાખ નજરનો, ર. જેની આંખ ખરાબ તે.
 અસન, પુ. (નઃ) એક જાતનું ઝાડ છે. [લિ.
 અસનવર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) ગોકરણનો વેલો, ગરણીનો વે
 અસંહત, પુ. (તઃ) સોનાગી રિથિત વિશેષ. [ખરાબી.
 અસંનિહાન, ન. (નં.) દુર, લામ્બું, છેટે, ર. નાપ,
 અસંપ્રમાદ, પુ. (દઃ) કર્તવ્ય કર્મ વીસે જે તત્પરતાતે.
 અસમંવેતરૂપ, ન. અઠ (વં.) ગેરવખતે, અકાળે,
 કામવગર, ર. વાકુંતીકું, વાકું ચુકું. [કરનારો.
 અસમીક્ષ્યકારિન્, વિ. (રી. રિણી.) વીચાર કીધા વગરકામ
 અંસલ, વિ. (લઃ લઃ. લં.) જોડા, દોગો.
 અસિ, પુ. (સિઃ) તરવાર, તલવાર, ખડગ. [મુક્તી.
 અસંસૃતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) પાછું સંસારમા નઆવવું,
 અસામ્યાનિચ્છય, વિ. (યઃ યા. યં.) બધી વખતે સરખો
 તે, જેના સરખો તથા વધારે કોઈ નથી તે.
 અસાર, વિ. (રઃ રા. રં.) નિર્બળ, નાતવાન, કમકુવતી.
 અસિક્રાં, સ્ત્રી. (ક્રિં.) જનાનખાનામહિથી રાજની
 સ્ત્રીના સંધેસા લઈજનારી જીવાન સ્ત્રી. [વીલવણ.
 અસિત, વિ. (તઃ તા. તં.) અસમાની રંગનું, અસમાની,
 અસિખાવક, પુ. (કઃ) સીકલકર, શિલ્પીવિશેષ.
 અસિબનુકા, સ્ત્રી. (કા.) છરી, ચાકુ, ચખ્ખુ.

અસિપુત્રી, સ્ત્રી. (ત્રી.) છરી, ચાકુ, ચખ્ખુ.
 અસિંહેતિ, પુ. (તિઃ) તરવાર વાળો, જમીયાવાળો.
 અસુ, પુ. તિ.વ. (અસવઃ) જીવ, પ્રાણ.
 અસુનૂપ, વિ. (પ.) હીંસા કરનારો, હીંસક.
 અસુખારણ, ન. (ળં.) પ્રાણ ધારણ.
 અસુમદૃશ, વિ. (દૃક.) સુતો છતાં જેની આંખ ઉ-
 ધાડી હોય છે તે, અંધ જેનારો.
 અસુમૃન્, પુ. (ત્.) પ્રાણી, જીવ.
 અસુર, પુ. (રઃ) દૈત્ય, રાક્ષસ, રાખસ.
 અસૂક્ષ્ણ, ન. (ળં) અપમાન, ખેઆપુ, અનાદર.
 અસૂયા, સ્ત્રી. (યા.) યુણપર દોસનું તોહોમત લાવવું,
 યુણઉપર દોષનો આરોપ કરવો, નિંદા.
 અસૂકબરા, સ્ત્રી. (રા.) આંખડી.
 અસૂમદોહ, વિ. (હઃ હા. હં.) ઘોહી વેહેવણો.
 અસૂહ્યશ્રિ, વિ. (શ્રઃ શ્રા. શ્રં.) જેનામાં ઘોહી મ-
 યું છે તે—મીઠા થયું છે તે.
 અસૂજ, ન. (ક્ર) ઘોહી.
 અસિચનક, વિ. (કઃ કા. કં.) જે વસ્તુને જોવાથી મન ખા-
 નથી થતું અને વધારેવાર જોવાની ઇચ્છા થાય છે તે.
 અસોમ્યસ્તર, વિ. (રઃ રા. રં.) જેનો કાગડાના સ્વર
 પ્રમાણે ખરાબ સ્વર હોય તે. [નું, ખેમંદ.
 અસ્ટાળિ, વિ. (ળિઃ ળિઃ ળિ.) ખેકેદ, પ્રતીષેધ વગર-
 અસ્કંદિતવત, વિ. (તઃ તા. તં.) ધારેલું વૃત નહીં બાં-
 ગનારો. [સ્તા સ્તં.) પ્રેરણા કીધેલો—કરેલો.
 અસ્ત, પુ. (સ્તઃ) અસ્તાચલ નામનો પર્વત, વિ. (સ્તઃ
 અસ્તં, અ. આથમવું, જવું રેહેવું, અદૃશ થવું, અદર્શન
 અસ્તભી, વિ. (ભીઃ ભીઃ વિ.) અસાગી, સુરખ, ખેવકુક
 અસ્તિ, અ. હોવા પાછું, છે, એ અર્થમાં.
 અસ્તુ, અ. છો, રહેો, થાઓ.
 અસ્ત, ન. (સ્તં.) હથીયાર, શસ્ત્ર. [ખંદ.
 અસ્તિન્, પુ. (સ્ત્રી.) ધનુરધર, તીરંદાજ, હથીયારવાળો
 અસ્થિર, વિ. (રઃ રા. રં.) અચળ, અપળ, ઉતાવળો.
 અસંદ, વિ. (દઃ દા. દં.) અચલ, સ્થીર, ચાલે નહીં એવું.
 અસ્પૃષ્ટરજસમસ્ક, વિ. (સ્કઃ સ્કા. સ્કં.) અતીશયત
 જે સાક તે એટલે જેને રજો યુણ તથા તમો
 યુણ સ્પર્શ કરતા નથી તે.
 અસ્પૃષ્ટાન્હિ, વિ. (ન્હિઃ ન્હિઃ ન્હિ.) જેને અખીનો
 સ્પર્શ નથી થયો તે, વગર ખળું.

अस्फुटवाच, पु. (वाक्) समन्वय नहीं तेवुं भोलनारी.
 अस्त्र, न. (स्त्रं) लोली, र. आंशु, आंभानुं पाएली, पु.
 (स्त्रः) शुभो.
 अस्त्र, पु. (पः) रक्षस, राप्स.
 अस्तु, न. (स्तुः) आंशु, आंभानुं पाएली.
 अस्तुकर्त्तव्य, न. (वृ.) आसु, आंभानुं पाएली.
 अस्तच्छंद, वि. (दः दा. दं.) स्वाधीन.
 अस्तम, पु. (मः) देव. [अवाञ्छ ज्यो होय ते.
 अस्तर, वि. (रः रा. रं.) जेनो अवाञ्छ कागडाना
 अंशु, वि. (युः युः यु.) अहंकारी.
 अंशकार, पु. (रः) गर्व, पतराञ्ज, गररी.
 अंशकारवन्, वि. (वान्. वनी. वन्.) अहंकारी.
 अंशन्, न. (अहः) दाहोडो, दिवस. [अहंकार.
 अहमहमिका, स्त्री. (का.) हुं समर्थ हुं समर्थ ज्येवा
 अहंपूर्विका, स्त्री. (का.) हुं आगण थाओछुं ज्येवा
 होशथी आगल ज्जने करेली लदाछि.
 अहंमति, स्त्री. (तिः) असांगी.
 अहंपति, पु. (तिः) सूर्य, सूरज.
 अहर्मूल, न. (खं.) प्रातःकाण, आभदाद, सहवार, प्रभात.
 अहस्तर, पु. (रः) सूर्य, मूरज. [लाज्येछे.
 अहह, अ. अस्फुट, आस्त्र्यं, दुःखणी वप्पते ज्यो-
 अहति, स्त्री. (ति.) दान आपवुं, अक्षवुं. [नंथी ते.
 अहनृक, वि. (कः का. कं.) जेनावीसे कंछ करए
 अहंस, न. (हः) पाप.
 अहार्य, पु. (यः) पहाड, पर्वत, दुंगर. [अस हतो-
 अहि, पु. (हिः) साप, अहिनामनो अकै दैत्य—रा-
 अहित, पु. (तः) शत्रू, दुश्मन, पेरी.
 अहितनुडिक, पु. (कः) मदारो, गाडो.
 अहिभय, न. (यं.) प्रधानथी राजने जे पीडिक ते.
 अहिभुज, पु. (कं) गरड पक्षी, मार. [साप उंभेला.
 अहितविदग्ध, वि. (घः घा. घं.) जेने साप करडयो छे ते,
 अहरे, स्त्री. (रुः) वनस्पतीमां जेने सतावरी केहेछे ते.
 अहैशकृन्, (कृन्.) अश्रयी करनारी. [दाहोडो.
 अहोरात्र, पु. (त्रः) रात ने दहोडो, योवीस कुलाकनो
 अन्नाय, अ. जलदी, जलद, उतावणे.
 अक्षरजुर्, पु. (जः) जेणे छत्तरने जल्यो ज्येवा
 साधु—तपथी. [नो अंध ते.
 अज्ञानबंधन, नं. (नं.) अवीधानो—अज्ञान पला-

आ. [“अ”कार छे.
 आ, अ. स्वरनो पीजे अक्षर छे, अथवा दीर्घ
 आ, अ. स्मृति, वाक्य पूर्ण, र. दया.
 आ, अ. पीडा, र. डोप, उ. संताप.
 आह, अ. किञ्चित, अलिव्युक्ति, मर्यादा.
 आकंपित, वि. (तः ता. तं.) जरा धुजतो, द्विभितकंपित.
 आकर, पु. (रः) रत्नी आणु. [रमवुं, पासा, आणु.
 आकष, पु. (षः) पासा, सौंभटा वीगेरे निहव पदार्थथी
 आकव्य, पु. (व्यः) धरेलाथी जे शोभा ते.
 आकार, पु. (रः) आकृति, आकार, धाट.
 आकारगुति, स्त्री. (तिः) शोक तथा दुःखथी मोह उत-
 री गथुं होय ते उतरवुं मोह धुपाववुं.
 आकारणा, स्त्री. (णा.) आभंलणु, तेडुं, ज्हेडु, छिन.
 आकाश, पु. (शः शं.) चोकणः अयकाश,
 आसमान. [भीश्रीत, व्याप्त.
 आकीर्ण, वि. (र्णः णं. णीं.) धल्युज मजेवुं, अत्यंत
 आकुल, वि. (लः ला. लं) थाकेवुं, गभराज्येवुं, व्याकुण.
 आकुलेंद्रिय, वि. (यः या. यं.) जेनी छंदीयो थाकेलीछे ते.
 आकृष्टमानस, वि. (सं: सा. सं.) गाडो थयेलो, माथुंकरेलो.
 आक्रान्तमति, वि. (तिः तिः ति.) जेना अंतःकरणे
 धल्युं दुःख थयुं छे ते.
 आक्रोड, न. पु. (डं. डः) स्त्रीअसाथे क्रीडा करवा साइं
 राजज्येवुं ज्युं उकाळु—मडान.
 आक्रोड, पु. (डः) दुंगरी अअरोटनु आड.
 आक्रोश, पु. (शः) गाणो देवी.
 आक्रोशन, न. (नं) उपरनो शब्द ज्युवो.
 आक्रंद, पु. (दः) दुःखीनो शब्द, र. रडुं, उ. रक्षणु
 करनारी, ४. पीक भरेली लदाछि.
 आक्षारण, न. स्त्री. (णं. णा.) पारकी स्त्री अने पारको
 पुत्र अनेमना मैथुन संयोग थाय ते तीशे लो-
 कोमां वात-अर्थो आलवी. [न्यायाधीश, नैयायिक.
 आक्षपाद, पुं. (दः) न्याय शास्त्री, छिनसाइ करनारी,
 आक्षरित, वि. (तः ता. तं.) जेपर लोकोनो शक आव्योते.
 आक्षीव, पु. (वः) सरगवानु आड, शेगोडो.
 आक्षेप, पु. (पः) निर्दा, अजअज्य भरेलो सवाल.
 आखंडल, पु. (लः) छंद.
 आखिल्य, न. (व्यं.) संपूर्णपणुं.
 आखभू, पु. (कं) भीदुं, अलाडुं.

आखु, पु. (खुः) उँदर.
 आखेट, पु. (ऌ) शीकार.
 आख्या, स्त्री. (ख्या) नाम.
 आख्यात, वि. (तः ता, तं.) भोलिहुं, कुहेहुं [पडी.
 आख्यायिका, स्त्री. (का.) पात, पातणी-वारताणी यो-
 आगतसाधन, वि. (सः सा. सं.) धभराभोलो.
 आगस्, न. (गः) अमपराध, सुक, पाप.
 आगांतु, वि. (तुः तु. तु.) अतीथि.
 आगार, न. (रं.) धर.
 आगू, स्त्री. (गुः) स्त्रीकार, अंगीकार.
 आचीर्ण, वि. (णः णी. णी.) ने वृत्त क्रीडुं छे ते.
 आजीव्य, वि. (प्यः प्या. प्यं.) कुणवाणुं, कुणयुक्त. [रिरे ते.
 आह्वयमानिन्, वि. (नी. निनी. नि.) ने अती गर्वाह-भग-
 आनन्यमान, वि. (नः ना. नं.) अलिथयी तपेला. [छे.
 आतुरचित्त, वि. (त्तः त्त. त्तं.) ने अंतकरण थाकीगुं
 आभीष्ट, पु. (भ्रः) अस्तमां वरापेला आह्वय.
 आग्रहायणिक, पु. (कः) भागभर भलीनो.
 आग्रहायणी, स्त्री. (णी.) भृगुशिर नक्षत्र-नभेतर.
 आ, अ. लेपुं, कुण्युल राभ्युं ते. [लुं करम.
 आंगिक, वि. (कः का. कं.) शरीरना अययवथी यम्भे-
 आंगिरस, पु. (सः) अहुरपति. [लहने पीअभैअमे ते.
 आचमन, न. (नं.) स्नान संख्या करती वभते हातमां पाणी
 आचाम, पु. (मः) भातणी कांशु.
 आचार्य, पु. (यः) वेद भंल नो अर्थ करनार.
 आचार्या, स्त्री. (यां.) वेद भंलना अर्थ करनारी स्त्री.
 आचार्याणी, स्त्री. (णी.) आचार्यांथी आयडी.
 आचिन्त, पु. (तः) भारे भोलो, गाडामां लध जवाअमे
 तेपो भोलो [कपडां पेहेरवां, हांकपुं.
 आछादन, न. (नं.) स्वरेप नहीं हेभाय अमेपुं करपुं,
 आच्छुरितक, न. (कं) कारणुसर अथीक हसपुं ते.
 आछुरित, न. (तं.) उपलो शब्द श्रुवा.
 आच्छादन, न. (नं.) शीकार.
 आजक, न. (कं.) अकराणुं टापुं.
 आजानेय, पु. (यः) अतवाणी पेडो.
 आजि, स्त्री. (जिः) लहाथी जगा, सपाट भुमी.
 आजीव, पु. (वः) श्रवण, श्रवतर.
 आजू, स्त्री. (जूः) जभरदस्तीथी नरकमां नाभ्युं.
 आज्ञा, स्त्री. (ज्ञा.) हुकम.

आह्वय, न. (ह्यं) धी.
 आदि, पु. (दिः) आडी, अडह नामनो अमेक पक्षी.
 आडंबर, पु. (रः) अंधामध्वनी, लहाथमां लोडोनी
 गंगाट थाअमे छे ते, सभारंभ, हाथी यीअ पडि-
 छे ते, वाअनो अवाअ.
 आढक, पु. न. (कः कं.) पायली.
 आढकिक, वि. (कः का. कं) आढकनामनुं धान्य ने
 भेतरमां उपने छे ते भेतर.
 आढकिका, स्त्री. (का.) पुवर, पुन नामनुं अनान ने-
 नी हाण थायछे ते.
 आढकी, स्त्री. (कीं.) पुवर, पुन.
 आढ्य, वि. (द्वः द्वा. द्वं) धला धनवाणो, पैशा वाणो.
 आणक, वि. (कः का. कं.) अमधम, अमधर्मा, दुष्ट.
 आणि, स्त्री. (णिः) गाडीनुं पैडुं पडी अअमे नहीं माटे
 तेना आअने छेउ पीली राअे छे ते.
 आनक, पु. (कः) शैग, भय, पीक, अंताप. [करपुं.
 आनचन, न. (नं.) दुधमां छाअ मेलवथी, वेग, गुण
 आतनाथिन, वि. (थी. यिनी थि.) अअतर पेहेरने मा-
 रवा ने ने तहयार थयो ते.
 आतप, पु. (पः) सूर्यनो प्रकाश, तडकों.
 आतपक, न. (कं) छत्री. [तरक जवावो नोर.
 आतर, पु. (रः) उत्तर, नोर, नदी वीगेरेमांथी पैली
 आतापिन्, पु. (पी.) धार, शंभडी, यील.
 आतापिन्, पु. (पी.) उपलो शब्द श्रुवा.
 आतथिय, वि. (यः या. यं.) अतिथीथीशे दयाणु. [वस्तु ते.
 आतथ्य, वि. (थ्यः ध्या. ध्यं.) अतिथी सांइ ने करम तथा
 आतुद, वि. (रः रा. रं.) शैगी, आअरी, मांढो.
 आतोद्य, न. (द्यं) वाद्य, वाअं.
 आत्तगवं, वि. (वंः वां. वं.) नेनो गर्वं गयो हाथ ते.
 आवेयी, स्त्री. (यीः) अडकाअेली स्त्री.
 आत्तेश्वरकामुक, वि. (कः का. कं.) नेने धनुष आअ
 धारणु क्रीधां छे ते.
 आत्तेश्वरासन, वि. (नः ना. नं.) उपलो शब्द श्रुवा.
 आत्मकेतु, पु. (तुः) आपनो उद्योग, पोतानो श-
 जगार.
 आत्मगुप्त, स्त्री. (प्ता) कौवय, कुवय.
 आत्मघोष, पु. (षः) कगडे.
 आत्मज, पु. (जः) दीकरै, पुल, छेाकरै.

આત્તર્ગમ્ય, વિ. (ષઃ ષ્ઠા. ષં.) જેનો ગર્વ ગયો હોય તેવો.
 આત્મજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) કુંચા, દીકરી, છોકરી, પુત્રી.
 આત્મત્ત્વાવબોધ, પુ. (ષઃ) ઇશ્વર વિષે જે સ્તાન તે.
 આત્મચંદ્ર, વિ. (જ્ઞઃ જ્ઞા. જ્ઞં.) સ્વાધીન.
 આત્મતા, સ્ત્રી. (તા.) જીવપણો, જીવનર. ૨. ઇ-
 શ્વર અને જીવ એનું એકપણું, અભેદ.
 આત્મદ, વિ. (દઃ દા. દં.) પોતે આપનારો, ખુદ
 આપનારો.
 આત્મદ્રુહ, વિ. (ધ્રુઃ) આત્મ ધાતકી.
 આત્મનુ, પુ. (ત્મા.) દેહ, શરીર, ૨. યત્ન, ૩. કૃતી, ૪.
 ધીર, ૫. શુદ્ધિ, ૬. સ્વભાવ, ૭. પરમાત્મા, ૮. મન.
 આત્મનિવેદન, ન. (નં.) આત્મા ઇશ્વરાપણુ કરવો એ
 પો એક ભક્તિ પ્રકાર છે.
 અત્નિષ્ઠ, વિ. (ષઃ ષ્ઠા. ષં.) આત્મસ્વરૂપે જેનું અં-
 તઃકરણ નિષ્ઠા લાગી છે તે.
 આત્મપાત, પુ. (તઃ) આત્માનું પડવું-પતન થવું.
 આત્મપ્રદીપ, વિ. (પઃ પા. પં.) અંતઃકરણ પ્રજ્વલિત-
 ત-અપાકવું કરનારો.
 આત્મપ્રસાદિન, વિ. (દિ. દિની. વિ.) આત્માની તૃપ્તિ ક-
 રનારો, જીવને ખુસી કરનારો.
 આત્મપ્રજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) આત્માવિષે જે સ્તાન તે.
 આત્મમૂ, પુ. (મૂઃ) બ્રહ્મદેવ, ૨. મદન, કામદેવ.
 આત્મમંચરિ, વિ. (મંચઃ મંચઃ મંચઃ) પોતાકું પેટ ભરનારો.
 આત્મમૂલ, વિ. (લઃ લા. લં.) જે પોતેજ ઉત્પન્ન તે.
 આત્મવન્, વિ. (વાન્. વતી. વન્.) પોતા પ્રમાણે આખું
 જેનારો, આત્મ જાણનારો. [સ્તાન તે.
 આત્મજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) હું ઇશ્વરનો અંશ છું એવું જે
 આત્મવુદ્ધિ, વિ. (જ્ઞિઃ જ્ઞિઃ જ્ઞિઃ) મતલબપ્યો, સ્વાર્થો,
 સ્ત્રી. (જ્ઞિઃ) કુદરતી શુદ્ધિ.
 આત્મવોધ, પુ. (ષઃ) આત્મરૂપ વિષે જે સ્તાન તે.
 આત્મલાભ, પુ. (ભઃ) આત્મભોધથી જે આત્મસ્વરૂ-
 પની પ્રાપ્તિ થાએ છે તે.
 આત્મલિંગ, ન. (ગં.) મહાદેવે કૈલાસે ભક્તોના હાથ
 થકી પુજા થતી માટે આત્મરૂપનોજ તત્વાંશ
 મૂર્તિ કરીને સરીરે રાખ્યું છે તે.
 આત્મવિદ્યા, સ્ત્રી. (વ્યા.) વેદાંત વિદ્યા.
 આત્મવૈશ્વસ, ન. (સં.) આપનેજ પીડા કરી લેવી તે.
 આત્મસંભવ, વિ. (વઃ વા. વં.) જે પોતેજ ઉત્પન્ન થયો તે.

આત્મસમર્વણ, ન. (જં.) આત્મા ઇશ્વરાપણુ કરવો
 એવો એક ભક્તિ પ્રકાર છે.
 આત્મસાત્કૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) આપણા આધીન
 કરેલું, પોતાના આધીન કરેલું.
 આત્મસ્થ, વિ. (સ્થઃ સ્થા. સ્થં.) આત્મસ્વરૂપે જે સ્થીર તે.
 આત્મહેતુ, વિ. (તુઃ તુઃ તુઃ) જેને પોતેજ કારણુ, જેનું
 કારણુ પોતેજ તે. [દીસવું.
 આત્મભાસ, પુ. (સઃ) પોતા જેવું દેખવું, પોતા જેવું
 આત્મારામ, વિ. (મઃ મા. મં.) આત્મ લાભથી જે
 આનંદમાનીને ખીજા સુખ વિષે ઇચ્છા નથી તે.
 આત્મત્વસ્થ, વિ. (સ્થઃ સ્થા. સ્થં.) સર્વ વ્યાપક. [છે તે.
 આત્માશ્રિતત, વિ. (તઃ તા. તં.) આપના આસરામાં જે
 આત્મેશ્વર, પુ. (રઃ) બ્રહ્મસ્વરૂપ, ઇશ્વર. [ગયો તે.
 આત્મિકશરણ, વિ. (ણઃ ણા. ણં.) જે ઇશ્વરનેજ શરણુ
 આત્મિકાશ્રય, ન. (શ્યં.) આત્મસ્વરૂપે દીલગી—મન-
 ની જે એકાગ્રતા તે.
 આત્યંતિક, પુ. (કઃ) દૈનંદિન, બ્રાહ્મ, પ્રાકૃતિક, અને
 આત્યંતિક આચાર પ્રલયમાથી આ એક.
 આત્યંતિકતા, સ્ત્રી. (તા.) વત્તાપણું, વધારો.
 આત્યંતિકપ્રલય, પુ. (યઃ) દૈનંદિન, બ્રાહ્મ, પ્રાકૃતિક
 અને આત્યંતિક આચાર પ્રલયમાથી આ એક.
 આયર્વણ, ન. (જં.) અથર્વનોસમૂહ. [આટલું.
 આદર્શ, પુ. (શંઃ) દરપણુ, આરસો, આરીસો, કાચ,
 આદર્શતલોપમ, વિ. (મઃ મા. મં.) આરીસા જેવું જે
 સપાટ તે.
 આદિ, પુ. (દિઃ) પહેલવેલું.
 આદિકવિ, પુ. (વિઃ) વાલ્મીકી ઋષી.
 આદિકારણ, ન. (જં.) મૂલકારણુ.
 આદિગ્ન્ય, વિ. (ગ્નઃ ગ્ના. ગ્નં.) અરડાએલું, ચોપડાએલું.
 આદેત્ય, પુ. (યઃ) દેવ.
 આદિત્ય, પુ. (ત્યઃ) દેવ, દેવાગણુ, સૂરજ, સૂર્ય.
 આદિભવ, પુ. (વઃ) બ્રહ્મદેવ.
 આદીનવ, પુ. (વઃ) દુઃખ કલેશ.
 આહત, વિ. (તઃ તા. તં.) આદરચુક્ત.
 આદૃતામ્નવ, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મં.) જેનો સત્કાર ક-
 ર્યો છે તે. [આસા કરનારો.
 આદિશકારિન, વિ. (રી. રિણી. રિ.) હુકમ કરનારો,
 આદ્ય, વિ. (ઘઃ ઘા. ઘં.) આદિ, પ્રથમ, પહેલવેલું.

આદ્યંતાંતરવાચિનું, વિ. (સ્ત્રી. સ્ત્રીનાં. સ્ત્રી.) અમી, અંત,
 અને મધ્ય એમાં રહેનારાં. [તોલો એક.
 આદ્યમાષક, પુ. (કઃ) શાસ્ત્ર સિદ્ધ, હેંસી ચણોડીનો
 આદ્યુન, વિ. (નઃ ના. નં.) ભુખ લાગેલો, યુષુક્ષિત.
 આધાર, પુ. (રઃ) બાંધ, ગડકો.
 આધે, પુ. (સ્ત્રીઃ) મનગુદુઃખ, ર. ધરાણે મુકેલું, ર. વિપતિ.
 આધિભૌતિક, વિ. (કઃ કા. કં.) જે ભૂતોને લગતું
 તે, પંચ ભુતાત્મક. [કાઈ ગમ્મો છે તે.
 આધિમ્લન, વિ. (નઃ ના. નં.) મનના દુઃખથી જે સુ-
 આધસિક, પુ. (કઃ) રાંધનારો, રૂસાઈગમ્મો.
 આધૂત, વિ. (તઃ તા. તં.) જરા હલાવેલ.
 આધોરણ, પુ. (ળઃ) હાથીનો માવત.
 આધ્યાન, જ્ઞ. (નં.) સ્મરણ, યાદ.
 આનક, પુ. ન. (કઃ કં.) નગારા, ઢોલ, મૃદંગ, પખ-
 વાજ, ર. ગર્જના કરનારો મેહે.
 આનકવુંદુભિ, પુ. (ભિઃ) વસુદેવ.
 આનત, વિ. (તઃ તા. તં.) ળીચે જોનારો, નખ.
 આનંદજલાકુલેક્ષણ, ન. (ણં.) આનંદના આંસુથી ભ-
 રાએલી આંખ. [નરધાં વીગેરે.
 આનદ્ધ, ન. (ઙ્ઞં.) મૃદંગ, નગારા, પખવાજ, તખલા,
 આનન, ન. (નં.) મુખ.
 આનંદ, પુ. (ઘઃ) ખુસી.
 આનંદંથુ, પુ. (યુઃ) ખુસી. [થાએ છે તે.
 આનંદન, ન. (નં.) પુછપાછ કર્યાપછી જે આનંદ
 આનનાજ્ઞ વિ. (જ્ઞઃ બ્જા. બ્જં.) કમળ જેવું જેગુ
 મોહો તે, સુંદર, ખુબ સુરત.
 આનવચ, ન. (ત્યં.) વાંઝપાથું, વાંઝીયાપાથું. ર.
 અચ્યાં-છોકરાં નહી થવા. [દેસ, આખો દેશ.
 આનત, પુ. (તઃ) નામવાળી જગા, ર. લઠાઈ, ૩. એક
 આનાય, પુ. (યઃ) જળું, જાળ.
 આનાય્ય, પુ. (ય્યઃ) દક્ષિણ દીશા તરફનો પુજેલો અમ્મી.
 આનાહ, પુ. (હઃ) ઝાડોઅંદ થવાનો તથા મુતરઅંદ થવા-
 નો રોગ, ર. લાંબી. [તેથી ઝાડો કપજ્યાએ છે.
 આનાહરોગ, પુ. (ગઃ) એક જાતનો વાહુનો રોગ છે
 આનુપૂર્વ, ન. (વૈ.) અગુક્રમ, એક પછવાડે એક.
 આનુપૂર્વી, સ્ત્રી. (વૈ.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 આનુપૂર્વ્ય, સ્ત્રી. (વ્યૈ) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 આનુશ્રવિક, વિ. (કઃ કા. કં.) જેને સાંભળીને મ-

ખ્યું તે. ર. વેદ પ્રતિપાઘ જે ધરમ તે. [યશસ્વ.
 આન્વીક્ષિકી, સ્ત્રી. (કૌ.) ગૌતમે કરેલું તર્કશાસ્ત્ર, ન્યા-
 આવક, ન. (કં) રોટલી, રોટલો.
 આવગા, સ્ત્રી. (ગા.) નરી.
 આવળ, પુ. (ળઃ) બજાર.
 આવળિક, પુ. (કઃ) વાણીયો.
 આવત્પાત્ર, વિ. (પઃ પા. પં.) દુઃખિ.
 આવત્, સ્ત્રી. (ત્) વિપતી, દુઃખ.
 આવદા, સ્ત્રી (દા) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 આવજ, વિ. (જઃ જા. જં.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 આવજ્ઞસ્ત્વા, સ્ત્રી. (ત્વા.) ભારે વાઈ-ગર્ભણી સ્ત્રી.
 આવમિત્યક, ન. (કં.) બદલો આપવાને લાવેલી સ્ત્રી.
 આવવર્ગ્ય, વિ. (ગ્યં ગ્યાં. ગ્યૈ.) મોક્ષ આપનારો, મુ-
 ક્ષિ આપનારો.
 આવસ, સ્ત્રી. વ. (આવઃ) પાણી, જળ.
 આવન, ન. (નં.) દારૂ પીવાળી જગ્યા જહાં મં-
 ડળી ખેસે છે તે જગો. [કરીને ખોસેલાં કુલ.
 આવીડ, પુ. (ઙઃ) ચોટલીમાં અથવા ચોટલામા માળા
 આવીત, ન. (નં.) ગાઈજુંઝો.
 આવીક, વિ. (કઃ કા. કં.) તળેલી શુખડી કરનારો.
 આત્ર, વિ. (તઃ પા. પં.) નીરવાસુ. [કડુ કોણ, મીઠુ કોણ.
 આપ્ય, વિ. (પ્યઃ પ્યા. પ્યં.) મોજ, લેહેરે, ર. વનસ્પતીમાં
 આપ્યાયન, ન. (નં.) સંતુષ્ટ કરવું. [જે ધરમ તે.
 આપ્યાયનશીલત્વ, ન. (ત્વં.) તૃપ્ત કરવું, તૃપ્ત કરવાનો
 આપ્રકામ, વિ. (મઃ મા. મં.) જેની ઇચ્છા તૃપ્ત થઈ છે તે.
 આપ્રચ્છન, ન. (નં.) આનંદ, હર્ષ, ખુશી.
 આપ્રવદીન, વિ. (નઃ ના. નં.) માથાથી તે પગસુધી જ
 હોયે હેવા કપડાં, યુરખો.
 આપ્રવ, પુ. (વઃ) સ્નાન.
 આપ્રવત્રતિનું, પુ. (તી.) સોડમુંજ થએલો ખાસણ.
 આપ્રવ, પુ. (વઃ) સ્નાન.
 આપ્રવત્રતિનું, પુ. (તી.) સોડમુંજ થએલો ખાસણ.
 આપ્રતિનિવૃત્ત, વિ. (ત્તઃ ત્તા. ત્તં.) પાછું મો કલેલું.
 આવંધ, પુ. (ધઃ) ગાડાંનું જોતર.
 આવાજા, સ્ત્રી. (ષા.) વેદના, દુઃખ.
 આમરણ, ન. (ણં.) ધરેણાં, દાગીના.
 આભાષણ, ન. (ણં) એક પીળને મોટાઈથી બોલવું.
 (આવો, જાવો, લાવો, કહો.)

आभास्वर, पु. (रः) देवनो ऋषेः गणु छे.
 आभीर, पु. (रः) गवली.
 आभीरपहो, स्त्री. (ह्रीं.) गवलीनुं धर अथवा गाम.
 आभीरी, स्त्री. (री.) गवलणु.
 आभील, न. (लं.) शरीर पीडा.
 आभोग, पु. (गः) उपभोग, परीपुरता, र. सापत्नी क्रीणु.
 आभंगधि, वि. (विः विनी. वि.) क्त्वा भास नेनी नेने
 गंध आवेछे ते.
 आमंड, पु. (डः) अरेडानुं आड, दीवेलनुं आड.
 आमनस्य, न. (स्यं.) दुःख अथवा उदासपख्युं.
 आमंक्षण, न. (णं) तेडुं, न्होडुं, धजन.
 आमय, पु. (यः) रोग.
 आमयावित्, वि. (वी. विनी. वि.) रोगी.
 आमलक, पु. न. (कः कं.) आमंभां, आमंभांनुं आड.
 आमलकी, स्त्री (की.) आमंभांनुं आड. [मली छे ते.
 आमत्वच्, वि. (त्वक्.) नेनुं म्यांमडुं तथा छाल कु-
 आमशूल, पु. (लः) पवन—वाथी पेटमां दुष्पीने
 गडगडट थयो ते रोग. [थाअछे ते.
 आमिक्षा, स्त्री. (क्षा.) गरम दुधने दहीथी नेवी कृती
 आमिष, पु. न. (षः षं.) भांस, र. लांय, नजराखुं—छो,
 उ. भोज्यवस्तु, ४. संभोग. [पानारा.
 आमिषारिन्, वि. (शी. विनी. वि.) माछलां तथा भांस
 आमुक, वि. (कः का. कं.) दीलमां अंगरप्यो तथा
 कपडां नेने पेटेखाछे ते. [आ लोडुमानो.
 आमूमिकं, वि. (कः का. कं.) आ स्थीतीमानो, र.
 आमूद, पु. (दः) हर्ष, आनंद, कस्तुरी नेवी पुशयो.
 आमोद्विन्, पु. (वी.) मोहोने शारी वास आववा
 साइं पानसोपारीमां ने पाधअते.
 आमनाय, पु. (यः) उरु परंपराअवे आवेलो सारो उपदेश.
 आमन्, पु. (मः) आमो.
 आमनातक, पु. (कः) आंआडानुं आड, आमो.
 आमोदित, न. (तं.) पे लणुवार भोलिला शयद.
 आमोक्षा, स्त्री. (का) आंयलीनुं आड.
 आमोका, स्त्री. (का.) उपलो शयद श्युपो.
 आयत, वि. (तः ता. तं.) धखु लांयुं.
 आयत्त, वि. (त्तः ता. तं.) स्वाधीन,
 आयतन, न. (नं.) यस्तगी अेक जगा. [वीसाण नेत्र.
 आयताक्ष, वि. (क्षः क्षी. क्षं.) नेनी आंय मोठी छे ते,

आयति, स्त्री. (तिः) उत्तरकाल, प्युढोपा, २. लंभाध,
 उ. योगसाधन, ४. सामर्थ.
 आयाम, पु. (मः) लंभाध.
 आयामित, वि. (तः ता. तं.) अेचीने लांयुं अधिखुं.
 आयुष, न. (षं.) हथीयार, शस्त्रः [पञ्चवीडा करनारो.
 आयुषिक, वि. (कः का. कं.) हथीयारना न्तरथी उ-
 आयुषिय, वि. (यः या. यं.) उपलो शयद श्युपो.
 आयुर्वेदहश्, पु. (हक्.) वैद्य. [धखुं छे ते.
 आयुष्मन्, वि. (ष्मान्. ष्मतो. ष्मन्.) नेनुं आयुष्य
 आयुष, न. (युः) आयुष्य, उदगाणी. [युष्य आपनारो.
 आयुष्य, वि. (ष्यः ष्या. ष्यं.) धखुली आवरदा—आ-
 आयोधन, न. (नं.) लडाध,
 आर, स्त्री. (रा.) गाडीनी धरी, गाडीनो आस.
 आरग्वध, पु. (धः) गरमालानुं आड.
 आरकूट, पु. न. (टः टं.) पीतण.
 आरति, स्त्री. (तिः) निवृति, शांति.
 आरनालक, न. (कं.) कांठुवाणुं, कांठु.
 आरंभ, पु. (भः) प्रारंभ, शुभ्रमात.
 आरव, पु. (वः) शयद.
 आरशास्त्र, न. (स्त्रं.) विषयुनुं सुदर्शन, यक.
 आरा, स्त्री. (रा.) म्यांमडुं काठवानुं हथीआर नेने
 आरी डेहेछे ते.
 आरान्, भ. दुःर, पश्ये. (अेपो अेपो अर्थ थाअेछे).
 आराधन, न. (नं.) लाभ, संतोष.
 आराम, पु. (मः) आग, पगीयो.
 आरालिक, पु. (कः) रसेधअेध, मंधनारो.
 आराव, पु. (वः) शयद. [धखुं करनारो.
 आरिरात्रायिषु, वि. (षुः षुः षु.) आराधन करवाणी
 आरुरुक्षमाण, वि. (णः णा. णं.) उपर सठवाणी
 धखुं करनारो. [ने अतीशय भगन थयो ते.
 आरुसाधियोग, वि. (गः गा. गं.) योगाभ्यासमा
 आरिवत्, पु. (तः) गरमालानुं आड.
 आरोग्य, पु. (ग्यं) तनदुरस्ती.
 आरोह, पु. (हः) कपडानी लंभाध, २. वीची, ३. शुंदर
 स्त्रीनी डेड-कभर, ४. हथीपर सठवुं-पेसवुं.
 आरोहण, न. (णं.) वीच्यु सडवुं, पगथीयुं.
 आतंगल, पु. (लः) अस्तमाणी रंगनो डेडो.
 आतंभु, पु. (भुः) दुष्पी माणुस उपर द्या करनारो.

આર્તવ, ન. (વં.) અડકાવવું, (જેમ ખેરી અડકાએ છે તેમ.
 આર્તિ, સ્ત્રી. (વિં.) તીર કામઠાનો છેડો.
 આર્તિહન, વિ. (હા. હા. હ.) પીડા નાશક.
 આર્તિહર, વિ. (રઃ રા. રં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 આર્દ્ર, વિ. (દ્રઃ દ્રાં. દ્રૌં.) પરલેલો, ભીન્નએલો, લીધું.
 આર્દ્રક, ન. (કં) આર્દુ.
 આર્ય, વિ. (ર્યઃ યાં. યૌં.) કુલીન, સભ્યન, મોટા કુળનો.
 આર્યહર, વિ. (ઘઃ ઘાં. ઘં.) મોટાલોકને જે પ્રીય-ગમવું તે. [વ્યેનો દેશ.
 આર્યવર્ત, પુ. (તંઃ) વિધ્યાંદ્રિ અને હિમાચલ પર્વતના
 આર્ષભય, પુ. (ભ્યઃ) જીવાન બલદ, ગોધો.
 આર્હક, પુ. (કઃ) નાર્તીક.
 આર્હત, પુ. (તઃ) જૈન, આવક.
 આલક્ષણ્ય, ન. (ણ્યં.) અરામ નસીમ, બદબખત.
 આલ, ન. (લં) હરતાળ.
 આલંભ, પુ. (ભઃ) ઠાર મારવું.
 આલમન, ન (નં.) લાવવું, ૨. મારવું, હિંસા.
 આલેય, ન. (યં) ધર.
 આલવાલ, ન. (લં) આડનાં મુળીયાં આગળ પાણી રેડવાને જે મટોડીનું કુંડાલું કરે છે તે.
 આલસ્ય, ન. (સ્યં) આપસ, સુસ્તી, વિ. (સ્યઃ સ્યા. સ્યં) આપસી, સુસ્ત.
 આલન, ન. (નં) હાથી આંધવાનો થાંભલો.
 આલાપ, પુ. (વઃ) એક બીજને મોટાઠથી બેલવું.
 આલાવુ, પુ. (વુઃ) કાંપુ ડોહવું.
 આલાવૂ, પુ. (વૂઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 આલિ, સ્ત્રી. (લિઃ) સાખી, બહેનપણી, ૨. એાળી, ૩. પુલ, ૪. સાફ, ૫. વીઠી.
 આલિદ, પુ. (દઃ) દરવાજાની બહારની જગા.
 આલિંગ્ય, પુ. (ગ્યઃ) મૃદંગ, પખવાજ.
 આલી, સ્ત્રી.- (લીઃ) વીઠી, વીઠુ.
 આલીદ, ન. (દંઃ) ધનુરધરની સ્થીતી.
 આલુ, સ્ત્રી. (લુઃ) એાખા ધોવાનું વાસણ.
 આલુ, પુ. (લુઃ) ધુવડ.
 આલુ, ન. (લુઃ) આલુ, અવુ, વાંસો.
 આલુક, પુ. (કઃ) સાપનું નામ છે, મુખ્ય સાપ.
 આલુ, સ્ત્રી. (લુઃ) એાખા ધોવાનું વાસણ.

આલૂન, વિ. (નઃ નાઃ નંઃ) કાપી નાખવું.
 આલોક, પુ. (કઃ) દર્શન, પ્રકાશ.
 આલોકન, ન. (નં.) જોવું, અવલોકન કરવું.
 આવપન, ન. (નં.) વાસણ, ઠામ.
 આવર્ત, પુ. (તંઃ) પાણીનું ગોલ કરવું.
 આવલિ, સ્ત્રી. (લિઃ) પંકી, એાળ. [ઠગલો.
 આવસિત, વિ. (તઃ તાઃ તં) ધાસ વગરનાં અનાજનો
 આવાપ, પુ. (વઃ) આડનાં મુળીયાં આગળ પાણી રેડવાને જે મટોડીનું કુંડાલું કરે છે તે.
 આવાવક, પુ. (કઃ) પાંચી, હાથમાં પહેરવાનો દાગીનો.
 આવાલ, ન. (લં.) આડને પાણી રેડવાશરૂં તેના યડ નીચે કરેલું મટોડીનું કુંડાલું.
 આવિમ્ન, પુ. (મ્નઃ) કરંમદાનું આડ. [સુધ/મ્નિ.
 આવિમ્ન, પુ. (મ્નઃ) છેદ પાડવાનું હથીઆર; સુધ,
 આવિદ્, વિ. (દ્ઃ) દ્વાઃ દ્વાંવાકું, ૨. છેડેલું, છેાડી સુકેલું.
 આવિલ, વિ. (લઃ) લા. લં.) ડેહિલું, મેલવાલું.
 આવિઃ, અ. પ્રસિદ્ધ.
 આવુક, પુ. (કઃ) આપ, નાટક પ્રકરણમાં.
 આવુત્ત, પુ. (ત્તઃ) બનેલી, નાટકમાં.
 આવૃત્, સ્ત્રી. (ત્ઃ) અનુક્રમ.
 આવૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) ધેરાયલો.
 આવેગી, સ્ત્રી. (ગી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 આવેશન, ન. (નં.) સુતારકામની નીશાળ, શિલ્પિ કામની નીશાળ. [અવિલો.
 આવેશિક, વિ. (કઃ) કા. કં.) અતિથિ, દુરથી ધેરા
 આશંસ્તિ, વિ. (તા. તી. તૃ.) જેને ધણી ઈચ્છા હોય તેવો.
 આશંસુ, વિ. (સુઃ) સુઃ સુ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 આશાય, પુ. (યઃ) હોજ, વાવ, હોદ, ૨. આશય, ૩. અભીપ્રાય, મત.
 આશાયશ, પુ. (શઃ) દેવતા, વસ્તેવ.
 આશર, પુ. (રઃ) રાક્ષસ.
 આશા, સ્ત્રી. (શાઃ) દીશા, ૨. મોટી આશા. [ગૌઅર.
 આશિતંગવીન, વિ. (નઃ ના. નં.) ગાયત્ર્યરવાની જગા
 આશિર, પુ. (રઃ) રાક્ષસ.
 આશિસ્, સ્ત્રી. (શીઃ) સાપની દાદ, ૨. આશિર્વાદ.
 આશીર્વિષ, પુ. (ષઃ) સાપ.
 આશીર્વિષ, પુ. (ષઃ) સાપ.
 આશુ, અ. જલદી, ત્વરીત; પુ. ન. (શઃ શં.) ભાત.

આશુગ, પુ. (ગ:) પવન, ૨. પાણી. [ભાતછે.
 આશુત્રીહિ, પુ. (હિ:) જલદી પાકનારી એક જાતનો
 આશુશુક્ષણિ, પુ. (ણિ:) દેવતા, અમ્બી, વસ્તેવ.
 આશ્ચર્ય, ન. (ચં.) અજ્ઞપ્ય. [જેનું કરમ તે.
 આશ્ચર્યકર્મન, વિ. (માં. માં. મં) અજ્ઞપ્ય જેપુ
 આસેસૃષ્ણુ, વિ. (સ્પુ: પ્સુ: સ્પુ.) જવાને ઇચ્છનારો.
 આશ્રમ, પુ. (મ:) બ્રહ્મચારી-ગૃહસ્થ-વાનપ્રસ્થ-સં-
 ન્યાસી, એ ચાર આશ્રમ છે.
 આશ્રય, પુ. (ય:) આધાર.
 આશ્રયાન્ના, પુ. (ના:) દેવતા, આમ્બી, વસ્તેવ.
 આસ્તુત, વિ. (ત: તા. તં.) સ્વીકારેલો. [વાગનારો.
 આશ્રવ, પુ. (વ:) સ્વીકાર. વિ. (વ: વા. વં.) વચનમાં
 આશ, ન. (શં.) ધોડાનું ટેલું.
 આશ્વત્ય, ન. (ત્યં) અશ્વત્થા ઝાડનું ફળ.
 આશ્વયુજ, પુ. (જ:) આસુ મહીનો.
 આશ્વિન, પુ. (ન:) આસુ મહીનો. [દરએક.
 આશ્વિનેય, પુ. (ય:) સ્વર્ગના વૈદ અશ્વિની કુમાર તે
 આશ્વિન, વિ. (ન: તા. નં.) ધોડાળી એક મજલ.
 આશ્વદ, પુ. (દ:) આપાડ મહીનો, ૨. બ્રહ્મચારી લોકો
 પોતીકા હાથમાં જે આપરાનો દંડ લેછે તે.
 આસ્ત્ર, વિ. (ત્ર: ક્ષા: કં.) તલપર.
 આસન, ન. (નં) ખેસવાનું આસન. પુ. (ન:) અસા-
 નાનું ઝાડ, ૨. હાથીની ખાંદ.
 આસન્યર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) ગોકરણીનો વેલો.
 આસના, સ્ત્રી. (ના.) ખેસવાનું આસન.
 આસંદી, સ્ત્રી. (દી.) એક જાતનું આસન છે.
 આસન્ન, વિ. (જ: જા. જં.) પાસે, નજીક.
 આસવ, પુ. (વ:) સેરડીના રસનો દારૂ.
 આસાદિત, વિ. (ત: તા. તં.) મળેલું.
 આસાર, પુ. (ર:) દુસમનને ધેરવો, ૨. રાત દહોડો વર-
 સાદ, જખરો વરસાદ. [હતી તે જગો.
 આસિત, વિ. (વ: તા. તં.) પેલ્યાં જે જગોપર ગાય
 આસુર, પુ. (ર:) દૈત્ય. રાક્ષસ, રાખસ.
 આસુરી, સ્ત્રી. (રી.) રાહ.
 આસુરિન, વિ. (રી. રિણી. રિ.) અસુર સંબંધી.
 આસેવ્ય, પુ. (વ્ય:) જનમ હીજડો, એ ખીજનું શીશન-
 પોતીકા મોહોડામાં લઇને તેમાથી જે ખીંદુ પડે તે
 પોતે ગલીને પછી પોતીકી પાપડી સાથે સંગ કરે.

આસિચનક, વિ. (ક: કાં. કં.) જે ચીજ જોતાં જોતાં મ-
 નળી તૃપ્તી થતી નથી તે.
 આસ્કંદન, ન. (નં.) યુદ્ધ, લઠાઈ.
 આસ્કંદિત, ન. (તં.) જે ધોડો લગામને માનતો નથી
 તે, ૨. જોરમાં દોડવું.
 આસ્તરણ, ન. (ળં.) હાથીના ખીંક પરની ખીંછાઈત.
 આસ્થા, સ્ત્રી. (સ્થા.) સભા, ૨. પ્રયત્ન.
 આસ્થાન, ન. (નં.) સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જ્યુષો.
 આસ્થિત, વિ. (ત: તા. તં.) આશક, આશકત.
 આસ્વદ, ન. (વં.) કૃત્વૈ, કાંચ, કામ, ૨. સ્થાન.
 આસ્કોટ, પુ. (ટ:) આકડાનું ઝાડ.
 આસ્કોટની, સ્ત્રી. (ની.) મોતી મણિમાં સાર પાડવાનું
 હુચિયાર. [નામની આપધી.
 આસ્કોટ, સ્ત્રી. (ટા.) જંગલી મોગરો, વીખજીકાંત
 આસ્કોત, પુ. (ત:) આકડાનું ઝાડ, ૨. કંચનનું ઝાડ.
 આસ્કોલા, સ્ત્રી. (તા.) જંગલી મોગરો, વીખજીકાંત
 નામની વનસ્પતી.
 આસ્ય, ન. (સ્યં.) મુખ્ય, મોહો.
 આસ્યા, સ્ત્રી. (સ્યા.) ખેસવાનું આસન.
 આસ્રવ, પુ. (વ:) કલેશ, દુ:ખ.
 આહત, વિ. (ત: તા. તં.) યુલોલો, યુલુકાર કરેલો;
 ન. (તં.) કોઈ વખતે નહી બને એવી વાત
 ખોલવી. [ત થયેલો.
 આહતલક્ષણ, વિ. (ળ: ણા. ળં.) સારાં લક્ષણથી પ્રખ્યા-
 આહવ, પુ. (વ:) લઠાઈ,
 આહવકામ્યા, સ્ત્રી. (મ્યા.) લઠાઈની ઇચ્છા.
 આહવનીય, પુ. (ય:) એક જાતનો અગ્નિ છે.
 આહાર, પુ. (ર:) ભોજન. [ખુસી પેદા કરનારું.
 આલ્હાદદુષ, વિ. (ષ: ષા. ષં.) આનંદ આપનારું,
 આહાવ, પુ. (વ:) કુવાનું પાણી કાઢીને કુવાઆગલ
 ભરવાનું ટાંકું, અવાડો.
 આહિતલક્ષણ, વિ. (ળ: ણા. ળં.) હીમ્મતવાલો, ધીંક.
 આહિનુંચિક, પુ. (ક:) સર્પ રમાડનાર વાદી.
 આહ્ય, વિ. (ય: યા. યં.) સાપનું જેહેર.
 આહો, અ. વિકલ્પાર્થી (દાખલાતરીકે) દેવઆહોગંધર્વઃ.
 આહોપુસ્ત્રિકા, સ્ત્રી. (કા.) અરેરીથી હું પરાક્રમી છું
 એમ ખોલનારો પુરુષ.
 આન્હિક, ન. (કં.) શેજનું કામ, નિત્ય કર્મ, ૨. ભોજન.

આવ્હય, પુ. (ય:) નામ.
 આન્હા, સ્ત્રી. (હા.) નામ.
 આન્હાન, ન. (નં.) ઇન્હાન, તેડું, નેહું.
 આક્ષેપકવાત, પુ. (ત:) એક જાતનો વાયુનો રોગ છે જેથી આપ્પું શરીર ડોલેછે.

દ.

દ, ત્રીજો સ્વર.
 દક્ષુ, પુ. (કુ:) સેરડી.
 દક્ષુગ્રા, સ્ત્રી. (ધા.) વનસ્પતીમાં જેને સરોટો કેહેછે, કોણ સુંદાનું આડ, બિાઇ કોહલું, લવા. [કોલીસ્તા કેહેછે તે.
 દક્ષુર, પુ. (ર:) વનસ્પતીમાં જેને કોણસુંદા અને દક્ષાકુ, પુ. (કુ:) દુધી, ૨. રાજવિશેષ.
 દગ, વિ. (ગ: ગા. ગં.) જંગમ, ૨. આઈ, ખઈ; પુ. (ગ:) અભીપ્રાય પ્રમાણે ચાલવું.
 દંગિત, વિ. (ત: તા. તેં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુષો.
 દંગિતકોવિદ, વિ. (દ: દા. દં.) મર્મ જાણવામાં ચપુર.
 દંગુદ, પુ. સ્ત્રી. (દ: દી.) હીંગાણખેટનું આડ, ઇંગોલી યાનું આડ.
 દચ્છા, સ્ત્રી. (ચ્છા.) વાંછા.
 દચ્છાપિશ્વાન, વિ. (ન: ના. નં.) જેને ઇચ્છેલું મળે છે તે.
 દચ્છાવતી, સ્ત્રી. (તી.) જે ખાયડીને ઇચ્છા હોય તે.
 દબ્જલ, પુ. (લ:) પાણીમાનો એક જાતનો વેણાંછે જેને ઇન્હર કેહેછે.
 દબ્યમાજુ, વિ. (માક.) યસમાનો ભાગ—હીસ્સો લેનારો.
 દબ્યાક્ષીલ, પુ. (લ:) વારંવાર યસ કરનારો માણસ.
 દટ્ચર, પુ. (ર:) ગોધો, જાંહાં જોઈએ તાંહાં કરનારો ખખદ.
 દબ્સવતિ, પુ. (તિ:) વિષયુ.
 દહા, સ્ત્રી. (હા:) ગામ્મ, ૨. ભુમી, ૩. વાચા.
 દહાવતિ, પુ. (તિ:) રાજ. [ખખદ.
 દહ્ધર, પુ. (ર:) ગોધો, મનમાં આવે તાંહાં કરનારો
 દત્તર, વિ. (ર: રા. રં.) નીચ, નહાનું, પામર, ૨. અન્ય, ખીજું.
 દત્તરેદુઃ, ઘ. ખીજે દહાડે. [એવું, ૬. સમાપી.
 દતિ, ઘ. હેવુ, ૨. પ્રકાર, ૩. પ્રસિદ્ધિ, ૪. આમ, ૫.
 દતિહ, ઘ. લોકપરંપરા પ્રાપ્ત ઉપદેશ.
 દતિહાસ, પુ. (સ:) તવારીખ, જુના વૃત્તાંત, જુના રામ્યાનાં ચરીત્રના ગ્રંથો મહાભારત-રામાયણાદિ.
 દત્તરી, સ્ત્રી. (રી.) છીનાલ ખાયડી.

દવાળી, ઘ. આવખતે. [વાળે
 દદ્ધમન્યુ, વિ. (ન્યુ: ન્યુ: ન્યુ.) રીસાએલો, રીસ
 દદ્ધત્સર, પુ. (ર:) વરસ.
 દંદિરા, સ્ત્રી. (રા.) લક્ષ્મી.
 દંદીવર, ન. (રં.) નીળા રંગનું કમલ. [તી છે
 દંદીવરી, સ્ત્રી. (રી.) સહસ્રમુખી નામની એક વનસ્
 દંદીવાર, ન. (રં.) નીલારંગનું કમલ.
 દંદુ, પુ. (દુ:) ચંદ્ર, ચાંદો, ચાંદ.
 દંદ્ર, પુ. (દ્ર:) દેવનો રાજા, ૨. શ્રેષ્ઠ, મુખ્ય.
 દંદ્રલુપક, પુ. (ક:) માથાના કૈશ ખરીપડે એવો એ રોગ છે જેને ચાઈ કેહેછે તે. [સાદા કેહેછે તે
 દંદ્રદુ, પુ. (દુ:) એક જાતનું આડ છે જેને અજ્યું
 દંદ્રવ્ય, પુ. ન. (ક: વં.) કુડાની સીંગ, ઇંદ્રજવ.
 દંદ્રવારુણી, સ્ત્રી. (ળી.) ઇંદરાવણાના વેલા.
 દંદ્રસુરસ, પુ. (સ:) વડનું આડ, વડલો.
 દંદ્રસુરિસ, પુ. (સ:) ઉપલો શબ્દ જ્યુષો.
 દંદ્રાણિક, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જ્યુષો.
 દંદ્રાળી, સ્ત્રી. (ળી.) ઇંદ્રની ખાયડી. [વું ઇંદ્ર ધનુષ
 દંદ્રાયુધ, ન. (ધં.) વાદળાંપર સૂરજના તેજથી દેખ
 દંદ્રારિ, પુ. (રિ:) દૈત્ય, રાક્ષસ.
 દંદ્રાવરજ. પ. (જ:) વિષયુ. [કાન, વીગેરે સધલ
 દંદ્રિય. ન. (યં.) ઇંદ્રીયો. હાથ, પગ, વાચા, આં
 દંદ્રિયતર્ષણ, ન. (ર્ષં.) ઇંદ્રીયની ઇચ્છા, ઇંદ્રીયની વૃ
 દંદ્રિયાર્થ, પુ. (ર્થં.) ઇંદ્રીયના વીચય (તે પાંચ છે, ૨
 ૩૫, ગંધ, સ્પર્શ, શબ્દ.)
 દંધન, ન. (નં.) ખાલવાનાં લાકડાં.
 દધ્મ, ન. (ધ્મં.) ખાલવાના લાકડાં.
 દન, પુ. (ન:) સૂર્ય, સૂરજ, ૨. પ્રભુ, રાજા. [કં
 દન, વિ. (ન: ના. નં.) તેજસ્વી, તેજવાળું, ૨
 દન્યકા, સ્ત્રી. (કા.) મૃગશિર નક્ષત્રના માથા અ
 જ જે પાંચ તારાં છે તે.
 દમ, પુ. (મ:) હાથી.
 દમ્મ, વિ. (મ્મ: મ્યા. મ્યં.) માતખર, પૈશાવાલો.
 દમ, વિ. (મ: મા. મં.) ઇચ્છા પુરી થનારો. [ખા
 દરણ, ન. (ર્ણં.) નિરાશ્ચદેશ, ૨. ખાંરી માટીની જ
 દરંમદ, પુ. (દ:) વિદ્યુલતા, વીજલી.
 દરા, સ્ત્રી. (રા.) દારૂ, ૨. ભુમી, ૩. વાણી, ૪. પા
 દરાવતુ, સ્ત્રી. (તી.) પારવતી, દુર્ગા.

रिण, न. (णं) पारवती, दुर्गा.
 रिखंडिका, स्त्री. (का.) अमेक जलनो गोण माथा
 उपर इहल्लो थाअमेछे ते रोग.
 ला, स्त्री. (ला.) गाय, २. भुभी, ३. वाण्णी, ४.
 अशुधनामना अहणी आयडी.
 ला, स्त्री. (ला.) पारवती, दुर्गा.
 ली, स्त्री. (ली.) अमेक जलतनुं हथीआर छे जेने
 आंजो युभी डेहेछे ते.
 लला, स्त्री. (ला.) मृगशीर नक्षत्रना माथा आगण
 जे पांय तारा छे ते दरअमेक.
 व, अ. साम्य, सादृश्य, सरभुं.
 व, पु. (व.) आश्वीन महीनो, आसु महीनो.
 षिका, स्त्री. (का.) हाथीनी आंअणी अंदरनी की-
 की, सोनी लोडणी आपणी शली.
 षिन, वि. (तः ता. तं.) जेनो शोध कीधो ते.
 षीका, स्त्री. (का.) इषिका शब्द ज्युवो.
 पु, स्त्री. पु. (षु.) आणु, तीर.
 षुषि, पु. स्त्री. (षि.) तीर—आणु राखवानो भायुं.
 ट, न. (टं.) यत्त कर्म, धिच्छाभां आवे तेम करवाना
 अर्थभां क्रिया विशेषण.
 टकाय, न. (थं.) कालावालांनुं मुणयुं.
 टंग, वि. (धः धा. धं.) सुगंधि न. रती.
 टण्युक्त, वि. (क्तः क्त. क्तं.) उलंकताथी काम करयुं,
 हासथी काम करयुं. [४. श्लोक.
 ट, स्त्री. (टि.) याग, यत्त, २. धिच्छा, ३. संग्रह
 ट, पु. (सः) धनुष्य, कुमान.
 ई.
 ए, न. (णं.) आंअ, २. जेपुं.
 एिका, स्त्री. (का.) साइं भांडुं जलणीने डेहेनारी स्त्री.
 ए, स्त्री. (क्षा.) अंवलोकन शकती.
 एत, वि. (तः ता. तं.) स्तुती पाभेला.
 ए, स्त्री. (ति.) सुशाक्षरी, २. धज्ज, धल्लो वर्षांत
 दुकाण विगेरे सात प्रकारनी धज्जने इति डेहेछे.
 ए, न. (णं.) निराश्रयदेश, आरीभाठीनीजगा, आणु.
 एण, न. (णं.) उपलो शब्द ज्युवो.
 एत, वि. (तः ता. तं.) जेनी प्रेरणा कीधो ते, २.
 छोडयो, भाडलेयो.

ईर्म, न. (मं.) कपिा, डाधो. गुंअडुं.
 ईर्या, स्त्री. (र्यां.) योग भांगमां जेवी स्थीती तेवी.
 ईर्यां, स्त्री. (र्यां.) धर्षा. [आंजो युभी डेहेछे ते.
 ईल्लि, स्त्री. (लि.) अमेक जलतनुं हथीआर छे, जेने
 इल्लित, वि. (तः ता. तं.) स्तुती थअमेला.
 ईली, स्त्री. (ली.) अमेक जलतनुं हथीआर छे, जेने
 आंजो युभी डेहेछे ते.
 ईला, पु. (लाः) महदिव, २. स्वामी, ३. समर्थ.
 ईला, स्त्री. (ला.) पृथ्वी, २. हलनो अंजो.
 ईजान, पु. (नः) महदिवं.
 ईजिन, पु. (ता.) प्रभु, स्वामी.
 ईश्वर, पु. (रः) महदिव, २. प्रभु, स्वामी.
 ईश्वरभावन, वि. (नः ना. नं.) धिश्चरनो भक्त, ल.
 कितवान. [आकार छे ते.
 ईश्वरमूर्ति, वि. (तिः ति. ति.) जेने परनेश्वरनो
 ईश्वररथचरण, पु. (णः) देवना रथनोआक, २. का-
 ण, वपत्त.
 ईश्वरा, स्त्री. (रा.) पारवती.
 ईश्वरी, स्त्री. (री.) पारवती.
 ईश्वरेश्वर, वु. (रः) देवना देव.
 ईश्वर, अ. जराक, अमे अर्थे.
 ईश्वरस्मिन्मोभितानन, वि. (नः ना. नं.) थोडुं हथा-
 थो जेनुं मेहिडुं शोभीतुं देआअमेछे ते.
 ईश्वर्याडु, वि. (डुः डुः डु.) जरा संज्ञेत, संज्ञेताधि.
 ईश्वर्यक, पु. (कः) जनमनो हीजडे ते.
 ईषा, स्त्री. (वा.) हलनो अंजो. [नी आपसकी.
 ईषिका, स्त्री. (का.) हाथीनी आंअणी कीकी, सोनी
 ईहा, स्त्री. (हा.) धिच्छा.
 ईहामृग, पु. (गः) वर, २. भांकडुं.
 उ.
 उ, अ. दोधार्थे अव्यय छे.
 उक्त, वि. (क्तः क्त. क्तं.) भोयेलुं, कहेलुं.
 उक्ति, स्त्री. (क्ति.) भाषणु.
 उक्त्य, न. (क्यं.) सांभ वेदमांनो अमेक भेद छे.
 उक्त्य, न. (थं.) आवर्दा, अंजगाणी.
 उक्तन्, पु. (क्षा.) जेल, अणध.
 उक्तामद्र, पु. (द्रः) अणध, गोदो

उखर्वल, पु. (लः) अक जलतनुं धास छे.
 उखल, पु. (लः) अणद गोधि.
 उखा, स्त्री. (खा.) थाणी. [शंघेलुं अन्न.
 उख्य, वि. (ख्यः ख्या. ख्यं.) थालीमां शंघेलुं अन्न,
 उग्र, पु. (ग्रः) महदिव, शैद्रस, २. शुद्र जलतनी
 स्त्रीने क्षत्रीम्याथी थम्पेला दीकरो.
 उग्रगंगा, स्त्री. (घा.) वेपुंड, अलभो. [जलत-नातनो.
 उग्रजाति, वि. (तिः तिः ति.) नीम्य जलतनो, हलकी
 उग्रदंष्ट्र, वि. (ष्ट्रः ष्ट्रः ष्ट्रं) नेनी दाढ कदइप छे ते.
 उग्ररेतस, पु. (ताः) महदिव. [न्यायजुं.
 उचित, वि. (तः ता. तं.) योग्य, अव्यस्त, न्याय,
 उच्च, वि. (चः चा. चं.) उँसुं.
 उच्चय, स्त्री. (या.) मगइरी, २. याल, ३. लसणु,
 अक जलतनुं आउ छे. नारी.
 उच्चड, वि. (डः डा. डं.) जलद, क्राधी, जलदी ज-
 उच्चरित, न. (तं.) छाणु.
 उच्चार, पु. (रः) उअर, २. विशा, यु. [सामडुं.
 उच्चावच, वि. (चं: चा. चं) सरसगठ, हानुं भौडुं,
 उच्चैःश्रवस्, पु. (वाः) धंरुनो धोडो.
 उच्चैः अ. भौडुं अमे अथै.
 उच्चैषुष्ट, न. (ष्टं.) भौडो अवाज कढीने शैर करवो.
 उच्च्य, पु. (यः) आउ, देवण, अमेअनी उँसाध वीगेरे.
 उच्च्य, पु. (यः) उपलो शब्द श्रुवो.
 उच्चित, वि. (तः ता. तं.) उँसुं, २. उत्पन्न उ. मगइर,
 ४. धरुलो पधेला.
 उज्जासन, न. (नं.) इर मारपुं.
 उज्जल, पु. (लः) शृंगारस, २. प्रकाशित, शाक.
 उँड, पु. (डः) अजर, रस्ता वीगेरे ठुकाणु पडेला
 अनाजना दाणु अक्रेक उपाडी सेवा.
 उज्ज, पु. न. (जः जं.) क्षत्रीम्यानां धर, अंपडुं.
 उडु, स्त्री. न. (डुः डुं.) नक्षत्र, नपेतर.
 उडुप, न. (पं.) नहानुं वहाणु, होडी, २. मछवो.
 उडुवर, पु. (रः) उँपर, अकजलतनुं आउ छे, उँपरो,
 उँपरेडो. न. तांशुं.
 उडुराज, पु. (रः) अँद्र.
 उडूप, पु. न. (पः पं.) होडी, मछवो, २. अँद्र, अँद.
 उडुयन, न. (नं.) उँडपुं.
 उडुनीन, न. (नं.) पक्षीनीगती, उँडपुं.

उक्तीर्ण, वि. (र्णः र्णा. र्णं.) कांणुवावुं. [अकडुं इरेलुं.
 उत, वि. (तः ता. तं.) दोरअमे वल्लेखो-लुं, सविलुं. अ.
 उताहो, अ. विकल्पार्थ, केम ?
 उक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) उँकडित. [मत्त, अँहरेला.
 उक्तड, न. (टं.) तल, दालनीनी वि. (टः दा. टं.)
 उक्तंग, स्त्री. (गः) उत्सकता.
 उक्तर, पु. (रः) अनाजना ठगलो.
 उक्तर्य, पु. (र्यः) उत्तमपलुं, उँकृष्टपलुं.
 उक्तालिका, स्त्री. (का.) उँकडा, २. भोटोभोजो.
 उक्कार, पु. (रः) अनाज वावणारी.
 उक्कोचा, पु. (चाः) अकजलतनुं पक्षी-पंप्पीछे.
 उत्तुलक, वि. (कः का. कं.) आनंदथी—पुसीथी
 नेने कुमकभाट भराअछे ते.
 उत्तंस, पु. (सः) माथानां धरेणुा, कानना धरेणुा.
 उत्त, वि. (त्तः ता. तं.) वीलुं, भीनुं.
 उत्तम, वि. (मः मा. मं.) शुष्य, अँश, २. सार.
 उत्तप्त, न. (प्तं.) सुँडुं भास. [वावडुं.
 उत्तप्तव, पु. (वः) गर्भपात, गर्भ पडवो, कुंभुं.
 उत्तमर्ण, पु. (र्णः) करज अनापनारो-धीरनारो.
 उत्तमा, स्त्री. (मा.) सारा गुणुगी स्त्री.
 उत्तमाग, न. (गं.) माथुं.
 उत्तरं, अ. पछी, थोडीवारि, वीगेरे.
 उत्तर, वि. (रः रा. रं.) उत्तर दीशाअमे थम्पेला, २. अँश
 उत्तम, पु. (राः) विराटनो दीकरो, न. प्रतिवचन स्त्री
 (रा.) उत्तरदीशा, अरजुनना दीकरानी आपडी
 उत्तरतः, अ. उत्तरदेश, उत्तरकाण, थुडापो, अमेअथै
 उत्तरानु, अ. उपलो शब्द श्रुवो.
 उत्तरासंग, पु. (ः) अँदवाणुं वख.
 उत्तरीय, न. (यं.) उपलो शब्द श्रुवो.
 उत्तरेण, अ. उत्तरदेश, उत्तरकाण, थुडापो.
 उत्तरेणु, अ. पछीना दहाडानुं.
 उत्तान, वि. (नः ना. नं.) अँपुं.
 उत्तानशय, पु. (यः) धावतुं छेाकइरे-रो.
 उत्तारलोचन, वि. (नः ना. नं.) भरती वपते न
 आँप थामेछे तेवी नेनी आँप होय ते.
 उत्थान, न. (नं.) पुरइप, उँवोग, तंत्र, उँदवाणुं,
 थान, (काथांतरे पुरतक, लढाध, योड, उत्तप
 हर्ष, आडानो शोग.)

न्यित, वि. (तः ता. तं.) वधिषो, मोहिटो थम्पेसो,
 उत्पन्न, उठेसो. [होय ते.
 यतिवृ, वि. (ता. वी. वृ.) जेवो उडवानो स्वभाव
 यतिष्णु, वि. (ष्णुः ष्णु. ष्णु.) उषो शष्णु श्णुषो.
 यत्ति, स्त्री. (तिः) जन्म.
 यल, न. (लं.) कम्प, २. कडवुं कोष्ट, भीडुं कोष्ट.
 यलशारिवा, स्त्री. (वा.) ज्मेक जगतनी वनस्पती छे.
 यान, पु. (तः) साईं मांडुं सुम्यवचासाईं जे धुमकेतु
 आदि हेप्पाज्मेछे ते. [ते, प्रदुल्लीत.
 यल्ल, वि. (ल्लः ल्ला. ल्लं.) जे आउने कुल आआंछे
 यल, पु. (यलः) जे जगापर वरसाद पडीने पाणी
 ज्मेकडुं थडुं होय तेवी जगा.
 यल्लन, न. (नं.) दान, आपवुं, नांप्पवुं.
 यल्लण, न. (णं.) उडवुं जवुं. [स्थानो वेग.
 यल्लव, पु. (वः) उत्साव, उपर जवुं, कोप, रीस, ध-
 यल्लवगालवेयथु, वि. (युः युः यु.) पुसीधी जेनुं दी-
 ल धुजे छे ते.
 यल्लदन, न. (नं.) शरीरनो जेळ कडावयो—कडावो.
 यल्लह, पु. (हः) दीलने जे पुसी थाज्मेछे ते.
 यल्लवर्धन, पु. (नः) वीररस, आधुरी.
 यल्लुक, वि. (कः का. कं.) दील जगाडीने उद्योग कु-
 रनारी, पस्नावो करवो, हलियो.[ह/अछा करनारी.
 यल्लसृक्ष, वि. (क्षुः क्षुः क्षु.) उत्पन्न—पेदा करवानी
 यल्लुट, वि. (टः टा. टं.) टांगेलो, टंगाथलुं.
 यल्लष, पु. (षः) ओडोणी उंआळ, देह, शरीर.
 यल्ल, न. (कं.) पाणी, जल.
 यल्ल्या, स्त्री. (क्या.) ज्मडकायली स्त्री.
 यल्ल, वि. (यः या. यं.) उंअं. [जुं मोडो छे ते.
 यल्लमुख, वि. (खः खा. खं.) उत्तर दीशतरेक जे-
 न्न, पु. (जः) गाय भैंस वीगेरे जनावरोने छोडी देवां.
 यल्लि, पु. (त्रिः) सभुद्र, दरीयो.
 यल्ल, पु. (तः) परापर वात केहेनी.
 यल्ल्या, स्त्री. (न्या.) तृषा, तरस, प्यास.
 यल्लव, पु. (नान्.) दरीयो, सभुद्र.
 यल्लन, पु. न. (नः नं.) कुपी.
 यल्लान, न. (नं.) ज्मेक जगतनुं भाप छे.
 यल्ल, पु. (यः) उदय, उदयःयल.
 यल्ल, न. (रं.) पेट.

उदकं, पु. (कं:) आगण जनाईं.
 उदवसित, न. (तं.) धर—धेर.
 उदधित, न. (तः) जे छासमां अरधुं पाणी ज्मे
 अरधी छास ज्मेवी छास पाणी.
 उदात्त, पु. (त्तः) स्वरनो ज्मेक जेद छे.
 उदान, पु. (नः) शरीरमानो गलाभा रेहेनारी पवन.
 उदार, वि. (रः रा. रं.) शारा दीलनो, साङ्क दीलनो,
 दाता, महान, मोटो.
 उदारवीर्य, वि. (यः यं. यं.) ज्मनि पराक्रमी.
 उदारणदीधिति, वि. (तिः तिः ति.) ज्मनि तेजस्वी, ध-
 ल्मु तेजवापुं. [रप्पां ते.
 उदासीन, वि. (नः ना. नं.) जेने शत्रु ज्मेने भीत्र श-
 उदाहार, पु. (रः) दाप्पयो, दृष्टांत.
 उदित, वि. (तः ता. तं.) कहेसो, आंधियो.
 उदीच्य, पु. (च्यः) शरस्वती नदीनी भयाँदानो जे प-
 क्षीभोत्तर देश ते, वनस्पतीमां, पशुपशु.
 उदीची, स्त्री. (ची.) उत्तरदीशा.
 उदीचीन, वि. (नः ना. नं.) उत्तरदीशाज्मे थज्मेसो.
 उद्गीयमान, वि. (नः ना. नं.) सारी रीते जेनुं गा-
 थुं ते. [भरोसो छेडियो.
 उद्गंधि, वि. (धिः धिः धि.) प्रपंच—संसारनि—गाड-
 उद्गवर, पु. (रः) उंअरनुं आड, उंअरडो, न (रं) तांथुं.
 उद्गुरपर्णी, स्त्री. (णीं.) ज्मेक जगतनी वनस्पती छे.
 उद्गुखल, न. (लं.) आंउणी. [नाप्पेसुं.
 उद्गत, वि. (तः ता. तं.) ज्मेकडेसुं, पुलडी थज्मेसुं,
 उद्गमनीय, न. (यं.) धोयेलां जे कपडां, धोअेलां धो-
 तीथानो ज्मेटो.
 उद्गाहं, अ. अतीशय, अतीशय ज्मे ज्मेथें.
 उद्गानु, पु. (ता.) सामवेद सीजेलो कृत्विज.
 उद्गार, पु. (रः) उलडी करवी, ज्मेकडुं, ज्मेकडार.
 उद्गारण, न. (णं.) उपर लड् जवुं, उंआडवुं, तोडवुं.
 उद्गीथ, पु. (यः) सामवेदनो ज्मवाज—त्वणी, प्रवणु,
 ज्मेकडार.
 उद्गूण, वि. (णं: णां. णं.) शीसाज्मेसो, वधिषो.
 उद्गाह, पु. (हः) ज्मेकडार.
 उद्घ, वि. पु. (घः) शाईं, मोटुं, योग्य.
 उद्घन, पु. (नः) जे ज्मेक लाकडापर पीणुं लाकडुं
 मुकिने छोलेछे ते नीजेनुं लाकडुं.

उद्घाटन, न. (नं.) कुवामांथी पाणी उपर लाववानुं
 धन, रेहेंट, कपी.
 उद्घात, पु. (तः) प्रारंभ, संरम्भात.
 उद्धान, न. (नं.) आंधुपुं.
 उद्दाल, पु. (लः) गुंढानुं आड.
 उद्दित, वि. (तः ता. तं.) अंधाम्भेयो.
 उद्द, पु. (द्रः) पाणीमानुं भीहंडुं.
 उद्दाव, पु. (वः) नहासपुं, भागपुं.
 उद्दध, पु. (धः) म्भोम्भय. [म्भोम्भय.
 उद्दव, पु. (वः) उद्दवनामनो विषयुनो प्रधान, २.
 उद्दान, न. (नं.) सुलो.
 उद्दांत, वि. (तः ता. तं.) उलडी थम्भेपुं, वाकेपुं.
 उद्द्यान, न. (नं.) सुलो.
 उद्दार, पु. (रः) करज, न. (रं.) सुलो.
 उद्दत, वि. (तः ता. तं.) उपर लावेलुं—यो.
 उद्दव, पु. (वः) उत्पत्ति, उपज.
 उद्द्विज, वि. (जःजा.जं.) भोयमांथी उत्पन्न थनारो वृक्ष.
 उद्द्विज्ज, वि. (ज्जः ज्जा. ज्जं.) उपलो शब्द श्रुयो.
 उद्द्विद, वि. (दः दा. दं.) उपलो शब्द श्रुयो.
 उद्द्वतारि, वि. (रिः रिः रि.) दुसमीनने जेणे सुअंथा
 ते, वेरीने जेणे छोडी दीधो ते.
 उद्दम, पु. (मः) उद्योग.
 उद्यतकार्मुक, वि. (कः का. कं.) आणु—तीर भारवा-
 सां जेणे धनुष्य—कभाणु उच्यती ते.
 उद्यतगूल, वि. (लः ला. लं.) जेने सुलनामनुं हथी-
 म्भार उच्यअं छे ते. [म्भारि.
 उद्यत, वि. (तः ता. तं.) अगामेलुं जेवाके हथीयार
 उद्यम, पु. (मः) उद्योग.
 उद्यान, न. (नं.) क्रीडावन, रान्नी क्रीडा करवानुं वं-
 गल, उपवन, आग, २. नीसरणी, ३. नीकलपुं,
 ४. अर्थ, प्रयोजन, काम.
 उद्युक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) उद्योगे लागेलो, कामे लागेलो.
 उद्योग, पु. (गः) यत्न.
 उद्दतन, न. (नं.) योणीने शरीरनो मेल काठयो.
 उद्दहन, वि. (हन्. हंती. हन्.) उद्योग करनारो, मेह-
 नत करनारो, पान करनारो.
 उद्दान, वि. (नः ना. नं.) म्भेकेपुं, नाभेपुं. [म्भेकेपुं.
 उद्दांत, वि. (तः ता. तं.) गरैडमांथी गीकलेलो हाथी,

उद्दासन, न. (नं.) डारमारपुं, कचल करनी.
 उद्दाह, पु. (हः) विवहा, लगन, शादी. [म्भे छे ते.
 उद्दाहकाम, वि. (मः मा. मं.) जेने परलुवाणी ध
 उद्दाम्भचित्त, वि. (त्तः ता. तं.) जेनुं अंतःकर
 दुःखी थयुं छे ते.
 उद्द्विजमन, वि. (नः ना. नं.) यीकणु.
 उद्द्वगण, न. (णं.) वृद्धि, वधराण.
 उद्द्वेग, न. (गं.) सोपारी, २. उद्द्वेग. [म्भेधगयो ते.
 उद्द्वेल, वि. (लः ला. लं.) हद पार जे दरीम्भो
 उद्दुर, पु. (रः) उँदर, उँदरा.
 उद्दुरु, पु. (रुः) उँदर, उँदरा. [म्भे उच्युं.
 उद्दनातन, वि. (तः ता. तं.) दरीयाना मोल जेपुं गि-
 उद्दय, पु. (यः) उपर लक्षि जपुं, अ्यास, तर्क.
 उद्दचेतस, वि. (ताः ताः तं) अम्भीमाणी, भगदर.
 उद्दय, पु. (यः) उपर लक्षि जपुं, अ्यास तर्क.
 उद्दह, पु. (हः) उँम्भा, उँम्भी.
 उद्दमत्त, पु. (त्तः) धंपुरानुं आड, वि. (तः ता. तं.) जे-
 ने वातपीतथी यीच अम थयुं होय तेवो.
 उद्दमत्तलिंगिन, वि. (गी. गिनी. गि.) जेमा गांआप
 णाणी नीशाणी छे ते.
 उद्दमथ, पु. (थः) म्भेक जतनो काननो रोग—दरद छे.
 उद्दमद, वि. (दः दा. दं.) उद्दमत स्वभावनो.
 उद्दमदिष्णु, वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णु.) उपलो शब्द श्रुयो.
 उद्दमनस, वि. (नः नाः नं.) उलंकीत.
 उद्दमाय, पु. (यः) वध, कतल, जनावर, पक्षी म्भेभने
 पकडवाशां जण, क्षसा, छटका वीगरे जे थंत्रो ते.
 उद्दमाद, पु. (दः) गांआपलु. वि. (दः दा. दं.) गां.
 उद्दमादवन्, वि. (वान्. वनी. वन्.) जेने वातपीतथी अम
 थम्भो होय ते.
 उद्दमादक, पु. (कः) अम करनां. [मिशा भेयेन थाय छे.
 उद्दमदरोग, पु. (रः) म्भेक जतनुं दरद छे जेथी लुव
 उद्दमान, न. (नं.) तोलपुं.
 उद्दमार्गन, पु. (गीं.) भर्गीदर रोग—दरद.
 उद्दमूल, वि. (लः ला. लं.) सुणीयामांथी काठी न
 थयुं, जडमांथी काठी नापुं.
 उद्दकंठ, वि. (ठः ठा. ठं.) पासिनो, नलुकनो.
 उद्दकारिका, स्त्री, (काः) रान्नुं धेर, रान्वाडो, र
 नभंटीर, रान्भेहेल.

पकायां, स्त्री. (यां:) राजन्, धेर, राजपाडा, राज-
 मंदीर, राजमंडल.
 पकुचिका, स्त्री. (का.) न्हाणीं ज्मेलव्ण, कालुं लुइं.
 पकुव्या, स्त्री. (व्या.) पीपली. [थयो छे ते.
 पकूजित, वि. (तः ता. तं.) जेनो अवाज पाछे।
 पक्रम, पु. (मः) स्तानपुर्वक आरंभ, प्रथमारंभ, उपायपु-
 र्वक आरंभ, प्रधाननास्वभावानी परीक्षणोद्योग.
 पकोडा, पु. (डाः) निंदा.
 पगत, वि. (तः ता. तं.) प्राग्, क्षिधिलो. [अतीं गाध ते.
 पगीयमान, वि. (नः ना. नं.) जेना वीशे गाधुं ते, जेनी
 पगुप्त, वि. (प्रः प्रा. प्रं.) पासिज—नलुकज जे
 शुभ थयो छे ते. [छे ते.
 पगुप्रवित्त, वि. (चः चा. चं.) जेनो पैसो छानो
 पगुद, वि. (दः दा. दं.) जेनी कोडी अधी ते, कोडीअधिलो.
 पगूहन, न. (नं.) अक्षर्जीगन, कोडी करवी.
 पग्रह, पु. (हः) अंटी, अष्टकाव. [पवो ते.
 पग्राह, पु. न. (हाः हां.) राजज्मोने नजरालो आ-
 पग्न, पु. (घः) पासिजे आश्रय. [अधी ते.
 पचवैत, वि. (तः ता. तं.) शुभुषित, जेनी याकरी
 पचाव्य, पु. (यः) ज्मेक जतनो अजी छे.
 पचित, वि. (तः ता. तं) पधिले.
 पचिवा, स्त्री. (वा.) ज्मेक जतनी वनस्पती छे.
 पचीयमान, वि. (नः ना. नं.) जेनो ढगसो अधिछे ते.
 पचाप, पु. (पः) ज्मेक जगापर मखुं छातां नोअंभुं करवुं.
 पचावण, न. (णं.) अगुभव—उपभोग सेवो.
 पचा, स्त्री. (ता.) प्रथम स्तान.
 पचाप, पु. (पा.) ज्मेक जतनो रोग छे.
 पचायमान, वि. (नः ना. नं.) दुःअथी जे तपेलो ते.
 पचका, स्त्री. (का.) दुंगरणी पासिणी जमीन.
 पचावन, न. (नं.) दुःअथी जे तपेलो ते.
 पचा, स्त्री. (पा.) राजज्मोने नजरालो आपवो ते.
 पचा, स्त्री. (पा.) धर्म, अर्थ, काम, अने अन्य ज्मे-
 वीसिना भलापणांनी योक्तरीं.
 पचान, न. (नं.) मोसरीकुं, तकीयो।
 पचाय, अ० धारणु करीने, पकडीने.
 पचावन, पु. (नः) पाछपथी होउनारो।
 पचि, पु. (चिः) कपट, र. गाडी, उ. पछकुं-
 गनिधि, पु. (चिः) छटिला पैसा, धन.

उपनिषद्, स्त्री(ह)विदणी शिवत्रोअमेक भाग, धर्म, ज्मेकांत
 ज्मनिष्कर, न. (रं.) शेरभानो राजभाग, मोटारस्ते।
 उपनीयमान, वि. (नः ना. नं.) जेने उपदेश अघी
 ते, र. जेनी जगोअ थल छे ते.
 उपन्यस्य, अ० भुअने, राप्पीने. [करवुं.
 उपन्यास, पु. (सः) मोलवानो आरंभ, मोलवुं शइ
 उपपति, पु. (तिः) यार, वर वगर पीज्मेपतीं करयो ते.
 उपमृत्, स्त्री. (नं.) ज्मेक जतनुं वास्तु छे जे होम-
 मां वपराज्मेछे. [पुशी थवी.
 उपमोग, पु. (गः) भोग, कुष्पी नीज वापखाथी
 उपम, वि. (मः मा. मं.) शरयो, ज्मेक शरयो।
 उपमा, स्त्री. (मा.) सरआपखुं, सादश्य.
 उपमान, न. (नं) उपमितिकरणु सादश्य सान, जेनी
 उपमा आपवानी ते वस्तु.
 उपयम, पु. (मः) वीवहा, लगन; शादी.
 उपयाम, पु. (मः) उपयो शब्द जुवो। [भीज्मे छे ते.
 उपग्रताक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) जेनी आंभ पाखीथी
 उपस्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं) राहुज्मे ठंकाज्मेलो अंद्र अ-
 थवा सुरज, अमले करीने जेने थज्मेलो।
 उपरूक्षण, न. (णं.) पहारी, पोहरो, तपास करवासाइं
 राप्तेला पहोरावाणाज्मोना न.कम.
 उपरतकर्म, वि. (मं: मां. मं.) जेने करम, छोडवुं ते.
 उपरतरास, वि. (सः सा. सं.) जेने रमत भुकी ते.
 उपरतविष्याभिलाष, वि. (षः शा. षं.) संसारना विष-
 यणी धृष्ट्या जेने भुकी ते. [न थयी ते.
 उपरतारी, वि. (रिः रि. रि.) जेने कोळ वेरी—दुश्म-
 उपरम, पु. (मः) निवृत्ति.
 उपराम, पु. (गः) अंद्र अने सुर्य ग्रहणु ज्मे दरेक.
 उपराम, पु. (मः) निवृत्ति.
 उपरि, अ. उपर ज्मे अर्थ.
 उपरिष्ठान, अ. उपर ज्मे अर्थ.
 उपनाह, पु. (हः) तंभुरानी पीठी.
 उपरुध्यमान, वि. (नः ना. नं.) धेराज्मेलो।
 उपरु, पु. (रुः) पथरा, रत्न.
 उपलब्धायां, स्त्री. (यां.) वार्ता, अज्यायिक.
 उपलब्धि, स्त्री. (ब्धिः) प्रुद्धि, प्राप्ती.
 उपलंभ, पु. (भः) साक्षात्कार. [याद देनारो
 उपलंभक, वि. (कः का. कं.) याद करी आपनार,

ઉપલંબન, ન. (નં.) સ્નાન, સમભવ.
 ઉપલબ્ધમાન, વિ. (ન: ના. નં.) મળેલો પદાર્થ.
 ઉપલબ્ધમાનત્વ, ન. (ત્વં.) પ્રાપ્તિ, મળવું.
 ઉપલા, સ્ત્રી. (લા.) રૈત, રૈતી.
 ઉપવન, ન. (નં) પાગ.
 ઉપવર્ણત, વિ. (ત: તા. તં.) સ્તુતી કરેલો, વહાવા કરેલો, વર્ણન કરેલો.
 ઉપવર્તન, ન. (નં) આમ સમુદાય, દેશ.
 ઉપવહ, પુ. (હં.) તકીયો ઝોશીકું.
 ઉપવહત, ન. (સ્તં) અપવાસ.
 ઉપવાસ, પુ. (સ:) અપવાસ.
 ઉપવિષા, સ્ત્રી. (ષા.) એક જાતની ઝોષધી છે તે રંગવાના કામમા પશુ આવેછે, જેને અતિ વિધન કરીકેછે. [જનોઠ.
 ઉપવીત, ન. (તે.) ડાખાખખાપર પેહેરેલી જનોઠ,
 ઉપશામશીલ, વિ. (લ: લા. લં.) શાંત, થંડો.
 ઉપશાલ્ય, ન. (લ્યં) ગામમાં, ગામની છેવતટનો જે પ્રદેશ તે. [શાંતી થઈ છે તે.
 ઉપશાંતામ્બન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મા.) જેના ચીતની ઉપશાય, પુ. (ય:) એક ઉકથાપદી પીળાં સુણું તેવા પહારા વાલાઓ. [દેશ કરનારો.
 ઉપશિક્ષમાળ, વિ. - (જ: જા. જં.) શીખવનારો, ઉપ-
 ઉપશીર્ષક, પુ. (ક:) છેકરાના માથાઉપર જે રોગ થાએછે તે તેમાથી નાસુર થઈ પર ગીકળે છે તે, ૨. વાથી તથા રસથી કપાળ ઉપર સોળે આવીને જે દરદ થાએ છે તે રોગ.
 ઉપશ્રુત, વિ. (ત: તા. તં.) લીધેલું.
 ઉપસંચર, પુ. (ર:) જીવંતથી અંદર દાખલ થવું, ક્વાએત કરવી, ૨. ખોટી સ્તુતી કરવી, મોહ દેખીતું મોલવુ, ખુશામત કરવી.
 ઉપસંયમ, પુ. (મ:) જગતનો અંત-સેવટ-છેડો.
 ઉપસંવ્યાન, ન. (નં.) પેહેરેલું કપડું.
 ઉપસંવન્ન, પુ. (જ્ઞ:) યાગસાઈ મારેલું જનાવર, જમતી વખતે મોહિંડે લગાડવાના પદાર્થ. (કચુમર, ચટણી.) [રેહેવો.
 ઉપસર, પુ. (ર:) ગર્ભ ગ્રહણ, ગર્ભ ધારણ, ગરભ ઉપસર્ગ, પુ. (ઈ:) સાઈ માઠુ જણાવનારો ઉપદ્રવ.
 ઉપસર્જન, ન. વિ. (નં.) અપ્રધાન, વિશેષણ.

ઉપસર્ગ, સ્ત્રી. (યાં.) ઉપાસના, જે ગાયને ગરભ રહેવાના દહાડા પાસે આવ્યા છે તે.
 ઉપસંહત, વિ. (ત: તા. તં.) મરેલો, મુવેલો.
 ઉપસાદિત, વિ. (ત: તા. તં.) પાસે—નજીક આવ્યો તે.
 ઉપસૂચક, ન. (કં.) સુરજની આજીવ્યાજીવ્યે કોઈ કોઈ વખતે સુચોકાર પીજી તેજ દેખાએ છે તે.
 ઉપસ્કર, પુ. (ર:) મશાલો.
 ઉપસ્થ, પુ. (સ્થ:) વિષય ધંદ્રી.
 ઉપસ્પર્શ, પુ. (શ્ચ:) આપમન.
 ઉપસ્પર્શિન, વિ. (શ્ચી. શ્ચીની. શ્ચી.) અડકનારો.
 ઉપહતતી, વિ. (શ્ચી: શ્ચી: શ્ચી.) પીજ પડેલો, ખડાવેલું, યુંગ.
 ઉપહાર, પુ. (ર:) રાજાએને નજરાણો વીગેરે આપવો.
 ઉપહર, ન. (રં.) એકાંત સ્થળ, નજીકનો પ્રદેશ.
 ઉપહાસ્યતા, સ્ત્રી. (તા.) બદગોષ્ટ, નિંદા.
 ઉપાકરણ, ન. (ણં.) યથાવીધી સંસ્કાર કરીને વેદ લેવો.
 ઉપાકૃત, પુ. (ત:) યસમાં મંત્ર ભણીને મારેલું જનાવર.
 ઉપાલ્યય, પુ. (ય:) ઝોખંગવુ, ઉતરવું, પાર જવું.
 ઉપાદાન, ન. (નં.) ધંદ્રીયનું આકર્ષણ. [શયુલ માણસ.
 ઉપાશ્ચિ, પુ. વિ. (શ્ચિ:) ધર્મવિચાર, કુટુંબ પોષવાવીશે મ-
 ઉપાધ્યાય, પુ. (ય:) મેહેતાજી.
 ઉપાધ્યાયા, સ્ત્રી. (યા.) સીખવનારી સ્ત્રી.
 ઉપાધ્યાયાની, સ્ત્રી. (ની.) મેહેતાજીની બાપડી.
 ઉપાધ્યાયી, સ્ત્રી. (યી.) મેહેતાજીની બાપડી.
 ઉપાનહ, સ્ત્રી. (નત્.) આંમડાનો જોડો.
 ઉપાય, પુ. (ય:) સાધન, ઈલાજ.
 ઉપાયતુરીય, પુ. (ય:) સામ, દાન, ભેદ, અંને, દંડ આ ચાર ઈલાજ માનો છેલ્લો ઈલાજ. [તે.
 ઉપાચન, ન. (નં.) રાજાએને નજરાણું વીગેરે આપવો.
 ઉપાયિક, વિ. (ક: કા. કં.) ઉપયોગનું, સાહ્યકારી, મદતનું.
 ઉપાર્થ, વિ. (યં: યાં. યં.) જેની કીંમત દેખીતી ઝોષી તે.
 ઉપાવૃત, વિ. (ત્ત: ત્તા. ત્તં.) જે પાસે આવ્યો તે. ૨. જોગ, લાયક.
 ઉપાવૃત, વિ. (ત્ત: ત્તા. ત્તં.) થાક ઉતરવાશાઈ જે પાતાની મેલે જમીનપર આલોટે છે તે.
 ઉપાસંગ, પુ. (ગ:) તીર રાખવાયું બાધું.
 ઉપાસન, ન. (નં.) તીર મારવાનો અભ્યાસ કરવો.
 ઉપાસના, સ્ત્રી. (ના.) તીરમારનો અભ્યાસ કરવો, ૨. કંઈ એક શાંભલવાની ઈચ્છા.

पासा, स्त्री. (सा.) उपासना, सेवा, याकरी.
 गसित, वि. (तः ता. तं.) जेनी प्रार्थना कीधी ते.
 गसित, वि. (तः ता. तं.) खुकेलुं.
 यमान, वि. (नः ना. नं.) वविलुं, वविल.
 ईद्र, पु. (इः) विषयु.
 गेदिका, स्त्री. (का.) जेक जलनी वनस्पती छे.
 गेद्यात, पु. (तः) दाप्पयो, दृशांत.
 गेदृष्ट, वि. (छः छा. छं.) पेल्ले अनज वाव्यापधी
 करीने हले करीने जेदिलुं जेत.
 गयद्युः भ. जे हहाडानी अंदर.
 गयद्युः भ. जे हहाडानी अंदर.
 गयस्तक, पु. (कः) जेनोड थयापधी पार वर-
 स पुरां थयापधी जेने वेदनो अभ्यास पुरो क-
 रीने जेनी सोडयुं थय छे ते. [लगतुं.]
 गयान्मक, वि. (कः का. कं.) जे संयंधनो, जेने
 ग, भ. प्रश्नाथी.
 गा, स्त्री. (मा.) पार्वती, अणसी.
 गापति, पु. (तिः) महदेव.
 ग्य, वि. (म्यः म्या. म्यं.) अणसी पेदा थवानुं जेत.
 गः सूत्रिका, स्त्री. (का.) दुंडी लगी लांपी मोतीनीकरी.
 ग, पु. (गः) साप.
 ग, पु. (गः) पीला अणरक—अ. (अमा अण-
 रकने अणनी उपरं मुक्याथी जे गरम थयाथी
 जेमांथी साप जेवा दुकारा नीकले छे ते उपर-
 थी अमा नाम आप्युं.)
 ग, पु. (गः) मेटो, गेटो, गाडर. [अण, वाहलां.
 ग, पु. (कः) मेटो, गेटो, गाडर, मेध, र. मेध,
 ग, पु. (ख्यः) जेक जलनी वनस्पती छे जे-
 ने टाकयो केहे छे.
 ग, पु. (छः) टाकयो करीने वनस्पती छे ते.
 ग, पु. (यः) क्षयरोग, आरोगथी कणी
 जेने कांयु पडे छे जेने तेथी माणसना मोहो-
 भाथी बोहो जे वासवायुं पडे पडे छे ते.
 ग, पु. (भः) मेटो, गेटो, गाडर.
 ग, भ. विस्तार, अंगीकार, जे अर्थे.
 ग, वि. (तः ता. तं.) लीधिलो, स्वीकारिलो.
 ग, पु. (म्यः) वैश्य, वालुमी.
 ग, न. (दं.) कवय, वीलपत, अणतर.

गरसु, न. (रः) छाती.
 गरसिल, वि. (लः ला. लं.) मोठी छातीनो.
 गरस्य, वि. (स्यः स्या. स्यं.) पोतीकी जलनी लज क-
 रीनी मैरीथी थयेलो पुत्र, अरो, वाजणी.
 गरसत्, वि. (स्तान्. स्वती. स्वत्.) मोठी छातीनो.
 गरी, भ. अंगीकार, विस्तार जे अर्थे.
 गरीकृत, वि. (तः ता. तं.) स्वीकारिलो, लीधिलो.
 गर, वि. (रः रु. रु.) मोहुं, धळुं, पुश्कण.
 गरकम, वि. (मः मा. मं.) उरथी पदवीनो—मर-
 तपानो, विषयुनी योज्यतानो.
 गरविक्रम, वि. (मः मा. मं.) अति पराक्रमी.
 गरवुक, पु. (कः) अरेडानुं आड.
 गरवुक, पु. (कः) उपयो शपद ज्युवो.
 गर्वरा, स्त्री. (रा.) जे जमीनमा सर्व जलना धान्य
 पाडे जेवी जमीन.
 गरसन, वि. (नः ना. नं.) जेनो शपद मोटो ते.
 गर्वरित, वि. (तः ता. तं.) शीलक, आकी, वधिलुं, शेष.
 गर्वरा, स्त्री. (र्वा.) जेक अणसर छे. (वीक्रम उर्वशी
 नाटक ज्युवो.)
 गर्वी, स्त्री. (र्वा.) पृथ्वी.
 गर्वाचा, पु. (चाः) राज, पृथ्वी पती, संहनसा.
 गर्वप, पु. (वः) धलो मोटो पसरअणेलो वेला.
 गर्वपिन, पु. (पि.) जेक जलनुं माछलुं.
 गर्वक, पु. (कः) धुवड, र. छंद.
 गर्वधिनसत्तय, वि. (यः या. यं.) अणपरीते माल-
 नारो, नेकीनी राहमुकीने मालनारो.
 गर्वधिनसमय, वि. (यः या. यं.) जेने वणत जेथी
 ते, वणत पधी, वणतसर नहीं ते.
 गर्वल, न. (लं.) युगजनुं आड, र. उणणी, आंउणी.
 गर्वलक, न. (कं.) उपयो शपद ज्युवो.
 गर्व, स्त्री. (क्वा.) अणनीनी जवाला, अणतुं.
 गर्वुक, न. (कं.) अणतुं मुलाभांनु लाकडुं.
 गर्वाष, वि. (षः वा. घं.) रोग मुक, रोगमांथी जे शा-
 रो थयो ते. [माटे आधिलुं कपडुं.]
 गर्वाच, पु. (चः) आंउणी, छत, तडको लागे नहीं
 गर्वाल, पु. (लः) मोटो दरीथानो मोजे.
 गर्व, न. (वं.) गर्भस्थान, कमल कुण, गर्भाशय.
 गर्वाण, वि. (णः गा. णं.) स्पष्ट, साई.

उद्यत्, वि. (ज्ञान्. ज्ञाती. ज्ञात.) शुभकारक, मंगलदायक.
 उद्यानस, पु. (नाः) शुक्रायायि नामनो दैत्यनो भुव.
 उद्यौर, न. (रं.) काक्षी अक्षयशुं सुधीयुं.
 उद्यण, न. (णं.) भरी, तीप्पां.
 उद्यण्म, स्त्री. (णा.) पीपली.
 उद्यवृक्ष, पु. (भः) अम्भी, देवता, वस्तेव.
 उद्यस, न. (षः) प्रातःकाण, शहवार.
 उद्युशिराभर, पु. (रः) आड जलतना भगंदर रोगछे
 तेमानो अेक रोग. [पुइं थयुं, आभदाद.
 उद्या, स्त्री. (या.) थाक्षी, तपेलुं, प्रातःकाण, अ. रातनुं
 उद्यापति, पु. (तिः) महननो दीकरो.
 उद्यित, वि. (तः ता. तं.) दग्ध, आणिलो. [ती ते स्थान.
 उद्यितंगवीन, वि. (नः ना. नं.) आगण ल्हां गाय ल-
 सष्ट, पु. (ष्टः) उंठ.
 उद्यण, पु. (ण्यः) श्रीभ्रमपु, वि. (ण्यः ष्या. ष्णं.) य-
 पुर, गरभ, ले आलथु नछी ते, तीक्ष्ण, दक्ष.
 उद्यणरश्मि, पु. (हिमः) सुधं, सुरज.
 उद्यणागम, पु. (मः) श्रीभ्रमपु.
 उद्यणिका, स्त्री. (का.) पाणी भात, कांशु. [गट.
 उद्यणीष, न. (षं.) पाधडी, इटो, पु. (षः) ताण, सु-
 उद्यणोपगम, पु. (मः) श्रीभ्रमपु.
 उद्यमक, पु. (कः) श्रीभ्रमपु.
 उद्यमागम, पु. (मः) श्रीभ्रमपु.
 उद्यन्, पु. (स्तः) डीरथु.
 उद्यन्ता, स्त्री. (स्ता.) गाय.
 उं, अ. प्रश्नार्थे.

ऊ

ऊत, वि. (तः ता. तं.) तारेवजुलुं, दोराअेवजुलुं.
 ऊभस, न. (भः) ओषो, काळ, कुम्भ.
 ऊररी, अ. वीस्तार, स्वीकार अे अर्थे.
 ऊरी, अ. वीस्तार, रिक्कार अेअर्थे.
 ऊरीकृत, वि. (तः ता. तं.) अंगीकृत, लीधिल.
 ऊरु, पु. (रुः) लंग, धुटलुनो उपलो भाग.
 ऊरुज, पु. (जः) वाणीअो, वैश्य.
 ऊरुपर्वन्, न. (वं.) धुटलु.
 ऊर्ज, पु. (जं:) करलक मछीनो. [जेरवाणो.
 ऊर्जवल, वि. (लः ला. लं.) धल्लो पराक्रमी, धल्लो
 ऊर्जस्विन्, वि. (स्वी. स्विनी. स्वि.) उपलो शष्पे श्युवा.

ऊर्जितशासन, न. (नं.) धल्लो ककलु सीक्षा ते, क-
 लु सीक्षा. [आविधा.
 ऊदवयस, पु. (याः) पुरष, पुष्प, पाकी उभरभं
 ऊर्णनाभ, पु. (भः) कुरोलीया, कोली.
 ऊर्णा, स्त्री. (णां.) गेटां, ससलां, उंठ वीजेरना इवो
 ये मोवांणी वयभा ले आलनो इरतो गोण भ
 भरो ह्येयछे ते.
 ऊर्णायु, पु. (युः) गेटां, मेढां, कांयलुं, कम्पण.
 ऊर्द्धक, पु. (कः) अेक जलतनो पपवाण छे.
 ऊर्ध्वगास्थिभंग, पु. (गः) हाडकानो अेक रोग छे.
 ऊर्ध्वमथिन्, पु. (थी.) अतिपवीन ले तपस्वी ते,
 लेने धंरीयो जती छे ते.
 ऊर्ध्वजानु, वि. (नुः नुः नुः) ले माणस मेडा पछी
 तेना धुटलु उंवा दप्याअे छे ते.
 ऊर्ध्वज्ञ, वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) उपलो शष्पे श्युवा.
 ऊर्ध्वजु, वि. (जुः षुः जुः) उपलो शष्पे श्युवा.
 ऊर्मि, पु. स्त्री. (मिः मिः) दशायाना मोल.
 ऊर्मिका, स्त्री. (का.) वीडी.
 ऊर्मिमत्, वि. (मान्. मता. मत.) पांकु.
 ऊर्व, पु. (वं.) वडवाणि, पाणीना अंदरनो अम्भी.
 ऊर्वार, स्त्री. (रुः) कांकडी.
 ऊष, पु. (षः) आरी माठी.
 ऊषण, पु. (णः) भरी, तीप्पां.
 ऊषणा, स्त्री. (णा.) पीपली.
 ऊषर, वि. (रः रा. रं.) आरी माठीनी जगा, आल्ल
 ऊषवन्, वि. (वान्. वती. वत्.) उपलो शष्पे श्युवा.
 ऊह, पु. (हः) तर्क.
 ऊहिवान, वि. (नः ना. नं.) अलभयिलुं, परीक्षा करेछे

ऋ

ऋकथ, न. (कथं.) धन, दोलत, पैसा. [पभाग देवा
 ऋक्यादान, पु. (नः) वारसाना नांताथी पैसानो उ
 ऋक, न. (कं.) नक्षत्र पु. (कं:) हीडानुं आड, रीछ.
 ऋक्षगंधा, स्त्री. (धा.) अेक जलतनी वनस्पती छे.
 ऋक्षगंधिका, स्त्री. (का.) कालुं भाड कोहिलुं.
 ऋच्, स्त्री. (क.) वेदनी ऋया. [वीजेर
 ऋवीष, न. (षं.) रोठली सेकवानुं वासलु, बोहोडी
 ऋजीष, न. (षं.) उपलो शष्पे श्युवा.

જુ, પુ. (જુઃ) ભગંદર રોગનું વેહેવું.
 જુ, વિ. (જુઃ જુઃ જ્વાજુ.) સરખું, વાકું નહીં તે, સીંધુ.
 જુરોહિન, ન. (તં.) વાદળાંપર શુરજના કીરણથી
 દેખાતું ઇંદ્ર ધનુષ્ય.
 જા, ન. (જાં) કરજ.
 જા, ન. (તં.) પાણી, સત્ય.
 જાણ, સ્ત્રી. (યા.) નીંદા.
 જાનજ, પુ. (જઃ) મહાદેવ.
 જાનમર, પુ. (રઃ) વિષય.
 જાનુ, પુ. (નુઃ) સ્ત્રીરજ, ખાચડીનો અટકાવ, એ મહી-
 નુંનો એક રત થાએ છે.
 જાનુમતી, સ્ત્રી. (તી.) અડકાયલી ખાચડી.
 જાન, ઇ. વીના, સીવાય એ અર્થે.
 જાનિ, પુ. (જ્ઞ.) ગોર, ઉપદિા. [[અનાજ.
 જાન, ન. (જાં) ધાસમાંથી અંખેરીને ઢગણો વાણેલું
 જાદિ, સ્ત્રી. (જિઃ) ધન, દોલત, પૈશો, એક જાતનું
 ઝાડ છે.
 જામુ, પુ. (મુઃ) દેવ.
 જામુન, પુ. (જા.) ઇંદ્ર. [ડનારો.
 જામ્ય, પુ. (જ્યઃ) એક જાતનું હરણુ છે, જલદી દો-
 વામ, પુ. (મઃ) ખખડ, સાંધુ, ઝોસડ, ડુંગર, કાન-
 ની પોકલી, પુછડું; સ્ત્રી. (મી.) દહાડાવાળી સ્ત્રી,
 ખોડકી, ઉત્કૃષ્ટ.
 જા, પુ. (જિઃ) સાચું ખોલનારો, યુગી.
 જા, પુ. (જિઃ) તરવાર, તલવાર, શમશર. [ડનારો.
 જા, પુ. (જ્યઃ) એક જાતનું હરણુ છે, જલદી દો-
 વ્યામાં, સ્ત્રી. (જાઃ) એક જાતની વસ્તી છે.
 જામીકા, સ્ત્રી. (કા.) સતાવરી, સહસ્ર મુલી, કૌવચ.
 જામકેનુ, પુ. (નુઃ) અગ્નિરૂદ્ર.
 જા.
 જા, વિ. (કઃ કા. કં.) અસાહ્ય, એખણ, નોખા,
 જુદો, ખીજો, મુખ્ય, કેવળ, એક.
 જા, વિ. (કઃ કા. કં) અસાહ્ય, એકલો.
 જા, વિ. (રઃ રા. રા.) બીન-ન, જુદું, નોખું.
 જાન, વિ. (નઃ ના. નં.) એકાગ્રચીત, અન-યવૃત્તિ.
 જાન, પુ. (લઃ) ગાયનનો આખોસાજીવતાં ગાવું તે.
 જાન, પુ. (તઃ) ગણપતી, ગણેશ.

જાન, ઇ. એક કાળની વખતે એ અર્થે.
 જાન, પુ. (જિઃ) કાગેડો. [નારું જાનવર.
 જાન, વિ. (રઃ રા. રા.) એક જાતનો ખોજો ઉંચ-
 જાન, વિ. (રઃ રા. રા.) ઉપલો શખ્દ જુવો.
 જાન, વિ. (જાઃ જા. જા.) ઉપલો શખ્દ જુવો.
 જાન, સ્ત્રી. (તી.) માર્ગ, રસ્તો.
 જાન, પુ. (ગઃ) કુખેર.
 જાન, વિ. (નાઃ નાઃ નઃ) ધ્યાન આપણારિ,
 હુસાર, સાવધ, એક ચિત્ત.
 જાન, પુ. (રઃ) કંડોરોગવિસેષ, ગળામા કક અને
 કાણું એથી ગોલ અને ઉંચી એવી શુભ
 થાએ છે તે, કંડમાલા.
 જાન, વિ. (ગઃ ગાં. ગાં.) એકાગ્રચીત, અન-યવૃત્તિ.
 જાન, સ્ત્રી. (તી.) એક વરસની ગાય.
 જાન, વિ. (કી. કી. કી.) એકલો. [અન-યવૃત્તિ.
 જાન, વિ. (મઃ મા. મં.) સ્વસ્થ, સ્થીર, એકાગ્રચીત,
 જાન, ન. (નઃ) એકાગ્રચીત.
 જાન, વિ. (ઘઃ ઘ્યા. ઘ્યાં.) ઉપલો શખ્દ જુવો.
 જાન, વિ. (તિઃ તિઃ તિ.) એકજ વિષય તરફ
 એની યુદ્ધિ લાગી તે.
 જાન, વિ. (કઃ કા. કં.) નિશ્ચય ડરાવનારો.
 જાન, ન. (ત્વં.) એકજ વિષયવિશે જે તત્ત્વ-
 રતા તે. [લક્ષ-ધ્યાન આપનારો.
 જાન, વિ. (તી. તિની. તિ.) એકજ વિષય તરફ
 જાન, ન. (તં) અતીશય.
 જાન, સ્ત્રી. (બા) એકવરસની ગાય. [અન-યવૃત્તિ.
 જાન, વિ. (નઃ ના નં.) સ્વસ્થ, સ્થીર, એકાગ્રચીત,
 જાન, વિ. (તઃ તા. તં.) ઉપલો શખ્દ જુવો.
 જાન, પુ. (લઃ) આકાશનું ઝાડ.
 જાન, સ્ત્રી. (લા.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 જાન, વિ. (કઃ કા. કં.) હલાવનારો, ધુજાવનારો.
 જાન, વિ. (જન. જંતી. જન.) હલાનારું, ધુજાનારો.
 જાન, વિ. (ડઃ ડા. ડં.) ખેહેરો.
 જાન, પુ. (ડઃ) ગેટો, મેંદો ગાડર.
 જાન, પુ. (જઃ) ટાકળાનું ઝાડ.
 જાન, વિ. (કઃ કા. કં.) જે ખેહેરો અને મુંગો તે.
 જાન, ન. (કં.) જે બીતમાં હાડકાં તથા ખીજાં કક-
 ણુ પદાર્થ નાખીને બાંધી હોય તે.

एण, पु. (णः) ळे ह२एणुणी आंप्प ञ्जुय्य शुरत होय
छे ते ह२एणु.

एत, वि. (तः ता. तं.) चीत्रवर्णुं, ञ्जुदा रंगनुं
एतहँ, अ. आकलिं अये अर्थे.

एतावच्च, न. (च्वं.) ह्यांसुधी.

एष, पु. (षः) सुकुं धास, लाकडा वीगरे आणवाणी मील.

एषस्, न. (षः) धास, लाकडां वीगरे आणवाणी मील.

एषा, स्त्री. (षा.) समृद्धी, वधपुं

एषित, वि. (तः ता. तं) प्रवृद्ध, वधेसुं, वृद्धिगत.

एनस्, न. (नः) पाप.

एरेड, पु. (डः) अरेडिनु आड, अरेडिआनु आड.

एलवालुक, न. (कं.) डेडीयकुं, कांकडी.

एला, स्त्री. (ला.) अलेयानु आड.

एलापणी, स्त्री. (णीं.) कोलीदन. [अर्थे.]

एवं, अ. सादृश्य, प्रकार, अंगीकार, निश्चय अये

एव, अ. निश्चयार्थी.

एषाणका, स्त्री. (का.) त्रानुं.

ले.

ऐकपत्य, न. (त्यं.) सर्व उपर ळे अधीकार ते,
प्रभुत्व, मालकी.

ऐकागारीक, वि. (कः की. कं) योर, योरी करनारे.

ऐगुंद, न. (दं.) हींगणु भेटकण.

ऐलविल, पु. (लः) कुभेर. [वीगरे.]

ऐण, वि. (णः णा. णं) ह२एणुनु आंभकु, आल, केस-

ऐणय, वि. (यः या. यं) उपलो शब्द ञ्जुवा.

ऐनिष्ठा, न. (षां) तवाशीय, वातो, धृतीहास.

ऐन्द्रियक, वि. (कः का. कं.) धंद्रियआद्य, धंद्रियथी
जणुवाणे योग्य.

ऐरावण, पु. (णः) धंद्रनो हाथी, अैरावत.

ऐरावत, पु. (तः) अैरावत, धंद्रनोहाथी, र. पुर्वदीशानो
हाथी, नारंगीनुआड.

ऐरावती, स्त्री. (ती.) वीधुल्लता, वीजली. [डी मीडुं.

ऐरिण, न. (नं.) पथ्यरमांनु मीडुं, कुंगरी मीडुं, पहा-

ऐलविल, पु. (लः) कुभेर.

ऐलेय, न. (यं.) डेडीयकुं, कांकडी.

ऐश्वर्य, न. (र्यं.) प्रभुत्व. [मिपरवा ते.

ऐश्वर्यमत्त, वि. (त्तः ता. तं.) पैसाथी ळे मस्त-

ऐषमः अ. आलता वरथे, हाव, हमणु अये अर्थे.

ओ.

ओं, अ. अंगीकार, अनुमोदन अये अर्थे.

ओक, पु. (कः) धर, आश्रम, रेहेहाणु.

ओकस्, न. (कः) उपलो शब्द ञ्जुवा.

ओष, न. (षं.) अिक जतनो नाय छे, पु. (षः) पा-
एलीनो प्रवाह, पाएलीनो पाठ, समुह परंपरा,
आलनुं. [एव.

ओंकार, पु. (रः) वेदना आगण ळेखुं शब्द ते, प्र-

ओजस्, न. (जः) प्रकाश, कांती, यण, जेरे, शैगु,
धमनु तेज.

ओल्लुण्य, न. (षं.) जशुदीनु कुल.

ओत, वि. (तः ता. तं.) वएलुं, पारवेखुं.

ओतु, पु. (तुः) यलाकुं, मीदकुं.

ओवन, न. (नं.) भात, अनाल, अनन.

ओष, पु. (षः) आगथवी, यणपुं.

ओषाभि, स्त्री. (षिः) कुण पांथा पछी तेना ी वा
नीरएव थाअेछे ते.

ओषधी, स्त्री. (धी.) उपलो शब्द ञ्जुवा.

ओषधीञ्च, पु. (चः) अंद्र, आंदो.

ओष्ठ, पु. (षः) ओंठ.

औ.

औकंच, न. (चं.) धृच्छा, हंस.

औकक, न. (कं.) यणदनुटोखुं, यणदनो जभाव.

औदैनिक, पु. (कः) रांधनारो, रसाध/अो, रांधएलीअो.

औदुंबर, न. (रं.) तांयु, उंअरनुं कण.

औदरिक, वि. (कः की. कं.) क्षुधीष्ट, लुणो.

औत्पत्तिक, वि. (कः का. कं.) कुदरती, स्वाभाविक
उत्पत्ति संबंधे.

औत्पत्तिकमनीष, वि (षः षा. षं.) जनमनो ळे डालोते.

औपधर्म्य, न. (र्म्यं.) धरमनापेठा माहेला धरमनो.

औपायिक, वि. (कः की. कं.) नीतीथी जेणववा लायक.

औपवदन, न. (स्तं.) अपास.

औमीन, वि. (नः ना. नं.) अपसी! उगवानुं अेत.

औरथक, न. (कं.) गेटानुं टोखुं

औरस, वि. (सः सी. सं.) पोतीकी जतनी स्त्रीसाथे

परएया पछी तेनेपेटे थयलो दीकरो.

औरस्य, पु. स्त्री. (स्यः स्य.) उपलो शब्द ञ्जुवा.

भेदवैदिक, वि. (कः की. कं.) भरलुदीवसथी हसहह-
डाशुधी ने पीडान ते.

वैव, पु. (वः) वडवाजी, हरीयाणी अंहरनो अगणी.

वैलुम्य, पु. (क्यः) सप्तपदार्थवादी ने कुलाह इषी तें.

वैवीर, पु. (रः) योशिनोडांजो-हायो, २. पीछानो,
गाहलु, ३. पेडक.

वैवध, न. (धं.) म्पोसड.

वैविक, न. (कं.) उंठंजुं टोळुं.

क

क, पु. (कः) आत्मा, २. वाधु, ३. अहहव, ४. सुर्य,

५. यम, ६. हंभ, ७. मोर, ८. अगणी, न. (कं)

९. अण, पाणी, १० सुअ, ११. भरतक, माधुं.

ककुद, पु. न. (दः वं.) पदनी, होहो, २. अणहणी आंध.

ककुयनी, स्त्री. (ती.) कुमर.

ककुंदर, न. (रं.) पीडनां हांडाणी नीयली आणुने
ने ये आडा होय छे तेमाना हरेक.

ककुम, स्त्री. (ए.) दीशा.

ककुभ, पु. (भः) तंभोरानो होधी, २. अर्जुन नामनुं
आड, अर्जुन साहो, नेने आंअणीयांनुं आडकेछे.

ककालक, न. (कं.) गवयो.

ककल, वि. (टः टा. टं.) ककुलु, अकर. [वेयो.]

कक, पु. (क्षः) गअल, अगल, २. सुकुं धास, धांस

कक्या, स्त्री. (क्ष्या) हाथी आंधवाणी होरी, २. कछे, ३.

कुमरपटो, धरणी वयेनो भाग, नेने होडी केछे
ते, शल मेहलणी वयेनो भाग.

कक, पु. (कः) अकं जतनो पक्षी, नेनां पिछां आ-
धुणी पछवाडे नआयछे.

कक, पु. (कः) कवय, यीलअत, अअतर.

कक, पु. न. (णः णं) कंकलु, सुडा, अंगडी, अलोधयां.

ककणी, स्त्री. (णी.) धुधरा, धागरी.

ककत, न. (तं.) आल म्पोणवा.

ककतिका, स्त्री. (का.) कांसकी.

ककाल, पु. (लः) शरीरनो हाडकानो पांवर.

कक, पु. (गुः) कांग.

कक, स्त्री. (गूः) कांग.

कक, पु. (चः) माथाना आल, नीमाला, वाल.

कक, वि. (रः रा. रं.) मेळुं, भलीन.

कक, अ. धरणीत अर्थना प्रश्ननां अर्थें.

कक, पु. (कः) कपडानो छेडो, २. वाहाणुणी नाण,
३. नदी, ४. नालानी पासिनी अमीन, ५. अने
अक वनस्पती छे.

ककप, पु. (पः) कायभो. [छि.]

ककपी, स्त्री. (पी.) सरस्वतीणी वीण, २. अक रोग

ककुर, वि. (रः रा. रं.) नेने लीली अस थड होय ते.

ककुरा, स्त्री. (रा.) धमासो.

ककू, स्त्री. (कूः) लीली अस.

ककुक, पु. (कः) योली, कांयली, २. अंगरभो, ३.

सापणी कांयली, ४. हाणानुं छाल.

कंकुकिन्, पु. (की.) साप, २. भालहार, योपहार.

कक, पु. (कः) कुमर, २. हाथीनु गंडस्थण, ३. साहडी.

कक, पु. न. (कः कं.) लश्कर, पु. (कः) पौयी, २.

कुंगरणी आणु, पहाडणी वयेनो भाग, ३.

काक, पडकुं. [२. नहानो दुशमन, ३. रोमांय.

कक, पु. न. (कः कं.) कांटो, पु. (कः) सुधनो छेडो,

ककफल, पु. (लः) कुलसनुं आड.

कककारिका, स्त्री. (कः) रींगणीनुं आड.

ककफल, पु. (लः) कुलसनुं आड. [माअकल केहेछे.

ककफल, पु. (लः) अक जतनुं आडछे, नेना कुलने

ककवरा, स्त्री. (रा.) अक जतणी वनस्पती छे.

ककभरा, स्त्री. (रा.) उपयो शपह णुयो.

ककभी, स्त्री. (भी.) अक जतणी वनस्पती छे.

ककहा, पु. (हः) योली, २. कपाण, ३. कायआणी

पीड, ४. लेंसनु अयुं, ५. अक हंस छे.

ककक्ष, पु. (क्षः) अक सरअुं जेपुं, ताकीने जेपुं.

ककक्षमुट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) आंअना जेरथी जेने

हुगाव्यो—अय्यो ते.

ककटि, स्त्री. (टिः) कुमर.

ककटिप्रोय, पु. (यः) कुला.

ककटिलक, पु. (कः) कारेलां.

ककटी, स्त्री. (टी.) कुमर, २. पीपली.

ककटु, स्त्री. (टुः) अक जतणी वनस्पती छे, पु. (टुः)

अक जतनो रस छे, तीअोरस, न. (टुं.) करवा-

ने नालायक, वि. (टुः टु. टु.) तीक्षु.

ककटुरेहिणी, स्त्री. (णी.) अक जतणी वनस्पती छे.

ककटोदक, न. (कं.) तरपणुनुं पाणी, मरीगअेलाने

ने पाणी आपेछे ते.

કંટોલવીળા, સ્ત્રી. (ળા.) સારંગી, તંપુરો.
 કંટંગ, પુ. (ઘઃ) દીંડાનું ઝાડ.
 કંઠશાલુક, ન. (કં.) ગળામાનો રોગ-દરદ છે.
 કંઠશ્વરમેદ, પુ. (ઢઃ) કૃદ્ધિમિક મરજથી ગળાનો
 અવાજ બદલવો.
 કંઠ, પુ. (ઠઃ) નરડી, ગળુ.
 કંઠમૂલા, સ્ત્રી. (ળા.) કંઠી.
 કઠિજર, પુ. (રઃ) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કઠિન, વિ. (નઃ ના. નં.) કટ્ટણ.
 કંઠીરવ, પુ. (વઃ) સીંહ.
 કઠોર, વિ. (રઃ રા. રં.) કટ્ટણ.
 કઠંકર, પુ. (રઃ) ડીંડવાનો ભુકો-કુચરો.
 કઠંગર, પુ. (રઃ) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 કઠંબ, પુ. (વઃ) ડાંખલી, દીંદીયું.
 કઠાર, વિ. (રઃ રા. રં.) ચાકર, ૨. પીલા રંગનું.
 કંઠૂ, સ્ત્રી. (હુઃ) ખંજવાલ.
 કંઠૂયા, સ્ત્રી. (યા.) ખંજવાલ.
 કંઠૂરા, સ્ત્રી. (રા.) કોચ, કુચલી. [વિલી ટોપલી વીગેરે.
 કંઠોલ, પુ. (લઃ) બાંચુ, ૨. વાસ, વાંશની બના-
 કંઠોલવીળા, સ્ત્રી. (ળા.) સારંગી, તંપુરો.
 કળ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) સુક્ષ્મ, આરીક, ઝીણું, પુ.
 (ળઃ) કણી, ભાગેલું અનાજ.
 કળા, સ્ત્રી. (ળા.) પીપલી, ૨, જાં.
 કળિકા, સ્ત્રી. (કા.) નરવેલનું ઝાડ, ૨. પરમાણું.
 કળિશ, પુ. ન. (શઃ શંઃ) ધાનના કણુસ.
 કળ્વ, ન. (વંઃ) પાપ, ૨ ચોખાનો બનેલો દારૂ.
 કન્તળ, ન. (ળં.) એક જાતનું ધાસ છે.
 કંથા, સ્ત્રી. (યા.) ગોદડી, ૨. માટીની ભીત.
 કંદ, પુ. ન. (ઢઃ ઢં.) સુરણ ૨. કમળનો કંદ, પુ. (ઢઃ)
 મેઘ, મેહ, વરસાદ.
 કદમ્બન, પુ. (ધ્વા.) અરાય માર્ગ, દુર્માર્ગ.
 કદનપ્રિય, વિ. (યઃ યા. યં.) જે તોટાને—થી ખુશી તે.
 કદંબ, પુ. (વઃ) કદમનું ઝાડ ૨. જોતીધમાં ધુ-
 વથી ચોવીસ અંશ ઉપર કાપ સત્રનો જ-
 યોગ તે.
 કદંબક, ન. (કં.) જમાવ, પુ. (કઃ) સરસી નામનું
 ધાન્ય છે.
 કદર, પુ. (રઃ) ધોળાખેરનું ઝાડ.

કંદર, વિ. (રઃ રા. રં.) પહાડમાં કોતરેલી ચુકા.
 કંદરાલ, પુ. (લઃ) ડુંગરી આખોલનું ઝાડ.
 કંદર્પ, પુ. (વઃ) મદન, કામ.
 કદમ્બ, વિ. (યઃ યાં. યં.) બખીલ, લોખી, કૃપણ.
 કદલ, સ્ત્રી. (લા.) કેળ, કેળનું ઝાડ.
 કદલી, સ્ત્રી. (લી.) એક જાતની હરણી છે.
 કંદલી, સ્ત્રી. (લી.) એક જાતની હરણી છે.
 કદાલિત્ત, ઘ. કોઈપણ વખતે એ અર્થ.
 કદુ, સ્ત્રી. પુ. (દુઃ દુઃ) દારૂ ગાળવાની ભક્ટિ.
 કંદુક, પુ. (કઃ) રમવાનો દોડો, ૨. વોસીકું.
 કંદુકલીલા, સ્ત્રી. (લા.) દડાની રમત.
 કદુણ, વિ. (ણઃ ળ્ણા. ળ્ણં.) જરાક ગરમ.
 કદુ, વિ. (દુઃ દુઃ દુઃ) પીંગટ રંગનું, તપખીરીયું.
 કદ્દ, વિ. (ઢઃ ઢા. ઢં.) અરાય ખોલનારો.
 કંધરા, સ્ત્રી. (રા.) ગરદન, માન.
 કનક, ન. (કં.) સોનું. [શરીરનો—તેજવો.
 કનકપ્રમ, વિ. (મઃ મા. મં.) સોના જેવા રંગનું
 કનકાખ્ય, પુ. (કઃ) શરૂક, ૨. ખજાનથી
 કનકાલ્ક, પુ. (યઃ) ધંપુરાનું ઝાડ.
 કનકાલુકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનું સોનાનું વાશણુ છે
 કનિષ્ઠ, પુ. (ષઃ) નહાનોભાઈ, વિ. (ષઃ ષ્ઠા. ષ્ઠં.) જ્યુ
 વાન, ધણોજ જ્યુવાન, ૨. નહાનો.
 કનિષ્ઠા, સ્ત્રી. (ષ્ઠા.) નહાની આગળી, કપાંગડી.
 કનીનિકા, સ્ત્રી. (કા.) આંખની કીકા.
 કનીયસ, પુ. (યાન્.) વિ. (યાન્. યસી. યઃ) નહાનોભાઈ
 ૨. જ્યુવાન, ૩. નહાનો, ૪. અતીજ્યુવાન,
 કંન્યા, સ્ત્રી. (ન્યા.) કંન્યા રાસી, ૨. કુમારી છોકરી
 આંહ વરસની અંદરની છોકરી, કુવાર. [ખોખો
 કપટ, ન. પુ. (ટં. ટઃ) કૃતિમ, કપટ, સ્ત્રી. (ટાં.) હાતાં
 કપદ, પુ. (ઢંઃ) શિવ-સાંખની જટા.
 કપલિન, પુ. (લિં.) સાંખ, મહાદેવ.
 કેવ, પુ. (વઃ) થરથરનારો, ધુલનારો. [ધુલનારો
 કેવન, ન. (નં.) થરથરયું, ધુલવું. વિ. (નઃ ના. નં)
 કેવ, વિ. (પ્રઃ પ્રા. પ્રં.) ધુલનારો.
 કવાટ, ન. (ટં.) કમાડ, આર, આરણું.
 કપાલ, પુ. ન. (લઃ લં.) કપાળ.
 કપાલમૂત, પુ. (ત્.) મહાદેવ.
 કપાલિક, પુ. (કઃ) એક જાતનો દાતનો રોગ છે.

કરમ, પુ. (મઃ) હાથીની છાંવ, ર. ઉટની છાંવ, ર. મણગટ-
થી નહાની આંગળી સુધી હાથનો માસવાળો ભાગ.
કરમૂષળ, ન. (ળં.) ચુડા, ખંગડી, બલોધયાં, કાંકણુ.
કરમદંક, પુ. (કઃ) કર્મદાનું ઝાડ. [અને લોટ.
કરંચ, પુ. (ચઃ) જવનો લોટ દહીંમા પલારેલો, દહી
કરમ, પુ. (મઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
કરરુહ, પુ. (હઃ) નખ.
કરચાલ, પુ. (લઃ) તરવાર.
કરવાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) તરવાર જેવું એક હથીઆર
છે, જમીયો, ખાંડો, ચુત્રી.
કરવીર, પુ. (રઃ) કણ્ઠેરીનું ઝાડ.
કરશાલા, સ્ત્રી. (લા.) આંગળાં.
કરશીકર, પુ. (રઃ) હાથીની સુંડમાંથી નીકળેલું પાણી.
કરહાટ, પુ. (ટઃ) કમળનો કુંદ.
કરહાટક, પુ. (ટઃ) એક જાતનું ઝાડ છે. [ખો, ૩. ઉચો.
કરલ, વિ. (લઃ લ. લં.) અયંકર, ર. મોડા દાંતવાળો, દાંતવા-
કરલદંત, પુ. (તઃ) એક જાતનો દાંતનો રોગ છે
જેથી દાંત વાકા થામ્મોએ અને તે પીક ભરેલા
લાગે છે. [લી છે તે.
કરલદંટ, વિ. (ટ. ટા. ટં.) જેની દાઠ પીક ભરે-
કરલલોચન, વિ. (નઃ ના. નં.) જેની આંખ પીક
ભરેલી છે તે. [રેલો છે તે.
કરલાનન, વિ. (નઃ ના. નં.) જેનો ચેરો પીક બ-
કરિણી, સ્ત્રી. (ળા.) હાથણી.
કરિન્, પુ. (રી.) હાથી.
કરિપિળ્લી, સ્ત્રી. (લી.) ગજ પીંપળી.
કરિશાવક, પુ. (કઃ) હાથીની છાંવ.
કરીર, પુ. (રઃ) કારવનું ઝાડ, પુ. ન. (રઃ રં) પાંચુનો
અંકુર, પુ. (રંઃ) ર. ધાગર, ધોડો, ગોળો, લોટો.
કરીષ, પુ. ન. (ષઃ ષં.) સુકું છાણુ, છાંણાં, અડાયાં.
કરુણ, પુ. (ળઃ) કર્ણુરસ, દયા આવી એવું.
કરુણા, સ્ત્રી. (ળા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
કરુણાત્મન, વિ. (ત્તા. ત્તા. ત્તં.) દયાળુ, દયાવંત.
કરુણાક્લિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
કર્દમ, પુ. (મઃ) ઇસુખ નામનો એક રોગ છે.
કર્મનિવંધ, પુ. (બઃ) કર્મ કરવા વિષેનો જે નીયમ તે.
કરેટુ, પુ. (ટઃ) બગલાની જાતનો પક્ષી છે.
કરેણુ, સ્ત્રી. (ળઃ) હાથણી, પુ. (ળં) હાથી.

કરીટિ, સ્ત્રી. (ટિઃ) માથાનું હાડકું, ખોપરી.
કર્ક, પુ. (કઃ) કર્કરાસી, ર. ધોળો ધોડો.
કર્કટ, પુ. (ટઃ) કર્કરાસ, ર. કરચલો.
કર્કટક, પુ. (કઃ) કરચલું.
કર્કટી, સ્ત્રી. (ટી.) કાંકડી.
કર્કણ, પુ. (કઃ) કરચલું.
કર્કેષુ, સ્ત્રી. (ષુઃ) ખોરનું ઝાડ.
કર્કેષુ, સ્ત્રી. (ષુઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો. [વાસણ.
કર્કેરી, સ્ત્રી. (રી.) ચારણી જેવું ચોખ્ખા આસાવાનું
કર્કેરેટુ, પુ. (ટુઃ) એક બગલાની જાતનો પક્ષી છે.
કર્કશ, પુ. (શઃ) એક જાતનું ઝાડ, વિ. (શઃ) શા. શં.)
કરણુ, ર. સાહાસિક, ૩. કડોર, ૪. કૃપણ, ૫-
ખીલ, ૫. નિર્દય.
કર્કાર, પુ. (રઃ) કેહોળુ, સફેદ. [(રઃ રં.) સોનું.
કર્કૂર, પુ. (રઃ) કપુર કાચલી, ર. આંખા હજદર, પુ. ન.
કર્કૂરક, પુ. (કઃ) એક જાતનું ઝાડ છે.
કર્ણ, પુ. (ળં) કાન, ર. કણું નામનો શુરજનો દીકરો
અને પાંડવોનો ભાઈ. [જીરો.
કર્ણજલૌકસ, પુ. (કઃ) વાસ, ગંધ, ર. -હાનો કાનખ
કર્ણજલૌકા, સ્ત્રી. (કા.) -હાનો કાનખજીરો.
કર્ણધાર, પુ. (રઃ) નાવીક, સુકાન ધરનારો, નાવાડી.
કર્ણવેદન, ન. (નં.) કુંડલ, કાનમા પેહેરવાનાં ધરેણા.
કર્ણિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાનમાનો એક દાગીનો છે, ર.
હાથીની શુંડનો છેડો, ૩. કમળમાંનો કેસર
(મેદીની કોષમાં હાથનું વચલું આંગળુ, કાનમા
પેહેરવાનો સાધારણ દાગીનો.)
કર્ણિકાર, પુ. (રઃ) પારીંગાનું ઝાડ. [ગાડી.
કર્ણીરથ, પુ. (થઃ) સ્ત્રીઓને ખેસવાસાઈ યુરખાની
કર્ણજવ, વિ. (વઃ વા. વં.) કાનમાં ખીજની નીંદા કેહનારો
આડીયો અથવા ભુલેલીવાત યાદ દેવરાવનારો
કર્તરી, સ્ત્રી. (રી.) કાતર. [નામ છે
કર્દમ, પુ. (મઃ) કાદવ, કીચડ, ર. જે એક કષિનું
કર્કટ, પુ. (ટઃ) ચીંથર, ર. એક જગા છે.
કર્પૂર, પુ. (રઃ) કૃપાળ.
કર્પૂરાલ, પુ. (લઃ) કુંગરી આખરોટનું ઝાડ.
કર્પરી, સ્ત્રી. (રી.) ખોરથુથુ.
કર્પાસી, સ્ત્રી. (સી.) કૃપાસનું ઝાડ.
કર્પૂર, પુ. ન. (રઃ રં.) કપુર.

કર, પુ. (ર:) રાક્ષસ, રાખસ.
 કર, પુ. (ર:) રાક્ષસ, રાખસ વિ. (ર: રા. રં.)
 ચીત્રવણ, પુ. (ર:) ૨. કપુરકાચલી, ૩. આંખાહ-
 વદર, ન. (રં.) ૩. સોનું. [સોનું].
 કર, પુ. (ર:) કપુરકાચરી, ૨. આંખાહલદર, ન.(રં.)
 કરક, પુ. (ક:) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કર્મ, ન. (મં.) ક્રિયા, કામ.
 કર્મકર, વિ. (ર: રા. રં.) શેઠનદાર, આકર, મજુર.
 કર્મકાર, વિ. (ર: રા. રં.) પૈસા લીધાવગર કામ કરનારો.
 કર્મકમ, વિ. (મ: મા. મં.) કામ કરવા જેને સક્ષી છે તે.
 કર્મ, વિ. (ઠ: ઘ. ઠં.) કર્મશૂર, જે કામ શુર કરીને
 પાર પાડે છે તે.
 કર્મવ્યમુજ, પુ. (મુક.) પૈસા લઈને કામ કરનારો.
 કર્મવ્યા, સ્ત્રી. (વ્યા.) આકરીના પૈસા.
 કર્મદેવ, પુ. (દી.) સ-યાસી.
 કર્મદેવદાર, પુ. (ર:) કરમથી થએલો દોશઘલાવવા.
 કર્મલક્ષ, ન. (જં.) કરમનું કારણ. [૨. ક્રીયાવાન.
 કર્મમય, વિ. (ય: યા. યં.) કર્મશૂર, કર્મમા અહાડુર,
 કર્મશીલ, વિ. (લ: લા. લં.) હમેશા કર્મ કરવાનીશે જે
 તદઅાર હોય છે તે. [પાડે છે તે.
 કર્મશુર, વિ. (ર: રા. રં.) કામ શુર કરીને જે પાર
 કરાવે, પુ. (વ:) ઉપાધ્યા, ગોર.
 કર્મસાક્ષિ, પુ. (ક્ષી.) સુધ, સુરજ.
 કર્મદ; પુ. (ર:) આંખ, વાંશ.
 કર્મદ; વિ. (ર: રા. રં.) ચીત્રવણ.
 કર્મદેવ, ન: (યં.) હાથ, પગ, યુદ, વિષધંદ્રિ, જીભ,
 જે આંચ ઇંદ્રિય છે.
 કર્મ, પુ. ન. (વં: ષં.) એક તોળો.
 કર્મ, પુ. (ક:) ખેતી કરનારો.
 કર્મ, સ્ત્રી. (ણિ:) છીનાલ આયડી.
 કર્મલ, પુ. (લ:) ત્રાડીંગ, ૨. મેહડા, એ વનસ્પતી છે.
 કર્મ, સ્ત્રા. (ઘં:) હાથે કરીને ખોદીને કરેલી નદી,
 પુ. (ઘં:) છાણાનો વસ્તેવ.
 કર્મ, પુ. (લ:) શબ્દનો મધુર અવાજ.
 કર્મલ, પુ. (લ:) ગોંગાટ. [ડાનો કાટ, કાટ.
 કર્મલ, પુ. (ક:) અન્હ, નીશાણ, ૨. દોષારોપ, ૩. લેહિ-
 લન, ન. (લં.) કમર, ૨. આયડી, પરણી આયડી.
 કર્મલોત, ન. (લં.) રૂં, ૨. સોનું.

કલંબ, પુ. (વ:) ખાણ, ૨. ડાંખલું.
 કલંબી, સ્ત્રી, (વી.) એક જાતનું શાક છે.
 કલમ, પુ. (મ:) હાથીની છાંવ.
 કલમભાષણ, ન. (ળં.) અચ્ચાનું ખોખડું ખોલવું.
 કલમ, પુ. (મ:) જે અનાજને ઉગવાશરૂં ધણું પાં-
 ણી જોઈએ તે.
 કલરવ, પુ. (વ:) અપ્યતર. [થયેલું શુક્રને શોણિત.
 કલલ, પુ. ન. (લ: લં.) ગભંધારણસ્થાન, માંહેલું
 કલવિક, પુ. (ક:) ચલ્લી, ચકલી.
 કલશ, પુ. ન. (શ: શાં.) લોટા, કળશીયા, ધાગર.
 કલશિ, સ્ત્રી. (શિ:) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કલશી, સ્ત્રી. (શી.) એક જાતની વનસ્પતી છે ૨.
 કળશીયા, લોટા, ધાગર.
 કલશ્વન, વિ. (ન: ના. નં.) મીઠું ખોલનારો પક્ષી.
 કલસ, પુ. ન. (સ: સં.) લોટા, કળશીયા, ધાગર.
 કલસી, સ્ત્રી. (સી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 કલહંસ, પુ. (સ:) પદક.
 કલહ, પુ. (હ:) કળો, તંદો.
 કલા, સ્ત્રી. (લા.) ચંદ્રમંડળનો શોળમો ભાગ, ૨.
 શિલ્પ, ૩. ગીત, ૪. વાદ્ય, વીગરેમા નીપુણ
 રહેલું, ૫. અંશ, ૬. વૃદ્ધિ, વધવું.
 કલાકુલ, ન. (લં.) જેહેર.
 કલાકુશલ, વિ. (લ: લા. લં.) સારી કલામાં એટલે
 ગાયન કલામાં નીપુણ.
 કલાકોલિ, પુ. (લિ:) કામદેવ, કામ, મદન, અનંગ.
 કલાકુર, પુ. (ર:) બગલો.
 કલાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) ડંડ, હાથ.
 કલાલી, સ્ત્રી. (લી.) ડંડ, હાથ.
 કલાદ, પુ. (દ:) સોની.
 કલાનિધિ, પુ. (ધિ:) ચંદ્ર, આંદ.
 કલાપ, પુ. (વ:) ભુષણ, અલંકાર, ધરણા, ૨. જા-
 રનાપીછા, ૩. તીર-ખાણુ સુકવાનું ભાણું, ૪. સ-
 મુદાય, ૫. કમરપટો.
 કલાય, પુ. (ય:) વટાણા.
 કલિ, પુ. (લિ:) લઠાઈ, જંગ, ૨. કલીકુળ-જીગ,
 ૩. તંદો, ૪. શુર, સ્ત્રી. (લિ:) ૫. કુલની કુળી
 કલિકા, સ્ત્રી. (કા.) કુલની કુળી.
 કલિકારક, પુ. (ક:) કાટા કરેજનું ઝાડ.

कलिंग, न. (गं.) कुडानी शींग, छंद्रज्व, पु. (गः)
 ज्येक जगतु पक्षी छे.
 कलिद्रुम, पु. (मः) धाटीगानुं आउ, २. ज्येडुडानुं आउ.
 कलिमारक, पु. (कः) काटाकरंजनुं आउ.
 कलिल, वि. (लः लः लं.) दुःप प्रपेश. [थज्येसुं.
 कलुष, न. (घं.) पाप, वि. (घः बा. घं.) डोवायसुं, भेसुं
 कलेवर, न. (रं.) देह, शरीर.
 कल्क, पु. न. (क्कः क्कं.) पेटमानो मेल, यु, २. पाप,
 वि. (क्कः क्का. क्कं.) पापाशय, न. पु. ३. कानमा-
 हेलो मेल, ४. हथीनो हांत, ५. तेल वीगेरेनो
 मेल, ६. हंभ, ७. धाटिगनुं आउ.
 कल्कन, न. (नंः) तंटो, कल्को.
 कल्प, वि. (व्यः व्या. व्यं.) सदृश, सरभो, पु. (व्यः) २. अक्ष-
 देवनो दहाडो, ३. प्रलय, ४. रोगवगरनो, ६. विधि, ७.
 नीती.
 कल्पना, स्त्री. (ना.) तर्क, २. हाथीपरभेसवानो साज करयो.
 कल्पवृक्ष, पु. (क्षः) ज्येक छत्रिछतम्भापे ज्ये पुं देवलो कनुं आउ.
 कल्पांत, पुं. (तः) प्रलयकाल.
 कल्मष, न. (षं.) पाप.
 कल्माष, वि. (षः बा. घं.) मीत्रवर्णुं.
 कल्प, न. (व्यं.) प्रातःकाल, सवार, वि. (व्यः व्या. व्यं.) २.
 ददो, ३. कुसल, ४. सलज्ज, ५. शिद्ध, ६. गीरीगी, ७.
 भुगो ज्येने ज्येहेरो, ८. कल्याणवयन, ९. उपायवयन.
 कल्या, स्त्री. (व्या.) शुभवाणी, साइंमालपुं.
 कल्याण, न. (णं.) शारीपेटो, सुअरपता.
 कल्लोल, पु. (लः) दरीयानो मोटा मोजे.
 कवच, न. पु. (चं. चः) कवच, अत्तर.
 कवरी, स्त्री. (रो.) ज्येक जगतनुं शाक छे.
 कवल, पु. (लः) धास, कोणीयो.
 कवाट, न. स्त्री. (टं. टीं.) पार, पारखुं, कमाउ.
 कवि, पु. (विः) शुक्रार्थ, पंडित.
 कविका, स्त्री. (का.) लगाम. [वापरै छे ते.
 कविय, न. (यं.) धोडानुं मोहयांधवा साइं ज्ये दोरकु
 कवोष्ण, वि. (ष्णः ष्णा. ष्णं.) जरा गरम, जरा उणुं.
 कव्य, न. (व्यं.) पितृसाइं ज्येपेसुं ज्ये न. [भेसुं छे ते.
 कश्मलचेतस, वि. (ताः ताः तः) ज्ये ज्ये तः करण
 कशा, स्त्री. (शा.) व्यापको.
 कशाह, वि. (हं. हां. हं.) व्यापकाथी भारवा लाज्येक.

काशीपु, पु. न. (पुः पु.) ज्येनी, २. ज्येज्याहन, ३.
 वरल, कपडां. [छे.
 कशेरु, न. (रु.) पीडनुं हाडकुं २. ज्येक जगतनुं भास
 कशेरुका, स्त्री. (का.) पीडनो कटो.
 कश्मल, न. (लं.) सुर्खा, ज्येहाश, ज्येशुद्धी, यकर.
 कश्यप, न. (श्यं.) धोडानो वयलो भाग, २. दार, शरभ,
 वि. (श्यः श्या. श्यं.) ३. सोडीवते भारवा लायक.
 कष, पु. (षः) कसोटी.
 कषाय, वि. (यः या. यं.) गुड, २. सुगंधी, सुवासीक, ३. हं
 दरनारंगनु, आंभाराता रंगनुं, रांगु ने पीसुं,
 पु. (यः) ४. पुरा स्वाहनं, न. पु. (यं. यः) ५. ज्येगलो
 ६. ज्येपीर, ७. धीने सुज्य, उटनुं.
 कष्ट, न. (ष्टं.) शरीर पीडा, दुःप, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.)
 २. दुःपीतुं, ३. ज्येज्ये, ४. गहन.
 कस्तूरी, स्त्री. (री.) कस्तूरी.
 कंस, पु. (सः) कंस नामनो कृष्णनो मामो ज्ये दैत
 हतो, न. पु. (सं. सः) २. दुध वीगेरे पीवानु वाससु
 कंसाराति, पु. (तिः) विषयु.
 काक, पु. (कः) कागो.
 काकाचिंचा, स्त्री. (चा.) ज्येज्योडी.
 काकचिंचि, स्त्री. (चिः) ज्येज्योडी.
 काकचिंची, स्त्री. (ची.) ज्येज्योडी.
 काकणती, स्त्री. (ती.) ज्येक जगतनुं पत छे ते वं
 डानुं ज्येने ज्येद्विर लाल होयछे. [दमडी
 काकणिका, स्त्री. (का.) ज्येति सूक्ष्म पदार्थ, व
 काकणिक, पु. (कः) क्युरो, ज्येहेर क्युरो.
 काकनासिका, स्त्री. (का.) ज्येक जगतनी वनस्पती छे
 काकपक्ष, पु. (क्षः) नहानो छे। करंती मोटली, कानशीय
 काकपीलुक, पु. (कः) क्युरो, ज्येहेर क्युरो.
 काकमाची, स्त्री. (ची.) ज्येक जगतनी वनस्पती छे.
 काकमुद्रा, स्त्री. (द्रा.) काकमग, जंगली मग.
 काकली, स्त्री. (ली.) मधुर ज्येज्येनो शयद.
 काकलोरव, पु. (वः) कोकणा, कोयण.
 काकचन्द्र, पु. (न्द्रः) कागडानुं ज्येज्यो.
 काकांगा, स्त्री. (गा.)
 काकागी, स्त्री. (गी.)
 काकाञ्ची, स्त्री. (ञ्ची.) } ज्येक जगतनी वनस्पती छे
 काकादनी, स्त्री. (नी.) ज्येक जगतनुं आउ छे.

काकार, वि. (रः रा. रं.) पाएली छाटपुं.
 काकारि, पु. (रिः) ध्रुवड.
 काकाल, पु. (लः) कागडो.
 काकिणी, स्त्री. (णी.) }
 काकिनी, स्त्री. (नी.) }
 काकिल, पु. (लः) जडाव कुंठी वयेजुं पडक.
 काकु, स्त्री. (कुः) शोक, भय, वीगेरेनो शब्द.
 काकुद, न. (दं.) टालु.
 काकुंदु, पु. (दुः) कयुर, जेहेर कयुर. [रवत.
 काकुंदुवरिका, स्त्री. (का.) कालो उंयर, योप्योडो, प-
 काकोदर, पु. (रः) साप.
 काकोल, पु. न. (लः लं.) काकमेयक नामजुं जेहेर,
 पु. (लः) डोमकागडो, कालो कागडो.
 काको, स्त्री. (का.) धुंछा.
 काको, स्त्री. (की.) पुर, तवर. [४. म्यांयपरनो पडदो.
 काच, पु. (चः) कांय, २. आंगड आर, ३. धीकुं,
 काचस्थाली, स्त्री. (ली.) जेक जतनी वनरपती छे.
 काचित, वि. (तः ता. तं.) धीडे सुकेलुं.
 काचन, न. (नं.) सोजुं.
 काचनान्दय, पु. (यः) नागयांपो—अंधो.
 काचनी, स्त्री. (नी.) हलद, हलदर. [दाय, ३. कुंयरपट्टो.
 काचि, स्त्री. (चिः) बैरानें डेडे पेहेरवानुं धरेलुं, २.
 काचिक, न. (कं.) कांशु.
 काची, स्त्री. (ची.) बैरांमोने डेडे पेहेरवानुं धरेलुं,
 २. दाय, ३. कुंयरपट्टो. [आसंअंधे.
 काच्छ, वि. (चः वा. पं.) काछपाने लगतुं, काछ-
 काचिक, न. (कं.) कांशु.
 काड, न. पु. (डं. डाः) दंड, दांजो, २. आणु, ३. कुत्सित,
 ४. निकुट, ५. निध, ६. परीछेद, ७. वर्ग, ८. प्रस्ताव, ९.
 अयसर, १०. प्रसंग, ११. जल, पाएली. [लडनारो.
 काडपृष्ठ, वि. (ष्ठः छा. छं.) हथीआरथी लडनारो, शस्त्रथी
 काडवत्, वि. (वान्. वती. वत्.) आणु पते लडनारो.
 काडिर, वि. (रः रा. रं.) उंपलो शब्द गुणो.
 काडिधु, स्त्री. (धुः) डोलसुंदो, २. डोलीरतो.
 कातर, वि. (रः रा. रं.) भय, २. कुंधा, भुप, ३. डर,
 ४. तरस, प्यास, जेथी अंगर जेमाथी जे डे
 जे बैराध गज्जेलो होय ते.

काकृत, वि. (तः ता. तं.) पुंछु करेलो, हलडो करेलो.
 कान्यायनी, स्त्री. (नी.) पारवती, २. उतरता उमरनी
 तथा वीधवा छातां रातां कपडा पेहेरनारी स्त्री.
 कादंब, पु. (बः) अडक.
 कादंबरी, स्त्री. (री.) दाइ, शराय, २. जेकथं छे. [रांग.
 कादंबिनी, स्त्री. (नी.) मेधसमुदाय, मेधमाला, वादपानी
 कानन, न. (नं.) जंगल, अरुण.
 कानीन, पु. (नः) परण्यावगर स्त्रीने थज्जेलो दीकरो.
 कांत, वि. (तः ता. तं.) सुंदर, शुभसुरत पु. (तः) पती, वर.
 कांतलक, पु. (कः) जेक जतनुं आड छे. [आयडी.
 कांता, स्त्री. (ता.) जेवने आराम—सुप्य देनारी आयडी,
 कांतार, न. पु. (रं. रः) दुर्गम मार्ग, कडणु रस्ते,
 २. योर, ३. दर, छिद्र, ४. जेकजतनी शेरडी छे.
 कांतारक, पु. (कः) जेक जतनी शेरडी छे.
 कांति, स्त्री. (तिः) शोभा, धुंछा.
 कांदविक, वि. (कः का. कं.) सुप्यडीयो.
 कांदिवीक, वि. (कः का. कं.) पीकथी जे नारो ते.
 काद्रवैय, पु. (यः) जेक जतनो साप छे.
 कायथ, पु. (यः) दुर्भाग, अराय रस्ते. [छाड छे.
 कायालिका, स्त्री. (का.) जेक जतनुं पत तथा डो-
 कायिल, पु. (लः) संज्या शस्त्र जेणुनारो.
 कापोत, पु. (तः) कपोत पक्षीनो जभाव, २. साज्जुआर.
 काम, पु. (मः) मदन, २. धुंछा. [जनारो.
 कामगामिन, वि. (मी. मिनी. मि.) पोतीकी शुशीथी
 काम, अ. धुंछाथी. [जनारो.
 कामगामिन, वि. (मी. मिनी. मि.) पोतीकी शुशीथी
 कामबर, पु. (रः) धुंछीत स्त्री नहीं मज्याथी तथा
 तेनो संग नहीं थयाथी जे ताव आवि छे ते.
 कामन, वि. (नः ना. नं.) कामी.
 कामपाल, पु. (लः) अलराम.
 कामपूर, वि. (रं. रा. रं.) धुंछापूणुं करनारो.
 काममूढ, वि. (ढः दा. दं.) कामनी वेथाथी जे गां-
 डो थयो ते.
 कामयान, वि. (नः ना. नं.) धुंछा करनारो.
 कामयितु, वि. (ता. ती. तृ.) कामी.
 कामाभिकाम, वि. (मः मा. मं.) अती कामवाणो.
 कारकवत्, वि. (वान्. वती. वत्.) करवाने कारणु,
 करवानु अहाणु.

કામિની, સ્ત્રી. (ની.) કામાપુર સ્ત્રી, ૨. વેલો.
 કામુક, વિ. (ક: કા. કં.) કામી.
 કામુકા, સ્ત્રી. (કા.) જે સ્ત્રીને પૈસાગી ઠચ્છા છે તે.
 કામુકો, સ્ત્રી. (કો.) જે સ્ત્રીને વિષયગી ધણી ઠચ્છા છે તે.
 કામિન્ય, પુ. (વ્ય:) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કામિહ, પુ. (હ:) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કાંતલ, વિ. (લ: લા. લં.) કાંબળાથી ઢંકાએલું.
 કાંતલિક, પુ. (ક:) શંખ, ૨. બંગડી કરનારો.
 કાંતોજ, પુ. (જ:) એક પરદેશનો ઘોડો.
 કાંતોજી, સ્ત્રી. (જી.) જંગલી અડદ. [ધી.]
 કાચ, ન. પુ. (ચં. ય:) દેહ ન. (ચં.) કલાંગલીનું ધુળ,
 કાચસ્થા, સ્ત્રી. (સ્થા.) હરડાંનું ઝાડ.
 કારંડવ, પુ. (વ:) એક કાગડાની જાતનું પક્ષી છે.
 કારણ, ન. (ળ) કાર્યસાધન.
 કારણમૂત, વિ. (ત: તા. તં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 કારણા, સ્ત્રી. (ણા.) નરકપીડા.
 કારણિક, વિ. (ક: કા. કં.) પરીક્ષા કરનારો.
 કારંભા, સ્ત્રી. (મા.) વાધાત નામનું ઝાડ.
 કારવી, સ્ત્રી. (વી.) મોર શેડા, ૨. અજમોદા, ૩. શેષુગી
 બાજી, ૪. હિંચુદવૃક્ષની પત્રી, ૫. કાલુંજીં.
 કારવેલ, પુ. (લ:) કારેલાનો વેલો.
 કારા, સ્ત્રી. (રા.) ગુરંગ, અંદીખાનું. [૪. શિલ્પ, ૫. વૃત્તિ.
 કારીકા, સ્ત્રી. (કા.) માતના, નરકપીડા, ૨. ઉંટડી, ૩. કૃતિ,
 કારિષ, ન. (ષં.) છાણનો જથ્થો.
 કારુ, પુ. (ર:) રંગારો, ચિતારો, વીગેરે કારીગારો.
 કારુણિક, વિ. (ક: કા. કં.) દયાલુ, દયાશીલ.
 કારુણ્ય, ન. (વ્યં.) કરણી રસ, દયા.
 કારોત્તર, પુ. (ર:) દાર-શરાખપરનું શીણુ.
 કાર્તસ્વર, ન. (રં) સોનું.
 કાર્તીલિક, પુ. (ક:) જોતીધી, જોરી.
 કાર્તેક, પુ. (ક:) કારતીક મહીનો.
 કાર્તેલિક, પુ. (ક:) કારતીક મહીનો.
 કાર્તેક્ય, પુ. (ય:) કાર્તેકસ્વામી.
 કાર્ગસ, વિ. (સ: સા. સં.) ૩, ૨. ૩નાં કપડાં.
 કાર્પાસી, સ્ત્રી. (સી.) રૂનું ઝાડ.
 કાર્મ, વિ. (મં: માર્. મૈ.) હમેશાં કામ કરવાથી તે તત્પર.
 કાર્મણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) કરતુક, કરણુ કર્તૃત્વ, કરણી.

કાર્મુક, ન. (કં.) ધનુષ્ય, કામડું.
 કાર્ચ્ય, પુ. (ચ્ય:) સાલ નામનું ઝાડ, ૨. કૃશપણો.
 કાર્ષક, વિ. (ક: કા. કં.) ખેતીવાડીથી પોલીકું યુજના કરનારો.
 કાર્ષાળ, પુ. (ળ:) રૂપિયો.
 કાર્ષિક, પુ. (ક:) રૂપિયો.
 કાર્ચ્ય, પુ. (ચ્ય:) સાલ નામનું ઝાડ.
 કાલ, પુ. (લ:) મડદાનો રાજ, યમ, જમ, ૨. વખત, વિ.
 (લ: લા. લં.) ૩. અસમાગી રંગની, ૪. વખતગણવો.
 કાલક, પુ. (ક:) તીળ, તિલ, મસો, ચાંચડી ઉપર
 દરદથી અગર કુદરતથી પડેલા કાલા ઝાંઘા.
 કાલકંઠક, પુ. (કં:) એક જાતનો પક્ષી છે, પાણી-
 માનો કાગડો.
 કાલકૂટ, ન. પુ. (ટં ટ:) એક જાતનું જેહર છે.
 કાલકંઠ, ન. (ઠં.) જમણી કાખ-ખગલમાનું માસ.
 કાલજ, પુ. (જ.) કૂકડાં સાગી. [ચાલ-વાગનારો
 કાલચોદિતકમન, વિ. (મં. માર્. મૈ.) વખત પ્રમાણ
 કાલમૂર્તિ, પુ. (તિં:) દેખાઈતો વખત તે, દેખાઈતો
 યમ-જમની મૂર્તિ.
 કાલધર્મ, પુ. (ર્મ:) મરણ. [પાંડવનો ભાઈ તેનું ધનુષ્ય
 કાલવૃષ્ટ, ન. (ષ્ટં) કણું નામનો શુરજનો દીકરો અ
 કાલમેષિકા, સ્ત્રી. (કા.) મંજુષા, મંજુષ.
 કાલમેષી, સ્ત્રી. (શી.) ખાકુંચી, ખાવચીનું ઝાડ.
 કાલમેષિકા, સ્ત્રી. (કા.) મંજુષા, ૨. ગીગડી.
 કાલમેષી, સ્ત્રી. (શી.) ખાકુંચી, ખાવચીનું ઝાડ.
 કાલવિક્રમ, પુ. (મ:) વખતનો પરાક્રમ, ૨. મોત, મૃત્યુ
 કાલચોય, વિ. (ય: યા. યં.) ડેહિલું, ઘોણિલું.
 કાલમૂલ, ન. (લં) નરક, એક જાતનું નરક. [વૃક્ષ
 કાલસ્કંધ, પુ. (ધ:) એક જાતની વનસ્પતી છે, તમા
 કાલા, સ્ત્રી. (લા.) પારવતી, ૨. એક જાતની વનસ્પતી છે
 કાલાગુરુ, ન. (ર.) કૃષ્ણા યુરુ સુખડનું ઝાડ.
 કાલાનુસાય, ન. (યં.) શીલાજીત, પીતમંદન, દગડકુ
 કાલાયસ, ન. (સં.) લોહ, લોહડું.
 કાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) મેઘનો જમાવ, વાહલાનો જમ
 વ, ૨. એક દેવી છે.
 કાલિંદી, સ્ત્રી. (દી.) યમુના નદી.
 કાલિંદીભેદન, પુ. (ન:) ખલરામ.
 કાલી, સ્ત્રી. (લી.) પારવતી.

કિંકુ, પુ. (કુઃ) હાથ, પેંત.
 કિસલય, ન. (યં.) પાત્રાં, કુમલાં પાત્રાં.
 કીકસ, ન. (સં.) અસ્થિ, હાડકાં.
 કીચક, પુ. (કઃ) પવન ભરાઈને વાગતો બાંધુ, ર. બર,
 ૩. રાક્ષસ, ૪. ઝાડ, ૫. રાજકુમાર. [બખીલ, ખેડુત.
 કીનારા, પુ. (શઃ) યમ, વિ. (શઃ શા. શં.) કૃપણ,
 કીર, પુ. (રઃ) પોપટ.
 કીર્તન્ય, વિ. (ન્યઃ ન્યા. ન્યં.) કીરતી કરવાબ્જોગ,
 પ્રસિદ્ધ કરવાબ્જોગ.
 કીર્તિ, સ્ત્રી. (તિઃ) યશ. [ટો, મેખ, થામલો.
 કીલ, પુ. (લઃ) ખીખો, થાંબલો, કોપારયું, ક્કણી, ખું-
 કીલક, પુ. (કઃ) ગાઇને બાંધવા સાઈં દાટેલી મેખ.
 કીલાલ, ન. (લં.) પાણી, જળ, ર. લોહી.
 કીલિત, વિ. (તઃ તા. તં.) બંધાએલ, દોરીવતે બાંધેલો.
 કીશ, પુ. (શઃ) વાંદરો.
 કીચાપર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) આધેડાનું ઝાડ. [થએએ છે તે.
 કીલાસિન, વિ. (સી. સિની. સિ.) જેના દીલેકરોરીએ
 કુ, સ્ત્રી. (કુઃ) પૃથ્વી, ઘ. પાપ, નિંદા, જરાક એ અર્થ.
 કુક, પુ. (કઃ) ચક્રવાક પક્ષી.
 કુકર, વિ. (રઃ રા. રં.) જેના હાથ રોગથી કોઈ ગ-
 યા છે તે, પુ. (રઃ) કુત્રો. [રનારો.
 કુકુદ, વિ. (દઃ દા. દં.) ઘરેણા આપીને કું-ચાદાન ક-
 કુકૂલ, ન. (લં.) મેખવતે ભરાએલો ખાડો, કુટો
 સલગેલો દેવતા.
 કુકુટ, પુ. (ટઃ) કુકડો, મરધો.
 કુકુમ, પુ. (મઃ) જંગલી કુકડો, જંગલી મરધો.
 કુકુર, ન. (રં) એક જાતની વનરપતી છે જેને ગંડી-
 વન, ભટોરા કહે છે તે, ર. પુ. (તઃ) કુત્રો.
 કુક્ષિ, પુ. (ક્ષિઃ) જડર, પેટ.
 કુક્ષિમરિ, વિ. (રિઃ રિઃ રિ.) પોતીકું પેટ ભરનારો.
 કુંકુમ, ન. (મં.) કુંકુ, કેસર.
 કુચ, પુ. (ચઃ) સ્તન.
 કુચંદન, ન. (નં.) રાંતું ચંદન, સુખડ.
 કુચર, વિ. (રઃ રા. રં.) ખીજનો દોષ કેનારો.
 કુચાષ્ટ, ન. (ષ્ટં.) આંચળનું ટોચકું-અણી.
 કુજ, પુ. (જઃ) મંગળ નામનો ગ્રહ.
 કુંચિત, વિ. (તઃ તા. તં.) વાંકું. [ર. હપચી, ૩. હાથીનો દાંત.
 કુંજ, પુ. ન. (જઃ જં.) વેલાથી ઢંકાયેલી જમીન, ઝાળ,

કુંજર, પુ. (રઃ) હાથી, આ કુંજર શબ્દ જહારે શ-
 બ્દની પછવાડે લગાડીએ છેએ ત્યારે તે મોઝા-
 ઈ દેખાડે છે, દાખલા તરીકે. “પુરૂષ કુંજર.”
 કુંજરાચાન, પુ. (નઃ) પીપળાનું ઝાડ, પીપળો.
 કુંજલ, ન. (લં.) કાંછ.
 કુંટ, પુ. (ટઃ) વૃક્ષ, ઝાડ, ર. કળસીએ, લોટો.
 કુંટક, ન. (કં.) હલનો કાળ.
 કુંટંગક, પુ. (કઃ) ઝાડ તથા વેલાનું જંગલ.
 કુંટજ, પુ. (જઃ) હંદ્રજવનું ઝાડ. [સુરતા, હાનો મેથ.
 કુંટજટ, પુ. (ટઃ) ડોંડાનું ઝાડ, કેવડાનું ઝાડ, જલ-
 કુંટર, પુ. (રઃ) જે થાંબલાને મંથાન બાંધે છે તે.
 કુંટિ, પુ. સ્ત્રી. (ટિઃ ટિઃ) સભા ગ્રહ, સભા ભરવાનું
 મકાન, દીવાને આમ.
 કુંટિલ, વિ. (લઃ લા. લં.) વાંકું.
 કુંટી, સ્ત્રી. (ટી.) સભાગ્રહ, ચાળી. [તે.
 કુંટુંબિની, સ્ત્રી. (ની.) જે બાવડીને દીકરો તથા વર છે
 કુંટુંબ્યાવૃત. વિ. (તઃ તા. તં.) કટુંબ પોસવાના અંદર
 મશગુલ.
 કુંટની, સ્ત્રી. (ની.) કુટણ, કુટણી. [મીત.
 કુંટિમ, પુ. (મઃ) ભોહર, ઘરમાની કરસબંદીની જ-
 કુંટિમિત, ન. (તં.) સુખ છતા દુઃખ છે કરીને દેખા-
 ડવું એવો એક હાવ છે.
 કુંઠર, પુ. (રઃ) જે થાંબલાને મંથાન બાંધે છે તે.
 કુંઠ, વિ. (ઠઃ ઠા. ઠં.) કામ કરવામાં જે આજશુ તથ
 મુરખ મને મંદ તે.
 કુંઠાર, પુ. (રઃ) કુવાડો.
 કુંઠારી, સ્ત્રી. (રી.) કુવાડો.
 કુંઠેરક, પુ. (કઃ) એક જાતની વનરપતી છે જે
 આજબલ, બાબરી કહે છે તે.
 કુંડ, પુ. (ડઃ) પોતીકો વર જીવતો છતાં પારકા પુરૂષ
 થી ઉત્પન્ન થએલો દીકરો, ૨. થાળી, ૩. તપેલી
 કુંડંગક, પુ. (કઃ) ઝાડ તથા વેલાનું જંગલ
 કુંડવ, પુ. (વઃ) પાસેર.
 કુંડવ, પુ. (વઃ) પાસેર.
 કુંડમલ, ન. પુ. (લં. લઃ) પુલની જરાક ખીલેલી કળી
 કુંડગ, ન. (ડગં.) ભીત, દીવાલ.
 કુંડલ, ન. (લં.) પુરૂષના કાનમાં પહેરવાના ઘરેણા, કુંડળ
 કુંડલિન, પુ. (લી.) સાપ.

કી, સ્ત્રી. (કી.) પોતીકો વર જીવતો છતાં પારકા પુ-
રુષયકી પેદા થયેલી દીકરી, ૨. એક જાતનું વા-
સણ છે, કમંડુપુ.
બક, પુ. (કઃ) નાહાનો પશુ—જનાવર.
બિ, પુ. (બિઃ) નાંદરૂપ નામનું એક આડ છે, ૨.
રોગથી જોના હાથ કોહી ગયા છે તે.
તપ, ન. પુ. (પં. વઃ) દહાડાના પંદર મુહુર્ત તેમાનું
આહમું, પુ. (વઃ) ૨. હરણના મોવાળાનું કપકું.
તુક, ન. (કં.) કૌતક, અજભયેષ ભરેલું.
તુવ, પુ. (વઃ) તેલ વીગરે મુકવાનું દબકું, દબકી.
તુ, સ્ત્રી. (તુઃ) } ઉપલો શબ્દ જીવો.
તૂલ, ન. (તં.) }
ત્સા, સ્ત્રી. (ત્સા.) નિંદા.
ત્સિત, વિ. (તઃ તા. તં.) અધમ, નિકૃષ્ટ, નિંદ્ય.
તય, પુ. (યઃ) દર્ભ, ૨. હાથીપર નાખવાની ઝુલ.
ત્યા, સ્ત્રી. (યા.) હાથીની ઝુલ.
દ્વાલ, પુ. (લઃ) કંચનનું આડ. [કોદ રાજોને કે છે તે.
દ્વવ, પુ. (વઃ) હરીક કરીને ચોખ્ખાની જાત છે તે,
જ, પુ. (તઃ) બાલું.
તલ, પુ. (લઃ) માથાના ખાલ.
તલ્હસ્ત, પુ. (સ્તઃ) ચોટલો. [આડ.
દન.પુ.(દં.દઃ) વિભચ્ચુ, ૨. ચાક, ૩. ભમ, ૪. ડોલરનું
દર, પુ. (રઃ) ડોલરનું આડ.
દર, પુ. (રઃ) ડોલરનું આડ.
દરહી, સ્ત્રી. (કી.) સાલનું આડ.
દુ, પુ. (દુઃ) ડોલરનું આડ. [છે તે.
ધી, વિ. (ધીઃ ધીઃ વિ.) જોની યુદ્ધિ—દૃષ્ટી ખરાખ
મલ, પુ. (મઃ) એક જાતનો હલકો રોગ છે.
તરી, સ્ત્રી. (તરી) મનસીય, સીલા.
નાયક, વિ. (કઃ યિકા. કં.) ગરીબ, નાચાર.
નાચક, પુ. (કઃ) ધમાસો.
બળ, પુ. (બઃ) મરદું, જે મરદાનો વાસ મારે છે તે.
વેતલ્લ, વિ. (લ્લઃ) રીસવો.
વિંદ, પુ. (વઃ) સાળવી, વણકર.
ચૂ, વિ. (ચઃ યા. યં.) અધમ, નિંદ્ય. [ધાવુ.
વ્ય, ન. (વ્યં.) સોના રૂપા વગર ખીજ ધાવુ, ગીચ
વ્જ, પુ. (વ્જઃ) ખુંધો.
વર, પુ. (રઃ) કુમેર, દેવનો અજનચી.

કુંવા, સ્ત્રી. (વા.) યાગ કરવાની જગાએ ઢેડાનું મો-
હો દેખાય નહીં માટે કરેલી વાડ. [પ. કડકીયાં.
કુબ્ર, પુ. (ત્રં.) જંગલ, ૨. યસકુંડ, ૩. દોરો, ૪. ગાડો,
કુબ્રહ્મ, પુ. (હ્રઃ) ખરાખ ખાન્નણ
કુમ, વિ. (કઃ. દ.) કુમ્મયલિ. ઢાંકવું.
કુંમ, પુ. (મઃ) કુંભરાસ, ન. (મં.) ૨. યુગળનું આડ પુ. (મઃ)
૩. હાથીનું ગંડસ્થળ, ૪. ધાગર, લોટો, કળરીયો.
કુંમકાર, પુ. (રઃ) કુંભાર.
કુંમસંભવ, પુ. (વઃ) અગરતી રૂષી.
કુંમિકા, સ્ત્રી. (કા.) જળકુંભી નામથી ઝોળ ખાય છે.
કુંમી, સ્ત્રી. (મી.) કાયકળ, ૨. કુંભાનું આડ.
કુંમીનસ, પુ. (સઃ) સાપ.
કુંમાર, પુ. (રઃ) મગર. [ગાંડ મરાવે છે તે.
કુંમીક, પુ. (કઃ) હીજોડો જે ખીજા પુરુષપાસેથી
કુમાર, પુ. (રઃ) કાર્તિકસ્વામી, ૨. ખાલક.
કુમારક, પુ. (કઃ) વાય વણાનું આડ. [ણ થઈ ગયો.
કુમારિભદ્ર, પુ. (દઃ) એક ધર્મ સ્થાપનારો ખાલ-
કુમારી, સ્ત્રી. (રી.) કુંચા, સેવતી યુલાખ.
કુમુદ, પુ. (દઃ) નૈરત દીશાનો હાથી, ન. (દં.) એક
જાતનું સફેદ કમળ, ધોણું કમળ.
કુમુદવાંભવ, પુ. (વઃ) ચંદ્ર.
કુમુદિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાયકળ.
કુમુદિની, સ્ત્રી. (ની.) ધોણા કમળમાની સ્ત્રી જાત, જે
જગાએ ધોણાં કમળ થાય છે તે જગા.
કુમુદ્વતી, સ્ત્રી. (તી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
કુમુદ્વત, વિ. (દ્વાન. દ્વતી. દ્વત.) જે જગાએ ધણાં સ-
ફેદ કમળ થાય છે તે જગા. [રાખ છે તે.
કુમેમ્મ, વિ. (માઃ માઃ મઃ) જોની યુદ્ધિ દૃષ્ટ—ખ
કુયોગેનુ, પુ. (ગા.) દાંબિક પુરુષ.
કુરંગ, પુ. (ગઃ) હરણ.
કુરંટક, પુ. (કઃ) પીળા કોરેટો. [કે છે.
કુરર, પુ. (રઃ) એક જાતનું પક્ષી છે જેને ખાવડી
કુરવક, પુ. (કઃ) રાતો કોરેટો.
કુરુવિંદ, પુ. (વઃ) નોથા, મુરતા.
કુરુવક, પુ. (કઃ) રાતો કોરેટો.
કુરુલિસ્ત, પુ. (સ્તઃ) સોનું તોલવાનું માપ છે એટલે
૮૦. ચણોડીનો એક તોલો એવા ચાર તોલા.

कुल, न. (लं.) अकल जलतना ज्वनं गुणुं, २. धर, ३. वंस.
 कुलक, पु. (कः) नेहेर कयुरानां थीं, २. मुप्य का-
 रीगर, न. (कं.) ३. पंठोणा, पंठोणानो वेसा.
 कुलकब्जल, पु. (लः) कुलने ने कुलं क ते.
 कुलटा, स्त्री. (टा.) छीनाल आयडी.
 कुलथिका, स्त्री. (का.) कणिा सुरमो. [आयडी.
 कुलपालिका, स्त्री. (का.) कुलीन आयडी, पाकदाभन
 कुलभेदकर, पु. (रः) कुलनो नाश करनारो.
 कुलगार, पु. (रः) कुलने ने कुलं. [नो पडो.
 कुलश्रेष्ठिन, पु. (ष्ठी.) कुल प्रधान, कुल मुप्य, धरमा-
 कुलसंभव, वि. (वः वा. वं.) कुलीन.
 कुलस्त्री, स्त्री. (स्त्री.) कुलीन आयडी, पाकदाभन स्त्री.
 कुलाय, पु. (यः) पक्षिनो भायो.
 कुलाल, पु. (लः) कुंभार.
 कुलाली, स्त्री. (ली.) असमाग्नी सुरमो.
 कुलिक, पु. (कः) मुप्य कारीगर, कारीगरानो मुप्य.
 कुलिर, पु. (रः) करयलां, अप्पडां.
 कुलिश, न. (शं.) वजू, वीज, वीजली.
 कुली, स्त्री. (ली.) रींगणीनुं आड.
 कुलीन, पु. (नः) सज्जन, वि. (नः ना. नं.) २. कुलसंभव.
 कुलीर, पु. (रः) करयलां, अप्पडां. [वगरना जव.
 कुन्माष, न. (षं.) कांठ, पु. (षः) २. प्पराप्य अडड, ३. र्वां
 कुन्माषाभिषुत, न. (तं.) कांठयाणुं, कांठ.
 कुन्व, न. (व्यं.) हाडकां.
 कुन्व्या, स्त्री. (व्या.) नवी तथा नहाग्नी नदी, २. कुल
 स्त्री, ३. अनान्ज गणुयानुं माप.
 कुवर, पु. (रः) पुरे रस.
 कुवल, न. (लं.) मोर, २. कभण, ३. मोती, पु. (लः) ४. कणा,
 प. अरसो, स्त्री. (ली.) १. अकल जलतनुं नरक छे.
 कुवल्य, न. (यं.) कभण.
 कुवाद, वि. (दः दा. दं.) श्रीजना दोष केनारो.
 कुविंद, पु. (दः) साणवी, वणुकर, वणुनार.
 कुवेणी, स्त्री. (णी.) माछलां पकडीने राप्पवानुं वासणु.
 कुबेरक, पु. (कः) नदी वृक्ष, नांइरनुं आड.
 कुबेराक्षी, स्त्री. (क्षी.) पाडलीनो वेसा.
 कुञ्ज, न. पु. (ज्ञं. शः) दर्भ, न. (शं.) २. जण, पाणी
 पु. (ज्ञः) ३. कुश नामनो रामनो दीकरो, ४.
 नोसडी, ज्युसडी, प. द्वीप.

कुञ्जल, न. (लं.) कल्याण वि. (लः ला. लं.) २. नीपुणुं,
 प्रतीणु, ३. सीप्पवेसा. [अडेअरमां छे.
 कुञ्जावत्तं, पु. (त्तं) अक तीर्थ छे. (आ तीर्थ श्री-
 कुञ्जी, स्त्री. (शी.) हलनो क्राण.
 कुञ्जीद, न. (दं.) लोडोने कुर्ण आपीने तेना व्याज्ज
 ने उपजुवीकायलेछे ते, व्याज्ज आपेला पैसा.
 कुञ्जीलव, पु. (वः) अक जलतना वेसधारी लोडो छे,
 वेसधारीमाग्नी अक जल छे.
 कुञ्जेशय, न. पु. (यं. यः) कभण.
 कुर्णद, न. (दं.) लोडोने कुर्ण आपीने तेना व्याज्ज
 मा ने यरीतार्थं यालेछे ते, व्याज्ज आपेला पैसा.
 कूट, न. (टं.) कड कोइ, मींहुं कोइ, पु. न. (छः छं.)
 डेहोड, कड.
 कुप्पाडक, पु. (कः) डेहोणुं.
 कुसीद, न. (दं.) लोडोने कुर्ण आपीने तेना व्याज्ज
 ने पोतीडो अर्थायलावेछे ते, व्याज्ज आपेला पैसा.
 कुसीदिक, वि. (कः का. कं.) उपलो शब्द ज्युवे.
 कुसुम, न. (मं.) फुल.
 कुसुमांजन, न. (नं.) जस्तनुं फुल.
 कुसुमेणु, पु. (णुं) मदन, काम.
 कुसूल, पु. (लः) कोडी, अनान्जग्नी कोडी.
 कुसुंभ, न. (भं.) कुसुंभी. पु. (भः) २. कभंडलु, लोडो
 कुसुवि, स्त्री. (विः) कपट, कृत्रीम.
 कुस्तुंवरी, स्त्री. (री.) धणु, धाणु.
 कुस्तुंवुरु, न. (रुं.) उपलो शब्द ज्युवे.
 कुहना, स्त्री. (ना.) लोडो पासथी पैसा भेणववा मा
 टे कपटथी करैलो वेस.
 कुहर, न. (रं.) पाहुं, छेद.
 कुहु, स्त्री. (हुः) अंभास.
 कुहू, स्त्री. (हूः) अंभास. [आपेछे ते
 कूकूद, पु. (दः) जमाधने धरैणुं आपीने कुं-याहा
 कूट, न. पु. (टं. टः) पहाडनुं शीप्पर, टोंक, २. अणु
 ३. अनान्जनो ढगलो, ४. वीज्वल, प. हलने
 क्राण, १. अमवीकार, ७. माया, ८. असान, ९. यंत्र
 १०. कपट, ११. असत्य, १२. अयोधन, १३
 लोडोडानो हयोडो.
 कूटक, न. (कं.) हलनो क्राण. [छोटुं
 कूटयंज, न. (जं.) पांजइं, पिंजइं, इंसो, साटइं

કૂટશાબ્ધલિ, પુ. (લિ:) કાળીસેવરનું ઝાડ.
 કૂટસ્થ, વિ. (સ્થ: સ્થા. સ્થં.) ઝેકસરખું.
 કૂળિ, વિ. (ળિ: ળિ: ળિ.) જેના હાથ રોગથી કોઈ મથા હોય તે.
 કૂળ, પુ. (વ:) કુવો, કુઓ.
 કૂળક, પુ. (વ:) ખાડો, સુકાએલી નદીમા પાણી સા-
 રું જે ખાડા ખોદે છે તે, ૨. ડોલ કાઠી.
 કૂલું, પુ. (લું:) બે ભોવાંની વચલી જગા.
 કૂલુંચીવિ, પુ. (વિ:) જીવકનામની ઝેક વનસ્પતી છે.
 કૂલુંવંકા, સ્ત્રી. (કા.) અધ્રકવું, ઝેધ્રક.
 કૂલુંવન, ન. (નં:) બાલલીલા, બાળકનું રમવું.
 કૂલુંવર, પુ. (ર:) કોપરીહું, હાથની કોણી.
 કૂલુંવસક, પુ. (ક:) ચોળી, કાંચળી, કાચોળી.
 કૂલુંવ, પુ. (વં:) કાચખો.
 કૂલુંવ, ન. (લં:) નદીનું તીર.
 કૂલુંવઘા, સ્ત્રી. (ઘા.) નદી.
 કૂલુંવર, પુ. (ર:) ગાડીને ઘોડા જેડવાના લાંકડાં, પોલ.
 કૂલુંવ્યાડ, પુ. (ડ:) કોહળું.
 કૂલુંવ, પુ. (ળ:) ઝેક જાતનું પક્ષી છે.
 કૂલુંવલા, પુ. (લા:) સરેડો, કાંકીડો.
 કૂલુંવલાસ, પુ. (સ:) કાંકીડો.
 કૂલુંવલાકુ, પુ. (કુ:) કુકડાં.
 કૂલુંવલાકા, સ્ત્રી. (કા.) કાંકી, કુંક.
 કૂલુંવલાસ, પુ. (સ:) સરેડો, કાંકીડો.
 કૂલુંવ, ન. (લું:) સરીરને જે દુ:ખતે, કષ્ટ. [લ, કીધેલ.
 કૂલુંવ, ન. (લું:) કૃતાયુગ, વિ. (ત: તા. તં.) પુર થએ-
 લેલોતુક, વિ. (ક: કા. કં.) જેને ચત્કાર કીધો તે.
 કૂલુંવ, વિ. (વ: વા. વં.) મોડી મુસકેલથી જે મળ્યો તે.
 કૂલુંવન, વિ. (ત: તા. તં.) મોડી મુસીખતથી જે
 નષ્ટ થયો તે. [દો કીધો તે.
 કૂલુંવચ, વિ. (ચ: યા. યં.) જેને ગીશ્વય—ધરા-
 વનપંજ, વિ. (જ: જા. જં.) ખાણુ—તીર મારવામા
 જે હુશીઆર તે.
 કૂલુંવમૈલ, વિ. (લ: લી. લં.) પ્રાણીમાત્રનો સગો.
 કૂલુંવમાલ, પુ. (લ:) ગરમલાનુંઝાડ.
 કૂલુંવમુલ, વિ. (લ: લા. લં.) પ્રવીણ, નિપુણ.
 કૂલુંવમૈલ, વિ. (લ: લા. લં.) જેને દોસ્તી કીધી તે. [ત.
 કૂલુંવમુલ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) ખાહાદુરીથી જે વખણાએલો

કૂલસાવનકા, સ્ત્રી. (કા.) ધણી ખાયડી પરણેલી ત-
 માળી પેલી પરણેલી.
 કૂલસાવનકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 કૂલહસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) ખાણુ—તીર મારવામા જે
 હુશીઆર તે. [જેને વાર લગાડી તે.
 કૂલક્ષણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) થોડીકવાર સાઈ કરેલું, ૨-
 કૂલતિ, પુ. (ત:) ચેમરાજ, જમ, ૨. સિદ્ધાંત, ૩. નસીબ,
 ૪. ગલીચ કામ, ૫. પાપ કર્મ.
 કૂલત્ર, વિ. (ત્ર: ત્રા. ત્રં.) ભક્ષણુ કરનારો, ખાનારો.
 કૂલભય, વિ. (ય: યા. યં.) ખીકમાથી જેને મુકાવ્યો તે.
 કૂલયાસ, વિ. (સ: સા. સં.) જેને મહેનત કીધી તે.
 કૂલલાય, વિ. (ય: યા. યં.) જેને વાસ—સ્થાન કીધું તે.
 કૂલવચ્ચક, વિ. (ક: કા. કં.) જે કરવું જોઈએ તે
 કરેલું. [ડા તે.
 કૂલાસનવરિમ્મહ, વિ. (હ: હા. હં.) આસન ઉપર જે બે-
 કૂલિત્ત, વિ. (તિ: તિનાં. તિ.) પંડીત, વિદ્વાન, ૨. પ્રવીણ,
 નિપુણ.
 કૂલ્ચ, વિ. (ત્ત: ત્તા. ત્તં.) ખંડીત, ભાગેલો, કપેલો.
 કૂલ્ચિ, સ્ત્રી. (ત્ચિ:) હરણના ચાંમડાં.
 કૂલ્ચિવાસસ, પુ. (વાસા:) મહદિવ.
 કૂલ્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) ધન, સ્ત્રી, ભુમી વીગેરે
 આપીને ધીવુર કરેલો, ન. (ત્યં.) ૨. કાર્ય, કામ.
 કૂલ્યા, સ્ત્રી. (ત્યા.) ક્રિયા, કર્મ, ઝેક તામસદેવતા છે.
 કૂલિમભૂષક, પુ. (ક:) ધણી જાતની વસ્તુ ઝેકરી ક-
 રીને તયાર કરેલો લોખાન.
 કૂલ્ચ, વિ. (ત્ચ: ત્ચા. ત્ચં.) સર્વ, આખું, અધું.
 કૂલ્પણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) જે ધર્મ કરતો નથી તથા
 પોતે ભોગવતો નથી અને કુટુંબને શારીરિક પો-
 સતો નથી ને લોભથી પૈસા ઝેકઠોકરી રાખે છે
 તે, અખીલ. [ચુદ્ધિનો.
 કૂલ્પણી, વિ. (ધી: ધી. ધિ.) નહાળી ચુદ્ધિનો, કાચી
 કૂલ્પણવત્સલ, વિ. (લ: લા. લં.) ગરીબ વિશે જે દયાળુ તે.
 કૂલ્પણબુદ્ધિ, વિ. (દ્ધિ: દ્ધિ. દ્ધિ.) નહાળી ચુદ્ધિનો, કા-
 ચી ચુદ્ધિનો.
 કૂલ્યા, સ્ત્રી. (વા.) કરેણારસ, દયા.
 કૂલ્યાણ, પુ. (ળ:) તરવાર, સમથેર.
 કૂલ્યાળી, સ્ત્રી. (ળી.) કાતર.
 કૂવાલુ, વિ. (લુ: લુ. લુ.) દયારીલ, દયાળુ, દયાવંત.

कृपीटयोनौ, पु. (निः) अम्भी वरतेव, देवता.
 कृमि, पु. (मिः) क्रीडा, कांयणो, करम.
 कृमिकोशोत्थ, न. (थं.) रैसम.
 कृमिच्छदि, स्त्री. (दिं.) करमगु दरद—रोग.
 कृमिज, न. (जं.) कृष्णा गरयंदन—सुप्पड.
 कृमिम, पु. (मः) वावडीगनुं आड.
 कृमिमोजन, न. (नं.) अ्मेक नरक छे.
 कृश, वि. (शः) शा. शं. सुक्ष्म, आरीक, सुकाअ्मेलुं.
 कृशानु, पु. (नुः) अम्भी, वरतेव, देवता.
 कृशानुरतस, पु. (तः) महादेव.
 कृशान्नि, पु. (श्री.) नट, नटपो, स्त्रीनो वेष लधने
 पोनीकुं अ्जराणु करनारो.
 कृशोदर, वि. (रः) रा. रं. अ्रीणु डेड—कंप्परवालो.
 कृवक, पु. (कः) हलनो क्षण.
 कृषि, स्त्री. (षिः) भेतीवाडी करवी, कृषि कर्म.
 कृषिक, वि. (कः) का. कं. भेती वाडीथी—भेडीने
 अ्जराण करनारो.
 कृषिक, पु. (कः) } उपलो शप्पड अ्जुवो.
 कृषीवल, वि. (लः) ल. लं. }
 कृष्ट, वि. (ष्टः) श. शं. हले करीने भेदिलुं भेतर.
 कृष्टि, पु. (ष्टिः) पंडीत, विद्वान.
 कृष्ण, पु. (ष्णः) कृष्ण, विष्णु, र. अरअ्जुन पांडुनो दीड-
 रो. वि. (ष्णः) ष्णा. ष्णं. र. काणुं. न. (ष्णं.) उ. मरी, तीप्पां.
 कृष्णकर्मनु, वि. (र्म.) मंणी. मं. पाप कर्म.
 कृष्णपाकफल, पु. (लः) करेमहंनुं आड.
 कृष्णफला, स्त्री. (ला.) भावयीनुं आड, भावयी.
 कृष्णभेदी, स्त्री. (दी.) कुटकी, डेदार.
 कृष्णला, स्त्री. (ला.) अ्जोळी.
 कृष्णवर्त्मन, पु. (र्म.) अम्भी, वरतेव, देवता, अंंगार.
 कृष्णवृना, स्त्री. (ना.) पाडलीनो वेलो.
 कृष्णशार, पु. (रः) काणुं हरणु.
 कृष्णसार, पु. (रः) कालुं हरणु.
 कृष्णा, स्त्री. (ष्णा.) पीपणी.
 कृष्णायस, न. (सं.) लेह्लिडुं.
 कृष्णिका, स्त्री. (का.) काणो साप, र. काणी राध, राध.
 कृसर, पु. (रः) तेल भेपथीने रांधिलुं अ्मान.
 कृकर, वि. (रः) रा. रं. कालो, आडो.
 कृका, स्त्री. (का.) भोरनु भोलपुं, भोरनो अ्वाण.

कैकिन, पु. (कां.) भार.
 कैतकी, स्त्री. (कां.) डेवडानुं आड.
 कैतन, न. (नं.) नीशान, वावटो, र. कृत्य, कार्य, काम,
 उ. अ्जनु, तेडुं, न्हेडुं, र. रैहेवाणी अ्जगा.
 कैनु, पु. (नुः) नवअहमानो डेपु नामनो अह, र. वन,
 उ. नीशान, र. रोग, प. शनु, दुशमीन, र. अह-
 त्पात, उ. अीह, नीसानो.
 कैदर, पु. (रः) व्यवहार पदार्थ.
 कैदार, पु. (रः) भेतरनो काथारो.
 कैनिपातक, पु. (कः) वहाणुनुं सुकान.
 कैयूर, न. (रं.) आअ्जुअंद, वांक, धोडावांक.
 कैली, पु. स्त्री. (लिः) ली.) क्रीडा, रमत, भेण, लीला.
 कैवल, वि. (लः) ल. लं. अ्मेकलो, अ्सहाय, र. सकथ,
 संपुर्ण, उ. कपटवेष करनारो.
 कैवलं, अ. निश्चीत, आस अ्मे अ्मर्थे.
 कैश, पु. (शः) माथाना आल, अ्सअ्स. [रोग, अ्मर्ष.
 कैशम, पु. (मः) आल अ्ने रोगथी अ्डी अ्मअ्मे छे ते
 कैशपक्ष, पु. (क्षः) आलनो अ्जभाव—अ्थ्यो.
 कैशपाश, पु. (शः) आलनो अ्जभाव.
 कैशपाशी, स्त्री. (शी.) अ्मोटली.
 कैशर, पु. न. (रः) रं. डेसर, कुलना र्वां, पु. (रः)
 अ्डीनुं आड. [शारा छे ते
 कैशव, पु. (वः) विष्णु, वि. (वः) वा. वं. र. अ्नेना आल
 कैशवंश, पु. (शः) अ्मोटली.
 कैशिक, वि. (कः) का. कं. अ्नेने धणु आल छे ते.
 कैशिनी, स्त्री. (नी.) अ्मोटली, संपाहुली.
 कैशिन, पु. (शी.) अ्नेने धणु आल होय ते.
 कैसर, पु. न. (रः) रं. कुलना र्वां, पु. (रः) र. नाग
 आपो, उ. अ्कुणीनुं आड.
 कैसरी, पु. (रिः) संधी.
 कैसरिन्, पु. (री.) संधी.
 कैवालन्, पु. (ली.) तपस्वी.
 कैकर्य, न. (यं.) अ्मरकपणु.
 कैटभजिन्, पु. (त्.) विष्णु.
 कैट्य, पु. (यंः) } कुंभानुं आड.
 कैड्य, पु. (यंः) }
 कैतव, न. (वं.) कपट, र. अ्जगार, उ. शशाधीरमपुं
 कैदार, न. (रं.) भेतरनो अ्थ्यो.

, ન. (કે.) } ખેતરોનો જથ્થો
 , ન. (કે.) }
 ન. (કે.) }
 ન. (વે.) એક જાતનું ઘોળું કમળ છે.
 ન. (સુ.) કુખેરનું સ્થાન, ૨. પર્વત. [મારનારા.
 ન. (તે.) આરવા, કેવટા, ઠીંવર, કોળી, માછલ
 સ્તક, ન. (કે.) } જલમુસ્તા, કુદ્રમોથા, ૨. કેવ-
 સ્તક, ન. (કે.) } ડાનું આડ.
 સ્તક, ન. (કે.) }
 ન. (લ્ય.) મુક્તિ, મોક્ષ.
 ન. (કે.) ખાલનો જમાવજથ્થો.
 ન. (દ્ય.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 ન. (કે.) એક જાતનું હરણુ છે, ૨. વરે, ૩.
 ના કરીને એક જાતનો પક્ષી છે.
 ન. પુ. (દં. દઃ) રાતું કમળ. [કોયલ કે છે.
 પુ. (લ.) કોકીળ કરીને એક પક્ષી છે જેને
 ક, પુ. (લ.) કોકીળસ્તા, તાલીમ ખાનાના ખીલ,
 ગલમુંદો. [હોય છે તે, ઢાલ.
 ન. પુ. (રં. રઃ) આડના અંદર જે પોકળાઈ
 સ્ત્રી. (વી.) નાગી ખાયડી, નમ સ્ત્રી.
 નો. (વિઃ) તીરના કમાનનો છેડો, તરવારનો
 ટોક, ૨. ઉત્કર્ષ, પ્રકર્ષ ૩. એક કરોડ.
 સ્ત્રી. (ષાં.) પંડીકા નામની વનસ્પતી છે.
 પુ. (ચાઃ) દાંતાળો, ખાટકશ, જમીન ખેડ-
 એક હથીઆર, કુળવ. [છેડો-ટોક
 નો. (વી.) તીરકમાનનું ટોક—છેડો, તરવારનો
 પુ. (ચાઃ) દાંતાળો, ખાટકશ, કુળવ, જમીન
 વાનું એક હથીઆર.
 નો. (દઃ) જે શહેરની ચોકર કોટ અને ખાઈ
 નો હોય કે જેથી કરીને દુશમાનને આવવાને
 અડધું પડે.
 સ્ત્રી. (વી.) નાગી ખાયડી, નમ સ્ત્રી.
 પુ. (રઃ) સેહેરમાંનો કુવો, વાવ.
 ન. (ઠઃ) કોહોડ, કોહોર, દાદર.
 ન. (ળઃ) ખુણો, તરવાનો વીગેરોનો છેડો-ટોક,
 સાંરંગી વીગેરે વગાડવાની કમાન.
 પુ. (વઃ) રાખશ, રાક્ષસ.
 ન. (હં.) ધનુષ્ય, કામડું.
 પુ. (વઃ) હરીક કરીને ચોખ્ખાની જાત છે તે.

કોષ, પુ. (વઃ) ક્રોધ, રીસ, કોપ. [પેદા કરેલા લોક.
 કોષક્રમ, ન. (મં.) ખલ્લદેવનો ઉપક્રમ એટલે તેણે
 કોષજ, ન. વિ. (જં.) 'ખલ્લદેવે પ્રથમ પેદા કરેલી પ્રજા.
 કોષન, વિ. (નઃ ના. નં.) રીસવાળો, તામસ, રાગીટ.
 કોષિન, વિ. (વી. વિની. વિ.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 કોમલ, વિ. (લઃ લા. લં.) કુમળું, નરમ.
 કોયોટક, પુ. (કઃ) એક જાતનું પક્ષી છે.
 કોરક, પુ. (કઃ) કળી. ન. (કં.) ૨. કંકોલ, ૩. ગવલો.
 કોરંગી, સ્ત્રી. (ગી.) નહાળી એળચી—એલચી.
 કોરૂષ, પુ. (ષઃ) હરીક કરીને જે ચોખ્ખાની જાત છે તે.
 કોલ, પુ. (લઃ) નહાનું વહાણ, હોડી, મછવો, પડા-
 વ, ન. (લં.) ૨. ખોર, ૩. કુંકર, ભુંડ.
 કોલક, ન. (કં.) કંકોલ, ૨. ગવલો, ૩. મરી, તીખાં.
 કોલદલ, ન. (લં.) નખલો.
 કોલવક, પુ. (કઃ) તાર વગરનો તંબુરો.
 કોલવહી, સ્ત્રી. (હી.) ગજ પીપળી.
 કોલા, સ્ત્રી. (લા.) ખોરડી, ખોરનું આડ, ૨. પીપળી
 કોલાહલ, પુ. (લઃ) ગોંગાટ, શોહોર.
 કોલિ, સ્ત્રી. (લિઃ) ખોરડી, ખોરનું આડ.
 કોલી, સ્ત્રી. (લી.) ખોરડી, ખોરનું આડ.
 કોવિદ, વિ. (દઃ દા. દં.) પંડીત, વીદ્વાન, સાતા, ડાહ્યો.
 કોવિદાર, પુ. (રઃ) કાંચનનું આડ.
 કોચ, ન. પુ. (ચાં. ચઃ) ખજનો, ૨. કળા, ૨. તરવારનું
 મ્યાન, ૪. એક જાતના સોગન છે, ૫. ઇંડાં, ખેદાં,
 ૬. જયકળ, ૭. શેત્રું, ૮. રૂપું.
 કોચાફલ, ન. (લં.) કંકોલ, ગવલો.
 કોચાનકી, સ્ત્રી. (કી.) પંડોળાનો વેલો, ગલકાનો વે-
 લો, પુરીઆનો વેલો. [જાતના સોગન છે.
 કોષ, ન. પુ. (વઃ) પક્ષીનાં ઇંડાં, ખેદાં, ૨. દિવ્ય, ૩. એક
 કોષ, પુ. (ષઃ) ચાહાળી, ૨. કોડી, કોહોર, કીલો, દસ્તાન.
 કોષ્ણ, વિ. (ષ્ણઃ) જરા ઉગુ, થોડુંક ગરમ.
 કૌકુટક, વિ. (કઃ) કા. કં.) દુરવેર નજર પુગાડના-
 રો, ૨. મદારી, ૩. કપટી.
 કૌંચદારણ, પુ. (ળઃ) કાર્તાક સ્વામી.
 કૌલિક, પુ. (કઃ) તરવાર, સમશેર.
 કૌલિક, પુ. (લઃ) કોહળી ચાકરીમાં નહી તેવો સુધાર.
 કૌલિક, પુ. (કઃ) કસાઈ, કસઈ, ખાટકી.
 કૌટુંબિક, વિ. (કઃ) કો. કં.) કુટુંબ વાલો, જેને કુટુંબ છે તે.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

કૌટલિક, વિ. (ક: કા. કં.) એક કુડવ અનાજ ઉપ-
 ને એવું ખેતર.
 કૌણવ, પુ. (વ:) રાખસ, રાક્ષસ.
 કૌતિક, પુ. (ક:) ભાલદાર, ભાલાથી લડનારો.
 કૌતી, સ્ત્રી. (તી.) એક ભતની મુગંધી છે જેને રેણું
 ખીજ કહે છે.
 કૌતુક, ન. (કં) આશ્ચર્ય, અભાષ્યની ભરેલું.
 કૌતૂહલ, ન. (લં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 કૌદ્રવીણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) જે ખેતરમા હરીક નામ-
 ના ચોખા ઉપજે છે તે ખેતર.
 કૌવીન, ન. (નં.) લંગોટી, ૨. વિષદંદ્રિય, ચુલ્હ, ૩. પાપ
 વિ. (ન: ના. નં.) ૪. અકાર્ય, કરવાને અયોગ્ય.
 કૌમોદકી, સ્ત્રી. (કી.) વિષ્ણુની ગદા.
 કૌમુદી, સ્ત્રી. (દી.) સાંદની
 કૌમોદકી, સ્ત્રી. (કી.) વિષ્ણુની ગદા. [તેનો છોકરો.
 કૌલટિનેય, પુ. (ય:) પતીવ્રતા છતા ભીક માગનારી જે સ્ત્રી
 કૌલટેય, પુ. (ય:) પતીવ્રતા છતા ભીક માગનારી જે
 સ્ત્રી તેનો છોકરો, ૨. ધીનાલ સ્ત્રીનો દીકરો.
 કૌલટેર, પુ. (ર:) ધીનાળ ખાયડીનો દીકરો.
 કૌલીન, ન. (નં.) કુલીનતા, ૨. પસુ, ૩. સાપ, જનાવર
 પક્ષી એવાની લડાઈ.
 કૌલેયક, પુ. (કં) કુત્રો.
 કૌશિક, પુ. (ક:) યુગળનું ઝાડ ૨. ધુવડ, ૩. વીરવા-
 માત્ર ર્ષી, ૪. મદારી, ૫. ઇંદ્ર, ૬. નોખીઓ, ૭ કુલા-
 ની જગાએ ઠેવ છે તે જાણનારો, પગી. [પડાં.
 કૌશોય, વિ. (ય: યા. યં.) રૈસમી કપડાં, રૈસમના ક-
 કૌસ્તુભ, પુ. (ભ:) વિષ્ણુનો મણી.
 ક્રકચ, ન. પુ. (ચં. ચ:) કરવત.
 ક્રકર, પુ. (ર:) કરવનું ઝાડ, ૨. એક ભતનો પક્ષી છે.
 કનુ, પુ. (તુ:) યત, જસ.
 કનુધંસિન, પુ. (સી.) મહાદેવ.
 કનુમુજ, પુ. (ક.) દેવ.
 કથન, ન. (નં.) ઠાર મારવું.
 કંદન, ન. (નં.) ૨ડવું, ૨. લઠાઈમાં લડાયક લોકોનો શેર.
 કંદિત, ન. (તં.) ૨ડવું.
 કમ, પુ. (મ:) અનુક્રમ, ૨. વિધિ, નિયોગશાસ્ત્ર.
 કમુક, પુ. (ક:) પિપ્પો, ૨. લાલ લોધ્રનું ઝાડ, ૩. પોકળ,
 સોપારીનું ઝાડ.

કમ્બેલક, પુ. (ક:) ઉટ.
 કમવિક્રાયિક, પુ. (ક:) વેપારી, વાણીયા, ઉદમી.
 કમિક, પુ. સ્ત્રી. (ક: કી.) વેચાતું લેનારો.
 કમ્ય, વિ. (ય: યા. યં.) વેચવાનો માલ—સામાન.
 કમ્ય, ન. (વ્યં.) માંસ.
 કમ્યાદ, પુ. (વ્યાદ.) રાખસ, રાક્ષસ.
 કમ્યાદ, પુ. (દ:) રાક્ષસ, રાક્ષસ.
 કમિક, વિ. (ક: કા. કં.) વેચાતું લેનારો.
 કમિ, પુ. (મિ:) ક્રોડો, કાંપળો.
 ક્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) રોગની પારખ, ૨. કર્મ, ૩. આરંભ, ૪.
 પ્રાયશ્ચીત, શિક્ષા, ૫. વીચાર, ૬. ઉપાચ્ચ, ઇલાજ,
 ૭. મજક.
 ક્રિયાવન્, વિ. (વાન્. વતી. વન્.) કામમાં રોકાએલો.
 ક્રિયાદ્વિત, ન. (તં.) કરમવીધિ એક પાણુ.
 ક્રિયાશક્તિ, સ્ત્રી. (ક્તિ:) કરમ કરવાની શક્તિ.
 ક્રીડનક, ન. (કં.) રમવાની ચીજ, જેમ પાના, ચી
 ઠી ડંડા, ખાજી વીગેરે. [રમત, ખેળ.
 ક્રીડા, સ્ત્રી. (ડા.) છોકરાંઓની રમત, ખાળકી.
 ક્રીડામૃગ, પુ. (મ:) રમવાનો લાકડાનો હરણુ.
 ક્રુચ, પુ. (ક્રુઢ.) એક ભતનું પક્ષી છે.
 ક્રુષ, સ્ત્રી. (ષ.) રીસ, ક્રાંપ.
 ક્રુષ્ટ, ન. (ષ્ટં.) ૨ડવુ.
 કૂર, વિ. (ર: રા. રં.) કકળ, નિર્દય, ૨. ભયંકર. [શામાન
 ક્રેતવ્ય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) વેચાતું લેવાની ચીજ—માલ.
 ક્રેય, વિ. (ય: યા. યં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ક્રોઢ, પુ. (ઢ:) કુકર, ભુંડ. ન. સ્ત્રી. (ઢં. ઢા.) છાતી.
 ક્રોધ, પુ. (ધ:) રીસ, ક્રોપ. [૨-તાવ આવે છે તે
 ક્રોધજ્વર, પુ. (ર:) દીલમારીસ આભ્યાથી જે બુખ
 ક્રોધન, વિ. (ન: ના. નં.) રીસાએલો, ક્રોધી, ક્રોપશીલ
 ક્રોટ્ટ, પુ. (ટ્ટ.) શીઆલ, લોકડી.
 ક્રોટ્ટવિન્ના, સ્ત્રી. (ન્ના.) ડવલો, પીકવણુ. [સ્ત્રીભતી
 ક્રોષ્ટી, સ્ત્રી. (ષ્ટી.) સરેદભોઈકોહવું, ૨. શીયાળ
 ક્રૌચ, પુ. (ચ:) એક ભતનો પક્ષી છે.
 ક્રૌંચદારણ, પુ. (ણ:) કાર્તિકસ્વામી.
 ક્ષમ, પુ. (મ:) નખલાઈ, નાતવાળી.
 ક્ષમય, પુ. (ય:) નખલાઈ, નાતવાળી.
 ક્ષિન્ન, વિ. (ન્ન: જ્ઞા. જ્ઞં.) ભીંગુ, લીલાસવાળું. [હાયતે
 ક્ષિન્નાક, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) ચીપો, જેનામાં અચીપ

वि. (हृत्.) ञेनुं मन कायुं ते.
 वि. (तः ता. तं.) दुःप्य थम्पेला, पेहवाल थ-
 लो, उलेस पामेला.
 न, वि. (नः ना. नं.) दुःप्यथी पेन्नार थम्पेला.
 (छः छा. छं.) दुःप्यथम्पेला, र. म्मागलो पेले
 उलट पेलावुं.
 न. (कं.) ञेडीमध, मीडुंडोष्ट.
 ग, स्त्री. (का.) गणीनु आड, गणी.
 पु. (वं. कः) नपुसक, छीन्डे, (वि. (वः वा.
 भरदध वगरनो, पराक्रम वगरनो.
 (शः) दुःप्य.
 वि. (दः दा. दं.) छ्ण्ण म्मापनाई, दुःप्य म्मा-
 हं. [दुर करनाई.
 न, वि. (नः ना. नं.) छ्ण्णदुर करनाई, दुःप्य
 न्, वि. (गी. गिनी. गि.) दुःप्य लोगनारो.
 , वि. (भाकः) उपलो सप्पे ञुवे.
 (मं.) ईकसुं. [सतारनो म्मवाळ करवे.
 (णः) म्मवाळ करवे, तंभोरानो, -सारंगीनो-
 न. (नं.) उपलो शप्पे ञुवे.
 वि. (तः ता. तं.) पुपु पाकेलुं. [नो म्मवाळ.
 (णः) सारंगी-तंभोरि-तांभिस, शतारवीगेरो

क्ष.

(णः) धडीक, र. डीकरो म्माव्याथी ञे पु-
 व करेछे ते. न. पु. (णं. णः) पेपार वगरनी
 त, म्मशता पेसी रेडेवुं
 स्त्री. (दा.) रात.
 (नीं.) क्षरे मारवुं.
 स्त्री. (भा.) वीळणी, विधुधता.
 (नं.) लोडी.
 वि. (शः शा. शं.) ञेनु पुन थध सुकथुं ते.
 वि. (तः ता. तं.) ञेनु थ्रह्मायारी वत ञपु
 छे ते.
 (चा.) सारथी, गाडी हांकनारो, गाडीवान;
 वनीनी स्त्रीने शुद्रना संयोगथी पेदा थम्पेला
 उ. दासपाप.
 (यः) क्षनी, स्त्री. (या. याणी.) क्षनीनी स्त्री.
 स्त्री. (यी.) क्षनीनी स्त्री.

क्षंनु, वि. (ता. ती. तू.) सहनशील, सोसिक.
 क्षपा, स्त्री. (पा.) रात.
 क्षपाकर, पु. (रः) मंद्र, म्मां.
 क्षपान्वय, पु. (यः) रातनो शे-छेवट-छेडा.
 क्षम, वि. (मः मा. मं.) योग्य, शक्त, र. समर्थ, उ.
 हित, ४. मित्र, दोस्त.
 क्षमा, स्त्री. (मा.) पृथ्वी, र. क्षांति, सहनता.
 क्षमिनु, वि. (ता. ती. तू.) सहनशील, सोसिक.
 क्षमिन्, वि. (मी. मिनी. मि.) सहनशील, सोशीक.
 क्षय, पु. (यः) नाश, र. प्रलय, उ. क्षयशेग, ४. धर.
 क्षयिष्णु, वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णुः) सडवाळोग.
 क्षव, पु. (वः) छींक, र. कापो साप, उ. काणी राध.
 क्षवथु, पु. (थुः) पोकलो, डोसो.
 क्षांत, वि. (तः ता. तं.) शांतकरेल.
 क्षांति, स्त्री. (तिः) सहन करवुं, क्षमा, दया.
 क्षार, पु. (रः) भस्म, काय, पांगड पारो.
 क्षारक, पु. (कः) डुलनी कणी, कणीनो ञथ्यो.
 क्षारकदम, पु. (मः) म्मेक नरक छे.
 क्षारमृत्तिका, स्त्री. (का.) पारी माठी, पालु.
 क्षारित, वि. (तः ता. तं.) लोकांमे डपके दीधिल.
 क्षिति, स्त्री. (तिः) पृथ्वी, र. निवास, वसतिस्थान,
 उ. नाश, ४. म्मेक वपत छे.
 क्षितिवृत्तिमत्, वि. (मान्. मती. मत्.) सोसिक, प्म-
 वा ञेग, सहनशील, थंजे, शांत.
 क्षिपा, स्त्री. (पा.) प्रेरणा, छोडवुं, ईकपु.
 क्षिष्णु, वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णुः) नीराकरणु करनारो.
 क्षिप्त, वि. (प्तः प्त. प्तं.) प्रेरणावापुं, छोडेल, ईकडेल.
 क्षिमु, वि. (मुः मुः मुः) नीराकरणु करनारो.
 क्षिमं, व. ञलदी, शीघ्र म्मे म्मथें.
 क्षिया, स्त्री. (या.) नाश.
 क्षीणमन, वि. (नः ना. नं.) ञेनो पैसो गयो ते.
 क्षीणसुकृत, वि. (तः ता. तं.) ञेनु पुन थध सुकथुं छे ते.
 क्षीर, न. (रं.) दुध, र. पालुनी, ञप.
 क्षीरविदारी, स्त्री. (री.) कापूं भोडकेडोणुं.
 क्षीरशुक्का, स्त्री. (का.) सईद भोड डोडणुं.
 क्षीरोदतनया, स्त्री. (या.) लक्ष्मी, लप्पमी.
 क्षीरोत्सवतनया, स्त्री. (या.) लक्ष्मी.
 क्षीरानी, स्त्री. (नी.) दुधी नामणी वनरपती छे.

THE UNIVERSITY OF MUMBAI LIBRARY

क्षीरिका, स्त्री. (का.) क्षीरिणीनुं आऽ.
 क्षीरोद, पु. (दः) क्षीरे समुद्र.
 क्षीव, वि. (वः वा. वं.) मत्त, छाकटो, दाइ पीधिल.
 क्षुत्, न. (तं.) छीक.
 क्षुताभिजनन, पु. (नः) काणो साप, २. काणी राध.
 क्षुत्, स्त्री. (त्.) छीक. [छे ते.
 क्षुन्क्षाम, वि. (मः मा. मं.) जेने लुकथी मज थध
 क्षुत्तृपरीत, वि. (तः ता. तं.) लुप्पवालो, लुप्पो.
 क्षुत्तृब्रुव, वि. (वः वा. वं.) लुक ज्मने तरसज्मेथी छ-
 ल जेने थछे ते.
 क्षुद्र, वि. (द्रः द्रा. द्रं.) अप्पील, कृपण, २. क्रूर, ३
 अथम ४. निकृष्ट, ५. अल्प, -हात्रु, ६. दरिद्री
 क्षुद्रघटिका, स्त्री. (का.) धुगरा, धुगरी.
 क्षुद्रशेख, पु. (खः) -हानो संप.
 क्षुद्रा, स्त्री. (द्रा.) रींगण्णी, २. जेने ज्मेक अवयव
 ज्मेाछुं होय ते, ३. नदी, नायनारी स्त्री, ४.
 मधमाप्प, ५. वेशा, कलवातन, ६. हींसा,
 ७. माप्प.
 क्षुभ्, स्त्री. (ध्.) लुप्प, क्षुधा.
 क्षुधा, स्त्री. (धा.) लुप्प, क्षुधा.
 क्षुधाहित, वि. (तः ता.तं.) लुकथी छल थज्मेलो.
 क्षुधाभिजनन, पु. (नः) काणो साप, २. काणी राध.
 क्षुधित, वि. (तः ता.तं.) अलुक्षित, लुप्पं, लुप्पुं, अपासी.
 क्षुप, पु. (पः) जे आऽणी आणी तथा सुणीआ नाहा-
 ना होयछे ते.
 क्षुमा, स्त्री. (मा.) अप्पसी.
 क्षुर, पु. (रः) अस्तरो, २. कोलस्तो, कोलसुंदो.
 क्षुरक, पु. (कः) तीलया, तीलक पुष्प.
 क्षुरभाराम, वि. (भः भा. मं.) अशतराणी धार जेपु
 तेज वाणुं तथा यणक पुं.
 क्षुरप्र, पु. (प्रः) ज्मेक जगतनुं पाए छे.
 क्षुरिन्, पु. (री.) हजम.
 क्षुल्लक, वि. (कः का. कं.) नीय, हलको, अल्प.
 क्षल, न. (लं.) जेतरे, २. पायडी, पोतीकी स्त्री, ३.
 शरीर, ४. सीङ्गु स्थान. [प्रवीण.
 क्षलज, पु. (जः) आत्मा, ज्वात्मा. वि. (जः जा. जं)
 क्षलाजीव, वि. (वः वा. वं.) जेतीवाडी करीने पोतीकुं
 गुञ्जरा न करनारो.

क्षेपण, न. (णं.) प्रेरण, २. छेऽपुं, क्रेकपुं.
 क्षेपणी, स्त्री. (णी.) हल्लेसुं—सो.
 क्षेपिष्ठ, वि. (ष्ठः ष्टा. ष्टं.) धल्लुंज जलदी.
 क्षेम, न. पु. (मं. मः) कल्याण, पु. (मः) कीरमाणी
 अण्णमो, २. मणेली यीज्जने शायवी राप्पी.
 क्षैव, न. (वं.) जेतरेनो ज्जथो, जेतरेनो ज्जमाव.
 क्षोणीतल, न. (लं.) पृथ्वीणी सपाठी.
 क्षोद, पु. (दः) योड, लुंको, धुण, सुरो.
 क्षोददृष्ट, वि. (ष्ठः ष्टा. ष्टं.) धल्लुंज -हात्रुं.
 क्षोम, न. पु. (मं. मः) माणो, मज्जो, मेडी.
 क्षोणी, स्त्री. (णी.) पृथ्वी.
 क्षौद्र, न. (द्रं.) मध. [कपडु, ३. सएणुं कपडुं.
 क्षौम, न. पु. (मं. मः) माणो, मज्जो, मेडी, २. रैसमी
 क्षौर, न. (रं.) भुंउण, हजमत्त.
 क्षौरपव्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) ज्मती तेज वाणुं, २.
 * ज्मती कडणु. [थीआर.
 क्षुत्त, वि. (तः ता. तं.) धारवाणुं शस्त्र, तेजवाणुं ह-
 क्मा, स्त्री. (क्मा.) पृथ्वी.
 क्षुत्तमुक्, पु. (क्.) राज.
 क्षुत्तमृत्, पु. (त्.) पर्यत, दुंगर, पहड, २. राज.
 क्षेड, पु. (डः) जेहेर, विप.
 क्षेड, स्त्री. (डा.) सिंहनाद, सहीना अवाज, २. स
 हीना अवाज जेपो लडाजि लोक करेछे ते, ३.
 पांजरसाइ जे वासणी यीप करेली होयछे ते
 क्षेडित, न. पु. (तं. तः) सिंहनाद, सिहीना अवाजशेर
 क्षेडिका, स्त्री. (का.) रमत.
 क्षेडित, न. (तं.) रमत.
 क्षेडव्या, स्त्री. (व्या.) रमत.
 ख.
 खणखणायमाण, वि. (णः णा. णं.) अणुअणु अवाज
 करीने वागवाणुं.
 ख, न. (खं.) छंद्रीय, २. आकाश, आसमान, ३.
 देवलोड, ४. हर्ष, ५. अणुभव.
 खक्खट, वि. (टः टा. टं.) कडणु. [तीड, ५. देव
 खग, पु. (गः) पक्षी, २. पाणु ३. सुयं, सुरज, ४
 खगेश्वर, पु. (रः) गरुड.
 खजाका, स्त्री. (का.) कडडी.

ગ. (જ: જા. જં.) લંગડો, ખેડો.
 ગુ. (ન:) એક જાતનું પક્ષી છે.
 ગુ. (ટ:) ઉપલો શબ્દ જ્યુષો.
 ગ. (ટ:) અંધકૃપ, પુરેલો કૃષો, ૨. ધાસ, ૩.
 ૪. પ્રહાર, કુહાર.
 ગ્ની. (ઢા.) પલંગ, ઢોલીઓ, ખાટલો.
 ગ્. (ઙ:) તરવાર, સમથેર, ૨. ગેડો.
 ગ્ની. (ઙ્ની:) તરવાર, સમથેર.
 ગુ. (લં. જ:) કકડા, કટકા, પુકડા.
 ગુ. (શુ:) મહાદેવ.
 ગ. (ર:) ખાંડ.
 ગુ. (ર:) ખેરનું ઝાડ.
 ગ્ની. (રી.) લાભપુ કરીને ઝાડછે જેને હૃથ
 ડકાડ્યાથી તેના પાંદડા અંધ થાયછે તે.
 ગુ. (ત:) સુર્ય, સુરજ, ૨- કાળખો.
 ગુ. (ક:) ઉંદર.
 ગ્ની. (નિ:) રત્નળી ખાણ, જબ્હેરની ખાણ.
 ગ. (ત્વં.) કોદાળી, કંહાડો.
 ગુ. (ર:) પોકળ, સોપારીનું ઝાડ.
 ગ. (ર: રા. રં.) ધણું ગરમ, ગુ. (ર:) ગધેડો.
 ગ. (ન: ના. નં.) સીકા નાકવાળો.
 ગ. (જા.) એક જાતનું સાક છે, જેને
 જવણુ, કાનફેડી કહે છે.
 ગ્ની. (રી.) અગેડાનું ઝાડ.
 ગ્ની. (શા.) અજભાદ.
 ગ. (રં.) રૂપું.
 ગ્ની. (ઙ્ઙ:) ખરસવું, ખસ, ખજવાળ, ચેળ.
 ગુ. (ર:) ખજુરી, ખજુરનું ઝાડ, ન. (રં.) રૂપું.
 ગ્ની. (રી.) એક જાતનું ધાસ છે, ૨. ખ-
 શી, સીદી.
 ગ. (કિ: કાં. વં.) ઠીંગણો, -હાનો.
 ગુ. (ટ:) ચારસો ગામનું સંસ્થાન. [નારો.
 ગ. (લ: લા. લં.) દુષ્ટ, દુર્જન, ખેમાં વેર લાવ-
 ગુ. (તિ:) ખોડકું, તાલપેટી, વાળવનાનું.
 ગુ. (પૂ:) ઝાડલી પકરનારો, ઝાડનારો તથા લીપનારો.
 ગુ. (ન:) લગામ. [લગ્ને જમાવ.
 ગ્ની. (ની.) ધણી ખાંડણી, ધણા ખલ, ખ-
 ગુ. ન. (ન: નં.) લગામ.

યલુ, ય. નિષધ, વાક્યાલંકાર, જ્ઞાસા, અનુનય,
 સાંત્વન એ અર્થે. [ખુટો, મેઠ.
 યલેદાર, ન. (ર.) ઢોરોને બાંધવાસાંઝે દોટલો થાંભલો,
 યજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્યા.) ખલનો જમાવ-જ્યથો.
 યાત, ન. (તં.) વાવ, જહાનું સરોવર.
 યાદિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખાધેલ.
 યાનિ, સ્ત્રી. (નિ:) જબ્હેરની ખાણ, રત્નળી ખાણ.
 યાર, ગુ. સ્ત્રી. (ર: રી. રિં.) દોહોડ મણનું વજન.
 યાકાર, ગુ. (ર:) ગધેડાનો શબ્દ-શાર-અવાજ.
 યારીક, વિ. (ક: કા. કં.) જે ખેતરમાં દોહોડ મણ
 અનાજ વાવ્યું તે.
 યિલ, વિ. (લ: લા. લં.) હલવતે અગર ખીજ કોઈ-
 ખી ચીજથી નહી ખોલું એવું ખેતર, વગર ખે-
 ડેલું ખેતર.
 યુર, ગુ. (ર:) નખલો, ૨. ધોડાનો ખર, ખડી-ખરી.
 યુરણસ્, વિ. (ળા:ળા:ળં.) ખીક લાગે એવા નાકવાળો.
 યુરણસ, વિ. (સ: સા. સં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુષો.
 યુરમ, ગુ. (મ:) એક જાતનું ખાણ છે.
 યુલક, વિ. (ક:કા.કં.) ગીચ, પામર, હલકું, નહાનું.
 યેટ, વિ. (ટ: યા. ટં.) અધમ, નિકૃષ્ટ, નીચ.
 યેટક, ગુ. (ક:) ખેડું, ખેડું ગામ, ગામકું, ૨. ઢાલ.
 ય્યાત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રખ્યાત, પ્રસિદ્ધ.
 ય્યાતગર્હણ, વિ. (ળ: ના. નં.) નિંદીત, નિંદેલો.
 ય્યાતિ, સ્ત્રી. (તિ:) પ્રખ્યાતી, પ્રસિદ્ધ પાણી.

ગ.

ગગન, ન. (નં) આકાશ, આસમાન.
 ગગનપરિધાન, વિ. (ન: ના. નં.) નાગો.
 ગંગા, સ્ત્રી. (ગા.) ભાગીરથી.
 ગંગાખર, ગુ. (ર:) મહાદેવ.
 ગજ, ગુ. (જ:) હાથી.
 ગજારિ, ગુ. (રિ:) મહાદેવ.
 ગજતા, સ્ત્રી. (તા.) હાથીનું ટોળું, હાથીનો જ્યથો,
 હાથીનો જમાવ.
 ગજમક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) સાલધનામનું ઝાડ.
 ગજમઘ્યા, સ્ત્રી. (ઘ્યા.) સાલધનામનું ઝાડ.
 ગજાનન, ગુ. (ન:) ગણપતી, ગણેશ.
 ગંજા, સ્ત્રી. (જા.) પીકુંદારની ડુકાવ, ૨. ખારો દરીયો.

THE UNIVERSITY OF MUMBAI LIBRARY

ગઢુ, પુ. (ઢુઃ) ગળાનું હાડકું, ૨. પીઠના હાડકાં, ૩. ભાઈ/માનો કીડો, ૪. વાસણ, વિ. (ઢુઃઢુઃઢુઃ) ખુંધો.
 ગઢુલ, વિ. (લઃ લઃ લં.) ખોંદો, ખુંદો.
 ગળ, પુ. (ળઃ) કીરમાણી અજમા, ૨. જથ્થો, જમાવ, ૩. મહાદેવનો સેવક, ૪. માયા.
 ગળક, પુ. (કઃ) ન્યોતિષી, જોશી.
 ગળનીય, વિ. (યઃ યા. યં.) ગણલાએક.
 ગળરાત્ર, ન. (ત્રં.) રાતનો જથ્થો, રાતનો જમાવ.
 ગળરૂપ, પુ. (વઃ) આકડાનું ઝાડ.
 ગળહાસક, પુ. (કઃ) કીરમાણી અજમા.
 ગળાશ્વિપ, પુ. (વઃ) ગણપતી, ગણેશ, ગળનંદ.
 ગળિકા, સ્ત્રી. (કા.) જાળુ કુલ, ૨. વેશ્યા, કળવાતણ, ૩. હાથણી.
 ગળિકારિકા, સ્ત્રી. (કા.) નરવેલનું ઝાડ.
 ગળિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ગણેલ.
 ગળેય, વિ. (યઃ યા. યં.) ગણવા લાયક.
 ગંઢ, વિ. (યઃ યા. યં.) ગાલ. [કેહેછે.
 ગંઢક, પુ. (કઃ) એક જાતનું માછલું છે જેને ગર
 ગંઢકારી, સ્ત્રી. (રી.) લાજલુ.
 ગંઢકાલી, સ્ત્રી. (લી.) લાજલું
 ગંઢીર, પુ. (રઃ) કડવું સુરણ.
 ગંઢપદ, પુ. (વઃ) અજશીયુ.
 ગંઢપદી, સ્ત્રી. (દી.) નહાના અજશીઆં.
 ગંઢૂષા, સ્ત્રી. (ષા.) મોઢીદુટી, ૨. કોગણો.
 ગતજ્ઞમ, વિ. (મઃ મા. મં.) જેનો થાક ગયો તે, જેનો થાક ઉતરી ગયો તે.
 ગતજ્ઞપ, વિ. (પઃ પા. પં.) નકટ, નિર્લજ્ઞ.
 ગતમ્બી, વિ. (મ્બીઃ મ્બીઃ મ્બિ.) ખીક વગર, નિર્ભય.
 ગતવૈર, વિ. (રઃ રા. રં.) જેનો વેર ગયો તે.
 ગતસાધ્વસ, વિ. (સઃ સા. સં.) ખીકવગર, નિર્ભય.
 ગતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) જવું.
 ગતિસૌહદ, વિ. (દઃ દા. દં.) માયા વગરનો.
 ગતાશ્વિ, વિ. (શ્વિઃ શ્વિઃ શ્વિ.) જેનું દુઃખ ગયું તે.
 ગતાલીક, વિ. (કઃ કા. કં.) સાચ્યો, ખરો.
 ગતોદ્દેગ, વિ. (ગઃ ગા. ગં.) સુખી.
 ગદ, પુ. (રઃ) રોગ.
 ગદામૂત્, પુ. (ત્) વિષયુ.
 ગદ્ય, ન. (ઘં.) ગાથા, સાદી ધ્યાનત, નસર.

ગંઢી, સ્ત્રી. (ત્રી.) ખજાણી ગાડી. [૪. સંખંધ, પ.
 ગંધ, પુ. (ષઃ) સુગંધ, ખુશબો, ૨. હર્ષ, ૩.
 ગંધક, પુ. (કઃ) ગંધક.
 ગંધગ, વિ. (ગઃ ગા. ગં.) વાસ લેનારો, ૨. ખુશબો.
 ગંધકુટી, સ્ત્રી. (ટી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 ગંધન, ન. (નં.) ઉચ્છાવ, ૨. હીંસા, ૩. સુચ.
 ગંધનાકુલી, સ્ત્રી. (લી.) મુંચુસ વેણા.
 ગંધકલી, સ્ત્રી. (લી.) વાધેટીનું ઝાડ, ૨. ચંપાની.
 ગંધમાદન, ન. પુ. (નં. નઃ) એક પહાડ છે.
 ગંધમુચ્છી, સ્ત્રી. (ચી.) છઠ્ઠુંદર.
 ગંધમુલી, સ્ત્રી. (લી.) કપુરકાચરી, આંખાહળદ.
 ગંધરસ, પુ. (સઃ) ખોળ, રક્ષાખોળ.
 ગંધર્વ, પુ. (ર્વઃ) કસ્તુરીમૃગ, ૨. દેવનાગંધર્વ
 ખેડો, ૪. જન્મ મરણા જે પ્રાણી આભ્યાં
 પ. કોયળ જાતના પક્ષીમાનો નર, ૬. મ
 ગંધર્વહસ્તક, પુ. (કઃ) એરંડાનું ઝાડ.
 ગંધવહ, પુ. (હઃ) પવન, વાયુ, વા.
 ગંધવહા, સ્ત્રી. (હા.) નાક.
 ગંધવાહ, પુ. (હઃ) નાક.
 ગંધસાર, પુ. (રઃ) મૈલાગીરી સુખાડ.
 ગંધાદમન, પુ. (સ્મા.) ગંધક.
 ગંધાજ્ઞલ, ન. (જ્ઞં.) એક જાતનું દરદ છે જેથી
 નો વાસ નહી આપે તે.
 ગંધિક, પુ. (કઃ) ગંધક.
 ગંધિની, સ્ત્રી. (ની.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 ગંધાન્તમા સ્ત્રી. (મા.) દારૂ, મધ, શરાબ
 ગંધાલિ, સ્ત્રી. (લી.) આગમાખ-ખી.
 ગમસ્તિ, પુ. (સ્તિઃ) કીરણ.
 ગંધારી, સ્ત્રી. (રી.) શિવણીનું ઝાડ.
 ગમીર, વિ. (રઃ રા. રં.) ગંભીર, ખોલ, ઉંડું.
 ગંમીરપુરુષસ્વન, વિ. (નઃ ના. નં.) પુરુષ જેવો જેવો
 હદ-અવાજ છે તે. [નીધ
 ગંમીરવેધ, વિ. (ધઃ ધા. ધં.) ભેદ કરનાર, કાપ
 ગંમીર, સ્ત્રી. (રા.) એક જાતનો હેડકીનો રોગ
 ગંમીર, વિ. (રઃ રા. રં.) ખોલ, ઉંડું.
 ગમ, પુ. (મઃ) જવું, ગતી.
 ગમન, ન. (નં.) જવું, ગતી. [વ
 ગમ્ય, વિ. (મ્યઃ મ્યા. મ્યં.) મળવાલાયક, પ્રાપ્ત

(कं.) ल्हुरे.
 नी. (री.) अक जतनी वनस्पती छे.
 (घ: घ्रा. घं.) धाखुंमोटुं.
 (री.) अक जतनी वनस्पती छे.
 (ड:) गरड, विषयुनुं वहन.
 पु. (ज:) विषयु. [गाडी हाकनारो.
 पु. (ज:) अरखनामनो सुरज्जो सारधी-
 (त्.) पांय, पर.
 पु. (मन.) गरडपक्षी, अक जतनुं पक्षीछे.
 (री.) जे वासलुमां दही धोपेछे ते.
 (तं.) मेधगर्जना, गगडाट, पु. (त:) म-
 हाथी.
 (ः) काखु, पाडो.
 (भ:) गर्धोडा. [पिपरी केहेछे ते.
 (ड:) अक जतनुं आड छे जेनेलापी
 (न: ना. नं.) लालयु, लोभी.
 (म:) पाणक, छोकरां, अर्या, २. जडर,
 गर्भस्थान.
 (क:) जीभाणामा पेहेरेकी भाया.
 (त्रि:) अट्टु रंभाअलुं.
 न. (रं.) साहली, धरनो वयलो भाग.
 पु. (य:) गर्भस्थान, कुप.
 (णी.) लारेवागो स्त्री.
 (कं.) अक जतनुं धान्य छे.
 (खं.) निंदा, अदगोभि.
 (घं.) हां. घं.) निच, अराय, नीय.
 वि. (दी, दिनी. दि.) अराय वात भोवनारो.
 लं) गणो, २. अर, ३. दोरकुं, ४. अुंदर,
 लथी, ६. वांसपी. [लटकेछे ते.
 पु. (क:) अणदना गणहेडण जे आंयुं
 (का.) जे वासलु हेडण काखु पाडीने
 पाखी रैहेडवा साई करेछे ते.
 (तं: ता. तं.) गणेलुं, अउंलुं.
 (व्या.) गणानो जभाव.
 (य:) अक जतनो जंगली अलद छे
 केहेछे. [ना शीगाडा.
 (अं.) अणदनुं अणदनुं, अिस-

गवाक्षी, स्त्री. (क्षी.) कुंउण नामनुं कुणछे.
 गवीन, वि. (न: ना. नं.) जे जगोअे आगण गाय
 हती ते स्थान.
 गवीश्वर, पु. (र:) गायनो धएषी.
 गवेडु, स्त्री. (डु:) कसडनुं आड, कसडना पीज.
 गवेडुका, स्त्री. (का.) उपलो शपद ज्युवे.
 गवेधु, स्त्री. (धु:) उपलो शपद ज्युवे.
 गवेधुका, स्त्री. (का.) उपलो शपद ज्युवे.
 गवेषण, न. (णं.) शोधकरवे, शोधपुं.
 गवेषणा, स्त्री. (णा.) धर्मनो शोध करवे.
 गवेषित, वि. (त: ता. तं.) शोधल.
 गव्य, वि. (व्य:व्या.व्यं.) गायनुं छाए, दुध, दही वीगेर.
 गव्या, स्त्री. (व्या.) धएषी गाय.
 गव्यूत, न. (तं.) पे गाठ.
 गव्यूति, स्त्री. (ति:) उपलो शपद ज्युवे.
 गहन, न. (नं.) जंगल, वि. (न: ना. नं.) दुरनो देश.
 गहर, न. (रं.) पहाडमाणी ज्युणी गोक्ष, ज्युणी
 कोतर. [४. कातिकस्वामी.
 गांगेय, न. (यं.) सोनु, २. पीडनो कोटे, ३. लीधम.
 गांगेरुकी, स्त्री. (की.) नहानी सीकनी नामनुं आडछे.
 गाद, व. अतीस, अतीशय, अत्यंत.
 गाणिक्य, न. (क्यं.) पेशानो जभाव.
 गांडिव, न. पु. (वं. वः) अणुननु धनुष्य.
 गांडीव, न. पु. (वं. वः) उपलो शपद ज्युवे.
 गाव, न. (वं.) देह, शरीर, २. हाथीनी आगलीजंग.
 गावकरान, वि. (न: ना. नं.) अंडीअो नयणा करनाई.
 गालानुलेपनी, स्त्री. (नी.) वटखु.
 गान, न. (नं.) गायन.
 गांती, स्त्री. (ती.) गाडी.
 गांधार, पु. (र:) गायनना सात सुरमानो अक सुर.
 गांधेय, पु. (य:) विधाभीत्र शिषि.
 गायत्री, स्त्री. (त्री.) वेदमंत्र, २. अेरनु आड.
 गारुन्मत, न. (तं.) पाणु, पाना.
 गार्मक, नं. (कं.) गजोआधिना डीकरानो जभाव.
 गार्मिण्य, न. (ण्यं.) लारेवासी स्त्रीनो जभाव.
 गार्हपत्य, पु. (र:) अक जतनो देवता.
 गांलत्र, पु. (वः) गालवर्षि, २. लोअनुं आड.
 गिरा, स्त्री. (रि.) सरस्वती, वाएषी.

THE UNIVERSITY OF MUMBAI LIBRARY

गिरि, पु. (विः) ५६५, २. मलयं. [छि.]
 गिरिकर्णी, स्त्री. (गीः) विप्लव्यं क्रंतानामणी वनरपती
 गिरिका, स्त्री. (का.) ७६२डी.
 गिरिज, न. (जं.) अम्बक, शीलाश्रित.
 गिरिजामल, न. (लं.) अम्बक.
 गिरिमल्लिका, स्त्री. (का.) कुडानु आड.
 गिरिवा, पु. (वाः) महदिव.
 गिरिवा, पु. (वाः) उपलो शब्द श्रुयो.
 गिर, स्त्री. (गीः) सरस्वती.
 गिलिन, वि. (तः ना. तं.) आधिल, आधिलुं.
 गीन, न. (तं.) गायन, वि. (तः ना. तं.) गम्भेलुं.
 गीणं, वि. (णं. गां. णं.) स्तुती अधिल.
 गीणि, स्त्री. (णिं.) गणं, गणीजुं.
 गीर्वाण, पु. (णः) देव.
 गीरिज, पु. (वः) महादेव.
 गीर्वाण, पु. (णः) उपलो शब्द श्रुयो.
 गीष्वाति, पु. (तिः) देवनो उरु, 'व्रहस्पती.
 गुग्गुल, पु. (लः) गगलनु आड. [डि, कुंडो.]
 गुह, पु. (हः) अतरीस लडीने भोतानो हार, श्रु-
 गुहक, पु. (कः) धुलना मुमक.
 गुहार्भ, पु. (भः) येवीस लडीने भोतानो कुंडो.
 गुंजा, स्त्री. (जा.) अलोडी.
 गुंडित, वि. (तः ता. तं.) धुणवण गेलुं, लपेटेलुं.
 गुड, पु. (डः) वर मरी गयापछी पीज भायुस थ-
 की थम्भेला डीकरे, गोल.
 गुडपुष्प, पु. (पुः) भोवडानु आड.
 गुडफल, पु. (लः) अम्भेलेनु आड.
 गुड, स्त्री. (डा.) युवर, २. गरेल.
 गुडी, स्त्री. (डी.) उपलो शब्द श्रुयो.
 गुटची, स्त्री. (ची.) गरीण.
 गुडूची, स्त्री. (ची.) उपलो शब्द श्रुयो.
 गुण, पु. (णः) रसेलम्भो, २. तीरकमानणी दोरी,
 ३. भायुसना येवीस युष्.
 गुणकाक, पु. (कः) युष्काकरमा युष्वानो न् अंक ते.
 गुणगद्गु, वि. (धुः धुः धुः) सारा युष्णीने धिश्छा
 करेछे ते.
 गुणव्याभास, पु. (सः) श्रवणं, श्रवणर, श्रवणानी.
 गुणवैचित्र्य, न. (त्र्यं.) युष्णी अम्भेलेनी ते.

गुणमुक्, वि. (मुक.) युष् लेनासो, पीजनी
 न्नेधने युष्ती यनारो, २. युष्वम्भो.
 गुणवृक्षक, पु. (कः) वहायुनो डेव, २. कुवो.
 गुणहीन, वि. (नः ना. नं.) सुरप्, विद्यावगरे
 गुणात्मन, वि. (त्मा. त्मा. त्मा.) युष्वान, युष्
 रा युष्वाणो.
 गुणित, वि. (तः ता. तं.) युष्लो, युष्काकर
 गुणेश, वि. (शा. शा. वां.) युष्ली, युष्वंत, ५
 अम्क ५६५ छे.
 गुण्येव, वि. (तः ता. तं.) वीदवान, हुसीआर
 गुद, न. (दं.) गांड.
 गुंड, पु. (दः) अम्क जतनु धासछे.
 गुडा, स्त्री. (दा.) नागरभोथा, २. वाधेटीनुं
 मुम्बर, न. (रं.) अम्क जतनो पेटमानो रोग
 गुप, वि. (पः मा. सं.) भोडुं, २. संभायेलुं, रक्षायु
 गुप्ति, स्त्री. (पिः) रक्षायु, संभायेलुं, २. भाय
 पंटीआनो, पुरंग
 गुफित, वि. (तः ता. तं.) युधेलुं.
 गुफ, पु. (फः) युधयुं, २. आणुपंद.
 गुफित, वि. (तः ता. तं.) युधयुं.
 गुस्ण, न. (णं.) उद्योग करेवो.
 गुर, पु. (रः) 'व्रहस्पती, वेदशास्त्र शीम्नानी
 गुरूचम, पु. (मः) सारो उरु.
 गुर्वयं, वि. (यं. र्थां. यं.) न्नेनो अर्थ भोडो ते
 गुर्वयंगहर, वि. (रः रा. रं.) न्नेनो अर्थ
 भोल-जोडो ते.
 गुर्वीणी, स्त्री. (णी.) भारेवासी स्त्री.
 गुक्क, पु. (कः) धुटी, पगणी धुटी.
 गुम्भ, पु. (म्भः) लशकरनो भाग, २. हार
 गाडी, ४. धोडा, ५. आडी, ६. कीलो,
 लो, ८. रोग, ९. ६. कवाधत, १
 (स्त्री) तंयु ११. आडी.
 गुम्भिनी, स्त्री. (नी.) कुलाम्भेला वेलो.
 गुनाक, पु. (कः) सोपारीनु आड.
 गुह, पु. (हः) कातिकसमी.
 गुहा, स्त्री. (हा.) डोतर, गोडा.
 गुहाशय, पु. (यः) गोडाभा अम्भेला रेहेनानी
 भा रेहेनारी.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

ગો. છાત્ર, ગુપ્ત, ૨. વિષય ઇન્દ્રિય, ૩. દે-
 વુ. (શ્વ:) કાછવો.
 (ક:) પક્ષી, ૨. કુખેરનો દાસ.
 વુ. (ર:) કુખેર.
 ઃ: દા. દં.) ગુપ્ત, છાત્ર.
 (ન.) સાપ.
 . (વ:) ચાર પુરૂષ, ખેપાયો, જાસુદ, પે-
 , કાસદ. [છિ તે.
 (ત્વિ: ત્વિ: ત્વિ.) જોનો પરાક્રમ ગુપ્ત-છાત્રો
 (યં. યં:) ગુ, વિષ્ણુ.
 .) ગુ, વિષ્ણુ.
 (નં.) ઉદ્દોગ કરવો.
 (ક:) સોપારીનુ ગ્રાડ.
 ન:) લસણ.
 ધુ: ધુ: ધુ.) લોભી, લાલચુ.
 ઃ:) ગીધાદ, ગીધ.
 . (સી.) ભંગનુદરદ. કિંદ, વુ. (શિ:) કુકર.
 (શિ:) એકવાર વ્યાખ્યાની ગાય, ૨. કુકર
 .) ધર, ૨. બહારી, ૩. નામ.
 જી. (શ્વ.) ગીલોડી, ધલોડી.
 સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 (તિ:) ઘેરનો જન્મમાન.
 ક્ર. (શ્રી. શ્રી: શ્રિ.) પ્રપંચવિષે-સંસારવિષે
 શ્રુતિ ભમિષ્ટ થઈ છે તે.
 વુ. (વાન્.) ઘેરનો થાંપલો. [ગયોતે.
 વિ. (ક્ર: ક્રા. ક્રં.) ઘેરના કામથી જ અંધાઈ
 શ્રુ. વિ. (તા: તા: ત:) ઘેરના કામમા રોકા-
 આશંક.
 શ્રુ: શ્રુ: શ્રુ.) લેનારો, ગૃહણશીલ.
 શ્રુ. (નં.) ધરનો થાંપલો.
 . (મ:) ઘેરઆગળ કરેલો આગળગીવો.
 , સ્ત્રી. (જી.) ઉંબરો.
 શ્રુ. (હ: હા. હં.) જન્મેલો, દેહેધારણુ કરેલો.
 (ક:) ખુશીશાંઝે ઘેરમા પાંજરામા પાલે-
 આગર પક્ષી, વિ. (ક: કા. કં.) આ-
 ણનો તકીયો.

ગોંડુક, વુ. (કા:) રમવાનો દડો, ૨. ગાલહેડલનોતકીયો
 ગોંડુક, વુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 ગેહ, ન. (હં.) ધર.
 ગૌરિક, ન. (કં.) સોનુ, ૨. ગેર.
 ગૌરેય, ન. (યં.) શીલાજીત.
 ગો, વુ. (ગો:) બળદ, ગોદો, ૨. સ્વર્ગ, ૩. પરલોક,
 ૪. કીરણ, વજ્, સ્ત્રી. (ગો:) ગાય, ૫. બાણ, ૬.
 વાચા, વાણી, ૭. દીશા, ૮. આંખ, ૯. ભુમી,
 ૧૦. જલ, વુ. (ગો:) અંદ્ર, ૧૧. શુભ,
 ગોકંઠક, વુ. (ક:) સરાટા નામનું ગ્રાડ. [ગોવ કેહેછે.
 ગોકર્ણ, વુ. (નં:) સાપ, ૨. એક મૃગની જાત છે જેને
 ગોકર્ણો, સ્ત્રી. (ગો.) સુરવેલ નામની વનસ્પતી છે.
 ગોકુલ, ન. (લં.) નાયનો જમાવ.
 ગોક્ષુરક, વુ. (ક:) સરાટાનું ગ્રાડ.
 ગોચર, વુ. (ર:) વીષય, ૨. ઇન્દ્રિયને દેખાય તેવું.
 ગોજિન્હા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) ડવલો-પાયરી નામની વનસ્પતી.
 ગોંડુના, સ્ત્રી. (વા.) કવંડલ નામનું ફલ.
 ગોંડ, વુ. (ડ:) કુટી, ડોસા માણસની કુટી.
 ગોલ, ન. (લં.) વસ, કુલ, ૨. નામ, ૩. મોધ, ૪.
 સાંન, ૫. જંગલ, ૬. ખેતર, ૭. શરીર, ૮.
 માર્ગ, વુ. (લં:) ૯. પહાડ.
 ગોલભિદ્, વુ. (દં.) ઇંદ્ર.
 ગોલા, સ્ત્રી. (લા.) પૃથ્વી, ૨. ગાયનો જમાવ.
 ગોદ, વુ. (દ:) માથામાનો મગજ.
 ગોદારણ, ન. (યં.) હલ.
 ગોદુગ્ધા, સ્ત્રી. (ગ્ધા.) કવંડળ નામનું ફળ, ચિસુડના-
 મની વનસ્પતી છે.
 ગોદુહ, વુ. (ધુક.) ગવળી.
 ગોધન, ન. (નં.) ગાયોનુ ડોલું.
 ગોધા, સ્ત્રી. (શ્વ.) મગર, ૨. તારેદાજની ડાખીયા-
 જીએ જે આંખડાનો પક્ષો હોય છે તે.
 ગોધાવદી, સ્ત્રી. (તી.) હંસપાદીકા, લાલ લાભણુ તે.
 ગોધિ, વુ. (ધિ:) કપાળ. [વર છે, મગર.
 ગોધિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનુ પાણીમાનુ જના-
 ગોધિકાત્મજ વુ. (જ:) મગરનુ અરુ.
 ગોધૂમ, વુ. (મ:) ધઉ.
 ગોનર્દ, ન. (દં.) કેવડી, જલસુસ્તા, ક્ષુદ્રમોથા.
 ગોનસ, વુ. (સ:) કાનખજુરો, ૨. એક જાતનો સાપ છે.

THE UNIVERSITY OF MUMBAI LIBRARY

गोप, पु. (पः) धृष्टा गामनो अंधीकारी, महालकरी,
 २. गवणी, राज्ञ.
 गोपति, पु. (तिः) गोदो.
 गोपरस, पु. (सः) रक्त्याभोज.
 गोषा, स्त्री. (पा.) उपलसरी, उपरसाण.
 गोपानस्त्री, स्त्री. (सी.) धेरना छापरानु सामान, वा.
 सा, छण्डु वीगेरे.
 गोपायित, वि. (तः ता. तं.) रक्षीत, राभिलो, संभाषिलो.
 गोपाल, पु. (लः) गवली, गोपाल.
 गोपी, स्त्री. (पी.) गवलणु, गोवालणु, २. उपल-
 सरी, उपरसाण. [डेवडी, जलधुरता.
 गोपुर, न. (रं.) शहरनो दरवाजे, दरवाजे, पार, २.
 गोप्यक, पु. (कः) दास, भक्त.
 गोमत्, वि. (मान्. मती. मत्.) गायनो धृष्टी.
 गोमत्, न. पु. (यं. यः) गायन्तु छाणु.
 गोमायु, पु. (युः) सीयाण.
 गोमिन्, पु. (मी.) गायनो मालक.
 गोरस, पु. (सः) छास, दही, दुध वीगेरे.
 गोरुत्त, न. (तं.) गायन्तु छाणु.
 गोल, पु. (लः) गोलपीड.
 गोलक, पु. (कः) वरभरी गयापधी छीनालो कस्या-
 थी थम्बेलो डीकरी. [मनःशिलाते.
 गोला, स्त्री. (ला.) नेपाण देसमा उत्पन्न थम्बेली
 गोल्लिद, पु. (दः) मोरवा नामनी वनस्पती.
 गोलोमी, स्त्री. (मी.) वेम्पंड, अक्षलकरी, सङ्केदरै,
 ज्ञाभासीनो वेलो.
 गोवन्दिनी, स्त्री. (नी.) वाधेरीनुं आड. [हरस्पती.
 गोविंद, पु. (दः) विष्णु, कृष्णु, २. गोपाण, ३. अ-
 गोविष्, स्त्री. (ट्) गायन्तु छाणु.
 गोत्रीषं, न. (षं) अक जगतनु सुम्पड छेने ने कमल
 ज्ञेपो वास आवेछे.
 गोष्ठ, न., (ष्ठं) गोडो.
 गोष्ठी, स्त्री. (ष्ठी.) सभा. [गायन्तु पगलुं.
 गोष्पद, वि. (दः दा. दं.) गायम्बे सेवेलो देश, न (दं)
 गोसंख्य, पु. (ख्यः) गोवाण.
 गोस, पु. (सः) गंधरस, २. रक्त्याभोज.
 गोसर्ग, पु. (र्गः) प्रातःकाण, सवार.
 गोस्तन, पु. (नः) यार लडीनो मोलीनो डुंडो.

गोस्तना, स्त्री. (ना.) दरापनो वेलो.
 गोस्तनी, स्त्री. (नी.) दरापनो वेलो.
 गोस्थानक, न. (कं.) गोडो. [कवीताणी अकरी
 गोडी, स्त्री. (डी.) जेमा धृष्टा समास होयछे.
 गौतम, पु. (मः) अक युधन्तु नाम छे, गौतम.
 गौधर, पु. (रः) भगरन्तु अरन्तु.
 गौधिय, पु. (यः) भगरन्तु अरन्तु.
 गौधिर, पु. (रः) भगरन्तु अरन्तु.
 गौर, वि. (रः रा. रं.) सङ्केद रंगन्तु, धोणुं, २.
 रंगन्तु, पीणुं, ३. अरन्तु, ४. रातु, पु. अ-
 डुलनो डेसर.
 गौरव, न. (वं.) आभर, मान, प्रतीष्टा, नाम,
 गौरी, स्त्री. (री.) जे स्त्रीनो अडकाव आयावो न
 आड वरसन्ती डीकरी, पारवती. [ते
 गौष्ठीन, वि. (नः ना. नं.) आगल जहां गाड
 ग्रथित, वि. (तः ता. तं.) युधेनुं.
 ग्रंथ, पु. (यः) नीअंध, २. शास्त्र, ३. द्रव्य,
 ग्रंथि, पु. (थिः) आंयु, अर वीगेरेनी गांड.
 ग्रंथिक, न. (कं.) पीपणीन्तु सुणीधुं.
 ग्रंथित, वि. (तः ता. तं.) पीपणीन्तु सुणीधुं.
 ग्रंथिवर्ण, न. (र्णं.) गंधीवन भेटोरा, डेहेछे ते.
 ग्रंथिल, पु. (लः) वेहेकलीनुं आड. २. कारवन्तुं
 ग्रंथिविस्मर्ण, पु. (र्णः) धिसुपनामनो रोग-दरद
 ग्रस्त, वि. (स्तः स्ता. स्तं.) जे वाक्यमा वणुंनो
 पदनो संपूर्णुं उरन्तु थतोन्थी ते, २. अ-
 ग्रह, पु. (हः) अंद्र, सुरजन्तु धरणु, २. लेण
 क्युल करणुं, ४. सुरज, अंद्र, मंगण, युध
 शुक्र, शनी, राहु, डेवु आ नवग्रह छे
 नीरअंध, ६. लडाभनी डोशरीश करती.
 ग्रहणीरुज, स्त्री. (रुकं.) संग्रहणी नामनुं दरद.
 ग्रहपति, पु. (तिः) सुर्य, सुरज.
 ग्रहत्व, न. (त्वं) अरुपणु, सुरज वीगेरेनी
 ग्रहीत, वि. (ता. ती. तृ.) लेनारो.
 ग्राम, पु. (मः) गाम, २. गावामनो अक स्व
 ग्रामणी, पु. (णीः) हजम, वि. (णीः णीः णि.) अ-
 अय, गामनो धृष्टी, गामवाणो, आमाधीप
 ग्रामतक, पु. (कः) गामनो सुतार.
 ग्रामता, स्त्री. (ता.) गामनो जभाव.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

, पु. (हः) कुत्रो.
 न, वि. (नः ना. नं.) गामना स्वाधीन.
 पु. (तः) गामना पासनो देश ते.
 र, पु. (रः) गामनां लुंड-डुकर.
 न, (रं.) पीणुगाम, र. गामना गमथी
 गाम लुं.
 स्त्री. (णा.) गणी.
 (म्यः म्या. म्यं.) पोत्रुं गोलुं.
 पु. (मं.) मैथुन, संगकरवो.
 पु. (मं.) डेवण गामडीया ल्वा माल.
 वि. (द्विः द्विः द्विः) डेवण गामडीया ल्वा
 थुद्धि ते, गामडीयो, गमडामानो, अ-
 पी, मेकुं.
 रम, पु. (मः) विषयनी छिन्ना ल्वागर्ध ते.
 पु. (वा.) पहाड, पर्वत, र. पाषाण, पथर,
 मेध, वरसाद.
 (सः) डोणीम्मा.
 (हः) भगर, र. लेवुं.
 पु. (ही.) कोडनुं आड.
 ती. (वा.) भान, गरदन.
 स्त्री. (रा.) गरदनगी नस-नेस.
 (ष्मः) श्रीष्म रतु-रत.
 (वः वा. वं.) गरदन संभंवे-लगतुं.
 (यः या. यं.) गरदन संभंवे-लगतुं.
 न. (कं.) कोटमा पेहरवाना धरैणु.
 (स्तः स्ता. स्तं.) आधिलुं.
 (रः) भगत, र. भोगन.
 (नः ना. नं.) रोग थयार्थी उदास थम्पेल.
 (लुः लुः लुः) रोग थयार्थी उदास थम्पेल.
 (मं.) मं.
 घ.
 (टः) कुणसीयो, लोटा, धागेर.
 (टा.) लडाधने वपते हाथीनो मीलाक.
 (टी.) कुलसीयो, धागेर वीगेर.
 पु. (कः) धडीम्माण वगाडनारो, धडीम्माणी.
 न. (कं.) कुवामार्थी पणु कडाडवानो संभो,
 [धाट ते.
 (ः) अंग वीगेर नदीवना क्रीनारे

घंटापथ, पु. (थः) रान्भार्ग, रान्भो रस्तो.
 घंटापाटलि, पु. (लिः) मोस्वानु आड. [रा, धुगरी.
 घंटाखा, स्त्री. (वा.) सन, ताग, ल्हानो ताग, र. धुग-
 घन, वि. (नः ना. नं.) कडणु, पु. (नः) मेध, वरसाद,
 न. (रं.) आंठ, धांठ, टाण, र. मध्यम नृत्य. पु. (नः)
 लोहाडानु भुगएण.
 घनच्छद, वि. (दः दा. दं.) वाएपाथी-मेहेथी ढंकांमेयो.
 घनरस, पु. (सः) पाणु, लण.
 घनसार, पु. (रः) कडुर. [करनारो मदी-भत हाथी.
 घनामम, पु. (नः) छंठ, र. वरसनारो वरसाद, उ. नाथ
 घनरुचु, वि. (रुकु.) मेहेलेयो ल्वा नो रंग ते, मेधशाम.
 घर्षित, न. (तं.) गगडुं, गडगडुं.
 घर्म, पु. (मं.) परसीनो, वि. (मं. मां. मं.) गरम.
 घर्मतप्त, वि. (प्तः ता. प्तं.) ल्वा धणोधाभ-परसीने
 ग्माव्येछे ते. [धर, पवीस.
 घस्मर, वि. (रः रा. रं.) अक्षरांतयो, अक्षी, पाठ-
 घस्त, पु. (स्तः) दहाडो. [नो सांधो, गरदन.
 घाटा, स्त्री. (टा.) गरदन अने माथुं अनेना पणवाड-
 घाटिक, पु. (कः) स्तुती करवानो अक पाड छे ते.
 घात, पु. (तः) कतल कररी, भारवुं.
 घातकृष्, न. (कृं.) अक लतनो भुत्रोग छे.
 घृणच्छदि, स्त्री. (दिं.) कोठअक प्राणीने कोठ भारतुं
 होय ते लोधने कमकमाठ उपणने तेथी उलडी
 थाअछे ते.
 घातुक, वि. (कः का. कं.) कूर, ल्वा होसा करवानो
 धरम छे ते, परदोली, हींसाशील.
 घास, पु. (सः) गाय, बिस वीगेरने आवानु धास.
 घुटिका, स्त्री. (का.) पगणी पोठरी, पगनुं टेडुं.
 घुण, पु. (णः) अक लतनो क्रीडा छे, ल्वा लाकडने
 कोतरने काणु पाडेछे.
 घुसूण, न. (नं.) केसर.
 घूक, पु. (कः) धुवड.
 घृणित, वि. (तः ता. तं.) ल्वा अंधमां घेराळ रहोछे ते.
 घृणा, स्त्री. (णा.) करणुारस, दया, र. निंद.
 घृणी, पु. (णिः) कीरलु.
 घृत, न. (तं.) धी, र. पाणु, लण.
 घृष्टव्रण, पु. (णः) अक लतनो नासुरनो रोगछे,

THE UNIVERSITY OF MUMBAI LIBRARY

घृष्टि, स्त्री. (ष्टिः) दुःकरं, पु. (ष्टिः) दुःकर, लुं.उ.
 घोट, पु. (टः) धोडो.
 घोटक, पु. (कः) धोडो.
 घोणा, स्त्री. (णा.) नाक.
 घोणित्, पु. (णी.) दुःकर, लुं.उ.
 घोंटा, स्त्री. (टा.) थोर, २. सोपारीनुं आड. [भयंकर.
 घोर, पु. (रः) भयानक रस, पीक भरेलुं, वि. (रःरा.रं.)
 घोष, पु. (षः) गोवाण्णु धर, अगरे तेणु गाम.
 घोषक, पु. (कः) गलकां, तुरीयां.
 घोषणा, स्त्री. (णा.) शिंया अवाण्णो स्वर कढयो.
 घ्राण, न. (णं.) नाक, वि. (णः णा. णं.) जेणो नाकथीं
 वास लीधो ते, वाश लीधिल.
 घ्राणतर्पण, वि. (णः णा. णं.) सुगंधि, पु. (णः) सुगंध.
 घ्रात, वि. (तः ता. तं.) जेणो नाकथीं वास लीधो ते,
 वास लीधिल.

ङ.

ङ, पु. (ङः) अङ्गलनो पदार्थ, धृष्ट्या, कामवासनां,
 विषयधृष्ट्या.
 ङु, (ङु.) उक्ते. अवाण्ण करणे, वगाडपुं.

च.

च, पु. (चः) शीव, २.अं.उ. ३.थोर. ४.काष्ठयो.
 च, भ. हेतु, निश्चय अमेअर्थे.
 चकास, वि. (ल.) चकासि. प्रकाशपुं. अकअकपुं.
 चकासित, वि. (तः ता. तं.) रोशणी करेखुं. [यकारो.
 चकित, वि. (तः ता. तं.) पीक भरेलुं, पीळीकणु, हि-
 चकितहृदय, वि. (यः या. यं.) जेणुं अंतःकरणु अङ्ग-
 थकथयुंछे ते. [तेने मांहेणु शार लागे छे.
 चकोर, पु. (रः) अकोर करीने अमेक जगतनो पक्षी छे
 चकोरक, पु. (कः) उपलो शब्द णुवो.
 चक्र, न. (कं.) पाणीनो भमरो, २.रान्ण, ३.लशकर,
 ४.गाडीनुं पैडुं, पु. (कः) प. अकवाक नामनो पक्षी,
 ६.डुंभारनुं आक, ७. ईर्ण, ८.कपट.
 चक्रकारक, न. (कं.) अमेक जगतनो सुगंध छे.
 चक्रपाणि, पु. (णिः) विषयु.
 चक्रमर्दक, पु. (कः) टाकणो नामणी वनस्पती छे. [पी छे.
 चक्रला, स्त्री. (ला.) उअयभाणु, कुरडी नामणी वनस्प-
 चक्रवर्तिन्, पु. (तीं.) सेहेनशाहा.

चक्रवर्तिनी, स्त्री. (नी.) आकवतणी भाणु डेछे
 चक्रवाक, पु. (कः) अकवाक नामनो पक्षी, अ.
 चक्रवाड, पु. (डः) अमेक पहाडनुं नाम छे
 चक्रवाल, पु. (लः) उपलो शब्द णुवो, २.न. (लं.)
 चक्रांग, पु. (गः) हंसपक्षी.
 चक्रांगी, स्त्री. (गी.) डेडार वृक्ष.
 चक्रिन्, पु. (क्री.) साप.
 चक्रीवत्, पु. (वान्.) गर्धोडो.
 चक्षुश्रवस्, पु. (वाः) साप. [आंअभां अ
 चक्षुष्या, स्त्री. (ष्या.) अमेक जगतनो सुरभो
 चक्षुष्मत्, वि. (ष्मान्. ष्मती. ष्मत्.) जेणी
 सारीछे ते, हेअ्याय अमेपुं.
 चक्षुस्, न. (क्षुः) आंअ.
 चंचल, वि. (लः ला. लं.) अंअण.
 चंचला, स्त्री. (ला.) वीजणी.
 चंचु, पु. (चुः) अमेरंडानुं आड, २.पक्षीणी आंअ.
 चटक, पु. (कः) अकली, अली. [ण
 चटका, स्त्री. (का.) अकली, अली, २. पीपलीमुल,
 चटकाशिरस्, न. (रः) पीपणी मुण.
 चटिकाशिरस्, न. (रः) पीपणी मुण.
 चटु, पु. न. (टुः टु.) प्रीतीथी लुटु थोलपुं.
 चणक, पु. (कः) अणो. [स
 चंड, वि. (डः डा. डं.) अत्यंत रीस वार्णुं, ध
 चंडा, स्त्री. (डा.) शिरभाणुणी अजभो.
 चंडात, पु. (तः) कण्ठोरीनुं आड.
 चंडिका, स्त्री. (का.) पारवती.
 चंडांतक, न. (कं.) अरणीअो, धागरे.
 चंडाल, पु. (लः) आहणुना स्त्रीने शुद्र पुरष
 थअेपो डीकरे, हार.
 चंडालवल्लकी, स्त्री. (की.) हारनो तंभोरो-सारंग
 चंडालिका, स्त्री. (का.) उपलो शब्द णुवो.
 चंडांशु, पु. (शुः) सुधं, सुरज.
 चतुः शाल, न. (लं.) थोड.
 चतुर, वि. (रः रा. रं.) दक्ष, अतुरे.
 चतुरंगल, पु. (लः) गरभणुं आड.
 चतुरानन, पु. (नः) अहृदय.
 चतुरब्दा, स्त्री. (दा.) थार वरसणी-नुं-नो.
 चतुर्बाहु, वि. (हुः हुः हु.) जेणे थारहातछे ते.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARY

न. (द्र.) धर्म, अर्थ, काम अने मोक्ष.
 पु. (जः) विष्णु. [लीने.
 पु. (गः) धर्म, अर्थ, काम अने मोक्ष म-
 न. (थं.) अवारो, आर रस्ता अेक जगो-
 भलेछे ते. [जगो करीराप्पी होय ते.
 व. (रं.) अंगणुं, योक्ष, यत्त करवा सार ने
 थारै थारै, न्यारै, केटलुंक.
 पु. (नः) सुपुत्र, मैलागीरी.
 (द्र.) अंद्रमा, २. कपुर, ३. सौनुं, ४. पाष्ठी, जण.
 पु. (कः) मोरना पीछापेर आंअ नेपुं देआ-
 छे ते. [छे ते.
 व. (रः रा. रं.) अंद्र नेपुं ने साक्ष-स्वच्छ
 स्त्री. (गा.) अेक अंद्रभागा नामनी नदी छे.
 स्त्री. (गी.) उपलो शब्द ज्युवे।
 पु. (मा.) अंद्र.
 स्त्री. (ला.) अेजयी.
 व. स्त्री. (ल.) मज्जो, मेडी, धरनो माल.
 व. पु. (रः) महदिव.
 पु. (सः) तरवार, २. अंद्रनुं.
 स्त्री. (का.) अंद्रनु.
 व. (लः ला. लं.) जलदी, न (चवलं.) वीआर व-
 जलदीथी काम करनारो, २. पारो.
 स्त्री. (ला.) वीजली, २. पीपली, [हाथ.
 व. (रः) मोहालो करेयो हाथ, आगल अधेयो
 पु. (रः) नेणी पुछडी अमरी प्रमाणे होयछे
 मृग, न. (रं) अमरी.
 पु. (कः) कंअननुं आड. [लोठणी रोटली.
 व. (सः सा. सं.) यत्त करवानुं अेक वासनछे,
 स्त्री. (सी.) उपलो शब्द ज्युवे।
 व. (मः) लस्कर, झेज,
 व. (रः) अेक जतनो हरणु छे.
 पु. (कः) आपो, आपानुं आड.
 व. (गः) जभाव, अछ ओदीने तेमांणी माटी
 ने तटपंधीने अहारथी मज्ज्युती सार ना-
 होयछे ते.
 (रः) कासद. वि. (रः रा. रं.) जंगम करीने
 होयछे ते.
 पु. न. (कः कं.) वैदनुं अेक शास्त्र छे.

चरण, पु. (णः) पग.
 चरणायुध, पु. (भः) कुकडा.
 चरम, वि. (मः मा. मं.) छेत्तो-लुं-ली.
 चराचर, वि. (रः रा. रं.) अछ, २. जंगम.
 चरिणु, वि. (णुः णुः णु.) उपलो शब्द ज्युवे।
 चरु, पु. (रुः) हवनमां नांअवानुं अनाज.
 चर्चरी, स्त्री. (री.) टाली झेडवी. [पणु परीक्षाकरवी ते.
 चर्चा, स्त्री. (र्चा.) शुपुअणी उडी, २. प्रमाणुथी कोधणी
 चर्पट, पु. (टः) आगण करेयो हाथ.
 चर्मकषा, स्त्री. (षा.) शीकेकाध नामनी वनस्पती छे.
 चर्मकार, पु. (रः) अहार.
 चर्मकीलरोग, पु. (गः) हरसनो रोग-मरज.
 चर्मनु, न. (मं.) हरणुनां आंअडां, २. ढाल.
 चर्मप्रभेदिका, स्त्री. (का.) आंअडा कापवानुं हथीआर.
 चर्मप्रसेवक, पु. (कः) धमणु.
 चर्मप्रसेविका, स्त्री. (का.) उपलो शब्द गजुवे।
 चर्मिन, पु. (मीं.) जूजवृक्ष, वि. (मीं. मिणी. मिं.) आं-
 अडा वापरनारो, २. ढाल वापरनारो.
 चर्या, स्त्री. (र्यां.) धर्म संपंधे तपनो नीक्षय करवे,
 द्वीया करवी, २. जणुं, ३. आपु, ४. याल.
 चर्वित, वि. (तः ता. तं.) आधेलुं, आवेलुं.
 चर्वितचर्वण, न. (णं.) आवेलुं पाछु आवपुं, २. अ-
 कवार जेलिलुं वाक्य पाछु कामवगर मालपुं, वि.
 (णः णा. णं.) आवेला पदार्थने पाछा आवनारो.
 चल, वि. (लः ला. लं.) अंचल.
 चलदल, पु. (लः) पीपलनुं आड.
 चलन, वि. (नः ना. नं.) धुजरो, धुजनारो, धुजपुं.
 चलाचल, वि. (लः ला. लं.) अंचल.
 चलित, वि. (तः ता. तं.) जराधुजरो.
 चविक, पु. (कः) }
 चविका, स्त्री. (का.) } अचक नामनी वनस्पती छे.
 चवी, स्त्री. (वी.) }
 चव्य, न. (व्यं.) }
 चव्या, स्त्री. (व्या.) }
 चषक, पु. न. (कः कं.) दार पीवानुं वासन.
 चषाल, पु. (लः) यत्तना थांअलापर ने लाकडानी
 गोल तरहा करी होय छे ते.
 चाक्रिक, पु. (कः) धांट वगाडीने राजने अरापर व-
 अतसर उहाडनारो आकर.

THE UNIVERSITY OF

चांगेरी, स्त्री. (री.) अम्भलोलीका नामनी वनस्पती छे.
 चाटकर, पु. (रः) यक्षो, यक्षो.
 चाटु, पु. न. (टुः टु.) प्रीतीथी छुं भोलवुं.
 चाडाल, पु. (लः) चंडाल शब्द श्रुयो.
 चांगलिका, स्त्री. (का.) अम्भार-ह्यारनेः तभोरि-सारंगी.
 चातक, पु. (कः) आतकपक्षी. [आ आर वल्लं.
 चानुवर्ण्य, न. (वर्ण.) आह्वण, क्षत्री, वैश, अने शुद्ध
 चाद्रभागा, स्त्री. (गा.) अद्रभागा नदी.
 चाद्रभागी, स्त्री. (गी.) उपलो शब्द श्रुयो.
 चाप, न. पु. (पं. पः) तीरकमान, कामडा, धनुष्य.
 चामर, न. स्त्री. (रं. री.) यमरी.
 चामीकर, न. (रं.) सोनुं.
 चापेय, पु. (यः) अपानुं आड, -पुल. [ने तेनो वेहवार.
 चार, पु. (रः) कासह, २. अंधन, ३. अटकाव थवानुं साधन
 चारटी, स्त्री. (टी.) अटक जतनुं कभल छे.
 चारण, पु. (णः) कथा करनारो, कथा केडेनारो. [मछं.
 चारु, वि. (रुः वी. रु.) पुष्प सुरत, सुंदर, रलीआ-
 चारुवर्शन, वि. (नः ना. नं.) जेगु दर्शन साइ ते.
 चांचिकय, न. (कयं.) दीलने सुप्पडणी पुटी.
 चार्म, न. (मं.) आंभडानो जभाव.
 चार्मण, न. (णं.) उपलो शब्द श्रुयो.
 चार्मण, न. (णं.) अह्यारनो जभाव.
 चार्साक, पु. (कः) भीथ्यावाह करनार, नारतीक.
 चालन, न. स्त्री. (नं. नी) आपणी.
 चाष, पु. (षः) आस नामनो अटक पक्षी छे.
 चास, पु. (सः) उपलो शब्द श्रुयो.
 चाकिसक, पु. (कः) वैध, हकीम.
 चाकीर्ण, स्त्री. (र्णं.) करवाणी हम्भा.
 चाकुर, पु. (रः) माथामाणी भाषा. वि. (रः रा. रं.)
 वगरीआइ जखदीथी काम करनारो.
 चाकष, वि. (णः ना. णं.) क्षीनुं, लीनुं, भीकुं.
 चाकस, न. (सं.) ज्वनो सोड. पु. (सः) भरभा वा-
 परवानुं अटक जतनुं वासलु छे.
 चािवा, स्त्री. (वा.) आंभलीनुं आड.
 चािना, स्त्री. (ना.) येह.
 चािने, स्त्री. (ने.) उपलो शब्द श्रुयो.
 चािन, स्त्री. (नं.) पुक्ति, सान.
 चािन, न. (चं.) मन, दीध.

चािचज, वि. (जः जा. जं.) अंतःकरण जलुना
 चािचविभ्रम, पु. (मः) धेलापल्लुं, धेलाह, गांडा
 चािचसमुन्नति, स्त्री. (तिः) गर्व, भगइरी, गइरी
 चािचामोग, पु. (गः) दीलनी पुशीवीसं अतुर
 चािचीकृत, वि. (तः ता. तं.) मनभा जे धारयुं ते
 चािचोदिक, पु. (कः) गर्व, भगइरी, गइरी.
 चािय्या, स्त्री. (त्या.) यीता, येह.
 चािन, वि. (नः ना. नं.) यिन, यिन प्रभाणुं, त
 न. (नं) अम्भुतरस, आअर्थ, भीतपर वीगेइ
 लांभीने. [रीगुटीलुं क
 चािनक, पु. (कः) अंभेरांगु आड, न. (कं.) कपालि
 चािनकर, पु. (रः) यीतारो, रंगारो.
 चािनकाय, पु. (यः) संहो, सिह.
 चािनकृत्, पु. (त्.) तभरनुं आड.
 चािनतंतुला, स्त्री. (ला.) वेअंड, वावडींग.
 चािनवर्णा, स्त्री. (र्णां.) उपलो, पीडवणु. [पि
 चािनपियकथ, वि. (थः था. थं.) अम्भअप्य अने
 चािनमानु, पु. (नुः) अम्भी, २. धुरज, शुर्य.
 चािनशिखंडिज, पु. (जः) अहस्पती, उर.
 चािनशिखंडिन, पु. (डी.) सात इसीमाना हरेक, म
 अत्रि, अंगिरा, पुलस्त्य, पुलह, कृत्, वसिष्ठ.
 चािना, स्त्री. (ना.) कुवडण, गोदुंधा नामनी वन
 चािना, स्त्री. (ना.) स्मरण, याह, २. वियार.
 चािनाच्छक्तिगुक, वि. (कः का. कं.) आत्मा
 अनात्मा अनापर जेगी सकित छे ते.
 चािदात्मक, न. (कं.) हंदिथी जे सान ते.
 चािदिट, पु. (टः) पवा, पोहल.
 चािदिटक, पु. (कः) उपलो शब्द श्रुयो.
 चािदि, अ. लांभी सुहत शुधी. [तेने वार लगा
 चािदिक्कय, वि. (यः या. यं.) थोडावारमा जे का
 चािदिजीविन्, पु. (वी.) कागोडा. [रलेलु
 चािदिदी, स्त्री. (दी.) जरा श्रुवान दशाभा आ
 चािदिदन, वि. (नः ना. नं.) प्राचीन, पुरातन,
 चािराताव, अ. लांभी सुहत शुधी.
 चािराविन्, पु. (विं.) अम्भुतरस, अम्भुतरस
 चािरी, अ. लांभी सुहत शुधी. [तेने वार लगा

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

મનુદ્ધિ, વિ. (હિઃ હિઃ હિઃ.) ધણીવાર સુધી જી-
 યી બુદ્ધિ સ્થીર છે તે. [રણેલી સ્ત્રી.
 વ, ઇ. ઉપલો શબ્દ જ્યુવો. [રણેલી સ્ત્રી.
 નો, સ્ત્રી. (દી.) જરા જ્યુવાન દશામા આંવેલી પ-
 વેલ, પુ. (લ્વઃ) કરંજનું ઝાડ.
 ય, ઇ. લાંબી મુદત સુધી.
 વમ, પુ. (મઃ) એક જાતનું માછલું છે.
 વમિ, પુ. (મિઃ) એક જાતનું માછલું છે.
 વુ. (હઃ) ધાર, વિ. (હઃ હ્લા. હં.) ચીપડો, જી
 આંખમા ચીપડા બહુનીકળે છે તે.
 વ, ન. (કં.) ઉપલા વોડના નીચલો ભાગ.
 વ, ન. (ન્હં.) નીસાગી, નીશાન.
 વુ. (નઃ) હરણુમા એક જાત છે, ૨. ચીન દેસ, ૩.
 શે, ૪. એક જાતનું કપડું છે, ૫. કલધ. [સીયુ.
 વ. (રં.) કપડું, ચીથરૂં, ૨. છાલ, ૩. કુલનો હાર, ૪.
 ન. (ળં.) ચાલ, વર્તણુક.
 સ્ત્રી. (રી.) મચ્છર. [શાક છે.
 વ, ન. (રં.) ર્ષીના કપડાં, પુ. (રઃ) એક જાતનું
 વુ. (ઋઃ) કોકમ.
 વા, સ્ત્રી. (કા.) અમ્બલોણીકા નામની વનસ્પતી છે.
 વિ. (હઃ હ્લા. હં.) ચીપડાવાલા આંખનો,
 યીપડાં.
 સ્ત્રી. (હિઃ) ચુલો, ચુલો.
 સ્ત્રી. (હી.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 વ, ન. (કં.) સ્થનનું ટોક, ડીટડી, ધાઇનું મોહો.
 સ્ત્રી. (ઙ.) ચોરનો તોરો, ચોટલી.
 વળિ, પુ. (ળિઃ) માથાના ધરેણા, મુથુટ. [તી છે.
 વ, સ્ત્રી. (લા.) ઉચ્ચટા મુખ, કુરડી નામની વનસ્પ-
 વુ. (તઃ) આંબો.
 વ, પુ. (ળિઃ) ભુકો, ધુખ.
 વલ, પુ. (લઃ) માથાપરના વલેલા નીમાળા.
 સ્ત્રી. (ળિઃ) ચુણીકા, ગવ.
 સ્ત્રી. (ળી.) ચુણીકા, ગવ.
 વા, સ્ત્રી. (કા.) હાથીના કાનનું મુખ. [નો પટ્ટો.
 વ, સ્ત્રી. (બ્વા.) હાથીનાવંચે આંધવાનો આંખડા-
 વ, વિ. (કઃ કી. કં.) દાસ, ચાકર.
 વ, વિ. (કઃ કી. કં.) દાસ, ચાકર.
 વ, સ્ત્રી. (કી.) હરડાનું ઝાડ.

વેતન, પુ. (નઃ) પ્રાણી.
 વેતના, સ્ત્રી. (ના.) બુદ્ધિ.
 વેતસ્, ન. (તઃ) મન, દીલ, ચીત.
 વેત્, ઇ. પંદર દહાડા બાબદ. [ખરાખ.
 વેલ, ન. (લં.) વચ્ચ, વિ. (લઃ લા. લં.) અધમ, પાપી,
 વેલી, સ્ત્રી. (લી.) અધમા સ્ત્રી, નીચ સ્ત્રી.
 વૈલ, ન. (લં.) વચ્ચ, વિ. (લઃ લા. લં.) અધમ.
 વૈલી, સ્ત્રી. (લી.) અધમા સ્ત્રી, નીચ સ્ત્રી.
 વૈવ્ય, ન. (વ્યં.) યત કરવાની એક જગા.
 વૈવ્ય, પુ. (વ્યઃ) ધન્યર સ્વરૂપ.
 વૈવ, પુ. (વઃ) ચૈતર મહીનો.
 વૈવરય, પુ. (યઃ) કુખેરનો બાગ-ખગીચો.
 વૌચ, ન. (વં.) તજ, દાલચુગી.
 વૌદની, સ્ત્રી. (ની.) ધમાસો. [જાએપ સવાલ.
 વૌચ, ન. (વં.) અજાએપી ભરેણો સવાલ, અ-
 ચોર, પુ. (રઃ) ચોર.
 વૌરિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચોરી.
 વૌલ, પુ. (લઃ) કાંચળી, ચોળી.
 વૌલી, સ્ત્રી. (લી.) કાંચળી, ચોળી.
 વૌર, પુ. (રઃ) ચોર.
 વૌરિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચોરી.
 વૌર્ય, ન. (યં.) ચોરી.
 વ્યાવિત, વિ. (તઃ તા. તં.) કાઠી મુકેણો, હાકી મુકેણો.
 ચ્યૂત, વિ. (તઃ તા. તં.) ગજેલું, ખડેલું, પડેલું, ખરી
 પડેલું.

છ

છગલક, પુ. (કઃ) બકરો. [સ્પતી છે.
 છગલા, સ્ત્રી. (લા.) વરધારા, છર્ણુકુંજી નામની વન-
 છગલામ્ત્રી, સ્ત્રી. (મ્ત્રી.) ઉપલો શબ્દજ્યુવો.
 છગલાડી, સ્ત્રી. (ડી.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 છગલાની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 છલ, ન. (લં.) છત્રી.
 છલા, સ્ત્રી. (લા.) મધુરિકા, વરીયાળી, કોથમીર.
 છલાકી, સ્ત્રી. (કી.) મુંગસ વેલો.
 છદ, પુ. (દઃ) પાંદડાં, પાતરાં, ૨. પર, પીછાં.
 છદન, ન. (નં.) પાંદડાં, પાતરાં.
 છદાનુવચિન્, વિ. (ત્તિં. તિની. તિ.) આતા પ્રમાણે
 ચાલનારો.

ગ. (શં.) છાત્ર, યુગ, ૨. વિષય ઇંદ્રિય, ૩. દ-
આર, પુ. (શઃ) કાછમો.
પુ. (કઃ) પક્ષી, ૨. કુખેરનો દાસ.
ગર, પુ. (રઃ) કુખેર.
ગ. (રઃ ટા. ટં.) યુગ, છાત્ર.
, પુ. (તઃ) સાષ.
, પુ. (ષઃ) ચાર પુરૂષ, ખેપીયો, જાસુદ, પે-
મચી, કાસદ. [છે તે.
, વિ. (લિઃ લિઃ લિઃ) જેનો પરાક્રમ યુગ-છાત્રો
. પુ. (યં. ધઃ) યુ, વિષા.
. ન. (નઃ) યુ, વિષા.
. ન. (નં.) ઉલોગ કરવો.
. પુ. (કઃ) સોપારીનું ઝાડ.
. પુ. (નઃ) લસણ.
. વિ. (ધુઃ ધુઃ ધુઃ) લોભી, લાલચુ.
. પુ. (ધ્રઃ) ગીધાઠ, ગીધ.
, સ્ત્રી. (સી.) ભંગનુદરદ. કિંદ, પુ. (ષ્ટિઃ) ડુંકર.
સ્ત્રી. (ષ્ટિઃ) એકવાર વ્યાખ્યેલી ગાય, ૨. ડુંકર
. ન. (હં.) ધર, ૨. અઠરી, ૩. નામ.
. પા, સ્ત્રી. (ખા.) ગીલોડી, ધલોડી.
. વિકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
. લિકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
. ગો, પુ. (ગિઃ) ઘેરનો જાજમાન.
. ઘી, વિ. (ઘીઃ ઘીઃ ઘીઃ) પ્રપંચવિષે-સંસારવિષે
. જની શુદ્ધ ભમિષ્ઠ થઈ છે તે.
. ગીચસ, પુ. (યાન્.) ઘેરનો થાંપલો. [ગયોતે.
. ગ્ઝ, વિ. (ઝઃઝા. ઝં.) ઘેરના કામથી જે અંધારી
. ગ્ઝવત્, વિ. (તાઃ તાઃ તઃ) ઘેરના કામમા રોકા-
. ગ્ઝો, આશંક.
. ગ્ઝુ, વિ. (ઝુઃ ઝુઃ ઝુઃ) લેનારો, ગૃહણુશીલ.
. ગ્ઝુ, ન. (નં.) ધરનો થાંપલો.
. ગ્ઝમ, પુ. (મઃ) ઘેરઆગળ કરેલો બાગબગીચો.
. ગ્ઝમ, સ્ત્રી. (ગી.) ઉંખરો.
. ગ્ઝે, વિ. (હઃ હા.હં.) જાહેરો, દેહેધારણુ કરેલો.
. ગ્ઝ, પુ. (કઃ) પુશીશાઈ ઘેરમા પાંજરામા પાલે-
. ગ્ઝુ, જનવર અગર પક્ષી, વિ. (કઃ કા. કં.) આ-
. ગ્ઝી, સ્વાધીન.
. ગ્ઝુ, પુ. (કઃ) રમવાનો દડો, ૨. ગાલ હેડલનો તકીયો.

ગેંઝુક, પુ. (કાઃ) રમવાનો દડો, ૨. ગાલહેડલનો તકીયો
ગેંઝુક, પુ. (કઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
ગેહ, ન. (હં.) ધર.
ગૈરિક, ન. (કં.) સોનુ, ૨. ગેર.
ગૈરેય, ન. (યં.) શીલાબ્રત.
ગો, પુ. (ગોઃ) બપુદ, ગોદો, ૨. સ્વર્ગ, ૩. પરલોક,
૪. કીરણ, વજ્ર, સ્ત્રી. (ગોઃ) ગાય, ૫. બાણ, ૬.
વાચા, વાણી, ૭. દીશા, ૮. આંખ, ૯. ભુમી,
૧૦. જલ, પુ. (ગોઃ) ચંદ્ર, ૧૧. શુષ્ય,
ગોકેટક, પુ. (કઃ) સરાટા નામનું ઝાડ. [ગોવ કેહેછે.
ગોર્કળ, પુ. (ળઃ) સાપ, ૨. એક મૃગની જાત છે જેને
ગોર્કળો, સ્ત્રી. (ળો.) મુરવેલ નામની વનસ્પતી છે.
ગોકુલ, ન. (લં.) નાયનો જમાવ.
ગોમુરક, પુ. (કઃ) સરાટાનું ઝાડ.
ગોચર, પુ. (રઃ) વીધ, ૨. ઇંદ્રિયને દેખાય તેડું.
ગોજિન્હા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) ડવલી-પાથરી નામની વનસ્પતી.
ગોંડુવા, સ્ત્રી. (વા.) કવંડલ નામનું ફલ.
ગોંડ, પુ. (ડઃ) ડુડી, ટોસા માણસની ડુડી.
ગોલ, ન. (લં.) વેસ, ફલ, ૨. નામ, ૩. મોઢ, ૪.
સાન, ૫. જંગલ, ૬. ખેતર, ૭. શરીર, ૮.
માર્ગ, પુ. (લઃ) ૯. પહાડ.
ગોલમિદ, પુ. (દઃ) ઇંદ્ર.
ગોભા, સ્ત્રી. (જા.) પૃથ્વી, ૨. ગાયનો જમાવ.
ગોદ, પુ. (દઃ) માથામાનો મગજ.
ગોદારણ, ન. (યં.) હલ.
ગોદુમ્બા, સ્ત્રી. (મ્બા.) કવંડળ નામનું ફળ, ચિસુડના-
મની વનસ્પતી છે.
ગોદુહ, પુ. (ધુક.) ગવળી.
ગોધન, ન. (નં.) ગાયોનું ટોલું.
ગોધા, સ્ત્રી. (ધા.) મગર, ૨. તરિંદાજની ડાખીઆ-
જીએ જે ચાંપડાનો પદ્ધો હોય છે તે.
ગોધાવદી, સ્ત્રી. (વી.) હંસપાદીકા, લાલ લાભળુ તે.
ગોધિ, પુ. (ધિઃ) કપાળ. [વર છે, મગર.
ગોધિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનું પાણીમાનું જના-
ગોધિકાત્મજ પુ. (જઃ) મગરનું અસ્તુ.
ગોધૂમ, પુ. (મઃ) ધઉં.
ગોનદં, ન. (દં.) કેવડી, જલસુસ્તા, ક્ષુદ્રનોથા.
ગોનસ, પુ. (સઃ) કાનખજીરો, ૨. એક જાતનો સાપ છે.

गोप, पु. (पः) धृष्टा गामनो अधीकारी, महालकरी,
 २. गवणी, राज्ञ.
 गोपति, पु. (तिः) गोधो.
 गोपरस, पु. (सः) रक्त्याभोज.
 गोपा, स्त्री. (पा.) उपलसरी, उपरसाण.
 गोपानस्त्री, स्त्री. (सी.) धेरना छापरानु सामान, वा.
 सा, छण्डु वीगेरै.
 गोपायित, वि. (तः ता. तं.) रक्षीत, राप्तेलो, संभाप्तेलो.
 गोपाल, पु. (लः) गवली, गोपाल.
 गोपी, स्त्री. (पी.) गवलणु, गोवालणु, २. उपल-
 सरी, उपरसाण. [क्रेवडी, जलधुस्ता.
 गोपुर, न. (रं.) शहरनो दरवाणे, दरवाणे, पार, २.
 गोप्यक, पु. (कः) दास, भक्त.
 गोमत्, वि. (मान्. मती. मत्.) गायनो धृष्टी.
 गोमत्, न. पु. (यं. यः) गायनु छाणु.
 गोमायु, पु. (युः) सीयाण.
 गोमिन्, पु. (मी.) गायनो भालक.
 गोरस, पु. (सः) छास, दही, दुध वीगेरै.
 गोरुत्, न. (तं.) गायनु छाणु.
 गोल, पु. (लः) गोलपीड.
 गोलक, पु. (कः) वरमरी गयापछी छीनालो कस्थ-
 थी थम्पेलो डीकरै. [मनःशिलाने.
 गोला, स्त्री. (ला.) नेपाण देसमा उत्पन्न थम्पेली
 गोल्लिढ, पु. (ढः) मोरवा नामनी वनस्पती.
 गोलोमी, स्त्री. (मी.) वेपंड, अक्कलकरै, सङ्केदरै,
 जराभासीनो वेलो.
 गोविंदी, स्त्री. (नी.) वाधेटीनु आड. [हरस्पती.
 गोविंद, पु. (दः) विष्णु, कृष्ण, २. गोपाल, ३. ऋ-
 गोविष्, स्त्री. (द्व.) गायनु छाणु.
 गोशीर्ष, न. (षं.) अक जलनु सुप्पड छेजे ने कुमल
 जेवे वास आवेछे.
 गोष्ठ, न., (ष्ठं.) गोडा.
 गोष्ठी, स्त्री. (ष्ठी.) सभा. [गायनु पगधुं.
 गोष्वद, वि. (दः दा. दं.) गायम्पे सेवेलो देश, न (दं)
 गोसंबल्य, पु. (ख्यः) गोवाण.
 गोस, पु. (सः) गंधरस, २. रक्त्याभोज.
 गोसर्ग, पु. (सं.) प्रातःकाण, सवार.
 गोस्तन- पु. (नः) पार लडीनो भोलीनो कुंडो.

गोस्तना, स्त्री. (ना.) दराप्पनो वेलो.
 गोस्तनी, स्त्री. (नी.) दराप्पनो वेलो.
 गोस्थानक, न. (कं.) गोडा. [कवीतानी अकरी
 गौडी, स्त्री. (डी.) जेभा धृष्टा समास होयछे
 गौतम, पु. (मः) अक युधनु नाम छे, गौतमर
 गोधार, पु. (रः) मगरनु अर्यु.
 गोधिय, पु. (यः) मगरनु अर्यु.
 गोधिर, पु. (रः) मगरनु अर्यु.
 गौर, वि. (रः रा. रं.) सङ्केद रंगनु, धोणुं, २. प
 रंगनु, पीणुं, ३. अर्यु, ४. राणु, पु. अर्यु
 कुलनो देसर.
 गौरव, न. (वं.) आभर, मान, प्रतिष्ठा, नाम, ४
 गौरी, स्त्री. (री.) जे स्त्रीने अडकाव आयवो नथ
 आड वरसणी डीकरी, पारवती. [ते ल
 गौष्ठीन, वि. (नः ना. नं.) आगल जहां गाध
 ग्रथित, वि. (तः ता. तं.) युधेधुं.
 ग्रंथ, पु. (थः) वीअंध, २. शास्त्र, ३. द्रव्य, पैर
 ग्रंथि, पु. (थिः) आंभु, अर वीगेरैनी गांड.
 ग्रंथिक, न. (कं.) पीपणीनु सुणीधुं.
 ग्रंथित, वि. (तः ता. तं.) पीपणीनु सुणीधुं.
 ग्रंथिवर्ण, न. (णं.) गंधीवन भेठारा, केहेछे ते.
 ग्रंथिल, पु. (लः) वेहेकुलीनु आड. २. कारवनुं
 ग्रंथिविषय, पु. (विः) धिसुपनामनो रोग-दरद छे.
 ग्रस्त, वि. (स्तः स्ता. स्तं.) जे वाडयमा वणुनो अ
 पदनो संपूर्ण उर्यार थतोनथी ते, २. आ
 ग्रह, पु. (हः) अंर, सुरजनु धरणु, २. लेणुं,
 क्युल करणुं, ४. सुरज अंर, मंगण, युध,
 शुक्र, शनी, राहु, केतु आ नवग्रह छे,
 नीरअंध, ६. लडाठणी डोशीश करनी.
 ग्रहणीरुज, स्त्री. (रुकु.) संग्रहणी नामनु दरद.
 ग्रहपति, पु. (तिः) सुर्य, सुरज.
 ग्रहव, न. (वं) अरपणु, सुरज वीगेरैनी सि
 ग्रहीतृ, वि. (ता. ती. तृ.) लेनारो.
 ग्राम, पु. (मः) गाम, २. गावामनो अक स्वर
 ग्रामणी, पु. (णीः) हजम, वि. (णीः) णीः णि.) अर
 अ, गामनो धृष्टी, गामवाणो, आभाधीपत
 ग्रामतक्ष, पु. (क्षः) गामनो सुतार.
 ग्रामता, स्त्री. (ता.) गामनो जभाव.

THE UNIVERSALITY OF HINDUISM AND IDEAS

, पु. (हः) कुत्रो.
 ग, वि. (नः ना. नं.) गामना स्वाधीन.
 पु. (तः) गामना पासनो देश ते.
 र, पु. (रः) गामभानुं लुंड-कुकर.
 न. (रं.) पीणुगाम, र. व्यापना गमथी
 गाम लुंड.
 स्त्री. (णा.) गणी.
 (म्यः म्या. म्यं.) पोश्चुं भालपुं.
 पु. (मं.) मैथुन, संगकरवो.
 पु. (मं.) डेवण गामडीया जेवी साध.
 वि. (द्विः द्विः द्विः) डेवण गामडीया जेवी
 थुद्धि ते, गामडीयो, गमडामानो, अं-
 पी, भेकुंड.
 रम, पु. (मः) विषयगी छच्छा जेनीगर्ध ते.
 पु. (वा.) पहाड, पर्वत, र. पाषाण, पथ्यर,
 मेध, वरसाद.
 (सः) डोणीम्मा.
 (हः) मगर, र. सेवुं.
 पु. (ही.) कोडनुं अड.
 ती. (वा.) मान, गरदन.
 स्त्री. (रा.) गरदनगी नस-नेस.
 (प्यः) श्रीधम इपु-रत.
 (वः वा. वं.) गरदन संभंधे-लगतुं.
 (यः या. यं.) गरदन संभंधे-लगतुं.
 न. (कं.) कोटभा पछेरवाना धरेणुा.
 (स्तः स्ता. स्तं.) आधिलुं.
 (हः) मुरत, र. सोगन.
 (नः ना. नं.) रोग थयार्थी उदास थम्पेल.
 (स्तुः स्तुः स्तुः) रोग थयार्थी उदास थम्पेल.
 (स्तुः) मंर.
 घ.
 (हः) कणसीयो, लोटा, धागेर.
 (दा.) लदाधने वपते हाथीनो भीलाक.
 (टी.) कलसीयो, धागेर वीगेरे.
 पु. (कः) धडीम्माण वगाडनासे, धडीम्माणी.
 न. (कं.) कुवाभार्थी पणुी कहाडवानोसंयो,
 [धाट ते.
 (हः) गंगा वीगेरे नदीवामा कानारे आधिला

घंटापथ, पु. (थः) राजभार्ग, राजनो रस्तो.
 घंटापायलि, पु. (लिः) मोस्वानु अड. [रा, धुगरी.
 घंटाखा, स्त्री. (वा.) सन, ताग, -हानो ताग, र. धुग-
 घन, वि. (नः ना. नं.) कडणु, पु. (नः) मेध, वरसाद,
 न. (टं.) अंअ, धांट, टाण, र. मध्यम नृत्य. पु. (नः)
 लोहाडानु भुगएण.
 घनच्छद, वि. (दः दा. दं.) वाएणाथी-मेहेथी ढंकाअपेलो.
 घनरस, पु. (सः) पालुी, लण.
 घनसार, पु. (रः) कपुर. [करनारो भदो-भत्त हाथी.
 घनामम, पु. (नः) धंर, र. वरसनारो वरसाद, उ. नाथ
 घनहचु, वि. (रुकु.) मेहेलेवो जेनो रंग ते, मेधशाम.
 घषरित, न. (तं.) गगडपुं, गडगडपुं.
 घर्म, पु. (मं) परसीनो, वि. (मं: मां. मं.) गरम.
 घर्मतप्त, वि. (प्तः प्तः प्तं.) जेने धणोधाभ-परसीने
 व्याव्योछे ते. [धर, पवीस.
 घस्मर, वि. (रः रा. रं.) अक्षरांतियो, अपेली, पाठ-
 घल, पु. (सः) दहाडो. [नो सांधो, गरदन.
 घाटा, स्त्री. (दा.) गरदन अने माथुं अनेना पछवाड-
 घाटिक, पु. (कः) स्तुणी करवानो अमेक पाठ छे ते.
 घात, पु. (तः) कतल करवी, मारपुं.
 घातकृष्ट, न. (हं.) अमेक जतनो भुत्रोरा छे.
 घृणच्छादि, स्त्री. (दिं.) कोष्ठअमेक प्राणीने कोष्ठ मारतुं
 होय ते जेधने कमकमाट उपजने तेथी उलटी
 थाअछे ते.
 घातुक, वि. (कः का. कं.) कूर, जेनो हीसा करवानो
 धरम छे ते, परद्रोणी, हीसाशील.
 घास, पु. (सः) गाथ, बेस वीगेरेने आवानु धास.
 घुटिका, स्त्री. (कः) पगणी पोटरी, पगनुं टेकुं.
 घुग, पु. (णः) अमेक जतनो क्रीडा छे, जे लाकडाने
 कोतरने काणु पाउछे.
 घुसण, न. (नं.) केसर.
 घूक, पु. (कः) धुवड.
 घूर्णित, वि. (तः ता. तं.) जे जेधमां घेराळ रहोछे ते.
 घृणा, स्त्री. (णा.) करणुारस, धप, र. निदा.
 घृणी, पु. (णिः) कीरणु.
 घृत, न. (तं.) धी, र. पालुी, लण.
 घृष्टत्रण, पु. (णः) अमेक जतनो नासुरनो रोगछे,

THE UNIVERSITY OF MUMBAI LIBRARY

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

घृष्टि, स्त्री. (ष्टिः) दुःखरंके, पु. (ष्टिः) दुःकर, लुंड.
 घोट, पु. (टः) धोडा.
 घोटक, पु. (कः) धोडा.
 घोणा, स्त्री. (णा.) नाक.
 घोणिन्, पु. (णी.) दुःकर, लुंड.
 घोंटा, स्त्री. (टा.) भोर, र. सोपारीनुं आड. [भयंकर.
 घोर, पु. (रः) भयानक रस, पीक भरेखुं, वि. (रःरा.रं.)
 घोष, पु. (षः) गोवाण्यु धर, अगरे तेणु गाम.
 घोषक, पु. (कः) गलकां, तुरीयां.
 घोषणा, स्त्री. (णा.) शिखा अवाण्यनो स्वर काढयो.
 घ्राण, न. (णं.) नाक, वि. (णः ना. णं.) जेणो नाकथीं
 वास लीधो ते, वाश लीधिल.
 घ्राणतर्पण, वि. (णः ना. णं.) सुगंधि, पु. (णः) सुगंध.
 घ्रात, वि. (तः ता. तं.) जेणो नाकथीं वास लीधो ते,
 वास लीधिल.
 ङ.
 ङ, पु. (ङः) अङ्कलनो पदार्थ, छ्च्छा, कामवासनां,
 विषयछ्च्छा.
 ङु, (ङु.) ङक्ते. अवाण्य करयो, वगाडपुं.
 च.
 च, पु. (चः) शीव, र. अंद ३. योर. ४कछभो.
 च, भ. हेतु, निक्षय अमेअर्थ.
 चकास, वि. (ल.) चकास्ति. प्रकाशपुं. अकअकपुं.
 चकासित, वि. (तः ता. तं.) शेशणी करेखुं. [अकारो.
 चकित, वि. (तः ता. तं.) पीक भरेखुं, पीछीकणु, हि-
 चकितहृदय, वि. (यः या. यं.) जेणुं अंतःकरण अङ्क-
 थकथुंछे ते. [तेने मांहेणु शार लागे छे.
 चकोर, पु. (रः) अकोर करीने अके जगतनो पक्षी छे
 चकोरक, पु. (कः) उपलो शब्द ग्णुयो.
 चक्र, न. (कं.) पाणुनो भभरो, र. रान्य, उ. लशकर,
 ४. गाडीनुं पैडुं, पु. (कः) प. अकवाक नामनो पक्षी,
 ६. दुंभारनुं याक, ७. ईर्, ८. कपट.
 चक्रकारक, न. (कं.) अके जगतनो सुगंध छे.
 चक्रपाणि, पु. (णिः) विधु.
 चक्रमर्दक, पु. (कः) टाकनो नामणी वनस्पती छे. [ती छे.
 चक्रला, स्त्री. (ला.) उअय्यभूण, कुरडी नामणी वनस्प-
 चक्रवर्तिन्, पु. (तीं.) सेहेनशाहा.

चक्रवर्तिनी, स्त्री. (नीं.) याकवतणी भाणु केछे ते
 चक्रवाक, पु. (कः) अकवाक नामनो पक्षी, अकव
 चक्रवाड, पु. (डः) अके पहाडनुं नाम छे
 चक्रवाल, पु. (लः) उपलो शब्द ग्णुयो, र. न. (लं.) भं
 चक्रांग, पु. (गः) हंसपक्षी.
 चक्रांगी, स्त्री. (गी.) केदार वृक्ष.
 चक्रिन्, पु. (कीं.) साप.
 चक्रीवत्, पु. (वान्.) गधेडा.
 चक्षुश्रवस्, पु. (वाः) साप. [आंअभां आं
 चक्षुष्या, स्त्री. (ष्या.) अके जगतनो सुरभो
 चक्षुष्मत्, वि. (ष्मान्. ष्मती. ष्मत्.) जेणी अ
 सारीछे ते, हेअय अकेपुं.
 चक्षुस्, न. (क्षुः) आंअ.
 चंचल, वि. (लः ला. लं.) अंअण.
 चंचला, स्त्री. (ला.) वीजणी.
 चंचु, पु. (चुः) अरेडानुं आड, र. पक्षीणी अंअ, अ
 चटक, पु. (कः) अकली, अली. [णी
 चटका, स्त्री. (का.) अकली, अली, र. पीपलीमुल,
 चटकाशिरस्, न. (रः) पीपणी मुण.
 चटिकाशिरस्, न. (रः) पीपणी मुण.
 चट्ट, पु. न. (टुः टु.) प्रीतीथी लुडुं भालपुं.
 चणक, पु. (कः) अणो. [सा
 चंड, वि. (डः डा. डं.) अत्यंत रीस वाणुं, धणु
 चंडा, स्त्री. (डा.) शीरभाणु अजभो.
 चंडात, पु. (तः) कणुरीनुं आड.
 चंडिका, स्त्री. (का.) पारपती.
 चंडांतक, न. (कं.) अरणुअो, धागरे.
 चंडाल, पु. (लः) आहणुना स्त्रीने शुद्र पुरष
 थअपेला डीकरो, हार.
 चंडालवल्लकी, स्त्री. (कीं.) हारनो तंभारो-सांरणी.
 चंडालिका, स्त्री. (का.) उपलो शब्द ग्णुयो.
 चंडांशु, पु. (शुः) सुधं, सुरभ.
 चतुः शाल, न. (लं.) योड.
 चतुर, वि. (रः रा. रं.) दक्ष, अतुरे.
 चतुरंगल, पु. (लः) गरभणुं आड.
 चतुरानन, पु. (नः) अहृदव.
 चतुरब्दा, स्त्री. (दां.) यार वरसणी-नुं-नो.
 चतुर्बाहु, वि. (हुः हुः हु.) जेने यारहातछे ते.

न. (द्रं.) धर्म, अर्थ, काम अने मोक्ष.
 पु. (जः) विष्णु. [लीने.
 पु. (मं:) धर्म, अर्थ, काम अने मोक्ष म-
 न. (थं.) अवाडा, आर रस्ता अेक जगो-
 भलेछे ते. [जगो करीराप्पी होय ते.
 न. (रं.) अंगाळुं, योक्, यत्त करवा सार ने
 आरे आरे, न्यारे, केटलुंक.
 पु. (नः) सुभाउ, मैलागीरी.
 (द्रः) अंद्रमा, २. कपुर, ३. सोनुं, ४. पाणुी, ७ण.
 पु. (कः) मोरना पीछापरे आंअ नेपुं हेआ-
 छे ते. [छे ते.
 वि. (रः रा.रं.) अंद्र जेपुं जे साइ-स्वच्छ
 स्त्री. (गा.) अेक अंद्रभागा नामणी नदी छे.
 स्त्री. (गी.) उपलो शुभद शुभो.
 पु. (मा.) अंद्र.
 स्त्री. (ला.) अेणयी.
 स्त्री. (ला.) मज्जो, मेडी, धरनो भाल.
 पु. (रः) महदिव.
 पु. (सः) तरवार, २. अंद्रनुं.
 स्त्री. (का.) अंद्रनु.
 (लः ला. लं.) जलदी, न (चपलं.) वीमार व-
 जलदीथी काम करनारो, २. पारो.
 स्त्री. (ला.) वीजली, २. पीपली, [हाथ.
 (टः) मेहायो करेयो हाथ, आगल कोधेयो
 पु. (रः) जेणी पुछडी अमरी प्रमाणे होयछे
 भृग, न. (रं) अमरी.
 पु. (कः) कुंअनुं आउ. [लोडणी रोटली.
 न. (सः सा. सं.) यत्त करवानुं अेक वासनछे,
 स्त्री. (सी.) उपलो शुभद शुभो.
 (मूः) लस्कर, शेज,
 (रः) अेक जतनो हरणु छे.
 पु. (कः) आपो, आपांनुं आउ.
 (यः) जभाव, अड अोदीने तेमांणी भाठी
 ने तटपंधीजे पहारथी मज्जुती सार ना-
 होयछे ते.
 (रः) कासद. वि. (रः रा. रं.) जंगम करीने
 होयछे ते.
 पु. न. (कः कं.) वैदनुं अेक शास्त्र छे.

चरण, पु. (णः) पग.
 चरणायुध, पु. (धः) कुकडा.
 चरम, वि. (मः मा. मं.) छेडो-लुं-ली.
 चराचर, वि. (रः रा. रं.) अड, २. जंगम.
 चरिणु, वि. (णुः णुः णुः) उपलो शुभद शुभो.
 चरु, पु. (रः) हवनमां नांअवानुं अनाज.
 चर्चरी, स्त्री. (रो.) टाली शेडवी. [पणु परीक्षाकरनी ते.
 चर्चा, स्त्री. (चां.) शुभदणी उडी, २. प्रमाणथी कोडणी
 चर्पट, पु. (टः) आगल करेयो हाथ.
 चर्मकषा, स्त्री. (वा.) शीकेकाड नामनी वनस्पती छे.
 चर्मकार, पु. (रः) यहार.
 चर्मकीलरोग, पु. (गः) हरसनो रोग-मरज.
 चर्मन, न. (मं.) हरणुनां आंअडां, २. ढाल.
 चर्मप्रमेदिका, स्त्री. (का.) आंअडा कापवानुं हथीआर.
 चर्मप्रसेवक, पु. (कः) धमणु.
 चर्मप्रसेविका, स्त्री. (का.) उपलो शुभद शुभो.
 चर्मिन, पु. (मीं.) भूजवृक्ष, वि. (मीं. मिणी. मिं.) आं-
 अडा वापरनारो, २. ढाल वापरनारो.
 चर्या, स्त्री. (र्यां.) धर्म संअंधे तपनो नीक्ष्य करवो,
 क्रीया करनी, २. जपुं, ३. आपु, ४. याल.
 चर्वित, वि. (तः ता. तं.) आधेलुं, आयेलुं.
 चर्वितचर्वण, न. (णं.) आयेलुं पाछु आवपुं, २. अ-
 कवार भेलिलुं वाक्य पाछु कामवगर भालपुं, वि.
 (णः णा. णं.) आयिला पदार्थने पाछा आवनारो.
 चल, वि. (लः ला. लं.) अंयल.
 चलदल, पु. (लः) पीपलनुं आउ.
 चलन, वि. (नः ना. नं.) धुजरो, धुजनारो, धुजपुं.
 चलाचल, वि. (लः ला. लं.) अंयल.
 चलित, वि. (तः ता. तं.) जराधुजरो.
 चविक, पु. (कः) }
 चविका, स्त्री. (कां.) } अयक नामणी वनस्पती छे.
 चवी, स्त्री. (वी.) }
 चव्य, न. (व्यं.) }
 चव्या, स्त्री. (व्या.) }
 चषक, पु. न. (कः कं.) दार पीवानुं वासन.
 चषाल, पु. (लः) यत्तना थांअलापर जे लाडानी
 गोल तरहा करी होय छे ते.
 चाक्रिक, पु. (कः) धांट वगाडीने राजने अरापर व-
 अतसर उडाडनारो साकर.

THE UNIVERSITY OF MUMBAI LIBRARY

चांगेरी, स्त्री. (री.) अम्बलोल्लोका नामनी वनस्पती छे.
 चाटकैर, पु. (रः) यकलो, यहेलो.
 चाटु, पु. न. (टुः टु.) प्रीतीथी लुङ्गुं भोलपुं.
 चांडाल, पु. (लः) चंडाल शब्द श्रुयो.
 चांडालिका, स्त्री. (का.) अम्भार-ह्यारनेः तंभारो-सारंगी.
 चातक, पु. (कः) यातकपक्षी. [आ यार वलुं.
 चानुवर्ण्य, न. (व्यं.) भ्राह्मण, क्षत्री, वैश, अने शुद्र
 चांद्रभागा, स्त्री. (गा.) अंद्रभागा नदी.
 चांद्रभागी, स्त्री. (गी.) उपलो शब्द श्रुयो.
 चाप, न. पु. (पं. पः) तीरकमान, कामडो, धनुष्य.
 चामर, न. स्त्री. (रं. री.) अमरी.
 चामीकर, न. (रं.) सोनुं.
 चापिय, पु. (यः) अंपानुं आड, -पुल. [ने तेनो वेहवार.
 चार, पु. (रः) कासद, २. अंधन, ३. अटकाव थवानुं साधन
 चारयी, स्त्री. (यी.) अेक जगतनुं कमल छे.
 चारण, पु. (णः) कथा करनारो, कथा डेहेनारो. [भच्छं.
 चारु, वि. (रुः वीं. रु.) पुष्य सुरत, सुंदर, रलीआ-
 चारुदर्शन, वि. (नः ना. नं.) जेगु दर्शन सार ते.
 चांचिक्य, न. (क्यं.) दीलने सुम्पडणी पुटी.
 चार्म, न. (मं.) आंभडानो जभाव.
 चार्मण, न. (णं.) उपलो शब्द श्रुयो.
 चार्मेण, न. (णं.) यहारनेो जभाव.
 चार्वाक, पु. (कः) भीथावाद करनार, नारवीक.
 चालन, न. स्त्री. (नं. नीं) याणनी.
 चाष, पु. (षः) आस नामनो अेक पक्षी छे.
 चास, पु. (सः) उपलो शब्द श्रुयो.
 चाक्रेत्सक, पु. (कः) वैद्य, हकीम.
 चिकीर्षा, स्त्री. (र्षां.) करवाणी छम्हा.
 चिकुर, पु. (रः) माथाभागी माला, वि. (रः रा. रं.)
 वगरीयाइ जलदीथी काम करनारो.
 चिक्रण, वि. (णः णा. णं.) लीलुं, लीनुं, यीकलुं.
 चिक्रस, न. (सं.) जपनो लोट, पु. (सः) यस्तमा वा-
 परवानुं अेक जगतनुं वासलु छे.
 चिंचा, स्त्री. (चा.) आंयलीनुं आड.
 चिन्ता, स्त्री. (ता.) येह.
 चिन्ति, स्त्री. (तिः) उपलो शब्द श्रुयो.
 चिन्त, स्त्री. (न्तं.) शुद्धि, सान.
 चिन्न, न. (चं.) मन, दील.

चिन्तज, वि. (जः ज्ञा. ज्ञं.) अंतःकरण जलनारो
 चिन्तविभ्रम, पु. (मः) धेलापलुं, धेलाध, गांडाह
 चिन्तसमुज्जति, स्त्री. (तिः) गर्व, भगइरी, गइरी.
 चिन्ताभोग, पु. (गः) दीलनी पुशीनीसे अ्युतर
 चिन्तीकृत, वि. (तः ता. तं.) मनमा जे धारयुं ते
 चिन्तोद्विक, पु. (कः) गर्व, भगइरी, गइरी.
 चिन्त्या, स्त्री. (त्या.) यीता, येह.
 चित्र, वि. (त्रः त्रा. त्रं.) चित्र, चित्र प्रमाणे, त
 न. (त्रं) अम्बुतरस, आअर्थ, लीतपर वीगेरे
 लांभीने. [रीगुटीलुं कर
 चित्रक, पु. (कः) अंपेरेडानु आड, न. (कं.) कपाले
 चित्रकर, पु. (रः) यीनारो, रंगारो.
 चित्रकाय, पु. (यः) सेंही, सिंह.
 चित्रकृत, पु. (तः) तमरनुं आड.
 चित्रतंडुला, स्त्री. (ला.) वेअंड, वावडींग.
 चित्रवर्णा, स्त्री. (र्णां.) डवलो, पीडवलु. [भोल
 चित्रप्रियकथ, वि. (थः था. थं.) अम्बजअेय अने
 चित्रमानु, पु. (नुः) अम्भी, २. थुरज, थुर्य.
 चित्रशिखंडिज, पु. (जः) अहस्पती, थुर.
 चित्रशिखंडिन्, पु. (डीं.) सात इसीमाना हेरेक, म
 अत्रि, अंगिरा, पुलस्त्य, पुलह, कपु,
 वसिष्ठ.
 चित्रा, स्त्री. (त्रा.) कुंडण, गोडुंधा नामनी वन
 चिन्ता, स्त्री. (ता.) रमरएलु, याद, २. विचार.
 चिन्तविच्छक्तियुक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) आत्मा
 अनात्मा अेनापर जेणी सकित छे ते.
 चिदात्मक, न. (कं.) छंद्रियथी जे सान ते.
 चिपिट, पु. (टः) पवा, पोहो.
 चिपिटक, पु. (कः) उपलो शब्द श्रुयो.
 चिरं, अ. लांभी मुदत शुधी. [नेने वार लगा.
 चिरक्रिय, वि. (यः या. यं.) थोडावारमा जे काम
 चिरंजीविन्, पु. (वीं.) कागडे. [रलुली
 चिरंटी, स्त्री. (टीं.) जरा श्रुवान दर्शाभा आवे
 चिरंतन, वि. (नः ना. नं.) प्राचीन, पुरातन,
 चिरराजाय, अ. लांभी मुदत सुधी.
 चिरबिल्व, पु. (वः) करेजनुं आड.
 चिरप्रसूता, स्त्री. (ता.) धला वरसे जेलेली.
 चिरस्य, अ. लांभी मुदतसुधी.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

હિ, વિ. (હિઃ હિઃ હિઃ.) ધણીવાર સુધી જ્યુદ્ધ સ્થીર છે તે.
 ઘ. ઉપલો શબ્દ જ્યુવો. [રણેલી સ્ત્રી.
 સ્ત્રી. (ઘી.)જરા જ્યુવાન દશામા આવેલી પ.
 ઙ, પુ. (ઙઃ) કરેજનું ગ્રાડ.
 ઞ. લાંબી મુદત સુધી.
 ઠ, પુ. (ઠઃ) એક જાતનું માછલું છે.
 ડ, પુ. (ઢિઃ) એક જાતનું માછલું છે.
 ઢ. (ઢઃ) ધાર, વિ. (ઢઃ ઢાઃ ઢં.) ચીપડો, જ
 ણમા ચીપડા બહુ વીકળે છે તે.
 ણ. (ઞં.) ઉપલા વોહના નીચલો ભાગ.
 ણ. (ઞં.) નીસાની, નીશાન.
 ણ. (ઞઃ) હરણુમા એક જાત છે, ૨. ચીન દેસ, ૩.
 ણ. એક જાતનું કપડું છે, ૫. કલક. [સીશુ.
 ણ. (ઞં.) કપડું, ચીથર, ૨. છાલ, ૩. કુલનો હાર, ૪.
 ણ. (ઞં.) ચાલ, વર્તણુક.
 ણી. (રી.) મચ્છર. [શાક છે.
 ણ. (રં.) રૂપીના કપડાં, પુ. (રઃ) એક જાતનું
 (ઠઃ) કોકમ.
 સ્ત્રી. (કા.) અમ્બલોણીકા નામની વનસ્પતી છે.
 ણ. (હઃ હા. હં.) ચીપડાવાલા આંખનો,
 ણાં.
 સ્ત્રી. (હિઃ) ચુલો, ચુલો.
 સ્ત્રી. (હી.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 ણ. (ઞં.) સ્થનનું ટોક, ડીટડી, ધાકનું મોહો.
 ણી. (ઞ.) મોરનો તોરો, ચોટલી.
 ણ, પુ. (ઞિઃ) માથાના ધરેણા, મુયુટ. [તી છે.
 સ્ત્રી. (લા.) ઉચ્ચાટ મુખ, કુરડી નામની વનસ્પ
 (તઃ) આંખો.
 ણ. (જી.) બુકો, ધુખ.
 ણ, પુ. (લઃ) માથાપરના વલેલા નીમાળા.
 સ્ત્રી. (ઞિઃ) મુણીકા, ગવ.
 સ્ત્રી. (ઞી.) મુણીકા, ગવ.
 સ્ત્રી. (કા.) હાથીના કાનનું મુખ. [નો પટ્ટો.
 સ્ત્રી. (બા.) હાથીનાવંચે આંધવાનો આંખડા.
 વિ. (કઃ કી. કં.) દાસ, ચાકર.
 વિ. (કઃ કી. કં.) દાસ, ચાકર.
 સ્ત્રી. (કી.) હરડાનું ગ્રાડ.

ચેતન, પુ. (નઃ) પ્રાણી.
 ચેતના, સ્ત્રી. (ના.) યુદ્ધ.
 ચેતસુ, ન. (તઃ) મન, દીલ, ચીત.
 ચેતુ, ઘ. પંદર દહાડા બાખદ. [ખરાખ.
 ચેલ, ન. (લં.) વચ્ચ, વિ. (લઃ લા. લં.) અધમ, પાપી,
 ચેલી, સ્ત્રી. (લી.) અધમા સ્ત્રી, નીચ સ્ત્રી.
 ચેલ, ન. (લં.) વચ્ચ, વિ. (લઃ લા. લં.) અધમ.
 ચેલી, સ્ત્રી. (લી.) અધમા સ્ત્રી, નીચ સ્ત્રી.
 ચૈત્ય, ન. (ત્યં.) યત કરવાની એક જગા.
 ચૈત્ય, પુ. (ત્યઃ) ધૂધર સ્વરૂપ.
 ચૈત, પુ. (તઃ) ચૈતર મહીનો.
 ચૈતરથ, પુ. (થઃ) કુમ્બરો બાગ-બગીચો.
 ચૌચ, ન. (ચં.) તજ, દાલચુગી.
 ચૌદની, સ્ત્રી. (ની.) ધમાસો. [જામ્બેય સવાલ.
 ચૌઘ, ન. (ઘં.) અજામ્બેયી ભરેલો સવાલ, અ-
 ચૌર, પુ. (રઃ) ચોર.
 ચૌરકા, સ્ત્રી. (કા.) ચોરી.
 ચૌલ, પુ. (લઃ) કાંચળી, ચોળી.
 ચૌલી, સ્ત્રી. (લી.) કાંચળી, ચોળી.
 ચૌર, પુ. (રઃ) ચોર.
 ચૌરકા, સ્ત્રી. (કા.) ચોરી.
 ચૌર્ય, ન. (યં.) ચોરી.
 ચ્યાવિત, વિ. (તઃ તા. તં.) કાઠી મુકેલો, હાકી મુકેલો.
 ચ્યૂત, વિ. (તઃ તા. તં.) ગળેલું, ખડેલું, પડેલું, ખરી
 પડેલું.
 ણ
 હગલક, પુ. (કઃ) બકરો. [સ્પતી છે.
 હગલા, સ્ત્રી. (લા.) વરધારા, જીર્ણુકુંજી નામની વન-
 હગલામી, સ્ત્રી. (મી.) ઉપલો શબ્દજ્યુવો.
 હગલાડી, સ્ત્રી. (ડી.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 હગલાલી, સ્ત્રી. (લી.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 હલ, ન. (લં.) છત્રી.
 હલા, સ્ત્રી. (લા.) મધુરિકા, વરીયાળી, કોથમીર.
 હલાકી, સ્ત્રી. (કી.) મુંગસ વેલો.
 હદ, પુ. (દઃ) પાંદડાં, પાતરાં, ૨. ૫૨, પીછાં.
 હદન, ન. (નં.) પાંદડાં, પાતરાં.
 હદાનુવર્તિન, વિ. (ત્વિં. તિની. તિં.) આસા પ્રમાણે
 ચાલનારો.

THE UNIVERSITY OF MUMBAI LIBRARY

छदिस, स्त्री. (दि:) आवलागु छापइ-आवलीवालु छापइ.
 छद्मन्, न. (झ.) कपट. [वश, अधीन, स्वाधीन.
 छंद, पु. (द:) आशय, अभीप्राय, वि. (द: दा. दं.)
 छंदस्, न. (द:) गायत्री, छन्दो, वेद.
 छंदोमय, वि. (य: यी. यं.) वेदशुक्त. [काम्पेलुं, टाकेलुं.
 छन्न, न. (जं.) अकान् स्थण, वि. (ज: ज्ञा. जं.) टं-
 छल, न. (लं.) कपट, लडाइणी मयांदा मुकीने आ-
 गण जपुं.
 छपि, स्त्री. (पि.) शोभा, कांती.
 छाग, पु. (ग:) अकरो, स्त्री. (गी.) अकरी. [तोडेलुं.
 छात, वि. (त: ता. तं.) नातवान, नयलो, २. कापेलुं
 छात्र, पु. (ज:) शीष्य.
 छादित, वि. (त: ता. तं.) टंकाअपेलुं, टाकेलुं.
 छादिस, पु. (स:) वेदाध्यायी, वेद सीपेलो.
 छाया, स्त्री. (या.) सुरज्जी स्त्री, २. कांती, तेज, ३. प्रती-
 थींअ, ४. अनातप, ५. पंकी, योल, ६. लांअ, ७. पाल-
 न, ८. शोभा, ९. अंधकार, अंधार.
 छित, वि. (त: ता. तं.) कापेलुं, तोडेलुं.
 छिद्रित, वि. (त: ता. तं.) काखुं पाडेलुं, आकुं पाडेलुं.
 छिद्यमान, वि. (न: ना. नं.) ककडा करवाजोग-तोडवाजोग.
 छिन्न, वि. (ज: ज्ञा. जं.) कापेलुं, तोडेलुं.
 छिन्नरुहा, स्त्री. (हा.) गरोल.
 छिन्नव्रण, पु. (ण:) अक जतनो सुर छे.
 छुछुंदरी, स्त्री. (री.) छ छुंदर.
 छुरिका, स्त्री. (का.) छरी.
 छेक, पु. (क:) अुरीशारि जे जनवर अगार पंथी
 धरमा पांजराभा पाजे छे ते.
 छेदन, न. (नं.) कापड, कातरपु.

ज.

जगत्, न. (त्.) भुवन, लोक. वि. (त्. ती. त्.) जंगम.
 जगच्चक्षु, पु. (क्षु:) सुर्य, सुरज.
 जगन्म्राण, पु. (ण:) पवन, वाधु, वा.
 जगती, स्त्री. (ती.) भूमी, भुवन, लोक, जगती ना-
 मनो अक छंद छे, जंगमो.
 जगनास्थि, न. (स्थि.) स्त्रीणी योगीने पेट अे वय-
 ला भाग माडेलुं हाडकुं.
 जगर, पु. (र:) अापतर.

जगल, पु. (ल:) अापतर, २. सेडो दाइ.
 जग्ध, वि. (ग्ध: ग्धा. ग्वं.) आधेलुं.
 जग्धि, स्त्री. (ग्धि.) पंगतमा जमपुं.
 जघन, न. (नं.) जंग.
 जघनेफला, स्त्री. (ला.) भोआडो, अरवतनुं
 जघन्य, पु. (न्य:) शुद्र. २. वि. (न्य: न्या. न्यं.)
 ३. आअकुं, ४. अंधम, न. (न्यं.) ५. विषय
 जघन्यज, पु. (ज:) हानो भाइ,
 जंगम, वि. (र: रा. रं.) कुरंतु, स्थावर नही ते. [
 जंगमेतर, वि. (र: रा. रं.) स्थावर, स्थीर, जंग
 जंघा, स्त्री. (घीं.) जंग, पगनु टेटुं.
 जंघाकारिक, पु. (क:) जसुद, कासद.
 जंघाल, पु. (ल:) धूलो जलदी जनारो.
 जंघिक, पु. (ल:) उपलो शपद ज्युपे.
 जटा, स्त्री. (टा.) जटा, आडनु सुल, २. वेदवी
 जटाजूट, पु. (ट:) उपलो शपद ज्युपे.
 जटामांसी, स्त्री. (सीं.) अक जतनो वेला छे.
 जटि, पु. (टि:) पीपलीगु आड, २. केपानु आड
 जटिला, स्त्री. (ला.) अक जतनो वेला छे.
 जटिन्, पु. (टीं.) पीपलीगु आड, २. केपानु आ
 जटुल, पु. (ल:) आदमीना अंग उपरना का
 धा, तल, मसा. [म
 जठर, पु. न. (र: रं.) पेट, वि. (र: रा. रं.)
 जड, वि. (ड: डा. डं.) अती सुअं, २. शीतल,
 जडधी, वि. (धी: धी: धि.) सुरअ, भेवकुं.
 जडल, पु. (ल:) आदमीना अंगपर जे काल
 हुंअ छे ते, तण, मसा.
 जडा, स्त्री. (डा.) कोय.
 जडीकृत, वि. (त: ता. तं.) भारे-वलनदार करे
 जडीकृतमति, वि. (ति: ति: ति.) जेगी अुद्धि मं
 कीधी ते.
 जडीभूत, वि. (त: ता. तं.) जे भारे थयो ते.
 जतु, न. (तुं.) लाअ.
 जनुक, न. (कं.) अक जतनो अुंदर, हींग
 जतुका, स्त्री. (का.) वागलु, आमायेलु.
 जनूका, स्त्री. (का) उपलो शपद ज्युपे.
 जलु, न. (लुं.) गरदननु हाडकुं.
 जनक, पु. (क:) आप, पीता.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

पु. (मः) मंडाण, महार. [शुवाणी, जन्म-
स्त्री. (ता.) मनुष्य जन्ती, जन्माव, तरेणुपणो,
न. (नं.) जन्म, वंश, कुल.
स्त्री. (नी.) मा, माता.
पु. (दः) देश. [ललयावनारो.
न. वि. (ही. हिनी. हि.) सोकने मोह करनारो,
स्त्री. (नी.) मा, माता. [सोिक प्रवाद.
स्त्री. (तिः) प्यार, अप्यार, सोकवार्ता
पु. (नः) विषय.
पु. (यः) मांडवो. [प्यायडी.
स्त्री. (निः) जन्म, स्त्री, मा, वण्डु, डीकराणी
स्त्री. (नी.) मा. [प्यायडी.
स्त्री. (नी.) जन्म स्त्री, मा, वण्डु, डीकराणी
न. (नुः) जन्म.
(तुः) प्राणी.
पु. (लः) षीप्यरु अड,
न. (म्म.) उत्पत्ति, उपज.
पु. (न्मी.) प्राणी.
न. (न्यं.) युद्ध, लडाई, जन्म, र. अप्यार,
र, पु. (न्यः) उ. जन्मनो स्नेही-होस्त.
(न्युः) प्राणी.
(वः) वेदाभ्यास.
न. (वा.) जसुदीनु अड.
न. (वं.) जसुदीनु कुल.
(नी.) प्यायडीजने वर, वर अडरी.
पु. (लः) कीयड, कादव. [मरवो.
पु. (रः) पाठां मोहां लींथुनुं अड, र. सईद
(तुः) अथुनुं अड. [मरवो.
(मः) पाठां मोहां लींथुनुं अड, र. सईद
पु. (दी.) धंर.
पु. (लः) पाठां मोहां लींथुनुं अड,
पु. (रः) र. सईद मरवो.
(यः) विषय, र. नरबेलनुं अड. [रेनारो.
न. वि. (क्षी. क्षिणी. क्षि.) जसणी धंरुळा क-
न. (नं.) जन्म, वीज्य.
(तः) ज्यंत नामनो धंरुनो डीकरो. [रपती छे.
स्त्री. (नी.) टाकण, थोर ज्येरथु नामनी वन-
स्त्री. (या.) उपयो शब्द श्युवो.

जन्म, वि. (यः) व्या. व्यं.) जन्माने योग्य, जन्माने
लायक.
जरण, पु. (जं.) जूर.
जरत, पु. (जं.) थुठो, डोसो, धरडो.
जतिल, पु. (लः) जन्मली तल, वांज्रातल.
जरज्व, पु. (वः) डोसो-धरडो पणद.
जरा, स्त्री. (रा.) थुठपिा, धरडपण्यु.
जरायु, पु. (युः) ज्योड, गर्भवेशन, नाडीयो, ज्योड.
जल, न. (लं.) पाणी, जन्म. [नीकथुं ते.
जलकन्मथ, पु. (वः) ससुद्र मंथनना वपते जे जहेर
जलशायिन, पु. (यी.) वीथ्यु.
जलंगम, पु. (मः) मंडाण, स्था, जलादरा.
जलज, न. (जं.) कुमण. [जुवडा.
जलजंतु, पु. (तुः) जलज्यर प्राणी, पाणीमाना ज्व,
जलधर, पु. (रः) मेध, मेहे. [ससुद्रथीउत्पन्न थज्मेधुं.
जलधिसंभव, वि. (वः वा. वं.) दरीभाथी पेदा थज्मेधुं,
जलनिवि, पु. (धिः) ससुद्र, दरीयो.
जलनिर्गम, पु. (मः) पाठ, प्रणाली, पणवो.
जलनीली, स्त्री. (ली.) शेवाल.
जरुप्राय, वि. (यः) या. यं.) पांथण, पाणीनु.
जरुमुच, पु. (कू.) मेध, मेहे.
जरुव्याल, पु. (लः) पाणीमानो साप, र. मारणी.
जलशुक्ति, स्त्री. (क्तिः) हाणी धीप. [पाणी हाय छे ते.
जलाभार, पु. (रः) तलाव, वाव, कुपो वीभेरे जहां
जलापस्यशन, न. (नं.) पाणीने मडकुपुं.
जलाशय, पु. (यः) उपयो शब्द श्युवो, न. (यं.) डा-
लावालाणु सुलीयुं
जलूका, स्त्री. (का.) ज्यो.
जलोका, स्त्री. (का.) ज्यो. [ते भांग, सुस.
जलोच्छ्वास, पु. (सः) तलावमानु पाणी पेही जयछे
जलौकस, स्त्री. (सः सा. सं.) ज्यो.
जलौका, स्त्री. (का.) उपयो शब्द श्युवो.
जलपाक, वि. (कः की. कं.) ध्यु मोलनारो.
जल्लिल, वि. (तः ता. तं.) मोसुलुं.
जव, पु. (वः) जलदी, वेग, उतापण, अटपट, वि.
(वः वा. वं.) वेगवान.
जवन, वि. (नः ना. नं.) अती वेगवान, न. (नं.) वेग.
जवनिका, स्त्री. (का.) पडो, कनात.

जवा, स्त्री. (वा.) जशुदीनुं आड.
जन्हुतनया, स्त्री. (या.) भागीरथी नदी.
जागर, पु. (रः) अप्पतर, २. उजगरो.
जागरण, न. (णं.) जगरो, उजगरो.
जागरा, स्त्री. (रा.) उपलो शब्द श्रुपो.
जागरितृ, वि. (तृ. वि. तृ.) उजगरो करनारो.
जागरूक, वि. (कः का. कं.) } उपलो शब्द श्रुपो.
जागर्ति, स्त्री. (तिः)
जागर्त्या, स्त्री. (र्या.)
जाग्रिया, स्त्री. (या.)
जागुलिक, पु. (कः) मदारी.
जाधिक, पु. (कः) जसुद, कासद.
जात, वि. (तः ता. तं.) उत्पन्न, न. (तं.) सात, जगत.
जातकौतुक, वि. (कः का. कं.) जेने ज्ञानज्येय ज्ञथ-
वा ज्ञानद-पुसी थध/ ते.
जातक्षोभ, वि. (भः भा. भं.) शीसाज्येपो.
जातवेदस, पु. (दाः) ज्ञानी, देवता, वेस्तव.
जातवेपथु, वि. (युः युः यु.) जे धुजे छे ते, जे थरथरे
छे ते, धुजरो.
जातरूप, न. (पं.) सोनुं.
जातसाधस, वि. (सः सा. सं.) जेने पीक उत्पन्न-पे-
दा थध/ छे ते. [ध/ छे ते.
जातवेह, वि. (हः हा. हं.) जेने दयानीपत्र-पेदा थ-
जातापत्या, स्त्री. (त्या.) जखेपो आयडी, सुवावडी स्त्री.
जाति, स्त्री. (तिः) जन्म, उत्पत्ति, २. जगज्जु कुल, ३.
ज्याप्यानु आड, ४. सात, ५. जयकुल.
जातिकोश, पु. (शः) जयकुल.
जातिफल, न. (लं.) जयकुल.
जाती, स्त्री. (ती.) जगना कुल, २. जयकुल.
जातीकोश, पु. (शः) जयकुल.
जातीकोष, पु. (षः) जयकुल.
जातीफल, न. (लं.) जयकुल.
जानु, ध. कदाय ज्ये ज्यथं.
जानुष, वि. (षः शा. सं.) लाप्यनु वासन, लाप्यनु.
जानुधान, पु. (नः) राक्षस, राप्पस.
जातोक्ष, पु. (क्षः) गोदो.
जानु, न. (नु.) धुंणु, डैयणु, डीमाखुं.
जानाल, पु. (लः) भरवाद, रयाडी.

जामातृ, पु. (ता.) जमध.
जामि, स्त्री. (मिः) जेहेन.
जांबव, न. (वं.) जंयु.
जांबून्ट, न. (दं.) सोनुं.
जायक, न. (कं.) ज्येक जगतनी सुभंधी छे.
जाया, स्त्री. (या.) जयरी, आयडी, वण्डु.
जायाजीव, पु. (वः) स्त्रीनो वेस लधने पोतीकुं
शन करनारो, नट.
जायापती, पु. (ती.) वरयायडी, आयडी जने
जायु, पु. (युः) ज्येपध.
जार, पु. (रः) परखेलावर वगर पीजे वर ते.
जाल, न. (लं.) जलु, जभाव, पारी, कुमण
दंभ, कपट.
जालक, न. (कं.) कुमणीकपी.
जालकमालिन, वि. (ली. लिनो. लि.) जलथी धे
पो-ज्याज्येदिलो.
जालिक, पु. (कः) हरणुने जलभा इसावनारो.
जालिनी, स्त्री. (नी.) परभावीसे गदिल रखा
शरीर उपर इहेली थाजे छे ते.
जाली, स्त्री. (ली.) पंडोवानो पेलो.
जाल्म, पु. (लमः) नीय, नाहे, पाभर, जु
पुछथा, वगर काम करनारो.
जिगी, स्त्री. (गी.) मंजुष.
जिघ्रसु, वि. (सुः सुः सुः) जुपो, जुपुं, जुपुं, ज्य
जित्वर, वि. (रः रा. रं.) इतेहमंद, यशस्वी, कृ
जिन, पु. (नः) जुधे, नास्तिक. [यछे ते
जिवाजिव, पु. (वः) जेपक्षीनापर मोरनापर जे
जिष्णु, पुं. (ष्णुः) धंद्र, वि. (ष्णुः ष्णुः ष्णु.) इते
यशस्वी. [य
जिह्व, वि. (ह्वः ह्वा. ह्वं.) वाकुं, वाकुंतीकुं, २. ज्य
जिह्वग, पु. (गः) साप, सपं.
जिह्वा, स्त्री. (व्वा.) जल.
जीन, पु. (नः) जुधो, जोसो, धरडो.
जीमूत, पु. (तः) देवताली, देवडगरीनुं आड, २
मेध, ३. जुंगर, पहाड, ४. धैयं धुक.
जीरक, पु. (कः) जुर.
जीर्ण, पु. (र्णः) जुधो, जोसो, धरडो.
जीर्ण, स्त्री. (र्णिः) जुधो, जोसो, धरडो, ज्यनु, ०

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

वस्त्र, न. (स्त्रं.) ग्नुगु थम्मेळुं कपडु.
 पु. (वः) पृहस्पती, २. प्राणु धारणु, ३.
 प्राणुधारणु करणुरे.
 क, पु. (कः) आसानानुं आड. छि ते पक्षी.
 जीव, पु. (वः) ने पक्षीनापर मोरनापर नेवा होय
 जीव, पु. (वः) उपलो शब्द ग्नुवे.
 न्मृत, वि. (तः ता. तं.) श्रवतो छता भुवा नेवे.
 न, न. (न्त्रं.) श्रमनो धरम.
 न, न. (नं.) पाणी, जल, २. अन्तरान. [नस्पती.
 नी, स्त्री. (नी.) हरणुवेला; हरणुहोडी नामनी व-
 नीया, स्त्री. (या.) उपलो शब्द ग्नुवे.
 नीषभ, न. (भं.) श्रवरक्षणु करवानो उपाय-छलाज.
 निका, स्त्री. (का.) गरीष, आड उपर उगोला
 म्मेक जगतनो वेला.
 निक, पु. (कः) सीकारी, पंपेरा पडडनार.
 नी, स्त्री. (नी.) हरणुहोडी नामनी वनस्पती.
 नी, स्त्री. (या.) हरणुहोडी नामनी वनस्पतीनो
 वेला, २. तीर कमाननी होरी.
 तु, पु. (तुः) श्रव रक्षणु करवानो छलाज. [भार.
 निक, पु. (कः) शीकारी, पंपेरा पडडनार, यीही-
 ना, स्त्री. (का.) अन्तरान.
 निकाल, पु. (लः) आणुष्य, अंडगी, आवरदा.
 जा, स्त्री. (प्ता.) नींदा, अदगोड.
 स्त्री. पु. (गा. गः) वरधारो.
 स्त्री. (हूः) सुक करीने होम करवानु वासन छे.
 स्त्री. (तिं:) ताव, अण्णार.
 स्त्री. (तिः) वेग, जेरे.
 पु. (भः) अगासुं, अवायी.
 न. (णं.) अगासुं, अवायी.
 स्त्री. (मा.) अगासुं, अवायी.
 वि. (ता. नी, तृ.) इतेह पाभेला, जयशील.
 न. (नं.) मोज्जन, जमन.
 वि. (यःया. यं.) इतेह पाभवा लायक.
 वि. (तः ता. तं.) जयशील.
 व, पु. (यः) उपर भीमांसा शास्त्र जणुनारी.
 क, पु. (कः) अंद कुथ, दर्भ, २. आणुमानु.
 न. (कं.) कृष्णाग ३ अंदन-सुण्ण.
 क. छागु रेहेतुं, सुण्ण, अरे अर्थे.

जोषा, स्त्री. (षा.) आयडी, वण्डु.
 जोषित्, स्त्री. (ता.) आयडी, वण्डु.
 जोषिता, स्त्री. (ता.) आयडी, वण्डु.
 ज्ञः
 ज्ञ, पु. (ज्ञः) पंडीत; वीक्षानु; २. अुध नामनो अंद-
 नो डीकरो.
 ज्ञपित, वि. (तः ता. तं.) जणुवेला.
 ज्ञप्त, वि. (प्रः प्रा. प्रं.) जणुवेला.
 ज्ञप्ति, स्त्री. (प्तिः) अुद्धी. [थयुंछे तं.
 ज्ञाततत्त्व, वि. (त्वः त्वा. त्वं.) जेने अुधर विशे साव-
 ज्ञातसिद्धान्त, पु. (तः) शास्त्र जणुतीतो.
 ज्ञाते, पु. (तिः) अ्मेक कृत्रमना.
 ज्ञानु, पु. (ता.) वेद जणुतीतो, जणुतीतो.
 ज्ञातेय, पु. (यः) साती भाव, सातीत्व.
 ज्ञान, न. (नं.) सात, मोक्ष मलवा साइ जे सांतो.
 ज्ञानदुर्बल, वि. (लः ला. लं.) सुरण्ण, असाणी, भेवकुई.
 ज्ञानशाक्ते, स्त्री. (क्तिः) सातनी शकती.
 ज्ञानान्मनु, वि. (त्मा. त्मा. त्मं.) अहो, साणी, सातवाणे.
 ज्ञानिन, पु. (नी.) ज्योतीषी, जेरी, साणी, सात-
 सातवानु.
 जः
 ज्या, स्त्री. (ज्या.) तीर कमाननी होरी, २. पृथ्वी.
 ज्यानि, स्त्री. (निः) ग्नुगु, पुरागु.
 ज्यायस, वि. (यान्. यसां. यः) जहई, धणो धरडो;
 अहु अुद्धो. [धरडो.
 ज्येष्ठ, पु. (ष्ठः) नेड मलीनो, २. मोठो भाई, ३. धणु
 ज्योति, पु. (तिः) अण्णी, २. सुर्य, सुरज.
 ज्योतिर्विगण, पु. (णः) आणीअो.
 ज्योतिषिक, पु. (कः) ज्योतीषी, जेरी. [स्पतीछे.
 ज्योतिष्मती, स्त्री. (ती.) मालकागोणु नामनी वन-
 ज्योतिस, न. (तिः) नक्षत्र, नभेतर, २. प्रकाश, ३. न-
 जर, अण्ण.
 ज्योत्स्ना, स्त्री. (स्त्री.) अंदनो प्रकाश, अंदणु, २. पंडोळुं.
 ज्योत्स्नी, स्त्री. (स्त्री.) अंदनी रात, २. पंडोळानो वेला.
 ज्वर, पु. (रः) ताव, अण्णार.
 ज्वलन, पु. (नः) अण्णी.
 ज्वाल, पु. स्त्री. (लः ला.) ज्वाला, अण्ण, अडको.

झ.

झंझा, स्त्री. (झा.) पवन, तोक्षान, ज्वरेभा वरथपुं,
 २. भोयली स्त्री.
 झंझावात, पु. (वः) तोक्षानो पवन.
 झटा, स्त्री. (टा.) मोह आभलागु आं.ड.
 झटिति, अ. शीघ्रमे अर्थे.
 झर, पु. (रः) अरे.
 झर्झर, पु. (रः) अेक जलतु वाणुं छे.
 झलरी, स्त्री. (री.) अेक जलतुं वाणुं छे.
 झल्लरी, स्त्री. (री.) आंज, आंअ.
 झष, पु. (षः) मछली.
 झषा, स्त्री. (षा.)-हृव यीकषा नामनी वनस्पती.
 झटल, पु. (लः) मोरवा नामनुं आं.ड.
 झवुक, पु. (कः) तीणवाणा आं.डना जलतुं आं.ड.
 झिंठी, स्त्री. (ठी.) असमाना रंगो कोरेटो, कोरेटो.
 झिल्लिका, स्त्री. (का.) मच्छर.
 झीरका, स्त्री. (का.) मच्छर.

ञ.

[अवाञ्.]

ञ, पु. (ञः) शुक्रतु नाम छे, २. अण, ३. अममम

ट.

ट, पु. (टः) अवाञ्, २. डींगणो, ३. पा, योथाध, स्त्री.
 (डा.) ४. पृथ्वी, ५. सोगन, ६. कोतरैलो नारीअेण.
 टक, वि. (कि.इ.) टकति, टकयति. आंधपुं, जेडपुं, सांधपुं.
 टकदेशीय, पु. (यः) अेक जलतुं शाक छे.
 टगर, पु. (रः) टंकणु आर, २. अय्यण मन, ३. आडो.
 टंक, पु. (कः) पथर झोडवानो लोहोडानो धणु, २. टांकी,
 ३. पीडाव, ४. दर्प, ५. गर्व, ६. टंकणु आर, ७. तर-
 वारतु म्यान, ८. पावडो, वांसलो, ९. रीस, धुस्सो,
 १०. नाखु ११. सीकडो, १२. टोंक, टोय, १३.
 पग, १४. टेकराणी आणु.
 टकक, पु. (कः) छापेसुं नाखु-सीकडो.
 टंककपति, पु. (तिः) टंकसाणनो सुच्य अमलदार.
 टंककचाला, स्त्री. (ला.) टंकसाध.
 टंकटीक, पु. (कः) शीव.
 टंकण, न. (णं.) टंकणु आर २. आंधपु.
 टंकपति, पु. (तिः) टंकसाणनो सुच्य अमलदार.
 टंकचाला, स्त्री. (ला.) टंकसाध.

टंकानक, पु. (कः) सेंहेतूर.
 टंकार, पु. (रः) आम्हर्थे थपुं, अय्यरत पामपुं, २.
 ३. तीर कुमानना दोरीनो अवाञ्. [कणु
 टंगं, पु. (गं) पावडो, २. पग, ३. कुंहारे,
 टगिनी, स्त्री. (नी.) पाहुडमुण नामनी वनस्प
 टहनी, स्त्री. (नी.) गीलोडी. [कणतु वा
 टहरी, स्त्री. (री.) मस्करी, मजक, २. नगारे
 टहुर, पु. (रः) नगारानो अवाञ्.
 टलटलति, वि. गोंधलपुं.
 टलन, न. (नं.) मननो भेयेन पणो.
 टाकर, पु. (रः) भेवकुइ.
 टार, पु. (रः) घेर.
 टिक, (डक) टिकते. णपु, हलपुं.
 टिडिमक, पु. (कः) अेक जलतु पक्षी छे.
 टिडिम, पु. (भः) टीटनी, टीटोडी.
 टिण्डिश, पु. (शः) अेक आं.ड छे. [क
 टिय, टेपयति, वि. केहेपुं, मोकलपुं, होकम कर
 टियनी, स्त्री. (नी.) टीका.
 टीक, (डक) टीकते. णपु.
 टीका, स्त्री. (का.) टीका.
 टु, पु. (टुः) सोगु, २. डाम, ३. प्रीती. [जलतु अ
 टुक, वि. (कः का. कं.) इश्ट, नीय, पु. (क
 टुंठुक, पु. (कः) डीं.डगु आं.ड.
 टेपन, न. (नं.) मोकलता, इकतां.
 टेर, वि. (रः रा. रं.) आडो.
 टेरक, वि. (कः का. कं.) आडो.
 टौक, (डक) टौकते. णपु.
 टूल, टूलति. वि. आशा, २. पीकथी गोंधणपु

ठ.

ठ, पु. (ठः) शीव, २. सुचंणु तथा अंदणु मं
 भीय, ४. वरपुण, गोणो, ५. मीं.ड, ६.
 गोगांठ, ७. सुतां.
 ठकुर, पु. (रः) सुतां.
 ठठसु, वि. नकली अवाञ्.

ड.

ड, पु. (डः) शीव, २. पीक, भय, ३. ६
 नीयेनो अणी, ४. अेक जलतु नगारे

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

ગી. (સી.) એક જાતની દુધી. [કરવું, મેળવવું.
 (ક, કિ, દ.) ડાવયતિ, ડંપતિ, યતિ. એકઠું
 (દ.) ડંબયતિ. નાખી દેવું, મોકલવું, સાથે
 ડા અર્થ; ડગાવવું થાએ છે.
 (મઃ) કચરો વાલનારો, કચરો ઝાડનારો.
 (રઃ) પ્રલય, ૨. એક જાતની ઢજ.
 ડી. (રા.) અવાજથી ધખરાવવું, ૨. રસ્તો,
 ૩. નાહાસી જવું, નહાસવું.
 (રઃ) એક જાતનુ વાજુ છે, ૨. અજા-
 ડ પનાવ.
 (નં.) ડુરખાની ગાડી. [લઈ જવાની ઢાખડી.
 (કઃ) ગોફુ, ૨. ટોપલો, કોઈને કૃપ યક્ષીસ
 (દુઃ) એડીનું ઝાડ.
 સ્ત્રી. ડાખણુ. [ખનાવ, ૪. તેન.
 (રઃ) રસ્તો, ૨. ગોંગાટ, ૩. અજાએખ
 ડ. (મઃ) દાડમ, દાડમનુ ઝાંડ.
 (લઃ) એક દેશ છે. [ગોલામ, ૩. ડગ.
 (કઃ) જોડો માણસ, દખેડો માણસ, ૨.
 સ્ત્રી. (સી.) ડીકરી, છોડરી.
 (રઃ) ફેકતાં, ૨. જોડો માણસ, દખેડો મા-
 ૩. ગોલામ, ૪ ડગ. [કરમદાનું ઝાડ.
 ડુ. (મઃ) એક જાતનુ વાજુ છે, ઢોલ, ૨.
 ડુ. (રઃ) સમુદર શીણ, એક જાતના માછ-
 ડ પીઠનુ હડકું છે.
 ઢોદક, ન. (કં.) લસણ.
 (ય. જા. ક.) ડિપ્પતિ, ડિપતિ, ઢપયતિ, નાખવું,
 વું, મોકલવું. વિ. ડિમ્પતિ, યતિ. એકઠું કરવુ.
 (દ. ક.) ડિમ્બયતિ, ફેકવું.
 (વઃ) એક રીતથી ઢજ આપવી. [ખતાવવું.
 (મઃ) નાટક કરી ખતાવવું, લઢાઈનુ નાટક
 (મ્ઃ) ઢંકું, ૨. સુલાશય, પીશાખનો ડુકંકો,
 ખખેડો, તેડો, ૪. જાનના સુચનાનો અ-
 ઢુક્કડનો અવાજ, ૫. તક્ષી.
 ડુ. (વઃ) ખંડ, ખલવો, ઝગેડો, ઝડપા ઝડપી,
 હાથ, નોકા નોકાની લઢાઈ, એક પીજથી
 રહીને થોડા ઢણા માણસોમાં થતી જે લ-
 તે. [ભીચારી સ્ત્રી, ઢીનાલ ખાયડી.
 સ્ત્રી. (કા.) પરપોટો, ૨. જલમાખ, ૩. વ્ય-

ડિંમ, ડુ. (મઃ) નહાનુ છોકરું, ઢાવવું છોકરું, ૨. કોઈ
 પણ નહાનુ જનાવર, ૩. ઢંકું, ૪. સુખં.
 ડિંમચક, ન. (કં.) રાસી કુંડલી, જનમો ત્રીની કુંડલી.
 ડી, (દ.) ડયતે, ડુડી જપુ, જપુ, ઉડપુ, (ય.) ઢીવતે,
 ડુડવું, જપુ, જવ. સાથે એનો માયનો નીચે
 ડુડવું આમથાએ છે, જન. સાથે એનો અર્થ
 ઉપર ઉડપુ એમ થાએ છે, પરિ. સાથે એનો
 અર્થ ગોલ ડુડપુ એમ થાય છે, પ્ર. સાથે એ-
 નો અર્થ સારી રીતે ઉડપુ એમ થાએ છે,
 સમુન. સાથે એનો અર્થ એકે દમ ઉડપુ, એકે
 દમ ઉપર ઉડપુ એમ થાએછ.
 ડીન, ન. (નં.) ઉડતા. [ડુડવું.
 ડીનઢીનક, ન. (કં.) વારે વારે ઉડપુ, વારે ઢડીએ
 ડીનાવઢીન, ન. (નં.) વારે વારે ડુડપુ, વારેવારે ડુડપુ.
 ઢુંડુ, ડુ (દુઃ) જુ જલવાસી સાપ.
 ઢુંડુમ, ડુ. (મઃ) જુ જલવાસી સાપ.
 ઢુંડુલ, ડુ. (લઃ) નહાનુ ઢુવડ, પીંગણો.
 ઢુન્નુક, ડુ. (કઃ) જલ કુકડી, પાણુ મરઢી.
 ઢુલ્લિ, સ્ત્રી. (લિં) નહાનો કાછપો.
 ઢુલ્લિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનો પક્ષી છે.
 ઢૌર, ન. (રં.) પડીકા પર લપટેલો ઢોરો, ૨. હાતના
 કાંડાને ખાંધેલો ઢોરો—સુતર.
 ઢ.
 ઢ, ડુ. (દઃ) મોઢો નગારો, ૨. કુત્રો, ૩. કુત્રાની
 ડુછડી, ૪. અવાજ, ૫. સાપ.
 ઢક, ડુ. (કઃ) શેહેર, પ્રાંત, ૨. આઝહાદન.
 ઢકા, સ્ત્રી. (કા.) મોઢો નગારો, મોઢો ઢોલ.
 ઢકારી, સ્ત્રી. (સી.) દેવીનો અવતાર છે.
 ઢામરા, સ્ત્રી. (રા.) હંસ, હંસપક્ષી.
 ઢાલ, ન. (લં.) ઢાલ.
 ઢાલિનુ, ડુ. (લી.) ઢાલવાન, ઢાલવાણો લઢાપુ.
 ઢુદ, વિ. (દ.) ઢુંદતિ. સોધવું, ઢુંદવું.
 ઢુદન, ન. (નં.) શેષિતા, ઢુંદતાં.
 ઢુંઢિદત, ડુ. (ઢિઢઃ) ગણેશ, ગણપતી.
 ઢુંઢિદત વિ. (તઃ તા. તે.) શેષિલું.
 ઢૌલ, ડુ. (લઃ) ઢોલ.
 ઢૌક વિ. (ઢ) ઢૌકતે. જવું અગર હલવું.

દૈકન, પુ. (નઃ) રેશવત, લાંચ.

ળ.

ળ, પુ. (ળઃ) સ્નાન, ૨. ખાતર જમા, ૩. અમિત પાણું, ૪. શીવ, ૫. વીંદુદેવ, ૬. ધરેણુ, ૭. ચોક, ૮. અરાબ માણસ, ૯. ના પણાનો અવાજ, ૧૦. દેણુગી, અપશીસ, બક્ષીસ.

ળક્ષ, વિ. નક્ષતિ, પ્રળક્ષતિ. જવું.

ળવ, વિ. (હ.) નક્ષતિ, નંક્ષતિ. જવું.

ળટ્ વિ. નટતિ. નાટ્યવુ, નાટક કરવું. [અગર જનાવર.

ળદ્, વિ. નદતિ. ધાંટ જેવો અવાજ કરવો, ૨. નદી

ળદ્, (કઃ) નાદયતિ. કેહેવું, ૨. પ્રકાશવું. [મરવું.

ળમ્, વિ. (જ, ય, ગ.) નભતિ, તે, નમ્યતિ; ન ઝાતિ, મારવું,

ળમ્, વિ. (ઐ.) નમતિ, આદ્યર્થી સલામ કરવી,

બવ, આ, અગર સં, સાથે ઝનેનો અર્થ વાંકું વલવું થાએ છે, જતૂ, સાથે ઝનેનો અર્થ ઉભારવું થાએ છે, પ્ર, સાથે તેનો અર્થ નમવુ અગર પ્રણામ કરવો. [ળવું, ૪. બચાવવું, રક્ષણ કરવું.

ળય, (અ.) નયતિ, તે, જવું, ૨ પાસે થવુ, ૩. સંભા

ળર્દ્, વિ. નર્દતિ, અવાજ કરવો.

ળલ્, વિ. નલતિ, વાસ લેવો, સ્વાસ લેવો, ૨. બાંધવું.

ળશ્, વિ. (ય.) નશ્યતિ, નાપિત થવુ, યુમ થવુ, ના

હાશીજવું, નાશ થવો, અવગતી જવું.

ળસ, (જ.) નસતિ. વાંકું તીકુ થવું, વળવું.

ળહ, (ઞ. ઐ.) નહતિ, તે, બાંધવું, સં. સાથે ઝનેનો

અર્થ અખતર પેહેરવું.

ળાસ્, (ઙ. ઙ.) નાસતે, અવાજ કરવો, નાદ કરવો.

ળિક્ષ્ નિક્ષતિ, વિ. અચ્ચી લેવી, ઘોચી કરવી, ઘોઝી કરવી.

ળિજ્, (લ. હ.) નિક્કે, સાક કરવું, લિ, ઐ, ઈ, ર, ને

ને ક્કિ, સાથે ઝનેનો અર્થ પાળવું, પોસવુ થાએ; નેનિક્કે, સાક કરવુ, સ્વચ્છ કરવુ.

ળિદ્, વિ. (દ.) તિન્દતિ; ગાળ દેવી, નીંદા કરવી, અ

દગોહ કરવી; (ઙ.) નેદતિ, તે; નીંદા કરવી, અ

દગોહ કરવી, ગાળો દેવી.

ળિલ્નેલતિ, વિ. ગેર સમજ થવી, ૨. કુલી રહેવું, ૩.

અપ્રવેશ, બિદાય નહી તેવુ, અભેદ, બીભેદ.

ળિવ્, વિ. (હ.) નિમ્વતિ. પહારવું, બીજવવું. [કરવો.

ળિશ્, વિ. નેશતિ. ખોલ કલ્પના કરવી, ગહન વીચાર

ળિષ્, વિ. નેષતિ, એક ચીત્તે કલ્પના કરવી, વીચાર કરવો.

ળિસ્, (લ. હ. ઙ) નિસ્તે; ઘોઝી કરવી, અચ્ચી

ળી, નયતિ, તે, લહ જવુ, મળવુ, અનુ. સાથે

અર્થ સરખુ થવુ, પચવું, ખેહેરખાન થવુ

સાથે તેનો અર્થ અશાડવું, આકર્શન કરવું

સાથે તેનો અર્થ ખેહેરખાન થવુ, કૃપા કરવું

શાળીથી કેહેવું, જનુ. સાથે ઉપર ઉચ્ચકરવું

સાથે લાવવું, જષ. સાથે પાસે થવું, ટુર

વાઝી રીતે ચાલવુ, નિર. સાથે મલવુ, ચો

રવું, વારે. સાથે પરણવું, પ્ર. સાથે પ્રીતી

વિ. સાથે દુરજવુ, ગરીબ થવું, સુ. સાથે ભ

નત્ર થવુ, સં. સાથે એકઠા થવું, વિ. અ

સાથે પસરાહ જવુ, ફેલાહ જવું, વિ. અ

સાથે ન્યાયથી માંડી વાલવું, સં. ઝને અ

વીનંતી કરવી, પ્રાર્થના કરવી, સં. ઝને

એકઠું કરવું, એકઠા થવું, જમાવ થવો. [

ળીલ્, વિ. નીલતિ, અસમાની થવું, અસમા

ળીવ, વિ. નીવતિ. માઠું થવું. [નો અવાજ કરવે

ળુ, વિ. (લ.) નૌતિ નુવતિ. વાંહા કરવી, આ. સાથે

ળુદ્, વિ. (ઞ, ઐ.) નુદતિ. હેકમ કરવો, ફે

બવ. સાથે ખસાડવું, નિર. સાથે બહ

દેવું, કમ્બલ થવું, પ્ર. સાથે પછવાડે

સાથે સુખી થવું, સં. સાથે હાકી શુકવું.

ળૂ, વિ. (શઃ) નુવતિ, વાંહા કરવી. [

ળેદ્, (ઙ) નેદતિ, તે, પાસે આવવું, ડપકો દે

ળેષ્, (ઙ, ઙ.) નેપતિ, જવુ, પાસે આવવું.

ત.

તક્, ન. (કં.) છાસ.

તક્ક, પુ. (કઃ) એક સાપનુ નામ છે.

તક્ન, પુ. (ક્ષ.) સુતાર, વાઢીચો. [૨. પીકાવ,

તંક, પુ. (કઃ) પથ્થર ફોડવાનો લોહિડાનો

તદ, પુ. ન. (ઠઃ ઠં.) તીર, કીનારો.

તદિનો, સ્ત્રી. (ની.) નદી.

તદી, સ્ત્રી. (દી.) તીર, કીનારો.

તદાક, પુ. ન. (કઃ કં.) તલાવ.

તહાગ, પુ. ન. (ગઃ ગં.) તલાવ.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

स्त्री. (न.) वीर्यही, विद्युत्क्षता.
 वत्, पु. (त्वान्) भिष, भिडे.
 पु. (कः) शीघ्र, २. धरना बाकडा, ३. आउनुं कांडुं.
 पु. (लः) वायडीगनु आड, २. योआ.
 व, पु. (यः) तांदुल जगनी आशु.
 अ. कारणुं अये अये.
 न. (तं.) तंभोरी, सांडगी, सेतार, तांपुसे.
 व, पु. (तः) हादोनो आप, पणुणे.
 अ. कारणुं, अनंतर अये अये.
 ल, पु. (लः) वर्तमान काल, तट्काल.
 वि. (रः रा. रं.) लंपट, आशुक. [अशापर अर्थ.
 न. (लं.) सावकास नायपुं, आस्ते रळीने नायपुं,
 वि. (स्वा.) धरनुं सान जणुवाणीहंछा.
 अ. अयेपु, अयेम, आ प्रमाणे, माटे, तेम, ते प्रमाणे.
 कृत्, वि. (तः ता. तं.) तेम करपुं ते.
 अ. तेमळ, तेम भेलाछो ते प्रमाणे.
 न. (अर्थ.) अशापर. [आनो वाह करनारी.
 वि. (दी. दिनी. दि.) सापुं भेलानारी, सां-
 अ. ते वपते.
 व, न. (लं.) वर्तमान काल, हाल.
 अ. ते वपते.
 पु. (यः) डीकरी, छोकरी, पुत्र.
 स्त्री. (या.) कुंया, डीकरी, छोकरी.
 स्त्री. (नुः) देह, वि. (नुः न्वी. नु.) सुक्ष्म, आरीक,
 २. नाहागु, सुकायलुं, स्त्री. (लं.) ३. अ-
 कवय.
 न. (तं.) अप्पतर, कवय.
 वि. (त्यक्.) देहत्याग करनारी.
 पु. (वृत्.) प्राणुनी, श्रवडा, श्रुपु.
 वत्, स्त्री. (ता.) भगन, तस्कीन.
 स्त्री. (नूः) देह, शरीर.
 वि. (तः ता. तं.) छेलिलुं, हागु करेळुं.
 पु. (त.) अग्नी, वेस्तव, देवता.
 व, न. (हं.) पर, पीछ, रवां.
 पु. (तुं) सुतर, सुतर जेवा जे दोरते.
 पु. (भः) सीरस धान्य,
 व, पु. (यः) वणुकर, अतरी, अत्री. [अत्री, प. डेटुं.
 न. (लं.) सिद्धांत, २. धान, ३. सुप्य, ४. वणुकर,

तेवक, न. (कं.) नपु ३पडुं, डेर ३पड.
 तेववाप, पु. (वः) वणुकर, अत्री.
 तेववाय, पु. (यः) वणुकर, अत्री.
 तंलिका, स्त्री. (का.) गरोल.
 तेववाय, पु. (यः) वणुकर, अत्री.
 तेद्रो, स्त्री. (द्रा.) नातवाणी, २. सुस्ती, आणस.
 तंदि, स्त्री. (द्वि.) नातवाणी, २. सुस्ती, आणस.
 तंद्दी, स्त्री. (द्वी.) पुंध, नीद्रा, २. सुस्ती, आणस.
 तप, पु. (पः) श्रीधर्तु.
 तपतापति, पु. (तिः) सूर्य, सुरळ.
 तपन, पु. (तः) सूर्य, सुरळ, २. अंक जगतनो नरक छे.
 तपनीय, न. (यं.) शोनु.
 तपस, पु. (पाः) भाष मळीनो, न. (पः) २. तपोलोक, ३. धर्म.
 तपस्य, पु. (स्यः) इंगन मळीनो.
 तपस्विन्, पु. (स्वी.) तपश्चर्या करनारी.
 तपस्विनी, स्त्री. (नी.) अंक जगतनो वेला छे.
 तपोजुषाण, वि. (णः णा. णं.) तपश्चर्या करनारी.
 तपोवनावृत्ति, स्त्री. (त्तिः) तपोवनमार्थी पाळुं आवपुं.
 तपत्रुर्मि, पु. (र्मिः) अंक नरक छे.
 तम, पु. (मः) शडु.
 तमस्, पु. न. (माः मः) शडु, न. (मः) २. तमो शुणु,
 ३. पाप, ४. शोक, ५. अंधार.
 तमस्विनी, स्त्री. (नी.) शत.
 तमा, स्त्री. (मा.) शत.
 तमाल, पु. न. (लः लं.) दक्षशीनीनु आड, २. तमाल
 नामगु आड, ३. करपुरीनो डीलाकरी अये अये ते.
 तमालवत्, न. (लं.) करपुरीगु डीलुं.
 तमि, स्त्री. (मिः) शत.
 तमिस्र, न. (लं.) अंधकार, अंधाडं.
 तमिस्रा, स्त्री. (स्रा.) शत.
 तमी, स्त्री. (मी.) शत.
 तमोनुद, पु. (दं.) अग्नी, २. अंध, ३. सूर्य. [नास्तीक.
 तमोपह, पु. (हः) अग्नी, २. अंध, ३. सूर्य, ४. श्रुण, ५.
 तमोयुष्, वि. (यूः) जे अंधारार्थी व्याप्त थया ते.
 तरक्षु, पु. (क्षुः) तरस, दीपडु, जराप.
 तरंग, पु. (गः) मोजे, वेहेरे, छोल.
 तरंगिणी, स्त्री. (णी.) नदी. [जहाण.
 तरणि, पु. (णिः) सूर्य, सुरळ; स्त्री. (णिः) २. वहाणु,

तरपण्य, न. (ण्यं.) उतार, नोतर.
 तरल, पु. (लः) मोतीना कुंडीना वयसो मल्ली. वि.
 (लः ला. लं.) २. म्यंयल; स्त्री. (ला.) ३. कांशु.
 तरस, न. (रः) वेग, २. पराक्रम.
 तरस, न. (सं.) भांस. [शुर, अली, अलीक्ष.
 तरस्विन्, वि. (स्वी. स्विनी. स्वि.) वेगवान्, ज्ञेयवान्,
 तारि, स्त्री. (रिः) वहाणु, जहाणु.
 तरी, स्त्री. (री.) वहाणु, जहाणु.
 तरु, पु. (रुः) आड.
 तरुण, वि. (णः णी. णं.) श्रुवान्, ज्ववान्.
 तर्क, पु. (कां:) शक, आंती, संवशय, २. अत्रकल.
 तर्कारी, स्त्री. (री.) सीसमत्रु आड, २. टाक्यात्रु आड.
 तर्जनी, स्त्री. (नी.) म्यंयुडाना पारोणी म्यांगणी.
 तर्ह, पु. (ह्रूः) लाकडानी कुड्यी.
 तर्णक, पु. (कः) वाछरेडो, वाछेडो.
 तर्पण, न. (णं.) तुमि, २. देवतरपणु.
 तर्मन्, न. (मं.) यस्तना थांअलानो छेडो.
 तर्ष, पु. (षः) धृच्छा, प्यास, तरस, तृषा.
 तर्षचेतस, वि. (ताः ता. तं.) धृच्छनारी.
 तल, न. (लं.) तरवारनो हाथो, २. पोहोयो करेयो
 हाथ, हतेली, हथेली.
 तलिन, वि. (नः ना. नं.) -हात्रु, २. स्वछ, ३. पा
 तलुं, ४. नीचे, न. (नं.) प. गाहलुं, तणध, पीछानो,
 ६. ढोलीयो, पलंग. [मिडी, ३. आयडी, अथरी.
 तल्प, न. पु. (ल्पं. ल्यः) पीछानो, २. भाडी, मज्जो,
 तल्लज, पु. (जः) गिरम.
 तष्ट, वि. (ष्टः ष्ट. ष्टं.) छेखीने -हात्रु करेखु, छेखिलुं.
 तसर, पु. (रः) वणुकरनो कांठयो.
 तस्कर, पु. (रः) चोर.
 तस्थिवस्, वि. (वान्. स्थुषी. वत्.) स्थीर रेहेनारी.
 ताडव, न. (वं.) नांयपुं. [पेहेरवाणु धरेखु छे.
 ताडपल, म. (लं.) ताडना पांढडा जेवुं अिक कानमा
 तात, पु. (तः) आप.
 तात्रिक, पु. (कः) तंत्र जणुनारी, २. सतारत्रु वाणुं.
 तापन, पु. (नः) सुर्थ, सुरज.
 तापस, पु. (सः) तपस्वी.
 तापस तरु, पु. (रुः) धंगोलीयात्रु आड.
 तापिच्छ, पु. (च्छः) तभाख वृक्ष.

तापिज, पु. (जः) तभाख वृक्ष.
 तामरस, न. पु. (सं. सः) कुमण.
 तामलकी, स्त्री. (की.) भाध म्यांगणी.
 तामसी, स्त्री. (सी.) मंधारी रात.
 ताम्बक, न. (कं.) तांयु. [दिशानो हाथी तेन
 ताम्बकर्णी, स्त्री. (णीं.) मंजन नामनो जे प
 ताम्बकुदक, पु. (कः) कुंसारी.
 ताम्बचूड, पु. (डः) कुडो, भरधो, कुंयडो.
 तांबूलवल्ली, स्त्री. (ली.) पीडाना पाननो वेलो.
 तांबूली, स्त्री. (ली.) उपयो शण्ड श्रुयो.
 तार, पु. (रः) मोडो म्याण, २. मोतीत्रु तेन
 तार; स्त्री. ३. देवी, ४. तारी, ५. म्यांअणी
 तारकजित्, पु. (तं.) कार्तिक स्वामी. [म्यांअणी
 तारका, स्त्री. (का.) नभेतर, नक्षत्र, २. म्यांअणी पु
 तारा, स्त्री. (रा.) नक्षत्र, नभेतर.
 तारापथ, पु. (यः) म्याकाश.
 तारुण्य, न. (ण्यं.) श्रुवाणी.
 तारुण्य, पु. (र्ष्यं) गरड पक्षी, २. धोडो, ३. रथ
 सुरज्जो म्अणु नामनो गाडी वयो.
 तारुण्यैल, न. (लं.) पीतलत्रु भरम, पीतलणी
 ताल, पु. (लः) ताल, गावानो ताल, २. हातेल
 वेत, ४. ताली श्रोडनी, ५. अंअ, ६. ताडत्रु
 ७. टांयुं, ८. हाणी कुयी, स्त्री. ९. हरताल. [म
 तालपत्र, न. (लं.) ताडना पानडा जेवुं कानमा पते
 तालपर्णी, स्त्री. (णीं.) परोम्याली.
 तालमूलिका, स्त्री. (का.) काणी सुसली. [करेयो
 तालवृत्तक, न. (कं.) ताड तथा नारी म्पलीना पा
 तालाक, पु. (कः) अलशम. [जतनो त
 ताली, स्त्री. (ली.) भाध म्यांगणीनुं आड, २.
 तालु, न. (लुः) टालु, तालु, तालपुं. [म
 तावत्, अ. नीअथ, धरादी, म्आठलुं, म्आठलुं
 तित्तक, पु. (कः) पंजोलुं, पंजोलानो वेलो.
 तित्त, वि. (क्तः का. कं.) कुडुं.
 तित्तकाक, पु. (कः) वाय वणुंनुं आड.
 तिग्म, वि. (मः ग्मा. ग्मं.) अहु गरम, धखु
 तिग्मयातना, स्त्री. (ना.) तीव वेदना.
 तित्त, पु. (उः) आलणी, आलणी, आणणी.
 तितिक्षा, स्त्री. (क्षा.) सहन करेवुं.

(क्षुः क्षुः क्षुः) सहन शील.
 (रः) तीतर नामनो पक्षी.
 (रिः) तीतर नामनो पक्षी.
 (धिः) पाडवो पील्व वीगेरे तीथी.
 (घः) तमरनुं आड.
 (ङी.) आंयलीनुं आड.
 (ली.) आंयलीनुं आड.
 (कं.) कोकम, कोकं.
 पु. (कः की.) टेडुं—टैयुरलीनुं आड.
 मिः) अक जतनी भाछली छे.
 (लः) उपलो शब्द ग्युवो.
 (रं.) अंधकार, अंधारं.
 मंतर्धान, वांकुं अये अर्थे.
 (नः ना. नं.) वांकुं, तेडू.
 स्त्री. (णी.) पडहो, कनात.
 न. (णं.) वांकुं अये.
 स्त्री. (णी.) पडहो, कनात. [४. होष.
 स्त्री. (या.) निंदा, २. अपवाद, ३. डपको,
 (टः) ताज, सुगट, २. लोप्रवृक्ष.
 (नं.) हांकुं.
 (तः ता. तं.) हांकुं.
 (यंड. तिरक्षी. यंक.) वांको मालनारो.
 पु. (कं. कः) डीलुं; पु. (कां.) शरीर उप-
 डुं, तल, मोतियो, शरीर उपर नोतल,
 अक अताप, ३. धोडो, ४. तलनुं आड,
 रनो डुगो, न. (कं.) १. भीडुं, ७. अक ज-
 ह छे, स्त्री. ८. कंडी.
 पु. (कः) शरीर उपरनो कुदरती तल.
 (णी.) रातो सुप्पड.
 (जः) गीधूल तल, वांअंतल, जंगलीतल.
 (जः) उपलो शब्द ग्युवो.
 (स्सः) अक जतनो साप छे. [अंतर
 (व्यःव्या. व्यं.) जे अंतरमा तलउगे अयेपुं
 (वः) लोप्र वृक्ष. [युग, ३. अतुर्य युग.
 (व्यः) पुष्य नक्षत्र, पुष्य नअंतर, २. कली.
 स्त्री. (ला.) आंयलाणु आड.
 (व्यःव्या. व्यं.) धासु गरम, तलप, तीपुं, अणु
 मालाक, सुस्त, २. उलट वालुं, ३. उतंडीत.

तीक्ष्णगंधक, पु. (कः) सेगटाणु आड, सेगटो.
 तीर, न. (रं.) नदीना अंने आणुना कानारा.
 तीर्थ, न. (यं.) कुवा पासोणु पाणी, २. इपी अये पाधुं
 पाणी, ३. उर, ४. गोर, उपार्थो, ५. यस्त, ज-
 स, ६. उपाय, धलाज, ७. खीरज, ८. अयतार,
 ९. पात्र, वासणु, १०. मंत्री.
 तीव्र, वि. (त्रः ब्रा. ब्रं.) अतीस, अतीशय.
 तीव्रवेदना, स्त्री. (जा.) अतीस वेदना, नरकपीडा.
 तु, अ. भेद, अय धारणु, गीक्षय अये अर्थे.
 तुंग, पु. (गः) गंडीनुं आडवि. (गः गा. गं.) गेयु, उयु.
 तुंगी, स्त्री. (गी.) कानकोडी, तिलवली नामनी वनस्पती.
 तुच्छ, वि. (च्छः च्छा. च्छं.) पाली, नकायु.
 तुष्णि, पु. (णिः) नांइरप नामनुं आड.
 तुंड, न. (डं.) मोहोडुं, मोहो.
 तुंडिन, पु. (डी.) महा ह्वेनो नंदी.
 तुंडिकेरी, स्त्री. (री.) इणु आड, २. तीडोलानो वेलो.
 तुंडिम, पु. (मः) मोहोटा पेट वालो, पवनथी जेनी
 डुडी मोठी यअपेदी होय ते, दुंडालो.
 तुंडिल, पु. (लः) उपलो शब्द ग्युवो.
 तुंडिकेरी, स्त्री. (शी.) तीडो लानो वेलो.
 तुस्य, न. (स्यः) अक जतनुं अंजन छे, २. मार थु
 थु, पु. (स्यः) ३. ह्वेता, विस्तव.
 तुत्या, स्त्री. (त्या.) गली, गुली, २. हाणीअे लयी.
 तुल्लोजन, न. (नं.) मार थु थु.
 तुंद, न. (नं.) जडर, कुडी.
 तुंदपरिमार्ज, पु. (जं:) मालथु, सुस्त.
 तुंदपरिमृज, पु. (जः) मालसु, सुस्त.
 तुंदिक, पु. (कः) दुंडालो, मोहोटा पेटवालो.
 तुंदिन, पु. (दी.) दुंडालो, मोहोटा पेटवालो.
 तुंदिम, पु. (मः) उपलो लब्ध ग्युवो.
 तुंदिल, पु. (लः) उपलो शब्द ग्युवो.
 तुन्न, पु. (जः) नांइरपणु आड.
 तुन्नावय, पु. (यः) दरु, दरु, मीराध.
 तुम, पु. (भः) अकरो.
 तुमुल, न. (लं.) लहाणनी गर्दी.
 तुंबा, स्त्री. (बा.) गोणकाणु केहोपुं.
 तुंबे, पु. (विः) काणु केहोपुं.
 तुंबी, स्त्री. (बी.) काणु केहोपुं.

तुर्ग, वि. (यं: मां. र्गं.) सर्वं व्यापी, इलावा करनारो,
 पु. (यां.) २. ध्वि२.
 तुरग, पु. (गः) धेडो।
 तुरंग, पु. (गः) धेडो।
 तुरंगम, पु. (मः) धेडो।
 तुरंगवदन, पु. (नः) परी, व्यपसरा।
 तुरायण, न. (णं.) यत्, जत्।
 तुरासाह, पु. (षाट, षाट्.) छंद, छंद२.
 तुरुष्क, पु. (ष्कः) लोभान, २. अक देश छे।
 तुला, स्त्री. (ला.) तुलाराशी, २. कांठो; तराशु, तालवो।
 तुलाकोटि, स्त्री. (टि:) अक्षुशीया, लंगर वीगेरे पगमां
 पहेरवाना दागीना।
 तुलाकोटी, स्त्री. (टी.) उपलो शुभे शुभो।
 तुल्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) शरभुं।
 तुल्यपान, न. (नं.) अरापर पीवुं।
 तुवर, वि. (रः रा. रं.) तुरे२।
 तुवरिका, स्त्री. (का.) पुर, पुवर।
 तुष, पु. (षः) अनाजना छेतरां, छाल, भुसो, कौडो,
 २. धाटीगानुं आड, ३. अहेडानुं आड।
 तुषार, पु. (रः) पाणीना टपका, २. तहाड, थंडी, ३.
 अई, वि. (रः री. रं.) ४. तहाडुं।
 तुषधी, वि. (धी: धी: वि.) संतोषी, आनंदी।
 तुषित, पु. (तः) देवने अक आडर छे।
 तुहिन, न. (नं.) छीम, थंडी, तहाड, २. अई।
 तुष्णीक, वि. (कः का. कं.) छानो भेसनारो।
 तुष्णीनील, वि. (लः ला. लं.) छानो भेसनारो।
 तुण, पु. (णः) तीर मुकवानो भातो।
 तुणी, स्त्री. (णी.) गुणी, गणी, २. तीर राभवानो भातो।
 तुणीर, पु. (रः) भातो।
 तुद, पु. (दः) पीपणो।
 तुवर पु. (रः) शींगडा आबवा जेवो थम्पो छतां ते-
 ने शींगडा नहीं आबवा जेवो अजद, मोठा
 अजद जेने शींगडां नथी, २. सुछ वगरनो माणुश,
 जे माणुसने सुछ आबवी जेधम्मे तेठसो कथे-
 लो माणुश जेने सुछ नथी।
 तुर्ण, न. (णं.) लखी।
 तुल, पु. (लः) ३, कपाश, २. पीपणानुं आड।
 तुलिका, स्त्री. (का.) पीछी, कलम, चोप शयी।

तुवर, वि. (रः री. रं.) तुरे२।
 तुवरिका, स्त्री. (का.) पुवर, पुर।
 तुष्णी, अ. छानुं जे अर्थे।
 तुष्णीक, अ. छानुं जे अर्थे।
 तृण, न. (णं.) धास. [अने जे
 तृणद्रुम, पु. (मः) ताड, नारीअणी, अणु
 तृणधान्य, न. (न्यं.) लंगली चोपा, लंग
 लंगली धान।
 तृणज, पु. (जः) वांसणी, आसणी, पावे
 तृणराज, पु. (जः) ताड, नारीअणी।
 तृणशून्य, न. (न्यं.) भोगरानुं आड।
 तृण्या, स्त्री. (ण्या.) धासने जभाव।
 तृतीयप्रकृति, पु. (तिः) छीजडो, थंड, नामदं
 तृतीयाकृत, वि. (तः ता. तं.) त्रयुवार हले क
 हेलु अंतर।
 तृतीयप्रकृति, पु. (तिः) छीजडो, थंड, नामदं
 तृप्त, वि. (तः सा. प्रं.) तट्ट, हृषिक, तृप्त थ
 तृप्ति, स्त्री. (प्तिः) हृच्छा शांती।
 तृप्तिद, वि. (दः दा. दं.) तृप्ति करनारो, संतोष
 तृकला, स्त्री. (ला.) हरेडा, अहेडा, अने
 अने अकडा कुटेलां ते।
 तृष्, स्त्री. (ट्.) हृच्छा, तरस, प्यास।
 तृष्णज, वि. (कं.) प्यासी, प्यासी।
 तृष्णा, स्त्री. (णा.) हृच्छा, तरस, प्यास।
 तेजन, पु. (नः) वांसणी, आसणी, अनस
 तेजनक, पु. (कः) शर नामनुं अक जतनुं
 तेजनी, स्त्री. (नी.) सुरवेसो. [जेरे, प.
 तेजस, न. (जः) धात, २. प्रभाव, ३. कांती,
 तेजस्तेजस, पु. (जाः) तेजनुं जे तेज ते।
 तेजित, वि. (तः तज् तं.) जगृत करेलुं, २.
 तेम, पु. (मः) क्षीलुं, भीगु।
 तेमन, न. (नं.) कडी।
 तेजस्ववर्तिनी, स्त्री. (नी.) भूस, कुहल्ली।
 तेज्जिर, न. (नं.) वीतर पक्षीनुं टापुं।
 तैलपर्णी, स्त्री. (णीं.) रापु सुपड।
 तैलपर्णिक, न. (कं.) सईद तथा तहाडो सुप
 तैलपायिका, स्त्री. (का.) वागणु, वागण।
 तैलिन, वि. (नः ना. नं.) तप गीपले अने

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(ષઃ) ષોડશ મહીનો.
 (કં.) છોકરું, ડીકરું, બચ્ચું.
 (કઃ) એક જાતનું પક્ષી છે.
 (કં.) એક વૃત છે.
 (સ્મઃ) લીલા રંગના જવ, ૨. દુઃખ, દરદ, ૩. પીડા, ૪. ચીંતા.
 (નં.) દુઃખ, વેદના, ૨. પીડા, દરદ, ૩. પરીણી, ૪. અંકુશ, ૫. ચાખકો. [ચાખકો.
 (વં.) પરીણી, આર, ૨. અંકુશ, ૩. સોડી, ૪. પુ. (રં. રઃ) અખીનું નામ છે, ૨. ગદા.
 (વં.) જલ, પાણી.
 (લી.) મોગુંડ, ૨. જળપીપળી.
 (નં.) પાહારનું આરણ્ય.
 (નં.) નૃત્ય, નાચવું, ગાવું અને વગાડવું.
 (ક્ષઃ) નાખેલું, નાખેલ.
 (ગઃ) દાન, ૨. નાખવું.
 (વિઃ) જીને ક્રીયા નાખી તે.
 (જ્ઞઃ) નક્ષટ, ખેલ્યા.
 (વા.) લજ્જા, શરમ, લાજ.
 (વુ.) કલ્હરું. [વેદ આ ત્રણ વેદ.
 (વી.) વેદ, કવેદ, સામવેદ, અને યજુ-
 વુ. (નુઃ) સુધં, સુરજ.
 વુ. (મંઃ) વેદોક્ત વિધી, યત્ત યાગ.
 વિ. (યઃ) વેદરૂપી.
 (સઃ) જંગમ, ખસાડી શકાય એવું.
 (રઃ) વણવું, ૨. કાંટલો, સુત્રયંત્ર.
 (સ્તઃ) ખીકણ, ધખરાયલો.
 (સ્તુઃ) ખીકણ. [રાખેલું, સંભાલેલું.
 (નં.) રક્ષણ, સંભાળવું; વિ. (નઃ) ના. નં.) ૨. (તઃ) રાખેલું, સંભાળેલું.
 વિ. (ષઃ) કલ્હરું.
 (લી.) ત્રાયમાણા નામની વનસ્પતી.
 (ળા.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 (ભય, ખીક.
 (કં.) પીકના કાટાનો છેડો.
 (ત્રીકુટ) ત્રીકુટ નામનો પહાડ.
 (પીપળી, અને મરી આ ત્રણ-

લિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનો નહનો રહેટ.
 ત્રીકુટ, પુ. (ટઃ) ત્રીકુટ નામનો પહાડ. [ખેતર.
 ત્રિગુણકૃત, વિ. (તઃ) ત્રણવાર હલવતે ખેલેલું
 ત્રિદશ, પુ. (શઃ) દેવ.
 ત્રિદશાલય, પુ. (યઃ) સ્વર્ગ.
 ત્રિદિવ, ન. (વં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 ત્રિદિવશ, પુ. (શઃ) સ્વર્ગ.
 ત્રિદોષોદર, ન. (રં.) મોઠું પેટ વધે છે તે રોગ.
 ત્રિપથગા, સ્ત્રી. (ગા.) ભાગીરથી નદી. [નિશાંતર.
 ત્રિપુગ, સ્ત્રી. (ગા.) નહાની વેલચીનો વેલો, ૨. સફેદ
 ત્રિપુટી, સ્ત્રી. (ટી.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 ત્રિપુરાંતક, પુ. (કઃ) મહાદેવ. [એકલા આંડેલા
 ત્રિફલા, સ્ત્રી. (લા.) હરડા, ખેડેડા, અને આમળા
 ત્રિમંડી, સ્ત્રી. (ડી.) સફેદ નિશાંતર.
 ત્રિમુવનેશ્વર, પુ. (રઃ) ત્રીભોવનનો શામી.
 ત્રિયામા, સ્ત્રી. (મા.) રાત.
 ત્રિલોચન, પુ. (નઃ) મહાદેવ.
 ત્રિવર્ગ, પુ. (ર્ગઃ) ધર્મ, અર્થ, અને કામ આ ત્રણ;
 ૨. ક્ષય, સ્થીતી, અને વૃદ્ધી આ ત્રણ.
 ત્રિવિષ્ટ, ન. (વં.) સ્વર્ગ.
 ત્રિવિક્રમ, પુ. (મઃ) વીખ્યુ.
 ત્રિવૃત્તા, સ્ત્રી. (તા.) સફેદ નિશાંતર.
 ત્રિવૃત્ત, સ્ત્રી. (ત્ર.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો. [ખેતર.
 ત્રિસંત્ય, વિ. (ત્યઃ) ત્રણવાર હલવતે ખેલેલું
 ત્રિસ્રોતસ્, સ્ત્રી. (તા.) ભાગીરથી નદી.
 ત્રિહલ્ય, વિ. (હ્યઃ) ત્રણવાર હલવતે ખે-
 દેલું ખેતર.
 ત્રિહાળી, સ્ત્રી. (ળી.) ત્રણ વરસની ગાય વીગેરે.
 ત્રુટિ, સ્ત્રી. (ટિઃ) નહાની વેલચીનો વેલો; વિ. (ટિઃ) ડિઃ
 ડિઃ) ૨. સુક્ષ્મ, આરીક, શ્રીચ્યુ, સ્ત્રી. (ટિઃ) ૩. નહ-
 સ્વ અક્ષરના ચોથાથનો ઉચ્ચાર કરવા જ વખત
 લાગે છે તે, ૪. અલ્પ, નહાન, ૫. શક, સંશય.
 ત્રુટી, સ્ત્રી. (ટિઃ) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 ત્રેતા, સ્ત્રી. (તા.) ત્રેતાયુગ, ૨. ત્રણ આખી.
 ત્રોટિ, સ્ત્રી. (ટિઃ) પક્ષીની ચાંચ.
 ત્ર્યબ્દા, સ્ત્રી. (બ્દા.) ત્રણ વરસની ગાય વીગેરે.
 ત્ર્યંબક, પુ. (કઃ) મહાદેવ.
 ત્ર્યંબકસલ, પુ. (સઃ) દેવનો અજ્ઞાનચી, કુખેર.

च्यंबकवीक्षित, न. (तं.) शीवन्तु ज्ञेयुं. [प्राडिवां ते.
 च्युषण, न. (णं.) सुक, पीपली, अने मरी अने त्रलु
 त्सुषण, न. (णं.) उपलो शल्फ श्युपो.
 त्व, वि. (त्वः त्वा. त्वं.) श्युदु, अलण, ली-न.
 त्वकक्षीरी, स्त्री. (री.) पंशलोचन.
 त्वकपल, न. (नं.) तल, दालचीनी.
 त्वकपली, स्त्री. (ली.) हीशुद वृक्षणी पत्री.
 त्वकसार, पु. (रः) आंशु, वांस.
 त्वच, न. (चं.) तल, दालच्युनी.
 त्वचिसार. पु. (रः) आंशु, वांस.
 त्वक, स्त्री. (क.) छाल, आंशुडी, आंशुडु.
 त्वरा, स्त्री. (रा. वेग, जेर. [वेगवान.
 त्वरित, न. (तं.) जलदी; वि. (तः ता. तं.) २. वेगी,
 त्वष्ट, वि. (ष्टः ब्रा. टं.) छेलिखुं.
 त्वष्ट, पु. (ष्ट.) सुतार, सुथार.
 त्विषांपाति, पु. (तिः) सुर्य, सुरज. [अ तीम्मा सक्ती.
 त्विष, स्त्री. (टं.) कांती, शोभा, वाणी वाया, इयी-
 त्सुरु, पु. (रः) तरवार, कटार, जमीयो, छरी वीगे-
 रीनो दस्तो-हाथो.

थ.

थ, न. (थं.) पीक, लय, २. कल्याण, ३. अठतीक-
 ला, ४. आयादी, आयादांनी.
 थुदु;थुडति, वि. (शे.) ठंकेपुं, अंद करपु.
 थुत्कार, पु. (रः) थुकवानो अवाण.
 थुथु, अ. थुकवानां अवाण शथि.
 थुभु;थुभ्यति, (य. ज.) साक्ष थुपु, स्वच्छ थुपुं.
 थुर्व;थुर्वति, वि. (ई.) डारमारपु, २. धंज करपी.
 थोडन, न. (नं.) आच्छादन, ठाकण, २. कपडां.

द

दंज्ञा, पु. (ज्ञः) गोमाशी, गांधीलभाष्य, उंस.
 दंज्ञान, न. (नं.) अणतर, कुपय.
 दंज्ञित, वि. (तः ता. तं.) अणतर पेहेरेलो.
 दंज्ञी, स्त्री. (शी.) नहाणी गांधीलभाष्य.
 दंष्ट्रीन्, पु. (ष्ट्री.) कुकर, लुंड.
 दक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) अपुर. [साथो; अरे.
 दक्षिण, वि. (णः णा. णं.) उदार, २. साक्षीलपु, ३.

दक्षिणस्थ, पु. (स्थः) सारथी, गाडीवान, गा.
 दक्षिणाभि, पु. (भिः) दण्डु तरकूनो अम
 दक्षिणात, अ. दक्षिण तरकूनो देश, दक्षिणु दीश
 दक्षिणात्, अ. उपलो शल्फ श्युपो.
 दक्षिणाह, वि. (हः हां. हं.) दक्षिणा लेवाने ये
 दक्षिणीय, वि. (यः या. यं.) उपलो शल्फ श्यु
 दक्षिणेन, अ. दक्षिण तरकूनो देश, दक्षिणु दीश
 दक्षिणेर्मन्, पु. (मं.) पारधीअे जणभी कु
 दक्षिण्य, वि. (ण्यः ण्या. ण्यं.) दक्षिणा लेवाने
 दग्ध, वि. (ग्धः ग्या. ग्यं.) अलेल, अलेखुं.
 दग्धयानि, वि. (निः निः निः) जे योगीमाथ
 नहीं थयोते, जेजुं उत्पत्ती स्थान आले
 दग्धिका, स्त्री. (कां.) अलेलो भात, अलेला
 दंड, पु. (डः) सुरजोने दंड नामनो साकर.
 कुडी, उ. सीक्षा, ४. वणत, प.
 भाग, ६. सीधु जलु रेहेपुं, ७. अ
 धोडा, ८. दंड, १०. जम, यम, ११. ल
 अम्लीमान, १३. अह, १४. अशुणो, १
 दंडधर, पु. (रः) यम, जम.
 दंडनीति, स्त्री. (तिः) अर्थ शस्त्र. [नि
 दंडविष्कंभ, पु. (भः) दही डोहवाणी लाकुडी
 दंडाहत, वि. (तः ता. तं.) मंथानथी वणपेखुं,
 ददुघ्न, पु. (घ्नः) रायकुला नामनी वनसपत
 ददभंग, पु. (गः) अभाव, तरणोपाय.
 दद्रुण, वि. (णः णा. णं.) जेने अश थडकीछे
 दद्रुरोगिन्, वि. (गी. गिनी. गि.) } उपलो शल्फ
 दद्रुण, वि. (णः णा. णं.) }
 दक्षिस्थ, पु. (स्थः) कोडणु आड.
 दक्षिफल, पु. (लः) कोडणुं आड, कोड.
 दनुज, पु. (जः) दैत्य, शम्भस.
 दंत, पु. (तः) दात.
 दतक, पु. (कः) दुंगरणी अली, शिपर, ७
 दंतधावन, पु. (वः) अेरणु आड.
 दंतभाग, पु. (गः) दातनो भाग, २. हाथीणु
 ३. हाथीनो आगलो भाग. [वीथुणु
 दंतशाठ, पु. (ठः) कोडणु आड, अमिजलतन
 दंतशाठ, स्त्री. (ठा.) आम्भलोलीका नामनी व
 दंतावल, पु. (लः) हत्ती, हाथी.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

स्त्री. (का.) दाती नामन्ती वनस्पती.
 पु. (ती.) हाथी, हत्ती.
 पु. (कः) साप.
 पु. (कः) अेक नरकुंछे.
 (अः आ. अं.) नहागु, सूक्ष्म, अीथु.
 वि. (द्विः द्विः द्विः) भुरभ, भेवकुंछ.
 (मः) भारणी, २. दंड, दंड करवा, ३. धंद्री-
 दमन, धंद्रीधमन.
 पु. (त्तां.) दमन करचुं, दाम्यपुं.
 पु. (न्यः) धंद्रीधमन. [न करेखुं, वश करेखुं.
 वे. (तः ता. तं.) शुतेखुं, ताथि करेखुं, रवाधी-
 पु. (नाः) अमि, दयता, वस्नेव.
 पु. (भाः) उपलो शब्द ग्युवा.
 पु. (ती.) वर अने आयाडी, वर अने आयाडी
 ने थाअे छे.
 (मः) कपट, २. अहंकार, ३. ढोंग.
 पु. (लिः) धंद्रीगु हथीआर, वीजली.
 (स्यः) ग्युवान गोहो-अलद, वाछडे.
 पु. (गा.) कृपा, २. कइलु रश.
 वि. (लुः लुः लुः) कृपाधु.
 वे. (तः ता. तं.) दोस्त, भाछिअंद, २. वर,
 वाछलो, ४. साई महापुरी.
 पु. (रं. रंः) पीक, २. पाडो.
 पु. (तः) अंखेअु जल, नीची जल. [निर्धन-
 पु. (दः दः दः) अरीअ, नाआर, पैसा कास्नेो.
 पु. (सी.) दुंगरभानी गोहा.
 (दः) विभयुनोशंअ.
 पु. (रः) दंडो.
 (रः) लाल अम्रक.
 (संः) गर्व, भगइरी.
 पु. (कः) मदन, काम.
 पु. (णः) आरसो, आरीसो.
 (मंः) अेकजलतनु धासछे, दर्भ.
 पु. (मिः) कुडची.
 पु. (वीं.) कुडची.
 पु. (रः) साप.
 (वां) दृष्टी, २. आभास.
 पु. (कः) अेक्षणीदर, घेरनी अेक्षणी करनारी.

दर्शन, न. (नं.) अेपुं, नजर करनी.
 दल, न. (लं.) पातइ, २. टोखुं.
 दलयमान, वि. (नः ना. नं.) दणभा अेपुं गोण करचुंते.
 दव, पु. (वः) अंगल, रान.
 दविष्ठ, वि. (षः षा. षं.) धलो दुर्मो, धलो छेडेनो.
 दवीयस्, वि. (यान्. यसी. यः) उपलो शब्द ग्युवा.
 दर्शनवारण, न. (णं.) करेखुं छेअ तेनो अलअ करवी.
 दशन, पु. (नः) दांत, दात.
 दशनवासस्, पु. (सांः) वां, अोड.
 दशपुर, न. (रं.) केंवडानु आड, २. क्षुभोथाः.
 दशबल, पु. (लः) अुअ, नास्तीक. [धलो अेसो.
 दशमिन्, वि. (मीं. मिनी. मि.) अेक, धलो धरडो,
 दशमीस्य, वि. (स्यः स्या. स्यं.) उपलो शब्द ग्युवा.
 दशा, स्त्री. (शा.) स्थीती, २. कपडानी छेड.
 दष्टदच्छद, वि. (दः दा. दं.) अोड करडनारी.
 दस्यु, पु. (स्युः) यार, २. दुसमीन.
 दस्त, पु. (स्तः) अमधनी कुभार, स्वर्गनो वैध.
 दहन, पु. (नः) वेस्तव, देवता, अमि.
 दाक्षक, न. (कं.) दक्षना सगानु टोखुं.
 दाक्षाणी, स्त्री. (णी.) पार्वती, २. सतावीस नअेतरी.
 दाक्षाप्य, पु. (प्यः) गीदाड, गीध, अलीर.
 दाक्षाप्य, पु. (प्यः) उपलो शब्द ग्युवा.
 दाक्षिण्य, पु. (प्यः) दक्षणा लेवा अेअ, २. सर अुपअु.
 दाडिम, न. पु. (मं. मः) दाडमनु आड.
 दाडिमपुष्यक, पु. (कं) रोहीडानु आड.
 दाडिमी, स्त्री. (मी.) दाडमनु अंड.
 दाडिक, पु. (कः) दाडम.
 दांत, वि. (तः ता. तं.) तोडुं, कपेखुं.
 दाम्युह, पु. (हः) पाखीभानो कागडो, आंभणी कागडो.
 दाम्योह, पु. (हः) उपलो शब्द ग्युवा.
 दान, न. (नं.) दातरडुं.
 दान, न. (नं.) आपणी, २. हाथीना माथाभानो महरस.
 दानव, पु. (वः) दैत्य.
 दानवासि, पु. (सि.) देव.
 दानशौड, पु. (डः) दानशुर.
 दांत, वि. (तः ता. तं.) धंद्रीधमन अधेयो.
 दांति, स्त्री. (तिः) धंद्रीधमन.
 दापित, वि. (तः ता. तं.) अपाविखुं.

દાંભિક, પુ. (ક:) કપડી. [ધવા શાઈ કામમાલેછે તે.
 દામની, સ્ત્રી. (ની.) દોરડું, દોરડું જેને ધણા દોર આં-
 દામનું, ન. (મ.) દોર આંધવાનું દોરડું.
 દામા, સ્ત્રી. (મા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દામોદર, પુ. (ર:) વિખ્યુ. [ધબંદ, ૪. સગાંવાલાં.
 દાયાદ, પુ. (દ:) ડીકરો, છોકરો, ૨. ભાઈ, ૩. ભા-
 દાપિત, વિ. (ત: તા. તં.) અપાવેલું.
 દાર, પુ. નિ. વ. (રા:) પરણેલી આયડી.
 દારક, પુ. (ક:) ડીકરો, છોકરો, ૨. આળક. વિ. (ક:
 કા. કં.) ૩. ભેદક.
 દારદ, પુ. (દ:) એક ભાતનું જોર છે.
 દારિત, વિ. (ત: તા. તં.) કાપેલું.
 દારુ, ન. (હ.) લાકડું, ૨. દેવદારનું ઝાડ.
 દારુક, પુ. (ક:) વિખ્યુનો સારથી-ગાડી હાકણારો.
 દારુણ, પુ. (ળ:) ભયાનક, વિ. (ળ: ણા. ણં.) ૨. ભયંકર.
 દારુણવીર્ય, વિ. (ય: યાં. યં.) જેનો પરાક્રમ ખીક
 ભરેલો તે.
 દારુહરિદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા.) દારૂ હલદર.
 દારુહસ્તક, પુ. (ક:) ડવંલી નામની વનસ્પતી.
 દાર્વાયાદ, પુ. (ટ:) એક ભાતનું પંખેર છે.
 દાર્વિકા, સ્ત્રી. (કા.) ડવંલી-પાથરી નામની વનસ્પતી.
 દાર્વો, સ્ત્રી. (વોં.) દારૂ હલદર.
 દાલિમ, પુ. (મ:) દાડમનું ઝાડ.
 દાવ, પુ. (વ:) વન્ય આંખિ. [થએલો.
 દાવિક, વિ. (ક: કા. કં.) દેવીકા નામનો નદીમા પેદા
 દાશ, પુ. (શ:) માછલા મારનારો, ખારવો, માછી,
 ૨. ચાકર. [મોથા નામની વનસ્પતી.
 દાશપુર, ન. (રં.) કેવડાનું ઝાડ, ૨. જલસુસ્તા-ક્ષે-
 વાશ્વત્, વિ. (શ્વાન. શ્વંતી. શ્વત્.) ઉદાર, દાતા, દાનશિલ.
 દાસ, પુ. (સ:) ચાકર, નોકર.
 દાસાનુદાસ, પુ. (સ:) ચાકરનો ચાકર.
 દાસી, સ્ત્રી. (સી.) ચાકરડી, ૨. અસમાજીરંગનો કોરેટો.
 દાસીસમ, ન. (મં.) ચાકરડીનું ટોલું.
 દાસ્યયોગ, પુ. (ગ:) સેવા, ચાકરી.
 દાસેય, પુ. (ય:) ચાકર, નોકર.
 દાસેર, પુ. (ર:) ચાકર, નોકર.
 દિક્, સ્ત્રી. (કૂ.) દીસા
 દિગંવર, વિ. (ર: રા. રં.) નાગો.

દિગ્મ, વિ. (મ્: મ્વા. મ્વં.) અરડાયલો, પુ.
 બહેરથી અરડાએલો આણ.
 દિત, વિ. (ત: તા. તં.) કાપેલું, તોડેલું.
 દિતિસુત, પુ. (ત:) દૈત્ય.
 દિગ્મજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) અળવાની ઇચ્છા.
 દિગ્મજ્ઞ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞ: જ્ઞ.) અળવાને ઇચ્છા.
 દિષ્ટમુજ્જ, વિ. (મુક:) નશીબ ઉપર જોર
 રાખ્યો છે તે.
 દિષ્ટિપુ, સ્ત્રી. (પુ:) પેલવેલા એક માણસ
 ગન કરીને પછી ખીબ સાથે પરણ-
 ડી, પુ. (પુ:) ૨. એવી આયડીનો,
 ૩. મોડી બેન પરણ્યા મોર નાહાની
 છે તે નાહાની બહેન.
 દિષ્ટિષુ, સ્ત્રી. (શુ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દિન, ન. (નં.) દાહાડો. [શ
 દીનમી, વિ. (મી: મી: મી.) નિરાશ, દીનપ્ર
 દીનવત્સલ, વિ. (લ: લા. લં.) દીનદયાળુ.
 દિનાંત, પુ. (ત:) સાંજ.
 દિનમાળે, પુ. (ણ:) સુરજ.
 દીનાનુકંપન, વિ. (ન: ના. નં.) દીનદયાળ.
 દિવસ, પુ. ન. (સ: સં.) દહાડો, સુરજ બી
 અથએ તહાલગીનો વખત.
 દિવસ્વાતિ, પુ. (તિ:) ધંદ્ર, ધંદ્ર દેવોનો રાજ.
 દિવા, અ. દહાડાનું એ અથએ.
 દિવામીત, પુ. (ત:) ધુવડ.
 દિવાકર, પુ. (ર:) સુરજ, સુધ.
 દિવાંધિકા, સ્ત્રી. (કા.) હાંધુદર, ચેન.
 દિવાકોર્તે, પુ. (તિં:) હળમ, ૨. ચંડાળ
 દિવાંધ, પુ. (ધા:) ધુવડ.
 દિવિષદ, પુ. (દ:) દેવ.
 દિવોકસ, પુ. (ક:) દેવ, ૨. ચાતક નામનું
 દિવૌકસ, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દિવ, પુ. (વ:) ચાસ, તાસ નામનો પક્ષી.
 દિશ્ય, વિ. (શ્ય: શ્યા. શ્યં.) દીશામાં થએ
 દિષ્ટ, પુ. (ષ્ટ:) કાળ, વખત, ન. (ષ્ટં.) નસીબ
 દિષ્ટાંત, પુ. (ત:) મોત.
 દિષ્ટ્યા, અ. આનંદાથે.
 દીક્ષિત, પુ. (ત:) જે ધણી એ સોમયત ક

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

પુ. (વિ.) અન્ન, ભાત.
સ્ત્રી. પુ. (તિ: તિ:) કીરણ.
(ન: ના. નં.) દરીદ્રી, ગરીબ, નિરધન.
પુ. (ર:) એક જાતનું સોનાનું નાણું છે.
(વ:) દીવો.
(ક:) અજ્ઞા, ૨. મોરની ચોટલી, ૩. પ્રકાશ.
(પિ:) કાંતી, તેજ.
(વ્ય:) અજ્ઞા.
પુ. (ક:) અજ્ઞા, ૪. મોરની ચોટલી, ૩. પ્રકાશ.
(વં: ઘં. ઘં.) લાંબુ. [ભારી ક્રીડા-એજ.
સ્ત્રી. (કા.) જ્યો જ્યો પાણીમા રહે-
પુ. (ઘાં.) પંડિત, વિદ્વાન.
સ્ત્રી. (ઘી.) છઠ્ઠેર, ચેણ.
પુ. (છ:) સાપ.
પુ. (ત:) દીંડાનું ઝાડ.
વિ. (લ: લા. લં.) થોડા કામને વત્તો વખત
ડનારો, થુસ્તી, આપસુ.
સ્ત્રી. (કા.) પગથીવાળો કુવો, વાવ.
(લં.) મનને પીડા.
પુ. (ક:) દુ:ખમાર્થી છુટેલો.
સ્ત્રી. (ળા.) જંગલી વેગણ-રીંગણા.
મ. નિદા એ અર્થે.
પુ. (ઞ:) ધમાસો.
સ્ત્રી. (ઞાં.) રીંગણી. [નાશ કરનારો.
જ્ઞાન, વિ. (ન: ના. નં.) અરામ સપનાનો
(લં.) એક જાતનું પાટાવકરીને રેસમી કપડું છે.
(ઞં.) દુધ.
સ્ત્રી. (કા.) દુધી નામની વનસ્પતી છે.
(મ:) કાચી ડુંગલી, લીલો કાંદો.
પુ. (મિ:) અરણ્ય કરીને સુરજનો ગાડીવાલો,
એક જાતનું વાજુ છે, ૩. એક દૈવ્ય છે,
(મિ:) ૪. નાહાના છોકરાની રમત છે.
વિ. (હ: હા. હં.) જેને ધણો મોહ થયો તે,
ધેરાએલો.
વિ. (યં: યાં. યાં.) જેનો અતી પરાક્રમ તે.
વિ. (કિ: કિ: કિ.) અપાર શક્તિવાળો.
વિ. (ય: યા. યં.) દુ:ખથી તરવા અગર
જે અશક્ત તે.

દુરત્યયાનુક્રમણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) જીતવાને જે અ-
શક્ય તેના આગળ જનારો.
દુરશ્વ, પુ. (ધ: ધ:) અરામ રસ્તો, દુર્ભાગ, ૨. અરામ ચાલ.
દુરન્વય, વિ. (ય: યા. યં.) મળવાને જે કઠણ તે.
દુરવગ્રહ, વિ. (હ: હા. હં.) દુ:ખથીપણ મળવાને અશક્ય.
દુરાલભા, સ્ત્રી. (મા.) ધમાશો.
દુરિત, ન. (તં.) પાપ. [દુષ્ટ ભાષણ કીધું તે
દુરુક્ત, ન. (કં.) દુષ્ટ ભાષણ, વિ. (ક: કા. કં.) જેને
દુરોદર, પુ. (ર:) જીવાખાજ, ૨. કાસાથી રમણું, ન.
(રં.) ૩. ઝુટી રમત, ૪. નીરજીવ પદાર્થથી રમણું.
દુરેષ્ણા, સ્ત્રી. (ળા.) શાપવચન, શાપનું ભાષણ.
દુર્ગત, વિ. (ત: તા. તં.) દરીદ્રી, નિર્ધન.
દુર્ગતિ, સ્ત્રી. (તિ:) નરક. [૨. અરામ વાસ વાણું.
દુર્ગમ, પુ. (ધ:) બદધો, અરામવાસ, વિ. (ધ: ધા. ધં.)
દુર્ગસંચર, પુ. (ર:) અરામ રસ્તો, ૨. અરામ ચાલ.
દુર્ગા, સ્ત્રી. (ર્ગાં.) પારવતી.
દુર્ગંઠ, વિ. (ઠ: ઠા. ઠં.) કઠણ, મુશકેલ. [પાડનારો.
દુર્જન, પુ. (ન:) અરામલોક, ૨. જે દોસ્તોમાં વાંકું
દુર્દિન, ન. (નં.) જે દાહાડા વાદળથી સુરજ દેખાતો
નથી તે દહાડો તથા તેનીજ રાત.
દુર્નામક, પુ. (ક:) હરસનો રોગ. [એક યેળ છે.
દુર્નામન, પુ. (મા.) જ્યો જેવી પાણીમા રહેણારી
દુર્બલ, વિ. (લ: લા. લં.) અશક્ત, નબળો.
દુર્બુદ્ધિ, વિ. (દિ: દિ: દિ.) જેની બુદ્ધિ દુષ્ટ છે તે.
દુર્મદ, વિ. (દ: દા. દં.) જેની બુદ્ધિ મદથી ગઈ તે.
દુર્મદોષ, વિ. (ધ: ધા. ધં.) જે મદથી આધણો થયો તે.
દુર્મનસ, વિ. (ન: ના. નં.) ઉદાસ, ખિન્ન, ગમગીન,
દલગીર.
દુર્મર્ષ, વિ. (ર્ષ: ષાં. ષં.) રીસવાળો, ધણો ક્રોધવાળો.
દુર્મુલ્લ, વિ. (લ: લા. લં.) ભયંકર, પિહામણ, વિકા-
ળ, ભયાનક, પુ. (લ:) ૨. વાંદરો, ૩. સેથ,
૪. ઘોડો, ૫. રાખસ, રાક્ષસ.
દુર્મૈલ, પુ. (લં.) અરામ દોસ્ત, નાદાન દોસ્ત.
દુર્વર્ણ, ન. (ર્ણં.) રૂપ.
દુર્વિમ્બ, પુ. (ધ:) દરીદ્રી, નિર્ધન, ગરીબ.
દુન્દદ, પુ. (દં.) દુસમીન, થનુ.
દુક્તિ, સ્ત્રી. (લિ.) કાઠખી, કાઠખાની સ્ત્રી.
(ન:) ધંદ.

દુર્લભ, વિ. (હ: હા. હં.) ખમાએ નહીં તેવો.
 દુષ્કૃત, ન. (તં.) પાપ.
 દુષ્ટ, ઘ. વિદા એ અર્થે.
 દુષ્ટવળ, પુ. (ળ:) એક જાતનો નાસુરછે તેમાથી પર
 વેહેછે તથા તેને બહુ ગંધ મારે છે.
 દુષ્ણ, પુ. (લ:) અભાગ, કારમાણી અભાગ.
 દુષ્ણસહ, વિ. (હ: હા. હં.) ખમાએ નહીં તેવો.
 દુષ્ણાપણ, વિ. (ળ: ણા. ણ.) મળવાને જે કઠણ તે.
 દુસ્તર્ક, ન. (કં.) ખરાબ વીચાર. [જે કારણ તે.
 દુસ્તર્કમૂલ, વિ. (લ: લા. લં.) ખરાબ વીચાર કરવાને
 દુસ્થ, પુ. (સ્થ:) દરિદ્ર, નિર્ધન, ગરિબ
 દુહિતૃ, સ્ત્રી. (તા.) ડીકરી, ૨. કન્યા.
 દૂત, પુ. (ત:) દુત, કાસદ, સંદેસી કેહેણરો.
 દૂતી, સ્ત્રી. (તી.) કાસદનુ કામ કરનારી સ્ત્રી.
 દૂત્ય, ન. (ત્યં.) કાસદગીરી, કાસદનુ કામ. [થએલો.
 દૂન, વિ. (ન: ના. નં.) રીસાએલો, તકેલેક, અરુઠ
 દૂર, વિ. (ર: રા. રં.) દુર, લાંબે, છેટે.
 દૂરદર્શિન, પુ. (ર્શી.) પંડિત, વિદ્વાન
 દૂર્વા, સ્ત્રી. (ર્વાં.) દરો,
 દૂષ્ય, ન. (વ્યં.) તંબુ.
 દૂષિકા, સ્ત્રી. (કા.) યદેપડા.
 દૂષીકા, સ્ત્રી. (કા.) ચીપડા.
 દૂષ્યા, સ્ત્રી. (વ્યા.) હાથીના વચ્ચે આંધવાનુ ડોરડું છે.
 દૂષ્યોદર, ન. (રં.) પેટ મોઢું થાએ છે તે રોગ.
 દૂષ્યોનિ, પુ. (નિ:) એક જાતનો જનમનો હીજડો,
 એ પીજનું મૈથુન જોયા વગર જેના લીગને
 જોર આવવુ નથી.
 દ્વં, ઘ. અતિશય એ અર્થે. વિ. (દ: દા. દં.) ૨.
 કઠણ, સખત, ૩. સમર્થ, ૪. જગા.
 દ્વંદ્વમિ, વિ. (તિ: તિ: તિ.) પક્કો નિશ્ચય કરનારો.
 દ્વંદ્વસંધિ, વિ. (ધિ: ધિ: ધિ.) સાંધેલું, ૨. બહુ હલેલો.
 દ્વંધિ, સ્ત્રી. (ધિ:) ચાંપડાની પખાલ, મસક, ૨. બા-
 લદી, ૩. ધમણ.
 દ્વંશ, સ્ત્રી. (કં.) આંખ, ૨. સાન, યુદ્ધિ, ૩. દર્શન,
 ૪. જોઈ, ૫. જોણારો.
 દ્વંષત, પુ. (દં.) દગડા, પથ્થર, પાંના.
 દ્વંષ, વિ. (ઙ: ઙા. ઙં.) જોએલું, ૨. ચોર વીગેરેની પીક.
 દ્વંષ્ટરજસ, સ્ત્રી. (જ:) જે સ્ત્રી પેહેલવેલા અડકાઈ તે.

દ્વંષ્ટિ, પુ. (ત:) દાખલો, ૨. શાસ્ત્ર.
 દ્વંષ્ટિજ્વર, પુ. (ર:) નજર લાગીને તાંવ અ
 દ્વંષ્ટિ, સ્ત્રી. (ધિ:) આંખ, ૨. સાન, ૩. દર્શન
 દેવ, પુ. (વ:) ધંધર, ૨. રાજા.
 દેવકુસુમ, ન. (મં.) લવંગ.
 દેવકાંનંદન, પુ. (ન:) વિષ્ણુ, કુંબુ.
 દેવસાતક, ન. (કં.) જુનો તખાવ, પ્રાચીન
 દેવચંદ, પુ. (દં.) સોલડીનો માતીનો હાર
 દેવજમ્બક, ન. (કં.) શેહસં ધાસ કેહેછે તે
 દેવતા, સ્ત્રી. (તા.) દેવ.
 દેવતાડ, પુ. (ડ:) દેવતાલી-દેવડંગારી નામની
 દેવત્વ, ન. (ત્વં.) ધરિવરપાથ, દેવભાવ.
 દેવ્યજ, પુ. (જ:) જમતા વખતે દેવતામા
 નાખીને હોમ કરેછે તે.
 દેવદ્રવ્યક, વિ. (દ્રવ્ય: દ્રવ્યીચી. દ્રવ્યક) જે દેવ
 તે, જે દેવલમા જાયછે. [૩. જીવવા
 દેવન, પુ. (ન:) રખવાના કાસા, ન. (નં.)
 દેવભૂમ, પુ. (મ:) ઉંડીનું ઝાડ.
 દેવભૂય, નં. (યં.) દેવભાવ, દેવત્વ.
 દેવમાતૃક, વિ. (ક: કા. કં.) જે દેશમા વ
 અનાજ પાકેછે તે દેશ.
 દેવર, પુ. (રં:) દીએર, દેરજેઠ, વરનો ભા
 દેવલ, પુ. (લ:) દેવજમાનો પુજારી, જે
 નીપજ ઉપર યજ્ઞસાણુ કરેછે તે.
 દેવર્ષિવયં, પુ. (ર્ષિ:) ર્ષીમાં જે યજ્ઞ તે.
 દેવસમા, સ્ત્રી. (મા.) દેવની સમા.
 દેવસાયુજ્ય, ન. (જ્યં.) દેવત્વ, દેવભાવ.
 દેવહ, વિ. (હ: હૂ. હુ.) દેવને જે અર્પણ કર
 દેવાજીવ, પુ. (વ:) દેવજમાનો પુજારી, જે દે
 નીપજ ઉપર યજ્ઞસાણુ કરેછે તે.
 દેવાજીવિન, પુ. (વી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 દેવો, સ્ત્રી. (વી.) રાજાની પરણેલી પ
 ૨. દેવતા, ૩. મુરવેલો-પંડિત નામની
 દેવૃ, પુ. (વા.) દીએર, વરનો નાહાનો ભા
 દેશ, પુ. (શ:) ગામનો જમાવ.
 દેશરૂપ, ન. (વં.) નીતિ.
 દેશિક, પુ. (ક:) યુર, વિ. (ક: કા. કં.) ૨.
 દેહ, ન. પુ. (દં. હ:) શરીર.

SCIENTIFIC RESEARCH FOR THE UNIVERSITY LIBRARIES

पु. (कृत.) व्याप.
 वि. (तः ता. तं.) लम्बेला, देहवाणे.
 पु. (णः) म्मेक जतनो नामुरछे.
 वि. (नः ला. तं.) लम्बेला, देहवाणे.
 वि. (भाक.) प्राणो, देहधारी, शरीरी.
 वि. (तः ता. तं.) लम्बेला पासे पोताला
 र वगर प्पिण्णु क्कडि नथी ते.
 वि. (रः री. रं.) शरीरेणुं चापणुं करुणारे.
 वि. (नी. निनी. नि.) देहवापि ल्ळे अर्भाभ्भण्णी ते.
 ली. (ली.) लम्बेला, लम्बेला.
 पु. (वान्.) लम्बेला, अम्बेला.
 पु. (यः) दैत्य.
 पु. (त्यः) दैत्य, राप्पस.
 पु. (रुः) मुक्काम्बार्थ, शुकर.
 पु. (रिः) विषणुं.
 ली. (त्या.) मोरभासी नामणी वनस्पती.
 पु. (ल्यं.) लम्बेला.
 वि. (वं.) नशीय, तडदीर, २. भाणा इरेवती
 ते ल्ळे अम्बेलागण्णुम्मे ल्ळे अम्मे ते.
 ली. (जा.) मोरभासी, लम्बेला.
 ली. (जा.) मोरभासी नामणी वनस्पती.
 पु. (तं. तः) देव.
 वि. (तः ला. तं.) नशीयना स्वप्नान.
 पु. (तं.) नशीयना ल्ळे अम्मेला ल्ळे अम्मेला ते,
 ली. (तं.) लम्बेला नशीय ते.
 ली. (ला.) गली, गुली.
 ली. (तं.) पंडित, विद्वान, २. वैद्य.
 ली. (षा.) हाथ, हात.
 पु. (क.) दोष लम्बेला.
 ली. (तं.) हाथ, हात. [६२७].
 ली. (दं.) लम्बेला, तरस, २. लम्बेलासी स्त्रीणी
 स्त्री. (ती.) उपलो शब्द ल्ळे अम्मेला.
 ली. (लः ला. तं.) लम्बेला कपडा पहरेले.
 ली. (ल्यं.) कासीदीणु काम, कासीदीणीरी.
 ली. (ध्वं.) वास, गंध, अम्मेला.
 ली. (तिः) कान्ति, शोभा, तेला.
 ली. (णिः) सुध, सुरल.
 ली. (खं) धन, पैसो, द्रव्य.

लुत, पु. न. (तः तं.) ल्ळे अम्मेला, ल्ळे अम्मेला, २. निरलुव प-
 धार्थ थीरमत.
 लुतकारक, पु. (कः) ल्ळे अम्मेला रभाउनारे.
 लुतकृत, पु. (तं.) ल्ळे अम्मेला रभाउनारे, ल्ळे अम्मेला रभाउनारे.
 ली. (स्त्री. ली.) स्वर्ग, २. अम्बेला.
 ली. (तः) सुरलणी प्रभा, सुरलणी तेला.
 लुत, न. पु. (सं. सः) दही, छास, पातणुं दही.
 लुत, न. (स्यं.) उपलो शब्द ल्ळे अम्मेला.
 लुत, पु. (कः) रभाउ, २. नाहासणुं.
 लुत, स्त्री. (ती.) सुशीकपण्णु नामणी वनस्पती.
 लुतमाण, वि. (णः गा. णं.) पातणो अम्मेला, पाणो
 लुतणुं-लो. [स्त्रीणु, ४. शल्की, पण, सामधं.
 लुतण, न. (णं.) पणकम, २. द्रव्य, धन, दोलत, ३.
 लुत, न. (व्यं.) धन, २. सत्व, ३. इप रसादीक.
 लुतल्लित, न. (तं.) सुप्पनीपे निरलुम्मेला ते.
 लुत, ध. शीघ्र अम्मे अम्मे.
 लुत, स्त्री. (क्षा.) दराप्पणो वेला.
 लुतल्लित, वि. (षः षा. षं.) धल्लु नहाणु, अम्मेला नहाणु.
 लुतल्लित, पु. (कः) कम्मेला नामणी वनस्पती.
 लुत, पु. (हुः) वृक्ष, आंड.
 लुतल्लित, न. (मं.) देवदाराणु आंड.
 लुतण, पु. (णः) अम्मेला, २. मोगरे, ३. सुगदण.
 लुतण, पु. (नः) उपलो शब्द ल्ळे अम्मेला.
 लुतण, पु. (णः) वीछी, वीछु.
 लुतण, स्त्री. (णिः) दडीम्मेला, २. टांडी, टांडुं. [काष्मि.
 लुतणी, स्त्री. (णी.) कान्ति ल्ळे अम्मेला, २. काष्मि, ३. नहाणो
 लुत, न. (तं.) शीघ्र अम्मे अम्मे. वि. (तः ता. तं.) २.
 परसीनो अम्मेला.
 लुत, पु. (सः) आंड.
 लुतमामय, पु. (यः) लम्बेला.
 लुतमामय, पु. (लः) पारीगाणु आंड.
 लुतवय, न. (यं.) मान, प्रभाणु, मोल.
 लुतल्लित, पु. (णः) अम्मेला.
 लुतण, पु. (णः) डोम कागडो, काणो कागडो, २. अम्मे-
 स्थामनो व्याप, ३. वीछी, वीछु, ४. अम्मेला.
 लुतणकाक, पु. (कः) डोमकागडो, काणो कागडो.
 लुतणक्षीरा, स्त्री. (रा.) अम्मेला दडीम्मेला लरीने दुध अ-
 प्पे अम्मेला गांध.

द्रोणदुग्धा, स्त्री. (ग्धा.) अ्मेक दडीअो भरीने दुध
 आपे अ्मेवी गाय.
 द्रोणि, स्त्री. (णिः) दडीअो, २. टाकु, टाकी.
 द्रोणिदेश, पु. (ज्ञः) दुगंर महिलो देश. [गणी, युणी.
 द्रोणी, स्त्री. (णी.) दडीअो, २. टाकी, टाकु, ३.
 द्रोहचित्तन, न. (नं.) दुशमनना वेरनुं र्थीतन.
 द्रोणीक, वि. (कः का. कं.) अ्मेक दडीअो भरीने अ-
 नाव् नीपव् अ्मेपुं अ्मेतर.
 दंढ, न. (दं.) खी अ्मेने पुश्च, २. अ्मे, ३. तंटे.
 दंढयौभन्, वि. (भौ. भिनी. भि.) दूंदुध करनारो, कु-
 स्ती करनारो. [सत्वयुष्ठी.
 द्वायतिग, पु. (गः) निष्ठ, निष्ठावाणो, साय्यो, केवण
 द्वादशात्मन्, पु. (मा.) सुर्य, सुरव्.
 द्वापर, पु. (रः) संशय, शक, २. द्वापारयुग-शुग.
 द्वार, स्त्री. (द्वाः) आर, दरवाण्णे, कुमाड.
 द्वारपाल, पु. (लः) योकीदार, घेरनी योकी करनारो.
 द्वार, न. (रं.) आर, दरवाण्णे, कुमाड. [करनारो.
 द्वास्थ, पु. (स्थः) योकीदार, द्वारपाल, घेरनी योकी
 द्वास्थित, पु. (तः) उपलो शब्द शुवेो.
 द्विगुणाकृत, वि. (तः ता. तं.) अ्मेवार अ्मेडेसुं अ्मेतर.
 द्विज, पु. (जः) पक्षी, २. दांत, ३. आस्वणु.
 द्विजन्मन्, पु. (न्मा.) उपलो शब्द शुवेो.
 द्विजराज, पु. (जः) अंद्र.
 द्विजा, स्त्री. (जा.) गयलो, अ्मेक ज्ञतनी सुगंधी छे.
 द्विजाति, पु. (तिः) पक्षी, पंअेर, २. दांत, ३. आस्वणु.
 द्विजिह्व, पु. (ह्वः) साप. २. ङग, लुय्यो, सोदो.
 द्वितीया, स्त्री. (या.) परलुली खी. [अ्मेतर.
 द्वितीयाकृत, वि. (तः ता. तं.) अ्मेवार हलवते अ्मेदिसुं
 द्विप, पु. (पः) हाथी, हत्ती.
 द्विपाद्य, पु. (द्यः) अमल्लो दंड, अ्मेवडेो दंड.
 द्विरद, पु. (दः) हाथी, हत्ती.
 द्विरसन, पु. (नः) साप, २. ङग, लुय्यो, सोदो.
 द्विरफ, पु. (फः) अमर्रो.
 द्विवर्षा, स्त्री. (र्षाः) अ्मे वरसनी गाय वीगेर.
 द्विष, पु. (द्वः) दुशमन, शत्रू.
 द्विषत्, पु. (त्.) उपलो शब्द शुवेो.
 द्विष्ट, न. (ष्टं.) वांयु.
 द्विसीत्य, वि. (त्यः त्या, त्यं.) अ्मेवार हलवते अ्मेदिसुं

द्विहव्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) उपलो शब्द-
 द्विहृदया, स्त्री. (या.) योथा महीनागी-
 वासी खी-आयडी.
 द्विहायनी, स्त्री. (नी.) अ्मे वरसनी गाय
 द्वीप, न. पु. (पं. पः) टापु, ळंशुरो.
 द्वीपवती, स्त्री. (ती.) नदी.
 द्वीपिन, पु. (पी.) वाध, दीपडेो.
 द्वेषण, पु. (णः) दुशमन, शत्रू.
 द्वेष्य, वि. (ष्यः ष्या. ष्यं.) वेर करवा लाय
 द्वैत, न. (तं.) अ्मेदयुद्धि. [नातवान स
 द्वैव, न. (धं.) तंटे, २. अ्मेरदार साये
 द्वैप, पु. (पः) वाधनुं आयडुं प्हेर्रेलो.
 द्वैपायन, पु. (नः) व्यास, व्यासशु.
 द्वैमातुर, पु. (रः) गलुपती.
 व्यष्ट, न. (ष्टं.) वांयु.

ध

धडी, स्त्री. (डी.) आडना छालनु कपडु, व
 धट, पु. (टः) कडेो, तरांशु, २. कपडानो
 अ्मेक ज्ञतना सोगन.
 धत्तूर, पु. (रः) धंपुरो.
 धन. न. (नं.) द्रव्य, पैसो.
 धनजय, पु. (यः) अ्मेअनी, २. अ्मेरशुन.
 धनयज्, वि. (त्यक्.) पैसो नाप्पी देनारो
 धनद, पुं. (दः) कुअेर.
 धनदानुग, पु. (गः) कुअेरनो दुत, यक्ष.
 धनहारी, स्त्री. (री.) कीरमाळी अ्मेअनो.
 धनाधिप, पु. (पः) कुअेर.
 धनिक, पु. (कः) पैसावालो, लाप्पो पती.
 धनिन्, पु. (नी.) उपलो शब्द शुवेो.
 धनिष्ठा, स्त्री. (ष्ठा.) धनिष्ठा नामनु नअेत
 धनीयक, न. (कं.) धालुणी भाशु, डोथ
 धनुर्भर, पु. (रः) तीरकमानथी लदाध कर-
 धनुर्वास, पु. (सः) धमासो.
 धनुष्यट, पुं. (टः) आर नामनुं आड छे.
 धनुष्मत्, पु. (ष्मान्.) तीरकमानथी लदाध
 धनूस, न. (नूः) कमाळु, तीरकमाळु, कमाठो.
 धन्, स्त्री. (नूः) कमाठो.

[अ्मेतर.

(न्यः न्या. न्यं.) नसीपवान, पुनवापि।
 (न्या.) आमलागु आड,
 (कं.) धाष्टाणी भाञ्ज, डोथमीर.
 (न्यं.) कामडो।
 (न्यं.) कामडो, पु. (न्यं.) २.भारवाडस्थ.
 पु. (सः) धमासो।
 (न्यी.) धनरास, २. धगुरधर.
 (नः) देवनल नामनी वनस्पती.
 (निः) नाडी, नस, नेस.
 (नी.) नली.
 (ह्रः) अम्भोडो, योष्टलो.
 (ः) पर्वत, कुंगर, पहाड.
 (णी.) }
 (रा.) } पृथ्वी, धरत्री.
 (ली.) }
 (रः) पृथ्वीनो उद्धार ते.
 (स्थं.) पृथ्वीनी सपाटी।
 (मं. मः) पुष्ट्य, पुन. पु. (मं:) २ शुति,
 जोग जे यागणी क्रिया, ३. यम, जम,
 य, धनसाई, प. स्वभाव, इ. आचार.
 (ता.) धर्मवीर्यार, २. धमर्मीतन.
 वि. (विन्.) धरमगु तत्त्व जननारो।
 (दृक्.) धरम जलुनारो।
 पु. (जी.) ढोंगी, २. पोतीकुं शुज्जरान य-
 साई पोताना माथाना ढोंगसाई वधारैला
 लो भाणुथ.
 (नं.) मरी, तीप्पां.
 वि. (लः ल. लं.) धरमवीषि जे दयावाणो ते.
 वि. (त्तीं. त्तिनी. त्ति.) धरमथी यालनारो।
 (जः) यम, जम, प्रेतपती, २. शुधिष्ठिर,
 ज, ४. अम्भेक नारतीकगुं नामछे.
 (ता.) मगुम्भे जे मान करैली स्मृति ते।
 (कः का. कं.) अधरमी।
 (णी.) छीनाल आयडी, छीनाल स्त्री.
 (णी.) उपलो शब्द श्रुयो।
 वर, पती, २. भाणुश.
 (लः ल. लं.) सईद, धोलुं.
 (ः) हरशुना सांयजानो पंभो।

धातकी, स्त्री. (की.) धायडीनुं आड. [मांणी धापु.
 धातु, पु. (तुः) धापु, २. अंगमाणी धापु ते, ३. व्याकरशु-
 धानुक्षयकास, पु. (सः) उदरसनो रोग.
 धानुपुष्पिका, स्त्री. (का.) धायडीनुं आड.
 धानु, पु. (ता.) अह्रदेव.
 धाट्टपुष्पिका, स्त्री. (का.) धायडीनुं आड. [पृथ्वी, ४. मा.
 धाली, स्त्री. (ली.) दाड, २. आमजानुं आड, ३.
 धाना, स्त्री. नि. व. (नाः) सेकेला जव.
 धानुष्क, पु. (ष्कः) धनुधर.
 धान्य, न. (न्यं.) अनाज.
 धान्यक, न. (कं.) धाष्टाणी भाञ्ज, डोथमीर.
 धान्याक, न. (कं.) उपलो शब्द श्रुयो।
 धान्याम्ल, न. (म्लं.) कांञ्ज, कांञ्जुं.
 धामन्, न. (मं.) धर, २. देह, शरीर, ३. कांती, तेज,
 ४. मोडोपल्लो, प. स्थान, इ. जन्म.
 धामनिधि, पु. (धिः) सुर्य, सुरज. [३. पुरीआनो वेलो.
 धामार्गव, पु. (वः) अम्भोडो, अम्भोडो, २. गलकानो वेलो,
 धाय्या, स्त्री. (ध्या.) देवतामा समीधा नाप्पिने ते सल-
 गाववाणी वप्पते जे वेद भेलि छे ते. [रेहेपुं.
 धारणा, स्त्री. (णा.) धंसाईनो रस्तो, २. नीतीमार्गमा
 धारा, स्त्री. (रा.) धोडानी पांय याल छे तेमाणी हरम्भेक.
 धाराधर, पु. (रः) भेध, भेहे, परसाद.
 धारासंवात, पु. (तः) अम्भेक जतनो वर साद छे. [मनारो.
 धर्त, पु. (तः) श्रुवा आज, श्रुवा रमनारो, आञ्ज २-
 धार्तराष्ट्र, पु. (ष्ट्रः) अम्भेक जतनो हुंस छे के जेणी
 मांय अने पग डालाने दील सईद.
 धावनि, स्त्री. (निः) } उपला-पीठवणु नामनी वन-
 धावनी, स्त्री. (नी.) } स्पती छे.
 धिक्, भ. निंद अम्भे अर्थे.
 धिक्कृत, वि. (तः ता. तं.) निहा करैल.
 धिषण, पु. (णः) अह्रस्पति.
 धिषणा, स्त्री. (णा.) शुद्धि. [३. अम्भनी, ४. धर.
 धिषण्य, न. (ण्यं.) स्थान, जगा, २. नक्षेत्र, नपेतर,
 धिषण्यव, पु. (वः) धेर राप्पनारो, जगा सायवनारो।
 धी, स्त्री. (धीः) शुद्धि. [शुभ वीगेरे.
 धीन्द्रिय, न. (यं.) तानेंद्रीअो, आंय, डान, नाक,
 धीमत्, पु. (मान्) पंडीत, विद्वान.
 धीर, वि. (रः रा. रं.) पंडीत, २. गंभीर, ३. कुंकुं.

धीवर, पु. (रः) माछला मारणारी, आरवो, माछी.
 भीशक्ति, स्त्री. (किः) अद्रिगु सांभर्थ. [करनारी.
 भीसचिव, पु. (वः) अद्रिवाह केहेणारी, अद्रिथी सहाय
 भुन, वि. (तः ता. तं.) जरा धुल्लु.
 भुनी, स्त्री. (नी.) नदी.
 भुरंधर, वि. (रः रा. रं.) जेतराय्य अयेवो.
 भुरीण, वि. (णः पा. णं.) उपलो शब्द श्रुवो.
 भुर, स्त्री. (भूः) बोंसरी. [अयेवो धोडा-अल धत्यादी.
 भुर्य, वि. (र्यः यां. र्यं.) जेतराय्य अयेवो, भार उपाडी सके
 भुविल, न. (वं.) हरणुना व्यांअजो पंजे.
 भुस्तुर, पु. (रः) धंतुरै.
 भुस्तूर, पु. (रः) धंतुरै.
 भूत, वि. (तः ता. तं.) नाभिलो, नाप्पी दीधिलो.
 भूभायित, वि. (तः ता. तं.) गरम थअभिलो, रीसाअभिलो.
 भूषित, वि. (तः ता. तं.) उपलो शब्दश्रुवो.
 भूमकेतु, पु. (तुः) अम्ली, २. पुछडीयो तारो, ३. अ-
 पशकुन, ४. उत्पात. [पर जवानी गती ते.
 भूमपय, पु. (यः) आकाश, २. यरना कृत्यथी जे उ-
 भूमयोनि, पु. (निः) मेह, परसाह.
 भूमल, वि. (लः ला. लं.) जरा कापो अने जरा लाल.
 भूमवत्तंनु, पु. (त्तां.) भूमपय शब्द श्रुवो.
 भूम्या, स्त्री. (म्या.) धुभाडानो जभाप.
 भूम्याट, पु. (टः) अमेक जतनुं पंक्षी छे.
 भूम्र, वि. (म्रः म्रा. म्रं.) जरा कापो अने जरा लाल.
 भूम्रवी, वि. (वीः वीः वि.) यर-जरा करनारी..
 भूर्जटि, पु. (टिः) महादेव. [रमनारी, ३. धंतुरै.
 भूर्ते, पु. (तं.) ठक, डग, २. पाश्रु रमनारी, श्रुवो
 भूर्वह, वि. (हः हा. हं.) कार्यभार उपाडी सके ते तथा
 रथनो भार अये अयेवो धोडा-अलह.
 भूलि, स्त्री. (लिः) धुल.
 भूली, स्त्री. (ली.) धुल.
 भूसर, वि. (रः रा. रं.) जरा सकेह.
 भूस्तूर, पु. (रः) धंतुरै. [भातो आंध्याछे ते.
 भृतेषुभि, वि. (भिः भिः भि.) जेणे पाणुनो-तीरनो
 भृति, स्त्री. (तिः) धीर, २. संतोश, ३. जरा, यर.
 भृष्ट, वि. (ष्टः टा. ष्टं.) लाज वगरनो, भेशरम, २. भरतवाल.
 भृष्णज, पु. (कूः) उपलो शब्द श्रुवो.
 भृष्णि, पु. (ष्णिः) कीरणु.

भृष्णु, वि. (ष्णुः णुः णु.) भेशरम, २.
 भंनु, स्त्री. (नुः) तरतणी व्यायली गाय.
 भेनुका, स्त्री. (का.) हाथली, हाथीनी स्त्री ल
 भेनुष्या, स्त्री. (ष्या.) करज पुंथाअये त
 हुकारने धेर राभेली दुधवाणी गाय.
 भैनुक, न. (कं.) गाधनुं टाणुं.
 भैवत, पु. (तः) गावाना सात सुर-रागमाय
 भोरण, न. (णं.) हाथी, धोडा वीगेरे भेसवान
 भौतकौशिय, न. (वं.) धोअंनुं रैसमनुं क
 भौरैय, वि. (यः या. यं.) जेतराय्य अयेवो.
 भौरितक, न. (कं.) धोडागु अमेक जतनुं मा
 भ्याम, न. (मं.) गंन्याणु-शेडीसधास के
 भ्यायमान, वि. (नः ना. नं.) जेने ध्यान-भन
 भवज, बु. (जः) नीशान, वावटो, धज.
 भवजिनी, स्त्री. (नी.) लशकर, सेना.
 भवनत, वि. (तः ता. तं.) शब्दर्थी भरिलो.
 भवस्त, वि. (स्तः स्ता. स्तं.) नाश थअभिलो, ना
 भवस्ताक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) जेगी आंअ आराय
 भवक्ष, पु. (क्षः) कागडो, २. अगणो, ३. ल
 धर, ४. कपासीया काठवानो संयो.
 ध्वान, न. (तं.) अंधार, अंधककार.
 ध्यान, पु. (नः) शब्द.
 ध्रुव, पु. (वः) अमेक नक्षत्र छे, २. अमेक ना
 नपाह राजनो डीकरै. न. (वं.) ३. नि
 (वः वा. वं.) ४. शाअत, पु. (वः) ५. ल
 डापक्षी तोडीछे तेपुं आड. पु. (वः) ६
 ७. विधुय, ८. वडगु आड, ९. अमे
 योग-जेगछे, न. (वं.) १०. तर्क.
 ध्रुवा, स्त्री. (वा.) सालपणुं नामनी वन
 २. अमेक जतनुं होम करवागु वास

न.

न, अ. अमे नही अमेम हेपाडे छे अमे अ
 नकुलेश, स्त्री. (श.) भुंगसी नामनी वन
 नकं, अ. रात्र अमे अर्थे.
 नक्तक, पु. (कः) यीथइं.
 नक्तमाल, पु. (लः) करंजगु आड.
 नक्र, पु. (कः) भगर

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(લં.) આકાશમા જે તારા દેખાએ છે તે.
 સ્ત્રી. (ભ.) સત્તાવીસ મોતીનો કોડો.
 પુ. (શ.) ચંદ્ર, ચંદરમા.
 સ્ત્રી. હાત પગના નખ, ૨. નખલો,
 ન. (ર. રં.) હાત પગના નખ વીગેરે.
 સ્ત્રી.) નખલો.
 પહાડ, ડુંગર, ૨. આડ.
 સ્ત્રી. (રં. રી.) શેહર.
 પુ. (કા.) પક્ષી.
 પ્ર. મા. પ્રં.) નાગો. [દસ વરસની છોકરી.
 પી. (કા.) જે ખાયડી અડકાઈ નથી તે,
 નાચનારો, ૨. ડીંડાનુ આડ.
 નં.) નાચવું.
 યી.) નવી નામની વનસ્પતી.
 જેને દેવનળ કહે છે તે, પુ. ન. (હ. હં.)
 ખતનું ધાસ છે.
 ની.) કમળનુ આડ, કમલનો વેલો.
 ધ્યા.) ધણા દેવનળ આડ.
 બ્જાન. બ્જી. બ્જન.) જે જગોએ નડ
 ધાસ ધણુ ઊગે છે તે.
 (લ. લા. લં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 તા. તં.) નમ્ર, ભલો, ૨. વાંકુ. [નમેલો.
 ર. (ર. રા. રં.) જેને ગરદન નમાવી તે,
 વિ. (ક. કા. કં.) ચીખા નાકનો, નકટો,
 નાકનો.
 ડી.) નદી. [શ પાકે છે તે.
 વિ. (ક. કા. કં.) નદીના પાણીથી જે દે-
 (જં.) અરજ્યુન વૃક્ષ.
 ડા.) વરગી ખેલેન, નનંદ.
 ડા.) વરગી ખેલેન, નનંદ.
 ધ, સવાલ, નિશ્ચય, આસા, હુકમ, નહો-
 ડુ કરવું એ અર્થે.
 ક.) વિશ્વજી તલવાર.
 નં.) ઇંદરનુ કીડા કરવાનુ જંગલ.
 પુ. (ર.) મહાદેવનો નંદી ખલદ.
 (ક.) }
 (ક.) } નાંદરખ નામનું આડ.
 (ખી.) આંખડાનુ દોરડું

નંચાવર્ત, પુ. (તં.) શબ્દનો ગોલ વાડો.
 નપુંસક, પુ. (ક.) હીજડો, ગાંડુ, નપુસક.
 નચી, સ્ત્રી. (ચી.) દીકરાની દીકરી.
 નમસંગમ, પુ. (મ.) પક્ષી.
 નમસ્, પુ. (મા.) ચોખાસું, વરસાદના દહાડા, ન. (મ)
 ૨. આકાશ, પુ. (મા.) ૩. આવણુ મહીનો, ૪.
 થુકદાળી, ૪. વાદલાં, ૫. વાસ લેવો.
 નમસ્ય, પુ. (સ્ય.) ભાદરવો મહીનો.
 નમશ્ચન, પુ. (શ્ચાન્.) પવન, વાયુ.
 નમસિત, વિ. (ત. તા. તં.) પુસ્ત્રલો, પુખ કરેલ.
 નમોદૃષ્ટિ, વિ. (દિ: દિ: દિ.) આકાશ તરફ જોનારો.
 નમસ્કારી, સ્ત્રી. (રી.) લાભલુ.
 નમ, ઘ. નમસ્કારએ અર્થે.
 નમસ્યા, સ્ત્રી. (સ્યા.) પુખ.
 નમસ્યિત, વિ. (ત. તા. તં.) પુસ્ત્રલો, પુખ કરેલ.
 નમચિસૂદન, પુ. (ન.) ઇંદ્ર.
 નવ, પુ. (ય.) ગીતિ.
 નયન, ન. (નં.) આંખ, નેત્ર.
 નર, પુ. (ર.) માણસ. [બદખોઈ-
 નરક, પુ. (ક.) નરક, પર, યુ. વીગેરે, લોહી, કીડા,
 નસ્કાંતક, પુ. (ક.) વિષયુ.
 નસ્વાહન, પુ. (ન.) કુખેર.
 નર્તકી, સ્ત્રી. (કી.) નાચનારી ખાયડી, યુણીકા.
 નર્તન, ન. (નં.) નાચવું.
 નર્મદા, સ્ત્રી. (દા.) નરમદા નદી.
 નર્મન, ન. (ર્મ.) રમવું, રમત.
 નલ, પુ. (લ.) વાંચની જાતી.
 નલકુવર, પુ. (ર.) કુખેરનો ડીકરો.
 નલદ, ન. (દં.) કાલો વાલો.
 નલમીન, પુ. (ન.) એક જાતની માછલી છે.
 નલિન, ન. પુ. (નં. નં) કમળ.
 નલિની, સ્ત્રી. (ની.) કમળ
 નલિ, સ્ત્રી. (લી.) પવારી નામની વનસ્પતી.
 નલ્લ, પુ. (લ્લ.) ચારસો હાથ લાંબુ.
 નવ, વિ. (વ: વા. વં.) નવું, તાજુ.
 નવદલ, ન. (લં.) પાલો, પાત્રાં.
 નવનીન, ન. (તં.) માંખણુ.
 નવમલ્લિકા, સ્ત્રી. (કા.) મોગરાનો-ચંપેલીનો વેલો

नवमालिका, स्त्री. (का.) भोगरनो-अंभेलीनो वेलो.
 नवांबर, न. (रं.) नपु-कोई ३५३.
 नवीन, वि. (नः ना. नं.) नपु, ताण्यु.
 नवोद्धृत, न. (तं.) भा.प.पु.
 नव्य, वि. (व्यः व्या. व्य.) नपुं, ताण्यु.
 नष्ट, वि. (ष्टः ष्ट. ष्टं.) नाशथम्भेय, अष्ट, नहीं हे-
 प्पाम्भेय, युम. [गी गती वगरनु.
 नष्टचेष्टता. स्त्री. (ता.) गती वगरनु, हलवा आलवा-
 नष्टदृष्टि, वि. (ष्टिः ष्टिः ष्टि.) आंधणो.
 नष्टमति, वि. (तः ता. तं.) गांडो. [भिवकुंड.
 नष्टद्विद्वस्, वि. (द्वान् दुषो. द्वस्.) अन्तान्गी, सुरप्,
 नष्टसंज्ञ, वि. (ज्ञः ज्ञाः ज्ञं.) भरेलो, डंडो पडेलो.
 नष्टस्मृति, वि. (तिः तिःति.) जेगी याद गड ते, याद
 वगरनो. [व पोलवाध गम्भो ते.
 नष्टाग्नि, पु. (ग्नि) जे अग्नी होत्रीना धेरमानो वेस्त-
 नष्टानृत, वि. (तः ता. तं.) भोटापळुंथी जेनुं नाशयथुं ते.
 नसा, स्त्री. (सा.) नाक. [होय तेवो अणद, पांडो.
 नस्तित, पु. (स्तः) जे अलदना नाकमा होरकुं पोरवेलुं
 नस्तोत, पु. (तः) उपलो शप्द ण्युवो.
 नस्या, स्त्री. (स्या.) नाक. [होरकुपोरवेलुं होय ते.
 नस्योत, पु. (तः) जे अणदना तथा पाडाना नाकमा
 नहि, भ. अ भावार्थे.
 नष्टमान, वि. (नः ना. नं.) आंधिलो.
 नाक, पु. (कः) स्वर्ग, २. आकाश.
 नाकु, पु. (कुः) कीडीम्भे भतोडीनो ढगलो कीधिलो ते,
 कीडीम्भार्णुं २. डुंगर, ३. अक साधुनु नाम छे.
 नाकुली, स्त्री. (लीः) भुंयुसवेलो नामणी वनस्पती.
 नाग, पु. (गः) साप, २. हाथी. न. (गं.) ३. सीसुं,
 ४. लवंग, ५. अक जलनो सापछे, ६. नाग
 डेसर, ७. हस्थीनापुर, ८. मेघ, वरसाद, ९.
 भोथो, नागर भोथो, १०. पान वेलो.
 नागकेसर, पु. (रः) नाग आंपो.
 नागजिह्विका, स्त्री. (काः) मन सण, मणु सल.
 नागर, न. (रं.) सुक, पाणीमाना धासनु सुलीधु, २.
 नागर भोथो (वि. (रः रा. रं.) ३. नगरनो.
 नागरंग, पु. (गः) नारंगीनु आड.
 नागलोक, पु. (कः) पतालना लोक, पाताण लोक.
 नागवला, स्त्री. (ला.) नाहाणी खिलकानामणी वनस्पती.

नागवल्ली, स्त्री. (ली.) पाननो वेलो.
 नागसंभव, पु. (वः) सींदुर.
 नागसुगंधा, स्त्री. (धा.) भुंयुसवेलो नाम
 नागतिक, पु. (कः) गरड पक्षी.
 नाव्य, न. (वं.) नाव्यपुं.
 नाडिकर, पु. (रः) नारीम्भणी, नारीम्भेय
 नाडिभम, पु. (मः) सोगी. [डाडुं.
 नाडी, स्त्री. (डी.) नस, नेस, २. जार, तथा
 नाडीदण, पु. (णः) हनेशा वेहेणारेनासुम
 नाथकत, वि. (वान. वती. वत.) पर तंत्र,
 प्पीजना हस्तक.
 नाद, पु. (दः) शप्द, अवाज.
 नादेवी, स्त्री. (यी.) पाणीमानो नेतर, २.
 नानम्यमान, वि. (नः ना. नं.) वारे वारे न
 नाना, भ. अनेक, ये, वगर, शीवाम्भे जे
 नानारूप, वी. (पः पा.पं.) जल-जलतनु, अणु
 नांदीकर, पु. (रः) स्तुती करनार लोको.
 नांदीवादिनु, पु. (दी.) उपलो शप्द ण्युवो.
 नापित, पु. (तः) हजम.
 नाभि, स्त्री. (भिः) गाडीना पैडानो वयलो
 पु. (भिः भिः) २. दुडी, पु. (भिः) ३.
 कस्तुरी, प. सुप्य राज, स्त्री. (भिः)
 जलनो हरणुछे.
 नामिजन्मनु, पु. (न्मा.) 'ध्रस्वद्वि.
 नाम, भ. निदां, प्रसिद्धि अये अर्थे.
 नामनु, न. (मः) नाम.
 नामधेय, न. (यं.) नाम.
 नामाभित्त, वि. (तः ता. तं.) जेनुं नाम पा
 नाय, पु. (यः) नीति, हन्साक. [लोही
 नायक, पु. (कः) प्रभु, २. सुप्य, ३. कुंडी
 नार, न. (रं.) पाणी, जण.
 नारक, पु. (कः) नरक.
 नारद, पु. (दः) नारद ३धी, नारदणु.
 नाराच, पु. (चः) लोहोडानो आणु. [ज्ये
 नाराची, स्त्री. (ची.) तरणु, कांटे, २. लोहोड
 नारायण, पु. (णः) विष्णु. [मणी
 नारायणी, स्त्री. (णी.) सहस्रभुजी-शता
 नारिकेल, पु. (कः) नारीम्भेयी, नारीम्भेय

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

वि. (तः ता. तं.) सुक्राष्टि गम्भेलो.
 पु. (रः) } उपलो शब्द ग्युपो.
 पु. (लिः) }
 स्त्री. (लीः) }
 . (री.) पायडी, स्त्री.
 स्त्री. न. (लः ला. लं.) भीसु, कुमण्यु भु-
 न. (लं) २. आनरी अने नरयु दाण्ण
 डी-डी.
 . (कः) वहाण्यु सुक्रान अलनार, सुक्राण्णो.
 . (व्यः व्या. व्यं.) वहाण्यु थकी न्वाअमे अ-
 रीअो, नदी, आडी. [दिआवपुं.
 . (जाः) भरणु, २. जवु रेहेपुं, ३. पाङ्गु नडी
 . (न्यः) आण्णो कुमार, स्वर्गनो वैद्य.
 . (सा.) नाक, २. दरवाअना उपर जे
 पटी मुके छे ते.
 पु. (निः) अक जगतनो जनम डीज्यो छे
 जना शीश्ननो तथा योगीनो वास लेछे
 नना शीश्नने येतना आवि छे.
 . (नी. का.) नाक.
 स्त्री. (ता.) नारतीक पणो, नागतीक अुद्धि.
 वि. (कः का. कं.) अकान्तरथण, अकान्तरज्यां.
 . (घः घा. घं.) संपूर्ण.
 वि. (ध्यः ध्यां ध्यं.) ओअेलुं, धीयलुं.
 . (णिः) नीसरण्णो, दादरे.
 . (णी.) नीसरण्णो, दादरे.
 न. (सं.) मुक्ति.
 निद्य अमे अर्थे.
 . (णं.) धेरयु आगलुं आरयु, २. नीकलपु.
 . (स्वः स्वा. स्वं.) दरीद्री, भीकारी.
 . (ऌः ऌ. ऍं.) पासनो, पासिनो, नणुकनो.
 . (रं.) न्भाव, टोलु.
 . (णं.) सारी रेहेवाणी न्गा.
 . (षः) सोनु पारअवानो पथर, कसोठी.
 पु. (जः) राक्षस, राप्पस.
 डीलने लागे ते अमे अर्थे.
 वि. (सः सा. सं.) लोभी.
 . (यः) अक धरमना लोडोयु टोलु.
 . (य्यः) धर.

निकार, पु. (रः) अपकार, २. अनाअन्धान परना-
 रे-रेपनारे.
 निकारण, न. (णं.) भारयु,
 निकुंचक, पु. (कः) मुडी भरअमे अेरलुं.
 निकुंचित, वि. (तः ता. तं.) अकअअेलुं, शकअअेल.
 निकुज, न. पु. (जं. जः) आडी, आण्यु आण्यु उपर
 वेला छे अेथी न्गा.
 निकुरंन, न. (वं.) टोलु, न्भाव.
 निकुंम, पु. (भः) दाती नामणी वनस्पती. [वांको.
 निकृत्त, वि. (तः ता. तं.) हलको कुरेयो, मैनने पोछे,
 निकृति, स्त्री. (तिः) कपट.
 निकृष्ट, वि. (ष्ट. टा. टं.) अकधम, निंद, नीअ.
 निकेतन, न. (नं.) धर.
 निकोचक, पु. (कः) पस्तानु आड.
 निकण, पु. (णः) तंभोरे, सारंगी वीगेरेनो अवाअ.
 निकण, पु. (णः) उपलो शब्द ग्युपो.
 निखिल, वि. (लः ला. लं.) अंधुं, सधलुं, संपूर्णुं.
 निगड, पु. (डः) सांकल, अेडी.
 निगद, पु. (दः) केहेपुं, २. सभअवपुं.
 निगम, पु. (मः) नगर, गाम, रेहेर, २. वेअवानो धंधो
 कनारे, वाणीअो, वाणीआनो धंधो, ३. वेद.
 निगाद, पु. (दः) केहेपुं, सभअवपुं.
 निगार, पु. (रः) गणपुं, गणीअवपुं.
 निगाल, पु. (लः) धोडानो गणो-आती न्हा तेणी
 हासथी पेहेरावेछे ते, धोडानो डोट. [करनारे.
 निगूढकार्य, वि. (यं. यं. यं.) अणुं कुर्म अुअ ते, आणु काम
 निग्रह, पु. (हः) नकारुं, नापडवी.
 निग्राह, पु. (हः) अक जगतनी गाण छे, गाणहेवी, आ-
 प आपयो, अदुवा. [पिहेलो सरेणीअेछे ते.
 निघ, वि. (घः घा. घं.) नेणी उंअी-लांणी तथा
 निघस, पु. (सः) भिअन, न्भअु.
 निघ्न, वि. (घ्नः घ्ना. घ्नं.) अधीन, स्वाधीन, हस्तक.
 निचिकी, स्त्री. (की) सारीगाह.
 निचित, वि. (तः ता. तं.) आअहेलुं, २. अरेलुं, पूर्णुं,
 अरपु. [नी ओण.
 निचुल, पु. (लः) पाणीमानो नेतर, २. ओल, तंभोरा-
 निचोल, पु. (लः) ओण, तंभोराणी ओण.

નિજ, વિ. (જ: જા. જં.) પોતાનું, ૨. નિત્ય, ૬૨૩૧૭.
 નિજકર્મવંધન, વિ. (ન: ના. નં.) પોતીકા કામથી પ્યાં-
 ધ્યા ગયો છે તે. [ને મળે તેટલામા ખુશી તે.
 નિજલાભનિવૃત્તવૃણ, વિ. (ણ: ણા. ણં.) જેટલું આપ-
 નિજલાભપૂર્ણ, વિ. (ર્ણ: ણાં. ણં.) આપને જે લાભ થ-
 ઝો તેથીજ સંતુષ્ટ થયો તે.
 નિતંબ, પુ. (વ:) સ્ત્રીની કુંપર-કેડનો પછવાડનો ભાગ.
 નિતંબિની, સ્ત્રી. (ની.) પામ્પેડી-સ્ત્રીમા એક ભત-ભેદછે.
 નિતાંતં, બ. અતીશય એ અર્થે. [વગરનું.
 નિત્યં, બ. સતત, નિત્ય એ અર્થે. [વગરનું.
 નિત્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) હમેશા, ૬૨૩૧૭, ૨. નાથ-
 નિત્યનું, વિ. (નું: નું. નું.) એક રૂત છે.
 નિત્યાનંદરસોદાધિ, પુ. (ધિ:) હ/ધર, દેવ.
 નિદાષ, પુ. (ષ:) ગ્રહમરુ, ૨. ૫૨૨૧૧૦.
 નિદાન, ન. (નં.) કારણ
 નિદેશ, વિ. (શ: ગ્મા. મ્મં.) વધેલું.
 નિદિગ્ધિકા, સ્ત્રી. (કા.) શીંગણી.
 નિદેશ, પુ. (શ:) આસા, હુકુમ. [લનારે.
 નિદેશકારિન, વિ. (રી. રિણી. રિ.) હુકમ પ્રમાણે ચા-
 નિદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા.) ઉંધ.
 નિદ્રાણ, વિ. (ણ: ણા. ણં.) ઉધેલો, સુતેલો. [છે તે.
 નિદ્રાલુ, વિ. (લુ: લુ. લુ.) ઊંધવાલુ, જેને ધણી ઊંધ આપે
 નિદ્રિત, વિ. (ત: તા. તં.) ઊંધેલો.
 નિધન, પુ. ન. (ન: નં.) 'બ્રહ્મદેવ, ૨. મરણ, ન. (નં.)
 ૩. વંસ, કુલ. [દોલત, દ્રવ્ય.
 નિધિ, પુ. (ધિ:) પગલો, ભિન્નેદાર, ધન, સંપત,
 નિધુવન, ન. (નં.) સ્ત્રી સંગ.
 નિધ્યાન, ન. (નં.) જોડું.
 નિનદ, પુ. (દ:) શબ્દ.
 નિનાદ, પુ. (દા:) શબ્દ.
 નિન્દા, સ્ત્રી. (દા.) દોષ કથન, દોષ કેહેવા.
 નિપ, પુ. (પ:) હાંડો, કલશો, લોટા, ધાગેર.
 નિપઠ, પુ. (ઠ:) પાઠ કરવું, પઠણ, પઠવું.
 નિપાઠ, પુ. (ઠ:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 નિવાન, પુ. (નં.) કુવામાંનું પાણી કાઠીને મુકવાની
 પથ્થરની ઠાકી. [લાવવું, ૩. પાડવું.
 નિવાતન, ન. (નં.) નીચે પાડવું, ૨. વોહા હુદ્દાપર
 નિવાતિત્રણ, પુ. (ણ:) એક ભતનો નામુર છે.

નિવાન્યમાન, વિ. (ન: ના. નં.) ઊંધો પડેલા
 પર પડેલો.
 નિવુણ, વિ. (ણ: ણા. ણં.) હુશાર, પ્રવીણ,
 નિવુણદશ, વિ. (દશ:) ડાહ્યો, ચતુર.
 નિવર્હણ. ન. (નં.) ઠાર મારવું, જીવ લેવો.
 નિર્મ, વિ. (મ: મા. મં.) સરખું, એક સરખું
 નિમ્બૂત, વિ. (ત: તા. તં.) ભયો, નરમ, નિરહ
 નિમજ્જમાન, વિ. (ન: ના. નં.) જેને ડુપક
 તે, જે હાલો છે તે.
 નિમય, પુ. (ય:) અદલા બદલ, બદલે, મે
 નિમિત્ત, ન. (ત્તં.) ચિ-હ, હેવુ. [જે કારણ
 નિમિત્ત્યમાન, વિ. (ન: ના. નં.) કોઈ વીણે કહ
 નિમ્બ, વિ. (મ્બ: મ્મા. મ્મં.) ગંભીર, ૨. ખો
 નિમ્બા, સ્ત્રી. (ગા.) નદી.
 નિર્મ, પુ. (વ:) લીંબડાનુ આડ, લીંબડો.
 નિર્મતરુ, પુ. (રુ:) કડવો લીંબડો.
 નિયાતે, પુ. (તિ:) ખખત, નરીખ, દેવ.
 નિયંત્ર, પુ. (તા.) સારથી, ગાડી હાકનારો.
 નિયમ, પુ. મ: ધર્મ ક્રીયા, ૨. ઇકાર, સાકું
 યુલાત, કોલ, કરાર. [વિ
 નિયાતન, ન. (નં.) નીચો કરવો, ઊંચા હુ
 નિયામક, પુ. (ક:) પ્યારવો, અરકાઠી, અ
 નિયુત, ન. (તં.) લાખની સંખ્યા.
 નિયુદ્ધ, ન. (દ્ધં.) હાથથી લઠાઈ કરવી, કું
 નિયાજ્ય, પુ. સ્ત્રી. (જ્ય. જ્યા.) ચાકર, નોકર.
 નિરંતર, વિ. (ર: રા. રં.) જાકુ, ૨. નિત્ય, અખ
 નિરજ, વિ. (જ: જા. જં) અન શીવાય
 નિરંબુ, વિ. (બુ: વુ. વુ.) મુકું, પાણી વગરનું, વેરા
 નિરય, પુ. (ય:) નરક.
 નિરર્ગલ, વિ. (લ: લા. લં.) અખડ, લાગટ
 નિરર્થક, વિ. (ક: કા. કં.) નાહાક, મિથ્યા, કો
 નિરવચ, વિ. (ચ: યા. યં.) નિર્દોષ, દોષ
 નિરવચ્ચત, ન. (ચં.) દોષ વગર, ઉચમ પ
 નિરવચ્ચહ, વિ. (હ: હા. હં.) સ્વતંત્ર, સ્વચં
 નિરવરોધ, વિ. (ધ: ધા. ધં.) અટકાવ વગ
 નિરસન, ન. (નં.) ઠાર મારવું, ૨. નામુકર જ
 નકાર. [નાખે
 નિરસ્ત. ન. (સ્તં.) જલદી ખોલવું, વિ. (સ્ત

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

वि. (दः दा. दं.) सभ, अमेक ३५, जेने तकावत नथी ते.
 पु. वि. (ष्णुः ष्णु. ष्णु.) नाअवा जेग, -दायक
 वि. (तः ता. तं.) नाअपेला-खुं.
 स्त्री. (तिः) नाअपेला, पु. (ति.) जेने पोतीका
 तु अर्धयन नही कथिंनुते. [जे, साशे.
 वि. (यः या. यं.) जेने शैग नथी ते, सा.
 . (खं.) हलना नीयेनु लाकडु, हलनो काल.
 (घं.) उपेला शब्द श्युवा.
 वि. (ठः ठा. ठं.) जेनु गपुं ह्याह गपुं ते.
 . (मः मा. मं.) आली, काम वगरनो, नवशे.
 (गः गा. गं.) उपेला शब्द श्युवा. [नथी ते.
 वि. (कः का. कं.) निअंशु, जेने कथ वीकार
 नेअिय, निपेध, अमे अर्थे.
 . (जं.) डार भारशे.
 . (गी.) नगउनुं आउ.
 . (गं.) नगउनुं आउ, २. नगउनुं आउ.
 . (जं.) डार भारशे.
 (घः घा. घं.) जेनो अवाज थयो ते.
 (णः णा. णं.) निदंथ.
 (षः) शब्द, अवाज.
 (रः) देव. [अत्याछे ते.
 गाम, पु. (भः) सं-याशी, जेले धंद्रीयो
 (रः) अशे.
 स्त्री. (णी.) नदी.
 (यः) निअय, धरादी.
 . (कः का. कं.) शोधेखुं, साक कथिंखुं.
 पु. (कः) धोणी, अंधारो.
 (घः) आसा, हुकुम.
 पु. वि. (री. रिणी. रि.) हुकुम करनारो,
 प्रमाखे आखनारो.
 . (यः यां. यं.) जेने दुःअ थयुं होय तेथी
 नहीयथा वगर अुरीथी कामकरे छे ते.
 (घः) कालावाला, २. जेहोस, उ. कअज,
 उ. छंद, ४. वेहम.
 (णं.) डार भारपुं, मारीनाअपुं.
 अतीशय अमे अर्थे.
 (दः) वगर मरतीनो हाथी.

निर्मुक्त, पु. (कः) कांयणी काठेला साप, वि. (कः कं.
 कं.) २. छुटो थअपेला.
 निर्मोक्त, पु. (कः) सापणी कांयणी.
 निर्याण, न. (णं.) हथीना आअनो धेर.
 निर्यातन, न. (नं.) दान आपपुं, गेरशुद्धी, २. मुकवा
 आपेला पैसा पाछा आपवा.
 निर्यात, उ. (तः ता. तं.) गअपेला, भुवेला.
 निर्याम, पु. (मः) आरवे.
 निर्यास, पु. (सः) अुंदर.
 निर्यूह, पु. (हः) आर, आरअ, २. चोदली उ. उका-
 लो, ४. हाथीदातनुं, ५. धेरना बीतमानो थांअलो.
 निर्वपण, न. (णं.) दान आपपुं.
 निर्वर्णन, न. (नं.) जेपुं.
 निर्वहण, न. (णं.) आकत, विपत, २. पुक्करतां, उ.
 मदत करतां.
 निर्वान, न. (णं.) सुदि, मोक्ष, वि. (णः णा. णं.) २. सुक.
 निर्वीत, पु. (तः) गअपेला पवन, जतोरहेलो पवन.
 निर्वीद, पु. (दः) निदा, अदगोष.
 निर्वीपण, न. (णं.) डार भारपुं, भारपुं, अलवेयो, वध.
 निर्वीयं, वि. (यं. यां. यं.) अनिवाप, मअअत, अ-
 टकावी शकाअे नही तेपुं, २. आप, तो होअत.
 निर्वीसन, न. (नं.) डारभारपुं, भारपुं, अलवेयो, वध.
 निर्वृत्त, वि. (त्तः चा. चं.) तधआर, २. उत्पन्न,
 पेदाथपुं, नीपजपुं.
 निर्वृत्त, पु. (चाः) उत्पन्न, पेदाथ, उपज, नीपज,
 उपभोग, २. सुअ्ही, अेशुद्धी.
 निर्वार, पु. (रः) काटोकाठेवा, भाकायलो काटो काठेवा.
 निर्वारिनु, वि. (री. रिणी. रि.) धएणी अुशनुमा अुश
 भाध.
 निर्वृत्ति, स्त्री. (तिः) नरक अंअंधे जे अशोभा ते.
 निलय, पु. (यः) धर.
 निलीयमान, वि. (नः ना. नं.) हांकेखुं.
 निवर्त्तक, वि. (कः का. कं.) सुधारनारो, रस्ता उपर
 लावनारो.
 निवह, पु. (हः) जभाव, टोलु.
 निवात, पु. (तः) आओ, मदत, वि. (तः ता. तं.) २.
 पवन वगरनु, न. (तं.) उ. अअतर.
 निवाप, पु. (पः) मा आपनु तरपणु.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

निवीत, न. (तं.) पेंहेरेला कपडा, २. कंडी जेवी पेंहेरे-
ली जेनोड.
निवृत्त, वि. (तः ता. तं.) म्याडे तरक्षी घेरांमेलुं.
निवृत्तिमार्ग, पु. (गं:) म्या लोकाभा तथा पर लोकाभा
विषयनो लोभ नही करता दरेक प्राणी मात्र उ-
पर दया राप्पिने धरणी म्याराधना ते.
निव्रण, वि. (णः णा. णं.) जेने नासुर नथी ते.
निवेचा, पु. (शः) छावणी, लस्कर गाह. [कपटी.
निशाठ, वि. (ठः ठा. ठं.) मोषिा, दीलनो खुल्लो, नि-
निशा, स्त्री. (शा.) रात, २. हलदर.
निशाठन, पु. (नः) धुपड.
निशात, वि. (तः ता. तं.) धारवाळुं, तेजवाळु.
निशांत, न. (तं.) धर.
निशापते, पु. तिः) म्येद्र, म्यांहे.
निशारण, न. (णं.) डार मारपुं, ज्व येवो.
निशित, वि. (तः ता. तं.) धारवाळुं, तेज वाळुं.
निशीय, पु. (थः) मध्यान रात.
निशीथिनी, स्त्री. (नी.) रांत.
निश्वय, पु. (यः) निर्लुंथ, धरिहे. [नथी ते.
निःश्रीक, वि. (कः का. कं.) जेने शोभा तथा संपत्ती
निश्रेणि, स्त्री. (णिः) गी सरखुणी, दादरे.
निषंग, पु. (गः) तीर-आखु सुकवानो भातो.
निषंगिन, पु. (गी.) धनुर्धर.
निषिद्या, स्त्री. (द्या.) मारकीट, अजर, खुजरी, दुकान.
निषद्वर, पु. (रः) कादव, कीमड.
निषध, पु. (धः) म्येक दुंगरगु नाम छे.
निषद, पु. (दः) गावानो म्येक राग छे, २. मंडाण,
महार, मांग, ३. कोली, ४. भील.
निषादेन, पु. (दी.) म्हावत, हाथी हाकनारो. [छे ते.
निषव्यम्भण, वि. (णः णा. णं.) जेणी सेवा-पुण्य कीधी
निषदन, न. (नं.) डार मारपुं, जन येवो.
निष्क, पु. न. (ष्कः ष्कं.) सोगु, २. कंडी, ३. दीनार.
निष्कला, स्त्री. (ला.) जे आयडीनो म्यटकाय गम्पेछे ते.
निष्कली, स्त्री. (ली.) म्यडकाय गम्पेली आयडी.
निष्किचन, वि. (नः ना. नं.) गरीम, दरीद्री.
निस्कासित, वि. (तः ता. तं.) काढी सुकेलो.
निष्कुट, पु. (टः) आंग, अगीचो, वाडी.
निष्कुटि, स्त्री. (टिः) मेलयानो वेलो.

निष्कुह, पु. (हः) आडगी पोकणी.
निष्कम, पु. (मः) खुद्धि सामर्थ्य, खुद्धिगु
निष्कामित, वि. (तः ता. तं.) हाडी सुकेलो.
निष्ठा, स्त्री. (ष्ठा.) उत्पत्ती, पेदायपुं.
निष्ठान, न. (नं.) कुडी.
निष्ठीवन, न. (नं.) मोहिमाथी लीट थुकुं. [व
निष्ठुर, वि. (रः रा. रं.) कडणु, कंडास
निष्ठव, न. पु. (वं. वः) मोहिमाथी लीट थु
निष्ठवन, न. (नं.) } उपलो शब्द ज्युवे
निष्ठयूनि, स्त्री. (तिः) }
निष्ठात, वि. (तः ता. तं.) निपुन, प्रवीण.
निष्पक, वि. (कः का. कं.) उकाणो, सारीपेडे
निष्पन्न, वि. (न्नः न्न. न्नं.) तयार, पेदाकरपुं, गी
निष्पाव, पु. (वः) साकुरेळुं, शुद्ध करेळुं.
निष्पूत, वि. (तः ता. तं.) मोकलेलो, छेडले
निष्प्रभ, वि. (भः भा. भं.) तेजवगरगुं.
निष्प्रवाणि, न. (णिः) कोडि कपड, नपु कपड
निष्पीड्यमान, वि. (नः ना. नं.) जेने पीडा
निस्सर्ग, पु. (गं:) स्वभाव.
निःसार, वि. (रः रा. रं.) सार वगरगु.
निःसूदन, न. (नं.) वध, डार मारपुं, ज्व येवो.
निःसृष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) नाप्पीदीघेलो.
निस्तर्हण, न. (णं.) वध, डार मारपु, ज्व येवो.
निस्तल, वि. (लः ला. लं.) वर्तुण, गेण.
निस्त्रिच, पु. (चः) तरवार.
निःस्त्राव, पु. (वः) म्यासाभणु.
निस्वन, पु. (नः) शब्द.
निस्वान, पु. (नः) शब्द.
निहनन, न. (नं.) वध, डार मारपु, ज्व येवो.
निहाका, स्त्री. (का.) म्येक जतणी माळली
निहंसन, न. (नं.) वध, डार मारपु, ज्व येवो.
निहीन, वि. (नः ना. नं.) गीम, हलडो.
निन्वव, पु. (वः) गेर वीस्वास, निषेध, उड
निन्हांद, पु. (दः) शब्द.
नीकात्रा, वि. (त्राः शा. शं.) सरज्य, म्येक स
नीच, वि. (चः चा. चं.) गीम, हलकुं, रहस
नीचै, अ. म्हाप, नहागु म्ये म्यथें.
नीड, पु. न. (डः डं.) भासो, पक्षीनो भासो

नु. (वः) पक्षी, पंप्पीर.
 धं.) छापरी, छज्जु, नेव.
 वः) कुप्यन्तु आड
 रं.) पाणी, जल.
 लः ल. लं.) अस्समाग्गी रंगनु.
 वः) लभरो, २. मोर, ३. महादेव.
 गुः) अेक जतनो कीडा छे.
 पु. (तः) महादेव,
 ल.) माप्पी, माप्प, लीलीमाप्प.
 गुः) अेक जतनो कीडा छे.
 रः) अलराम, अलदेवल.
 न. (सः) अस्समाग्गी रंगनु कमण.
 का.) काला पुलनो लोपडो.
 नी.) गणी, युली.
 ली.) गणी, युली
 कः) दुकाण, काण.
 रः) देव भात, [लेडाल.
 विः) लांडवल, पैसो, सुहल, थापणु,
 वी.) आपडीना छुकडानु गांड.
 त्.) जे देशमा वरती छे ते हेस.
 रः) सुज्जली, आापवो, अनात, आ-
 ज्ज वीगेरे.
 रः) अई.
 ल करवो, अंदेशो अे अर्थे.
 तिः) स्तुति.
 त्तः) चा. सं.) मोडलेलो, छेडेलो.
 ज्ञः) ज्ञा. ज्ञं.) मोडलेलो, छेडेलो.
 नः) ना. नं.) ननुं.
 ज्ञः) ज्ञा. ज्ञं.) ननुं.
 षः) पीपली, पारशो पीपलो.
 ४२३५, ३६५ना, निअय अे अर्थे. [धुधुर.
 रः) रं.) अंठसयुं, पगना धरेणा, लंगर,
 पुरेष जती, पुरेष.
 तिः) मनुष्य जति.
 न्यं.) नायपुं.
 ज्ञः) ज्ञा. ज्ञं.) सुप्पी करनारी.
 रः) राज, राजे.
 तिः) राज, राजे.

नृपलक्ष्मन्, न. (क्षम.) राज्जी-ह, राज्जी नीशानी.
 नृपसभ, न. (भं.) राज्जो भेहेल, राज्ज सभा.
 नृपासन, न. (नं.) राज्जी गादी, राज्जसन.
 नृवांस, वि. (सः सा. सं.) कूर, ज्जुणी.
 जेल, न. (जं.) आाप, २. जटा, ३. आडनु सुली-
 युं, ४. अेक जतनु कपडुं.
 नेतु, पु. (तु.) प्रभु.
 नेवांबु, न. (वुः) आापु, आापनु पाणी.
 नेली, स्त्री. (ली.) नदी.
 नेदिष्ठ, वि. (ष्ठः) धलो पासनो, धलो नलुकनो.
 नेपध्य, न. (धं.) धरेणा परेलाग्गी शोभा, पु. (ध्या.)
 २. अलंकार. [पैडाना आण्णु आण्णुणी जगा.
 नेमि, पु. मिः) तभरनु आड, स्त्री. (मिः) २. गाडीना
 नेमिन्, पु. (मी.) तभरनु आड. [भाग.
 नेमी, स्त्री. (मी.) गाडीना पैडाना आण्णुआण्णुनो
 नैकभेद, वि. (दः दा. दं.) सरशकट, नहानुं मोटु
 अेकहम, उंसु नींसु, ज्जुदीज्जुदी जतनुं, सामकुं.
 नैगम, पु. (मः) वाणीअो, वेहेयीने युज्जुरान कर-
 नारो, गामनो, देशनो.
 नैचिकी, स्त्री. (की.) सारी गाय, उत्तम गाय.
 नैपाली, स्त्री. (ली.) नेपाल देशमा उपज्जेलो मणुसल.
 नैमेय, पु. (यः) अहलो-अहला अहल.
 नैय्यमोष, न. (षः) वडनु क्ण-टेठां
 नैय्यायिक, पु. (कः) न्यायशास्त्री.
 नैर्देशक, वि. (कः) शिका. कं.) आकर, सेवा करनारी.
 नैर्कत, पु. (तः) राक्षस, राप्पस. [सुप्य अधीकारी.
 नैष्किक, पु. (कः) ३पुआपवा तथा लाववामानो
 नैस्त्रिशिक, पु. (कः) तरवारदार, तरवारवालि.
 नो, अ. अभावाथे.
 नौ, स्त्री. (नौः) वहाणु, जहाज, नौका.
 नौकादंड, पु. (डः) हहलेसु.
 न्यक, अ. धिक्कार अे अर्थे.
 न्यक्ष, पु. (क्षः) परसराम न. (क्षं.) २. आापु, स-
 धनुं, ३. विगतवार, वि. (क्षः) क्षा. क्षं.) ४. अ-
 राप्प, अधम, गीय.
 न्यमोष, पु. (षः) वडनु आड, २. वाम.
 न्यमोषी, स्त्री. (षी.) सुपिक पणो नाम्नी वनरपती.
 न्यच्, वि. (न्यह. नीची, न्यक.)

ન્યંકુ, પુ. (કુઃ) એક જાતનો સાંખર છે, સાંખર.
 ન્યસ્ત, વિ. (સ્તઃ સ્તા. સ્તં.) ણીકલેલો, છુટેલો,
 ન્યસ્તદંડ, વિ. (ડઃ જા. ડં.) કીનો લેવો, વેર લેવો, સ-
 જા કરવી, દંડ કરવો વીગેરે જેને સુકરું તે.
 ન્યાદ, પુ. (દઃ) ભોજન, જમણું.
 ન્યાય, પુ. (યઃ) ઇંસાફ, નીતિ. [મળવાનું.
 ન્યાય્ય, વિ. (ય્યઃ ય્યા. ય્યં.) યોગ્ય, જોગ, નીતિથી
 ન્યાસ, પુ. (સઃ)રાખેલો પૈસો, જમીનમા દાટેલો પૈસો.
 ન્યાસિન્, પુ. (સીં.) સ-યાસી.
 ન્યુંજ, પુ. (જઃ) એક જાતનો ઝોંકાર છે, વિ. (જઃ
 જા. જં.) ૨. સ્મરો, ખુબસુરત, દેખણો.
 ન્યુજ્જ, પુ. (જઃ) ખુંદો ૨. રોગથી ખુંદોથએલો.
 ન્યૂંજ, પુ. (જઃ) એક જાતનો ઝોંકાર છે.
 ન્યૂન, વિ. (નઃ ના. નં.) નિધ, ૨. વેણુ, કમી.

પ.

પ, પુ. (પઃ) હવા, પવન, ૨. રાજ પુત્ર, શાહાજાદા,
 ૩. રાજા, ૪. પાતરૂં, ૫. પીવું.
 પક્કણ, પુ. (ળઃ) ભીણિનો ગામ.
 પક્ક, વિ. (કઃ ક્કા. કં.) પાકેલું, ધરડું, જેના નાશના
 દહાડા નજીક આંબ્યા તે.
 પક્કક્રાયા, વિ. (યઃ યા. યં.) જેની સાધન કરી કરીને પાકી
 બુદ્ધિ થાય તે કથા ઉપર આસા રહેતી નથી તે.
 પક્ષ, પુ. (ક્ષઃ) પંદર રાતનો વખત તે, પખવાડીયું, ૨.
 પાંખ, ૫૨, ૩. પાજી, ૪. દોસ્ત, સોબતી, ૫.
 કુમક, ૬. લરકર, ૭. પક્ષી, પંખેર, ૮. અવધવ,
 ૯. જથી, ૧૦. તીરની પાંખ, તીરના ૫૨, ૧૧. વાદ
 વિવાદ, ૧૨. સહાય.
 પક્ષક, ન. (કં.) ધરનું પાછલું પ્યારણું, પાછલનો વાડો.
 પક્ષતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) પાડવો, ૨. પક્ષીના પાંખના મુલ.
 પક્ષતી, સ્ત્રી. (તી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પક્ષદ્વાર, ન. (રં.) ધરનું પાછલું પ્યારણું, પાછલનો વાડો.
 પક્ષમાગ, પુ. (ગઃ) હાથીની પીઠ.
 પક્ષતિ, પુ. (તઃ) પુનેમ, અમાસ. [ની રાત.
 પક્ષિણી, સ્ત્રી. (ણી.) પ્યાર પોહાર, ખે દહાડાના વચ્ચે-
 વાક્ષિન્, પુ. (ક્ષી.) પક્ષી, પંખીડં.
 પક્ષમન્, ન. (ક્ષમ.) આંખની ઉપલી તથા નીચલી
 પાપણ, ૨. કુલમાના ત્રીણા કેસ જેવા કેસર.

પંક, પુ. ન. (કઃ કં.) કાદવ, દલદલ, કાદવ
 પંકિલ, વિ. (લઃ લા. લં.) કાદવનું, કાદવ વા
 પંકેરહ, ન. પુ. (રં. હઃ) કમલ. [ટકડું.
 પંમુ, પુ. (ગુઃ) લંગોટો, પાંગળો, ૨. ચાલતાં
 પંક્તિ, સ્ત્રી. (ક્તિઃ) વાલ, પંક્તિ ૨. દશગી
 એક જાતનો કાવ્ય માનો છંદ છે.
 પંક્તિ, સ્ત્રી. (ક્તિઃ) પાકેલું, રંધેલું.
 પંચવચા, સ્ત્રી. (ચા.) દારૂ હલદર.
 પંચવચા, સ્ત્રી. (ચા.) દારૂ હલદર.
 પંચા, સ્ત્રી. (ચા.) પાકેલું, રંધાએલું, ૨. હજ
 પંચજન, પુ. (નઃ) માણસ, પુરૂષ.
 પંચતા, સ્ત્રી. (તા.) મરણ.
 પંચત્વ, ન. (ત્વં.) મરણ.
 પંચદશી, સ્ત્રી. (શી.) પુનેમ, અમાસ.
 પંચનરવ, પુ. (રવઃ) સીંહ, વાધ, જે જીવને
 પંચમ, પુ. (મઃ) માયનમાના સુશમાને એ
 પંચરાત્ર, ન. (ત્વં.) પાંચરાત્ર,
 પંચલક્ષણ, ન. (ળં.) પુરાણ.
 પંચચાર, પુ. (રઃ) મદન, કામ.
 પંચશાલ, પુ. (શઃ) હાથ.
 પંચહાયન, વિ. (નઃ ના. નં.) પાંચ વર્ષનો.
 પંચાગુલ, પુ. (લઃ) દીવેલીનું ઝાડ, એરંડો
 પંજર, પુ. (રઃ) પાંજરો.
 પંજિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચોપાનીયું, પંચાંગ, ઈ
 જેની દડી જેમાથી સુતર કાતેલું છે.
 પંચાસ્ય, પુ. (સ્યઃ) સીંહ, વાધ.
 પટચર, ન. (રં.) કાટેલું લુધકુ-કપડુ, પુ. (રઃ)
 પટલ, ન. (લં.) આંખઉપર રોગનો પડદો
 તે, ૨. ઠાકણું, ૩. જમાવ, ૪. ચાંદ
 ડદો, ૬. ફોલો, ૭. ધેરનું વેામન.
 પટલપ્રાંત, પુ. (તઃ) છ જાણું, નેવ.
 પટલ્લ, સ્ત્રી. (લા.) જમાવ, ટેકડું.
 પટવાસક, પુ. (કઃ) અખીર. [અવ
 પટ્ટ, પુ. (ટઃ) એક જાતનું વાજી છે, ૨. ટ
 પટ્ટી, સ્ત્રી. (ટી.) નહાનું કપડુ—લુધકુ.
 પટ્ટ, પુ. (ટ્ટઃ) પંડેલું, વિ. (ટ્ટઃ ટ્ટઃ ટ્ટઃ)
 ચપુર, ૩. સાવધ, ૪. તિકણ, ધા
 મજ્યુત ૬. સાંજો.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

स्त्री. (र्ण.) स्वर्णक्षीरी, पीसोणो नामनी व-
 ती छे.
 पु. (इ. टः) साइ कपडु, पुशुगुमा कपडु.
 (लः) पंडोली, पंडोला नो वेसा.
 स्त्री. (का.) उपलो शय्ये ग्युवे.
 (हः) पाटलो, रोटला वणवानो पाटलो, पाटो.
 स्त्री. (का.) लाललोध्रगु आड.
 (मी.) उपलो शय्ये ग्युवे.
 (शः) धोप-पटो नामगु हथीम्मार छे.
 (पठति.) भोलवुं, २. स्पष्ट अवाण-उर्य्यार
 ३. वांयपु, ४. लोकोमा असर थाय्ये अय्यी
 भाषणु करपु.
 (नं.) वाय्यवुं, २. पाड करवुं, पटवुं.
 (यः या. यं.) वांयवा लाय्येक.
 स्त्री (सी.) पाड माला.
 (ठिः) वाय्यवुं.
 (तः ता. तं.) वाय्युं.
 (व्यः व्या. व्यं.) वाय्यवा लाय्येक-ज्येग.
 (ता. ती. तृ.) वाय्यनारो, वाय्यन.
 (नः ना. नं.) वाय्युं.
 (इ. ङ्) पण्डते. नाश करवो, २. अकडुं करपु.
 (गः) अकडो डोडीयुं, शवाको, २. ग्युगार, ३.
 ४. लाडुं, ५. सरत, ६. पैपारनो माल, ७. धर.
 (वः) अकडो जगतनु वाणुं छे.
 (तः ता. तं.) रघुती करैल.
 (तः ता. तं.) रघुती करैल.
 (व्यः व्या. व्यं.) वेहेयवाणी ज्येनस.
 (नपुसक, लीजो, भेल्लामांड.
 (तः) विद्वान.
 (व्यः व्या. व्यं.) वेहेयवाणी यील.
 स्त्री. (का.) अजर, मारकीट, गुजरी.
 (ण्या.) न्योति अलता, माल हांगोडो
 वनस्पती छे. [जराणु मलावनारो.
 (वः) वाल्मीक्यो, वेहेयाने वेचारथी अ-
 (नू. दू.) पग,
 (गः) पक्षी, पंप्पीइ.
 (गः) पतंगीया, २. पक्षी, पंप्पीइ, ३. अकडु
 भाग छे ४. सुरडा.

पतंगिका, स्त्री. (का.) सईह-धोणो मध करनार मा-
 य-प्यी.
 पतन, न. (वं.) पांय, पर.
 पतवि, पु. (त्रि.) पक्षी, पंप्पीइ.
 पतदग्रह, पु. (हः) धुकदाणी, २. लरकरनो पाछलो भाग.
 पतयालु, वि. (लुः लुः लुः) पडनारो, पडी ज्ये अमम.
 पताका, स्त्री. (का.) धज, वापटो, आषटो, गीशान.
 पताकेनु, पु. (की.) गीशानदार, गीशान लध ज्ये लारो.
 पति, पु. (तिः) वर. [एगारी स्त्री.
 पतिवरा, स्त्री. (रा.) पालीकी हय्या प्रमाणे वर वर-
 पतिवनी, स्त्री. (बी.) सुवासणु, जे आषडीनो वर ज्ये
 वेछे ते. [यडी, पाकदाभन.
 पतिव्रता, स्त्री. (ता.) पालीका वरनी सेवा करनारी आ-
 पतन, न. (नं.) शहर, गाम.
 पत्ति, पु. (त्तिः) पगे मालनारो, स्त्री. (त्तिः) २. पैक रथ,
 येक हाथी, त्रणु घोडा, पांय पगे मालनारो.
 पत्तिसंहति, स्त्री. (त्ति.) पायण, पगे मालनार लरकर.
 पतमिन्, पु. (त्री.) पक्षी, पंप्पीइ.
 पत्नी, स्त्री. (त्री.) परलुंली आयडी.
 पत्नीव, न. (त्वं.) आयडी पछु, स्त्री पछु.
 पत्न, न. (वं.) पांइडु, २. पर, पांय, ३. हाथी, ४. घोडा
 वीगेरे येसवाना ज्येनारो.
 पत्नपरशु, पु. (शुः) कालुस, अकडो जगतनु हथीम्मार.
 पत्नपाश्या, स्त्री. (श्या.) डीगो, कपाले आंधवानुं धरेलुं
 पत्नरथ, पु. (यः) पक्षी, पंप्पीइ.
 पत्नलेखा, स्त्री. (खा.) माणुसना गाल उपर कस्तुरी
 अने केसरनुं डीगु करेछे ते.
 पत्नांग, न. (गं.) पतंगनुं लांकडुं, लाल सुय्यड.
 पत्नांगुलि, स्त्री. (लि.) पत्नलेखा शय्ये ग्युवे.
 पत्तिन्, पु. (ती.) ससाणुो करीने अकडो पक्षीछे, २.
 आणु, ३. पक्षी, ४. रथ, ५. आड, ६. तीरगु
 कंडुं, ७. रथभाषेसनारो.
 पत्तोणं, पु. (र्णं.) डींडानु आड, न. (र्णं.) अकडो जगतनुं
 रेशमी कपडुं छे.
 पथ, पु. (यः) रस्तो, मार्ग.
 पथिक, पु. (कः) मुशाकर, रस्ते ज्येनारो.
 पथिन्, पु. (पथाः) रस्तो मार्ग.
 पथ्या, स्त्री. (थ्या.) हरडानु आड, हरडगु आड.

પદ,ન.(દં.) વેપાર, ૨.રક્ષણુ, ૩.સ્થાન,જગા, ૪.ગી-
 શાણી, ૫. પગ, ૬. વસ્તુ, ચીજ, ૭. વાક્ય, ૮.
 પગલા, ૯. અપેક્ષ.
 પદમ, પુ. (મઃ) પગે ચાલનારો.
 પદવી, સ્ત્રી. (વૌ.) માર્ગ, રસ્તો.
 પદાજી, પુ. (જિઃ) }
 પદાન, પુ. (તઃ) } પગે ચાલનારો.
 પદાવિ, પુ. (વિઃ) }
 પદાતિક, પુ. (કઃ) }
 પદાહત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેને હાત મારી છે તે.
 પદિક, પુ. (કઃ) } પગે ચાલનારો.
 પદ્મ, પુ. (ઋઃ) }
 પદ્મતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) } માર્ગ, રસ્તો.
 પદ્મતી, સ્ત્રી. (તી.) }
 પદ્મ, ન. પુ. (ઘં. ઘઃ) કમળ.
 પદ્મક, ન. (કં.) હાથીના ઘીલઉપર જે ટપકા હોય છે તે.
 પદ્મચારિણી, સ્ત્રી. (ણીઃ) એક જાતનું કમળ છે.
 પદ્મનાભ, પુ. (મઃ) વિષ્ણુ.
 પદ્મવન, ન. (વં.) કમળના પુલગી પાકળી, ૨. પુષ્કર
 નામનું વેાસડ.
 પદ્મમવ, પુ. (વઃ) 'પ્રહલદેવ.
 પદ્મરાગ, પુ. (મઃ) માણીક, લાલ.
 પદ્મા, સ્ત્રી. (ઙા.) લક્ષ્મી, એક જાતનું કમળ છે.
 પદ્માકર, પુ. (રઃ) તળાવ.
 પદ્માટ, પુ. (ટઃ) ટાકળો.
 પદ્માલયા, સ્ત્રી. (યા.) લક્ષ્મી.
 પદ્મિની, સ્ત્રી. (ની.) -હાનું કમળ.
 પદ્મિનીકેટક, પુ. (કઃ) એક જાતનો પતરોગ છે.
 પદ્મિન, પુ. (ઙી.) હાથી.
 પદ્મ, ન. (ઘં.) શ્લોક, પુ. (ઘઃ) ૨. શુદ્ર.
 પદ્મા, સ્ત્રી. (ઘા.) માર્ગ, રસ્તો.
 પનસ, પુ. (સઃ) કૃષ્ણસનુ ઝાડ.
 પનાયેત, વિ. (તઃ તા. તં.) } સ્તુતી કરેલ.
 પાનેત, વિ. (તઃ તા. તં.) }
 પન્ન, વિ. (જ્ઞઃ જ્ઞા. જ્ઞં.) ખડેલું, પડેલું.
 પન્નંગ, પુ. (મઃ) સાપ.
 પન્નગાજ્ઞાન, પુ. (નઃ) ગરૂડપક્ષી.
 પયસ, ન. (યઃ) પાણી, જલ, ૨. દુધ.
 પયશ્ચ, વિ. (સ્વઃસ્વા.સ્વં.) ધી, ૨. દહી, ૩. માખણ.

પયોન્નર, પુ. (રઃ) યાદવ્યા, સ્તન, ૨. મે-
 નારએજનુ ઝાડ, ૪. પીકનો કાટો. [ક
 પયોન્નર, ન. (તં.) દુધ અથવા પાણી પી-
 વર, પુ. (રઃ) દુસમીન, વિ. (રઃ રા. રં.)
 ઉત્તમ, ૪. આત્માથી જુદો. ન. (રં)
 પરજાન, વિ. (તઃ તા. તં.) ખીજાએ વધ-
 વરંતેલ, વિ. (લ.લા.લં.) પરાધીન, ખીજા
 પરાવિહાર, વિ. (દઃવા.દં.) ખીજાના અનાજ
 પરમૂન, પુ. (નૃ.) કાગડો.
 પરમ, ઘ. અગીકાર એ અર્થે.
 પરમવિસ્મત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેને ધણી
 પરમાજ્ઞ, ન. (જ્ઞં) ખીર, દુધપાક.
 મરમાદુત, વિ. (તઃ તા. તં.) ધણુ અજાણ
 પરમોછન, પુ. (છી.) 'પ્રહલદેવ.
 પરંપરાક, ન. (કં.) જસમાનો પથનુ મા-
 જનાવર મારવું તે. [યુજર
 પરવત્, વિ. (વાનુ. વતી. વત્.) પરંત્ર, ખ
 પરશુ, પુ. (શુઃ) કુવાડો, કુ-હાડ.
 પરશુપાણિ, વિ. (ણિઃ) જેના હાથ
 તે, જેના હાથમા કુવાડો છે તે, પુ. (ણિ
 પરશ્વ, પુ. (શ્વઃ) ઉપલો શુષ્ક જીવો.
 પરઃશત, ન. (તં.) એકસોથી વધુ.
 પરઃસહસ્ર, ન. (સં.) હજાર કરતાં વધુ.
 પરશ્વ, ઘ. પરંદહોડે એ અર્થે.
 પરાક્રમ, પુ. (મઃ) સુરપણો, હીમ્મત, ૨.
 પરાક્ષિત, વિ. (તઃ મા.મં.) પરાવરતન થએલું,
 પરાગ, પુ. (મઃ) પુલમાળી ભુંકણી, ધુપ, અ-
 તથા ચંદ્ર ગ્રહણુ, કપુરગી ભુકી.
 પરાહ્મુખ, વિ. (હઃ) નેહો ફેરવવું
 પરાચિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ખીજાએ વધા
 પરાચીન, વિ. (નઃ) ના. નં.) નેહો ફેરવેલો,
 પરાજય, પુ. (યઃ) હાર, હરીજવું, હરવું.
 પરાજિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ખીજાએ વધારે
 પરાજિતશ્રી, વિ. (શ્રીઃ) જેની
 છે તે, અપમાન થએલો.
 પરાધીન, વિ. (નઃ) ના. નં.) પરંત્ર, ખીજા
 પરાજ્ઞ, વિ. (જ્ઞઃ જ્ઞા. જ્ઞં.) ખીજાના અ-
 યુજરાણુ કરણારો, ખીજાના ઘેરનુ

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

वि. (तः ता. तं.) पराज्य थम्भेला, हरेलो.
 वि. (तः ता. तं.) ल्ध्रिश्चर इपी थयो छे ते.
 न. (णं.) वजगी-लागी-बोडी रेहेपुं, २.
 भेत, ताभेहार.
 प. परारना वर्षे अ्मे अ्मर्थे.
 वि. (कः का. कं.) पीणना कामनो अंह
 उनारो. [उनारो.
 वि. (घः ङा. ङं.) पीणना काम वीसे अ-
 र्. (धः ध्यां. ध्यं.) अ्रेष्ठ, मुप्य, प्रमुप्य, २. उत्तम.
 न. (नं.) वध, हार भारपुं, लुव लेवा.
 सु. (सु. सु.) मरेलो, सुवेला.
 पु. (विः) चोर.
 पु. (रः) पलंग, ढोलीअो, २. वियार, ३. ल-
 ४. कमर आंधवी, ५. आरंभ, ६. ससुहाय.
 न. (मं.) दीलने केशर सुपुअ बोपउवा.
 पु. (मः) पगथी लपु, पगवते आलपुं.
 स्त्री. (या.) आकर लोकोनु रेरेहाए, आकर
 नी रेहेवाणी लगा.
 व. (सः सा. सं.) आरे आणुथी घेराअ्मेखुं,
 आणुथी रेकाअ्मेखुं.
 जी. (खा.) अह, आह.
 (हः) आकर लोक, सेवक लोक, २. लस्का-
 लाखेला भाग, ३. परलेखी आयडी, ४.
 करपु, स्त्रीकार, ५. सुल, सुलपुं, ६. शाप,
 ७. सोगन, ८. सुरज्जु धरपु.
 (घः) गदा, २. परीध नामनो योग, ३.
 बोप, लाकडी, सोटा.
 पु. (नः) उपलो शप्टे ग्जुवा.
 (यः) अम्बास, २. वोलआए, दोस्ती.
 (रः) सेनापतीना पासरेहेखारोअ्मेकमाएस.
 स्त्री. (यां.) भली करवी, सेवा करवी.
 पु. (य्यः) अ्मेक जगतनो अ्मणी छे.
 पु. (कः) आकर, सेवक.
 (दः) छत.
 (नः) आकर लोक, सेवक लोक.
 (तः ता. तं.) पाअ्मेखुं, पुपुत.
 (यः) विवहा, लगन, शादी.
 (मः) छेवट, २. इप पाहटपुं.

परिणाय पु. (गः) आलु रभवामा सोकटा इरेववाते.
 परिणाह, पु. (हः) पोहोलाह, इलावा.
 परितः, अ. सर्वत, आसपास, नलुकुअ्मे अ्मर्थे.
 परितथात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) संपुष्ट, शुधी, ल्जेने
 वोड करउथा छे ते.
 परिददच्छद, वि. (दः दा. दं.) उपलो शप्टे ग्जुवा.
 परिमाण, न. (णं.) ल्जे भारवाने तह आर थम्भो तेनो
 अ्मटकाव करेवा.
 परिदान, न. (नं.) अहले, बोपहले.
 परिदेवन, न. (नं.) रउतां भोलपु.
 परिभान, न. (नं.) फहेरवाना कपडा.
 पारिषे, पु. (षिः) सुरज्जना आरे मेर कोह वप्पते ल्जे
 ते ल्जे अ्मि छे ते, २. आपराना आउणी
 डाकी, ३. वस्तुनो घेर-इलावा.
 पारिषिस्थ, पु. (स्थः) परिचर शप्टे ग्जुवा.
 परिपण, पु. (णः) थापए, भांडवल, भांडेण.
 पारिपंथिन्, पु. (थी.) शनु, दुसभन.
 परिवारी, स्त्री. (टी.) दरल्ल्थी, पायरीथी, अ्मनुक्रमथी.
 परिपाटि, स्त्री. (टिः) उपलो शप्टे ग्जुवा. [छे ते.
 परिपूर्णकाम, वि. (मः मा. मं.) ल्जेनी छ्मछां पूर्णुं थह
 परिपूर्णता, स्त्री. (ता.) परीपूर्णपणो, पूर्णता.
 परिवेलव, न. (वं.) केवडी-ल्लसुरता नामनी वनस्पती.
 परिव्रव वि. (वः वा. वं.) अंयण, अपण.
 परिवर्हं. पु. (हं.) वस्तु, २. दोलत, ३. साथी, संग्गा-
 ती, ४. आकर, नकर, ५. सवारी, ६. हतमाभ,
 ७. परीवार, ८. अटलो, ९. राजकीयकि-ह,
 राजकीय नीशाएली, १०. अलामत.
 परिभव, पु. (वः) तिरस्कार, अ्वगएणना.
 परिभाषण न. (णं.) मोहो उपर डपको हवो ते, २. इहो,
 मज्ज, हांसी. [अ्मेलो.
 परिभूत, वि. (तः ता. तं.) मज्ज करेला, हांसी थ-
 परिमल, पु. (लः) अ्मेक जगतनी अ्मसभोह छे.
 परिरंभ, पु. (भः) आलीगन, कोठी.
 परिवर्जन, न. (नं.) वध, सर्वथा वर्जन.
 परिवर्तं, पु. (नं.) अहले, बोपहला.
 परिव्राद, पु. (दः) निंदा.
 परिविपित, वि. (तः ता. तं.) मुंडेला, ल्जेने मुंडयो छे ते.
 परिवार, पु. (रः) आकरलोक, नोकरलोक.

પરિવાહ પુ. (હ:) તળાવમાંથી પાણી બહાર જવાનો
 ૨૨તો, નીક, નળ. [પરણી હોયતે મોઢો ભાઈ.
 પરિવિચિ પુ. (ચિ:) જોનો નહાનો ભાઈ તેના પહેલો
 પરિવૃદ, પુ. (દ:) પ્રભુ.
 પરિવિનૃ, પુ. (ચા.) પરિવિચિ શબ્દ જીવો.
 પરિવેષ પુ. (ષ:) સુરજના આરેઆજીએ કદાચ મંડ-
 પાકાર જે તેજ દેખાએ છે તે.
 પરિવ્યાપ, પુ. (ધ:) પાણીમાંનો નેતર.
 પરિવ્રાજ, પુ. (ટ:) સંન્યાસી.
 પરિવ્રાજક, પુ. (ક:) સંન્યાસી.
 પરિષદ, સ્ત્રી. (દ:) સભા. [ભએ ઉચ્છારેલો.
 પરિષ્કંદ, વિ. (દ: દા. દં.) ખીજાએ વધારેલો, ખી-
 પરિષ્કંન, વિ. (ન: ના. નં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પરિષ્કાર, પુ. (ર:) અલંકાર. [કરેલ.
 પરિષ્કૃત, વિ. (ત: તા. તં.) અલંકાર યુક્ત, અલંકાર
 પરિષંગ, પુ. (ગ:) આલીંગન, કોટી.
 પરિસર, પુ. (ર:) નદી, પહાડ એના પાસની જગા.
 પરિસર્વ, પુ. (વિ:) ઘેરવુ, ઘેરો, જીર્ણ.
 પરિસર્ગ, સ્ત્રી. (ર્ગ:) આરો આજીએ સરકર્ણ.
 પરિસાર પુ. (ર:) ઉપલો શબ્દ જીવો. [એ ઉચ્છારેલો.
 પરિસ્કંદ. વિ. (દ: દા. દં.) ખીજાએ વધારેલો, ખીજા
 પરિસ્કન્ન, વિ. (જ: જા. જં.) ઉપલોશબ્દ જીવો.
 પરિસ્કૃત, વિ. (ત: તા. તં.) અલંકાર કરેલો, અલંકારયુક્ત.
 પરિસ્તોમ, પુ. (મ:) હાથીના પીઠ ઉપર નાખવાની ઝુલ.
 પરિસ્સંદ, પુ. (દ:) રચના, ગોઠવન, ૨. એક જાતની
 ક્રીયા છે.
 પરિસ્નેત, સ્ત્રી. (ત્.) દારૂ.
 પરિસ્નુતા, સ્ત્રી (તા.) દારૂ. [છખેલો.
 પરિસ્રપરિચ્છદ, વિ. (દ: દા. દં.) ખેત ખાતનો, છાન
 પરિરંધિત, વિ. (ત: તા. તં.) જેની ખરાખી કીધી છે તે.
 પરિવીચ, અ. લપટીને, ઘેરીને, એએથે. [(તં.) દુ:ખ-
 પરિવેદિત, વિ. (ત: તા. તં.) જેને દુ:ખ થયું છે તે, ન.
 પરિશુદ્ધમાવ, વિ. (વ: વા. વં.) સાફ દીલનો, જેનું
 અંત:કરણ સાફ છે તે.
 પરિશ્રમાપહ, વિ. (હ: હા. હં.) મેહેનત વોધી કરનાર.
 પરીક્ષક, પુ. (ક:) પરીક્ષા કરનારો, પારખ.
 પરીમાત, પુ. (વ:) અપમાન, ખેઆખું.
 પરીરંમ, પુ. (મ:) કોટી, આલીંગન.

પરીવર્ત, પુ. (તં:) અદલે, ખાબદલા.
 પરીવાદ, પુ. (દ:) નિંદા, અદ ગોઈ.
 પરિવાપ પુ. (વ:) વાવ, હેદ, ૨. ખીજપરવું,
 પરંગાર, પુ. (ર:) આકર લોક, નોકર લોક
 વારનું મેન, ૩. તંબુનું સામાન.
 પરીવાહ, પુ. (હ:) તળાવમાંથી પાણી બહાર
 પરીષ્ટી, સ્ત્રી (ષ્ટી:) સરાદ કરતી વખતે—સાર
 ભક્તીથી શ્રાહ્મણની સેવા કરે છે તે.
 પરીસર્ગ, સ્ત્રી. (ર્ગ:) આરો તરફ ખસવું.
 પરીસાર, પુ. (ર:) આરો તરફ ખસવું.
 પરીહાસ, પુ. (હ:) ક્રીડા, રમત.
 પરુ, પુ. (ર:) બાંધુ—સેરડી—ખર વીગેરેનું
 વરુ, અ. ગયા વર્ષે એ એથે.
 પુરુષ, વિ. (ષ: ષા. ષં) કૂર, જલાલ, જલ
 પુરુષ, ન. (ર:) બાંધુ—સેરડી—ખર વીગેરેનું
 વરેત, વિ. (ત: તા. તં.) મુવેલો, મરેલો.
 વરેત્તવિ, અ. ખીજે દહોડે એ એથે.
 વરેતરાજ, પુ. (ટ:) જમ, યમ.
 વરેયુક્ત, સ્ત્રી. (કા.) ધણીવાર વ્યાયલી ગા
 વરેચિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખીજાએ વધારેલો
 એ ઉચ્છારેલો.
 વરેક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) પછવડે, ગેર હાલ
 વરોટી, સ્ત્રી. (ટી.) આમાચેણુ, વાગલુ.
 વરોળ્ળી, (ળ્ળી.) આમાચેણુ, વાગલુ.
 વર્કાટિન, પુ. (ટી.) પીપરીનું ઝાડ,
 વર્જની, સ્ત્રી. (ની.) દારૂ હલદર.
 વર્જન્ય પુ. (ન્ય:) ધંદ્ર, ગગડાટ.
 વર્ણ, ન. (ર્ણ.) પાતરું, વુ. (ર્ણ:) ૨. ખાખર
 વર્ણશાલા, સ્ત્રી. (લા.) રૂશીનું ધર.
 વળસિ, પુ. (સ:) આજ વલ-ખાવરીનામની વન
 વર્ચક, પુ. (ક:) પલંગ, ખાટલું, ઢોલીએા.
 વર્ચટન, ન. (નં) કૂરવું, ભટકવું.
 વર્ચતમૂ, સ્ત્રી. (મૂ.) નદી—પહાડ એના પાસે
 વર્ચવજેષ, પુ. (વ:) શેવટ, છેડો, અંત. [
 વર્ચવજેષિત, વિ. (ત: તા. તં.) સર્વના છેલ્લે
 વર્ચાપ, વિ. (ત: તા. તં.) પરીપૂર્ણ, પુર.
 વર્ચાપ્તિ, સ્ત્રી. (પ્તિ:) પરીપૂર્ણતા, ૨. સામ
 મારવા તદ્દ/આર થાએ તેને હાકવો.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(नं:) पाधु करुणुं.
 न. (नं) पाधु करुणुं, पु. (न:) अेक नरक छे.
 (य:) भर्यादा सुक्रीने आगल जपुं, हए क-
 धारे जपुं. [२. प्रसंग.
 (य:) हए करतां आगण जपुं, प्रसार,
 ली. (स्था.) वांकु, दावे।
 न. (नं) करज. [हाणुनी जेवाकररी ते.
 ती. (णा.) सराए करती वपते भकीथी आ-
 न:) दुंगर, पहाड.
 (वं.) आंशु-सेरडी-अइ वीगरेणी गाठ,
 कतीथी छे, उ. उत्साव, ४. प्रसंग, प.
 थंथ छे. [अभास अे वय्येनो अंतर.
 (वि:) पडवाथी पुनेमनो तथा पुनेमथी
 (का.) पीकनो कोठो, २. क्षासली.
) भास, गोस्त, २. अेक जगतनुं वजन छे.
 (इ:) गंवडी, कडीअो।
 (बी.) गोक्षुर-सराठा नामनी वनस्पतीछे.
 (नं.) भास, गोस्त.
 (हु:) कांदा, दुंगणी.
 न. (ल: लं.) डीउवा.
 (श:शा.शं.) लीलुं, न. (शं.) २. पातरं, पु.
 . आप्परातुं आड, ४. कपुरकायरी, प.
 हणएर.
 पु. (मी.) आड, वृक्ष.
 ली. (कनी) सुवाणा पाकेली डोसी आयडी.
 (नं.) धरडापलाथी, जे नीमाणाने सकेती
 ते.
 (क:) पलंग, आठलो, ढोलीअो।
 (व:) पातरां, पांदा.
 (लं) नहानो सरोवर, तलाव.
 धान्य अटकपुं, साइ करपुं, न. (वं.) २. छाणु.
) वा, पवन, न. (नं.) २. अनाज आटकपुं.
 (न:) वा, पवन.
 पु. (न:) साप, सर्प.
 (नं) धंरुगु हथीआर.
 (लं.) दरभ जगतनु अेक धास छे, वि. (ल:
 २. थुइ, साइ, सोलजु.
 (कं.) सवगु सुनके

पद्मपति, पु. (ति:) महादेव.
 पद्मपत्नी, स्त्री. (ज्जु:) ढेर भांधवागु धोरकुं.
 पक्षान्, अ. पश्रमदीशा, छेडो अेअर्थे.
 पक्षात्ताप, पुं. (प:) पक्षालाप करवा.
 पश्चिम, वि. (म:मा.मं.) छेडो, २. आंमकुं, उ. छेएलेनो.
 पछवाइ, पु. (इ:) जे अणहने ते जेर थवा साइं
 तेनाना अभा उपर जे ज्युसडी जेतरेछे ते.
 पछीही, स्त्री. (ही.) नहानी छतां जे गाभएली गाय ते.
 पस्य, न. (क्यं.) धर.
 पाक, पु. (क:) हजम, पयपुं, २. आलक, अय्युं.
 पाकल, न. (लं.) कडपुं कोष्ट-मीहुं कोष्ट नामनी वन-
 स्पती छे.
 पाकशासन, पु. (न:) धंरु.
 पाकशासनि, पु. (नि:) धंरुनो डीकरो.
 पाकस्थान, न. (नं.) राधएली.
 पाक्य, न. (क्यं.) अेक जगतनुं अनावट मीहुंछे, पु.
 (क्य:) २. जयीआर, उ. सुयांआर.
 पाखंड, पु. (इ:) अुध-जे-यजेवा नास्तीक.
 पांचजन्य, पु. (न्य:) विभजुनो शंअ.
 पांचालिका, स्त्री. (का.) पुतणी, आवली दींगली.
 पाटच्चर, पु. (र:) चोर.
 पाटल, वि. (ल: ला.लं.) जरा सकेइ अने लाल. न.
 (लं.) २. जात, जलदी पाकनाइं जात.
 पाटला, स्त्री. (ला.)
 पाटलि, स्त्री. (लि:) } पाडलीनो वेला.
 पाटली, स्त्री. (ली.)
 पावमान, वि. (न: ना. नं.) चारेखुं, वेरेखुं.
 पाठ, पु. (ठ:) अ्रहयस, २. वायपुं, पठपुं, पाठ करपुं.
 पाठा, स्त्री. (ठ:) पाडवणी-पाहाड अण नामनी वन-
 स्पती छे.
 पाठिन, पु. (ठी.) चीत्रक, चीत्रो।
 पाठीन, पु. (न:) उपलो शपुए ज्युवा.
 पाट्, अ. संभोधना अर्थे.
 पाणि, पु. (णि:) हाथ.
 पाणिगृहीती, स्त्री. (ती) परलेली आयडी.
 पाणिष, पु. (ष:) }
 पाणिषीजन, न. (नं.) } हाथ उपर गावानो ताल धरयो.
 पाणिवाद, पु. (द:) }

પાંડુ, વિ. (હુ: હુ: હુ:) સફેદ, ધોલો.
 પાંડુકંબલિનું, પુ. (લી.) સફેદ કાંપખીથી વીટાએલો.
 પાંડુર, વિ. (ર: રા રૈ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પાતક, ન. પુ. (કં કઃ.) પાપ.
 પાંતલ, ન. (લં.) પાતાલલોક, ૨. સમુદ્રમાળી અંગનો,
 ૩. ધીર, છેદ. [સ્ત્રીનો ધરમ.
 પાતિવ્રત્ય, ન. (વ્યં.) પતીવૃતા સ્ત્રીનો ધરમ, પાપદામન
 પાલ, ન (લં.) વાસણ, ઠામ, પાતર, પાંદડું, ખાડી,
 ગોર, યોગ્ય વીધય, યોગ્યતા, શરીર, નહાનીભટ્ટી,
 આશય, ખાતું, ધર, જેમાંકંઈ રહેતે, રાજનો
 પ્રધાન, જોઈને નાચનારો. [જોગ.
 પાલ્યમાન, વિ. (ન: ના નં.) પડવા થએલો, પડવા
 પાનુક, વિ. (કઃ કા. કં.) પડનારો, પડવાજોગ.
 પાથસ, ન. (ય:) પાણી, જળ.
 પાદ, પુ. (દઃ) પગ, ૨. નહાનો ડુંગર, ૩. ક્રીરણ,
 ૪. ચોથાઈ. [ગર, ધુંધુર.
 પાદકટક, પુ. (કાઃ) અડસીયાં, કુંદલા, સાંકળા, લં-
 પાદબ્રહ્મણ, ન. (ળં.) ગોત્રના નામનો ઉચ્ચાર કરીને
 શ્રાદ કરતિ વેળા એ નમસ્કાર કરવો તે.
 પાદપ, પુ. (પઃ) વૃક્ષ, ઝાડ. [ધિછે તેમ.
 પાદવંચન. નં. (ન.) પગને બાંધવું, જેમ ઠોરને બાં-
 પાદવલ્મીક, ન. (કં.) એક જાતનો રોગ-દરદ છે,
 ગાંઠ, ઠીમર-કું, ઠીમસુ.
 પાદસ્કોટ, પુ. (ટ.) પગની ઠાંચ દુખવાનુ દરદ-રોગ
 પાદાદ્ર, ન. (ઘં.) પગના આંગળા આંગળનો ભાગ.
 પાદાંગદ, ન. (વં.) અડસીયાં, કુંદલા, સાંકળા, લંગર, ધુંધુર.
 પાદાંગુષ્ઠાશ્રિતાવાનિ, વિ. (નિ: નિ. નિ.) પગના અંગુઠા
 ઉપર જે ઉભા રહોછે તે.
 પાદાત, પુ. (તે:) પગે જનારો, ન. (તં.) પગે જણા-
 રાનું ઠોલું, પાયદળ, લશ્કર.
 પાદાતિક, પુ. (કઃ) }
 પાદાતિક, પુ. (કઃ) } ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પાદુકા સ્ત્રી. (કા.) જોડો, પગમા પહેરવાનો જોડો,
 આંમડાનો જોડો.
 પાદુ, સ્ત્રી. (દુ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પાદૂકૃત, પુ. (ત.) ચમાર, ચન્દાર. [પાણી તે.
 પાંચ, પુ. ન. સ્ત્રી. (ઘ: ઘા. ઘં.) પગ ધોવાસાર જે
 પાન, ન. (નં.) પીવું, ૨. પીકું, દારૂ વેચવાનું દુકાન.

પાનપાલ, ન. (વં.) પીવાનુ વાસણ.
 પાનગોષ્ઠિકા, સ્ત્રી. (કા.) દારૂપીવા મળેલો.
 પાનીય, ન. (વં.) પાણી, જળ. [પા
 પાનીયશાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) ઘોડાને ધર
 પાંચ, પુ. (ય:) મુશકર.
 પાપ, ન. (વં.) વાવ.વિ. (વ:વા.વં.) ૨. કૂર,
 રો, જનુની. [વ
 પાપચેલી, સ્ત્રી. (લી.) પાડવલી-પાહાડ મુ
 પાંપુરોગ, પુ. (મઃ) એક જાતનો રોગછે.
 પાપ્મન, પુ. (વ્યા.) પાપ.
 પામન, પુ. (મા.) એક જાતનુ દરદ છે,
 પાપાનેષ્કૃતિ. સ્ત્રી. (તિ:) પાપ સાર જે પ્ર
 પામન, વિ. (ન: ના. નં.) જેને ખસ થઈ
 પામી, સ્ત્રી. (મા.) ખસ, લીલીખસ,
 પામર, વિ. (રં: રા. રં.) અધમ, નિચ, ન
 પાયસ, ન. (નં.) ખીર, દુધપાક, પુ. (સઃ)
 પાયુ, પુ. (યુ:) ગાંડ.
 પાય્ય, ન. (ચ્યં.) માન, પ્રમાણ.
 પાર, ન. (રં.) પેલી તરફનો કીનારો, શાં
 પારત, પુ (ત:) પારો.
 પારદ, પુ. (દઃ) પારો.
 પારશવ, પુ. (વઃ) એક જાતનુ હથીઆરછે,
 બ્રાહ્મણથી પદા થએલો ડીકરો. [વ
 પારશ્વત્રિક, પુ. (કઃ) કુરશરામ, કુરશનામ
 પારતીક, પુ. (કઃ) ધરાણી થોડો.
 પારસ્ત્રીણ્ય, પુ. (ય:) પરસ્ત્રીનો ડીકરો.
 પારાપત પુ. (ત:) ખચુતર, જંગલી ખચુત
 પારાપાર પુ. (રઃ) સમુદ્ર, દરીઆ. [એમ
 પારાણ, ન. (ળં.) સમજાવીને કેહેવું, ધ્યા
 પારાવત, પુ. (ત:) ખચુતર, જંગલી ખચુત
 પારાવતાંશી, સ્ત્રી. (શી:) } માલકાંગોણી નામ
 પારાવતાંશી, સ્ત્રી. (શી:) } સ્પતી છે.
 પારાવાર, પુ. (રી:) સમુદ્ર, દરીઆ, ન. પુ
 ૨. ખેકીનારા, ખંને કીનારા.
 પારાશરી, ન. પુ. (રી.) સં-યાસી.
 પારાશર્ય, પુ. (યં:) વ્યાસ, વ્યાસજી.
 પારિકાંક્ષીન, પુ. (ક્ષી.) તપસ્વી. [વ
 પારિજાતક, પુ. (કઃ) પારીજાતનુ ઝાડ, કડ

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

સ્ત્રી. (ધ્યા.) ખૈરાંના માથામા પેહેવાનુ ઝે-
 ણુ.
 , પુ. (ક:) એક પહાડ છે.
 વિ. (વ: વા. વં.) એમલ, અપલ.
 પુ. (દ:) કડવા લીંબડાનુ ઝાડ.
 પુ. (ક:) દેવદારનુ ઝાડ. [સ્પતી છે.
 ન. (વ્યં.) કડવું-મીઠું કોષ્ટ નામની વન-
 પુ. (દ:) સભાસદ, મિજલસી.
 પુ. (ઘ:) સભાસદ, મિજલસદાર.
 પુ. (ચં:) પૌચી, બાજુ બંદ.
 ન. (સ્યં.) કૌતુક વિનોદ, ન. અ. (સ્યં.) ૨.
 ધી, કૌતુકધી. [રેલ, ૩. પાંદડા.
 (રી.) હાથીના પગને આધવાનુ દોરડું, ૨.
 (વ્યં.) કોર ભાષણ, નિષૂર ભાષણ.
 (વ:) રાજો, રાજ.
 ણી. (તી.) મહાદેવની સ્ત્રી, પારવતી.
 , પુ. (ન:) કાર્તિક સ્વામી, ગણપતી.
 ળ)પીઠ, બગલ, ગખલ, કાસલાં.[લનારો.
 પુ. (હ:) બાજુથી જનારો, ૨.ક્યાસથી ચા-
 (લિંગ:) પગની ટાચ.
 પુ. (હ:) રાજો દુસમન શાયે લઢીને તેને
 સાઈ આગળ ગમ્પો છતા તેના પછવાડે
 જ લઈ લેવા ઇચ્છીનારો. [નુ ધાસ છે.
 (ઘ:) વેખંડ જેવું પાણીમાનુ એક જાત-
 ણી. (ત્રી.) પાલકી-પોદશાક-વાસ્ત-કાકરા-
 નામની વનસ્પતી છે.
 (ઘા: ઘા. ઘાં.) લીલારંગનુ.
 (લિ:) છરી-આકુ-તરવારની ધાર અગર
 ૨. ખેલો, ૩. નીશાની, ૪. વોલ, ૫.
 ૬. જીવાન આયડી, ૭. કાન. [સ્પતી છે.
 ણી. (ત્રી.) કાળો તેડુ-નિગડી નામની વન-
 (લી.) વાલ શબ્દ જીવો.
 (ક:) અખી, વિસ્તવ.
 ઘા:) કાંસો, કાસ.
 (ક:) રમવાના કાસા.
 (ઘી.) વરણ, વરણદેવ.
 (ત:) આંકડાનુ ઝાડ, ખોરસલીનું ઝાડ.
 ન. (વ્યં.) દોર પાળવાં ગાય-બેસ વીગેરે.

વાંશુ, પુ. (જુ:) ધુળ, ૨. દોષ.
 વાંશુલા, સ્ત્રી. (લા.) છીનાલ આયડી.
 વાસ્યા, સ્ત્રી. (શ્યા:) કાસાનો જમાવ.
 વાશ્વન્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) છેલ્લો-લુ, છેવટનુ.
 વાષાળ, પુ. (ળ:) પથ્થર. [આરછે જેને ટાકી કેહેછે.
 વાષાળદારણ, પુ. (ળ:) પથ્થર કાડવાનુ એક હાથી-
 વાસુ, પુ. (સુ:) ધુળ, ૨. દોષ.
 વાંસુલા, સ્ત્રી. (લા) છીનાલ આયડી.
 વિક, પુ. (ક:) કોકીલા પક્ષી, કોયળ. [રંગનુ.
 વિંગ, વિ. (ગ: ગા. ગાં.) જરા સફેદ રંગનુ, જરા પીલા
 વિંગલ, વિ. (લ: લા. લં.) જરા સફેદ, જરા પીલા રં-
 ગનુ, પુ. (લ:) ૨. સુરજનો એક ગણ છે.
 વિંગલા, સ્ત્રી. (લા.) વામન નામનો જે દક્ષણ દીશાને
 હાથી તેની સ્ત્રી.
 વિચંડ, પુ. (ડ:) જડર, કોથળો, હોજરી, ઉદર.
 વિચિંડ, પુ. (ડ:) જડર, ઉદર, હોજરી, કોથળો,
 જનાવરનો અવયવ.
 વિચિંડિલ, પુ. (લ:) મોઢા પેટવાલો, દુંદાણો.
 વિજુનલ, પુ. ન. (લ: લં.) ૩, કપાસ.
 વિચુમંદ, પુ. (દ:) લીંબડાનુ ઝાડ, લીંબડો.
 વિચુમર્દ, પુ. (દં:) લીંબડાનું ઝાડ, લીંબડો.
 વિચુલ, પુ. (લ:) ૩, કપાસ.
 વિચ્છ, ન. (ટં) કલઈ, કલહઈ.
 વિચ્છ, ન. (ચ્છં.) ખોરની પાંખ-પર.
 વિચ્છા, સ્ત્રી.(ચ્છા.) સાવરનો ઘુંદર, ૨. વોળ, સોપા-
 રી, ૩. જટા, ૪. કાળો, ૫. નાતવાન, ૬. ધો-
 ડાનો પગનો રોગ, ૭. સાવરનુ ઝાડ.
 વિચ્છલ, ન. (લં.) શાહ-છારવાણુ દહી. [સીસમ.
 વિચ્છલા, સ્ત્રી. (લા.) સાવરનુ ઝાડ, સીસમનુ ઝાડ,
 વિંજ, પુ. (જ:) અનાજનો ઢગલો, ૨. વધ, ઠારમારવું.
 વિંજર, ન. (રં.) હરતાલ, ૨. પાંજરો, ૩. એક જાતનો
 ઘોડો, ૩. પીપું, ૪. સોનું. [ડોલો, ધડકાખેલો.
 વિંજલ, વિ. (લ: લા. લં.) ધાસ્તી આદેલો, ધસકો ખે-
 વિંજુષ, પુ. (ષ:) કાનમાનો મેલ.
 વિટ, પુ. (ટ:) બાંધુનો ટોપલો, પાટી.
 વિટક, પુ. ન. (ક: કં.) કોલો, પુ. (ક:) કપડા ૨.
 મુકવાની પેટી.
 વિટકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

વિટિકારોગ, પુ. (ગઃ) એક જાતનો પરમાનો રોગ છે તેથી ક્રોધા થાય છે.
 વિટર, પુ. (રઃ) થાળી, તપેલો, ન. (રં.) ૨. મેથિા,
 ૩. દહી ધોળવાની લાકડી, ૨૫૬.
 વિંચ. પુ. (હઃ) મતોડીનો ગોળો, ૨. આંધુનો ટોપલો,
 ૩. અપોડા-ટો, ૪. એક ગંધવં છે, ન. (હં.) ૫.
 લોહોડું, ૬. અળ, જોર, સત્કી, ૭. ધેરાએલું,
 ૮. શરીરનો ભાગ, ૯. ધેરનો ભાગ, ૧૦. શ-
 રીર, ૧૧. સરાદમા જે પીડ કરીએ છેયે તે,
 ૧૨. ગોળો, ૧૩. લોખાન, ૧૪. ઝાડી.
 વિંચક, પુ. (કઃ) લોખાન, ૫૫.
 વિંચિકા, સ્ત્રી. (કા.) પૈડાના વચ્ચે ભાગ.
 વિંડીનક, પુ. (કઃ) ગેળા નામની વનસ્પતીનુ ઝાડ છે.
 વિળ્યાક, ન. પુ. (કં. કઃ) ખોળ, ૨. લોખાન, ૫૫, ૩. હીંગ.
 વિવરો, પુ. (સૌ.) મા આપ.
 વિનમ્બહ, પુ. (હઃ) મહાદેવ, ૨. દાંબી.
 વિનામહી, સ્ત્રી. (હી.) દાદી.
 વિનૃ, પુ. (ના.) આપ.
 વિનૃકાનન, ન. (નં.) મસાણુ. [કરવે તે.
 વિનૃવાન, ન. (નં.) પીત્રના નામથી જે જાન તથા ધરમ
 વિનૃવાને, પુ. (વિ.) થમ, જમ.
 વિનૃવસૂ. સ્ત્રી. (સૂ.) સાંજ, સંધ્યા. [કરવું.
 વિનૃવજ, પુ. (જઃ) પીતરને એનપાણી આપીને વૃ-
 વિનૃવજ. પુ. (જઃ) થમ, જમ, મરદાનો રાજ્ય.
 વિનૃવન, ન. (નં.) મસાણુ.
 વિનૃવચ્છિ, પુ. (ચ્છિઃ) ઉપેલો શબ્દ જુઓ. ૨. થમનો દુત.
 વિનૃવ્ય, પુ. (વ્યઃ) કાષો.
 વિનૃસલ્લિમ, પુ. (ભઃ) જાપલેલો, આપ સરજો.
 વિનૃ. ન. (નં.) પિચ, ૫૧. [નો શેગ છે.
 વિનૃચર્મકોક, પુ. (નઃ) એક જાતનો ઝાડ—હરસ-
 વિનાપસ્માર, પુ. (રઃ) એક જાતનો કમળા જેવો રોગ છે.
 વિનાસાંમ, ન. (સંઃ) યરમથીજ આધારી જે હરસ-
 નો શેગ થાય છે તે.
 વિસન, પુ. (રં.) પક્ષી, ૫૫થી.
 વિયાન, ન. (નં.) આચ્છાદન કરવું. [પુરુષ.
 વિનક, વિ. (કઃ કા. કં.) દીલમા આંગરખો પહેરેલો
 વિનાક, પુ. ન. (કઃ કં.) મહાદેવનુ ધનુષ, ત્રિશુળ.
 વિનાક, પુ. (કઃ) સફેદ રંગનો અપ્પ—ઝક.

વિનાકિન્ન, પુ. (કી.) મહાદેવ.
 વિવાસા, સ્ત્રી. (સા.) તરસ, તૃષા, પ્યાસ.
 વિવીલકા, સ્ત્રી. (કા.) કીડી, મંકોડા.
 વિવ્વલ, પુ. (લઃ) પીપળો, પીપળાનુ ઝાડ.
 વિવ્વલિ, સ્ત્રી. (લિઃ) પિપળી.
 વિનૃવેનૃ, પુ. (ના.) દાદો.
 વિવ્વલી, સ્ત્રી. (લી.) પિપળી.
 વિવ્વલીમૂલ, ન. (લં.) પીપળમુળ. [મર
 વિવ્વ, પુ. (વઃ) શરીર ઉપર જે કાળા ડાંધા હો-
 વિચાલ, પુ. (લઃ) ચાર નામનું ઝાડ છે.
 વિહ, પુ. (હઃ) ચીમો, જેના આંખમા ચીપડા
 વિચંગ, વિ. (ગઃ) ગા ગં.) જરા લાલ તથા સફે
 વિચાવ, પુ. (વઃ) જુત, સૈતાન.
 વિચિત. ન. (તં.) માસ.
 વિચુન, પુ. (નઃ) દુર્લભ, દૃષ્ટ, ૨. કાંનમાં
 બદમોઈ કરનારો, અંગર જુલી ગચ્છેલ
 થાદ દેનારો, ૩. ખેજળાના વચ્ચે વાંકું
 ન. (નં.) ૪. વાંદરાનુ મોહ, પુ. (કઃ) ૫.
 ન. (કં.) ૬. કંકુ.
 વિચુના, સ્ત્રી. (ના.) ઇકા-પિંડીકા નામનો વે
 વિટક. પુ. (કઃ) ચોખાના લોટનો ખાવાનો
 વડા, ધુંધરા વીખેરે. [હોડાના
 વિટરવન, ન. (નં.) લોડી. તાજલુ, વેણી, વ
 વિટાન. પુ. (વઃ) અપીર.
 વિટાદ. વિ. (કઃ) વા. વં.) લોટ ખાદને રહેન
 વિટવેપ, પુ. (વે) આરેલો પદાર્થ પાછો આ
 વચર ફોગટ ઉલોમ કરવો.
 વિટ, ન. પુ. (વં. ઠઃ) આસન, ખેટક.
 વિટન, ન. (નં.) પીડા. દુઃખ.
 વિટ. સ્ત્રી. (વઃ) દુઃખ. મનને જે દુઃખ તે
 વિત, વિ. (વઃ) ના. તં.) પીજુ. [દ
 વિતદાર, ન. (રં.) દેવદારનું ઝાડ, દેવદાર, પુ.
 વિતદુ, પુ. (દુઃ) દેવદારનુ ઝાડ.
 વિતન, પુ. (નઃ) આંખાડાનુ ઝાડ ન. (નં.)
 વિતનિદ્રા. વિ. (દ્રઃ) કા. દં.) જાગો, જાગતો. [વર
 વિનવાસસ્, વિ. (સાઃ) સાઃ) જેના કપડાં પીપળે
 વિત્સારક, પુ. (કઃ) અસાનાનું ઝાડ.
 વિતા, સ્ત્રી. (તા.) હલદર.

Digitized by Google

(ર:) વિષયુ.
 (ત:) ધેડો. સ્ત્રી. (તિ:) ૨. પીલું.
 ન: ના. નં.) જાડો, ડાંગો.
 (સ:) સલખ-કમ.
 (ધી.) મોઠા સડવાળી ગાય.
 (વં.) અમૃત, પુ. (વ:) ૨. નવી વીઆયલી
 સાત દહાડા સુધીનું દુધ. [૪. ૫લ.
 (હુ:) અપરોડનું. ઝાડ, ૨. હાથી, ૩. આણુ,
 (ળી.) સુર-સુરવેલો નામની વનસ્પતી છે.
 (વા. વં.) જાડો, ડાંગો.
 (ર: રા. રં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 સ્ત્રી. (ની.) મોઠા ધાયાવાલી.
 (ક:) ચંડાળ, વિ. (ક: કા.કં.) ૨-૬-
 તીચ જાતનો.
 (સ:) ચંડાળ, માંગ.
 (વ:) તીર-આણુનો એક ભાગ છે.
 (નં.) ગાભ, ગર્ભ, કાર્યોગર્ભ કસવાડ.
 (લ્હ: લ્હં.) પુછડુ, પુછડી.
 (વ:) શ્રેષ્ઠ.
 (ઃ) અનાજનો ઢગલો.
 (ન: ટ: ટા. ટં.) વાસણ.
 (દ:) પાણીને ભમસે-તાણુ-ચકર.
 (નં.) નગર, શહેર.
 (ક:) આજ્ઞેય દીશનો હાથી, પુ. ન(ક:
 સફેદ-ધોલું કમળ, પુ. (ક:) ૩. વાધ,
 ૪. અમી.
 (ક:) વિષયુ.
 (વં.) સ્થલ કમળ એમ ગૌડ ખાલે છે.
 (ધો) ધોડાના કપાળ ઉપરની નીશાળી છે,
 કીટીની એક જાત છે.
 (ક:) કર્પુર મોગરો.
 (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) પત્રીત, ૨. સુંદર, ખુબ
 (વ્યં.) ૩. સુખ આપનારો, ૪. ધરમ,
 રાખસ.
 વચ્ચેની જમીન.
 હીમાચલ પહા-
 નશીખવાન.

પુજ્જલ, પુ. (લ:) આત્મા, વિ. (લ: લા. લં.) ૨. સુંદર,
 ખુબસુરત, પુ. (લ:) ૩. દેહ.
 પુત્તિકા, સ્ત્રી. (કા.) ધીજેવો મધ ઉત્પન્ન કરનારી માખ.
 પુલ, પુ. (વ:) ડીકરો.
 પુલો, સ્ત્રી. (લો.) કં-યા, ડીકરી.
 પુલો, પુ. (લો.) ડીકરો, અને ડીકરી.
 પુંધવજ, પુ. (જ:) ઉંદર.
 પુન: અ. ભેદ, વીધિસ એ અર્થ.
 પુન:પુન:, અ. વારંવારે, વારંવાર, એ અર્થ.
 પુનર્નવ, પુ. (વ:) નખ, નાખ.
 પુનર્નવા, સ્ત્રી. (વા.) ઘેટુળી નામની વનસ્પતી છે.
 પુનર્મવ, પુ. (વ:) નખ, નાખ.
 પુનર્મુ, સ્ત્રી. (મું:) પ્રથમ એકની આયડી થઈને પછી
 બીજાની આયડી થાએ છે તે સ્ત્રી.
 પુનાન, વિ. (ન: ના. નં.) શુદ્ધ કરનારો.
 પુન્નાગ, પુ. (ગ:) ઉંડીનું ઝાડ.
 પુમસ, પુ. (માન) માણુષ, પુરૂષ.
 પુર:સર, વિ. (ર: રા રં.) આગળ જનારો.
 પુર, ન. (રં.) નગર, શહેર, પુ. (ર:) ૨. ગગળનું ઝાડ.
 ન. (રં.) ૩. ધર, આગુ, ૪. શરીર, ૫. પાટલીપુત્ર,
 પુરત: અ. ઠોંક ઉપર એ અર્થ.
 પુરદ્વાર, ન. (રં.) નગરનો દરવાજો, ગામનો દરવાજો.
 પુરંદર, પુ. (ર:) ઇંદ્ર. [શિ છે તે સ્ત્રી.
 પુરંબ્રી, સ્ત્રી. (બ્રિ:) જે આયડીનો વર તથા તેને ડીક-
 પુરંબ્રી, સ્ત્રી. (બ્રી:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પુર:, અ. ઠોંક ઉપર એ અર્થ.
 પુરસ્કૃત, વિ. (ત: તા. તં.) આગળ રહેલું, આગળ કી-
 ઘેલું, ૨. પુજેલું, ૩. દુસમીનને ધેરેલો.
 પુરસ્તાન, અ. પ્રથમ ઠોંક, છેડો, પેલી તરફ એ અર્થ.
 પુરા, અ. ચીરકાળ, હમેશાં, આગળ, પેલી તરફ એ અર્થ.
 પુરાણ, ન. (ળં.) સર્ગપ્રતિસર્ગાંદી પાંચ લક્ષણાત્મક
 જે કાવ્ય તે, વિ. (ળ: ળા ળં.) ૨. પ્રાચીન, જુનું,
 ન. (ળં.) ૩. શાસ્ત્ર, ૪. સોળ પૈસા.
 પુરાણપુરુષ, પુ. (વં.) વીષયુ.
 પુરાતન, વિ. (ન: ના. નં.) પ્રાચીન, જુની.
 પુરાવૃત્ત, ન. (વં.) પ્રાચીન ઇતિહાસ—તવારીખ.
 પુરી, સ્ત્રી. (રી.) ગામડું, નગર-
 પુરીતન, ન. (વં.) આતરડા, વજરી, હોજરી.

પુરીષ, પુ. ન. (ષઃ ષં) વીણા, યુ.
 પુરુ, વિ. (રુઃ રુઃ રુઃ) ધ્રુણુ, પુશ્કળ.
 પુરુષાદ, પુ. (વઃ) રાખસ, રાક્ષસ. [પુરુષભતી.
 પુરુષ, પુ. (ષઃ) આત્મા, ૨. ઊંડીગુઝાડ, ૩. માણુષ-
 પુરુષોત્તમ, પુ. (મઃ) વિધ્યુ.
 પુરુહ, વિ. (હઃ હા હં.) ધ્રુણુ, પુષ્કળ.
 પુરુહૂત, પુ. (તઃ) ઇંદ્ર.
 પુરોગ, વિ. (ગઃ ગા ગં.) }
 પુરોગમ વિ. (મઃ મા. મં.) } આગળ જનારો.
 પુરોગમિન, (મી. મિની. મિ.) }
 પુરોહિત, પુ. (શઃ) જસમાનો આકી રહેલો ભાગ જે
 આહ્વાણોને પ્રસાદ દાખલ વેહેચે છે તે.
 પુરોષસ્, પુ. (શઃ) પુરોહીત, ગોર.
 પુરોભાગિના, સ્ત્રી. (ના.) દુષ્ટ યુદ્ધિ, ખરાખ ઇચ્છા.
 પુરોભાગિન્, પુ. (મી.) દોષ દષ્ટી, દોષ જોનારો.
 પુરોવિદ્, પુ. (વિન્) ભવિધ્યવાદી, આગળ સુંથથે તે
 કેહેનારો, ભવિધ્ય કેહેનારો.
 પુરોહિત, પુ. (તઃ) પુરોહીત, ગોર.
 પુર, સ્ત્રી. (વુ.) નગર, શહેર.
 પુલકાકુલાકૃતિ, વિ. (તિઃ તિઃ તિ.) ખુશીથી જોના ધી-
 લમા કમકપાટ ભરે છે તે.
 પુલાક, પુ. (કઃ) ચોખ્ખા, ચોખ્ખા રંધાએલો દાણો.
 પુલિન, ન. (નં.) પણીથી એટલે નદીમાંથી આસ.)
 આસતે જે કીનારો નીકળે છે તે, રેતીનો કીનારેતે
 પુલોમજા, સ્ત્રી. (જા.) ઇંદ્રની આયડી-સ્ત્રી.
 પુશ્લી, સ્ત્રી. (લી.) ધીનાલ આયડી.
 પુષિત. વિ. (તઃ તા તં) પાલેલો, પોસાએલો.
 પુષ્કર, ન. (રં) આકાશ, ૨. જળ, પાણી, પુ.ન.(રઃ રં)
 ૩. કમળ, ન. (રં.) ૪. એક ભતની એપથી છે,
 ૫. તરવારનો વચ્ચેલો ભાગ, ૬. એક તીર્થ છે,
 ૭. હાથીના સુંદનો છેડો, ૮. વાળનું મોઢું, ૯.
 દ્વીપ, ૧૦. સાપ.
 પુષ્કરાન્હ, પુ. (ન્હઃ) સારસ, સારસનામના પક્ષી.
 પુષ્કરિણી, સ્ત્રી. (ણી.) નહાનો સરોવર, વાવ.
 પુષ્કરોદ્ભૂત, વિ. (તઃ તા. તં.) હાથીની સુંદ વ તે ઉપર
 ઉચકેલું તે. [શિભાપમાન.
 પુષ્કલ, વિ. (લઃ લા.લ.) ત્રેણ, ૨. ખુખ સુરત, અત્યંત
 પુષ્ટ, વિ. (ષ્ટઃ ષ્ટા. ષ્ટં.) પોસેલો, પાલેલો.

પુષ્પ, ન. (ષ્પં.) પૂલ, ૨. સ્ત્રીનો અડકાવ
 પુષ્પક, ન. પુ. (કં. કઃ) કુખેરગુ વીમાન,
 ૨. જસદગુ પૂલ.
 પુષ્પકેતુ, ન. (તુઃ) જસતગુપૂલ.
 પુષ્પદંત, પુ. (તઃ) વાવ્યદીશાનો હાથી.
 પુષ્પાન્વનન્, પુ. (ન્વા.) મદન.
 પુષ્પરથ, પુ. (થઃ) ક્રીડારથ, હવાખાવાળી
 પુષ્પફલ, પુ. (લઃ) કોકગુઝાડ.
 પુષ્પરસ, પુ. (સઃ) પૂલમાનો મધ.
 પુષ્પવતી, સ્ત્રી. (તી.) અડકાએલી સ્ત્રી-ખા
 પુષ્પવંતા, પુ. (તૌ.) એંદ્ર, સુયં, આંદ સુરજ.
 પુષ્પલિહ, પુ. (હઃ) ભમરો.
 પુષ્પલિક્ષ, પુ. (ક્ષઃ) મધમાખ. [કરનારો, ફલ
 પુષ્પલર્ષિન્, વિ. (ર્ષિં. ભિંણી. ભિં.) ફલનો
 પુષ્પસમય, પુ. (યઃ) વસંતરત, -પુ. [પુતલા
 પુસ્ત, ન. પુ. (સ્તં. સ્તઃ) માતોડીના તથા
 તુષ્પ, પુ. (ષ્પઃ) પુસનક્ષેત્ર-નખેતર: [કરવા
 પુષ્પરથ, પુ. (થઃ) ક્રીડારથ, સહેલ કરવા
 પૂગ, પુ. (ગઃ) જમાવ, ટોણુ, ૨. સોપારી
 પૂજા, સ્ત્રી. (જા.) પુજા, પુજા કરવીતે.
 પૂજિત, વિ. (તઃ તા. તં.) પુજેલો, માન્ય.
 પૂહ્ય, વિ. (હ્યઃ હ્યા. હ્યં.) વંધ, પુ. (હ્યઃ)
 પૂત, વિ. (તઃ તા.તં.) પવીત્ર, ન. (તં.) ખાંડેલું
 પૂનના, સ્ત્રી. (ના.) હરડાગુ ઝાડ.
 પૂતિક, પુ. (કઃ) કાટા કરજગુ ઝાડ.
 પૂતિકરજ, પુ. (જઃ) }
 પૂતિકરંજ, પુ. જઃ } ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 પૂતિકાષ્ટ, ન. (ષ્ટઃ) દેવદારગુ ઝાડ, દેવદાર, સીંકે
 પૂતિંગમ્બી, વિ. (મ્બિ. મ્બિઃ. મ્બિ.) બદખોઈ, ખ
 પૂતિકલી, સ્ત્રી. (લી.) ખાવચી.
 પૂવ, પુ. (વઃ) ચોખ્ખાના લોટનો રેટલો વીગે
 પૂવદ, પુ. (દઃ) એક નરક છે.
 પૂર, પુ. (રઃ) જલપ્રવા, પાણીનો વોધ-ગત
 વાનો પદાર્થ, ૩. જખમ ભરાવવી.
 પૂર્ણાર્થ, વિ. (ર્થઃ યાં. યં.) જેને બદાની ઇ
 ૨. જેની ઇચ્છા પૂર્ણ થઈ છે.
 પૂરણી, સ્ત્રી. (ણી.) સેવરગુ ઝાડ.
 પૂરિત, વિ. (તઃ તા તં.) પૂર્ણ, ૨. ભરાએ

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

પુસ્તકની.
 પુસ્તકની. (મ:) ભરાએલો ધડો—હાડો.
 પુસ્તકની. (મા.) પુનેમ. [પુન.
 પુસ્તકની, તળાવ, દેવળ, વીગેરે આંધવાનુ
 પુસ્તકની, વિ. (વ: વાં. વં.) ૨. સર્વ, ૩.
 પુસ્તકની, પ. પ્રથમ, પુ. (વાં.) ૬. દાદાથી
 વડાવો.
 પુસ્તકની: વેડાભાઈ, ૨. દાદાથી આગલા વડાવો.
 પુસ્તકની. (વ.) દેવ. [તરફ છે એમ કહ્યના છે.
 પુસ્તકની. (ત:) ઉદયાચળ નામનો પહાડ જે પુવં
 આગલા દહાડાનુ એ અર્થ.
 પુસ્તકની. (પા.) સુર્ય, સુરજ.
 પુસ્તકની. સંપ્રદાન એ અર્થ.
 પુસ્તકની. (કિ:) સ્પર્શ, અડવું, અડકવું.
 પુસ્તકની. (ન્યાં.) લશ્કર, સૈન્ય, ફોજ.
 પુસ્તકની. (ના.) લશ્કર.
 પુસ્તકની, વર્ણન એ અર્થ. [સ્તી છે.
 પુસ્તકની. (જી.) ડવલા—પિડવણુ નામની વન-
 વિ. (ત: તા. તે.) નોખો રહેલો, જુદો રહેલો.
 પુસ્તકની. સ્ત્રી. (તા.) નામ, વ્યક્તિ.
 પુસ્તકની, વિ. (ની. નિની. નિ.) જગત અને
 પુસ્તકની જુદા છે એમ માનનારો.
 પુસ્તકની. (ન:) મુખ, ગરીબ-હલકાલોક.
 પુસ્તકની. (ધ: ધા. ધં.) જાતજાતનુ, અનેક પ્રકારનુ.
 પુસ્તકની. વા. પૃથ્વી, ભુમી, જમીન.
 પુસ્તકની. યુ: ધ્વી. યુ.) મોઠુ, પોહોળુ, વીસતીર્ણ.
 પુસ્તકની. (ક:) આળક, પોન્વા, પોહા.
 પુસ્તકની. પુ. (મા.) માછલી.
 પુસ્તકની. લ: લા. લં.) મોઠુ, પોહોળુ, વિરતીર્ણ.
 પુસ્તકની. (વી.) પૃથ્વી, ભુમી, જમીન, ૨. કાળુ છાંં.
 પુસ્તકની. (કા.) એલચી.
 પુસ્તકની. (કુ:) સાપ.
 પુસ્તકની. (ક્ર:) કીરણ, ૨. પાતળો. [સ્પતી છે.
 પુસ્તકની. (જી.) ડવલા—પિડવણુ નામની વન-
 પુસ્તકની એકજાતનુ હરણુ છે-
 પુસ્તકની. પાણીનુ-નોટપકું-કો.
 પુસ્તકની. (ક:) આણ.

પુસ્તકની, પુ. (શ:) વા, પવન.
 પુસ્તકની, પુસ્તકાલય, ન. (ઙ્ય.) એથીમાંદહી છે તેવું, દહીંવાળુથી.
 પુસ્તકની, પુસ્તક, ન. (કં.) " " "
 પુસ્તકની, પુસ્ત, ન. (શ્રં.) પીક, ખરેડો.
 પુસ્તકની, પુ. (શ્રઙ:) પાણી લઈજવાનો ધોડો, ન. (શ્રઙ)
 ૨. ધણા ખરડા, ધણી પીક.
 પુસ્તકની, પુ. (શિળ:) અશક્ત, નબળો, દુબળો.
 પુસ્તકની, વેચક, પુ. (ક:) એક જાતનો પક્ષી છે, ૨. હાથીની ગા-
 ડ ઠંકાએ એવો જે તેના પુછાઆગલ જે મા-
 સનો ગોળો છે તે.
 પુસ્તકની, વેટક, પુ. (ક:) જમાવ, મેળો, ૨. પેટી.
 પુસ્તકની, વેટા, સ્ત્રી. (ટા.) એક જાતનો પક્ષી છે.
 પુસ્તકની, વેટી, સ્ત્રી. (ટી.) એક જાતનો પક્ષી છે.
 પુસ્તકની, વેહા, સ્ત્રી. (હા.) પેટી. [દહાડા લગીનુ દુધ.
 પુસ્તકની, વેચૂષ, ન. (ષં.) અમૃત, ૨. નવી જણેલી ગાયનું સાત
 વેલવ, વિ. (વ: વા. વં.) પાતળુ, નાજુક, નરમ.
 પુસ્તકની, વેશલ, વિ. (લ: લા. લં.) અગુર, ૨. સુંદર, ખુબસુ
 રત, ૩. હુશાર.
 પુસ્તકની, વેશસ્કૃત, વિ. (ત: તા. તે.) એક જાતની માખી છે.
 પુસ્તકની, વેશિ, સ્ત્રી. (શિ:) પક્ષીના આંતરડા, ૨. ઇંક, ખેડુ.
 પુસ્તકની, વેશી, સ્ત્રી. (શી.) ઇંક, ખેડુ.
 પુસ્તકની, વૈટર, વિ. (ર: રી. રં.) થાળીમા રાધેલું અન્ન, અનાજ.
 પુસ્તકની, વૈનૃષ્ણસેય, પુ. (ય:) ફોઈનો ડીકરો.
 પુસ્તકની, વૈનૃષ્ણસ્ત્રીય, પુ. (ય:) ફોઈનો ડીકરો.
 પુસ્તકની, વૈલ, ન. (લં.) અંચુડો અને નહાની આંગળી એ-
 વચ્ચેનો અંતર. [હાપ છે તે.
 પુસ્તકની, વોગંહ, વિ (હ: હા. હં) જેના અવયવ કુદરતી વોહા
 વોટગલ, પુ. (લ:) દેવનળ—લવાલા નામની વનસ્પતી છે
 વોટા, સ્ત્રી. (ટા.) જે બાયડીના ધાયા ઉપર બાલ
 હોય છે તે.
 પુસ્તકની, વોત, પુ. (ત:) આળક, આળ, ૨. નોકા, હોડી, ૩. વેહેવું.
 પુસ્તકની, વોતવળી, ક. પુ. (ક.) વહાણનો વેપાર કરનારો.
 પુસ્તકની, વોતવાહ, પુ. (હ:) વહાણના વચલા ડોલ ઉપર ઉભે
 રહીને કુષ્ટ પ્રાણીને મારનારો પુરુષ.
 પુસ્તકની, વોતપાન, ન. (નં.) નહાની માછલીના અમ્યાનો
 જમાવ-ટોલું. [છેવટ, ૩. હલનો છેડો.
 પુસ્તકની, વોત, ન. (લં.) વસ્ત્ર, કપડુ, ૨. કુકર-મુંડના મોહોનુ
 વોત, પ (લી.) કુકર, મુંડ.

વેળી, સ્ત્રી. (લી.) ડીકરાની ડીકરી.
 વૈડ્ય, ન. (યં.) સ્થળ ક્રમળ.
 વૈર, ન. (રં) ગંભીર—રોહિતધાસ નામની વનસ્પતી છે.
 વૈરસ્ય, પુ. (સ્ય.) કુખેર, વિ. (સ્યઃ સ્યા. સ્યં.)
 ૨. પ્રથમ, પેલો. [પુરૂષની ઊંચી.
 વૈરુષ, ન. (ષં.) પરાક્રમ, પુરુસત્વ, ૨. પુરૂષમાન,
 વૈરુષી, સ્ત્રી. (ષી.) પુરૂષની ઊંચી.
 વૈરોગવ, પુ. (વઃ) રાંધણીમાનો કારભારી.
 વૈરોહિત્ય, ન. (ત્વં.) ગોર, ગોરનુ કામ.
 વૈર્ણમાસ, પુ. (સઃ) પુનેમને દાહડે કરવાનો યાગ-ભાગ.
 વૈર્ણમાસી, સ્ત્રી. (સી.) પુનેમ.
 વૈલસ્ય, પુ. (સ્યઃ) કુખેર.
 વૌલ, સ્ત્રી. (લિઃ) રૈટલી રૈટલો.
 વૌષ, પુ. (ષઃ) પોસ મહીનો.
 વ્રકંવન, પુ. (નઃ) મોડો પવન—વા.
 વ્રકાઙ, ન. (ઙં.) પોહોળુ, મોહુ, વીરતીણું, પુ. ન.
 (ઙ. ઙં.) ૨. આડનુ થડ.
 વ્રકામ, ઘ. ધચ્છા પ્રમાણે ઐ અથેં.
 વ્રકાર, પુ. (રઃ) ભેદ, ૨. વિશેષ, ૩. સરખુ.
 વ્રકાન્ન, પુ. (જાઃ) સુધેની પ્રભા, સુરજનુ તેજ, ૨.
 સ્પષ્ટ, ઉધડું.
 વ્રકીર્ણક, ન. (કં) ચામર, અડપણ.
 વ્રકીર્યં, પુ. (યં.) કાંટા કરખનુ આડ.
 વ્રકૃતિ, સ્ત્રી (તિઃ) સત્વાદી યુણની સામ્યાવસ્થા, સ્વ-
 ગામના લોકોની વાળ, પ્રભ, રાખના સાંતમ્માં-
 ગણે તે દરેક—યોની, મુલકારણુ, લિંગ, ચિન્હ.
 વ્રકોષ્ઠ, પુ. (ષઃ) ઘેરના વચેલો ભાગ, આહાલી, કો-
 પરાનો વીચેલો ભાગ.
 વ્રક્રમ, પુ. (મઃ) પ્રથમારંભ, સુરમ્માત.
 વ્રક્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) વ્યવસ્થા રાખવી, તજવીજ રાખવી.
 વ્રક્ષ્ણ, પુ. (ળઃ) તંબોરો તથા સારંગીનો અવાજ.
 વ્રક્ષાળ, પુ. (ળઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વ્રક્ષાલન, પુ. (નઃ) લોહોડાનો બાણ—તીર.
 વ્રગંડપુ. (ઙઃ) કોપરાનો ઉપલો ભાગ.
 વ્રગતજાનુક, પુ. (કઃ) ફેંગડો પગ, પંગો પગવાળો.
 વ્રગભ્મ, વિ. (ભ્મઃ ભ્મા. ભ્મં.) પ્રૌઠ.
 વ્રગાદ, નં. (દં.) અતીશય, ૨. દુઃખ.
 વ્રગુણ, વિ. (ળઃ) ગા. ણં.) સરખુ, વાંકુનહીતે.

વ્રગે, ઘ. પ્રાતઃકાળ ઐ અથેં.
 વ્રગ્ધ, પુ. (ઙઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વ્રગીવ. ન. પુ. (વં. વઃ) બારી, નહાની
 કો ન (વં) ૨. આડનો છેડો.
 વ્રગણ, પુ. (ળઃ) દેવડી, ચોકી.
 વ્રગણ પુઃ (ળઃ) દેવડી, ચોકી.
 વ્રચક્ર, ન. (કં.) બહાર વીકલેલી સેના-
 વ્રચલાયિત, વિ. (તઃ તા. તં.) બિંધથી ઘેરા
 ધથી ભરાઅલો.
 વ્રચલિતવ્રણં, પુ. (ળઃ) એક ભતનો નાસ્ત
 શાનો ફટકો વાગ્યાથી થાઅછે.
 વ્રચુર, વિ. (રઃ રા. રં.) બહુ, ધણુ, પુષ્ટ.
 વ્રચેનસ્, પુ. (તાઃ) વરણુ, વરણુદેવ.
 વ્રચોદની, સ્ત્રી. (ની.) રીંગણીનુ આડ.
 વ્રહ્મવટ, પુ. (ટઃ) ખોળ, ઠાંકણુ.
 વ્રહ્મજ, ન. (જંઃ) બારી, અંદરનુ બાર, ૧
 જં) ૨. યુત્પ, આછાદીત.
 વ્રહ્મલિકા સ્ત્રી (કા.) ઉલટીનો રોગ.
 વ્રજન પુ. (નઃ) ગર્ભ રહેવો, ગર્ભધારણુ
 વ્રજાવેન, પુ. (વી.) જલદ, ચલાક.
 વ્રજા, સ્ત્રી. (જા.) સંતતી, બાળક, જન્,
 વ્રજાતા, સ્ત્રી. (તા.) જણેલી બાપડી—
 વ્રજાવાતે, પુ. (તિઃ) ખરહદેવ.
 વ્રજાવતી, સ્ત્રી. (તી.) ભોજધ.
 વ્રજા, વિ. (જાઃ જા. જં.) ફેંગડો, પાંગો, ૨. પંડ
 વ્રજા, સ્ત્રી. (જા.) શુદ્ધિ, સાર નરસું જાણના
 વ્રજાન, ન. (નં) શુદ્ધિ, ૨. ચીન્હ, વીશા
 વ્રજુ, વિ. (જુઃ જુઃ જુ.) ફેંગડો, પાંગો.
 વ્રજીન, ન. (નં) પક્ષીની ગતી.
 વ્રજત, વિ. (તઃ તા. તં.) નચ.
 વ્રજય, પુ. (યઃ) પ્રીતી, ખ્યાર, પ્રેમ, ૨. વીચાર
 વ્રજવ, પુ. (વઃ) આંકાર.
 વ્રજાદ, પુ. (દઃ) ખ્યારનો શબ્દ—ખોલ.
 વ્રજાલ, પુ. સ્ત્રી. (લઃ લી.) વીક, પાણી
 રતો—પાટ.
 વ્રજાશિ, પુ. (શિઃ) ભીક માગવી, ૨. પ્રાર્થ
 વ્રજાહિત, વિ. (તઃ તા. તં.) રાંધણું.
 વ્રજાત, ન. (તં.) રાંધણું.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

मंलथकी उत्पन्न करेला अग्नि ते,
 वि. (तः ता. तं.) उ. कहेलुं, पांलेलुं,
 [रीछे ते.
 ता. तं.) स्तुती करेला, जेणी स्तुती क-
 या. यं.) स्वाधीन थयेलो, हस्तगत
 ना. नं.) प्राचीन, पुरातन, शुभु.
 (पन्. वंती. वत्.) गरम करनारी, आ-
 (पन्.) २. सुयं, सुरज.
 आगण करेला हाथ, पसरैलो हाथ.
 श्वाभी, प्रथु, २. तेज, ललडेा, उ.
 पराकंस.
 सः) सईद आंकडागु आड.
 गीधी, प्रधान, मुख्यजेवो अये अर्थें.
 लः ला. लं.) विपरीत, विरुद्ध, उलटू.
 (मं.) उटायु, २. अयंकारथी करेलीसोभा.
 (तिः) प्रतिभा, पुतणु, तसवीर, सुती, छप्पी.
 (ः) छा. छं.) अधम, निच, नीच, हलडेा.
 (तिः) अति प्रसिद्धि. [तलकीधु.
 (तः ता. तं.) काढीनाच्यु, मोकल्यु, आ-
 (हः) आपेखुं पांखुलेवुं, २. लरकरनेो
 भाग, उ. थुकदागी, ४. अेक ग्रहछे,
 युने यथावीधी दान करवाने लायक ते,
 दानकरेखुं पांखुलेवुं.
 (हः) थुकदागी.
 (ः) क्राध.
 (नं.) ६२ भा२पुं, ७७ वेवो. [छप्पी.
 स्त्री. (या.) प्रतिभा, पुतणु, तसवीर, सुती,
 (रः) कोळ्पी खीजने जेत रेहेवुं.
 (तः ता. तं.) अंगीकारेखुं, स्वीकारेखुं,
 (नं.) स्वीकार, पतकार, अंगीकार.
 मोपदला, अदला अदल, २. को-
 पांछे आपवेा.
 मीन, वेरी.
 अद.
 (ः)

प्रतिपन्न, वि. (जः ज्ञा. ज्ञं.) कृषुलकीधेयो, जलुयो,
 समजेयो.
 प्रतिपादन, न. (नं.) दान.
 प्रतिपद्ध, वि. (दः द्रा. दं.) अद्दु थयेलो.
 प्रतिपंभ, पु. (धः) अंदकरवुं, अटकाव करवो.
 प्रतिपिंब, न. (वं.) प्रतीभा, छप्पी, तसवीर, सुती.
 प्रतिपुद्धात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) सावध, जगतो.
 प्रतिभय, पु. (यः) श्रीकभरेखुं, वि. (यः) या. यं.) २. लयंकर.
 प्रतिभान्वित, वि. (तः ता. तं.) धीट, लेशेसे रेहेनार.
 प्रतिभू, पु. (भूः) जमीन.
 प्रतिभा, स्त्री. (मा.) प्रतिभिय, छप्पी, तसवीर.
 प्रतिमान, न. (नं.) प्रतिभा, २. हाथीना माथानो
 नीचलो तथा दांतनो मध्य भाग.
 प्रातमुक्त, वि. (क्तः क्त. कं.) दीलमां अंगरयेो चेहेरेलो.
 प्रतियल्ल, पु. (लः) धिच्छा, २. अंगुकुणथपुं, उ. संस्कार.
 प्रतियातना, स्त्री. (ना.) प्रतिभा, छप्पी, तसवीर.
 प्रतिरूपदृश, पुं. (दृक्) नसुनो जेनारी.
 प्रतिरोधि, पु. (धिः) दुसमीन, शत्रु.
 प्रतिवाक्य, न. (क्यं.) उत्तर, शुवाप.
 प्रतिविधि, पु. (धिः) उलट्टी क्रीया करती.
 प्रतिविषा, स्त्री. (षा.) अतिविष नामनी वनस्पतीछे.
 प्रतिज्ञासन, न. (नं.) आकरने तेडीने कोळ जगाये
 कामसाहे मोकलवुं.
 प्रतिज्ञाय, पु. (यः) शलकम. [४. सभा.
 प्रतिश्रय, पु. (यः) आक्षय, २. भदन, उ. स्वीकार,
 प्रतिश्रव, पु. (वः) स्वीकार.
 प्रतिश्रुत, वि. (तः ता. तं.) पतकारेखुं.
 प्रतिश्रुत्, स्त्री. (त्.) पडसाद, प्रतीवणी.
 प्रतिघंभ, पु. (भः) अंदकरवुं, अटकाव.
 प्रतिसमीक्षण, न. (णं.) अेके आपणी तरकजेधुं अ-
 टले तेना तरक आपना पुणुला तरकथी जेवुं.
 प्रतिसर, पु. (रः) कंकण, काकण, सुडा, अंगडी,
 २. लरकरनेो पांखुलो भाग, पुं. न. (रः रं.) उ.
 मंत्र थकी हाथमा सुतरगु कंकण पांघे छे ते,
 ४. भाणा, ५. अेक मंत्रछे, ६. जपम लरा-
 वनी, ७. आकर.
 प्रतिसीरा, स्त्री. (रा.) पडदी, कनात.
 प्रतिसहित, वि. (तः ता. तं.) अद्दु थयेलो.

પ્રતિહનેક્ષણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) અતિપ્રકાશથી જે આં-
 ધુખોથયો તે. [ગયો તે.
 પ્રતિહતોચમ, વિ. (મ: મા. મં.) જેનો ઉદ્દોગ ક્રોમટ
 પ્રતિહાર, પુ. (ર:) આર, આરણ્ય, ક્રમાડ, ર. ચોખીદાર.
 પ્રતિહારક, પુ. (ક:) મદારી, બદુગર. [ર. પુલકૂં.
 પ્રતીક, પુ. (ક:) શરીરના અવયવ વિ. (ક: કા. કં.)
 પ્રતીકાર, પુ. (ર:) વૈરશુદ્ધિ, ર. નીવારણ કરવું, સાંભિથવું.
 પ્રતીકાન્ન, વિ. (ન્ન: જ્ઞા. જ્ઞં.) શરણુ, એક સરણુ.
 પ્રતીક્ષ્ય, વિ. (ક્ષ્ય: ક્ષ્યા. ક્ષં.) પુજવાલાયક.
 પ્રતીતી, સ્ત્રી. (તી.) આથમન દીશા, પશ્ચિમ દીશા.
 પ્રતીતીન, વિ. (ન: ના. નં.) પશ્ચિમ દીશાએ થએલો
 જન્મેલો.
 પ્રતીત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રખ્યાત, પ્રસીદ્ધ, ર. આનંદ
 યુક્ત, ૩. તપાર, તપર, ૪. સનમાન પુલક, ૫.
 વિદ્વાન ૬. જાણેલું.
 પ્રતીપક, પુ. (ક:) વાકું, વિરૂદ્ધ.
 પ્રતીપદાંશિની, સ્ત્રી. (ની.) ખાચડી, સ્ત્રી.
 પ્રતીર, ન. (રં.) તીર, કીનારો.
 પ્રતીસર, પુ. (ર:) કાંકણ, અંગડી, ચુડો, બલોહ/આં.
 પ્રતીહાર, પુ. (ર:) આર, આરણ્ય, ક્રમાડ, ર. ચોખીદાર.
 પ્રતીહારિ, સ્ત્રી. (રિ:) ચોખીદાર.
 પ્રતીહાસ, પુ. (સ:) કહેરીનુ ઝાડ.
 પ્રતોલી, સ્ત્રી. (લી.) ગામમાના નહાના નહાના રસ્તા.
 પ્રત્ન, વિ. (ન્ન: ન્ના. ન્નં.) પ્રતીત, પુરાતન, જ્યુગ.
 પ્રત્યક્ષણી, સ્ત્રી. (ણી.) આગેડાનુ ઝાડ, આગેડો.
 પ્રત્યક્ષણી, સ્ત્રી. (ણી.) મુખીકપણી નામની વનસ્પતી.
 પ્રત્યક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) ઇંદ્રીયને સમજવાબ્દે, ન.
 (નં.) ર. પ્રત્યક્ષ સ્નાન, પ્રત્યક્ષ સ્નાનથી જે ઇંદ્રીયને
 માલમ થાએ છે તે. [તિ તે.
 પ્રત્યગાત્મત્વ, ન. (ત્વં.) જગતમા આત્માની જે સ્થિ-
 પ્રત્યઘ, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) નવુ, તરતવુ.
 પ્રત્યંત, પુ. (ત:) મ્લેંછદેશ, હિંદુવગરનો દેશ. [ટેકરી.
 પ્રત્યંતવર્ત, પુ. (ત:) મોઠા પાહાડના પાસની નાહાની
 પ્રત્યંય, વિ. (ય: યા. યં) સ્વાધીન, પુ. (ય:) ૨. સમ,
 ૩. સ્નાન, ૪. વીધાસ, ૫. હેવુ, કાંચુ, ૬. અ-
 વાજ, શબ્દ, પ્રસિદ્ધ પણો.
 પ્રત્યયિત, વિ. (ત: તા. તં.) થીધાસુ.
 પ્રત્યયિનુ, પુ. (યોં.) દુશ્મનસતુ.

પ્રત્યવસિત, વિ. (ત: તા. તં.) આધેલું.
 પ્રત્યાહ્યાત, વિ. (ત: તા. તં.) કાઠી નાખેલો
 પ્રત્યાહ્યાતુ, પુ. (તા.) નહીંખોલનારો, ન.
 સાંભિ થનારો.
 પ્રત્યાહ્યાન, ન. (નં.) } કાઠી નાખેલો
 પ્રત્યાહિટ, વિ. (ટ: ઘા. ઘં.) } ખેલો.
 પ્રત્યાદેશ, ન. (નં.)
 પ્રત્યાપન્ન, વિ. (ન્ન: જ્ઞા. જ્ઞં.) પાછું મળેલું.
 પ્રત્યાનાહ, પુ. (હ:) પવનથી પેટ કુલે છે તે
 પ્રત્યાલીદ, ન. (દં.) તીરમારતી વખતે
 વાકો કરીને જમણો પગ પોહાળો
 મારવો તે.
 પ્રત્યાસાર, પુ. (ર:) લસ્કરનો પાછલો ભાગ
 પ્રત્યાહાર, પુ. (ર:) ઇંદ્રિયનુ આકર્ષણ.
 પ્રત્યુદાહન, વિ. (ત: તા. તં.) પાછોદાખલો અ
 પ્રત્યુવલબ્ધ, વિ. (બ્ધ: બ્ધા. બ્ધં.) પાછું ગળે
 પ્રત્યુવલબ્ધચેનસુ, વિ. (તા: તા: તં.) બે શુદ્ધ
 છેા શુદ્ધ ઉપર આવે છે તે.
 પ્રત્યૂક્તમ, પુ. (મ:) લઠાઈસાંઈ મૂલો ઉદો
 પ્રત્યૂષ, પુ. (ષ: ષં) પ્રાત:કાળ, સવા
 પ્રત્યૂષસ, ન. (ષ:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 પ્રત્યૂહ, પુ. (હ:) વિષ, આકૃત.
 પ્રથમ, વિ. (મ: મા. મં.) મુખ્ય, શ્રેષ્ઠ.
 પ્રથા, સ્ત્રી. (થા.) પ્રખ્યાતી, પ્રસિદ્ધિ, ર.
 પ્રથિત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રખ્યાત, પ્રસિદ્ધ
 પ્રદર, પુ. (ર:) ભંગ, ભાગવું, ર. પસરવું
 એક રોગ છે, ૪. આણ.
 પ્રદીપ, પુ. (પ:) દીપ, દીવો, ચરાગ.
 પ્રદીપન, પુ. (ન:) એક જાતનુ જેહેર છે.
 પ્રદેશન, ન. (નં.) નજરાણો, ભેટ.
 પ્રદેશની, સ્ત્રી. (ની.) અંચુડા પાસેની અ
 પ્રદેશિની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવે
 પ્રદોષ, પુ. (ષ:) સાંજ, સંધ્યાકાળ.
 પ્રદ્યોતન, પુ. (ત:) સુયં, સુરજ.
 પ્રદ્યુન્ન, પુ. (ન્ન:) મદન.
 પ્રદ્રવ, પુ. (વ:) નહાસવું, નહાસવું.
 પ્રધન, ન. (નં.) જંગ, લઠાઈ, યુદ્ધ.
 પ્રધાન, ન. (નં.) પ્રધાન, આગેવાન, મુખ્ય
 ૩. પ્રકૃતી, ૪. પરમાત્મા.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(ભિ:) ગાડીના પહાડાને જે ભાગ જ-
પર લાગે છે તે.
(ચ:) વાકો ભાવ, ૨. શબ્દનો વીસ્તાર, ૩.
૪. જીવી જીવી રીતે વાગવું—આલવું.
(ઙ:) પગનો પંજો.
(લ:) શરણુ આવે છે તેને સંભાળવું.
(વિ:) (ર: રા. રં.) શરણુ આવેલાનું દુ:ખ
ગરો.
(ઘ:) ધરમનું પાણી પાનાની જગા.
(ઘ:) ડુંગરનો ટુટેલો કડો—ધાર.
(ઘ:) આપનો દાદો.
સ્ત્રી. (હિ:) આપની દાદી.
(ઘ:) } ઠાયકૂળા નામની વનસ્પતી છે.
(ઘ:) }
(ઘ:) }
ત. (કં:) સ્થળક્રમણ [વિલું.
(હ:) હા. હં.) કુલેલું, કુલવાળું, કુલઆ
સ્ત્રી. (ના.) કથા, વર્તા.
(નં:) જગો કરવો, ૨. જે ચીજનો વાસ-
ય તેને પાછેવાસલાવવો.
(ન:) વાધ, પવન, વા.
(વિ:) (ન: ના. નં.) ભાંગેલું, ટુટેલું.
(વ:) જન્મ હેતુ, જન્મ, ૨. સ્થાન, ૩.
રાક્રમ, ૪. પુજાસ.
(મા:) કાંતી, તેજ.
(ર:) સુર્ય, સુરજ.
(તં:) પાત:કાળ, સવાર.
(વ:) બળ, શક્તિ, ૨. શ્રેષ્ઠ, સ્વામી, ૩. દરજો,
, પ. સાંત કરવું. [કળે છે તે.
(જ:) જે હાથીના માથામાથી પાણી ની-
(ઙ:) સ્વામી, મુખ્ય, સમર્થ.
(ત: તા. તં.) ધણુ, અતીસ, અતીશય.
(ક:) ચોટલીનાથી અને ચોટલામાથી જે
કટકે છે તે.
(ચ:) મહાદેવનો એક ગણ છે.
(નં.) ઠાર મારવું, જીવલેવો.
પુ. (વ:) મહાદેવ.
(ઘ:) હર્ષ, આનંદ, ખુશી.

પ્રમદવન, ન. (નં.) રાજની આયડીઓનું ફરવાનું
જંગલ.
પ્રમદા, સ્ત્રી. (વા.) જે આયડીને મદનવ્યથા થાય છે તે.
પ્રમનસ, વિ. (ના: ના: નં.) જેનું અત: કરણ હર્ષક્રાંત છે તે.
પ્રમા, સ્ત્રી. (મા.) યથાર્થસાન.
પ્રમાણ, ન. (ળં.) તપુ, ૨. વેત, ૩. હાથ, ૪. હેતુ,
૫. કારણ, ૬. મયાંદ, હૃદય. ૭. શાસ્ત્ર, ૮.
ગણનારો, ૯. સત્યવાદી.
પ્રમાતામહ, પુ. (હ:) માનો દાદો.
પ્રમાદ. પુ. (દ:) ગેરસાવધપણો.
પ્રમાવણ, ન. (નં.) } ઠાર મારવું, જીવલેવો.
પ્રમાવન, ન. (નં.) }
પ્રમિતિ, સ્ત્રી. (તિ:) યથાર્થ સાન. [મરેલો, મુવેલો.
પ્રમતિ, પુ. (ત:) યત્સસાં મારેલો ગેટ; ૨. વિ. (ત: તા. તં.)
પ્રમીલા, સ્ત્રી. (લા.) નાતવાળી, નમ્પાસ.
પ્રમુખ, વિ. (ખ: જ્ઞા. જં.) મુખ્ય.
પ્રમુદિત, વિ. (ત: તા. તં.) હર્ષક્રાંત. [ખુશી થઈ છે તે.
પ્રમુદિતેન્દ્રિય, વિ. (ય: યા. યં.) જેના ઇન્દ્રિયને—મુખ્ય
પ્રમોદ, પુ. (દ:) આનંદ, ખુશી.
પ્રયત, વિ. (ત: તા. તં.) પવીત્ર, સૌજન્ય.
પ્રયસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. તં.) મેહેનતથી પેદા કરવું. [પ્યાર તે.
પ્રયામ, પુ. (મ:) ધન ધ્યાન તરફ લોકોનો જે અતી
પ્રયુક્તાર્થ, પુ. (યં:) } લઘાઈ સાંજે મેહેનત કરવી તે.
પ્રયોગાર્થ, પુ. (યં:) }
પ્રલંબ, પુ. (બ:) બળસામ, બળદેવ. [થવાનો વખત તે.
પ્રલય, પુ. (ય:) મરવું, નાશ, પૃથ્વીના અંતે જે જળમય
પ્રલાપ, પુ. (વ:) વ્યર્થભાષણ, વરથા ખોલવું.
પ્રલોમિત, વિ. (ત: તા. તં.) જેને ભુરકાળો તે, જેને
ઠગાળો તે, લોભવાલો.
પ્રલોમ્યમાન, વિ. (ન: ના. નં.) ઉપલો શબ્દ જીવો. [વાઠો.
પ્રવણ, વિ. (ળ: ણા. ળં.) જાત્ર, ઠાળ, ઉતરણ, પુ. (ળ:) ૨. અ-
પ્રવણ, પુ. (ણ:) ખુદો, જઈક.
પ્રવલ્લિકા, સ્ત્રી. (કા.) જેનો અર્થ છાનો રહીને તેનો
અર્થ સ્પષ્ટ દેખાવવો એમ ખોલવું.
પ્રવહ, પુ. (હ:) પાણી વેહેવું.
પ્રવહણ, ન. (ળં.) ધુરખાની ગાડી.
પ્રવારણ, ન. (ળં.) મહાદાન. [તં ખુરાનો દાંડો.
પ્રવાલ, ન. પુ. (લં. લઃ) પરવાળું, ૨. અંકુર, ૩.

प्रवाह, पु. (हः) पाण्डुनो प्रवाह, पाण्डु पंडेपुं.
 प्रवासन, न. (नं.) द्वारमारपुं, लुवल्लेवा.
 प्रवाहिका, स्त्री. (का.) संघर्षीनो रोग, अतीसार.
 प्रविख्याति, स्त्री. (तिः) अतीप्रसीधे, तदन शुद्ध.
 प्रविदारण, न. (णं.) लडाह, ङंग. [पुरो.
 प्रवीण, वि. (णः णा. णं.) नीपुणु, कामील, दुशार,
 प्रवृत्ति, स्त्री. (तिः) धृच्छा, दुशारी, वृतांत, पोगाम,
 संदेशो, व्याल.
 प्रवृद्ध, वि. (द्धः द्वा. द्वां.) प्रौढ, इलाम्बेसुं.
 प्रवेक, वि. (कः का. कं.) सुभ्य, प्रभुभ्य.
 प्रवेण, स्त्री. (णिः) आयडीनो योडलो ने दम्पली
 लोडोणी आयडीलांभो आंधेछे ते, र. हाथीनीशुल.
 प्रवेणी, स्त्री. (णी.) उपलो शब्द श्रुवा.
 प्रवेष्ट, पु. (ष्टः) हाथ.
 प्रव्यक्त, वि. (क्तः क्ता. कं.) स्पष्ट, उधाडुं.
 प्रज्ञांतकाम, वि. (मः मा. मं.) धृच्छा वगरनो, नेनी
 धृच्छा पुरीथछे ते.
 प्रभ, पु. (भः) सवाल.
 प्रभ्रय, पु. (यः) प्रीती, प्रेम, प्यार.
 प्रश्रित, वि. (तः ता. तं.) नत्र. [४. वणापो, भाभयो.
 प्रष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) आगणनु, र. साइं, उ. सरदार,
 प्रष्टवाह, पु. (वाहः वाहः) ने अणदणी भस्ती अ्याधी
 थवा साइ तेने ज्ञोतरेछे ते.
 प्रष्टौही, स्त्री. (ही.) नहानीछता गाभली ने गायछेते.
 प्रसन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) साइ, निर्भण, र. संपुष्ट
 थम्बेलो. [नपणुो.
 प्रसन्नता, स्त्री. (ता.) निर्भणता, सोल्लपणुो, प्रस-
 प्रसन्ना, स्त्री. (न्ना) मध, दाइ, शराभ.
 प्रसभ, न. (भं.) अलात्कार, न्नेर, श्रुलुभ. [कीधीछे ते.
 प्रसमीडित, वि. (तः ता. तं.) सारीरीत नेनी स्तुती
 प्रसर, पु. (रः) प्यार, प्रेम, प्रीती, र. ज्जभभवधनी.
 प्रसरण, न. (नं.) इलावपुं, पसरपुं.
 प्रसरणि, स्त्री. (णिः) } उपलो शब्द श्रुवा.
 प्रसरणी, स्त्री. (णी.) }
 प्रसव, पु. (वः) जणुपुं, र. इण, उ. पुल, ४. दीकरा.
 प्रसवबंधन, न. (नं.) पुल-पुणना आंभ्यां.
 प्रसव्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) प्रतीकुण, उलडुं.
 प्रसव्य, भ. न्नेरश्रुलुभथी अि अर्थे.

प्रसाद, पु. (दः) शाक्षपणुो, निर्भणता, र
 उ. काव्यनो अिक गुणुछे
 प्रसाधन, न. (नं.) अलंकार करीने शोभ.
 प्रसाधनी, स्त्री. (नी.) आल वाणवाणी का
 प्रसाधित, वि. (तः ता. तं.) अलंकारथी सो
 प्रसारणी, स्त्री. (णी.) आंवेखो नामनी व
 प्रसारित, वि. (री. रिणी. रि.) पंडोणु.
 प्रसित, वि. (तः ता. तं.) तत्पर, आसक्त.
 प्रसिति, स्त्री. (तिः) आंधपुं, आंधवाणी हो
 प्रसिद्ध, वि. (द्धः द्वा. द्वां.) प्रख्यात, अ
 शोभायमान. [कदली नाम
 प्रसू, स्त्री. (सूः) सा, माता, र. घोडी, उ.
 प्रसूना, स्त्री. (ना.) सुवावडी, जणुेली.
 प्रसूति, स्त्री. (तिः) जणुपुं, सुवावडथपुं.
 प्रसूतिका, स्त्री. (का.) सुवावडी, जणुेली
 प्रसूतिज, न. (जं.) जणुती वपते ने दुःख थ
 प्रसून, न. (नं.) पुल, इल, वि. (नः ना नं) ज्ञत
 प्रसूनजनयितारौ, पु. (रौ.) मा, आप.
 प्रसून, वि. (तः ता. तं.) पसरैसुं, इलाम्बेसुं
 प्रसूता, स्त्री. (ता.) पगनुंठे, ङंग, साथ
 प्रसूति, स्त्री. (तिः) कुपडो, अुहो.
 प्रसेव, पु. (वः) अनाज सुकवानो डोथणो-
 प्रसेवक, पु. (कः) तंशुरनो नीयलो दुधी.
 प्रस्तर, पु. (रः) दगड, पथरा, पाषाणु.
 प्रस्ताव, पु. (वः) प्रसंग. वपत.
 प्रस्थ, पु. न. (स्थः स्थं.) शेर, र. पहाड उ
 पाठ जमीन, उ. अिकमाप छे. [व
 प्रस्थपुष्प, पु. (स्यः) ज्जपीर-सईद भरवे
 प्रस्थान, न. (नं.) जपुं, प्रखालु.
 प्रस्फोटन, न. (नं.) सुपडुं. [वि, पा
 प्रस्त्रवण, न. (णं.) अरपुं, सुतरपुं, परशीवि
 प्रसंसिनी, स्त्री. (नी.) नेनी योनी जगा उ
 की थध होय अने ते योणीने डीक
 चोही मेहेनतथी जणुवाज्जेग थाअ्बेछे
 प्रस्ताव, पु. (वः) सुतर, पीसाभ.
 प्रहर, पु. (रः) पंडोहर, आंढधडी.
 प्रहरण, न. (णं.) हथीआर, शस्त्र.
 प्रहारण, न. (णं.) महादान.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

સ્ત: સ્ત. સ્તં.) થાકેલો, વ્યાકુળ, પુ.(સ્ત:)
 પાહોલો કરેલો હાથ.
) કુવો.
 . (કા.) જોનો સાચો અર્થ છાનો રહીને
 ય સ્પષ્ટ દેખાવવો એમ બોલવું.
 જ્ઞ: જ્ઞ. જ્ઞં.) હર્ષયુક્ત.
 : જુ: જુ.) ઉંચુ, ઉચુ.
 ર: કોટ, તટ, દીવાલ, ભીંત.
 ન: પામર, નહાતુ, નીચ, કુલ્લક.
 તીત એમર્થ.
 ય: યા. યં.) પ્રચુપ્ત, ચુપ્ત.
 શ: યસસાં જહા ર્ષી-શ્રાક્ષણલોકો
 ાએ છે તે જગા.
 ર: પ્રચુપ્ત, ચુપ્ત.
 ા: અતીત, પરાણો.
 (ક:) પરાણો, મિજમાન.
 (ક:) પરાણો, મિજમાન.
 : ધીનુ ટપકું નાખવું.
 (ક:) અતીત, પરાણો, મેજમાન
 (કા.) જંગલી ખાખ-માખી.
 ચી.) ઉગમણ, પુર્વદીશા.
 ન: ના. નં.) પુર્વદીશાએ થએલો, ૨.
 રાતન ન. (નં.) ૩. શેહેર, ધર વીગેરેના
 આંધુની વાડ હોય છે તે.
 (ના.) પાહાડમુળ નામની વનસ્પતી છે.
 ન. (નં.) જમણા ખાંદા ઉપરથી પેહેરેલી
 રં.) જુનુ, પુરાતન.
 (સ:) વાલ્મીકીરૂષી.
 વ્ય: ચ્યા. ચ્યં.) પુર્વદેશ, ઉગમણ તરફ
 ં.) ચાખક, આર, પરોણી, અંકુશ.
 ા.) સારથી, ગાડી હાકનારો.
) વીદાન, પંડિત.
 (જ્ઞા.) યુદ્ધિવાળી સ્ત્રી-આયડી.
 (જ્ઞી) યુદ્ધિવાળી સ્ત્રી-આયડી.
 વ્ય: વ્યાં વ્યં.) ધણુ, પુષ્કળ.
 (ક:) ન્યાયાધીશ, ઇંશાકદાર-કરનારો.

પ્રાણ, પુ.(ળ:) શરીરમાનો વાયુ-પવન, ૨. જીવ, ૩. ૫-
 રાક્રમ, ૪. રક્ત્યો બોળ. [૬૨૬છા.
 પ્રાણવરીષ્ઠા, સ્ત્રી. (સા.) પોતીકો જીવ અમાવવાની
 પ્રાણરોષ, પુ. (ધ:) એક નરક છે.
 પ્રાણિનુ, પુ.(ળી.) જીવડા, જીવવાળા.
 પ્રાત: અ. પ્રાત:કાળ એમર્થ.
 પ્રાતિહારક, પુ. (ક:) મદારી.
 પ્રાથમકલ્પિક, પુ. (ક:) જોણું અધ્યયન કરવા આરંભ
 કીધો છે તેવો જનોઈ થએલો પણ પરણેલો
 નહીં તે.
 પ્રાદુ: અ. નામ, પ્રકારીત એમર્થ.
 પ્રાદેશ, પુ. (જ્ઞ:) જગા, સ્થાન, ટીચ, અંગુઠાથી તે
 તેના પાસના આંગળાથી જે લંબાઈ થાએ છે તે
 પ્રાદેશન, ન. (નં.) દાન.
 પ્રાથાનિક, ન. (કં.) મોઠાપાણુ, ૨. નાશ કરવાની શક્તિ.
 પ્રાશ્વં, અ. અનકુલ એમર્થ.
 પ્રાંતર ન. (રં.) જે રસ્તામા છાયા કે પાણી નહી મળે
 એવો દુરનો રસ્તો.
 પ્રાપ, વિ. (પ્ર: પ્રા. પ્રં.) મળેલું.
 પ્રાપવંચત્વ, વિ. (ત્વ: ત્વા. ત્વં.) મુવેલો, મરેલો.
 પ્રાપ્તરૂપ, પુ. (વ:) પંડીત, યુદ્ધિવાળો. વિ. (વ: વા. વં.)
 ૨. સુંદર, પુખ્તસુરત.
 પ્રાપ્તિ, સ્ત્રી. (પ્રિ:) ઉદય, ઉત્પત્તી, ૨. મળવું.
 પ્રાપ્ત્ય, વિ.(પ્ય: પ્યા. પ્યં.) મળવાબેગ, મળવાલાએક.
 પ્રામૃત, ન. (તં.) નજરાણો.
 પ્રાય, પુ. (ય:) અનન નખાવું, ભોજનત્યાગ, ખાદા
 વગર મરવું, જીવગીની રથીતી.
 પ્રાય: અ. આહુલ્ય એમર્થ.
 પ્રાયોવવિષ્ટ વિ. (ષ્ટ: ષ્ટા. ષ્ટં.) જીવગીને કાએર થઇને
 અંન પાણી છોડીને મોત આવે તહાંપુર્ધી ધ-
 ચરનુ સ્મરણ કરતો બેડા છે તે.
 પ્રાલંબ, ન. (વં.) કોટમા પેહેરવાની સાંકળી-કંઠી.
 પ્રાલંબિકા, સ્ત્રી.(કા.) દુટીલગી લટકનારી કંઠી-સાંકળી.
 પ્રાલેય, ન. (યં.) ખર્ક, તહાડ, હીમ.
 પ્રાવર, પુ. (ર:) વોહણી, વોહવાનું કપડું.
 પ્રાતાર, પુ. (ર:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 પ્રાવૃત, વિ. (ત: તા. તં.) વેઠિલું કપડું. [સ્પતી છે.
 પ્રાવૃષાયણી, સ્ત્રી. (ળી.) કુવલી-કુંહરી નામની વન-

પ્રાવૃષ્, સ્ત્રી. (ટ.) વરસાદના મહીના, ચોમાસુ.

પ્રાસ, પુ. (સ:) એક શસ્ત્ર છે.

પ્રાસંગ, પુ. (ગ:) જ્યુસડી.

પ્રાસંગ્ય, વિ. (ગ્ય: ગ્યા. ગ્યં.) જે ગાય અખદ મરતી કરેછે તે મટાડવા સાંઈ તેના કોટમાળે લાકડું બાંધેછે તે.

પ્રાસાદ, પુ. (દ:) દેવ, રાજા વીગેરેના ઘેર.

પ્રાસિક, પુ. (ક:) ભાલદાર, ભાલાવાલો.

પ્રાસ્થિક, વિ. (ક: કા. કં.) એક માપ છે તેટલું અનાજ ઉપલે એવું ખેતર.

પ્રાક્, પુ. ન. (ક્: ક્ઠં.) અપોરનો પેટ્ટો પોહાર.

પ્રિય, પુ. (ય:) વર, ભતાર, વિ. (ય: યા.યં.) ૨. વહાલું, પ્રીતીવાર્ણું [આડ, કદમનું આડ.

પ્રિયક, પુ. (ક:) એક જાતનો હરણુ છે, પ્રિયંચનું

પ્રિયંગુ, પુ. (ગુ:) કાંગ, ૨. વાથેટીનું આડ.

પ્રિયતા, સ્ત્રી. (તા.) પ્રેમ.

પ્રિયવદ, વિ. (દ: દા. દં.) સાંઈ ખેલનારી, પ્રીય ખેલનારી.

પ્રિયાલ, પુ. (લ:) ચાર નામનું આડ છે તે.

પ્રીણન, ન. (નં.) તૂટી.

પ્રીત, વિ. (ત: તા. તેં.) હર્ષકુત્ત.

પ્રીતિ, સ્ત્રી. (તિ:) હર્ષ, પ્રેમા.

પ્રુષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષા. ષં.) અંગેલું.

પ્રેક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) પુદ્ધિ, ૨. નાચ જોવો, નાચવું.

પ્રેંચા, સ્ત્રી. (ચા.) ડોલી, હીંચકો, હીંદોળો.

પ્રેંચિત, વિ. (ત: તા. તેં.) જરા ધુળેલો [મુચેલો.

પ્રેત, પુ. (ત:) નરકમા થએલો પ્રાણી, જીવો, મરેલો,

પ્રેત્ય, અ. જન્માંતરે એઅર્થે.

પ્રેમનું, ન. (મ.) પ્રેમા.

પ્રેષ્ઠ, વિ. (ષ્ઠ: ષા. ષં.) અતીસવાહલો, અતીપ્રીય.

પ્રેષ્ય, પુ. (ષ્ય:) ચાકર, નોકર.

પ્રૈષ, પુ. (ષ:) મોકલવું, ૨. દાખવું, ૩. કલેશ.

પ્રૈષ્ય, પુ. (ષ્ય:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવે.

પ્રોક્ષણ, ન. (ખં.) યજ્ઞમા જનાવર મારવું તે, ૨. પવીત્રીકરણુ. [તં.) ૨. પવીત્રીકૃત.

પ્રોક્ષિત, પુ. (ત:) યજ્ઞસાંઈ મારેલું જનાવર. વિ. (ત: તા.

પ્રોથ, પુ. ન. (થ: યં.) ધોડાનું નાક.

પ્રોષ, પુ. (ષ:) ગરમી થવી, અક્રોશ થવો, અખવું.

પ્રોષ્ઠ, પુ. (ષઃ) એક જાતની માછલી છે.

પ્રોષ્ઠપદા, સ્ત્રી. (દા.) પુર્વા તથા ઉચરાભાગ

પ્રોષ્ઠી, સ્ત્રી. (ષ્ઠા.) એક જાતની માછલી

પ્રૌદ, વિ. (દ: દા. દં.) વધેલો.

પ્રૌષ્ઠવદ, પુ. (દ:) ભાદરવો મહીનો.

પ્રક્ષ, પુ. (ક્ષ:) પીપરીનું આડ, પીપરી.

પ્રવ, પુ. (વ:) મંડાળ, નીચ, નહાનું વ

મહવો, દેડકો, ન. (વં.) જલમુસ્તો, ન

કેવડાનું આડ, પુ. (વ:) પાણીમાળી

પ્રવગ, પુ. (ગ:)

પ્રવંગ, પુ. (ગ:) } વાંદરા, દેડકો, ગાડી

પ્રવંગમ, પુ. (મ:) }

પ્રાક્ષ, ન. (ક્ષં.) પીપરીનું કૂળ.

પ્રીક્ષનું, પુ. (ક્ષા.) ડાખી બાજુનું માસ, જે

પ્રીક્ષાનું, પુ. (લુ:) લાલરોહિટો નામની વ

મુન, ન. (તં.) ધોડાનું ખુબ દોડવું, ધોડાનું

મુષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષા. ષં.) અંગેલું, દાહાળું.

મુષ્ટ, પુ. (ષ્ટ:) દેવતાર્થી દીલ ડાઝીને જે ર

પ્રોષ, પુ. (ષ:) અખવું, અક્રોશ થવો.

પ્સાત, વિ. (ત: તા. તેં.) આધિલું.

ફ.

ફાંજિકા, સ્ત્રી. (કા.) ભારંગ નામની વન

ફટ, પુ. સ્ત્રી. (ટ: ટા.) સાપની કૂણ.

ફળ, પુ. સ્ત્રી. (ળ: ણા) ઉપલો શબ્દ જ્યુ

ફળમ્હર, પુ. (ર:) સાપ. [વ

ફળિચ્ચક, પુ. (ક:) જંખીર-સફેદ મરવે

ફળિનું, પુ. (ળી.) સાપ.

ફલ, ન. (લં.) જાયફળ, ખાણ-તીરનો

હલના નીચેનો ભાગ, ફૂલ, આડના

રૂ, કોષ્ટપણુ કારણુ સાંઈ તઈઆર ક

ફલક, પુ. ન. (ક: કં.) ઢાલ.

ફલકગાળી, પુ. (ણિ:) ઢાલ વાપરનારો, ઢા

ફલમ્હર, વિ. (હ: હા. હં.) ફૂલ લેનારો.

ફલનિક, ન. (કં.) હરડા, ખેહડા, અપને આપ

ફલપૂર, પુ. (ર:) મહાળુંગનું આડ, તથા ક

ફલમુજ, વિ. (મુક.) ફૂલ ભોગનારો.

ફલવનું, વિ. (વાનું વતી. વતું.) કૂળવાર્ણું આ

ફલસ, પુ. (સ:) કૂણસનું આડ.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

पु. (घः) पीराणुनु आड.
 (नः ना. नं) इणवाणुं आड.
 नी. (नी.) वाधाठी, आमीशीया नामनी
 ती, राणुनुं आड.
 (ली. लीनी. लि.) इणवाणुं आड.
 (ली.) वाधाठी नामनी वनस्पती छे.
 पु. (ही.) ले वपते इण आवपुं तेपुं आड.
 स्त्री. (हा.) पाडणी नामनी वनस्पती छे.
 (लुगुः) काणे ठीपर, भोआडो, परवत,
 गुः लु. लु.) नयणो, निर्भण.
 (तं.) काकवी [थम्मेछे ते.
 (टं.) उडाण्या वगर ले उडाणो तधम्मार
) इना कपडा, र. हलना गीमलो भाग, इण.
 (नः) काणु मछीने.
 पु. (कः) उपलो शब्द ग्णुवो.
 लः हा. हं) प्रकुक्षीत, कुलवाणुं.
 (नः) शीणु, सधुदर पीणु. [३. शीणुवाणु.
 लः) भोर, र. अरीडाणु आड. वि. (लः ला. लं.)
 (वः) सीआण.
 हः) सीआण.
 (ला.) आहलामाणुं अडे, अडे.
 (लिः) उपलो शब्द ग्णुवो.

ब.

कः) आंकडाणु आड, र. अणो.
 (लः) अकुणणु आड, मोरसणीनाकुलणुं आड.
 स्त्री. (शं. शा. शी.) माछला भारवाणो
 1, गण.
 पु. (धः) वेपारी.
 इणुआरस. संतोष, आशुर्थ, तेडुं अमेअर्थे.
 (रं.) भोर.
 (रा.) कपासणु आड.
 (री.) भोरडी, भोरणु आड.
 (दी.) अठकाव, प्रतीअंध.
 (की.) छीनाल आयडी.
 हः) डा. हं.) आंधिलो, अठकावेसो. [राप्पीते.
 (मः) मा. मं.) लेने पोतीकी छिआ पकडी-
 (रः) रा. रं.) भेहेश.

बंधन, न. (नं.) आंधपु, आंधवाणु सामान, दोरी.
 बंधु, पु. (धुः) पीतराध, अिक कठपना. [आडछे.
 बंधुजीवक, पु. (कः) दुपारी नामणुं अिक जलणु कुल
 बंधुता, स्त्री. (ता.) भाध/अंधपणो.
 बंधुर, वि. (रः रा. रं.) ले पेलथी भगइरपणु कध
 आइत आण्वाथी नत्र थाअमेछे ते.
 बंधुल, पु. (लः) छीनाल आयडीनो डीक्रे. [आडछे.
 बंधूक, पु. (कः) दुपारी नामणुं अिक जलणु कुल
 बंधूकपुष्प, पु. (षः) असाणुणुं आडछे.
 बंधूर, पु. (रः) ले पेलथी भगइर छता तेना उपर
 कध आइत आण्वाथी नत्र थाअमेछे ते.
 बंध्य, वि. (धयः ध्या. ध्यं.) इणवगरणु, वाञ्छु.
 बभ्रु, पु. (भ्रुः) नोणीअो, विण्यु, अग्नी, महदिव,
 भुग्नी, इपी, उंदर, कोहल, वि. (भ्रुः भ्रुः भ्रुं.) ट-
 कल्यो टाणपडेलो, पींगट.
 बरीवर्द, पु. (दं.) भेल, अणद.
 बबर, पु. (रः) भारंग नामनी वनस्पती छे.
 बबरा, स्त्री. (रा.) } तीणवणु, कानडोडी केहेछे.
 बबरी, स्त्री. (री.) }
 बर्ह, न. (हं.) भोरणु पिछुं, भोरानामनी वनस्पतीछे.
 बर्हपुष्प, न. (षं.) गंडीवन-भोराना नामनी वनस्पतीछे.
 बर्हि, पु. (हिं.) अग्नी, दर्भ.
 बर्हिण, पु. (णः) भोर.
 बर्हिन, पु. (हीं.) भोर.
 बर्हिपुष्प, न (षं) गंडीवन-भोराना नामनीवनस्पती छे.
 बर्हिपुष्प, न. (षं.) उपलो शब्द ग्णुवो.
 बर्हिमुख पु. (खः) देव.
 बर्हिष्ठ, न. (ष्ठं) वणो—असअस.
 बल, पु. (लः) अणराम, अणदेवणु, न. (लं.) ल-
 डकर, पराक्रम, जेर, अण, सामर्थ्य, डंगो,
 लोडो, पु. (लः) कागडो, इप, अिक दैत्यछे, जेरदार.
 बलदेव, पु. (वः) अणरामणु.
 बलभद्र पु. (द्रः) अणरामणु.
 बलभद्रिका, स्त्री. (कः) त्रायभाणु नामनी वनस्पतीछे.
 बलभी, स्त्री. (भी.) घेरना वासा.
 बलवत्, वि. (वान्. वती. वत्.) अणीष्ठ, जेरदार, अ.
 अतीशय अमेअर्थे. [ती छे
 बला, स्त्री. (ला.) पुपकडी—भीकणु नामनी वनस्प-

પુરીષ, પુ. ન. (ષઃ ષં) વીણા, યુ.
 પુરુ, વિ. (રુઃ રુઃ રુ.) ધ્રુચુ, પુષ્કળ.
 પુરુષાદ, પુ. (દઃ) રાખસ, રાક્ષસ. [પુરુષભતી.
 પુરુષ, પુ. (ષઃ) આત્મા, ૨. ઊંડીગુઆડ, ૩. માણુષ-
 પુરુષોત્તમ, પુ. (મઃ) વિબુધુ.
 પુરુહ, વિ. (હઃ હા હં.) ધ્રુચુ, પુષ્કળ.
 પુરુહૂન, પુ. (તઃ) ઇંદ્ર.
 પુરોગ, વિ. (ગઃ ગા ગં.) }
 પુરોગમ વિ. (મઃ મા. મં.) } આગળ જનારો.
 પુરોગમિન, (મી. મિની. મિ.) }
 પુરોહાત્રા, પુ. (શઃ) જસમાનો બાકી રહેલો ભાગ જ.
 બ્રાહ્મણોને પ્રસાદ દાખલ વેહેચે છે તે.
 પુરોષસુ, પુ. (શ્ચઃ) પુરોહીત, ગોર.
 પુરોભાગિતા, સ્ત્રી. (તા.) દુષ્ટ બુદ્ધિ, ખરાખ ઇચ્છા.
 પુરોભાગિન્, પુ. (મી.) દોષ દષ્ટી, દોષ જોનારો.
 પુરોવિદ્, પુ. (વિન્) ભવિષ્યવાદી, આગળ સુંથથે તે
 કેહેનારો, ભવિષ્ય કેહેનારો.
 પુરોહિત, પુ. (તઃ) પુરોહીત, ગોર.
 પુર, સ્ત્રી. (પુ.) નગર, શહેર.
 પુલકાકુલાકૃતિ, વિ. (તિઃ તિઃ તિ.) ખુશીથી જેના દી-
 લમા કમકપાટ ભરે છે તે.
 પુલાક, પુ. (કઃ) ચોખ્ખા, ચોખ્ખા રંધાએલો દાણો.
 પુલ્લિન, ન. (નં.) પણીથી એટલે નદીમાંથી આર.)
 આરતે જે કીનારો નીકળે છે તે, રેતીનો કીનારો તે
 પુલોમજા, સ્ત્રી. (જા.) ઇંદ્રની બાપડી-સ્ત્રી.
 પુશ્લી, સ્ત્રી. (લી.) ઇનાલ બાપડી.
 પુષિત, વિ. (તઃ તા તં) પાલેલો, પોસાએલો.
 પુષ્કર, ન. (રં) આકાશ, ૨. જળ, પાણી, પુ. ન. (રઃ રં)
 ૩. કમળ, ન. (રં.) ૪. એક જાતની એાષધી છે,
 ૫. તરવારનો વચ્ચેલો ભાગ, ૬. એક તીર્થ છે,
 ૭. હાથીના સુંદનો છેડો, ૮. વાજનું મોઢું, ૯.
 ઢીપ, ૧૦. સાપ.
 પુષ્કરાન્હ, પુ. (ન્હઃ) સારસ, સારસનામના પક્ષી.
 પુષ્કારિણી, સ્ત્રી. (ણી.) નહાનો સરોવર, વાવ.
 પુષ્કરોદ્ભૂત, વિ. (તઃ તા. તં.) હાથીની સુંદ વ તે ઉપર
 ઉચ્ચકેલું તે. [શિખાપમાન.
 પુષ્કલ, વિ. (લઃ લા. લ.) એણ, ૨. ખુબ સુરત, અત્યંત
 પુષ્ટ, વિ. (ષ્ટઃ ષ્ટા. ષ્ટં.) પોસેલો, પાલેલો.

પુષ્પ, ન. (ષ્ઠઃ) પૂલ, ૨. સ્ત્રીનો અડકા
 પુષ્પક, ન. પુ. (કં. કઃ) કુખિરતુ વીમાન,
 ૨. જસદગુ પૂલ.
 પુષ્પકેતુ, ન. (તુઃ) જસતગુપૂલ.
 પુષ્પદંત, પુ. (તઃ) વાવ્યદીશાનો હાથી.
 પુષ્પધન્વન્, પુ. (ન્વા.) મદન.
 પુષ્પરથ, પુ. (થઃ) ક્રીડારથ, હવાખાવાની
 પુષ્પફલ, પુ. (લઃ) કોકગુઆડ.
 પુષ્પરસ, પુ. (સઃ) પૂલમાનો મધ.
 પુષ્પવતી, સ્ત્રી. (તી.) અડકાએલી સ્ત્રી-ખા
 પુષ્પવંતા, પુ. (તાં.) અંદ્ર, સુર્ય, આંદ સુરજ.
 પુષ્પલિહ, પુ. (રુ.) ભમરો.
 પુષ્પલિક્ષ, પુ. (ક્ષઃ) મધમાખ. [કરનારો, ક્ષ
 પુષ્પવર્ષિન્, વિ. (ર્ષિઃ) વિંળી. વિં.) ક્ષનો
 પુષ્પસમય, પુ. (યઃ) વસંતરત, -પુ. [પુતલા
 પુસ્ત, ન. પુ. (સ્તં. સ્તઃ) માતોડીના તથા
 તુષ્ય, પુ. (ષ્યઃ) પુસનક્ષેત્ર-નખેતર: [કરવા
 પુષ્પરથ, પુ. (થઃ) ક્રીડારથ, સેહેલ કરવા
 પૂગ, પુ. (ગઃ) જમાવ, ટાણુ, ૨. સોપારી
 પૂજા, સ્ત્રી. (જા.) પુજા, પુજા કરવી.
 પૂજિત, વિ. (તઃ તા. તં.) પુજેલો, માન્ય.
 પૂઙ્ય, વિ. (ઙ્યઃ) ઙ્યા. ઙ્યં.) વંધ, પુ. (ઙ્યઃ)
 પૂત, વિ. (તઃ તા. તં.) પવીત્ર, ન. (તં.) ખાંડેલું
 પૂનના, સ્ત્રી. (ના.) હરડાગુ આડ.
 પૂતિક, પુ. (કઃ) કાટા કરજનુ આડ.
 પૂતિકરજ, પુ. (જઃ) }
 પૂતિકરંજ, પુ. જઃ) } ઉપલો શબ્દ જીવે.
 પૂતિકાષ્ટ, ન. (ષ્ટઃ) દેવદારનુ આડ, દેવદાર, સીંદે
 પૂતિમાંઘી, વિ. (ધિઃ) ધિઃ. ધિ.) બદખોઈ, ખ
 પૂતિકલી, સ્ત્રી. (લી.) બાવચી.
 પૂપ, પુ. (પઃ) ચોખ્ખાના લોટનો રેટલો વીગે
 પૂપદ, પુ. (દઃ) એક નરક છે.
 પૂર, પુ. (રઃ) જલપ્રવા, પાણીનો વોધ-ગત
 વાનો પદાર્થ, ૩. જખમ ભરાવવી.
 પૂર્ણાંય, વિ. (યંઃ) યાં. યં.) જેને બધાની ઇ
 ૨. જેની ઇચ્છા પૂર્ણ થઈ છે.
 પૂર્ણી, સ્ત્રી. (ણી.) સેવરનુ આડ.
 પૂરિત, વિ. (તઃ તા. તં.) પૂર્ણ, ૨. ભરાએ

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

પુ. (ષઃ) પુરુષભતી.
 પુ. (જઃ) સંપૂર્ણ, પુરૂં, પૂર્ણ.
 પુ. (મઃ) ભરાએલો ધડો—હાંડો.
 સ્ત્રી. (મા.) પુનેમ. [પુન.
 પુ. (તેં.) કુવો, તળાવ, દેવળ, વીગેરે આંધવાનુ
 પુ. (વેં.) ધ્રુવદેવ, વિ. (વેં વાં. વેં.) ૨. સર્વ, ૩.
 હું, ૪. મુખ્ય, ૫. પ્રથમ, પુ. (વાં.) ૬. દાદાથી
 આગલા વડાવો.
 પુ. (જઃ) વેડોભાઈ, ૨. દાદાથી આગલા વડાવો.
 વ. પુ. (વ.) દૈત્ય. [તરફ છે એમ કહવાના છે.
 વ. પુ. (તઃ) ઉદયાચળ નામનો પહાડ જે પુર્વ
 ઋ. આગલા દહાડાનુ એ અર્થ.
 પુ. (વા.) સુર્ય, સુરજ.
 ઋ. સંબોધન એ અર્થ.
 સ્ત્રી. (ક્તિઃ) સ્પર્શ, અડવું, અડકવું.
 સ્ત્રી. (ન્યાં.) લશ્કર, સૈન્ય, ફોજ.
 સ્ત્રી. (ના.) લશ્કર.
 ઋ. વીના, વર્ણન એ અર્થ. [સ્ત્રી છે.
 પુ. (જઃ) ડવલા—પિઠવણુ નામની વન-
 રંચત, વિ. (તઃ તા. તં.) નોખા રહેલો, જુદા રહેલો.
 સ્ત્રી. (તા.) નામ, વ્યક્તિ.
 ઋમાનિન્, વિ. (નો. નિના. નિ.) જગત અને
 ધર એ જુદા છે એમ માનનારો.
 ન, પુ. (નઃ) મુખ, ગરીબ-હલકાલોક.
 વિ. (ષઃ ષા. ષં.) જાતજાતનુ, અનેક પ્રકારનુ.
 સ્ત્રી. શા. પૃથ્વી, ભુમી, જમીન.
 પુ. (યુઃ યુઃ ધ્વી. યુ.) મોઠું, પોહોળુ, વીસ્તીર્ણ.
 પુ. (કઃ) આળક, પોવ્વા, પોહા.
 વન, પુ. (મા.) માછલી.
 વિ. (લઃ લા. લં.) મોઠું, પોહોળુ, વિસ્તીર્ણ.
 સ્ત્રી. (ધ્વી.) પૃથ્વી, ભુમી, જમીન, ૨. કાનુ શરૂ.
 પુ. (કા.) એવથી.
 પુ. (કુઃ) સાપ.
 પુ. (શિઃ) કીરણુ, ૨. પાતળો. [સ્પતી છે.
 પુ. (જઃ) ડવલા—પિઠવણુ નામની વન-
 પુ. (તઃ) એકજાતનુ હરણુ છે-
 ન. (ત્) પાણીનુ-નોટપકું-કો.
 પુ. (ત્કઃ) આણુ.

પુષદશ, પુ. (શઃ) વા, પવન.
 પુષદાઙ્ય, ન. (ઙ્ય.) એધીમાંદહી છે તેવું, દહીંવાપુધી.
 પુષાતક, ન. (કં.) " " "
 પુષ્ટ, ન. (ષ્ટ.) પીક, ખરડો.
 પુષ્ટ, પુ. (ષ્ટઃ) પાણી લઈ જવાનો ધોડો, ન. (ષ્ટઃ)
 ૨. ધણા ખરડા, ધણી પીક.
 પૃષ્ઠિ, પુ. (ષ્ઠિઃ) અશક્ત, નબળો, દુબળો.
 પેચક, પુ. (કઃ) એક જાતનો પક્ષી છે, ૨. હાથીની ગા-
 ડ ઢંકાએ એવો જે તેના પુછડાઆગલ જે મા-
 સનો ગોળો છે તે.
 પેટક, પુ. (કઃ) જમાવ, મેળો, ૨. પેટી.
 પેટા, સ્ત્રી. (ટા.) એક જાતનો પક્ષી છે.
 પેટી, સ્ત્રી. (ટી.) એક જાતનો પક્ષી છે.
 પેટા, સ્ત્રી. (ટા.) પેટી. [દહાડા લગીનુ કુધ.
 વેશુષ, ન. (ષં.) અમૃત, ૨. નવી જણેલી ગાયનું સાત
 વેલવ, વિ. (વઃ વા. વં.) પાતળુ, નાજુક, નરમ.
 વેચાલ, વિ. (લઃ લા. લં.) અતુર, ૨. સુંદર, ખુબસુ
 રત, ૩. હુશાર.
 વેચાસ્કૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) એક જાતની માખી છે.
 વેચિ, સ્ત્રી. (ચિઃ) પક્ષીના આંતરડા, ૨. ઇંકું, ખેડું.
 વેચી, સ્ત્રી. (ચી.) ઇંકું, ખેડું.
 વૈટર, વિ. (રઃ રી. રં) થાળીમા રાધેલું અન્ન, અનાજ.
 વૈનૃષ્ણસેય, પુ. (યઃ) ફોહનો ડીકરો.
 વૈનૃષ્ણસ્ત્રીય, પુ. (યઃ) ફોહનો ડીકરો.
 વૈલ, ન. (વેં.) અંચુડો અને નહાળી આંગળી એ-
 વચ્ચેનો અંતર. [હાથ છે તે.
 વૈમંડ, વિ. (ઙઃ ઙા. ઙં) જેના અવયવ કુદરતી વેણા
 વૈમંગલ, પુ. (લઃ) દેવનળ—લવાલા નામની વનસ્પતી છે
 વૈયા, સ્ત્રી. (યા.) જે આયડીના ધાયા ઉપર આલ
 હોય છે તે.
 વૈયા, પુ. (તઃ) આળક, આળ, ૨. નૌકા, હોડી, ૩. વેહુંવું.
 વૈયાવળી, ક. પુ. (ક.) વહાણનો વેપાર કરનારો.
 વૈયાવાહ, પુ. (હઃ) વહાણના વચલા ડોલ ઉપર ઉભે
 રહીને કુદ્ર પ્રાણીને મારનારો પુરુષ.
 વૈયાષાન, ન. (નં.) નહાળી માછલીના ખરડાનો
 જમાવ-ટોલું. [છિવટ, ૩. હલનો છેડો.
 વૈયા, ન. (વેં.) વસ્ત્ર, કપડું, ૨. કુકર-મુંડના મોહોનુ
 વૈયાનિ, પુ. (ની.) કુકર, મુંડ.

पोत्री, स्त्री. (बी.) डीकरानी डीकरी.
 पौडर्य, न. (यं.) स्थण कुमण.
 पौर, न. (रं) गंजलण-शेहितधास नामनी वनस्पतीछे.
 पौरस्य, पु. (स्य.) कुभेर, वि. (स्यः स्या. स्यं.)
 २. प्रथम, पेटलो. [पुश्पनी शिंथी.
 पौरुष, न. (षं.) पराक्रम, पुश्सत्त्व, २. पुश्पमान,
 पौरुषी, स्त्री. (षी.) पुश्पनी शिंथी.
 पौरोगव, पु. (वः) शंखलीमानो कारभारी.
 पौरौहित्य, न. (स्यं.) गोर, गोरगु काम.
 पौर्णमास, पु. (सः) पुनेमने दाहाडे करवानो याग-जग.
 पौर्णमासी, स्त्री. (सी.) पुनेम.
 पौलस्य, पु. (स्यः) कुभेर.
 पौलि, स्त्री. (लिः) शेटली शेटलो.
 पौष, पु. (षः) पास मछीनो.
 प्रकंपन, पु. (नः) मोडो पवन—वा.
 प्रकांड, न. (डं.) पोहोणु, मोडु, वीरतीर्ण, पु. न.
 (डं. डं.) २. आउगु थड.
 प्रकाम, अ. धरिछा प्रमाणे अये अर्थें.
 प्रकार, पु. (रः) भिद, २. विशेष, ३. सरभु.
 प्रकाश, पु. (ज्ञः) सुर्थनी प्रभा, सुरजगु तेज, २.
 स्पष्ट, उधडुं.
 प्रकीर्णक, न. (कं) यामर, अउपणु.
 प्रकीर्ण, पु. (यं.) कांटा करजगु आउ.
 प्रकृति, स्त्री (तिः) सत्वादी युष्णनी साम्यावस्था, स्त-
 गामना लोडोनी वेण, प्रज, राजना सांतम्भां-
 गछे ते दरेक—योगी, सुलकारणु, लिग, मि-ह.
 प्रकोष्ठ, पु. (ष्ठः) धेरना वयेलो भाग, माहाली, को-
 परानो नीम्यलो भाग.
 प्रक्रम, पु. (मः) प्रथमारेभ, सुरम्भात.
 प्रक्रिया, स्त्री. (या.) व्यवस्था राप्थी, लज्जील राप्थी.
 प्रक्षण, पु. (णः) तंभोरौ तथा सांरगीनो अवाज.
 प्रक्षण, पु. (णः) उपलो शब्द श्रुते.
 प्रक्षवदन, पु. (नः) लोडोडानो आणु—तीर.
 प्रगंडपु. (डः) कोपरानो उपलो भाग.
 प्रगतजानुक, पु. (कः) कुंगेडो पग, पुंगो पगवाणो.
 प्रगल्भ, वि. (ल्भः) व्मा. व्मं.) प्रौढ.
 प्रगाढ, नं. (ढं.) अतीशय, २. दुःख.
 प्रगुण, वि. (णः) ना. णं.) सरभु, वांकुनहीते.

प्रगे, अ. प्रातःकाल अये अर्थें.
 प्रग्रह, पु. (हः) उपलो शब्द श्रुते.
 प्रघीव, न. पु. (वं. वः) आरी, नहानी
 को न (वं) २. आउनो छेडे.
 प्रघण, पु. (णः) देवडी, योकी.
 प्रघण पुः (णः) देवडी, योकी.
 प्रचक्र, न. (कं.) पहार नीकलेली सेंना-
 प्रचलायित, वि. (तः ता. तं.) शिंथी धेरानो
 धयी लराअपेला.
 प्रचलितव्रण, पु. (णः) अिक जतनो नासु
 शानो इटको वाग्याथी थाअपेछे.
 प्रचुर, वि. (रः रा. रं.) अडु, धळु, पुष्क
 प्रचेनस्, पु. (ताः) वरुणु, वरुणुदेव.
 प्रचादनी, स्त्री. (नी.) शींगलीगु आउ.
 प्रछदपट, पु. (टः) अेण, दांकणु.
 प्रछन्न, न. (जं:) आरी, अंभरगु आर, वि
 जं) २. युत्प, आछादीत.
 प्रछदिका स्ती (का.) उलटीनो शोग.
 प्रजन पु. (नः) गर्भ रेहेपो, गर्भधारणु (न
 प्रजावेन, पु. (वी.) जलद, यालाक.
 प्रजा, स्त्री. (जा.) संतती, आणक, जल, त
 प्रजाता, स्त्री. (ता.) जखेली आपडी—
 प्रजापाते, पु. (तिः) अरुदेव.
 प्रजावती, स्त्री. (ती.) भोजध.
 प्रज्ञा, वि. (ज्ञः) ज्ञ. ज्ञं.) कुंगेडो, पांगो, २. पंटी
 प्रज्ञा, स्त्री. (ज्ञा.) अ्रुद्धि, सांर नरसुं जणुना
 प्रज्ञान, न. (नं) अ्रुद्धि, २. यी-ह, नीशा
 प्रजु, वि. (जु. जु. जु.) कुंगेडो, पांगो.
 प्रजीन, न. (नं) पक्षीनी गती.
 प्रणत, वि. (तः ता. तं.) नत्र.
 प्रणय, पु. (यः) प्रीती, प्यार, प्रेम, २. नीश्वार
 प्रणव, पु. (वः) अंकार.
 प्रणाद, पु. (दः) प्यारनो शब्द—मोल.
 प्रणाल, पु. स्त्री. (लः ली.) नीक, पाणु
 स्तो—पाठ.
 प्रणिधि, पु. (धिः) भीक भागवी, २. प्रार्थना
 प्रणिहित, वि. (तः ता. तं.) शंभिलुं.
 प्रणित, न. (तं.) शंभिलुं.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(तः) मंलथकी उत्पन्न करेला अग्नि ते,
 (तुं, वि. (तः ता. तं.) उ. कहेलुं, योलिलुं,
 (तुं.) [रीछे ते.
 (तः ता. तं.) स्तुती करेला, जेनी स्तुती क-
 (यः या. यं.) स्वाधीन थम्बेला, हस्तगत
 (नः ना. नं.) प्राचीन, पुरातन, श्रुतु-
 (पन्. पंती. पत्.) गरम करनारो, आ-
 पु. (पन्.) २. सुयं, सुरज.
 (ः) आगण करेला हाथ, पसरैला हाथ.
 (ः) श्वाभी, प्रभु, २. तेज, लभडेा, उ.
 २. पराकंस.
 (सः) सईद आंकडानु आड.
 (ती. ती. ती.) प्रधान, मुख्यजेवा जे अर्थें.
 (लः ला. लं.) विपरीत, विरुद्ध, उलट्टे.
 (मं.) उट्टु, २. अलंकारथी करेलासाभा.
 (तिः) प्रतिभा, पुतपु, तसवीर, सुती, छप्पी.
 (ष्टः ष्ट. ष्टं.) अथम, निच, नीच, हलकेा.
 (ती. तिः) अति प्रसिद्धि. [तलकीधु.
 (तः ता. तं.) काढीनाच्यु, मोकल्लु, आ-
 (हः) आपेळुं पाळुलेपुं, २. लस्करनेा
 भाग, उ. युक्ताग्नी, ४. अिक अहछे,
 एने यथावीधी दान करवाने वायक ते,
 दानकरैलुं पाळुलेपुं.
 (हः) युक्ताग्नी.
 (ः) क्राध.
 (नं.) ६१२ मारपुं, एव लेवा. [छप्पी.
 (स्त्री. या.) प्रतिभा, पुतपु, तसवीर, सुती,
 (रः) कोळ्पी चीजने जेत रैहेपुं.
 (तः ता. तं.) अंगीकारेलुं, स्वीकारेलुं,
 (नं.) स्वीकार, पतकार, अंगीकार.
 (नं.) मोपहला, अहला अहल, २. को-
 लो. पैसा पाछे आपवा.
 (हः) शत्रु, दुश्मनीन, वेरी.
 (नः) प्रतीशब्द, पडसाद.
 (त्रिः) प्रतीभा.
 (त्.) युद्ध, २. पाडवा.

प्रतिपन्न, वि. (जः जा. जं.) कुयुलकीधेला, लालुलो,
 समजेला.
 प्रतिपादन, न. (नं.) दान.
 प्रतिपन्न, वि. (जः जा. जं.) अकु थम्बेला.
 प्रतिबंध, पु. (धः) अंदकरपुं, अटकाव करवा.
 प्रतिबंध, न. (बं.) प्रतीभा, छप्पी, तसवीर, सुती.
 प्रतिबुद्धात्मन्, वि. (त्मा. त्मा. त्म.) सावध, जगतो.
 प्रतिभय, पु. (यः) श्रीकभरैलुं, वि. (यः या. यं.) २. अयंकर.
 प्रतिभास्वित, वि. (तः ता. तं.) धीट, लेशसे रैहेनार.
 प्रतिभू, पु. (भूः) जमीन.
 प्रतिभा, स्त्री. (मा.) प्रतिभियं, छप्पी, तसवीर.
 प्रतिमान, न. (नं.) प्रतिभा, २. हाथीना माथानो
 नीचलो तथा हांतनो मध्य भाग.
 प्रतिमुक्त, वि. (क्तः क्ता. क्तं.) दीलमां अंगरजो पहेरैला.
 प्रतियल्ल. पु. (लः लं.) धिच्छा, २. अगुकुणथपुं, उ. संस्कार.
 प्रतियातना, स्त्री. (ना.) प्रतिभा, छप्पी, तसवीर.
 प्रतिरूपदृश, पुं. (दृक्) नमुनो जेनारो.
 प्रतिरोधि, पु. (धिः) दुसमीन, शत्रु.
 प्रतिवाक्य, न. (क्यं.) उत्तर, श्रुवाप.
 प्रतिविधि, पु. (धिः) उलटी क्रिया करती.
 प्रतिविषा, स्त्री. (षा.) अतिविष नामनी वनस्पतीछे.
 प्रतिशासन, न. (नं.) याकरने तेडीने कोळ जगाजे
 कामसाई मोकलपुं.
 प्रतिशाय, पु. (यः) शलकम. [४. सभा.
 प्रतिश्रय, पु. (यः) आक्षर्य, २. भदन, उ. स्वीकार,
 प्रतिश्रव, पु. (वः) स्वीकार.
 प्रतिश्रुत, वि. (तः ता. तं.) पतकारैलुं.
 प्रतिश्रुत्, स्त्री. (त्.) पडसाद, प्रतीध्वनी.
 प्रतिष्ठंभ, पु. (भः) अंदकरपुं, अटकाव.
 प्रतिसमीक्षण, न. (णं.) अिके आपली तरङ्गजेधुं जे-
 टले तेना तरङ्ग आप्पना च्छुला तरङ्गथी जेपुं.
 प्रतिसर, पु. (रः) कंकलु, काकलु, सुडो, अंगडी,
 २. लस्करनेा पाळलो भाग, पु. न. (रः रं.) उ.
 मंत्र थकी हाथमा सुतरगु कंकलु पांघे छे ते,
 ४. भाषा, ५. अिक मंत्रछे, ६. जपम लरा-
 वनी, ७. याकर.
 प्रतिसीरा, स्त्री. (रा.) पडदो, कनात.
 प्रतिसहित, वि. (तः ता. तं.) अकु थम्बेला.

प्रतिहनेक्षण, वि. (णः णा. णं.) अतिप्रकाशधी ने आं-
धपोथयो ते. [गयो ते.
प्रतिहतोद्यम, वि. (मः मा. मं.) नेनो उद्योग इंगट
प्रतिहार, पु. (रः) आर, आरखु, कमाड, २. योकीदार.
प्रतिहारक, पु. (कः) भदारी, नदुगर. [२. पुलहूं.
प्रतीक, पु. (कः) शरीरना अययव वि. (कः का. कं.)
प्रतीकार, पु. (रः) वैश्वद्वि, २. नीवारणु करपुं, सांभियपुं.
प्रतीकात्र, वि. (त्रः शा. शं.) शरपु, अेक सरपु.
प्रतीक्ष्य, वि. (क्ष्यः क्ष्या. क्ष्यं.) पुणवालायक.
प्रतीची, स्त्री. (ची.) आथमन दीशा, पश्चिम दीशा.
प्रतीचीन, वि. (नः ना. नं.) पश्चिम दीशांमे थअपेला
नअपेला.
प्रतीत, वि. (तः ता. तं.) प्रख्यात, प्रसिद्ध, २. आनंद
धुके, ३. तयार, तपर, ४. सनमान पुवेक, प.
विद्वान ६. नखेलुं.
प्रतीपक, पु. (कः) वाहुं, विरिद्ध.
प्रतीपदाशिनी, स्त्री. (नी.) आयडी, स्त्री.
प्रतीर, न. (रं.) तीर, कीनारी.
प्रतीसर, पु. (रः) कांकु, अंगडी, सुडे, अलोड/आं.
प्रतीहार, पु. (रः) आर, आरखु, कमाड, २. योकीदार.
प्रतीहारि, स्त्री. (रिः) योकीदार.
प्रतीहास, पु. (सः) कन्हेरीनु आड.
प्रतीली, स्त्री. (ली.) गामभाना नहाना नहाना रस्ता.
प्रत्न, वि. (नः न्ना. न्नं.) प्रथीन, पुरातन, श्युनु.
प्रत्यक्षणी, स्त्री. (णीं.) आगेडानु आड, आगेडे.
प्रत्यक्षणी, स्त्री. (णीं.) सुधीकपणी नामनी वनस्पती.
प्रत्यक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) छंद्रीयने सभनवाजेग, न.
(नं.) २. प्रत्यक्षे सान, प्रत्यक्षे सानथी ने छंद्रीयने
भालभ थाअपेछे ते. [ति ते.
प्रत्यगात्मत्व, न. (त्वं.) नगतमा आत्मानि ने स्थि-
प्रत्यघ, वि. (घः घा. घं.) नपु, तरतनु.
प्रत्यंत, पु. (तः) भ्लेखदेश, हिंदुवगरनो देश. [टेकरी.
प्रत्यंतपर्वत, पु. (तः) मोडा पाहाडना पासणी नाहानी
प्रत्यय, वि. (यः या. यं) स्वाधीन, पु. (यः) २. सभ,
३. सान, ४. वीधास, ५. हेपु, कांखु, ६. अ-
वाज, शपद, प्रसिद्ध पणुो.
प्रत्ययित, वि. (तः ता. तं.) वीधासु.
प्रत्ययित्, पु. (थीं.) दुशभनसनु.

प्रत्यवसित, वि. (तः ता. तं.) आधिलुं.
प्रत्याख्यात, वि. (तः ता. तं.) काढी नापेले
प्रत्याख्यात, पु. (ता.) नहीभोलनारी, ना
सांभियनारी.
प्रत्याख्यान, न. (नं.) } काढी नापेले
प्रत्यादिष्ट, वि. (ष्टः ष्ट. ष्टं.) } अपेला.
प्रत्यादिश, न. (नं.) }
प्रत्यापन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) पाछुं भणेणुं.
प्रत्यानाह, पु. (हः) पवनथी पेट कुलेछे ते
प्रत्यालीढ, न. (ढं.) तीरभारती वपते
वाडे करीने नभणुो पग पोहोणो
भारवेो ते.
प्रत्यासार, पु. (रः) लस्करनेो पाछुलो भाग
प्रत्याहार, पु. (रः) छंद्रीयनु आकर्षणु.
प्रत्युदाहन, वि. (तः ता. तं.) पाछोदापलो अ
प्रत्युपलब्ध, वि. (ब्धः ब्धा. ब्धं.) पाछुं गणे
प्रत्युपलब्धचनसु, वि. (ताः ताः तः) पे शुद्ध
छो शुद्धि उपर आवेछे ते.
प्रत्यूक्तम, पु. (मः) लढाईसांइे भणुो उद्यो
प्रत्यूष, पु. न. (षः षं) प्रातःकाण, सवा
प्रत्यूषसु, न. (षः) उपलो शपद श्युवेो.
प्रत्यूह, पु. (हः) विघ्न, आइत.
प्रथम, वि. (मः मा. मं.) सुप्य, अेष्ट.
प्रथा, स्त्री. (था.) प्रख्याती, प्रसिद्धि, २.
प्रथित, वि. (तः ता. तं.) प्रख्यात, प्रसिद्ध
प्रदर, पु. (रः) अंग, भागपुं, २. पसरपुं
अेक रोगछे, ४. आणु.
प्रदीप, पु. (पः) दीप, दीपा, अराम.
प्रदीपन, पु. (नः) अेक नतनु नेहेरछे.
प्रदेवान, न. (नं.) नगरणुो, भेट.
प्रदेवानी, स्त्री. (नीं.) अंयुडा पासणी अ
प्रदेवानी, स्त्री. (नीं.) उपलो शपद श्युवेो
प्रदोष, पु. (षः) सांज, संध्याकाण.
प्रद्योतन, पु. (नः) सुयं, सुरज.
प्रद्युम्न, पु. (न्नः) मदन.
प्रद्व, पु. (तः) नहासपुं, नहासपुं.
प्रधन, न. (नं.) नंग, लढाई, युद्ध.
प्रधान, न. (नं.) प्रधान, आगेवान, सुप्य

३. प्रकुंती, ४. परमात्मा.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(ધિ:) ગાડીના પહાડાને જે ભાગ જ-
 પર લાગે છે તે.
 (ચ:) વાકો ભાવ, ૨. શબ્દનો વીસ્તાર, ૩.
 ૪. જ્યુદી જ્યુદી રીતે વાગવું—આલવું.
 (ં.) પગનો પંજો.
 (લ:) શરણુ આવે છે તેને સંભાળવું.
 (વિ: રા. રં.) શરણુ આવેલાનું દુ:ખ
 મારો.
 (વા.) ધરમનું પાણી પાવાગી જગા.
 (ત:) ડુંગરનો ઘુટેલો કોટો—ધાર.
 (હ:) આપનો દાદો.
 સ્ત્રી. (દી.) આપની દાદી.
 (હ:) } ટાયફૂબા નામની વનસ્પતી છે.
 (હ:) }
 (હ:) }
 (કં.) સ્થળક્રમણ [વિહું.
 (લઃ લા. લં.) કુલેહું, કુલવાળું, કુલઆ
 સ્ત્રી. (ના.) કથા, વર્તા.
 (નં.) જગો કરવો, ૨. જે ચીજનો વાસ-
 થ તેને પાછોવાસલાવવો.
 (ન:) વાધ, પવન, વા.
 (વિ: ન: ના. નં.) ભાંગેલું, ઘુટેલું.
 (વ:) જન્મ હેતુ, જન્મ, ૨. સ્થાન, ૩.
 રાક્રમ, ૪. પુજાસ.
 (મા.) કાંતી, તેજ.
 (ર:) સુર્ય, સુરજ.
 (તં.) પાત:કાળ, સવાર.
 (વ:) બળ, શક્તિ, ૨. શ્રેષ્ઠ, સ્વામી, ૩. દરજો,
 , પ. સાંત કરવું. [કળે છે તે.
 (જ:) જે હાથીના માથામાથી પાણી ની-
 (:) સ્વામી, મુખ્ય, સમર્થ.
 (ત: તા. તં.) ધણુ, અતીસ, અતીશય.
 (ક:) ચોટલીનાથી અને ચોટલામાથી જે
 વટકે છે તે.
 (ચ:) મહાદેવનો એક ગણુ છે.
 (નં) ઠાર મારવું, જીવલેવો.
 મહાદેવ.
 પુશી.

પ્રમદવન, ન. (નં.) રાજની આયડીઓનું ફરવાનું
 જંગલ.
 પ્રમદા, સ્ત્રી. (દા.) જે આયડીને મદનવ્યથા થાય છે તે.
 પ્રમનસ્, વિ. (તા: ના: નં:) જેનું અત: ફરણુ હર્ષયુક્ત છે તે.
 પ્રમા, સ્ત્રી. (મા.) યથાર્થસ્થાન.
 પ્રમાણ, ન. (ળં.) તણુ, ૨. વેત, ૩. હાથ, ૪. હેતુ,
 ૫. કારણુ, ૬. મર્ચાદ, હદદ- ૭. શાસ્ત્ર, ૮.
 ગણુનારો, ૯. સત્યવાદી.
 પ્રમાતામહ, પુ. (હ:) માનો દાદો.
 પ્રમાદ. પુ. (દઃ) ગેરસાવધપણો.
 પ્રમાવણ, ન. (નં.) } ઠાર મારવું, જીવલેવો.
 પ્રમાવન, ન. (નં.) }
 પ્રમિતિ, સ્ત્રી. (તિ:) યથાર્થ સ્થાન. [મરેલો, મુવેલો.
 પ્રમીત, પુ. (ત:) યસસાઈ મારેલો ગેટો; ૨. વિ. (ત: તા. તં.)
 પ્રમીલા, સ્ત્રી. (લા.) નાતવાગી, નબબાસ.
 પ્રમુખ, વિ. (સ્વઃ સ્વા. સં.) મુખ્ય.
 પ્રમુદિત, વિ. (ત: તા. તં.) હર્ષયુક્ત. [પુશી થઈ છે તે.
 પ્રમુદિતેન્દ્રિય, વિ. (ય: યા. યં.) જેના હંદ્રિયને—મુખ્ય
 પ્રમોદ, પુ. (દઃ) આનંદ, પુશી.
 પ્રયત, વિ. (ત: તા. તં.) પવીત્ર, સૌજન્યુ.
 પ્રયસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. તં.) મેહેનતથી પેદા કરવું. [પ્યાર તે.
 પ્રયામ, પુ. (મઃ) ધન ધ્યાન તરફ લોકોનો જે અતી
 પ્રયુદ્ધાર્થ, પુ. (યં:) } લડાઈ સાઈ જે મેહેનત કરતી તે.
 પ્રયોગાર્થ, પુ. (યં:) }
 પ્રલંબ, પુ. (ભઃ) બળસામ, બળદેવ. [થવાનો વખત તે.
 પ્રલય, પુ. (ય:) મરવું, નાશ, પૃથ્વીના અંતે જે જળમય
 પ્રલપ, પુ. (વ:) વ્યર્થભાષણુ, વરથા ખોલવું.
 પ્રલોમિત, વિ. (ત: તા. તં.) જેને ભુરકાવ્યો તે, જેને
 ઠગાવ્યો તે, લોભવાલો.
 પ્રલોચ્યમાન, વિ. (ન: ના. નં.) ઉપલો શબ્દ જીવો. [વાઠો.
 પ્રવણ, વિ. (ળ: ણા. ળં.) નામ, ઠાળ, ઉત્તરણુ, પુ. (ળ:) ૨. અ-
 પ્રવણ, પુ. (યા:) પુદો, જઈક.
 પ્રવલ્લિકા, સ્ત્રી. (લા.) જેનો અર્થ છાનો રહીને તેનો
 અર્થ સ્પષ્ટ દેખાવવો એમ ખોલવું.
 પ્રવહ, પુ. (હ:) પાણી વેહેવું.
 પ્રવહણ, ન. (ળં.) પુરખાગી ગાડી.
 પ્રવારણ, ન. (ળં.) મહાદાન. [તંપુરાનો ઠાંડો.
 પ્રવાલ, ન. પુ. (લં. લઃ) પરવાળું, ૨. અંકુર, ૩.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

પ્રવાહ, પુ. (હઃ) પાણીનો પ્રવાહ, પાણી વહેવું.
 પ્રવાસન, ન. (નં.) ઠારમારવું, ભવલેવો.
 પ્રવાહિકા, સ્ત્રી. (કા.) સંઘણીનો રોગ, અતીસાર.
 પ્રવિચ્ચાતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) અતીપ્રસીધ્દ, તદન ખુલ્લુ.
 પ્રવિદારણ, ન. (ળં.) લઠાઈ, ળંગ. [પુરો.
 પ્રવીણ, વિ. (ળઃ. ણા. ળં.) જીપુણુ, કામીલ, હુશાર,
 પ્રવૃત્તિ, સ્ત્રી. (તિઃ) ઇચ્છા, હુશારી, વૃતાંત, પેગામ,
 સંદેશી, ચાલ.
 પ્રવહ્ન, વિ. (ઙઃ ઙા. ઙં.) પ્રૌઠ, ફેલાવેલું.
 પ્રવેક, વિ. (કઃ કા. કં.) મુખ્ય, પ્રમુખ.
 પ્રવેણ, સ્ત્રી. (ણિઃ) આયડીનો ચોટલો જે દખ્ખણી
 લોકોની આયડી લાંબો આંધે છે તે, ર. હાથીનીઝુલ.
 પ્રવેણી, સ્ત્રી. (ળીઃ) ઉપલો શખ્દ જ્યુવો.
 પ્રવેષ્ટ, પુ. (ષ્ટઃ) હાથ.
 પ્રવ્યક્ત, વિ. (ક્તઃ ક્તા. કં.) રૂપષ્ટ, ઉધાડું.
 પ્રજ્ઞાતકામ, વિ. (મઃ મા. મં.) ઇચ્છા વગરનો, જેની
 ઇચ્છા પુરી થઈ છે તે.
 પ્રધ, પુ. (ધઃ) સવાલ.
 પ્રશ્રય, પુ. (યઃ) પ્રીતી, પ્રેમ, પ્યાર.
 પ્રશ્રિત, વિ. (તઃ તા. તં.) નમ્ર. [૪. વળાયો, ભોમયો.
 પ્રષ, વિ. (ષઃ ષા. ષં.) આગળનુ, ર. સારૂ, ૩. સરદાર,
 પ્રષવાહ, પુ. (વાટ. વાહ.) જે બળદની મસ્તી ઝોાઈ
 થવા સારૂ તેને જોતરે છે તે.
 પ્રઘૌહી, સ્ત્રી. (ઘીઃ) નહાનીછતા ગાભણી જે ગાય છે તે.
 પ્રસન્ન, વિ. (જ્ઞઃ જ્ઞા. જ્ઞં.) સારૂ, નિર્મળ, ર. સંવૃષ્ટ
 થયેલો. [નપણો.
 પ્રસન્નતા, સ્ત્રી. (તા.) નિર્મળતા, સોજીવણો, પ્રસ-
 પ્રસન્ના, સ્ત્રી. (જ્ઞા) મંદ, દારૂ, શરાબ.
 પ્રસમ, ન. (મં.) બલાકાર, જોર, જીલુમ. [કીધી છે તે.
 પ્રસમીહિત, વિ. (તઃ તા. તં.) સારીરીત જેની રુવતી
 પ્રસર, પુ. (રઃ) પ્યાર, પ્રેમ, પ્રીતી, ર. જીમવધવી.
 પ્રસરણ, ન. (નં.) ફેલાવવું, પસારવું.
 પ્રસરણ, સ્ત્રી. (ણિઃ) }
 પ્રસરણી, સ્ત્રી. (ળીઃ) } ઉપલો શખ્દ જ્યુવો.
 પ્રસવ, પુ. (વઃ) જણવું, ર. ફળ, ૩. ફલ, ૪. દીકરા.
 પ્રસવવંચન, ન. (નં.) ફલ-ફળના ડાંખણાં.
 પ્રસંચ, વિ. (વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) પ્રતીકુળ, ઉલટું.
 પ્રસઘ, ઘ. જોરજીલુમથી એ અર્થે.

પ્રસાદ, પુ. (દઃ) શાકપણો, નિર્મળતા, ર
 ૩. કાબજનો એક ગુણુ છે
 પ્રસાધન, ન. (નં.) અલંકાર કરીને શોભ.
 પ્રસાધની, સ્ત્રી. (ની.) બાલ વેળાવાની કા
 પ્રસાધિત, વિ. (તઃ તા. તં.) અલંકારથી સો
 પ્રસારણી, સ્ત્રી. (ળી.) ચાંદવેલો નામની વ
 પ્રસારિન, વિ. (રી. રિળી. રિ.) પોહોણુ.
 પ્રસિત, વિ. (તઃ તા. તં.) તલ્પર, આસક્ત.
 પ્રસિતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) આંધવું, આંધવાની દો
 પ્રસિદ્ધ, વિ. (ઙઃ ઙા. ઙં.) પ્રખ્યાત, મ
 શોભાયમાન. [કદલી નામ
 પ્રસૂ, સ્ત્રી. (સૂઃ) મા, માતા, ર. થોડી, ૩
 પ્રમૂતા, સ્ત્રી. (તા.) સુવાવડી, જણેલી.
 પ્રસૂતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) જણવું, સુવાવડથવું.
 પ્રસૂતિકા, સ્ત્રી. (કા.) સુવાવડી, જણેલી
 પ્રસૂતિજ, ન. (જં.) જણવતી વખતે જે દુઃખ ધ
 પ્રસૂન, ન. (નં.) પુલ, ફલ, વિ. (નઃ ના નં) જા
 પ્રસૂજનચિતારી, પુ. (રી.) મા, આપ.
 પ્રસૂત, વિ. (તઃ તા. તં.) પસરેલું, ફેલાવેલું
 પ્રસૂતા, સ્ત્રી. (તા.) પગનું ટેટું, જંગ, સાથ
 પ્રસૂતિ. સ્ત્રી. (તિઃ) કુખડો, ખુંદો.
 પ્રસેવ, પુ. (વઃ) અનાજ સુકવાનો કોથળો-
 પ્રસેવક, પુ. (કઃ) તેપુરાનો નીચલો દુધી.
 પ્રસ્તર, પુ. (રઃ) દગડ, પથરા, પાષાણુ.
 પ્રસ્તાવ, પુ. (વઃ) પ્રસંગ. વખત.
 પ્રસ્ય, પુ. ન. (સ્યઃ સ્યં.) શેર, ર. પહાડ ઉ
 પાટ જમીન, ૩. એકમાપ છે. [વ
 પ્રસ્યવુષ્ણ, પુ. (સ્યઃ) જંખીર-સફેદ મરવો
 પ્રસ્થાન, ન. (નં.) જવું, પ્રથાણુ.
 પ્રસ્ફોટન, ન. (નં.) સુપડું. [વો, પા
 પ્રસ્તવળ, ન. (ળં.) ઝરવું, સુતરવું, પરશીવો
 પ્રસ્તંભિની, સ્ત્રી. (ની.) જેની યોની જગા ઉ
 કી થઈ હોય અને તે ચોખીને ઠીક
 નોઠી મેહિનતથી જણવાજોગ થાય છે
 પ્રસ્તાવ, પુ. (વઃ) સુતર, પીસાબ.
 પ્રહર, પુ. (રઃ) પોહોર, આંઠધડી.
 પ્રહરણ, ન. (ળં.) હથીઆર, શસ્ત્ર.
 પ્રહારણ, ન. (ળં.) મહાદાન.

तः स्त. स्तं.) थाकेलो, व्याकुण, पु.(स्तः)
 ढिहिलो कइलो हाथ.
) कुवा.
 (का.) जेनो साये अर्थ छानो रडीने
 स्पष्ट देखाववो जेम भोलवुं.
 तः ज्ञा. ज्ञं.) हर्षयुक्त.
 तः शु. शु.) उंयु, उंयु.
 तः) कोट, तट, दीवाल, भीत.
 तः) पामर, नहागु, नीय, कुल्लक.
 तीत जेमर्थे.
 तः) प्रभुपं, भुप्य.
 तः) यत्साइं जहा र्षी-प्राक्सुलोडे
 जेमिछे ते जगा.
 तः) प्रभुपं, भुप्य.
 तः) अतीत, पराणो.
 तः) पराणो, भिजमान.
 तः) पराणो, भिजमान.
 तः) धीगु टपकु नाप्युं.
 तः) अतीत, पराणो, भिजमान
 (का.) जंगली भाप-भापी.
 ची.) उगमणु, पुर्वदीशा.
 तः ना. नं.) पुर्वदीशा जेमिछो, २.
 ततन न. (नं.) ३. शेहेर, धर वीगेरेना
 भाप्युनी वाउ होयछे ते.
 (ना.) पाहाउमुण नामनी वनस्पतीछे.
 त. (नं.) जमला आंदा उपरथी पेहेरेली
 तं.) शुगु, पुरातन.
 (स्तः) वाहमीकइधी.
 तः) च्या. च्यं.) पुर्वदेश, उगमणु तरक-
 तं.) मापक, आर, पराणी, अंकुश.
 तः) सारथी, गाडी हाकनारे.
 तः) वीद्वान, पंडित.
 (ज्ञा.) अद्रिवाणी स्त्री-आयडी.
 तः) अद्रिवाणी स्त्री-आयडी.
 तः) ब्या ब्यं.) धलु, पुष्कण.
 तः) न्यायाधीश, हंशाइदार-करनारे.

प्राण, पु.(णः) शरीरमानो वायु-पवन, २. ज्व, ३. प-
 राक्रम, ४. र्ख्यो भोण. [धृच्छा.
 प्राणवरीप्सा, स्त्री. (प्सा.) पोतीडे ज्व यभाववाणी
 प्राणरोध, पु. (धः) जेमक नरक छे.
 प्राणित्, पु.(णी.) ज्वडा, ज्ववाणा.
 प्रातः अ. प्रातःकाण जेमर्थे.
 प्रातिहारक, पु. (कः) मदारी.
 प्राथमकल्पिक, पु. (कः) जेजे अर्थयन करवा आरंभ
 कीधीछे तेवो जेनोर्ध थजेवो पण परजेवो
 नहीं ते.
 प्रादुः अ. नाम, प्रकाशीत जेमर्थे.
 प्रादेश, पु. (ज्ञः) जगा, स्थान, डीय, अंयुहाथी ते
 तेना पासना आंगणायी जे लंयाई थाजेछेते
 प्रादेशन, न. (नं.) दान.
 प्राधानिक, न. (कं.) मोहापायु, २. नाश करवाणी शक्ति.
 प्राध्वं, अ. मनकुल जेमर्थे.
 प्रांतर न. (रं.) जे रस्तामा छाया के पाणी नही भजे
 जेमिवा दुरनो ररते.
 प्राप्त, वि. (प्तः सा. प्तं.) भजेपुं.
 प्राप्तपंचत्व, वि. (त्वः त्वा. त्वं.) सुवेवो, भरेवो.
 प्राप्तरूप, पु. (पः) पंडित, अद्रिवाणो. वि. (पः पा. पं.)
 २. सुंदर, अयसुरत.
 प्राप्ति, स्त्री. (प्तिः) उदय, उत्पत्ती, २. भणपुं.
 प्राप्य, वि.(प्यः प्या. प्यं.) भणवाजोग, भणवालाजमेक.
 प्रामृत, न. (तं.) नजराणो.
 प्राय, पु. (यः) अनन नभापुं, भोजनत्याग, आदा
 वगर भरपुं, ज्वनीनी स्थीनी.
 प्रायः अ. आहुत्य जेमर्थे.
 प्रायोगविष्ट वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) ज्वनीने काजेर थधने
 अन पाणी छोडीने मोत आवे तहांसुधी ध-
 थरगु स्मरणु करतो जेइछे ते.
 प्रालंब, न. (वं.) कोटमा पेहेरवाणी सांकणी-कंडी.
 प्रालंबिका, स्त्री.(का.) दुटीलगी लटकनारी कंडी-सांकणी.
 प्रालेय, न. (यं.) अर्क, तहाड, हीम.
 प्रावर, पु. (रः) वोहणी, वोहवानुं कपडुं.
 प्रावार, पु. (रः) उपलो शब्द शुगु.
 प्रावृत्, वि. (तः ता. तं.) वोहपुं कपडुं. [स्पतिछे.
 प्रावृषयणी, स्त्री. (णी.) कुवली-कुहरी नामनी वन-

પ્રાવૃષ્, સ્ત્રી. (ટ.) વરસાદના મહીના, ચોમાસુ.
 પ્રાસ, પુ. (સઃ) એક શસ્ત્ર છે.
 પ્રાસંગ, પુ. (ગઃ) જીસડી.
 પ્રાસંગ્ય, વિ. (મ્યઃ મ્યા. મ્યં.) જે ગાય બળદ મસ્તી કરે છે તે મટાડવા સાં તેના કોટમાળે લાકડું બાંધે છે તે.
 પ્રાસાદ, પુ. (વઃ) દેવ, રાજા વીગેરેના ધેર.
 પ્રાસિક, પુ. (કઃ) ભાલદાર, ભાલાવાલો.
 પ્રાસ્થિક, વિ. (કઃ કા. કં.) એક માપ છે તેટલું અનાજ ઉપલે એવું ખેતર.
 પ્રાક્, પુ. ન. (ક્ઃ ક્ઃ.) અપેરનો પેશ્લા પેહાર.
 પ્રિય, પુ. (યઃ) વર, ભતાર, વિ. (યઃ યા. યં.) ૨. વહાલું, પ્રીતીવાળું [આડ, કદમનું આડ.
 પ્રિયક, પુ. (કઃ) એક જાતનો હરણુ છે, પ્રિયંચુનું
 પ્રિયંગુ, પુ. (ગુઃ) કાંગ, ૨. વાધેટીનું આડ.
 પ્રિયતા, સ્ત્રી. (તા.) પ્રેમ.
 પ્રિયવદ, વિ. (વઃ દા. દં.) સાં જોલનારી, પ્રીય જોલનારી.
 પ્રિયાલ, પુ. (લઃ) ચાર નામનું આડ છે તે.
 પ્રીણન, ન. (નં.) તૂટી.
 પ્રીત, વિ. (તઃ તા. તં.) હર્ષયુક્ત.
 પ્રીતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) હર્ષ, પ્રેમા.
 પ્રુષ્ટ, વિ. (ષ્ટઃ ષ્ટા. ષ્ટં.) બળેલું.
 પ્રેક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) યુદ્ધિ, ૨. નાચ જોવો, નાચવું.
 પ્રેંચા, સ્ત્રી. (ચા.) ડોલી, હીંચકો, હીંદોજો.
 પ્રેંચિત, વિ. (તઃ તા. તં.) જરા ધુળેલો [મુચેલો.
 પ્રેત, પુ. (તઃ) નરકમા થએલો પ્રાણી, જીવડો, મરેલો,
 પ્રેત્ય, અ. જન્માંતરે એમ્મથં.
 પ્રેમન્, ન. (મ.) પ્રેમા.
 પ્રેષ્ટ, વિ. (ષ્ટઃ ષ્ટા. ષ્ટં.) અતીસવાહલો, અતીપ્રીય.
 પ્રેષ્ય, પુ. (ષ્યઃ) ચાકર, નોકર.
 પ્રૈષ, પુ. (ષઃ) મોકલવું, ૨. દાખવું, ૩. કલેય.
 પ્રૈષ્ય, પુ. (ષ્યઃ) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 પ્રોક્ષણ, ન. (ળં.) યત્તમા જનાવર મારવું તે, ૨. પવીત્રીકરણ. [તં.) ૨. પવીત્રીકૃત.
 પ્રોક્ષિત, પુ. (તઃ) યત્તસાં મારેલું જનાવર. વિ. (તઃ તા.
 પ્રોથ, પુ. ન. (થઃ થં.) ધોડાનુ નાક.
 પ્રોષ, પુ. (ષઃ) ગરમી થવી, અકારો થવો, બળવું.
 પ્રોષ્ઠ, પુ. (ષઃ) એક જાતની માછલી છે.

પ્રોષ્ઠવદા, સ્ત્રી. (દા.) પુત્રો તથા ઉત્તરાભાઈ
 પ્રોષ્ઠી, સ્ત્રી. (ષ્ઠી.) એક જાતની માછલી
 પ્રૌઠ, વિ. (ઠઃ ઠા. ઠં.) વધેલો.
 પ્રૌષ્ઠવદ, પુ. (વઃ) ભાદરવો મહીનો.
 પ્રૌષ્ઠ, પુ. (ષઃ) પીપરીનું આડ, પીપરી.
 પ્રવ, પુ. (વઃ) ચંડાળ, ગીચ, નહાનુ વહા
 મહવો, દેડકો, ન. (વં.) જલમુસ્તો, ના
 કેવડાનુ આડ, પુ. (વઃ) પાણીમાની
 પ્રવગ, પુ. (ગઃ) }
 પ્રવંગ, પુ. (ગઃ) } વાંદરા, દેડકો, ગાડી
 પ્રવંગમ, પુ. (મઃ) }
 પ્રાક્ષ, ન. (ક્ષં.) પીપરીનુ કૂળ.
 પ્રીહનુ, પુ. (હા.) ડાખી બાજીનું માસ, મે
 પ્રીહશનુ, પુ. (શું.) લાલરોહિટો નામની વ
 મુન, ન. (તં.) ધોડાનુ ખુબ દોડવું, ધોડાનું
 મુષ્ટ, વિ. (ષ્ટઃ ષ્ટા. ષ્ટં.) બળેલું, દાહજેલું.
 મુષ્ટ, પુ. (ષ્ટઃ) દેવતાથી દીલ ડાઝીને જે રં
 મ્રોષ, પુ. (ષઃ) બળવું, અકારો થવો.
 પ્સાત, વિ. (તઃ તા. તં.) બાધેલું.

ફ.

ફંજિકા, સ્ત્રી. (કા.) ભારંગ નામની વન
 ફટ, પુ. સ્ત્રી. (ટઃ ટા.) સાપની કૂણ.
 ફળ, પુ. સ્ત્રી. (ળઃ ણા) ઉપલો શબ્દ જીવે
 ફળખર, પુ. (રઃ) સાપ. [વ
 ફળિચ્ચક, પુ. (કઃ) જંપીર-સફેદ મરે
 ફાળિનુ, પુ. (ળી.) સાપ.
 ફલ, ન. (લં.) જયકૃષ્ણ, બાણુ-તીરનો
 હલના ગીચેને ભાગ, ફાલ, આડના
 ર, કોષ્ટપણુ કારણુ સાં તદ્દચાર ક
 ફલક, પુ. ન. (કઃ કં.) ઠાલ.
 ફલકવાળી, પુ. (ળિઃ) ઠાલ વાપરનારો, ઠા
 ફલગ્રહ, વિ. (હઃ હા. હં.) કૂલ લેનારો.
 ફલ્લિક, ન. (કં.) હરડા, પેહડા, અને આવા
 ફલપૂર, પુ. (રઃ) મહાળુંગનુ આડ, તથા
 ફલમુજ, વિ. (મુક્.) કૂલ ભાગનારો.
 ફલવનુ, વિ. (વનુ વતી. વત્.) કૂળવાળું અ
 ફલસ, પુ. (સઃ) કૂણસનું આડ.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(क्षः) श्रीराष्ट्रीयु आऽ.
 (नः ना. नं) इणवाणुं आऽ.
 (नी.) वाधाठी, आम्नीशीया नामनी
 , राणुं आऽ.
 (ली. लिनी. लि.) इणवाणुं आऽ.
 (ली.) वाधाठी नामनी वनस्पती छे.
 (ही.) ले वपते इण आवुं तेवुं आऽ.
 (हा.) पाडणी नामनी वनस्पती छे.
 (गुः) काणो णिअर, योआडो, अरवत,
 : व्यु. ल्यु.) नयणो, निष्ण.
 (ते.) काकवी. [यम्मेछे ते.
 (.) उडाण्या वगर ले उकाणो तधम्मिअर
 इना कपडा, र. हलना नीयलो भाग, इण.
 (नः) कागणु मडीनो.
 (पु. (कः) उपलो शब्द श्रुवो.
 : ला. हं) प्रपुल्लोत, पुलवाणुं.
 (.) शीणु, समुदर पीणु. [३. कीणुवाणु.
 (मो) र. २. अरीडानु आऽ. वि. (लः ला. लं.)
 (.) सीम्माण.
 (.) सीम्माण.
 (ला.) आदिलामानु अंहुं, अंहुं.
 (लिः) उपलो शब्द श्रुवो.

ब.

(.) अंङडानु आऽ, २. अगणो.
 (ः) अकुणनु आऽ, मोरसणीनापुलनुं आऽ.
 स्त्री. (शं. ज्ञा. जी.) भाळला मारवानो
 गण.
 (यः) वेपारी.
 (.) अरस. संतोष, आक्षय, तेहुं अम्मेअर्थे.
 (.) मोर.
 (रा.) कपासनु आऽ.
 (री.) मोरडी, मोरनु आऽ.
 (.) अटकाव, प्रतीअंध.
 (.) छीनाल आयडी.
 (.) आंधो, अटकावेला. [राप्पीते.
 (.) वतीकी छिळा पकडी-
 (.)

बंधन, न. (नं.) आंधवु, आंधवानु सामान, दोरी.
 बंधु, पु. (धुः) पीतराध, अेक कुंभना. [आऽछे.
 बंधुजीवक, पु. (कः) दुपारी नामनुं अेक जतनु पुल
 बंधुता, स्त्री. (ता.) भाधुअंधपणो.
 बंधुर, वि. (रः रा. रं.) ले पेल्लेथी मगरपणु कध
 आइत आवाथी नच थाअेछे ते.
 बंधुल, पु. (लः) छीनाल आयडीनो डीकरे. [आऽछे.
 बंधुक, पु. (कः) दुपारी नामनुं अेक जतनु पुल
 बंधुकपुष्प, पु. (णः) असाणुनुं आऽछे.
 बंधुर, पु. (रः) ले पेल्लेथी मगर छता तेना उपर
 कध आइत आवाथी नच थाअेछे ते.
 बंध्य, वि. (ध्यः ध्या. ध्यं.) इणवगरनु, वाळु.
 बन्धु, पु. (भुः) नोणीअो, विण्णु, अम्गनी, महदिव,
 भुणी, इपी, उंदर, कोहल, वि. (भुः भुः भुं.) ट-
 क्लो ग्राणपडेलो, पींगट.
 बरीवर्द, पु. (र्दं.) अेल, अणद.
 बवंर, पु. (रः) भारेग नामनी वनस्पती छे.
 बवंरा, स्त्री. (रा.) } तीणवणु, कानकोडी केहेछे.
 बवंरी, स्त्री. (री.) }
 बर्ह, न. (र्हं.) मोरनु पिछुं, भोटारानामनी वनस्पतीछे.
 बर्हपुष्प, न. (ष्वं.) गंडीवन-भोटारा नामनी वनस्पतीछे.
 बर्हि, पु. (र्हिं.) अम्गनी, दर्ल.
 बर्हिण, पु. (णः) मोर.
 बर्हिन, पु. (र्हिं.) मोर.
 बर्हिपुष्प, न. (ष्वं.) गंडीवन-भोटारा नामनी वनस्पती छे.
 बर्हिःपुष्प, न. (ष्वं.) उपलो शब्द श्रुवो.
 बर्हिमुख पु. (खः) देव.
 बर्हिष्ठ, न. (ष्ठं) वणिा—असअस.
 बल, पु. (लः) अणशाम, अणदेवणु, न. (लं.) ल-
 ष्कर, पराक्रम, जेर, अण, सामर्थ्य, डोंगो,
 जडो, पु. (लः) कागडो, इप, अेक दैत्ये, जेरदार.
 बलदेव, पु. (वः) अणशामणु.
 बलभद्र पु. (द्रः) अणशामणु.
 बलभद्रिका, स्त्री. (कः) त्रायभाणु नामनी वनस्पतीछे.
 बलभी, स्त्री. (भी.) धेरना वासा.
 बलवत्, वि. (वान्. वती. वत्.) अणीष्ठ, जेरदार, अ.
 अतीशय अम्मेअर्थे. [ती छे
 बला, स्त्री. (ला.) पुपकडी—भीकणु नामनी वनस्प-

बलाका, स्त्री. (का.) अगद्यो.
 बलात्कार, पु. (रः) अणत्कार, ज्ञेय श्रुद्धम.
 बलारानि, पु. (तिः) छंद.
 बलाहक, पु. (कः) भेध, भेदे, विभयुनो धेडो.
 बलि, पु. (लिः) कर, छापो, नकात, पेशे, पुष्कर-
 वानुं सामान, स्त्री. (लिः) अष्टले शरीरना आं-
 डीनी करयली.
 बलिचंसिन्, पु. (सी.) वीभ्यु. [करयली पडीछे ते.
 बलिन, वि. (नः ना. नं.) धरडपण्णायी ज्ञेना दीलने
 बलियुष्ट, पु. (ष्टः) कागडो.
 बलिभ, वि. (भः भा. भं.) धरडपण्णायी ज्ञेना दीलनी
 आंयडीनी करयली वणीगछे ते.
 बलिभुज्ज पु. (कः) कागडो.
 बलिमुख, पु. (खः) वांदेशो.
 बलिसद्धान्, न. (झ.) पताण.
 बलीक, न. (कं.) छल्लु.
 बलीमुख, पु. (खः) वांदेशो.
 बलीवर्द, पु. (र्दः) अणद.
 बल्लव, पु. (वः) रसोडयो, र.गवणी.
 बल्लक्य, पु. (यः) अिक वरसनो अणद.
 बल्लक्यणी, स्त्री. (णीः) धण्णवरस पछी व्यायली गाय.
 बल्लक्यिणी, स्त्री. (णीः) उपयो शक्य श्रुवो.
 बस्त, पु. (स्तः) अकरो.
 बहिः अ. अहारथी अिअर्थे.
 बहिर्द्वार, न (रं.) अहारयु आरयु.
 बहु, वि. (हु. न्ही. हु.) पुष्कण, धयु.
 बहुकर, वि. (रः री. रा. रं.) अहाडु, युशल करतुं.
 बहुगार्त्तवाक्, वि. (कः) धयुज्ज अराय अेलनारो.
 बहुज्ञता, स्त्री. (ता.) धयुज्ज रान.
 बहुवाद, पु. (तः) वडनुं आड, वडयो.
 बहुप्रद, पु. (दः) उदार, धरमी. [युज्ज माननारो.
 बहुमन्यमान, वि. (नः ना. नं.) थोडु आणु छतां ध-
 बहुमव्य, वि. (व्यः व्या व्यं.) कीमती वस्त्र-कपडा.
 बहुरूप, पु. (पः) राण, धुप, लोमान.
 बहुल, वि. (लः ला. लं.) धयु, पुष्कण, वि. काणुं, पु.
 (लः) अणी, आकाश. [युली, गणी.
 बहुला, स्त्री. (ला.) अणयी, कृतीका नक्षत्र, गाय,
 बहुलीकृत, वि. (तः ता. तं.) अंठकेलुं अनाव.

बहुवारक, दु. (कः) गुंदांनुं आड.
 बहुविध, वि. (भः भा. भं.) ज्ञतज्ञतनुं. [
 बहुसुता, स्त्री. (ता.) शतावरी-सहस्रसुणी
 बहुमूति, स्त्री. (ति.) धण्णिवार वीआअेल
 बाकुची, स्त्री. (ची.) आवयी.
 बादं, अ. अतीशय, स्वीकार अिअर्थे.
 बाण, पु. (णः) आणु, अणीनो डीकरो ज्ञेनुं
 हतुं ते, आर लडीनी मोतीनी कुंडी, के
 बाणा, स्त्री. (णा.) काणा केशेरांनुं आड.
 बादर, न. (रं.) रना कपडां-वस्त्र.
 बाधकता, स्त्री. (ता.) रोकणु.
 बाधा, स्त्री. (धा.) दःअु अणर मनपीडा.
 बाधकिनय, पु. (यः) छीनाल आयडीनो डी
 बाधव, पु. (वः) पीतराध, अिक कुंठयना,
 बाध्य, वि. (ध्यः ध्या. ध्यं.) रोकवन्नेग.
 बाहंत, न. (तं.) रीगण्णीना इल.
 बाल, वि. (लः ला. लं.) सुर्ष, आलक, न. पु.
 पुछडी-कु-आल, केस, गीमाणा.
 बालक, वि. (कः का. कं) सुर्ष, आलक.
 बालनय, पु. (यः) अिरेनुं आड.
 बालनृण, न. (णं.) कुमणुं धास.
 बालधि, पु. (धिः) पुछडानो युच्छे-छेडो.
 बालपाश्या, स्त्री. (श्या.) आयडीना माथाना
 पेहेरवानुं अिक धरेयु छे.
 बालमूषिका, स्त्री. (का.) लींहरडी.
 बालहस्त, पु. (स्तः) पुछडानो युच्छे-छेडो.
 बाला, स्त्री. (ला.) कुमार, क्वारी.
 बालिज्ञ, वि. (ज्ञः शा. शं.) सुर्ष, आणक.
 बालिशामति, वि. (तिः ति. ति.) सुरअ, अरान,
 बालियशाक, पु. (कः) अिक ज्ञतनुं शाक छे.
 बाल्य, न. (व्यं.) आणपायु, आण अवस्था.
 बाष्प, वि. (ष्यः ष्या. ष्यं.) गरम, उनुं, न. (ष्यं
 सु, आणना आंसु.
 बाष्पिका, स्त्री. (का.) } हीयुवडीना पातरां.
 बाष्पीका, स्त्री. (का) }
 बाहु, पु. (हः) हाथ, दंड.
 बाहुज, पु. (जः) क्षीय, क्षली.
 बाहुदा, स्त्री. (दा.) अिक नदीछे.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(लं.) अगल.
 (झं.) कुस्ती.
 (कः) कर्ताकस्वाभी.
 (यः) कर्ताकस्वाभी. [धोऽछे.
 (कं.) कंकु, २. हींग, ३. अमक जलनो
 (कं.) उपलो शब्द श्रुवा.
 (.) अमक जलतनुं अनापट मीडुंछे.
 (लः) पीलाडुं, मीदंडुं.
 (जाः) छंद.
 (दुः) टपको-डुं.
 (ं.) अंदमंडण.
 (.) तींगेलानो वेला.
 (ं.) छेद, आडुं, काळुं.
 (यः) साप.
 (ल्वः) पीलनु आड.
 (सं. सः) बीसुं, कभणनुं शुणयुं.
 (का.) अगलो.
 (नं. नः) कभण.
 (नी.) कभण, अमक जलतनुं कभण छे.
 (स्तः) सोगु तोणवानो तोणो.
 (जं.) रेत, धावु, धात, पींज, डारणु.
 (ज्ञः) पींजो कंद-कंदो.
 (रः) महापुंग करीने लीश्रुनी जलतनुं
 छे. [पंछी हणथी जेडुं जेत.
 (तः ता. तं.) पेल्ले पींज नापीने ते
 (व्यः ब्या. ब्यं.) कुक्षीन, आनदानवाणो.
 (स्तः) आंर रसभानो अमक रस, कूर
 हीसा करनार.
 (कः) आंकडानु आड.
 (का.) कपेणु.
 (सं.) कपेणु.
 (धय.) महादिव.
 (झं.) जलणुं.
 (धनः) थड, शुणीयुं.
 (झि.) सान, अडि.
 (दः) परपोटा.
 (धः) पंडीत, अुधग्रह.
 (तः ता. तं.) जलणुं.

बुमुक्षा, स्त्री. (का.) क्षुधा, भुक्.
 बुभुक्षित, वि (तः ता. तं.) भुक् लागेलो, भुक्वाणो.
 बुष, पु. (षा.) भुसो, कुंो.
 बुस, न. (सं.) भुसो, कुंो.
 बृहत्तिका, स्त्री. (का.) पीछोडी, अमस, पछोडी.
 बृहति, स्त्री. (नी.) शींगलीगु आड, वेंगणुगु आड,
 अमक छंदछे.
 बृहन्, वि. (नं. ती. तं.) मोडुं, वीस्तीणुं, पोहोणुं.
 बृहत्कुक्षिं, पु. (क्षिं) मोडा पेटवाणो.
 बृहद्धानु, पु. (नुः) आनी, वीस्तव, देवता.
 बृहत्स्पति, पु. (तिः) देवनो अुर.
 बृहत्तित, न. (तं.) हाथीनी गर्जना-शोर, अवाण-मीस.
 बोधक, पु. (रः) लोक, भाट.
 बोधिद्रुम, पु. (मः) पीपणुगु आड. [हरछे.
 बोल, पु. (लः) भोण, रत्याभोण, अमक जलनो गुं-
 ब्रध, पु. (धः) सुयं, सुरज.
 ब्रह्मचारिन्, पु. (रीं.) अरुआरीगु वृत्तधारणु करेलो.
 ब्रह्मण्य, पु. (ण्यः) पीपणो.
 ब्रह्मन्, न. (वं.) अरुभाण.
 ब्रह्मदर्भा, स्त्री. (र्भां.) अणभो.
 ब्रह्मदारु, न. (रु.) पीपणो.
 ब्रह्मन्, पु. (झा.) अरुणु, अरुदेव, न. (झ.) वेद,
 तत्त्व, अैतन्थ, तप, अरुअर्थ, होमकरवो, अमक
 जलनो होमछे, यागवधिंस.
 ब्रह्मगुण, पु. (गः) अमक जलतनु जेडेरछे.
 ब्रह्मगुणता, स्त्री. (ता.) अरुदेवतु आलकपणु.
 ब्रह्मवंधु, पु. (धुः) अरुणुणी आसा, अरुणुणी
 नींदा करनारो.
 ब्रह्मभूय, न. (यं.) अरुत्त्व.
 ब्रह्मयज्ञ, पु. (ज्ञः) पंथ महा यस मानो अमक यस.
 ब्रह्मवर्चस, न. (सं.) सदायार रापीने वेद आण्यास
 करवो, तप साधकरेलागु तेण.
 ब्रह्मवादिन्, पु. (दीं.) वेदांती, वेद पढेलो. [ते, भुक्.
 ब्रह्मविंदु, पु. (दुः) वेद भोलातां भोडोभांथी भुक् उडवी
 ब्रह्मसायुज्य, न. (ज्यं.) अरुत्त्व, अरुभाण.
 ब्रह्मभु, पु. (भूः) अणुनीरुद, मदननो डीकरो.
 ब्रह्मोजलि, पु. (लिः) वेद शरकरवाणी अणुणु तथा पु-
 शयस अणुणु नमस्कार करेछे ते.

ब्रह्मासन, न. (नं.) ध्यानधरती वपुते ले आसन
कुरीम्मे छेम्मे ते.

ब्राह्म, न. (ब्रं.) अंयुडागु थड, अह्वतीर्थ.

ब्राह्मण, पु. (णः) आह्वणु, आशिवर्णुमानो जिवोवर्णु.

ब्राह्मण्य, न. (ण्यं.) आह्वणो जभाव—टोळुं.

ब्राह्मण्यटिका, स्त्री. (कां.) } भारंग नामनुं आड.
ब्राह्मणी, स्त्री. (णी.) }

ब्राह्मी, स्त्री. (ह्रीं.) वाणी, सरस्वती, सात मातृदेवता-
माणी पेल्ली देवता, ले वेलाणा पांतरां पदमा
अरी जम्मेछे. अने सुधमा नवा उगेछे अने
तेने सोम लता केहेछे ते.

भ.

भ, न. (भं.) नपेतर, नक्षत्र.

भक्त, न. (क्तं.) अन्न, अनाज.

भक्षक, पु. (कः) आणारे, धखु आणारे.

भक्षकार, पु. (रः) आवागी खीज करनारे, भडीआरे.

भक्षित, वि. (तः ता. तं.) आधिलो—हुं [डीयो.

भक्ष्यकार, पु. (रः) आवागी अनुस करनारे, सुक-

भक्ष्यकार, पु. (रः) सुअडीम्मे, भडीआरे.

भग, पु. (गः) सुयं, र. योगी, विषधंद्रिय, उ. संप-
तीगी शोभा, धम्छा, माहात्म, अश्वर्य, प्र-
यत्न, धात, पराक्रम, कीर्ती, खान, वैराज्य, धर्म,
पुण्य, मोक्ष, सुत्की. [कांखु पडवुं.

भगंदर, पु. (रः) अक रोगछे, भगेंदर, गांड पासे

भगवत्, पु. (वान्.) धंशर, नारितक.

भगवत्त्व, न. (त्वं.) देवपखु.

भगिनी, स्त्री. (नीं.) भेहेन.

भंग, पु. (गः) नाश, मोल, पाणुना मोल.

भग्नसंलव, वि. (ह्यः ह्या. ह्यं.) जेगी धम्छा—संकल्प
क्रेकट गयो ते. [निराश.

भग्नमनस्, वि. (नाः नाः नः) जेगु मन भाजुछे ते,

भग्नवाहु, वि. (हुः हुः हुः) जेना हाथ भाज्याछे ते.

भंगा, स्त्री. (गां.) भांग, भांग, सणुना मीज.

भंगारी, स्त्री. (रीं.) वागणुं, आभायेन.

भंगि, स्त्री. (गिः) होपी, अन्योक्तिवाणुं.

भंग्य, वि. (ग्यः ग्या. ग्यं.) भांग पेदा थवागु प्पेतर.

भजमान, वि. (नः ना. नं.) नीतीथी मणवानुं.

भट, पु. (ठः) योही, लडवीयो. [सोकव

भटिन, न. (वं) खोडिडाना सीक-ग मां

भटारक, पु. (कः) नाटकमानो राज.

भटिनी, स्त्री. (नीं.) नाटकमाना राजने

गरनी ले मीलु स्त्रीते.

भंडाकी, स्त्री. (कीं.) वेंगणु, लंगलीवेंगणु

भंडिर, पु. (रः) सरसीगु आड.

भंडिरी, स्त्री. (रीं.) मंलुष, मंलुषा.

भंडिल, पु. (लः)

भंडी, स्त्री. (डीं.)

भंडिरी, स्त्री. (रीं.) } सरसीगु आड.

भंडील, पु. (लः)

भणित, न. (तं.) स्त्रीसाथे रती करता वपु
तीगु भाषणु ते.

भद्र, न. (द्रं.) कल्याणु, पु. (द्रः) २. नागरमोथे

भद्रक, वि. (कः का. कं.) सुंदर, पुण्यसुरत

भद्रकुम, पु. (मः) पाणुथी भरेला लोटा—

भद्रदार, न. पु. (रः हः) देवदारगु आड.

भद्रवर्ण, स्त्री. (णीं.) शिवणीगु आड.

भद्रमुस्तक, पु. न. (कः कं.) नागरमोथा.

भद्रयव, पु. न. (वः वं.) कुडानी सींग. [वन

भद्रबला, स्त्री. (लां.) यांहेवेला—कुण्णप्रसा

भद्रश्री, पु. (श्रीः) मलयगीरी सुप्यड.

भद्राकरण, न. (णं.) हुंडवुं.

भद्रासन, न. (नं.) सींगासन.

भय, न. (यं.) मीक, भय, डर.

भयंकर, वि. (रः रा. रं.) नाटकमानो भया

भयद्रुत, वि. (तः ता. तं.) मीकथी नहासन

भयानक, पु. (कः) नाटकमानो अक रस

का. कं.) भयंकर.

भयावह, वि. (हः हा. हं.) मीक देनाइं, मीक

भर, पु. (रः) अतीशय, भार, मोल, मोल

भरण, न. (णं.) परवरीश करतां, भांडुं, पे

भरण्य, न. (ण्यं.) भांडू, वेतन.

भरण्यभुज, वि. (भुकुं.) पगाार—वेतन लधने

भरण्या, स्त्री. (ण्यां.) पगाार—वेतन.

भस्तरत, पु. (तः) नट, स्त्रीनो पेशलधने गाड

कुं अलराणु करनारे.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(जः) अेक जगतनो पक्षी छे.
 (ः) महदिव. [क२नारे, पालनारे.
 (.) वर, पत्नी, वि. (तीं. नीं. तूं.) पोषणु
 पु. (कः) नाटकमानोः राज्ञ. [शाहाजदी.
 स्त्री. (कां.) नाटकमन्ती राज्ञ्य कुंन्या,
 (.) अमपकार्येभाषणु, अमपमभरेखुं भाषणु.
 (मं.) सौनु, वेतन, पगार.
 (ं.) कल्याणु, पु. (हः) रीछ, आडापीछ.
 स्त्री. (कः की.) भीलामानु आड.
 (कः) रीछ, रीस, आडाभीछ.
 (कः) उपलो शय्द ग्युवे. [सत्ता, प्राप्ती.
 महदिव, उत्पत्ती, जन्म, कल्याणु संसार,
 नं.) धर, धेर.
 (शः शा. शं.) तभारणवे.
 (नी.) पारवती.
 (कं.) कल्याणु.
 (ता. नी. तूं.) थनारे, थनार. [थनारे.
 (णुः णुः णुः) उत्पन्न थनारे, पैदा-
 यं.) कल्याणु, इण, कार्य.
 (कः) कुत्रो.
 (स्त्री.) आगडुकवान्नी आंमडागी धंमणु.
 स्त्री. (नी.) अेक जगतन्ती पुशभोडछे.
 (नी. भां.) सीसमनु आड.
 (स्म.) भरम, राप्प, रापोडी.
 (तं.) उपलो शय्द ग्युवे.
 (ता.) कांती, तेज.
 (ता.) छिरसो, वाटो, अंश. [जकात, वेरी.
 (यं.) नसीअ, ह्यै, अज्ज, पु. (यः) कर, छापो,
 (यः) भाणुण, भेहेननो दीकरे.
 (नी. यो.) भाणुण भेहेनन्ती दीकरे.
 (नी. थो.) अेक नदीछे.
 (यं.) नसीअ, ह्यै, अज्ज, दमाम, तेज,
 अंतरे साइ नरसुं करेखुं ते, आगला
 णे साइ नरसुं करेखुं ते.
 (नः ना. नं.) भांग पैदाथवानु अेतरे.
 (नं.) वासणु, आरदान.
 (.) वासणु, आरदान, धरेणु, दागीना,
 डानुं सामान, वाण्णीयान्ती दुकानन्ती थापणु.

भाद्र, पु. (द्रः) भादरेवो मछिनो.
 भाद्रपद, पु. (दः) उपलो शय्द ग्युवे.
 भानु, पु. (नुः) सुर्य, सुरज, कीरणु. [आयडी.
 भामिनी, स्त्री. (नी.) सुरसो भरेखी भायडी, जनुन्ती
 भार, पु. (रः) सोनान्ती वीस पुला अेटले ८०००
 तोला, अतरीस पायली.
 भारत, न. (तं.) भरतअंड, पु. (तः) नट, नायनारे.
 भारती, स्त्री. (ती.) सरस्वती, सरसती.
 भारद्वाजी, स्त्री. (जी.) जंगली रे, जंगली कपास.
 भारयटि, स्त्री. (टिः) अ्पीठी, अ्युठी. [पाडनारे.
 भारवाह, पु. (हः) हमाव, भोण्ड, भोणे-भार उ-
 भारिक, पु. (कः) उपलो शय्द ग्युवे.
 भारिन्, पु. (रिं.) उपलो शय्द ग्युवे.
 भारीदहन, न. (नं.) भोण्ड अंयकवे.
 भार्गव, पु. (वः) सुकथार्थ.
 भार्गवी, स्त्री. (वी.) दरे, दुखा.
 भार्गी, स्त्री. (गीं.) भारीगानो वेला.
 भार्या, स्त्री. (यां.) परणुखी स्त्री-आयडी.
 भार्यापती, पु. (ती.) आयडी अमने वर.
 भालुक, पु. (कः) रीस, रीछ, आडापीछ.
 भालुक, पु. (कः) उपलो शय्द ग्युवे.
 भाव, पु. (वः) विवदान, सत्ता, स्वभाव, भीणस,
 अमभीप्राय, येश, येहेरे, आत्मा, जन्म, म-
 ननो वीकार, क्रीया, लीला, अंश, अमवतार, म-
 नमां छिखेलेो पदार्थ, अेश्वर्य, जंतु, प्राण्णी,
 कीडा.
 भावगंभीरम्, अ. गंभीरपणुार्थी.
 भावना, स्त्री. (ना.) वासना, अ्युद्धि.
 भावद्वैत, न. (तं.) मूलकारणु, हेतु. [वाणुं करेखुं, मणुं
 भावित, वि. (तः ता. तं.) पुशभोड अीज्यथी पुशभोड-
 भाषुक न. (कं.) कल्याणु. [वाच्या, वयन
 भाषा, स्त्री. (षा.) सरस्वती, सरसती, भोलजुं, वाण्णी,
 भाषित, न. (तं.) भाषणु, वि. (तः ता. तं.) भोलजुं.
 भाष्य, न. (ष्यं.) टीका.
 भास्, स्त्री. (भाः) कांती, तेज.
 भास, पु. (सः) गोडामानो कुकडो, धेरनो कुकडो.
 भास्कर, पु. (रः) सुर्य, सुरज.
 भास्वत्, पु. (स्वान्.) उपलो शय्द ग्युवे.

મિક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) ભીક, સેવા, ચાકરી, મહિર, ભી-
ક માગીને મળેલી ચીજ.

મિહુ, પુ. (હુઃ) સંન્યાસી.

મિત્ર, ન. (ત્રં.) કટકો, કકડો, ખંડ.

મિત્તિ, સ્ત્રી. (તિઃ) ભીત, દીવાલ-૨.

મિદા, સ્ત્રી. (દા.) જીદુકરવું, બેદકરવે.

મિદિર, ન. (રં.) વીજ, વીજળી.

મિદુર, ન. (રં.) ઉપલો શયદ જીવે.

મિદિવાલ, પુ. (લઃ) ગોફા, ગલોલ.

મિન્ન, વિ. (ન્ન. જ્ઞાઃ જ્ઞં.) તોડેલું, કાપેલું.

મિન્નનૌ, વિ. (નૌઃ નૌઃ નુ.) કુષ્ટ, ખરાય. [સુર.]

મિન્નવ્રણ, પુ. (વ્રઃ) જખમ લાગીને તેથી થયેલો ના-

મિષજ, પુ. (જઃ) વૈદ, હકીમ.

મિસ્સયા, સ્ત્રી. (યા.) ખળેલું અનાજ.

મિસ્સા, સ્ત્રી. (સ્સા.) અન્ન, અનાજ.

મી, સ્ત્રી. (મી.) ભય, ખીક.

મીત, વિ. (તઃ તા. તં.) ખીકણુ, ધભરાયેલો.

મીતિ, સ્ત્રી. (તિ.) ભય, ખીક. [આવે છે તે.

મીતિશ્વર, પુ. (રઃ) દીલમાં ખીક લાગ્યાથી જે તાવ

મીમ, પુ. (મા.) મહાદેવ, નાટકમાનો ભયાનક રસ, ભયંકર.

મીરુ, વિ. (રઃ રઃ રુ.) ખીકણુ.

મીરુક, વિ. (કઃ કા. કં.) ખીકણુ.

મીલુક, વિ. (કઃ કા. કં.) ખીકણુ. [ખં.] ભયંકર.

મીષણ, ન. (ણં.) નાટકમાનો ભયાનક રસ, વિ. (ણઃ) ના.

મીષ્મ, વિ. (ષ્મઃ ષ્મા. ષ્મં.) ભયંકર, પુ. (ષ્મા.) ગંગા-

નો દીકરો ભીષ્મ તે.

મીષ્મસૂ, સ્ત્રી. (સૂઃ) ભાગીરથી નદી.

મુક્ત, વિ. (ક્તઃ ક્તા. કં.) બક્ષેલું, આધેલું.

મુક્તસમુદ્ધિવત, વિ. (તઃ તા. તં.) પ્રથમ વાપરીનેનાખેલું.

મુન્ન, વિ. (ન્નઃ મ્ના. મ્નં.) વાંકું, ભાંગેલું.

મુજ, પુ. (જઃ) હાથ, દંડ.

મુજગ, પુ. (ગઃ) સાપ.

મુજંગ, પુ. (ગઃ) ઉપલો શયદ જીવે.

મુજંગમુજ, પુ. (કઃ) ચોર.

મુજંગમ, પુ. (મઃ) સાપ.

મુજંગાક્ષી, સ્ત્રી. (ક્ષીઃ) ધુંગસવેલો નામની વનસ્પતી છે.

મુજશિરસ, ન. (રઃ) ખખે, ખાંદો, ખાંદ.

મુજાંતર, ન. (રં.) છાતી.

મુજિષ્ય, પુ. સ્ત્રી. (ષ્યઃ ષ્યા.) દાસ, ચાકર

મુવન, ન. (નં.) પાણી, જળ, પૃથ્વી.

મૂ, સ્ત્રી. (મૂઃ) ભૂમી.

મૂન, પુ. (નઃ) ભુત, સેતાન, વિ. (નઃ તા.

મળેલું, પ્રાણી, થયેલું, ગયેલું, સ

પૃથ્વીમાના જે મહા ભુતો તે દરેક, ર

મૂતકેશ, પુ. (શઃ) જટામાસી નામની વ

મૂતદ્રુહ, વિ. (ધ્રુક્.) પ્રાણીમાતરથી વેર

મૂતપ્રાણી, સ્ત્રી. (ત્રી.) પૃથ્વી.

મુતાવાસ, પુ. (સઃ) ખેડેડાનું ઝાડ.

મૂતયજ્ઞ, પુ. (જ્ઞઃ) જમવાના અગાઉ જે

છે તેની ક્રીયા છે. [વ

મૂતવેશી, સ્ત્રી. (શી.) સફેદ કાતર નિરચું

મૂતવેશશ્વર, પુ. (રઃ) ભુતની ખીકથી જે તાવ

મૂતાત્મનુ, પુ. (ત્મા.) પ્રહાદેવ, શરીર, દેહ.

મૂતિ સ્ત્રી. (તી.) ઐસ્વર્ય, તેજ, દમામ, વ

શાત સીંધીના નામો, માસ રાંધવાને

કાર છે, ઉત્પત્તી, હાથીનો અર્ધકાર.

મૂતિક, ન. (કં.) કરીઆપુ,

મૂતેશ, પુ. (શઃ) મહાદેવ.

મૂતેશ્વર, પુ. (રઃ) જગતનો સ્વામી, ભુત

મૂદાર, પુ. (રઃ) ડુંકર, ભુંડ, રાજો, રાજ

મૂદેવ, પુ. (વઃ) આહાણુ.

મૂનિંવ, પુ. (વઃ) કીરાઈતું.

મૂવ, પુ. (વઃ) રાજ, રાજો.

મૂવદી, સ્ત્રી. (વી.) મોગરાનું ઝાડ છે.

મૂમ્ન, પુ. (તઃ) ડુંગર, પહાડ, ૨. રાજ.

મૂમ્મિ, સ્ત્રી. (મિઃ) પૃથ્વી, ભૌત.

મૂમિજંત્રુકા, સ્ત્રી. (કા.) નારંગીનું ઝાડ.

મૂમિસ્વૈશ્વ, પુ. (સ્વૈક.) વાણીઆ, વૈશ. [પા

મૂયસ, વિ. (યાન. યસી. યઃ) બહુ, ધણુ, વ

મૂયિષ્ઠ, વિ. (ષ્ઠઃ ષ્ઠા. ષ્ઠં.) ધણુ, વપુ, અધ

મૂરિ, વિ. (રિઃ રિઃ રિં.) ધણુ, બહુ, પુષ્કળ

સોનુ, પુ. (રિઃ) વાસુદેવ, પ્રહાદેવ. [શરીર

મૂરિકાય, પુ. (યઃ) સર્વશરીર. વિ. (યંઃ યા.

મૂરિકેના, સ્ત્રી. (ના.) ચીકેઆઈ.

મૂરિમાગ, વિ. (મઃ મા. મં.) જેનાપાસે ધ

તાલેવાન, તવંગર.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(ય:) શીયાળ.
 (ઝ:) થોરકરકુ નામની વનસ્પતી છે.
 (ઞ:) એક જાતનું કેળવું આડ છે જેને હે છે તે. [ભુષણક્રીયા.
 (ખ:) અલંકાર, ધરૈણ, સોભા. આપવી,
 (ઘ:) ભુષણ, ધરૈણ.
 (ઙ:) શોભાયમાન; સણગારેલું.
 (ચ:) પેદાથનાઈ, ઉત્પન્નથનાઈ.
 (ખં:) વેખંડના જાતનું એક પાણીમાનું
 [માં:] દાલચીની, તળ.
 (ઘઃ) ભમરો, એક જાતનો પક્ષી છે, ન.
 નન, વિ. (ન: ના. નં.) ભોવીભાંગનારી.
 (ઙા:) માક નામની વનસ્પતી છે.
 (જ:) ભાંગરો.
 (ર:) સોનાની આરી, ચહાદાની.
 (રી:) મચ્છર.
 (ઃ) પાહાડની કૈર.
 (ક:) ચાકર, મજુર.
 (તિ.) મહિર, તનખો, પગાર.
 (મુક.) ચાકર, મજુર.
 (ઃ) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 વિ. (કૃવ.) મ્હકરની ઇચ્છા પુરી પાડ-
 કરવિષે દયા લાવનારો.
 (ચ્યા.) મહિર, તનખો, પગાર.
 તીશ્ય એ અર્થ.
 (ક:) દેડકો. [તનો દેડકો છે.
 (કી.) દેડકામાના નહિ દેડકાની જા-
 વીભાગવું, એ ભાગ કરવા.
 (ન: ના. નં.) કાપેલું, ભાગ કરેલું.
 (રી.) નગારો.
 (ં.) ઝોસડ, ઝોષધ.
 (બી) આરાઝેણુ ટાળું. [ભયંકર.
 (ના) ટકમાનો ભયાનક રસ, વિ. (વ: વા. કે.)
 (વ્યં.) ઝોષધ, ઝોસડ.
 (સા) સાવનું સરીર, સાવની શીણ, સુખ,
 એ હાથી-ધોડા વીગેરેને પાળવું, લશ્ક
 જાતની રચના.
 (ર:) સાપ.

મૌગવતી, સ્ત્રી. (ની.) એક નગર છે, એક નદી છે.
 મૌગિન, પુ. (ગી.) સાપ. [વગરની પીણ સ્ત્રી.
 મૌગિની, સ્ત્રી. (ની.) રાજની પરણેલી પહેલી સ્ત્રી
 મોજન, ન. (નં.) જમણ.
 મોઃ, ઘ: સંબોધન એ અર્થ.
 મૌમ, પુ. (મ:) મંગળ નામનો ગ્રહ.
 મૌરિક, પુ. (ક:) સોની લોકનો સેટીઓ.
 મ્હકુંસ, પુ. (સ:) સ્ત્રીનો વેષ લઈને નાચનારો પુરુષ.
 મ્હકુટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) રીસથી વાકી થએલી ભોવી.
 મમ, પુ. (મ:) અપુરુસાન, ભાંતી, પાણીનો ભમરો-ચક્રર.
 મમર, પુ. (ર:) ભમરો.
 મમરક, પુ. (ક:) કપાળ ઉપર લટકતા પાલ તે દરેક.
 મમી, સ્ત્રી. (મી:) ભાંતી.
 મ્હટ, વિ. (ઘ: ઘા. ઇં.) કાઠી નાખેલું, પડેલું, ગળેલું.
 મ્હાજણુ, વિ. (જ્ણ: જ્ણુ: જ્ણુ.) અતીશય શોભનાઈ.
 મ્હાતરી, પુ. (સૈં.) ભાઈ અને બહેન.
 મ્હાત્રજ, પુ. (જ:) ભત્રીજો.
 મ્હાત્રજાયા, સ્ત્રી. (યા.) ભોજઈ.
 મ્હાત્રવ્ય, પુ. (વ્યા.) ભત્રીજો.
 મ્હાત્રીય, પુ. (ય:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 મ્હાતિ, સ્ત્રી. (તિ.) અપુરુસાન, ભ્રમ.
 મ્હાટ, પુ. (ટ:) સેકવાનું વાસણ, લોડી, તપો, પેણી.
 મ્હકુંસ, પુ. (સ:) સ્ત્રીનો વેષ લઈને નાચનારો પુરુષ.
 મ્હકુટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) રીસથી વાકી થએલી ભોવી.
 મ્હૂળ, પુ. (ળ:) પાળક, સ્ત્રીનો ગર્ભ.
 મ્હેષ, પુ. (ષ:) ભ્રષ્ટ થએલ, વટલેલ.

મ-

મકર, પુ. (ર:) મગર.
 મકરચ્વજ, પુ. (જ:) મદન, કામ.
 મકરંદ, પુ. (રં) કુલનો રસ, કુલમાનો મધ.
 મકુટ, ન. (ટં.) તાજ, સુગટ.
 મકુર, પુ. (ર:) આરીસો, આરસો, ચાટલો, દરપણ.
 મકુટક, પુ. (ક:) મઠ, મઠ નામનું અનાજ.
 મકુષ્ક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 મકૂલક, પુ. (ક:) દાતી નામની વનસ્પતી છે.
 મક્ષિકા, સ્ત્રી. (કા.) માખી, માખ.
 મસ, પુ. (સ:) યસ, જસ.

मगध, पु. (मः) अ्पेक जगतनी स्तुतीनो पाठ छे.
 मध्वन् पु. (वा.) छंद्र.
 मंकुर, पु. (रः) आशीसो, आरसो, आठलो, दरपणु.
 मंक्षु, म. जलदी, तध्मार अ्पेअर्थे.
 मंगल, न. (लं.) कल्याणु, मंगण नामनो ग्रह.
 मंगल्यक, पु. (कः) मसुर नामनु धान. [वास आवेछे ते.
 मंगल्या, स्त्री. (ल्या.) अ्पे सुअडने भोगराना पुलनवे।
 मचचिका, स्त्री. (का.) पुष्कण, अतिउत्तम.
 मब्जन्, पु. (ज्जा.) आडनो गर.
 मंच, पु. (चः) ठोलीअो, आठलो, पलंग.
 मंजरि, स्त्री. (रिः) पुलनो केसर, पुल.
 मंजरी, स्त्री. (री.) उपलो शब्द श्रुवे।
 मंजिष्टा, स्त्री. (ष्टा.) मंशुठ, मंशुष्ट. [अंअर.
 मंजार, पु. (रः) पगमाना धरेणु, अक्षशीयां, कक्षां,
 मजील, पु. (लः) उपलो शब्द श्रुवे।
 मंजु, वि. (जुः जु. जु.) अ्पुअ सुरत, सुंदर, मनोहर.
 मंजुल, वि. (लः ला. लं.) उपलो शब्द श्रुवे।
 मंजुषा, स्त्री. (षा.) पेठी, कपाठ, संदुक.
 मंरूर, न. (रं) लोहोडानो मेल, काठ.
 मठ, पु. (ठः) मठ, साधु लोडोनुं रेहेवानुं स्थान.
 मणि, पु. (णि.) जवाहीर, ज्वहेर, रत्न.
 मणिक, पु. (कः) भाठ, गोण, गोणो, भांठलुं, हांडलुं.
 मणिबंध, पु. (मः) मणुगठ, कांडु, पंचो.
 मंड, पु. (डः) येरंडनुं आड, न. पु. (डं. डः) छापटु, छारी.
 मंडन, न. (नं.) अलंकार, धरेणु, वि. (नः ना. नं.)
 अलंकारशील, धरेणु पेहेरेलो.
 मंडप, पु. (पः) भांडवे। [लश्करणी अ्पेक स्तीती छे.
 मंडल, न. (लं.) गोण आकारनुं समुदाय, अंद्रभीअं,
 मंडलक, न. (कं.) कोहोड, दरान्, दादर, धगुरधरणी
 अ्पेक स्तीतीछे.
 मंडलाग्र, पु. (ग्रं.) तरवार.
 मंडलेइवर, पु. (रः) भांडलीक राज.
 मंडहारक, पु. (कः) कुलाल, दाइ वेयनारी.
 मंडित, वि. (तः ता. तं.) शोभायमान.
 मंडु, पु. (डुः) अ्पेक जगतनुं वाणुं छे.
 मंडूक, पु. (कः) देउडो.
 मंडुकपर्ण, पु. (र्णः) हीडानुं आड.
 मंडुकपर्णी, स्त्री. (णीं.) मंशुष्ट, मंशुठ.

मंडुर, न. (रं.) लोहोडानो मेल, काठ.
 मंतगज, पु. (जः) हाथी.
 मतलिका, स्त्री. (का.) मोठु, वीशान.
 मति, स्त्री. (तिः) अ्पुष्टि. [उ-मत्, हर्षयुक्त, म
 मत्त, पु. (त्तः) अ्पे हाथीना माथामार्थी मदआव
 मत्तकाशिनी, स्त्री. (नीं.) सारा अुणुणी स्त्री
 मत्सर, पु. (रः) अ्पलील, कृपणु, अ्पलीनु
 नही सकंते, अ्पेअो, अ्पेदावत राअ
 मत्स्य, पु. (त्स्यः) भाछली.
 मत्स्यंवी, स्त्री. (वीं.) काकवी.
 मत्स्याभानी, स्त्री. (नीं.) भाछला सुकवाने
 मत्स्यपीत्ता, स्त्री. (त्ता.) कटुडी नामणी व
 मत्स्यवेधन, न. (नं.) गण, आंकडी.
 मत्स्याक्षी, स्त्री. (क्षीं.) सोमलता नामणी व
 मथित, वि. (तः ता. तं.) कोहेलुं. [हाथी
 मद, पु. (दः) गर्ध, दीलमाना धातु, कस्
 मदकल, पु. (लः) मद्यो-मत्त हाथी.
 मदन, पु. (नः) काम, रतीनोवर, र. धंपु
 मदस्थान, न. (नं.) दाइनु दुकान, पीठु.
 मदिरा, स्त्री. (रा.) दाइ, शराय.
 मदिरागृह, न. (हं.) दाइवेयवानु दुकान, पी
 मद्योक्त, पु. (दः) मद्यो-मत्त हाथी, मस्तीअे
 महु, पु. (हुः) पाणीमानो कागडो.
 महुगर, पु. (रः) भगर नामणी भाछली.
 मद्य, न. (द्यं.) पीवानो दाइ, शराय.
 मधु, पु. (धुः) चैतर महीनो, न. (धुं.) दर
 मधु नामना पुलनो मद्य-दाइ, पु. (धुः)
 हरणुवेलो नामणी वनस्पतीछे, पुल
 मानो मध, वसंतरेपु, अ्पेक दैवछे,
 मधुक, पु. (कः) मोवडानुं आड, राज
 करनारी, भाठ, जेडीमध, न. (कं.) म
 मधुकर, पु. (रः) भभरो.
 मधुकम, पु. (मः) दाइपीवानो आंधिलो व
 मधुद्रुम, पु. (मः) मोवडानु आड.
 मधुप, पु. (पः) भभरो.
 मधुपर्णिका, स्त्री. (का.) शीवणीनुं आड,
 मधुपर्णि, स्त्री. (णीं.) गरीण.
 मधुमक्षिका, स्त्री. (का.) मधमाअ.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

નો. (કા.) જોડીમધ, મીઠું કોષ્ટ. [ગબ્ધું, મીઠું.]
 ર: રા. રં.) ગબ્ધું, મીઠું, પ્રીય, ઈષ્ટ, પુ. (ર:)
 (ક:) જીવક નામની વનસ્પતી છે.
 (સા.) દરાખનો લેણી, મુરવેલો વનસ્પતી છે.
 (રા.) શોપ નામની વનસ્પતી છે.
 નો. (કા.) વરીયાલી, ઠહારી.
 (પુ:) વિષ્ણુ.
 (લિટ.) ભેમરો.
 (ર:) દારૂનીવાની ટેવ.
 (ત:) ભમરો.
 (મુ:) લાલસેગટો.
 નો. (ળા.) મુરવેલો નામની વનસ્પતી છે.
 (લ:) મોવડાનુ ઝાડ.
 નો. (વા.) હરણુવેલો નામની વનસ્પતી છે.
 (દં) મીણુ.
 (ક:) જોડો વડાનુ ઝાડ પાણીમાં ઉગે છે તે.
 ની. (કા.) મુરવેલો નામની વનસ્પતી છે.
 (ધ્ય: ધ્યં.) કમર, કેડ, વચ્ચેનો ભાગ, વિ.
 ધ્યં.) અધમ, અરાખ, યુક્ત.
 (ઝા:) મધ્ય હીંદુસ્થાન. [રાગ, કેડ, કમર.
 મ:) ગાયનના સાતરાગ માહિલો એક
 . (મા.) વેદલથી જન્મ્યાડકા એકી સ્ત્રી, વ-
 ગણું. [સુધીની મધ્યરેશા.
 જા. (સ્વા.) હિંદુસ્થાનની ઉત્તરથી દક્ષણ
 ન. (ન્હ: ન્હં.) બપોર, મધ્ય દીવસ.
 પુ. (વં.વ:) મધુક નામના ફુલમાનો મધ.
 (લ:) મણસળ.
 સ્ત્રી. (લા.) મણસળ.
 (જ:) મદન
 નં.) અંત:કરણ, છાતી.
 પુ. (ર:) મનનો ધરમ.
 જરાક એ અર્થે.
 ત: તા. તં.) જાણેલું.
 (ષા.) યુદ્ધિ.
 (ળી.) પંડીત, વિદ્વાન.
 જા:) આદમી, માણસ.
 (ધ્ય:) ઉપલો શબ્દજુવો.
 પુ. (માં.) કુખેર.

મનુષ્યચક્ર, પુ. (જા:) જો આપણા ઘેર આવે છે તેને અન્ન
 આપીને સંતોષ કરવો.
 મનોગુણ, સ્ત્રી. (જા:) મણસળ. [કરનારો.
 મનોપ્રયાન, વિ. (ન: ના. નં.) અંત:કરણને પ્રેરણા
 મનોજવ, વિ. (વ: વા. વં.) બાપ જોવો.
 મનોજવસ, વિ. (સ: સા. સં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 મનોજ, વિ. (જા: જા. જં.) સુંદર, ખુબ સુરત, રળીઆમણુ.
 મનોરથ, પુ. (ય:) ઈચ્છા. [આમણુ.
 મનોરમ, વિ. (મ: મા. મં.) સુંદર, ખુબ સુરત, રળી-
 મનોહત, વિ. (ત: તા. તં.) દીલમાં નાઉમેદ થવો.
 મનોહર, વિ. (ર: રા. રં.) ખુબ સુરત, રળીઆમણુ.
 મનોહારિન, વિ. (રી. રિળી. રિ.) સ્પષ્ટ, સાફ, ખુબ સુરત.
 મનોહા, સ્ત્રી. (જા:) મણસળ.
 મંનુ, પુ. (તુ:) અપરાધ, ગુ-હો.
 મંલ, પુ. (લ:) મંતર; છુપાવીચાર, છુપી સીખામણુ.
 મંલખ્યાલ્યાકૃત, પુ. (ત:) આચાર્ય.
 મંભિન, પુ. (લી.) રાજને વીચાર આપનારો પ્રધાન.
 મંચ, પુ. (ય:) રવી, રૌવી, રવધ.
 મંચદંડક પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 મંચની, સ્ત્રી. (ની.) માધની, દહીં ડોલવાનુ વાસણુ.
 મંચર, વિ. (ર: રા. રં.) આસ્તેચાલનારો, હજવેચાલનારો.
 મંચાન, પુ. (ન:) રવી, રૌવી, રવધ. [થે, નખળો, કમનસીખ.
 મંદ, વિ. (દ: દા. દં.) આજસુ, મુર્ખ, નહાનુ, સુસ્ત, અસમ-
 મંદગામિન, વિ. (મી. મિની. મિ.) આસ્તે ચાલનારો.
 મંદાકિની સ્ત્રી. (ની.) ભાગીરથી નદી.
 મંદાહ, ન. (જાં.) લાજ, શરમ. [ઝાડ.
 મંદાર, પુ. (ર:) એક કલ્પવૃક્ષ છે, સફેદ આકડાનુ
 મંદિર, ન. (રં.) ધર, નગર.
 મંદુરા, સ્ત્રી. (રા.) ધોડાનો તમેલો.
 મંદોષ્ણ, વિ. (ષ્ણ: ણા. ણં.) જરાક ઉગુ—ગરમ.
 મંદ્ર, વિ. (દ્ર: દા. દ્રં.) ગંભીર.
 મન્મથ, પુ. (ય:) મદન, ૨. કોડનુ ઝાડ.
 મન્યા, સ્ત્રી. (ન્યા.) ગરદનના પાછલી નસ.
 મન્યુ, પુ. (ન્યુ.) રીસ, ભીખારીપણુ, શોક, જરા, યસ.
 મન્વંતર, ન. (રં.) દેવના એકોતેર યુગ—જુગ.
 મપષ્ટક, પુ. (ક:) મઠ, મઠનામનુ ધાન.
 મપુષ્ટક, પુ. (કં:) મઠ, મઠનામનુ ધાન.

મય, પુ. (ય:) ઊંટ.

મયનિમિત, વિ. (ત: તા. તં.) મયાસુરૈ પેદા કરેલું.

મયટક, પુ. (ક:) મઠ નામનુ ધાન.

મયાવિન, પુ. (વી.) કપડી, ડગાવનાર.

મયુ, પુ. (યુ:) કીનર કરીને એક યેળી છે.

મયુટક, પુ. (ક:) મઠ નામનુ ધાન.

મયૂલ, પુ. (લ:) કીરણ, શેખા, જ્વાલા. [તીછે.

મયૂર, પુ. (ર:) મોર, ૨. મોરશેડા નામની વનસ્પ-

મયૂરક, પુ. (ક:) અગેડાનુ આડ, ન. (કં.) મોરશુધુ-

મરકત, ન. (તં.) એક જાતનુ ઝવેર છે, ધનુ-

મરણ, ન. (ળં.) મોત.

મરિચ, ન. (ચં.) મરી, તીખાં.

મરીચ, ન. (ચં.) ઉપલો શયદ જીવો.

મરીચિ, પુ. (ચિ:) કીરણ, મરીચી નામનો રૂપી.

મરીચિકા, સ્ત્રી. (કા.) મૃગ જળ. [પહાડ, પર્વત.

મરુ, પુ. (રુ:) ગીર્જળ દેસ, પશ્ચીમવરનો દેશ,

મરુત, પુ. (ત.) વાયુ, દેવ.

મરુત્વત, પુ. (ત્વાન.) ધંદ્ર.

મરુન્માલા, સ્ત્રી. (લા.) પંડીકા નામની વનસ્પતી છે.

મરુતક, પુ. (ક:) ગેળાનુ આડ, જંબીર, સફેદમરવો.

મરકંટ, પુ. (ટ:) વાંદરો.

મરકંટક, પુ. (ક:) કરારીઓ.

મરકંટી, સ્ત્રી. (ટી.) કરજનું આડ, ૨. કોચ, કૌવચ.

મર્ય, પુ. (ર્ય:) આદમી, માણસ.

મર્દન, ન. (નં.) દાખવું.

મર્દલ, પુ. (લ:) મુરદંગ જેવું એક વાજું છે.

મર્મતાહન, વિ. (ન: ના.નં.) જેવી જગો ઉપર માસ્થા-

થી ધાણુ વાગે તેવી જગો ઉપર મારવું.

મર્મન, ન. (મં.) સાંધો, છુપો અર્થ.

મર્મર, પુ. (ર:) અખડવું, પાંદડાનો અવાજ.

મર્મસ્પૃશ, વિ. (સ્પૃ:) મેણામારનારો, તાણા મારનારો.

મર્યાદા, સ્ત્રી. (દા.) હદ, સીમા.

મલ, ન. પુ. (લં.લ:) આરજાતનાજે મળતે દરેક, પાપ.

મલદૂષિત, વિ. (ત: તા. તં.) મેલું, ગંધેલું. [આડ.

મલપૂ, પુ. (પૂ:) કાણો જાંબરો, ખોખાડો, ખરવતનુ

મલયજ, પુ. (જ:) મૈલાગીરી મુખડ.

મલિન, વિ. (ન: ના. નં.) મેલું, ગંધેલું.

મલિની, સ્ત્રી. (ની.) અડકાએબી આપડી.

મલિન્મુલ, પુ. (વઃ) ચોર.

મલમિસ, વિ. (સ: સા. સં.) મેલું, ગંધેલું.

મલ્લ, પુ. (લ્લ:) પેહેલવાન, કુસ્તી રમવામા

મલ્લક, પુ. (ક:) મોગરાનો વેલો.

મલ્લિક, પુ. (ક:) એક જાતનુ હંસ છે.

મલ્લિકા, સ્ત્રી. (કા.) મોગરાનુ આડ.

મલ્લિકાશ, પુ. (ક:) એક જાતનુ હંસ છે.

માસિ, સ્ત્રી. (સિ:) જટામાસીનો વેલો, મે

મસી, સ્ત્રી. (સી.) જટામાસીનો વેલો, મે

મસૂર, પુ. સ્ત્રી. (ર: રા.) મસુર નામનુ ધ

મસૂરવિદલા, સ્ત્રી. (લા.) કાલુંતેડુ નામની વ

મસૂળ, વિ. (ળ: ણા. ળં.) લીલું, પાણી વા

મસ્કર, પુ. (ર:) આંધુ, વાંસ.

મસ્કરિન, પુ. (રી.) સંન્યાસી.

મસ્તક, પુ. (ક:) માથું.

મસ્તિક, ન. (સ્કં.) મજક, મગજ. [ગીચે

મસ્તુ, ન. (સ્તુ.) હાંભાનુ પાણી કપડામ

મઠ, પુ. (ઠ:) ઉચ્ચાવ.

મઠતી, સ્ત્રી. (તી.) નારદનો તંબોરો.

મઠન, વિ. (હાન. હતી. હત.) મોઠું, ન. (ત.) રા

મઠનીયકીર્તિ, વિ. (તિં.તિં.તિં.) જગુનામોઠુતે,

મઠસ, ન. (ઠઃ) તેજ, ઉચ્ચાવ.

મઠાકંદ, પુ. (કં:) લસણ.

મઠાકુલ, પુ. (લ:) સંજ્ઞન.

મઠાંય, પુ. (યાં:) ઉટ.

મઠાજાલી, સ્ત્રી. (લી.) ગંધકાનો વેલો, પુરીય

મઠાદેવ, પુ. (વ:) મહાદેવ, શીવ.

મઠાધન, વિ. (ન: ના. નં.) મોટી કીમતનુ,

મઠાનસ, ન. (સં.) સંધણી, સંધવાળી જગ

મઠાનેટ, પુ. (ટ:) મહાદેવ, શીવ.

મઠાવિલ, ન. (લં.) આકાશ, આસમાન.

મઠામાલ, પુ. (લ:) રાજનો મુખ્ય પ્રધાન.

મઠારજત, ન. (તં.) સોનુ.

મઠારજન, ન. (નં.) કસુંખો, કસુંખ.

મઠારણ્ય, ન. (ળ્યં.) મોઠું જંગલ,

મઠારાજિક, પુ. (ક:) દેવનો એક ગણ છે.

મઠારીવ, પુ. (વ:) એક જાતનો નરક છે.

મઠાવાત, પુ. (ત:) મોઠો પવન.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(क. या. यं.) दयाणु, उदार, धरमी.
 (द्री.) गोवाणु, गवाणु. [रपतीछे.
 (ता.) काणु भाष/कोडोणा नामनी वन-
 (हा.) अभाषी नामनु पुलनु आउछे.
 (नः) कातीक स्वामी.
 (का.) डीम, अई.
 (ः) सुरज, सुर्य.
 (ला.) स्त्री, पायडी.
 (ः) पाडो, बंगली पाडो.
 (षी.) मुख्य स्त्री-आयडी.
 (शी.) पृथ्वी.
 (त.) सज, राजे.
 (ः) पहाड, पर्वत, डुंगर.
 (हः) आड, वृक्ष.
 (ता.) अलुशीया वीगेरे जवडा.
 (तः) मंगण नामनो ग्रह. [धरभीदाता.
 (छः) छा. छं.) मोटो उदार तथा दयाणु,
 (णा.) साधु नामनु आड.
 (णा.) उपलो शब्द ज्युवो.
 (रः) महदेव, शीव.
 (ः) मोटो अणद, गोदो.
 (लं.) कभण.
 (हः) हा. हं.) मोटो उच्छाव.
 (मः) मा. मं.) उपलो शब्द ज्युवो. [सणु.
 (ः) अतीवीअनामनीवनपती छे, सुक, ल-
 (ः) मास.
 (लः) ल. लं.) जेरेवाणो, अणीष्ट, अलवान.
 (कः) कसध, आठकी, मासवेचीने पोतीकु
 करनारी.
 (ः) लक्ष्मी, नीवारणु अयेअर्थे.
 (कं.) मध.
 अक जतनो स्तुतीनो पाठछे, वधशथी
 स्त्रीने थअलो डीकरे-करन. [पपली.
 (ः) अक पुलआउ छे, ज्युधनु आड, पि-
 माध महीनो.
 (ः) कुंटीनु आड.
 (ः) सुधनो अक सेवक छे. [योनी छे.
 (ः) पातराणी नेस, दैयकरीने अक कल्पित

माणव, पु. (वः) आणक, आण, अरभु. [डो.
 माणवक, पु. (कः) आलक, र. वीश लडीनो मोतीनोहार-
 माणव्य, न. (व्यं.) आणकोनु टोणु-जभाव.
 माणिक्य, न. (क्यं) लाल, भाषीक.
 माणिक्य, न. (भं.) सेहलोणु, अक जतनु भींडु छे.
 माणिमंथ, न. (यं.) उपलो शब्द ज्युवो.
 मानंग, पु. (गः) हाथी, अंदाण, महार.
 मानरक्तिरौ, पु. (रौ.) भा अने आप, भाआप.
 मानरिश्चनु, पु. (शं.) वायु, पवन.
 मातापितरौ, पुं. (रौ.) भा अने आप, भाआप.
 मातामह, पुं. (हः) दादी, मनोआप.
 मातलि, पु. (लिः) धंरने सारथी-गाडीहाकनार.
 मानुल, पु. (लः) भागि, र. धंपुराणु आड, धंपुरे.
 मानुलपुलक, पुं. (कः) धंपुराणु इण.
 मानुला, स्त्री. (ला.) भाभी.
 मानुलानी, स्त्री. (नी.) भाभी, तागनु थीं-थींज. [दीवड.
 मानुलाहि, पु. (हिः) अक जतनो पाणुभागे सापछे,
 मानुली, स्त्री. (ली.) भाभी.
 मानुलुंगक, पु. (कः) महापुंगणु आड.
 मानु, स्त्री. (ता.) भा, गाय.
 मानृष्वसेय, पु. (यः) मसीआध/भाष, भासीनोदीकरे.
 मानृष्वसेयी, स्त्री. (यी.) मसीआध/भेहेन, भासीनोदीकरे.
 मानृष्वस्त्रीय, पु. (यः) मसीआध/भाष, भासीनोदीकरे.
 मानृष्वस्त्रीया, स्त्री. (या.) मसीआध/भेहेन, भासीनो
 दीकरे.
 मानं, अ. सर्वे अये अर्थे. [काल, वपत.
 माना, स्त्री. (ना.) सूक्ष्म, आरीक, नहानुं, अर्थे,
 माद, पु. (दः) हर्ष, पुसी.
 माधव, पु. (वः) विभक्त, वसंतरुपु, वधशिअ महीनो.
 माधवक, न. पु. (कं.कः) मधुक नामना पुलमानो मध.
 माधवीलता, स्त्री. (ता.) अक जतनो पुलनो वेलाछे.
 माध्वीक, न. (कं.) मधुक नामना पुलमानो मध.
 मान, न. (नं.) गुलामान, प्रस्थमान, आंगणानु मान
 ते दरेक, पु. (नः) भील करता आपणी अदती
 थनी तेनी आशा राअती ते.
 मानव, पु. (वः) भाणुस, मनुष्य.
 मानस, न. (सं.) मन.
 मानसौकस, पु. (कः) हंशपक्षी.

मानिनी, स्त्री. (नी.) डोल तथा रीसवाणी स्त्री-प्रायडी.
 मानुष, पु. (ष.) मनुष्य, माणुस.
 मानुष्यक, न. (कं.) माणुसगु ठाणुं-जभरेव-भेषो.
 माया, स्त्री. (या.) माया, झुहु, भदारी पेटे.
 मायाकर, पु. (रः) भदारी, गाइडी.
 मायदेविसुत, पु. (तः) अर्धेनो अमवतार भिद.
 मायावीन, पु. (वी.) भदारी, गाइडी.
 मायावीश्वर, पु. (रः) भोटो कपडी, भोटो पाडो.
 मायु, पु. (युः) पित्त.
 मायर, पु. (रं.) भोरगु ठाणुं, वि. (रः रा.रं.) भोरगु.
 मायूर, न. (रं.) भोरगु ठाणुं.
 मायूरिक, पु. (कः) भोरनो सीकारकरनारो, भोरभारनारो.
 मार, पु. (रः) भदन.
 माराजित्त, पु. (त्.) नास्तीक.
 मारण, न. (णं.) धारभारगुं, लुवलेवो, वध.
 मारिष, पु. (षः) नाटकमानो सभ्य.
 मारुत, पु. (तः) वाधु, पवन, वा.
 मार्कव, पु. (वः) भाका नामनी वनस्पती छे.
 मार्ग, पु. (गं:) रस्ते, रहल, मारग, भागसर भडीपो.
 मार्गण, पु. (णः) पालु, बीपार, न. (णं.) शोधगुं.
 मार्गशीर्ष, पु. (षं) भागशर भडीपो.
 मार्गित, वि. (तः ता. तं.) शोधिधुं.
 मार्जन, पु. (नः) शोधगुं आड, न. (नं.) प्रोक्षणु करीने
 शरीर शुध करगुं. [रीर शुध करगुं.
 मार्जना, स्त्री. (ना.) मार्जन करगुं, प्रोक्षणु करीने श-
 मार्जार, पु. (रः) पीलाडुं, भीदुं. [पंड, सीपंड.
 मार्जिता, स्त्री. (ता.) पावानो अक पदार्थ छे, सी-
 मार्तंड, पु. (डः) सुर्य, सुरज.
 मार्तंड, पु. (डः) उपलो शयद ज्युवो.
 मार्दंगिक, पु. (कः) सुरदंग वगाडनारो, पभवाणु.
 मार्द्वीक, न. (कं.) दशपनो धर, वार्धन. [रवो.
 मार्ष्ट, स्त्री. (ष्टि:) मार्जन, प्रोक्षणु करीने देह सुध क-
 मालक, पु. (कः) लीपडो. [लीगु आड, लघुगु आड.
 मालती, स्त्री. (ती.) अक जगतु कुल आडछे, अंभे-
 माला, स्त्री. (ला.) कुलनो हार-भाणी.
 मालाकार, पु. (रः) भाणी.
 मालातृणक, न. (कं.) अक जगतु पाणीभागु धासछे.
 मालिक, पु. (कः) भाणी.

मालुषान, पु. (नः) अक जगतो पाणीभागो स-
 मालूर, पु. (रः) पीलगु आड.
 माल्य, न. (ल्यं.) कुलनी भाणा-हार.
 माल्यवत्, पु. (वान्.) अक पहाडगु नामछे.
 माष, पु. (षः) पांथ यलुडीनो अक भासो,
 माषपर्णी, स्त्री. (णीं.) जंगली अडद.
 माषीण, वि. (णः णा. णं.) अडद नीपणव-
 माष्य, वि. (ष्यः व्या. ष्यं.) उपलो शयद-
 मास, पु. (सः) भडीपो, मास, भे पभवा-
 मासर, पु. (रः) कांलु, वासाभणु.
 मास्म, अ. नीवारणु करवो अमयं.
 माहाकुल, पु. (लः) सलजन. [थअ-
 माहिष्य, पु. (ष्यः) क्षत्री पुइष अने वैश-
 माहेयी, स्त्री. (यी.) गाय, गा.
 मितंपच, वि. (चः चा. चं.) अपील, कृपणु.
 मित्र, पु. (त्रः) सुर्य. सुरज, न. (त्रं.) सगो,
 मिथः, अ. अक पीजथीं, पीलवतमा-
 मिथुन, न. (नं.) मिथुनरास, स्त्री अने-
 मिथ्या, अ. अमसत्य, जोडु.
 मिथ्यादष्टी, स्त्री. (ष्टी.) नास्तीकता, नास्ती-
 मिथ्याभियोग, पु. (गः) जोडी इरीयाद.
 मिथ्याभिज्ञान, न. (नं.) तोहोतत, म्याप-
 मिथ्यामति, स्त्री. (तिः) भुल, सुक, वेधु-
 मित्रि, स्त्री. (त्रिः) }
 मित्री, स्त्री. (त्री.) } वहेहारी, वरीम्याणी.
 मिश्रेया, स्त्री. (यां.) }
 मिसि, स्त्री. (सि.) वरीयाणी, जठामासी-
 मिसी, स्त्री. (सी.) वरीयाणी.
 मिहिका; स्त्री. (का.) अर्क, अरक, हीम.
 मिहिर, पु. (रः) सुर्य, सुरज.
 मीढ, वि. (ढः दा. ढं.) सुनेलो, सुतरेलो.
 मीन, पु. (नः) माछली, मीनरास.
 मीनकैतन, पु. (नः) भदन.
 मीमांसक, पु. (कः) मीमांसा शास्त्र जणु-
 मुकुट, न. (टं.) ताज, मुगट.
 मुकुंद, पु. (दः) विभु, २. पालकी पौधशाक-
 मुकुंद, पु. (दुः) वारगु, कांकारा नामनी व-
 मुकुर, पु. (रः) दरपणु, आरसो, आरी-
 मुकुल, न. पु. (कं. लः) जरा पीलली क-

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(कः) मठ नामानुं धान-अनाज.
 (कः) दांती नामनी वनस्पती छे.
 (कः) कांयलीना जेलो साप.
 (कः) मोती.
 (ली.) मोतीनो हार.
 (दः) मोतीनी क्षीप.
 (कः) मोक्ष. सुकती.
 (कः) आगणु आराखु, मोहोडु, प्रारंभ,
 ध/लाज, उपाय, गीकणर्ण, नाटकमान्नी
 छे. [धखुज्ज जेलनारो.
 (रः) रा.रं.) मोहोमा आवे तेपुं जेलनारो,
 (नः) पानसुपारीथी मो अथमोहार क-
 नीज ते.
 (यः) प्रयुज्ज, अष्ट, सुप्य, आगेवान.
 (यः) म्हा. मं.) सुप्य, सुरप्य. [शरीर.
 (दः) मुडेलो, न. (दः) धड, माथावगरनु
 (तः) ता. तं.) मुडेलो.
 (नी.) हजम.
 (ः) मेध, मेह.
 (ः) हर्ष, आनंद, अशुशी.
 (णां.) गंगलीमग.
 (ः) सुगदण, सुदगण.
 (ः) नहाक. [क्रेल, काम लोठलुं जेलनारो.
 (ः) अड, छानो रहेलो, र्थी, मौन्यधारणु
 (ः) अड, अष्ट सुनी, सुप्यसुनी.
 (ः) सुरदंग, पपवाज्ज.
 (नः) विण्णु.
 (गः) मोरमासी-तालीमपत्र वनस्पती.
 (ः) सुस, सोगु र्पु पीगणाववानु वासणु.
 (तः) ता. तं.) योरेलो.
 (तः) (तः) ता. तं.) भेक्षाम-भेभानपणो.
 सुस, सोगु र्पु पीगणाववानु वासणु.
 (ः) आंडवा.
 (कः) मोरवानुं आड.
 (दः) (दः) सुड, सुडी.
 (ः) सुडीमां पकडेसुं, सुडीमा अजेलुं. [तरे.
 सुसण, आंडवणीनो दांडो, सुसणु, गीशा-
 ली.) अणरामण, अणदेवण.

मुसली, स्त्री. (ली.) गीलोडी-री, सुसणकंद. [लायक.
 मुसल्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) सुसणार्थी मारवा जोग-
 मुहनक, पु. (कः) मोथ, सुरता.
 मुस्ता, स्त्री. (स्ता.) उपलो शब्द गुवो.
 मुहुभाषा, स्त्री. (षा.) अडु शेक लरेसुं भाषणु.
 मुहु, अ. वारेवारे, धडीमे धडीमे.
 मुहूर्त, पु. (तः) आरक्षणुनो अक सुहर्त थायछेते.
 मूक, वि. (कः का. कं.) सुगो, सुंगो.
 मूढ, वि. (दः दा. दं.) सुप्य, सुरप्य.
 मूत, वि. (तः ता. तं.) आंधिलो, अंधाज्जेलो.
 मूल, न. (लं.) सुतर.
 मूलकृष्ण, पु. (कः) अक रोगछे.
 मूलित, वि. (तः ता. तं.) सुतरैलो.
 मूलित, वि. (तः ता. तं.) सुत्रैलो, सुतरैलो.
 मूल्य, वि. (खं खीं. खीं.) सुरप्य, भेवकुं.
 मूर्च्छा, स्त्री. (च्छां.) मुच्छा, क्रेट, भेथुदि.
 मूर्च्छाल, वि. (लः लः लं.) मुच्छांत मुच्छा आवेलो, भेथुदं.
 मूर्च्छित, वि. (तः ता. तं.) मुच्छा आवेलो, मोहीत, अथो, वधिलो.
 मूर्ण, वि. (णं. णां. णं.) अंधाज्जेलो, आंधिलो.
 मूर्त्त, वि. (तं. तं. तं.) कडणु, मुच्छा आवेलो, मुच्छांत.
 मूर्त्ति, स्त्री. (तिं.) देह, कडणुपणो.
 मूर्त्तिमन्, वि. (मान्. मती. मन्.) कडणु.
 मूर्धन, पु. (धां.) मरतक, माथुं.
 मूर्धामिषिक्त, पु. (कः) क्षत्री, राजे-ज, प्रधान, वणु.
 मूर्वा, स्त्री. (वां.) सुरवेल नामनी वनस्पती छे.
 मूल, न. (लं.) आडणु सुण, आडणु थड, सुण, प्रकु-
 ती, वड अगार पीपलीना उपर थाले सुणीमां
 नीचे लटकेछे ते, वडवाध, सुण नभितर.
 मूलक, न. (कं.) सुणो.
 मूलभन, न. (नं.) थापणु, सुणधन.
 मूल्य, न. (व्यं.) मोल, कीमत, पगार, महिर.
 मूषक, पु. (कः) गींदर. [वासन.
 मूषा, स्त्री. (षा.) सुस, सोगु तथा र्पु पीगणाववणु
 मूषिक, पु. (कः) गींदर.
 मूषिकपर्ण, स्त्री. (णां.) अक जतनी वनस्पती छे.
 मूषित, वि. (तः ता. तं.) योरेलो-सुं. [वासन.
 मूर्षी, स्त्री. (षीं.) सुस, सोगु तथा र्पु पीगणाववणु
 मृग, पु. (गः) हरणुनी अधीजत, शोधुं, मृगशीर्षनक्षत्र

મૃગળા, સ્ત્રી. (ળા.) સોધપુ.
 મૃગતૃષ્ણા, સ્ત્રી. (ળા.) મૃગળળ.
 મૃગદ્વિષુ, પુ. (ટ.) સીંહ, સહી.
 મૃગપૂર્તક, પુ. (ક:) શીઆળ.
 મૃગનાભિ, પુ. (મિ,) કરપુરી.
 મૃગવધાજીવ, પુ. (વ:) પારધી, સીકારી.
 મૃગવંધની, સ્ત્રી. (ની.) જળ, જળું, પાશ.
 મૃગમદ, પુ. (દ:) કરપુરી
 મગયા, સ્ત્રી. (યા.) શીકાર.
 મૃગયુ, પુ. (યુ:) શીકારી
 મૃગરિપુ, પુ. (પુ:) સીંહ, સહી.
 મૃગ્ય, ન. (વ્યં.) શીકાર.
 મૃગશિરસ, ન. (ર:) મૃગશીર નક્ષતર.
 મૃગઝીર્ષ, ન. (ર્ષ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 મૃગાંક, પુ. (ક:) ચંદ્ર, ચાંદો.
 મૃગાદન, પુ. (ન:) તરસ, જરખ.
 મૃગાજ્ઞાન, પુ. (ન:) સીંહ, સહી.
 મૃગિત, વિ. (ત: તા. તેં.) સોધિલું.
 મૃગેંદ્ર, પુ. (દ્ર:) સીંહ, સહી. [શુદ્ધ કરવો તે.
 મજા, સ્ત્રી. (જા.) મારજન કરીને-પ્રેક્ષણ કરીને દેહ
 મૃષ, પુ. (ઙ:) મહદિવ, મહદિવ.
 મૃહાની, સ્ત્રી. (ની.) પાંધતી.
 મૃગાલ, પુ. ન. (લ: લં.) ભીસું, કમળનુ સુખીયું. [માગવી.
 મૃત, વિ. (ત: તા. તેં.) મરેલો ન. (તં.) દરશેજ ભીખ
 મૃતસ્નાન, વિ. (ત: તા. તેં.) મરીગમ્પેલા શાઈ સ્નાન કીધિલું.
 મૃત્તાલક, ન. (કં.) }
 મૃત્તાલક, ન. (કં.) } પુર, પુવર.
 મૃત્તિકા, સ્ત્રી. (કા.) માટી, મતોડી.
 મૃત્યુ, પુ. સ્ત્રી. (ત્યુ: ત્યુ:) મોત.
 મૃત્યુંજય, પુ. (ય:) મહદિવ.
 મૃત્સા, સ્ત્રી. (સ્તા.) શારી માટી.
 મૃત્સા, સ્ત્રી. (સ્તા.) શારી માટી, પુર, પુવર.
 મૃદંબ, પુ. (બ:) સુરદંગ, પખવાજ.
 મૃદુ, વિ. (દુ: દ્વી. દુ: દુ.) નરમ, કોમળ, કુમળું, મૃદુ.
 મૃદુલ્લચ્, પુ. (કં.) ભુર્જવૃક્ષ, જેમાથી ભુજપતર ની-
 કળે છે તે ઝાડ.
 મૃદુલ, વિ. (લ: લા. લં.) કોમળ, કુમળું.
 મૃદુ, સ્ત્રી. (ત્.) માટી, મતોડી, મંતોડી, માતોડી.

મૃદ્વીકા, સ્ત્રી. (કા.) દરાખનો વેલો.
 મૃધ, ન. (ધં.) લઠાઈ, ભંગ, યુદ્ધ.
 મૃષા, અ. અસત્ય, મીથ્યા, શુદ્ધ.
 મૃષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષ્ટ. ઇં.) સાક કરેલું.
 મૃ, મૃણાતિ, (ગ.) અ. મારવું, જીવ લેવો.
 મ્લક્ષણ, ન. (ળં.) તેલ.
 મેકલકન્યકા, સ્ત્રી. (કા.) નરમદા નદી,
 મેલ્લકન્યકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ
 મેલ્લા, સ્ત્રી. (લા.) ખાચડીના કમરમા પો
 યુ, કમરપટ્ટો, તરવાર, કટાર, જમી
 ગેરેના હાથાને ખાંધી રાખવા સાઈ ન
 ચીપ હોય છે તે.
 મેષ, પુ. (ષ:) મેષ, મેહે.
 મેષઙ્ગોતિ, પુ. (તિ:) વીજળી, વીજલતા.
 મેષપુષ્પ, ન. (ષ્પં.) માણી, જળ, વીજળુ
 મેષનાનાનુલાસિન, પુ. (સી.) મોર.
 મેષનામન, પુ. (મા.) મોથો, મુરતો.
 મેષમાલા, સ્ત્રી. (લા.) મેષ મંડળ.
 મેષાધન, પુ. (ધ્વા.) આકાશ.
 મેષવાહન, પુ. (ન:) ઇંદ્ર. [જે ગોળા હોય છે
 મેચક, પુ. (ક:) ધેરો અસમાની રંગ, મોર
 મેદ, પુ. (દ:) પુરુષનું વિષયઇંદ્રિય, મેંદો
 મેદક, પુ. (ક:) દારૂ ગાળવા સાઈ જે પદાર
 તયાર કરે છે તે.
 મેદસ, ન. (દ:) ચરખી, ચીકણાઈ.
 મેદિની, સ્ત્રી. (ની.) પૃથ્વી. [ગર
 મેદુર, વિ. (ર: રા. રં.) ઘાણુ યુવવળ
 મેધા, સ્ત્રી. (ધા.) યાદ રહે એવી યુદ્ધિ.
 મેધિ, સ્ત્રી. (ધિ:) ખુંટો, જનાવર ખાંધવા
 મેધ, વિ. (ધ્ય: ધ્યા. ધ્યં.) ચવીન, ચોખ્ખ
 મેનકાત્મજા, સ્ત્રી. (જા.) પાર્વતી.
 મેરુ, પુ. (ર:) એક પહાડ છે.
 મેલક, પુ. (ક:) સંગમ, મેનદી જહા મળે
 મેલ્લા, સ્ત્રી. (લા.) યુળી, ગળી.
 મેષ, પુ. (ષ:) મેષરાશ, મેંદો, ગેટો, ગાડર.
 મેષકંબલ, પુ. (લ:) કાંખળી, ધાંખળી.
 મેહ, પુ. (હ:) પરમો, મુતરનોરોગ, પીશાખ
 મેહન, ન. (નં.) પુરુષનું વિષય ઇંદ્રિય.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

पु. (णिः) अगश्ती३षी, वास्मीक३षी.
 (बी.) दोरती, भाह/भंदी.
 व्यं.) उपलो शप्पद श्रुवो.
 (नं.) शोपत करती, शंगकरवो.
 यं.) सेरडीना रसनो दार, मोवडानाप्रुल-
 न-म्पनाल पाष्ठी म्पिनो दार.
 ङः) मुक्ती.
 यः या. घं.) नहाक, भेहनाक, नीरर्थक.
 (या.) वावडींगनु आड.
 (कः) शेगटानु आड, शेगटो.
 (चा.) डेण, डेणानु आड, शंवरनु आड.
 (कः) म्पेक नतना लाडवा करेछे ते,
 का. कं.) म्पानंदकारक.
 टं.) सेरडीनु मुणीधुं.
 (टा.) सुरवेक डरीने म्पेक वलाछे.
 कः) योर.
 सुछा, भेशुद्धि.
 (लिः) कागटो.
 (कं.) मोती.
 (नः ना. नं.) भगनु भेतर.
) छागु भेशुधुं, सुप भेशुधुं.
 (कः) सुरईंग-पम्पवाळ वगाडनारो.
) कमाणु-कामहागी दोरी. [वृक्ष, भुमी.
) चोठली, ताळ, सुगट, चोठलो, म्पशोक.
 तः) नोतीषी, नोशी.
 (कः) उपलो शप्पद नो. [वगरनो देश.
 (जाः) ने देशमा हिडु नथी ले देश; हीडु
 (खं.) तांभु.
 य.
 र.) कणश्रुधुं.
) कुभेर, म्पेक देवयोगीछे.
 (मं.) कपुर, काणुश्रुप्पड, करपुरी, सुप्पड
 म्पा सर्वे पदार्थ म्पेककां प्पांडीने ने म्पे-
 छे ते.
 (पः) राण, लोपान.
 (टं.) कुभेर.
) क्षयरोग.

यजमान, पु. (नः) जजमान. यजमान. [करेष्टाति.
 यजन्, पु. (च्वा.) साररिपेठे वीधीकरने नेछु पाग
 यज्ञ, पु. (ज्ञः) जग, पाग, जस्त.
 यज्ञपुरुष, पु. (षः) विष्णु.
 यज्ञांग, पु. (गः) उंभरनु आड, युलडनु आड.
 यज्ञिय, वि. (यः या. यं.) यस्तकर्मभां योग्य.
 यतः भ. हेतु, कारण.
 यति, पु. (तिः) सं-यासी.
 यतिन्, पु. (ती.) उपलो शप्पद श्रुवो.
 यत्, भ. कारण.
 यथा, भ. सरम्पु, म्पेक सरम्पु, मणपुं.
 यथाजात, वि. (तः ता. तं.) सुम्पं.
 यथातथं, भ. सत्य.
 यथायथं, भ. जोग, यथायोग्य.
 यथार्थ, भ. सत्य. [लक्ष्मिनारो.
 यथाह्वर्ण, पु. (र्णः) पेगामयी, कासद, संघिसो
 यथास्वं, भ. जोग, लायक यथायोग्य.
 यथेप्सित, न. (तं.) जेहम्पे तेठलुं.
 यदि, भ. भेभाथी म्पेक.
 यह्छा, स्त्री. (च्चा.) स्वहम्पुछा, स्वतंत्रता. [हाकनारो.
 यंत, पु. (ता.) सारथी, गाडी हाकनारो, भावत, हाथी
 यंत्र, न. (त्रं.) कृसो, जण, जंत्र.
 यम, पु. (मः) यम, प्रेतनो राज, धंद्रीयदमन, गीध,
 भे डीकसं साथे जन्मला ते, जण.
 यमराज, पु. (रं.) जम, यम.
 यमानिका, स्त्री. (का.) पडदो, कनात.
 यमुना, स्त्री. (ना.) यमुना नदी, जमुना नदी.
 यमुनाभानु, पु. (ता.) जम, यम.
 ययु, पु. (युः) म्पधमेधनो धोडो.
 यय, पु. (वः) जय, जय करीने म्पनाज्छे ते.
 ययक्य, वि. (क्यःक्या. क्यं.) नहाना जय उगवानु भेतर.
 ययकार, पु. (रः) जयपार.
 ययफल, पु. (लः) प्पांशु, वांस.
 ययस, न. (सः) धांस, पंडो.
 ययागू, स्त्री. (गूः) कांज, पावपो भात.
 ययाग्रज, पु. (जः) जयपार.
 ययानिका, स्त्री. (का.) म्पजमो.
 ययानी, स्त्री. (नी.) उपलो शप्पद श्रुवो.

यवास, पु. (सः) धमासो.
यविष्ठ, पु. (ष्ठः) नहानोभाष्ठ.
यवीयस, पु. (यान्.) उपलो शय्पे णुवे.
यव्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) णव उगवानु प्पेतर.
यशःपट्टह, पु. (हः) धोण, धोणक.
यशस, न. (शः) कीर्ती. [थोडाभा संतोष माननारो.
यष्टच्छालामतुष्ट, वि. (ष्टः) थोडाभा शुशी थनारो,
याष्टि, स्त्री. (ष्टिः) लाकडी.
याष्टिमशुक, न. (कं.) कोष्ट.
यष्टी स्त्री. (ष्टी.) कोष्ट.
यष्ट, पु. (ष्टा.) ण्णमान, यणमान, धल्ली, मुष्प.
याग, पु. (गः) णस, यस.
याचक, पु. (कः) लीप्पार.
याचनक, पु. (कः) लीप्पार.
याचना, स्त्री. (ना.) लीप्प.
याचितक, वि. (कः का. कं.) उछीनी लीयिली ण्णस.
याच्चा, स्त्री. (च्चा.) लीप्प.
याजक, पु. (कः) हवन करनारामानो मुष्प.
यातना, स्त्री. (ना.) नरकपीडा. [परैलुं.
यातयाम, वि. (मः मा. मं) णुनु, पुराणु, भोगेलुं, वा-
यानु, न. (नु.) राप्पस, राक्षस.
यानुभान, न. (नं.) राप्पस, राक्षस.
यानु, स्त्री. (ता.) देराणुि णेडाणुि.
यात्ता, स्त्री. (ता.) णपु, सुशाक्षरी, णत्रा.
यादःपति, पु. (तिः) ससुद्ध, दरीयो.
यादसांपति, पु. (तिः) वरुणु.
यादस, न. (दः) पाणुिमाना णवडा. [धीधोडा.
यान, न. (नं.) दुसभनने णुतवाना हेणुथी णवुं, हा-
यानमुख, न. (खं.) धरी, धुरी.
याप्य, वि. (प्यः प्या. प्यं.) प्पाराप, नीय, नीध.
याप्ययान, न. (नं.) पावप्पी.
याम, पु. (मः) प्रहर, योगणु अेक णतणु साधनछे.
यामि, स्त्री. (मि.) पेहेनं, कुणभाणी स्त्री, पीतराष्ठ,
कुलीन स्त्री.
यामिनी, स्त्री. (नी.) रात.
यामुन, न. (नं.) सुरमो.
यायजूक, पु. (कः) वारैवारै यत्त करनारो.
याव, पु. (वः) लाप्प.

यावक, पु. (कः) अरधा रंधाम्भेला णव,
धानछे.
यावत्, अ. नीगतवार अप्पर, नीक्षय, का.
यावदर्थप्रतिग्रह, वि. (हः हा. हं.) णेटुं का.
राप्पनारो.
यावन, पु. (नः) लोप्पान, धुप.
याष्टीक, पु. (कः) योत्पदार.
यास, पु. (सः) धमासो.
युक्त, वि. (कः का. कं.) साये, सलीत.
युक्तरसा, स्त्री. (सा.) अ्भेलापणुी, कोलीहन
युग, न. (गं.) अ्भोसड, यार हाथ लांप्पु,
युगकीलक, पु. (कः) आगणी, साप्पण.
युगंधर, न. पु. (र. रः) णुसडी.
युगपलक, पु. (कः) कुंयणुणु अड.
युगयत्त, अ. अेक वप्पते, अेकदम. [डीथी
युगपार्श्वग, पु. (गः) नवा पणदने सीप्प ववाते
युगुल, न. (लं.) णेडु.
युग्म, न. (मं.) णेडु.
युग्म, न. (मं.) हाथी धोडा, पु. (म्यः) णेतार.
युद्ध, न. (द्धं.) लडाष्ठ, णंग, युद्ध.
युध्, स्त्री. (धु.) लडाष्ठ, णंग, युद्ध.
युवति, स्त्री. (तिः) णुवान स्त्री.
युवती, स्त्री. (ती.) उपलो शय्पे णुवे.
युवन, पु. (वा.) णुवान माणुस.
यूय, न. (यं.) अेकण णतना प्राणुिणुं
यूयनाथ, पु. (थः) पोतीका णतना टोणुने
यूयप, पु. (पः) उपलो शय्पे णुवे.
यूथिका, स्त्री. (का.) णुधुना पुलणु अड.
यूय, पु. न. (पः पं.) रणुरतंय, णयस्थंय
युषकटक, पु. (कः) णत्तस्थंभ उपर णे ल
कुरेछे ते.
युपाय, न. (यं.) यत्तस्थंभने छेडो.
युष, न. (षं.) छार, छारी.
युक्त्व, न. (क्वं.) णु-अुसडी पाधवानु हे
योग, पु. (गः) भकी, अुत्ती, उपाय, धला
संगती, युक्ती, द्रव्य, कर्म, लुशार.
योगेष्ट, न. (ष्टं.) सीमु.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

प.) डेवणी, सुरश्रेंग नामणी वनस्प-
 व. (म्य. म्यां. म्यं.) हावणु, सरपु.
 (नं.) यार गांठि, परमात्मा, योग.
 स्त्री. (णीं.) मंशुड, मंशुड.
 स्त्री. (ह्रीं.) उपलो शब्द णुवो.
 (ं.) असडी पांधवागु दोरकु.
 (भृ.) लढावु, थुर.
 (ः) लढावु, येढो.
 (नि:) योगी, विषय धंद्रिय, करणु.
 (षा.) } स्त्री, आयडी.
 (ता.) }
 (रु.) }
 (ं.) कंन्यादान वप्पते आपेसुं धन-पैसो.
 (कं.) उपलो शब्द णुवो. [माणु, माप.
 (ं.) णुवान आयडीनो जभाव, मान, प्र-
 (नं.) णुवाणी.

र.

(ः) क्ता. कं.) लाल, रातुं, शोप्पी. न. (कं.)
 थु, लोही, केश, हींगणो, लाप्प, मंशुड.
 (कः) लाल-रातु कपडुं, मोहार, कुल, री-
 म्मगर प्यारवालो माणुश, रमनार. [शम.
 (नं.) लालशुप्पड, पतंगणु लाकडुं, लालशी-
 गुन, न. (नं.) कंडुं.
 (या.) जणो.
 (त.) (ला.) तीडालानो वेलो.
 (कं.) लाल कमण.
 (ं.) पु. (हं.हः) उपलो शब्द णो.
 (गः) शुंडारोम्यन वीनस्पलीछे.
 (लं.) रातु कमण.
 (ः) राक्षश, राप्पश.
 (भं.) राक्षशगु धर म्मगर शभा.
 (क्ष.) भश्म, राप्प, राक्षणु, राप्पुं
 (त.) ता. तं.) राक्षणु कथिंलुं-लो.
 (गं.) राजनो शंभाण करनारो शेवक.
 (णः) राक्षणु, राप्पुं.
 (ं) वीतण, म्मेक जतणु हरणुछे.
 (गं. गः) कल्लहं, पु. (गः) रीस, लाल-
 त्त्य, रणुणुमी.

रंगाजिवि, पु. (वः) रंगारी, रंगरेण, रंगारो. [डवणु.
 रचना, स्त्री. (ना.) रयना, गोडवणु, लश्करणी गो-
 रजक, पु. (कः) रंगारो.
 रजत, न. (तं.) रंथुं, शेणु, श्रुई, धोणु. [स्पतीछे.
 रजाने, स्त्री. (निः) रात, रातं, याकवत नामणी वन-
 रजनी स्त्री. (नी.) उपलो शब्द णुवो.
 रजनीमुख, न. (खं.) शांण, समीशांण.
 रजोमूर्ती, पु. (तीं.) प्रहृदिव. [म्पडकाव.
 रजम्, न. (जः) रन्तोयुणु, यण, स्त्रीरण; आयडीनो
 रजखला, स्त्री. (ला.) म्पडकायली आयडी.
 रब्जु, स्त्री. (ब्जु.) दोरी, दोरकु, रशी.
 रंजन, न (नं.) लाल शुप्पड.
 रंजनी, स्त्री. (नी.) गुणी, गणी. [शब्दकरवो.
 रण, न. पु. (णं. णः) लढाह, णंग. पु. (णः) शब्द,
 रंदा, स्त्री. (दा.) ठींदरकणी वनस्पतीछे.
 रत, न. (तं) शोहमप करणी, शंगकरवो.
 रति, स्त्री. (ति.) मदनणी स्त्री, रती.
 रतिपीत, पु. (तिः) मदन, रतीनो वर.
 रत्न, न. (नं.) शेणु, लीरो, पाणु, परवाणु, मोती,
 रतन, लाल, माणुक, पोम्पराण, पुश्कराण, ज-
 तमानो शेरीम्पो-शेड.
 रत्नगर्भा, स्त्री. (भां.) पृथ्वी.
 रत्नसानु, पु. (नुः) मेर परवत-पहाड.
 रत्नाकर, पु. (रः) दरीयो. [णुवी ते.
 रत्नि, पु. (निः) मुडीवापीने हातणी लंपाह ग-
 रथ, पु. (थः) रथ, गाडी, नेतर, म्मवयव, शरीर,
 लडाहणी गाडी.
 रथकच्चा, स्त्री. (च्चा.) गाडीनो जभाव-मेणो.
 रथकार, पु. (रः) शुथार, शुथारणी जत.
 रथगुप्ति, स्त्री. (गिः) गाडाउपर-लडाहना गाडाउपर
 लोढानो थुरणो.
 रथदु, पु. (दुः) तमरगुं अड. [पयडुं.
 रथंग, पु. (गः) यक्काक पक्षी, यक्को, न. (गं.) याक,
 रथिक, पु. (कः) गाडीनो धणु-मालक.
 रथिन, पु. (नः) उपलो शब्द णुवो. [डीनो मालक.
 रथिन्, पु. (थीं.) गाडीमां मेसीने लडाह करनारो, गां
 रथ्य, पु. (थ्यः) गाडी म्मेयनारो धोडा. [जभाव.
 रथ्या, स्त्री. (थ्या.) गाभमानो नहानो रसेतो, गाडानो

रद, पु. (दः) दान.
 रदन, पु. (नः) उपलो शब्द श्रुयो.
 रदनछद, पु. (दः) म्पोड.
 रंभ्र, न. (भ्रं.) काशुं.
 रभस, पु. (सः) वेग, ज्ञेरे, हर्ष, श्रुसी.
 रमण, पु. (णः) वर, पती.
 रमणा, स्त्री. (णा.) श्रुशी करनारी आयडी.
 रमणी, स्त्री. (णी.) उपलो शब्द श्रुयो.
 रमणीय, वि. (यः या. यं.) सुंदर, श्रुयभुरत.
 रमा, स्त्री. (मा.) लक्ष्मी.
 रम्य, वि. (म्यः म्या. म्यं.) श्रुयभुरत, सुंदर.
 रंभा, स्त्री. (भा.) डेण, डेणानुं आड, म्पेक म्पसरछे.
 रय, पु. (यः) वेग, ज्ञेरे.
 रल्लक, पु. (कः) धायणी, कांयणी.
 रव, पु. (वः) शब्द, भोल.
 रवण, वि. (णः णा. णं.) म्पवाज्जु, शेरतु.
 रवि. पु. (विः) सुर्य, सुरज्ज. [धरेयु.
 रशना, स्त्री. (ना.) लुभ, आयडीना कभरभा पेहेरेवागु
 रश्मि, पु. (श्मिः) कीरलु, दारकुं.
 रस, पु. (सः) संगारस, अंधरस, रक्तयोभोण. पु. (सः)
 जेहेर, वीर्य, तेज, मीहुं पाहुं वीगेरे छ रस,
 पालुी, देह, म्पेक धावु छे.
 रसगंध, पु. (गंधः) भोण, रक्तयोभोण.
 रसगर्म, न. (गर्मं) हीगणो, दार्वीक नामनी वनस्पती-
 ना डिकाणागु करेहुं म्पंजन.
 रसज्ञा, स्त्री. (ज्ञा.) लुभ, ज्ञानान, लुभ.
 रसन, न. स्त्री. (नं. ना.) उपलो शब्द श्रुयो.
 रसवती, स्त्री. (ती.) रांधली, रांधवाणीज्या.
 रसा, स्त्री. (सा.) पृथवी, पाडवली, साखर् नामनी व-
 नस्पती. [अकरीगु दुध नाप्पिने करेहुं म्पंजन.
 रसाजन, न. (नं.) दारे हणदरना डिकाणां सभभाग
 रसातल, न. (लं.) पताण, पाताण.
 रसाल, पु. (लः) म्पामो, सेरेडी.
 रसाला, स्त्री. (ला.) श्रीअंड.
 रसित, न. (तं.) मेधनी गर्जना.
 रसेनक, पु. (कः) लसलु.
 रहसु, न. (हः) म्पेकांत स्थण-ज्या, पीलवतणीज्या.
 रंहसु, न. (हः) वेग, ज्ञेरे.

रहस्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) म्पेकांत स्थणे
 रा, पु. (रः) धन, द्रव्य, पैसो, सोगु.
 राका, स्त्री. (का.) पुनेम. [गलु पयासमे
 राक्षस, पु. (सः) राक्षस, राप्सस, साड संवत्सर
 राक्षा, स्त्री. (क्षा.) लाप्प. [मो, राक्षस
 राक्षसी, स्त्री. (सी.) कीरमाली म्पज्जो,
 राक्व, वि. (वः वा. वं.) हेरेणुना आलनु
 राग, पु. (गः) प्रीती, प्यार.
 राजक, न. (कं) राजनेो ससुदाय.
 राजन्, पु. (जा.) अंद्र, मांद, राजे, क्षत्रीय
 राजन्य, पु. (न्य.) क्षत्रीय, क्षत्री.
 राजन्यक, न. (कं.) क्षत्रीविनेो ज्जभाव-गे
 राजन्वत्, वि. (न्वान्. न्वनी. न्वन्.) जे देशभा
 राजराज, पु. (जः) कुमेर.
 राजवत्, वि. (वान्. वती. वत्.) राजसत्ता
 राजवंश्य, वि. (श्यः श्या. श्यं.) राजना वं-
 शो-ज्ज-भेयो.
 राजवला, स्त्री. (ला.) कुण्ण प्रसरली, न
 राजवीज्जु, वि. (जी. जिनी. जि.) राजना कुल
 राजवृक्ष, पु. (क्षः) गरमणागु आड.
 राजसदन, न. (नं) राजवोडो, राजभंटीरे, न
 राजसभा, स्त्री. (भा.) राजनी सभा.
 राजसूय, न. (यं.) म्पेक जगतो यागछे.
 राजहंस, पु. (सः) म्पेक जगतु हंस पक्षी छे
 राजादन, न. (नं.) यारागु-प्पीरलीगु अ
 राजार्ह, न. (हं.) कृष्णुगरे सुप्पड.
 राजि, स्त्री. (जि.) म्पेकथी म्पेक वणगेली
 राजिका, स्त्री. (का.) राध.
 राजिल, पु. (लः) जेहेर-वगरनेो साप.
 राजील, पु. (लः) अर वगरनेो साप.
 राजीव, पु. (वः) म्पेक जगतनी माछली छे
 राज्, पु. (दः) राज.
 राज्यांग, न. (गं.) राजनासात प्यास सेव.
 रात्रि, स्त्री. (त्रिः) रात, रात्र, सुरज्ज म्प
 पुगे तहांसुधीनेो वप्पत ते.
 रात्रिचर, पु. (रः) राक्षस, राप्सस.
 रात्रिचर, पु. (रः) उपलो शब्द श्रुयो.
 राद्धांत, पु. (तः) सिद्धांत.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

वैशाख महीनो.
 (वा.) वीशाखा नभेतार-नक्षत्र.
 (ः) अलराम, अलदेव, दाशरथीराम, अमिक
 जनावर छे, वि. (मः मा.मं.) अमसभानी,
 नी रंगनु, अुअसुरत, सङ्केद.
 (ं.) हींग.
 (वे.) (कः का. कं.) अुअसुरत.
 (मां.) लोकोने ङावे अेवी आयडी.
 (म्हं) न्यासी जे आंअुनी लाकडी राभेछे ते
 (ः) राण, लोआन.
 (शः) ढगलो, गंज, आर रासी.
 (ष्टः षं.) देश, भरवानो उपद्रव.
 (का.) रींगलुी.
 (यः) नाटकमाना राजनो शाणो.
 (भः) मर्घेडो, धर्घेडो.
 (स्ना.) अमेलापसलुी, कार्दीदन वनस्पतीछे.
 (न) नवग्रहमानो अमिक राहु नामनो ग्रहते.
 (कः का. कं) आली.
 (कथं.) धन, द्रव्य.
 (णं.) धरम सुकपो, धरम छेडपो, हाथ
 अमि छोकरा धुटणवते याखेछे ते, धुट-
 ढालवुं.
 (णं.) उपलो शब्द अुयो.
 (ः) महदिवनो नंदी अणद.
 (ः) दुशभन, शत्रु.
 (ं) कल्याण, अराअ, गीलीअ.
 (ः) तरवार, समशेहर.
 (दा.) धनकार, अणमान.
 (गः पा. णं.) हाल, सुयेलुं, टपकेलुं.
 (ति.) पीतण, आलुशेहेवुं, लोडनी रीत-
 पकडु, सुवुं, भीत, दीवाल, अलुी.
 (पं.) जसतनु कुल.
 (ती.) पीतण. [करवे.
 (स्त्री. या.) रोग धलावयो, रोग साशे-
 (मं.) सोनु.
 (कः) सोनी. [लीलुं नहीं ते, सुकडुं.
 (ः) क्षा.क्षं.) अर वगरनु, दोस्तदार वगरनो,
 (णः) ग्णा. ग्णं.) रोगी, अुडु, आंगेलुं, दरदी.

रचक, पु. (कः) येरंडानु आड, दीवेली, महाअुंगनु
 आड, न. (कं.) संअण, संअण आशे. [ए, शोभा.
 रची, स्त्री. (चि.) तेज, कांती, अती प्रीती, धम्हा, कीर-
 रचिर, वि. (रः रा. रं.) अुअसुरत.
 रच्य, वि. (च्यः च्या. च्यं.) अुअसुरत.
 रजा, स्त्री. (जा.) रोग, दरद.
 रज्ज, स्त्री. (रक्.) कांती, तेज, रोग, दरद.
 रट, स्त्री. (रट्) क्रोध, रीस, धुस्सो.
 रत, न. (तं.) पक्षीनो शब्द.
 रदित, न. (तं.) रोवुं, रडवुं.
 रद्ध, वि. (द्धः द्धा. द्धं.) रोकअेलुं, धेराअेलुं.
 रद्र, पु. (द्रु.) महदिव.
 रद्राणी, स्त्री. (णी.) पार्वती. [अ नामनो ग्रह.
 रधिर, न. (रं.) लोडी, न. (रं.) कंडु, पु. (रः) मंग
 रर, पु. (रः) रोडुं, रध करीने अमिक हरणुना ज-
 तनु जनावर छे, रोज.
 रबुक, पु. (कः) दीवेली, येरंडो.
 रमा, स्त्री. (मां.) आशे सभुद्र, आशे दरीअो. [भाषण.
 रवान, पु. न. स्त्री. (वान्. वान्. वान्ती) गाणो, अराअ
 रहा, स्त्री. (हा.) दुर्वा, दरो. [गरनु.
 रूक्ष, वि. (क्षः क्षं. क्षं.) सुकडुं, अर वगरनु, दोस्तव-
 रूप, वि. (वः वा. वं.) सरअु, अमिक सरअु, न. (वं.)
 स्वभाव, शोभा, अुअसुरती, पु. (वः) लोड, ज-
 नावर, जभाव, टोणुं, आकार, श्लोक, नाटकादी-
 रूप्य, न. (प्यं.) रपु, न. (प्यं.) रपागु नाअु, वि.
 (प्यः प्या. प्यं.) अुअसुरत स्वरेप, अुअसुरत.
 रूप्याभ्यक्ष, पु. (क्षः) रपागुकां तपासनारो कामगार.
 रूबुक, पु. (कः) दीवेली, येरंडानु आड.
 रूपित, वि. (तं. ता. तं.) अुअवामेलुं. [नस्पतीछे.
 रेचनी, स्त्री. (नी.) सङ्केद नीशेतार, अुडा शैअणी व-
 रेचित, न. (तं.) धोडानु थपकथपक आलवुं.
 रेणु, पु. स्त्री. (णुः णुः) धुण, मातोडी.
 रेणुक, पु. (कः) वटाणु.
 रेणुका, स्त्री. (कां.) अमिक जतना अुशणोदहार पीजछे.
 रेतस, न. (तः) रेत, आदमीना दीलभानी धात.
 रेव, वि. (वः वा. वं.) नीध, अराअ, नीअ.
 रेफ, वि. (फः फा. फं.) अराअ, नीअ, केहेलुं पु. (फः)
 र. वरुं, दरडत उपर रेकर आपयो ते.

રેવતીરમણ, પુ. (ળ:) બલરામ, બલદેવ.
 રેવા, સ્ત્રી. (વા.) નર્મદાનદી.
 રોક, ન. (કં.) કાંચુ.
 રોગ, પૂ. (ગ:) રોગ, દરદ.
 રોગહારિન, પુ. (રી.) વૈદ્ય, હકીમ.
 રોચન, પુ. (ન:) સાવરના આડમાળી એક જાત છે.
 રોચની, સ્ત્રી. (ની.) તેંડુ, સફેત નીશોતર વનસ્પતી છે.
 રોચિણુ:વિ.(ળુ:ળુ.ળુ.) ધણુજ ખુબસુરત, કાંતીવાન.
 રોચિસ, ન. (વિ:) કાંતી, તેજ.
 રોદન, ન. (નં.) આંસુ, આંખમાનુ પાણી.
 રોદની, સ્ત્રી. (ની.) ધમાસિા.
 રોદસી, ન. દ્વિ. (સી.) }
 રોદસ, ન. (દ:) } પૃથ્વી અને આકાસ.
 રોદસ્યી, સ્ત્રી. (સ્યી.) }
 રોષ, પુ. (ષ:) તીર.
 રોષસ, ન. (ષ:) તીર.
 રોષોવકા, સ્ત્રી. (કા.) નદી.
 રોપ, પુ. (પ:) આણુ.
 રોમન, ન. (મ:) દીલ ઉપરના ખાલ-કેસ.
 રોમંથ, પુ. (થ:) આગળવું, જાનવરનુ ચાવેલું, ચા-
 વેલું, આગળેલું.
 રોમહર્ષણ, પુ. (ળ:) ર્વાંડિભાં થાયછે તે.
 રોમાંચ, પુ. (ચ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 રોષ, પુ. (ષ:) ક્રોધ, રીસ.
 રોષમદોષિત, વિ. (ત: તા. તં.) રીસથી ગરમ થએલો.
 રોહિણી, સ્ત્રી. (ળી.) ગાય, ગા, રેહીણી નક્ષેતર-વ.
 રોહિત, વિ. (ત: તા. તં.) લાલ, રાતું, પુ. (ત:) એક
 જાતની માછલી છે, એક જાતનુ હરણુ છે.
 રોહિતક, પુ. (ક:) લાલ રોહીડાનું આડ.
 રોહિતાશ્વ, પુ. (શ્વ:) અખી.
 રોહિન, પું. (હી.) લાલ રોહીડાનું આડ.
 રોદ્ર, પુ. (દ્ર:) નાટકના આંક રસમાનો એક રસ.
 રૌમક, ન. (કં.) સાંભર મીઠું.
 રૌમ, ન. (મં.) સાંભર મીઠું.
 રૌરવ, પુ. (વ:) એક જાતનો નરક છે.
 રૌહિણ્ય, પુ. (ય:) બલરામ, બલદેવ, ખુધનામનોગ્રહ.
 રૌહિષ, ન. (ષં.) એક જાતનુ ધાસ છે,
 પુ. (ષં:) રોહું, ર્ક, એક જાતનુ હરણુ છે, રોઝ

લ.

લકુચ, પુ. (ચ:) ઝોંટ નામનું ગ્રાડ છે.
 લક્ષ્મ, પુ. (ક:) ચીથઈ.
 લક્ષ, ન. (ક્ષં.) કપટ, નીશાણુ, લાખ સં.
 લક્ષણ, ન. (ળં.) ચી-હ, નીશાળી, પુ. (ળ:) સ.
 લક્ષણા, સ્ત્રી. (ળા.) સારસ પક્ષીની માદી.
 લક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) લાખસંખ્યા.
 લક્ષ્મણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) તવંગર, લક્ષ્મી
 રામનોબાઈ, લક્ષમણુ.
 લક્ષ્મણા, સ્ત્રી. (ળા.) સારસ પક્ષીની માદી.
 લક્ષ્મન, ન. (ક્ષમ.) નીશાણી, પ્રધાન, સ.
 લક્ષ્મી, સ્ત્રી. (ક્ષ્મી.) ઐશ્વર્ય, સંપતી.
 લક્ષ્મીવન, વિ. (વાનં. વતી. વન.) તવંગર,
 લક્ષ્ય, ન. (ક્ષ્યં.) કપટ, નીશાણુ, સા
 નકહેતા ઝોડકેહેવો તે.
 લગુડ, પુ. (ડ:) લાકડી, દાંડો, લાકડું.
 લગ્ન, ન. (ળં.) રાસીનુ લગન.
 લગ્નક, પુ. (ક:) જામીન.
 લઘુ, ન. (ણ.) જલદી, પુ. (ણ:) પિંડીકા
 સ્પતી છે, ન. (ણ.) કાળાવાળાનું સુખ
 ધ્વી. ધ્વુ.) દીલમાનુ—મનમાનુ જા
 હાનુ, થોડું, સારવગરનુ.
 લઘુલય, ન. (યં) કાળાવાળાનું સુખીયું.
 લંકા, સ્ત્રી. (કા.) રાક્ષસની રાજધાની,
 લંકોપિકા, સ્ત્રી. (કા.) પિંડીકા નામની વ.
 લજ્જા, સ્ત્રી. (જ્જા.) લાજ, શરમ.
 લજ્જાશીલ, વિ. (લ: લા. લં.) શરમી.
 લજ્જિત, (ત: તા. તં.) શરમાએલો.
 લદ્દા, સ્ત્રી. (દ્દા.) ગામમાળી ચકલી, ઝ
 કૃષ છે; એક જાતનુ વાળું છે, કરં
 લના, સ્ત્રી. (તા.) વેલો, આડની ઉહાળી.
 લનાર્ક, પુ. (કં.) કાચો કાંદો, કાચી ડુંગળ
 લપન, ન. (નં.) મોહ, મોડું.
 લપિત, ન. (તં.) ભાષણુ, વિ. (ત: તા. તં.)
 લબ્ધ, વિ. (બ્ધ: બ્ધા. બ્ધં.) મળેલું.
 લબ્ધવર્ણ, વિ. (ળં: ણાં. ણં.) પંડીત, વીદ્વાન
 લમ્ય, વિ. (મ્ય: મ્યા. મ્યં.) ઇંસાકૃથી મળ

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

) લટકવું, દુટી લગી લટકનારી કુંઠી.
 ર:) ગણપતી.
 ગાયન, વાળું, નાચતા નાચતાને આ-
 પવેતે, ન. (યં.) કાળાવાળાનું મુખીયું,
 નીનાશ, આર્લોગન, કોટી, નાશ.
 ળા.) સ્ત્રી, ખાપડી.
 (કા.) દુટીલગી લટકનારી કુંઠી.
) કપાળ.
 (કા.) ઠીપો, કપાળનુ ધરેણુ.
) પુછડુ-ડી, ઘોડાગી યાળ, ઘોડાના
 રના ખાલ, ઘોડાનુ ધરેણુ, ઘોડી, પ્ર-
 ય, ન. (મં.) કેવુ, ધબ, વાવટા, શી-
 ળાણી, ચી-હ, પ્રભાવ.
 કં.) પરણતીવખતે વરના કપાળ ઉપર
 માળ આંધે છે તે. [મુખ્ય.
 મ.) પુછડી, ઘોડાગી યાળ, પ્રધાન,
) સ્ત્રીનો એક લટકો છે, થાકની ની-
 (ત: તા. તં.) ખુબ સુરત.
 ળ. વં.) ખારીક, ઝીણુ, સુદમ, પુ. (વ:)
 ળ, આનાજકાપવું.
) લવંગ, લવંગ.
) ખાંડ, મીઠું.
) ખારો દરીએ-સમુદ્ર.
) ધાન્ય કાપવું-વાઢવું.
) દાનરડું.
) લસણ.
) ધન્યુધનો વચ્ચે ભાગ.
) લાખ.
) (ન:) લાલ લોધ્રનુ આડ.
) હલ.
 (કી.) વાગ ચપકા વનસ્પતી છે.
 (લી.) નારયેળી, નારીએળનુ આડ,
) ગી, મોચુડ વનસ્પતી છે.
) પુછડી-ડું, દાંડી.
) પુછડી-ડું, દાંડી.
) નિ. વ. ધાણી, પૂ.(જા.) લીલાચોખા
 ળાવલાનું મુખીયું.
) નીશાની.

લાવુ, પુ. (વ:) કોણુ, કોહોણું.
 લાવૂ, પુ. (વૂ.) કોણુ, કોહોણું.
 લામ, પુ. (મ:) નરે, કાપદો.
 લામજ્જક, ન. (કં.) કાળાવાલનું મુખીયુ
 લાલસા, સ્ત્રી. (સા.) અતીથય ઇચ્છા, ધંધાળી ઇચ્છા.
 લાલ, સ્ત્રી. (લા.) યુક.
 લાલાટિક, વિ. (ક:કા.કં.) ધણીનુ કામ કરવામા સુસ્તી,
 આપણો ધણી રીસાએલોછે અથવા ખુશીમાછે
 માટે તેના મોહોનરક જોનારો માણસ. [પક્ષીછે,
 લાવ, પુ. (વ:) લાવહુર નામનો પક્ષી, એકજાતનો
 લાસિકા, સ્ત્રી. (કા.) નાચનારી સ્ત્રી, ગુણીકા.
 લાસ્કોટની, સ્ત્રી.(ની.) ટોપણુ, છેદપાડવાનુ હથીઆર.
 લાસ્ય, ન. (સ્યં.) નાચવું.
 લિકુચ, પુ. (ચ:) એાટ નામનુ આડ.
 લિક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) જૂના ઇંડા, ખસખસ, લીખ.
 લિલિત, વિ.(ત:તા. તં.) લખેલું. [માન, શીવની મુર્તી.
 લિંગ, ન.(નં.) ગીશાણી, પુરષનું વિષય ઇંદ્રિય, અનુ-
 લિંગવૃત્તિ, પુ.(તિ:)ઢોંગી, પેટ ભરવાસાઈખાલ વધારેલો.
 લિપિ, સ્ત્રી. (પિ:) લખેલું દસકત.
 લિપેકર, પુ. (ર:) લેખક, લખનારો.
 લિપિકાર, પુ. (ર:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 લિપિ, સ્ત્રી. (પિ.) લખેલું દસકત.
 લિપ્ત, વિ. (પ્ત: મા. પં.) આધેલું.
 લિપ્તક પુ. (ક:) જેહેરવાળો તીર.
 લિપ્સા, સ્ત્રી. (પ્સા.) ઇચ્છા.
 લિલિ, સ્ત્રી. (લિ:) લખેલું દસકત.
 લિલિંકર, પુ. (ર:) લેખક, લખનારો.
 લિલી સ્ત્રી. (સ્ત્રી. લી.) લખેલુ દસકત.
 લીલ, વિ. (લ: લા. લં.) આધેલું. [લાશ, ક્રીયા.
 લિલા, સ્ત્રી. (લા.) રમત, સ્ત્રીનોનખરો, ક્રીડા, વી-
 લુલેત, વિ. (ત: તા. તં) અલોટનારો. [આઉધર.
 લુભ, વિ. (ભ: ભા. ભં.) લોભી, લાલચુ, ભુખ્યો,
 લુભક, પુ. (ક:) વાધ, દીપેડા
 લુલાવ, પુ. (વ:) ભેશ, જંગલીભેશ.
 લુલાવ, પુ. (ય:) ઉપલો લખ્દ જુવો.
 લૂતા, સ્ત્રી. (તા.) કરારીયો, કોળી.
 લૂન, વિ. (ન: ના. નં.) કાપેલું, વઢેલું.
 લૂમ, ન. (મં.) પુછડી, ડું.

लेखक, पु. (कः) लम्पनाशे, लेखक.
 लेखर्षभ, पु. (भः) धंद्र.
 लेखा, स्त्री. (खा.) देव, क्षीरी.
 लेप, पु. (वः) भोजन, अरुडपुं.
 लेपक, पु. (कः) कडीया, अंबडी.
 लेलिहान, पु. (नः) शाय.
 लेश, पु. (शः) नहाना कटक, आरीक कणु.
 लेष्ट, पु. (ष्टुः) देपुं.
 लेह, पु. (हः) भोजन.
 लोक, पु. (कः) जन, भुवन, स्वर्ग तथा पताणलोक.
 लोकजित्, पु. (त्.) नाशनीक.
 लोकबोध, पु. (वः) सुर्थ, सुरज.
 लोकबन्धु, पु. (धुः) उपलो शब्द श्रुवे.
 लोकमान, स्त्री. (ता.) लक्ष्मी.
 लोकायत, न. (तं.) तर्क शास्त्र, आयांक्यु तर्कशास्त्र.
 लोकायतिक, पु. (कः) देह आत्मवादी ने भोष्टे ते.
 लोकालोक, पु. (कः) अेक पहडछे.
 लोकेश, पु. (शः) अश्वदेव.
 लोचन, न. (नं.) आंभ.
 लोचमकंड, पु. (टः) अजभोद, भोरसेंडा वगरनीछे.
 लोचमस्तक, पु. (कः) उपलो शब्द श्रुवे.
 लोत, न. (तं.) योरेलुं धन, योरेलो पैशा.
 लोल, न. (लं.) उपलो शब्द श्रुवे,
 लोभ, पु. (भः) लोभ वृक्ष.
 लोपामुद्रा, स्त्री. (द्रा.) अगश्रिती इधीनी स्त्री-आयडी.
 लोप, न. (पं.) योरेलुं धन, योरेलो पैशा.
 लोमन्, न. (म.) दीलपरना आल.
 लोमना, स्त्री. (ना.) अटामाशीनो येलो.
 लोल, वि. (लः ला. लं.) अंभण, इच्छा करता.
 लोलुप, वि. (पः पा. पं.) अहु इच्छावापो.
 लोलुभ, वि. (भः भा. भं.) उपलो शब्द श्रुवे.
 लोष्ट, पु. न. (ष्टः) देपुं.
 लोष्टभेदन, पु. (नः) देपां कडवानो भोगरी.
 लोह, पु. न. (हः हं.) कृष्णागरे सुअड, पु. (हः) लो-
 हांड, सौगु, इड, पीतण, कांसु, कल्लेर्, सीसुं.
 लोहकार, पु. (रः) लुण्हार. [विछे ते पक्षी.
 लोहपृष्ठ, पु. (ष्ठः) क पक्षीनापर तीरना काममां आ-
 लोहल, वि. (लः लालं.) साक नहीं भोलनारी.

लोहामिसार, पु. (रः) दसोराने दहाडे
 रथापना करेछे ते.
 लोहित, वि. (तः ता. तं.) आल, रातुं, पु.
 अतगु हरणुछे, न. (तं.) लाल, मा
 लोहिताश्व, पु. (श्वः) अम्भी
 लोहितचंदन, न. (नं.) कुंडु.
 लोहितंग, पु. (गः) मंगल नामनो अह.
 लौकायनिक, पु. (कः) देहात्मवादी ने यी

व

व, भ. सामर्थ्य.
 व, न. (नं.) वरुण.
 व, पु. (वः) हवा, हथीआर, वरुण, वरु-
 ण, छोडां, छोत्रा, स्त्री. (वा.) अणुं, दु-
 तीर, वणुं, न. (वं.) वरुण मंत्र.
 वक्तव्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) निंद्य, हलको,
 वक्तव्यता, स्त्री. (ता.) डपको, भोलवानो
 वक्त, वि. (क्ता. क्ती. क्त.) भोलनारी.
 वक्त, न. (क्तं.) भोहोडुं.
 वक्त, वि. (कः का. क्तं.) वाडुं.
 वक्षस्, न. (क्षः) छाती, पु. (क्षाः) भेल, प-
 वंक्षण, पु. (णं.) छाती.
 वक्षःस्थल, नं. (लं.) छाती.
 वक्षोज, न. (जं.) स्त्री-आयडीनी छाती.
 वक्षोरुह, पु. (हः) उपलो शब्द श्रुवे.
 वंग, न. (गं.) कल्लेर्.
 वगाह, पु. (हः) लहाडुं, रनान.
 वमु, पु. (मुः) भोलनारी.
 वच, पु. (चः) पोपट.
 वचबनु, वि. (बनुः वनुः वनु.) भोलनारी, धातु
 वचन, न. (नं.) भाषण.
 वचनकर, वि. (रः रा. री. रं.) भोलपुं,
 वचनग्राहिन, वि. (ही. हिणी. हि.) भलो, न
 कथु करे तेवो.
 वचस्, न. (चः) भाषण.
 वचनोद्विगत, वि. (तः ता. तं.) भलो, नअ,
 वचा, स्त्री. (चा.) वेअंड, अकल्लेकरो.
 वज्र, न. पु. (जं. जः) वीजणी, छीरी, पु.

(यः) धुवर, धोर. [ने गगडाट.
 (वः) वीजणीनो यणकाट-तथा म्पवाण
 (षः) उपलो शुभ्द णुवेण.
 (ञः) तण्णु पुल. [अणुआकार.
 (ञः) वीजणी पड्याथी भरपुं, म्प्राडे
 (यः) या. यं.) कुंर, णुलमी, कडणु दी-
 , वण्णर शरम्पु, शण्त.
 (ः) कुंर, भुंड.
 (ः) शुरण पुल. [म्प्राकृत पडनी.
 (तः) वीजणीनो शपडे, म्पेकाम्पेक
 (नी.) धंद्र. [शीम्प्राण.
 (ः) का. कं.) डग, डगणुरो, पु. (कं.)
 ता. तं.) डगवेलो.
 (ः) शीम्प्राण.
 (ः) म्पशोकन्तु अड, तभरन्तु अड, नेतर,
 पु पक्षीछे, स्त्री. धळु कुध म्प्रापणुरी
 (यः) नेतर. [होरी, होरी.
 वडन्तु अड, न. पु. (दं. टः) काथान्नी-
) वडे, म्पवानो वडे.
 (ः) काथान्नी होरी, रशी.
 (ः) म्प्राणुणी स्त्री, धोडी.
 (ः) शमुद्रमानो म्प्राणी.
 (ः) चोहं, मोहु.
 (ः) वाल्मी. [धंद्रो, वेपार.
 (ः) वाल्मीम्प्राणु काभ, वाल्मीम्प्राणो
 (ब्या.) उपलो शुभ्द णुवेण.
 (ः) भाग, डीरसो.
 (यः) वेपारी, वेहवारी. [म्प्राध्वं, तेडु.
 कुरणुरस, संतोष, म्पणम्पणी,
 , सामर्थ. [संवत्सर, वर्ष.
 (ः) छक्की, पु. (त्सः) वाछरेडो, गोहो,
 (ः) कुडाणु अड.
 (ः) नर णुवान अणद-गोहो.
 (ः) म्यनाग.
 (रं.रः) वर्ष, संवत्सर.
 (ः) ला. लं.) दयाणु, तेलवालुं, यीकळु.
 (ः) दं.) भोलनारो, धळुं भोलनारो.

वदन, न. (नं.) मोहडु, मोहो.
 वदन्य, वि. (न्यः न्या. न्यं.) दानशुर, दाता, धर्मी.
 वदान्य, वि. (न्यः न्या. न्यं.) उपलो शुभ्द णुवेण. [नारो.
 वदावद, वि. (दः दा. दं.) भोलनारो, धळुं-महु-भोल-
 वध, पु. (धः) धात, भारपु, डार भारपु. [लोग.
 वध्य, वि. (ध्यः ध्या. ध्यं.) भारवा धायक, णुव लेवा
 वध्री, स्त्री. (ध्री.) म्प्राणुणी होरी.
 वधू, स्त्री. (धूः) आयडी, वहु, डीकरान्नी आयडी,
 ननी परणुली स्त्री, स्पुका, पिंडिका वनस्पतीछे.
 वन, न. (नं.) म्प्राण्य, नंगल, पाणुणी, णण, धार,
 प्रवाह. [स्पतीछे.
 वनविकिका, स्त्री. (का.) पाडवणी, पाहाड मुण वन-
 वनप्रिय, पु. (यः) कोकीला नामनो पक्षी, कोयण.
 वनमाक्षकी, स्त्री. (का.) मोडी म्प्राण, नंगली म्प्राणी.
 वनमालिन, पु. (ली.) विधु.
 वनमुद्र, पु. (द्रः) मड, मड करीने म्पेक धान्यछे.
 वनशृंगाट, पु. (टः) सराठा नामनी वनस्पतीछे.
 वनस्तीत, पु. (तिः) पुल वगर इण म्प्रावे म्पेपुं अड,
 इणुस, उंभर, अड, वृक्ष.
 वनायु, पु. (युः) हरणु.
 वनायुज, पु. (जः) म्पेक देशनो धोडो छे.
 वनज, पु. (जः) विधुनो हथी.
 वनिता, स्त्री. (ता.) स्त्री, आयडी, धणुणी प्यारी स्त्री.
 वनीयक, पु. (कः) भीप्यारी, भागणुरो.
 वनीयक, पु. (कः) उपलो शुभ्द णुवेण.
 वनीकस्, पु. (काः) वांदरे.
 वंदारु, वि. (रुः रुः रु.) वंदनशील, नभवान्नेपुं.
 वंदिन्, पु. (दी.) भाट, म्पुती करनारो. [म्पेपुं अड.
 वंध्य, वि. (ध्यः ध्या. ध्यं.) कोहण वण्णते इण नही म्प्राणु
 वन्या, स्त्री. (न्या.) धणु नंगलो, नंगलो.
 वपा, स्त्री. (पा.) छेद, का छुं, म्प्राणी.
 वपुस्, न. (पु.) देह, शरीर.
 वप्र, पु. न. (प्रः प्रं.) गंदकमथी मातोडी काडीने ढगलो
 कुरेलते, म्पेतर, म्पेत, नं. (प.) सीसुं. [पाणुणी.
 वमयु, पु. (युः) म्प्राकपुं, हथीना सुंढने छेथी टपकेसुं
 वमि, स्त्री. (मिः) म्प्राकपुं, नांमपुं.
 वयस्, न. (यः) पक्षी, उंभर, वरस.

वयस्था, स्त्री. (स्था.) आभणानु आड, हरडानुआड;
 ने वेलाने सुदमां पांढडा आये ने वदमां प्परी
 लय अयेवा वेलो, सोमलता.
 वयस्य, वि.(स्यः स्या. स्व.) होस्त, भाध्मिद, सोमनी.
 वर, न. (रं.) कुंकु, पु. (रः) धेरीलियुं, वि. (रःरा.रं.)
 श्रेष्ठ, न. (रं.) लमध्.
 वरट, पु.(टः) अटको भारनारी माप्पमांनो नर-पुश्प.
 वरटा, स्त्री. (टा.) हंस पक्षीणी भादी-स्त्री, अटको
 भारनारी माप्पी.
 वरटी, स्त्री. (टी.) अटको भारनारी माप्पी. [आड.
 वरण, पु. (णः) वाड, कुंपलु, पुल, अंद, वाय वल्लुंनुं
 वरंड, पु.(डः) मोडानो रोगछे, प्पील, धासनो ढग-
 लो, पडीकुं, पक्षी. [होरडुं आंभडागु होरडुं.
 वरता, स्त्री. (ता.) हाथीना वयमा आंधवानु आभडागु
 वरद, वि.(दःदा.दं.) वतूआपएाशे, वधारेआपएाशे.
 वरवर्णिनी, स्त्री. (नी.) सारायुएुणी स्त्री, हलदर.
 वरा, स्त्री. (रा.) हरडा, भेडा, अने आंभणो अं
 त्रएुने प्पांटीने सुरएु अधेधुं ते, त्रीक्ष्णा.
 वरांग, न. (गं.) भाधुं, पोणी, उपस्थ.
 वरांगक, न. (कं.) तज, दालचीणी. [काथानी होरी.
 वराटक, पु. (कः) श्रीजवाणे कुंद, पु.न.(कं.कः) होरी,
 वरारोहा, स्त्री. (हा.) सारा युएुनी स्त्री.
 वराशि, स्त्री. (शिः) लडु कपडु—कापड.
 वरासि, पु. (सिः) ,, ,, २. सारीतरवार.
 वराह, पु. (हः) डुऊर, लूड, सुवर.
 वरिवसित, वि. (तः ताः तं.) नेनी प्रार्थना अधील ते.
 वरिवस्या, स्त्री. (स्या.) प्रार्थना.
 वरिवस्यतं, वि. (तः ताः तं.) प्रार्थना करेल-अधिल.
 वरिष्ठ, न.(ष्ठं.) तांयु, अतीशय मोडा, मरी, तीप्पां,
 पु. तीतर, श्रेष्ठ.
 वरी, स्त्री. (री.) शतावरी, सहस्त्रमुली वनस्पती छे.
 वरीयस्, वि. (यान्. यसी. यः) धाएुभोडु, धाएुशार्.
 वरुण, पु. (णः) वरुएु, वायवर्णुंनुं आड.
 वरुणात्मजा, स्त्री. (जा.) दार, शराय.
 वरुण्य, पु. (यः) गाडीनो अयाव थवा शाई लोहो-
 डानो कांगशे अधीला होयछे ते.
 वरुण्यिनी, स्त्री. (नी.) लश्कर, शैल.
 वरण्य, वि. (ण्यः ण्या. ण्यं.) सुभ्य, प्रभुप्प.

वर्कर, पु. स्त्री. (रः री.) ग्णुवान माएुश
 वर्ग, पु. (गंः) अकज्ज लतगु टोळुं-जम्
 वर्च, पु. (चंः) अुध नामनो अंद्रनो दीकः
 वचस्, न. (चंः) तेज, यु, विशा, र्प.
 वचस्क, न. (स्कं.) विशा, यु.
 वर्ण, पु. (णंः) आह्वाएु, क्षत्रिय, वैश्य
 वार वर्णुं दरेक, हाथीना पीड उपर
 अूल, अशभागीरंग, स्तुती, पु. न
 अक्षर, दशकत, पु. कीर्ती, युएु
 भेद, र्प, योपडुं.
 वर्णक, न. (कं.) दीले योपडवानु पुटगु
 वर्णित, वि. (तः ता. तं.) स्तुती अधिल-कः
 वर्णिनु, पु. (णीं.) अक्षरय्यारी.
 वर्तक, पु. (कः) घोडाणी प्परी, वि. अं
 वर्तन, न. (नं.) अययु, जगपु, शुवपु,
 नं.) वागनारो, यालनारो.
 वर्तनि, स्त्री. (निः) मार्ग, ररतेो.
 वर्तनी, स्त्री. (नी.) उपलो शब्द ग्णुपो.
 वर्ति, स्त्री. (तिंः) दीलने योपडवानु पु
 वर्तिका, स्त्री. (का.) लंगली अकली, अय
 वर्तिष्णु, वि. (ष्णुः णुः णुः) यालनारो, व
 वर्तल, वि. (लः ला. लं.) गोण, वर्णुण.
 वर्त्मनि, स्त्री. (निः) मार्ग, ररतेो.
 वर्त्मनी, स्त्री. (नी.) उपलो शब्द ग्णुपो.
 वर्त्मन, न. (र्मं.) मार्ग, ररतेो, आंभण
 वर्द्ध, न. (र्द्धं.) सीसुं.
 वर्द्धक, पु. (कः) भारंगीनो वेलो.
 वर्द्धकि, पु. (किं.) सुथार. [(नं.)वधुं, व
 वर्द्धन, वि. (नः ना.नं.)वधवान्नेग, मोडुथ
 वर्द्धमान, वी. (नः ना. नं.) वधनार, वधव
 (नः) अंभेडागु आड.
 वर्द्धमानक, पु. (कः) ढाकएु, ढाकएु.
 वर्द्धिष्णु, वि. (ष्णुः णुः णुः) वधवा न्नेग.
 वर्द्धी, स्त्री. (र्द्धीं.) आंभणानु होरडुं.
 वर्धणा, स्त्री. (णा.) माप्प, माप्पी.
 वर्धन, न. (र्मं.) छोतर्, अत्तर.
 वर्धित, वि. (तः ता. तं.) अत्तर प्पेडेरनारो
 वर्ध्य, वि. (र्यः र्यां. र्यं.) सुभ्य, प्रभुप्प.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(ઘ્યા.) મનંગમતો વર પરણુનારી સ્ત્રી.
 (રા.) વીળવણુ,કાનફોડી વનસ્પતીછે.
) વરસલું, વુ. ન. (ધે.ધે:) સંવત્તર, વુ. (ધે:)
 આંકખંડ તે દરેક. ન. (ધે.) ભરતખંડ.
 ર:) નપુસક, હીજડો, આયલો, ખોજો.
 ળ.) ચોમાસું, વરસાદના દહાડા.
 મૂ:) દેડકા, દેડકાની ભત.
 (મી.) દેડકા.
 (યાન. યસી. ય:) બહુ ધરડો, જઠકિ.
 (લ:) તહાડથી ગોઠવાએલું પાણી, ખર્ક,
 [ખુબસુરત આકૃતી.
 (ખ્મ.) દેહ, પ્રમાણુ, આસરો, ધણી
 ળ: કા. કં.) સફેદરંગુ, ધોળું.
 ળં.) ખેતર, શેહરનો દરવાજો, ભાત, છા-
 નાત, લઠાઈ, જંગ.
 (જા.) સારી સ્ત્રી, ખુબ સુરત આયડી.
 ળિ:) આગાસી, ધેરના ઉપરની બંગલી.
 (ત: તા. તં.) ધેરાએલું.
 ળી:) કરચલી.
 (લઃ) વાંદરો.
 ળી (ર: રા.) બાડો, કાંણો.
 (ક.) પડવી, છાંચી.
 (લઃ) વાંદરો.
 (ય. ય:) પોંચી, કંકણુ, બાજુબંદ.
 (કં. કઃ) છાલ, છોડાં.
 (લં લઃ) છાલ, છોડાં. [ચાલછે.
 (તં.) ધોડાગુ એક ભતગુ ચાલવુછે—
 વુ. (કં. કઃ) કીડીએ માતોડીનો ઢગલો
 , કીડીઆણું, વુ. (કં:) વાલભીક રૂપી.
 (કી.) તંબુરો.
 ળ: મા. મં.) પ્યારો, પ્યારવાણું, સગણુનું,
 વુ. (મઃ) ભતવાળો ધોડો.
 (વિ:) વુળસીના કુલ-મંજરી.
 (રી.) વુળસીના કુલ-મંજરી.
 (લિ.) વેલો.
 (કી.) વેલો.
 (રં. રં:) }
 (રં. રં:) } સુંકુમાસ, ખાઈ.
 (રા.) }

વલ્લજ, વુ. (જ:) નદીમાગુ જડુ ધાસ.
 વજા, વુ. (જા:) ઠચ્છા, વિ. સ્વાધીન, સ્વાધીનપણો,
 મોઠાપણુ. [કનો કાટો.
 વંજા, વુ. (જા:) બાંધુ, વાસ, કુળ-કુળી, સુસુદાય, પી-
 વંજાક, ન (કં.) કૃષ્ણા ગર સુખડ.
 વજાક્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) મંલ, જડુ, મોહિળી.
 વંજારોચના, સ્ત્રી. (ના.) } વંસલોચન વનસ્પતી છે.
 વંજાલોચના, સ્ત્રી. (ના.) }
 વજા, સ્ત્રી. (જા.) હાથણી, વાંઝી ગાય, સ્ત્રી, કં-યા, ગાય.
 વજિક, વિ. (ક: કા. કં.) ખાલી.
 વંજિક, ન. (કં.) કૃષ્ણા ગર સુખડ. [આમાગુ મીઠું.
 વજિર, વુ. (ર:) ગજરીપળી વનસ્પતીછે, ન. (રં.) દરી
 વજ્ય, વિ. (શ્ય: શ્યા. શ્યં.) સ્વાધીન.
 વષટ, અ. યત્—હવનમા આહુતી આપતી વખતે
 જે અવાજ બ્રાહ્મણલોકો કરેછે તે.
 વષટકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) આમીમા કીધેલો હવન.
 વસતિ, સ્ત્રી. (તિ:) રેહેવું, ધર, રાત.
 વસન, ન. (નં.) વસ્ત્ર, કપડા.
 વસંત, વુ. (તં) વસંતરતુ.
 વસા, સ્ત્રી. (સા.) ચરખી.
 વસિર, ન. (રં.) દરીઆના પાણીથી થએલું મીઠું.
 વસુ, વુ. (સુ:) દેવનો એક ગણુછે, આકડાગુ ઝાડ,
 મોરસળીના કુલગુ ઝાડ, ન. (સુ.) ધન, રત,
 અગ્ની, કીરણુ. યુસડી, બગળો, ન. આષધ,
 આસડ, વૃક્ષી, વધવું, વુ. કાંતી, તેજ, વિ. સાળો,
 આયડીનો ભાઈ, મીઠું.
 વસુક, વુ. (ક:) આકડાગુ ઝાડ, ન. (કં.) સાંભરમીઠું.
 વસુદેવ, વુ. (વ:) કૃષ્ણનોઆપ.
 વસુધા, સ્ત્રી. (ધા.) }
 વસુંધરા, સ્ત્રી. (રા.) } પૃથ્વી.
 વસુમતી, સ્ત્રી. (તી.) }
 વસૂક, વુ. (કં:) આકડાગુ ઝાડ, ન. (કં.) સાંભરમીઠું.
 વસ્તક, ન. (કં.) સાંભરમીઠું. [ગોછેતે, કપડાનો છેડો.
 વસ્તિ, સ્ત્રી. વુ. (સ્તિ: સ્તિ:) પેટમાડુટી હેડળ જે મુતરનોકુ
 વસ્ય, ન. (સ્વ્યં.) ધર.
 વસ્ત્ર, ન. (સ્ત્રં.) કપડું.
 વહ, વુ. (હઃ) બલદનો ખમો.
 વજ, ન. (જં.) જોલ, કીંમત, ભાવ.
 વજસા, સ્ત્રી. (સા.) દીલમાગી નસ.

वन्हि, पु. (न्हिः) अम्नी, मिता वनस्पतीछे.
 वन्हिशिख, न. (खं.) कुमुंभो.
 वा. अ. ळभ, ळप्रभाणु, अथवा, कींवा, नहीतो,
 अगर, डे, माल, डेवण, तदन, इंत, पणु, णी,
 वणी, पणु, अने, तथा, ने. [अहस्पती.
 वाक्पति, वि. (तिःतिः ति.) सुभाषीत भोलनार, वकता,
 वाक्प, न. (व्यं.) वाक्प, शुष्द, नेम.
 वागीज्ञ, पु. (शः)सुभाषीत भोलनार, वकता, अहस्पती.
 वागुजी, स्त्री. (जी.) आवयी.
 वागुरा, स्त्री. (रा.) जण, जणुं.
 वागुरिक, पु. (कः)जणथी हरणुने पकडनारे शीकारी
 वाग्मिन्, पु. (ग्मी.) धंनसाइ करनारे, अहस्पती, वि.
 (ग्मी. ग्मिनी. ग्मि.) धखुभोलनारे, वायाण.
 वाङ्मुख, न. (खं.) भोलवानो प्रारंभ—शुद्धमात.
 वाचयम, वि. (मः मा. मं.) पवित, अहस्पती, मुणी.
 वाचक, पु. (कः) शुष्द.
 वाचस्पति, पु. (तिः) अहस्पती.
 वाचाट, वि. (टः टा. टं.) धखु भोलनारे.
 वाचाल, वि. (लः ला. लं.) धखु भोलनारे.
 वाचिक, न. (कं.) कासडे कुलेलो संदेशो. [करनारे.
 वाचोयुक्ति, वि. (क्तिःक्तिः क्ति.) धखु भोलनारे, धंसाइ
 वाचोयुक्तिपटु, वि. (टुः टुः टु.) उपलो शुष्द ज्युवे.
 वाक्, स्त्री. (क्.) वाया, वाणी. [अटपट, अवाज.
 वाज, पु. (जः) पांप्, तीरना पीछां, वेग, त्वरा, जलदी,
 वाजपेय, न. (यं.) अक जगतनो याग छे.
 वाजि, पु. (जिः) धोडो.
 वाजिदंतक, पु. (कः) अडुणसो.
 वाजिन्, पु. (जी.) पक्षी, धोडो, आणु.
 वाजिजाला, स्त्री. (ला.) धोडानो तभेलो.
 वांछा, स्त्री. (छा.) धंछा.
 वाट, पु. (टः) मार्ग, धेरे, अंग, अक जगतनु अन्नछे.
 वाटी, स्त्री. (टी.) धरणी भोड, धरपासेनो आग,
 डेड, कभर.
 वाक्वालक, पु. (कः) पुकडी, मीकणु वनस्पतीछे.
 वाडव, पु. (वः) दरीआमानो अग्नी, आहणु, न.
 (वं.) धोडानु टोणुं.
 वादव्य, न. (व्यं.) अहणुणो जभाव.
 वाणी, स्त्री. (णी.) वाया, सरस्पती.

वाणीज, पु. (जः) वाणीआ, वेपारी.
 वाणिज्य, न. (व्यं.) वाणीआनु काम, वे.
 वाणिनी, स्त्री. (नी.) नामनारी स्त्री, संदेशो.
 वाणि, स्त्री. (णिः) वणुपु.
 वात, पु. (तः) पवन, वा, वायु.
 वातक, पु. (कः) शणुपणुं गोकणुंनो वेला.
 वातकिन्, वि. (की. किनी. कि.) वायुथअपेला,
 वातप्रमी, पु. (मीः) अक जगतनु हरणु
 वातपथ, पु. (यः) आंअरानु आड, आ.
 वातमृग, पु. (मः) अक जगतनु हरणु छे
 वातरागिन्, वि. (गी. गिनी. गि.) वायुथअपेला.
 वातायन, न. (नं.) अरेडो, आरी, अडक
 वातायु, पु. (युः) हरणु.
 वाति, पु. (तिः) पवन, वायु, वा.
 वातुल, पु. (लः) नजणावाणुं, आदीकरे
 वातूल, पु. (लः) वि. (लः ला. लं.) उपलो श
 वात्सव्य, न. (व्यं.) भभता, कृपाणुपणुो.
 वादिव, न. (वं.) वाध, वाणुं.
 वान, वि. (नः ना. नं.) सुकु इण, सुकवेणु
 वानप्रस्थ, पु. (स्थः) मोहवडानु आड, स
 मां योग साधन करवा साइं धंद्रीयने
 रीने पोतीका अधरिं छेकरां साथे रैले
 वानर, पु. (रः) वांदरे.
 वानस्पत्य, पु. (त्यः) कुल आवीने इण थाअ
 वानायु, पु. (युः) हरणु.
 वानरि, पु. (रः) नेतर.
 वानेय, न. (यं.) केवडी, कुद्र मोथ.
 वापि, स्त्री. (पिः) वाप.
 वापी, स्त्री. (पी.) उपलो शुष्द ज्युवे.
 वाप्य, न. (प्यं.) कडवुं डोण, मीहुं डोण.
 वाम, वि. (मः मा. मं.) पुणुसुरत, अज
 तीकुण, सांभो, पु. काम, मदन, वि. सुल
 पु. धोड, मेध, मेह, महादेव, शनु,
 वामदेव, पु. (वः) महादेव. [नं.] डींगणु
 वामन, पु. (नः) दक्षीणु दीशनो हाथी,
 वामलूर, पु. (रः) वल्मीक शुष्द ज्युवे.
 वामलौचना, स्त्री. (ना.) पुणुसुरत आंअवाप
 वामा, स्त्री. (मा.) आयडी, स्त्री.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(मी.) धोडी.
 (ज.) कांठलो.
 (स.) कागडो.
 पु. (ति.) धुवड.
 (सी.) काकळंधा वनस्पतीछे.
 (ली.) काकोली वनस्पतीछे.
 (ः) पवन, वा.
 (खा.) अगनी.
 (.) पाणी, न्ण.
 (.) पाणी, न्ण, पु. (रः) न्णभाव, टोणु,
 प्रसंग, अयकाश, वप्पन, आतवार.
 (णः) हाथी.
 (स्त्री.) डेण, डेणानु आंड.
 (बी.) (बा.) उपलो शब्द न्युपो.
 (ख्या.) अंक वेश्या छे.
 पु. (णं.णः) कायणी, योणी, आंगरज्युं.
 (स्त्री.) वेश्या, गुणीका.
 (हा.) वाराडीकुंड वनस्पतीछे.
 (.) पाणी, न्ण.
 (दः) मेध, मेह, वरशाद.
 (णी.) न्णकुंली वनस्पतीछे.
 (हः) पाणीनो अरो, पाणीनो प्रवाह.
 (हः) मेध, मे, वरशाद.
 (री.) हाथीनो तपिलो. [पक्षीम दीशा.
 (णी.) मघ, शुरा, दाइ, शुराय, आथमन,
 (कं.) वाळरडानु टोणू. [दरोरत.
 (तं. तं.) शान्णे, रोग वगरनो, तं-
 (की.) } नंगली वेंगणु, रींगणी.
 (कु.) }
 (ः) कावड लडनारो, कावड उपाडनारो.
 (कं.) युहापो.
 (कं.) उपलो शब्द न्युपो.
 (वि.) लोकोने पैसा आपीने तेना नीआ-
 पोतीकुं अजान अलावनारो.
 (कः) उपलो शब्द न्युपो.
 (णं.) अप्पतरनो न्णभाव. [वरधनो.
 (.) त्रायमाणु वनस्पतीछे. वि. (कः.का.कं.)
 (कं.) कोथीअइ, कांडी.

वालय, पु. (यः) गधेडो.
 वाल्मीक, पु. (कः) वाहमीक इशी.
 वावदुक, वि. (कः.का.कं) अहु भोलनारो.
 वावृत्त, वि. (तः.ता.तं.) सुकरर कीधिलो, पसंद करेखुं.
 वाचिका, स्त्री. (का.) अडुणयो.
 वाचित, न. (तं.) पक्षीनो शब्द.
 वास, पु. (सः) धर, रेडालु.
 वासक, पु. (कः) अडुणयो. [याद रेहेयी.
 वासना, स्त्री. (तां.) धरखा, ने अगापु थयुंछे तेगी
 वासगृह, न. (हं.) धरनो वयलो भाग, येहेली, आहणी.
 वासंती, स्त्री. (ती.) कुसरी, करपुर भोगरे! वनस्पतीछे.
 वासयोग, पु. (गः) अशुभोगी लुकणी, अरगणे वीगरे.
 वासव, पु. (वः) धंद्र.
 वासस्, न. (सः) वस्त्र, कापड.
 वासित, वि. (तः.ता.तं.) अशुभोवापू करेखुं, न. (तं.)
 धान्य, अनाज, पक्षीनो शब्द, अवाज. [थली.
 वासिता, स्त्री. (ता.) स्त्री, आयडी, हाथीनी आयडी, हा-
 वामुकि, पु. (किः) सापनो राज.
 वासुदेव, पु. (वः) विष्णु.
 वासू, स्त्री. (सूः) कुमारी, कथा.
 वास्तु, पू. न. (स्तुः.स्तु.) धरनी न्णगा.
 वास्तुक, न. (कं.) } अथुवा, अंदन अथुवा वनस्पतीछे.
 वास्तुक, न. (कं.) }
 वास्तो षपति, पू. (तिः) धंद्र.
 वास्व, वि. (स्त्रः.स्वा.स्वं.) कपडाथी ठंकाअखुं.
 वाह, पु. (हः) हाथ, धेडो, आरभणु.
 वाहद्विषण, पु. (तं.) भेंश, नंगली भेंश.
 वाहन, न. (नं.) अणद, धोडो वीगरे.
 वाहस, पु. (सः) अजगर नामनो शाप, अजडाह.
 वाहा, स्त्री. (हा.) हाथ.
 वाहित्य, न. (त्यं.) हाथीना माथानो नीयलो भाग.
 वाहिनी स्त्री. (नी.) लरकर, नदी.
 वाहिनीपति, पु. (तिः) शेनापती, दरीअो, शमुद्र.
 वि, पु. (विः) पक्षी, पंअेइ.
 विकंकत, पु. (तः) वेह कणी नामजुंआडछे.
 विकच, वि. (चः.चा.चं.) धुलवाणो वृक्ष-आड.
 विकर्तन, पु. (नः) सुर्य सुरज. [वाछा होयछे ते.
 विकलांगा, वि. (गः.गा.गं.) नेने कदरती कड अयय

विक्रमर, वि. (रः रा. रं.) प्रशारैलु, इलायलुं.
 विकषा, स्त्री. (षा.) मं७४, मं७५.
 विकास, स्त्री. (सा.) उपलो श७६ श्रुषो.
 विकसित, वि. (तः ता. तं.) प्रधुल्लोत, पुलाय्मेलुं.
 विकस्वर, वि. (रः रा. रं.) इलायलु प्रशारैलुं.
 विकार, पु. (रः) मां६गी, मं६वाड, मनोवीकार, अ-
 क्थामलु. [अक्थांत स्थण.
 विकास, पु. (शः) प्रकाश, उधड, र५५, प्रशिध्द,
 विकासिन्, वि. (शी. शिनी, शी.)
 विकासिन्, वि. (षी. शिनी, वि.) } इलायलुं, प्रशारैलुं.
 विकासिन्, वि. (सी. सिनी.सी.) }
 विकार, पु. (रः) पक्षी.
 विकिरण, पु. (णः) आकडानु आड, आकडो. [पामेलो.
 विकुर्वण, वि. (णः णा. णं.) अशुशी, आनं६थय्मेलो-
 विकृत, वि. (तःता. तं.) द२दी, मां६पो पु. (तः) पीभत्सरथ.
 विकृति, स्त्री (तिः) वीकार, मं६वाड.
 विक्रम, पु. (मः) अतीपराक्रम, पराक्रम, इ२पुं.
 विक्रय, पु. (यः) वेहेय्युं.
 विक्रयिक, पु. (कः) वेहेयनारो, वाण्णीय्यो.
 विक्रांत, पु. (तः) शुरा, शुरो.
 विक्रिया, स्त्री. (या.) यीरुभा इ२.
 विक्रेतृ, पु. (ता.) वेयनारो, वाण्णीय्यो.
 विक्रेय, वि. (यः या. यं.) वेयवागु.
 विक्रव, वि. (वः वा. वं.) शोडथी थाकेलो-हेराशु थय्मेलो.
 विकास, पु. (वः) छींक.
 विगत, वि. (तःता. तं.) तेज वगरनु, गय्यो. [अच्छेते.
 विगतातवा, स्त्री. (वा.) जे आयडीनो अडकाव ग-
 विग्र, वि. (ग्रः ग्रा. ग्रं.) नकडो, नाक वगरनो.
 विग्रह, पु. (हः) देड, शरीर, लढाध, वंग, प्रशार,
 वीशतार, इलाव, दुशमीनना लश्करने आग ल-
 गाडवी, लुटपुं. [लुंअनन, अलुंअंअंअंअंअंअंअं.
 विद्यस, पु. (सः) देव, पीतर वीगरे आदा पछी रहे
 विघ्न, पु. (घ्नः) अडयलु, ह२कत.
 विघ्नराज, पु. (जः) गणपती. [अयतुर, डल्लो.
 विचक्षण, पु. (णः) पंडीत, वीधान, वि. (णः णा. णं.)
 विचयन, न. (नं.) शोधुं.
 विचर्चिका, स्त्री. (का.) अस, क्षीक्षीअस.
 विचारणा, स्त्री. (णा.) वीयार.

विचारित, वि. (तः ता. तं.) वीयारी, वीय
 विचिकित्सा, स्त्री. (त्सा.) शक, संशय, अं६
 विच्छदक, पु. (कः) मोडो अने अयुअसु
 विछर्दक, पु. (कः) उपलो श७६ श्रुषो.
 विच्छाय, न. (यं.) पक्षीनी छाया.
 विच्छित्ति, स्त्री. (त्ति.) सान, खीयो दीए
 विजन, वि. (नः ना. नं.) अक्थांतस्थण.
 विजय, पु. (यः) जय, जस, इतह.
 विजिल, न. (नं.) छारीवाणुं दही.
 विज्ञ, वि. (ज्ञः ज्ञा. ज्ञं.) हुसार, पंकाय्मे
 विज्ञान, वि. (तः ता. तं.) प्रसीद्ध, जलुंअंअं
 विज्ञान, न. (नं.) शिष्टपशाखादि विषयक सा
 विज्ञानिक, वि. (कः का. कं.) प्रवीण, नी
 विट, पु. (टः) धूर्त, जेदर, अ२गु आड.
 विटक, पु. (कः) इल्लो. [अ
 विटक, पु. न. (कः कं.) राजना घेर प
 विटय, न. पु. (पं.पं.) आडनो विस्तार-इ
 पांतरां, धासना खुछा.
 विटविन्, पु. (पी.) आड, वृक्ष.
 विटखदिर, पु. (रः) अ६यो, अराअवास,
 विटचर, पु. (रः) गाममानु लुंड, गामम
 विडंग, पु. (गः) वावडींग.
 विडाल, पु. (लः) पीलाडु, मी६डुं.
 वितंस, पु. (सः) हरणु पक्षी वीगेरेने पकड
 वितंबा, स्त्री. (डा.) अक जतनो वा६ छे
 वितथ, वि. (थः था. थं.) असत्य, अोडुं.
 वितरण, न. (नं.) दान आपपुं. [अिक
 वितर्दी, स्त्री. (र्दि.) अंगलुमा मतोडीनो अ
 वितस्ति, स्त्री. (स्तिः) वेथ, वेहेथ, वेंठ, (
 विनान, न. (नं.) आं६वो, पु. न. (नः नं.)
 स्तार, वि. (नः ना. नं.) शून्य, मं६,
 अछ मानपुं.
 वितुन्न, न. (न्नं.) कुरडु नामगु शाकछे.
 वितुन्नक, पु. (कः) भाधआमणी, न. (कं)
 धाण्णी भाणु, नोरथुथु.
 वित्त, न. (त्तं.) धन, दोलत, वि. (त्तः च
 अयात, प्रसीद्ध, वीयारवाणि, वीया
 विदर, पु. (रः) द्विभाव, इ२डपुं, तोडपुं.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

कं.) वांसनीः श्रीपथी अनावेली श्रीव,
 सुपडा, वीगेरे, अंणंमनो हाळो। [अडो।
 कः) मुकाम्बेळी नदीमां पाणीसाईं ओहेलो।
 कं.) धाणुं भाई कोहेणुं। [रूपतीछे।
 स्त्रीं. (भा.) सालपळो; उवलानामणी वन-
 ता. तं.) जालेला; अंगीकारेणुं, स्वीकारेणुं.
 कं.) ये दीशाना वयलो भाग.
 कं.) हाथीना माथाभा जे श्रीर हायछे ते.
 कं.) स. सं.) सातो, जालतो।
 कं.) नेतर.
 कं.) दुः दुः) सातो, जालतो।
 कं.) डा. कं.) वेहेरेणुं, कपेणुं। [रूपतीछे।
 कं.) (णीं.) पाहाड मुण, पाडवणी वन-
 कं.) (रः) अेक देवछे।
 पु. (कः) आर वरस पुस थवाना अंगा-
 वेदाभ्यास पुरो थयो छे ते, जेणु अक्ष-
 षु गणुं ते।
 कं.) विद्युल्लता, नीजणी। [इहेलो था अेछे ते।
 कं.) (श्विः) प्पिल, जाली-गाल-कान अे उपर
 कं.) नहासपुं, नहासपुं।
 कं.) तः ता. तं.) पातणुं, नहासलो-णुं।
 कं.) परवाणुं।
 स्त्री. (ता.) अेक जतणी अुशभो।
 कं.) (द्वान्. विदुषो. द्वत.) पंडीत, सातो, जाल-
 पु. (द्वत्.) आत्मा जालनारीः।
 कं.) वेर. [मसे गयो छे ते, विधवा।
 कं.) (ता.) रांड, मोडकी, जे अयडीनोवर
 कं.) (भा.) प्रकार, अक्षोदय, आभादान्ति,
 भास, तनपो।
 कं.) (ता.) अक्षदेव।
 कं.) अक्षदेव, नसीम, शस्त्रमा कहेणुं,
 वेधी, काम, धंधो, उद्योग, वेपार, प्र-
 कर्तव्य।
 कं.) अं, आं, विष्णु, कपुर, सक्षिस, राअस।
 कं.) (तः वा. तं.) नापेला।
 कं.) (नं.) थरथरपुं, धुणपुं, कंधपुं।
 कं.) सहनामनो अह।
 कं.) अयंत वियोग, छुटापडपुं।

विभुवन, न. (नं.) विभुवन शब्द ज्युवो। [मालनारी।
 विषय, वि. (यः या. यं.) डेवाभा मालनारी, वयनभा
 विनयमाहिन, वि. (ही. हिणीः हि.) उपलो शब्द ज्युवो।
 विना, अ. शीवाय, वगर, वतरोग, भिन.
 विनायक, पु. (कः) गणपती, अक्ष, गडपक्षी।
 विनाश, पु. (शः) नाश, जपु रेहेणुं।
 विनीमय, पु. (यः) अक्ष, जालेला।
 विनीत, वि. (तः ता. तं.) नक्ष; जलो।
 विंध्य, पु. (धः) विंध्याद्री पर्वत।
 विज, वि. (जः ज्ञा. ज्ञ.) वीचारी, मणेणुं, प्राप्।
 विपक्ष, पु. (क्षः) शत्रु, दुसमन, वेरी।
 विपंची, स्त्री. (ची.) तंपोरो, तंथुरो।
 विपण, पु. (णः) वेयपुं. [श्रीव.
 विपणि, स्त्री. (णि.) अजर; मारकीट, जुजरी, वेयवाणी
 विपणी, स्त्री. (णीः) उपलो शब्द ज्युवो।
 विपत्ति, स्त्री. (त्ति.) दुःअ, आक्षत;
 विपथ, पु. (यः) अशाय रस्ता।
 विपद्, स्त्री. (त्.) आक्षत, दुःअ।
 विपर्याय, पु. (यः) }
 विपर्याय, पु. (यः) } उलटुं करपुं, ठिंधुं करपुं।
 विपर्यास, पु. (सः) }
 विपक्षित, पु. (त्.) पंडीत, विद्वान्।
 विप्रादिका, स्त्री. (का.) पगनी टाय कुटे छे ते शैग।
 विप्राशा, स्त्री. (शा.) अेक नदीछे।
 विप्राश, स्त्री. (पाश.) वीप्राशा नामनी नदी।
 विपिन, न. (नं.) अरक्ष, जंगल।
 विपूल, वि. (लः ला. लं.) धाणु, अडु।
 विपुला, स्त्री. (ला.) पृथ्वी।
 विप्र, पु. (प्रः) अक्षेणुं।
 विप्रकार, पु. (रः) अयकार, दुःअ देपुं-
 विप्रकृत, वि. (तः ता. तं.) हलके अेपेला।
 विप्रकृतक, वि. (कः का. कं.) दुःअ, अक्षि, छेटे,
 विप्रतिकार, पु. (रः) अक्षेणुं।
 विप्रयोग, पु. (गः) हेस्ती तोडवी, मीत्रमिद. [शाम्बेला।
 विप्रलब्ध, वि. (लः ल्वा. ल्व.) उगेलां, उगाअेला, उ-
 विप्रलभ, पु. (भः) उगावण जेणु जालणुं।
 विप्रलाप, पु. (पः) वीरुद अक्षेणुं, शानि जालपुं।
 विप्राधिका, स्त्री. (का.) शक्ष नरक्षुं जालनारी स्त्री।

विप्रुष, स्त्री. (ट्.) पाणीगु टपडुं-डो.
 विप्रव, पु. (वः) प्रलय, जगज्जुड थयो, दुनीया जुयवी.
 विप्रंभ, पु. (भः) सुतर तथा ओडो अंदथयो-कृपणथयो.
 विप्रुभ, पु. (भः) साणी, पंडीत.
 विभव, पु. (वः) धन, होलत.
 विभाकर, पु. (रः) सुर्य, सुरण.
 विभात, न. (तं.) प्रातःकाण, आभदाद, सवार, प्रभात.
 विभावरी, स्त्री. (री.) रात.
 विभावसु, पु. (सुः) अग्नी, देवता, सुरण.
 विभीतक, पु. (कः) भेहेडागु आड.
 विभीतकी, स्त्री. (की.) भेहेडागुं आड.
 विभुति, स्त्री. (ति.) अर्थ, संपत्ती, लभडो
 विभुषण, न. (णं.) अलंकार, धरैल्ला.
 विभ्रम, पु. (मः) खीनोलटडो, शोभा, आंती, अम.
 विभ्राज्, वि. (ङ्. ट्.) अतीशय शोभानाई.
 विभनस्, वि. (नः ना. नं.) लुलपेडेलो, यितव्याकुण.
 विमय, पु. (यः) अदल, आयदल.
 विमर्दन, न. (नं.) योणपुं, हायपुं.
 विमला, स्त्री. (ला.) सीडेकाड.
 विमर्श, पु. (शं.) पेटलेणे अणभाव्यु ते, लुलीणपुं.
 विमातृज, पु. (जः) सावडो भाड, हारमान भाड, विमरमान भाड. [वाहान, अलुन.
 विमान, न. (नं.) वीमान, आकाश मार्गथी जवागु
 वियद्, न (त्.) आकाश.
 वियङ्गगा, स्त्री. (गा.) भागीरथी नदी. [वप्यत ते.
 वियम, पु. (यः) योगसाधनने साहकारक मणतो
 वियात, वि. (तः ता. तं.) हांड, मस्तवाल, हांडथु, निर्लण्ण, उद्धत. [प्यत ते.
 वियाम, पु. (यः) योगसाधनने साहकारक मण तो व-
 विरजस्तमस्, वि. (मः मा. मं.) सत्वयुली. [थपुं
 विरति, स्त्री. (तिः) शांतीथवी, आशा न रेहेवी, गुण
 विरल, वि. (लः ला. लं.) पातणु, पडपेपडपे, गुडु
 गुडु, डुरडुर.
 विराज्, पु. (ट्.) क्षलिय, क्षलो.
 विराव, पु. (वः) शुभ.
 विरिंच, पु. (चः) } अरुहदेव.
 विरिचि, पु. (चिः) }
 विरूपाक्ष, पु. (क्षः) महादेव.

विरोचन, पु. (नः) सुर्थ, अंद्र, अग्नी, प्रह
 विरोभ, पु. (भः) } वर.
 विरोभन, न. (नं.) }
 विरोभोक्ति, स्त्री. (क्तिः) उलटु योलपुं, वि
 विलक्ष, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) धोणारंग, आ
 विलक्षण, न. (णं) नीयारी, वीवैकी, कारण
 ती, वि. (णः णा. णं.) गुडु, भिन.
 विलंबत, न. (तं.) सायकाथ, आरते, धी
 विलंभ, पु. (भः) धाथु आपपु, अतीदान
 विलाप, पु. (पः) रडीने योलपुं, रडतां ये
 विलास, पु. (सः) खीणी मरुकेरी, वीला
 विलीन, वि. (नः ना. नं.) पातणु थम्मलुं
 विलेपन, न. (नं.) उठगु, शरीरने योप
 अशुभोडवाणी खीणते, डेसर-सुअ
 विलेपी, स्त्री. (पी.) कांअ, पाणीवायो-प
 विलष, पु. (षः) भागं, रस्तेा, गुसडी, र
 भार, आरी, अनाण जमाकरी राप
 विवधिक, पु. (कः) कावडीअो, कावड
 विवर, न. (रं.) काथु, गोक्षा.
 विवर्ण, वि. (र्णः र्णा. र्णं.) नीय, नहागु,
 विवश, वि. (शः शा. शं.) मोतपासे आ
 द्विमा अम थम्मो ते.
 विवश्चन्, पु. (क्षान्.) सुर्थ, देव.
 विवाद, पु. (दः) आपवा लेवा आपद वा
 विवाह, पु. (हः) लगन, वीवाह, लगन.
 विविक, वि. (क्कः क्का. क्कं.) अेकांत, पवी
 पेकी, वीयारशील, वेगणो, गुदो.
 विविध, वि. (धः धा. धं.) जतजतगु,
 विवेक, पु. (कः) वीयार, सुडी काडपुं. [ख
 विव्कोक, पु. (कः) पतराअथी पोतीका वरने
 विश्, स्त्री. (ट्.) वैश, माणुस, मेल, वीहा,
 विशांकट, वि. (टः टा. टं.) मोडु, धाथु, अहु, पुश
 विशाति, स्त्री. (तिः) वीसणी संप्या, वीस,
 विशाद, वि. (दः दा. दं.) साक, स्वअ.
 विशार, पु. (रः) अण लेवो, डार मारपुं,
 विशाव्या, स्त्री. (व्या.) गरीण.
 विशासन, न. (नं.) अण लेवो, डार मारपुं,
 विशाख, पु. (खः) कार्तिक स्वामी.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

शी. (खा.) वीशाप्मा नक्षल.
 (यः) पोहोरेवान, दरवान, योकीदार.
 (णं.) अण खेवा, डार भारपुं वध. [उध्धत.
 (दः) पं डीत, वीदान, साणी, निर्लल्ल, कडंयुं,
 (लः ल. लं.) पोहोणु, पगपु, मोहु.
 ली. (ता.) पोणाध, इलाव.
 पु. (त्वक्.) सातवणुनुं आड.
 (ला.) मोहा कुं वडणुं आड.
 (खः) आणु.
 शी. (खा.) गामभानो - हानो रस्तेो.
 न. (कः कं.) टीणो, टीणु.
 (भः) वीथास, नभपुं, शृंगार सार स्त्रीणी
 नत्र, वध, रभतां तंटेो थयो.
 (नं.) दान आपपुं, अप्पसपुं.
 (वः) अत्यंत प्रसिद्धी.
 (तः ता. तं.) प्रच्यात, वीच्यात. [अधु.
 देवनो अमेक गणुछे न. (शं.) सर्व, सुड,
 (दुः) सीकारी कुत्रो.
 (डं.) देवनो सुथार.
 (पः) विधु. [नारो, सर्वत्र लणुारो.
 (द्वड. द्वीची. द्वक्.) सर्वत्र गभन करं
 (जं.) सुड.
 (रः) विधु.
 (रा.) पृथी.
 (ट.) अहहदिव. [अेली.
 (स्ता.) वीधवा, मोडकी, शंटेेली, ईडा-
 श्वा.) अतीवीषा नामणी वनस्पती छे.
 (सः) भरोसो, धतपार.
 (षः वं.) ल्हरे, न. (षं) पाणुी, लण.
 (रः) साप.
 (दः) सांतवणुनुं आड.
 (दः) देश, देष्पीतुं, मालभपडे अपुं, इ-
 गंध, स्पर्श, शब्द आ पांय धंद्रियना
 लुछे, आशय, लेनु ले नीत पीवानु
 म.
 नारनारो, मंली.
 नेकेछे.

विषाण, न. पु. (णं. णः) सींगडु, हथीदात. [दात.
 विषाणी, स्त्री. (णी.) मेंठसींगी वनस्पती, सींगडु, हथी-
 विषुव, न. पु. (व. वः) तुला अने मेध अमे संक्रातोणी
 वप्पते दाहाडा तथा रातप्यारप्यर थाअेछे ते.
 विषुवत्, न. (त्.) उपलो शब्द श्युवो.
 विष्किर, पु. (रः) पक्षी.
 विष्टप, न. पु. (व. पः) लभीन, मोध.
 विष्टर, पु. (रः) आसन, वृक्ष, दरभणी सुडी.
 विष्टरश्रवस्, पु. (वाः) विधु.
 विष्टि, स्त्री. (ष्टिः) लोरे श्युलमथी नरकमा नापपुं.
 विष्णु, पु. (ष्णुः) नारायणु.
 विष्णुकाता, स्त्री. (ता.) अमेक जतणी आषधी छे.
 विष्णुपद, न. पु. (दं. दः) आडाश.
 विष्णुपदी, स्त्री. (दी.) भागीरथी नदी.
 विष्णुरथ, पु. (थः) गरड पक्षी.
 विष्य, वि. (ष्यः ष्या. ष्यं.) ल्हरे नापुने भारवाणेग.
 विष्वक, अ. लहां तहां, सर्वेडीकाले.
 विष्वक्सेन, पु. (नः) विधु.
 विष्वक्सेनप्रिया. स्त्री. (या.) ककरुंके वनस्पती छे.
 विष्वक्सेना, स्त्री. (ना.) उपलो शब्द श्युवो.
 विष्वद्वच्, वि. पु. (द्वड. द्वीची.) नशुकनशुक इरनारो.
 विसंकट, पु. (टः) सहो; सींह. [अपु भालपुं.
 विसंवाद, पु. (दः) आहारथी अमेक अने अंदरथी अमेक
 विसर, पु. (रः) लभाव.
 विसर्जन, न. (नं.) दान, आपपुं, अप्पसपुं.
 विसर्पण, न. (णं.) लपम मोडी थवी, लपम पसरवी.
 विसार, पु. (रः) माछली.
 विसारिन्, वि. (री. रिणी. रि.) पोहोणुं.
 विसृत, वि. (तः ता. तं.) इलाअेलुं, इलावेलुं, मोहुं.
 विसृत्वर, वि. (रः रा. रं.) } पोहोणुं.
 विसृमर, वि. (रः रा. रं.) }
 विस्तर, पु. (रः) शब्द वीस्तर.
 विस्तर, पु. (रः) वीस्तर, इलाव.
 विसृत, वि. (तः ता. तं.) मोहुं.
 विस्पष्ट, वि. (ष्टः ष्टा. ष्टं.) भालेलुं.
 विस्फार, पु. (रः) कुमानणी दोरीनो अंवाळ.
 विस्फोट, पु. (टः) इक्षो-धी.
 विस्मय, पु. (यः) आश्रय, नाटकमानो अणुदुत रस.

विस्मयान्वित, वि. (तः ता. तं.) आश्चर्ययुक्त.
 विस्मृत, वि. (तः ता. तं.) भुलेंसुं-लो. [विछे ते.
 विस्त, वि.(स्तः स्ता.स्तं.)नेने क्रान्ता भासन्नेयी धंद आ-
 विस्त्रंभ, पु. (भः) वीथास, प्रार्थना, शृंगार, प्रार्थना.
 विस्तसा, स्त्री. (सा.) युद्धापी, धरडापयु, धरडपयु.
 विस्ताव, पु. (वः) आसाभयु.
 विहग, पु. (गः) }
 विहंग, पु. (गः) } पक्षी.
 विहंगम, पु. (मः) }
 विहंगमा, स्त्री. (मा.) भीतभागी पीठी.
 विहींगका, स्त्री. (का.) पक्षी.
 विहासित, न. (तं.) मध्यम हसपुं, जरा हसपुं.
 विहस्त, वि. (स्तः स्ता, स्तं.) व्याकुण, शोक्थी कशपुंसुं
 अने नडी करपुंसुं ते.
 विहापित, न. (तं.) दान, आपपुं, अपसपुं.
 विहायस, न. पु.(यः याः) आकाश, पु. (याः) पक्षी.
 विहायस, पु. (सः) आकाश.
 विहास, पु. (रः) पगथी जपुं.
 विह्वत, न. (तं.) स्त्रीने भोलता भोलता अक जतने
 लडेको कशीने पोतीकी भरलु यतावपी.
 विह्वल, वि.(लः ला. लं.)शोक्थीनेना छंद्रीय थाकेला ते.
 वीकाश, वि.(शःशा.शं.)अपेकांत, प्रकाश, प्रसिद्ध, खुल्लु.
 वीची, स्त्री. (चिः) भोणे, भोण, दशीआना भोण.
 वीणा, स्त्री. (णा.) तंयुरो, तंभारो.
 वीणादंड, पु. (डः) तंभारोना दंडो.
 वीणावाद, पु. (वः) तंभारो वगाडनारो.
 वीतंस, पु. (सः)हरणु, पक्षीने पकडवानु जण-झंस.
 वीत, न. (तं.) लडाधभा नकामो हाथी धेडो वीगेरे.
 वीति, पु. (तिः) धेडो.
 वीतिहोत्र, पु. (त्रः) अगनी, वेस्तव.
 वीथि, स्त्री. (थिः) पंकी, पोण.
 वीथी, स्त्री. (थी.) पंकी, पोण, भर्ग, रस्ते.
 वीथ, वि. (थः वा. थं.) कुदरती साइ ते.
 वीनाह, पु. (हः) कुवने पथ्यरणी पांधिली पाण.
 वीर, पु. (रः) शूर, सुरी नाटकभानो अक रस छे.
 वीरण, न. (णं.) कुण्णोवाणो नभगु धासछे.
 वीरतर, न. (रं.) उपलो शपुद ज्युवे.
 वीरतक, पु. (कः) अरगुन सादगु आड.

वीरपत्नी, स्त्री. (त्री.) शूरणी आयडी.
 वीरपाण, न. (णं.) लडाध करवाणी अगु
 यथा पछीने शूर लोडो मणोने दार प
 वीरपान, न. (नं.) उपलो शपुद ज्युवे.
 वीरभार्ग, स्त्री. (यां.) शूरणी आयडी.
 वीरमानु, स्त्री. (ता.) शूरणी भा.
 वीरवृक्ष, पु. (क्षः) भीलाभागु आड. [दा
 वीराशंसन, न. (नं.)धुलीने-अत्यंत भय
 वीरसू.स्त्री. (सूः) शूरणी भा.[विलावाध
 वीरहनु, पु. (हः) ने अमीहोत्रीना घेरम
 वीरा, स्त्री. (रा.) ने स्त्रीना वर तथा ड
 वीरुध, स्त्री. (धु.) इलाअपेली वनरपती.
 वीर्य, न. (यं.) पराक्रम, रेत, सामर्थ, अ
 वीरध, पु. (धः) भागि, ध्यान धरवाणी
 वृक, पु. (कः) वर, अदर.
 वृकपुप, पु. (पः) धूप, लोमान.
 वृक्ण, वि. (क्णः कणा. कणं.) तोडेंसुं, कपे
 वृक्ष, पु. (क्षः) आड.
 वृक्षभेदिन, पु. (नी.) तासणी, कुवाडो.
 वृक्षरहा, स्त्री. (हा.)आडउपर थअपेलावे
 वृक्षवाटिका, स्त्री. (का.) युलीकाना घेर प
 वृक्षादन, पु. (नः) कुवाडो, तासणी.
 वृक्षादनी, स्त्री. (नी.) अंभारो, अंभारगु
 वृक्षाक्ष, न. (क्षं.) डोकम, आमली.
 वृजिन, न. (नं.) पाप, वि. (नः ना. नं.)
 नडी ते, पु. (नः) दुःअ, क्लेश, लो
 वृत, वि. (तः ता. तं.) शादी कथिल-लो,
 वृत्ति, स्त्री. (तिः) घेरलिसुं, घेरो, घेरवि
 वृत्त, वि. (त्तः त्त. त्तं.) गोण, वर्णुण,
 न. (त्तं.) पध, श्लोक, अरीत्र, वि. (त्तं)
 लीआरी, अतीत, मलयुत, जड.
 वृत्तंत, पु. (तं.) प्रकरणु, प्रकार, वार्ता,
 आर, सर्व, दुस्सुत, अपेकांत.
 वृत्ति, स्त्री. (तिः) जपुं, जवन, ठीक
 वृत्तहनु, पु. (हा.) छंद.
 वृत्त, पु. (तः) अंधकार, शत्रु, अक रेत
 मेध, छंद, पर्वत.
 वृथा, अ. निरर्थक, विधिहीन, डोकट, नडा

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

કા. કં.) ડોસો, ધરડો, પંડીત, નીદાન, શિલાજીત.
 વં.) યુડાપો, ધરડપણું.
 (કઃ) વરધારા, જીર્ણકંજી વનસ્પતી.
 (વાઃ) ઇંદ્ર. [હોય તે.
 (મિઃ) પવનથી જંગી કુટી મોઢી યજ્ઞ
 (દ્વઃ) વધવું.
 (ત્રી) (કા.) વ્યાજથી યુજરાણુ ચલાવવું તે.
 (તઃ) ધરડો બળદ.
 (વઃ) વ્યાજથી યુજરાન કરનારો.
 ડાખ્ખલું.
 જમાવ.
 ડા.) આડઉપર થએલો વેલો.
 (કઃ) દેવ, વિ. (કઃ કા. કં.) મુખ્ય, મુ-
 દીલમાનુ જાણનારો.
 (ઘઃ) અતીશ્રેષ્ઠ, બહુ મહેટો.
 (ઙઃ) વૃક્ષીકરાસ, કશારી, વીધુ, ભમરો,
 [દર, શ્રેષ્ઠ, પુરૂષ, અડુળસો.
 બળદ, વૃષભરાશ, પુન, આંડવો, ઊં-
 આંડવા-વો.
 બળદ.
 (કઃ) પીલાડી, મીંદડી.
 (જઃ) મહાદેવ.
 ઇંદ્ર.
 સુદ્ર. [હોયછે તે.
 (તી.) જે સ્ત્રીની મૈથુન કરવાની ઇચ્છા
) મુનિકપણી વનસ્પતી છે.
 (યી.) લક્ષ્મી, પાર્વતી, હરણદોડી, શ-
 વતી વનસ્પતી છે.
 (ઝઃ) મહાદેવ, વિષ્ણુ, અખી.
 શન્યાશી-અમ્હચારીનુ આશન.
) વરશાદ.
) કીરણ, ગેટો, મેંઠો.
) પ્રવાહ, ગતી. [નિરવાપું.
 (ગી. ગિની. ગિ.) વેગવાળુ, ગતીવાળુ,
) લાંબો અને પીઠ ઉપર લટકે એવો
 ધોટલો.
) દિવતારી, દેવડગરી વનસ્પતી છે, લાંબો

અને પીઠ ઉપર લટકે એવો અંબાડો-ચોટલો,
 એક નદી છે.
 વેણુ, પુ. (ળુઃ) બાંધુ, વાશ.
 વેણુક, ન. (કં.) મારવાળી લાકડી.
 વેણુધ્મ, પુ. (ધ્મઃ) વાશરી-ખીવગાડનારો, પાવિવગાડનારો.
 વેતન, ન. (નં.) પગાર, તનખો.
 વેતસ, પુ. (સઃ) નેતરનુ આડ. [નેતરના આંડછે તે.
 વેતશ્વન, વિ. (શ્વાન. શ્વાતી. શ્વત્.) જે દેશમા ધણા
 વેતલ, પુ. (લઃ) પેતાળ.
 વેતવતી, સ્ત્રી. (તી.) એક નદી છે.
 વેદ, પુ. (દઃ) ચારે વેદ. [મુદો.
 વેદના, સ્ત્રી. (ના.) અનુભવ, અજમાએશ, અજ-
 વેદાતિનુ, વિ. (તી. તિની. તિ.) વેદાંતશાસ્ત્ર જાણનારો.
 વેદિ, સ્ત્રી. (દિઃ) યજ્ઞના શાકે વચેથી શાકડુ અને ત્રી-
 એ ઉપર મોઢુ એવોમા તોડીનો બનાવેલો ઢગલો.
 વેદિકા, સ્ત્રી. (કા.) અંગણુમા માતોડીનો કરેલોચોક.
 વેદી, સ્ત્રી. (વી.) વેદિ શબ્દ જીવો. [પણ.
 વેદનિકાં, સ્ત્રી. (કા.) કાણુ પાડવાનુ હથીઆર, ટો-
 વેશ્વમુખ્યક, પુ. (કઃ) કચર વનસ્પતી છે. [પંડીત.
 વેશ્વ, પુ. (શ્વાઃ) અમ્હદેવ, વિષ્ણુ, યુધ નામનો ધહ,
 વેશ્વિત, વિ. (તઃ તા.તં.) કાણુ પોડેલું.
 વેપયુ, પુ. (યુઃ) ધુજરો, કાપરો.
 વેમનુ, પુ. (મા.) કાંટલો.
 વેલા, સ્ત્રી. (લા.) મર્યાદા, હદદ, કાળ, વખત, ભરતી,
 શુખ્થી મરવુ, રોગ, વાણી, વાચા, યુધનામા
 ગ્રહની બાયડી, મોઢાનુ ભોજન.
 વેલ્લ, ન. (લ્લં.) વાયડીંગ.
 વેલ્લજ, ન. (જં.) મરી, તીખાં.
 વેલ્લિ, સ્ત્રી. (લ્લિઃ) વેલો. [ધુજેલો.
 વેલ્લિત, વિ. (તઃ તા. તં.) વાકું, શીધુ નહી તે, જરાક
 વેશ, પુ. (શઃ) વેશાને-ચુણીકાનો મોલો, ધરેણાથી
 કરેલી શોભા.
 વેશંત, પુ. (તઃ) નહાનો સરોવર.
 વેશાવર, પુ. (રઃ) મસાલો, સાકમાંના બવાનો અસાલો.
 વેશ્મનુ, ન. (શ્મ.) ધર.
 વેશ્મમૂ, સ્ત્રી. (મુઃ) ધેરની જગા.
 વેશ્યા, સ્ત્રી. (શ્યા.) વેશા, ચુણીકા.
 વેશ્યાજનસમાશ્રય, પુ. (યઃ) ચુણીકાનો બજાર.

વેષ, પુ. (વ:) ધરેણા-અલંકારથી કાંધેલી શાભા.
 વેષવાર, પુ. (ર:) મસાણો, શાકમા નાખવાનો મસાણો.
 વેસવાર, પુ. (ર:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વોટન, વિ. (ત: તા. તં.) ધેરેલું, ચારોતરકથી રોકેલું.
 વેહેન, સ્ત્રી. (ત.) ગર્ભપાત કરનારી ગાય. [યુકેછે.
 વૈ, ઘ. નીચ્ય, અથવા જ્યાં પદ પુર થાએછે તહા
 વૈકલ્પક, ન. (કં.) સાકલી જેવી કુલની પેહેરેલી માળ.
 વૈકુંઠ, પુ. (ઠ:) વિખણ.
 વૈજનન, પુ. (ન:) જાણવાનો મહીનો.
 વૈજયંત, પુ. (ત:) હંદ્રગુ ધર.
 વૈજયંતિક, પુ. (ક:) નીશાણુ-ખાવટો લઈજનારો.
 વૈજયંતિકા, સ્ત્રી. (કા.) ટાંકળ, ચોરઝેરણુ વનસ્પતીછે.
 વૈજયંતી, સ્ત્રી. (તી.) વાવટો, નીશાણુ. [પુરો.
 વૈજ્ઞાનિક, વિ. (ક:કા. કં.) પ્રવીણ, નિપુણ, હુશાર,
 વૈજ્ઞવ, ન. (વં.) ખાંચુના-વાસના કૃષ. [વગાડનારો.
 વૈજ્ઞવિક, પુ. (ક:) વાસરી-વાંસળી વગાડનારો, પાવો
 વૈળિક, પુ. (ક:) તંબોરો વગાડનારો.
 વૈળુક, ન. (કં.) મારવાળી લાકડી.
 વૈતસિક, પુ. (ક:) કસઠ, માસવેચીને યુજરાણુ કરનારો
 વૈતનિક, પુ. (ક:) મજુરદાર, મજુર.
 વૈતરિણી, સ્ત્રી. (ળી.) એક નદી છે, સીંધુ નદી.
 વૈતાલિક, પુ. (ક:) રાજની સ્તુતી કરનારો.
 વૈદ્દહક, પુ. (ક:) વાણીએા, વેચીને યુજરાન કરના
 રો, બ્રાહ્મણનાસ્ત્રીને વૈશથી થએલો ડીકરો.
 વૈદેહી. સ્ત્રી. (હી.) પીપળી.
 વૈદ્ય, પુ. (ઘ:) વૈદ્ય, હકીમ, ડાકટર, સર્વ જાણીતો.
 વૈદ્યમાતૃ, સ્ત્રી. (તા.) અડુળસો. [દેવના ડીકર.
 વૈદ્યાતૃ, પુ. (તા.) સંતકુમાર વીગેરે ચારેજણુ બ્રહ્મ-
 વૈષ્ણેય, વિ. (ય: યા. યં.) મુખ.
 વૈનતેય, પુ. (ય:) ગરૂડ પક્ષી. [એવું વહાન, પાલખી.
 વૈનતિક, ન. પુ. (કં. ક:) માણસો ઉચકી લઈ જાય
 વૈમાત્રેય, પુ. (ય:) સાવકોબાઈ, હો-એરમાન બાઈ.
 વૈમેય, પુ. (ય:) મોખંદલા, ખદલ,
 વૈયાગ્ર, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) વાધના આંખડાનો પડદો.
 વૈર, ન. (રં.) વેર, દુશમની. [કરવી.
 વૈરનિર્યાતન, ન. (નં.) વેર કાઢીનાખવો, પાછી દોસ્તી
 વૈરચુ ક્ષિ, સ્ત્રી. (ક્ષિ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વૈરિન, પુ. (રી.) શત્રુ, વેરી, દુશમન.

વૈવશિક, પુ. (ક:) કાસદ, જમસુસ-દ, સંદેસો
 વૈવસ્વત, પુ. (ત:) યમ, જમ. [મારવાની એ
 વૈચાલ, પુ. (લ:) રવાઈ, વલોણુ, વઈસાખ
 વૈદ્ય, પુ. (ઙ્ય:) વૈશ્ય જાત, વૈશ.
 વૈશ્રવણ, પુ. (ળ:) કુખેર.
 વૈશ્વાનર, પુ. (ર:) અંગી, વેસ્તવ.
 વૈસારિણ, પુ. (ળ:) માછલી.
 વોદ, વિ. (દ: દા. દં.) લીણુ, ભીણુ.
 વોર, પુ. (ર:) એક જાતની દાળછે.
 વોરક, પુ. (ક:) લેખક, લખનારો.
 વોરટ, પુ. (ટ:) અંધેલીના જાતમાની એ
 વોરપટ્ટી, સ્ત્રી. (ટી.) સાદડી, સુવાળી સાદ
 વોરવ, પુ. (વ:) એક જાતના ચોખ્ખાછે
 કાગણુ તથા ચૈતરમા કપિછે.
 વોરુસ્વાન, પુ. (ન:) સફેદ અને રાતા રંગને
 વોલ્ફ, પુ. (હ:) થોડી યાજવાળો ઘોડો.
 વોહિત્ય, ન. (ત્યં.) વહાણુ, જહાજ.
 વૌષટ, ઘ. યસના વખતે દેવને હાકમારવ
 વ્યક્ત, વિ. (ક્ત: ક્તા. કં.) વિદ્વાન, ડાહ્યો,
 કલમંદ, ઉચકુ. [પણુ, રૂપ, વીભક્તી
 વ્યક્તિ, સ્ત્રી. (ક્તિ:) નામ, એખલાપણુવીસેપ
 વ્યઘ, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) વ્યાકુળ.
 વ્યજન, ન. (નં.) પંખો. [મતલખ
 વ્યંજક, પુ. (ક:) હાથના ઇસારાથી પોત
 વ્યજન, ન. (નં.) ચી-હ, નીશાણુ, ઇપ
 મી, કઠી, કચુમર, સીખરણુ, હળ
 નો એક ભાગછે.
 વ્યંબક, પુ. (ક:) દીવેલીનુ ગાડ, એરેડ
 વ્યંબન, પુ. (ન:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વ્યત્યય, પુ. (ય:) હદપાર જવું, અડચણુ
 વ્યત્યાસ, પુ. (સ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વ્યથા, સ્ત્રી. (થા.) દુ:ખ, કલેશ.
 વ્યષ્ટ, પુ. (ષ્ટ:) અડચણુનો રસ્તો, ખીક
 વ્યય, પુ. (ય:) પૈસાનો ખર્ચ.
 વ્યલીક, ન. (કં.) પીડા, વિ. (ક: કા. કં.)
 કરવું, પ્રીતી વગરનુ, પ્યાર વગરનુ,
 નહો, ખુલ.
 વ્યવધા, સ્ત્રી. (ધા.) અચ્છાદન, ઠાકણુ.

UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(ર:) વેપાર, વેવાર.
 (ય:) સોહોખત કરવી, ભોગકરવો
 (તં:) પાપ, કામ વગરનો ઉદ્યોગ, ખરાખ,
 ડુ:ખ, અમ, કાંમદ્રોષ, (શીકાર, જીગાર
 ઈ એવાસ્તે જે બહુ ઇચ્છા તે કામજ
 મેને ગાળો દેવી એ કોપજ દોષ.)
 વે. (તં: તાં. તૈ.) જોને વ્યસન બહુ છે તે.
 સ્ત: સ્તા. સ્તં.) વ્યાકુળ.
 (લ: લા. લં.) શોકથી કરવુંથું અને ન
 તે નહી સમજે એવો.
 વ. (જા: જા. જાં.) પ્રકૃતીત, કુલથી ભરેલું.
 ઘ્ર: વાધ, શ્રેષ્ઠ, (જહારે આ શબ્દ નામ
 લાગે તાહારે એનો અર્થ શ્રેષ્ઠ થાએ છે.)
 તરી કે, નરવ્યાધ. [શયોઈ છે.
 ન. (લ્હં.) વાધના નામ, એક જાતની ખુ-
 નુ. (તં.) વેહકળી વનસપતી છે.
 પુ. (ચ્હ:) દીવેલીનુ ઝાડ, એરંડાનુ ઝાડ.
 (ટ:) કુકુંડું, કુકડો, એક જાતનો પક્ષી છે.
 (ઘો.) વાધણ, રીંગણી. [અર્થ કેહેવો તે.
 (જ:) કપટ, સાચો અર્થ છુપો રાખીને ઝુડો
 (ઙ:) સાપ, વાધ, દુષ્ટ. [તની ખુશયોઈ છે.
 ન. (ચં.) વાધના નામ, વાધનામ, એક જા-
 (ઘ:) શીકારી.
 (ચિ:) રોગ, દરદ, કડવુંકોષ્ટ, મીઠુંકોષ્ટ.
 વું. (ત:) ગરમવાનુ ઝાડ.
 વ. (ત: તા. તં.) રોગી, દરદી. [પવન છે.
 (ન:) શરીરમા પેસનારો એક જાતનો વા-
 . (વ:) શત્રુ-દુશ્મનનું ખરાખ ઇચ્છનારો.
 (વ્યં.) કડવુંકોષ્ટ, મીઠુંકોષ્ટ.
 (મ:) વામ.
 (લ:) સાપ, પોતાનુ સાર જોણારો, ધૂત,
 ધી, શહી, શીંહ, આપદ, હીંસા કરનારા જ-
 , રાજ.
 નુ, વું. (હી.) મદારી, ગારડી. [ખલો કહે છે તે.
 ન. (ચં.) એક જાતની ખુશયોઈ જેને ન-
 વ. (ત: તા. તં.) જાડુ કરેલું, ઘેરીલીધેલું.
 સ:) વીસ્તાર, પોહોખાઈ, વ્યાસ નામનોરૂપી
 નુ. (ર:) ભાષણ.

વ્યુત્પાન, ન. (નં.) તીરસ્કાર, ખરાખ ચાલ, દ્વેશ-વેર
 કરવો, આપખખતીઆરથી થએલું કામ, ધ્યાન-
 ની સમાધી.
 વ્યુટ, ન. (ટં) પ્રાત:કાળ, સવાર, પ્રભાત.
 વ્યુટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) કૃળ, મળવાજોગ, સંપત્તિ, પુકળ પચ્છ.
 વ્યુદ, વિ. (વ: વા. વં) પાસે, નજીક, સ્થાપીક, મોડો, વીશાળ.
 વ્યુદકંકટ, પુ. (ટ:) બખતર પેહેરનારો.
 વ્યુતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વણવું. [ક જાતની ગોઠવણ.
 વ્યૂહ, પુ. (હ:) જમાવ. ટોળું, લઠાઈમા લસ્કરની એ-
 વ્યૂહવાર્ણ, પુ. (ઠિંગ:) લસ્કરની ગોઠવણનો પાઙલોભાગ
 વ્યોકાર, પુ. (લ:) લુહાર, લુવાર.
 વ્યોમકેશ, પુ. (જા:) મહાદેવ.
 વ્યોમનુ, ન. (મં.) આકાશ.
 વ્યોમયાન, ન. (નં.) વીમાન. [ચુરણ.
 વ્યોષ, ન. (ષં) સુક, પીપળી, અને મરીને કુટેલું તે
 વ્રજ, પુ. (જ:) જમાવ, મોડો તમેલો, માર્ગ, રસ્તો.
 વ્રજ્યા, સ્ત્રી. (વ્યા.) કરવું, સુશાક્રી.
 વ્રળ, પુ. (ળ:) જખમ, નાસુર.
 વ્રત, ન. (તં.) વીયમ.
 વ્રતસ્રાતક, પુ. (ક:) બાર વરસ પુરા થયા પછી જેને
 વેદાભ્યાસ પુરો થયો છે તે, જેનું બ્રહ્મચારી પચ્છ
 ગયું છે તે.
 વ્રતલિ, સ્ત્રી. (તિ:) વેલો, વીસ્તાર, ફેલાવ, ઘેર.
 વ્રતવી, સ્ત્રી. (તી.) ઉપલો ચખ્દ જીવો. [વજમાન.
 વ્રતિનુ, પુ. (તિ.) જેણે વ્રત કીધું છે તે, જજમાન,
 વ્રશ્વન, પુ. (ન:) કાણુશ, એક હાંપીયાર.
 વ્રાત, પુ. (ત:) જમાવ. [જનોઈ થઈ નથી તે.
 વ્રાત્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) શોળ વરથ યુધી જેની
 વ્રીજ, સ્ત્રી. (જા.) લાજ, શરમ.
 વ્રીહિ, પુ. (હિ:) એક જાતનુ અનાજ છે, ભાત.
 વ્રીહિભેદ, પુ. (વ:) એક જાતનુ ભાત છે. [ખેતર.
 વ્રૌહિય, વિ. (ય: યા. યં.) વ્રીહી નામનુ ભાત ઉગવાનુ
 શકટ, પુ. ન. (ટ: ટં.) ગાડો.
 શકલ, ન. પુ. (લ: લં:) કટકો, કકડો.
 શકલિનુ, પુ. (લી.) માથલી.
 શકુન, પુ. (ત:) પક્ષી.

શ

શક્તુનિ, પુ. (નિ:) પક્ષી. [ગીધ.
 શક્તુત, પુ. (ત:) પક્ષી, કુકડી, મરથી, મોર, ખલીર,
 શક્તુતિ, પુ. (તિ:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 શક્તુલ, પુ. (લ:) એક જાતની માછલીછે.
 શક્તુલાક્ષક, પુ. (ક:) ધોળીદરો, શફેદ દરો.
 શક્તુલાદની, સ્ત્રી. (ની.) કેદારકુટકી, મોચુટ, જળ પીંપળી.
 શક્તુભક, પુ. (ક:) એક જાતની માછલીછે.
 શક્તુ, ન, (ત.) વિષ્ણુ, યુ, પેટમનો એલ.
 શક્તુકારિ, પુ. (રિ:) વાહરેડો, ગોદો.
 શક્ત, વિ. (ક: ક્તા. કં.) શમર્ય, પ્યાઈ ખોલણારો,
 મીઠું ખોલનારો. [યુની, ખરચી.
 શક્તિ, સ્ત્રી. (કિ:) પરાક્રમ, શામર્ય, જોર, બળ, ભાલો,
 શક્તિમર, પુ. (ર:) કાર્તીકશ્વામી.
 શક્તિહોતિક, પુ. (ક:) ભાલાવાલો. [ખોલનારો.
 શક્ત, વિ. (કન: ક્ના. કં.) મીઠું ખોલનારો, પ્યાઈ
 શક્ત, પુ. (ક:) ધંદ્ર, કુડાગુ આડ.
 શક્તધનુસ, ન. (નુ:) ધંદ્ર ધનુબ્ય, વરશાદની કમાણ.
 શક્તવાદ્ય, પુ. (વ:) દેવદારગુ આડ. [સ્પતીછે.
 શક્તવૃષ્ટિકા, સ્ત્રી. (ક:) અબનીશીખા, કુળલાવી વન-
 શક્ત, વિ. (ક: ક્તા. કં.) મીઠું ખોલનારો, પ્યાઈ ખોલનારો.
 શક્તર પુ. (ર:) દ્વાદિવ.
 શંકુ, પુ. (કુ:) એક જાતની માછલીછે, ડાળ તો-
 ડેલુ આડ, ખાણનો છેડો, એક જાતનું હથીઆર.
 શંખ, પુ. ન. (લ: લં.) શંખ, એક જાતની ખુશખો-
 ડે જોને નખલો કહેછેતો, નવ વીધીમાની એક
 વીધી, કુપાળગુ હાડકું.
 શંખનર, પુ. (લ:) નહાના જાતનો શંખ.
 શંખિની, સ્ત્રી. (ની.) શંખાહુલી, શંખવેલો.
 શંખી, સ્ત્રી. (ની.) ધંદ્રાણી, ધંદ્રની સ્ત્રી-ખાપડી.
 શંખીવતી, પુ. (તિ:) ધંદ્ર.
 શંખી, સ્ત્રી. (ટી.) કપૂરકામરી, આંખાહળદર.
 શંખ, વિ. (ઠ: ઠા. ઠં.) વાકામનનો, વાકા દીલનો.
 શંખવર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) ગેહ્ણાણીગુ આડ.
 શંખવૃષ્ટિકા, સ્ત્રી. (કા.) સનની નહાની જાતછે.
 શંખસૂત, ન. (લં.) સનનો દોરો-સુતર, સુતળી.
 શંખ, પુ. (લ:) કમળનો જમાવ, ગોદો.
 શંખકોટિ, પુ. (ટિ:) વીજળી, વજૂ.
 શંખદુ, સ્ત્રી. (દુ:) શતરૂદ્રા નામની નદી.

શંખવલ, પુ. ન. (લ: લં.) કમળ.
 શંખવલક, પુ. (ક:) એક જાતનો પક્ષીછે,
 શંખવર્વન, પુ. (ર્વં.) વાસ, આંખ.
 શંખવર્વિકા, સ્ત્રી. (કા.) વેખંડ, દુરવા, દુર
 શંખવૃષ્ટા, સ્ત્રી. (શ્વા.) શોપાની ભાજી.
 શંખપ્રાસ, પુ. (સ:) કણ્ઠેરગુ આડ.
 શંખમોરુ, સ્ત્રી. (રઃ) મોગરનો વેલો.
 શંખમન્યુ, પુ. (ન્યુ:) ધંદ્ર. [તોલવ
 શંખમાન, ન. પુ. (નં.ન:) એક જાતનું સો
 શંખમૂલી, સ્ત્રી. (મૂ.) સહસ્રસુળી, શતાવરી વ
 શંખવર્વ્યાં, સ્ત્રી. (ર્વ્યાં.) સફેદ દરો, ધોળી દ
 શંખવૃષ્ટિન, પુ. (શ્વિ.) અમ્બલવેત વનસ્પતી
 શંખવહદા, સ્ત્રી. (દ્વા.) વીધુલ્લતા, વીજળી.
 શંખાંગ, પુ. (ગ:) લદાઈમિનો એક જાતને
 શંખાવરી, સ્ત્રી. (રી.) સહસ્રસુળી વનસ્પતી
 શંખુ, પુ. (લુ:) પેરી, દુસમીન.
 શંખેશ્વર, પુ. (ર:) શની નામનો ગ્રહ.
 શંખે: ઘ. અબદુત, હલકો, મંદ.
 શંખા, સ્ત્રી. (વા.) વધુલ્લતા, વીજળી.
 શંખથ, પુ. (થ:) સાચું, ઝુટુ સોધવાનું એ
 શંખન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 શંખ, ન. (કં.) ધોડાનીખડી, ખડી, આડ
 શંખર, પુ. (ર:) એક જાતની માછલી છે
 શંખરી, સ્ત્રી. (રી.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 શંખમ્હ, પુ. (હ:) કાન. [અ
 શંખન, વિ. (ન: ના. નં.) શબ્દવાળું,
 શંખ, પુ. (મ:) શાંતી, હાથ.
 શંખથ, પુ. (થ:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 શંખન, પુ. (ન:) યમ, જમ, ન. (નં.) યસમ
 શંખનસ્વસુ, સ્ત્રી. (સા.) યક્ષના નદી.
 શંખલ, ન. (લં.) વિષ્ણુ, યુ, મળ.
 શંખિત, વિ. (ત: તા. તં.) શાંતકરેલો, ડોડેપ
 શંખી, સ્ત્રી. (મી.) સીંગ, શમીનું આડ.
 શંખીધાન્ય, ન. (ન્યં.) મગ, અડદ, કુખીદ,
 વટાણા, પુવર, એ આંધાન્ય ને શમી
 શંખીર, પુ. (ર:) શમીનું નાહાની જાતનું
 શંખ્યા, સ્ત્રી. (શ્યા.) જ્યુસડીનો ખીલો.
 શંખ્યાક, પુ. (ક:) ગરમખાનું આડ.

UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(વી.) વીળપી. [સાંખર.]
 (.) પાણી, જળ, એકજાતનુ હરણુછે,
 (રિ) મદન.
 (રી.) મુશકપણી, ઉંદરકાળી વનસ્પતીછે.
 (રુ.) મુશકરી સાઈ સાથે લીધેલુંભાવું.
 (સ.) મેવાર હલવતે ખેદિલું ખેતર:
 (.) પાણીમાળી નહાળી છીપ.
 (.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 (.) ઉપલો. શબ્દ જ્યુવો.
 (લી) કુટણી.
 (.) મહાદેવ, બ્રહ્મદેવ.
 (.) હાથ. [કરવી.]
 (.) ઊંધ, ખીછાનો, ગાદલું, શોહખત
 (નં.) ખીછાનો, ગાદલું. [હ્યુ ઊંધનારો.
 (.) લુ: લુ: લું.) અજગર, આર, હાથી, ધ-
 (.) ન: તા. તં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 એક જાતનો સાપછે, આર, અજગર.
 (.) ય્યા.) ખીછાનો, ગાદલું, તળઈ.
 એક જાતનુ ધાસછે, ખાણુ.
 (.) (ન્યા.) કાતીકશ્વામી.
 (.) ધર, ખચવનારો, વધ, રક્ષણુ.
 (.) (ત.) શરદ્ધુ, સંવત્સર, વર્ષ.
 (.) મ:) એક જાતનુ હરણુછે.
 (.) (વ્યં.) લક્ષ, નીશાણુ.
 (.) (ટ:) એક જાતનુ પક્ષી.
 (.) (તિ.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો. [ટેવ.]
 (.) (સ:) ખાણુ-તીર મારવાનો અભ્યાશ-
 (.) (રિ:) પાણીમાના બદક, જંગલી બદક.
 (.) (રુ: રુ: રું.) ધાવુક, હીંશા કરણારો.
 (.) (વં. વં:) તશ્ત, રકાખી.
 (.) (તી.) શરાવતી નદી.
 (.) (લિ:) જંગલી બદક, પાણીમાના બદક.
 (.) (મ:) ભાતો, તીર ચુકવાળી કોથળી.
 (.) (નં.) ધનુષ્ય, કમાણુ.
 (.) (ં.) દેહ.
 (.) (રી.) પ્રાણી. [એક જાતનો રોગછે.
 (.) (રા.) રેતવાલો દેશ, રેતી, ખાંડ, કટકો,
 (.) (વાન્. વતી. વત્.) રેતીવાળો દેશ.

શર્કરિલ, વિ. (લ:લા. લં.) શર્કરાવત્ શબ્દ જ્યુવો.
 શર્મન, ન. (મં.) શુષ્પ, ખુષી.
 શર્વરી, સ્ત્રી. (રી.) રાત, રાત.
 શર્વણી, સ્ત્રી. (ળી.) પારવતી,
 શર્વલા, સ્ત્રી. (લા.) એક જાતની ખોદવાની પાહારછે.
 શર્વ, પુ. (વંઃ) મહાદેવ.
 શલ, ન. (લં.) ભાતનો તોરો, ચોખાના કણુશ.
 શલભ, પુ. (ભ:) પતંગીયું. એક જાતનો જીવડોછે.
 શલલ, ન. (લં.) ભાતનો તોરો, ચોખાના કણુશ.
 શલલી, સ્ત્રી. (લી.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 શલાટુ, વિ. (ટુ: ટુ: ટું.) કાચું, વગર પાકેલું (ફલ.)
 શલ્ક, ન. (લ્કં.) કડકો, કટકો, ખંડ, છાલ.
 શલ્ય, પુ. (લ્ય:) ગેળાનું ઝાડ, કાટાવાળાઝાડ, સાહુડી,
 સીસાળીયું, ન. (લ્યં.) ખાણુનોછેડો, એક જાતનુ
 હાથીઆરછે, ભાલાનુ પાનુ.
 શલ્કી, સ્ત્રી. (કી.) સાલઈ વનસ્પતી છે.
 શવ, પુ. ન. (વ: વં.) પ્રેત, મરદુ, મડદુ.
 શવલ, વિ. (લ: લા. લં.) બુદ્ધાદાર.
 શશ, પુ. (શ:) સસલુ, સસો.
 શશધર, પુ. (ર:) ચંદ્ર.
 શશલોમન, ન. (મં.) સસલાના રવાં-ખાલ.
 શશાદન, પુ. (ન:) ખાજ, સકરો.
 શશોર્ણ, ન. (ર્ણ.) સસલાના મુવાળા. [ત, યુક્ત.
 શશ્વત, ઘ. પુન્ય, વારંવાર, ધડીએ ધડીએ, સહી-
 શશ્વ, ન. (શ્વં.) કુમળું ધાસ.
 શસન, ન. (નં.) યત્ના વખતે જનાવરને મારેછે તે.
 શસ્ત, પુ. ન. (સ્ત: સ્તં.) કલ્યાણુ, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.)
 સ્તુતીકરેલો, મોઠું, ખુલ્લું.
 શસ્ત્ર, ન. (સ્ત્રં.) હાથીઆર, લોહિડું, લોખંડ.
 શસ્ત્રક, ન. (કં.) લોહિડું, લોખંડ.
 શસ્ત્રમાર્જ, પુ. (ર્જ:) પીકીલકર.
 શસ્ત્રાજીવ, પુ. (વ:) હાથીઆરથી લદનારો.
 શસ્ત્રી, સ્ત્રી. (સ્ત્રી.) છરી.
 શસ્ય, ન. (સ્યં.) કુમળું ધાસ.
 શસ્યસંવર, પુ. (ર:) સાયલાનું ઝાડ.
 શાક, ન. (કં.) ભાજી, સાક. [જાતનું હાથીઆર છે.
 શાકટ, પુ. (ટ:) ગાડાનો બળદ, ન. પુ. (ટં ટઃ) એક
 શાકશાકટ, ન. (ટં.) શાકભાજી પેદાથવાનુ ખેતર.

शाकाशकटीन, न. (नं.) उपलो शब्द श्रुयो।
 शाकुनिक, पु. (कः) पक्षीना शीकरी।
 शाक्तिक, पु. (कः) शक्तीनामनी हाथीम्मार वापरनारो।
 शाक्यमुनि, पु, (निः) भौधमानो पीन्ने अेक भेदछे।
 शाक्यसिंह, पु. (हः) उपलो शब्द श्रुयो।
 शाखा, स्त्री. (खा.) शाखा, आपणी, झंटी।
 शाखामृग, पु. (गः) वांटेरो।
 शाखानगर, न. (रं.) राजनी राजधानीवाणा गाम-
 नीयेनो पीन्नेगाम. [आ उतरैछे ते, वडावाध।
 शाखाशिक्षा, स्त्री. (फा.) वडना जे आपउपरथी मुणी-
 शाखिन, पु. (खी.) पृक्षे, आड।
 शाखिक, पु. (कः) कंसारो।
 शाट, पु. (टः) अेक जगतु कापडछे. [कटको, र्भाल।
 शाटी, स्त्री. (टी.) अेक जगतु कापडछे, ताआमानो।
 शाव्य, न. (वं.) कपट।
 शाण, पु. (णः) कुसोटी, सोनु तपासवानो पथ्यरो।
 शाणी, स्त्री. (णी.) सणुना कपडां, कुसोटी।
 शांडिल्य, पु. (व्यः) पीलनु आड।
 शात, वि. (तः ता. तं.) तीक्ष्णु, न. (तं) हर्ष, अुशी।
 शातकुंभ, न. (भं.) सोनु।
 शातकौभ, न. (भं.) सोनु।
 शातला, स्त्री. (ला.) शीकेकाध।
 शातव, पु. (वः) शत्रु, दुसभन।
 शाद, पु. (दः) कादव, कुमपुंघास. [जे देश तो।
 शादहरित, वि. (तः ता. तं.) कुमपा धासथी लीले।
 शाहल, वि. (लः ला. लं.) उपलो शब्द श्रुयो।
 शांत, न. (तं.) अुशी, हर्ष, पु. (तः) नवमोरस, वि.
 (तः ता. तं.) थकापेला।
 शांति, स्त्री. (तिः) अराम, स्वस्थता, येन, समाधानी।
 शाप, पु. (पः) शाप, अदुवा।
 शांबरी, स्त्री. (री.) महारीनी वीचा।
 शांबुक, पु. (कः) पाणुमानो नहानी छीप।
 शार, पु. (रः) वाड्य, फन, वि. (रः रा. रं.) कापरथीनो।
 शारंग, पु. (गः) यातक नामनो पक्षी।
 शारद, पु. (दः) सांतवनानुं आड, वि. (दः दा. दं.)
 अन्नअेप, नपुं, जेनो जेड नहीमणे ते, हलकुं।
 शारदी, स्त्री. (दी.) मोथुड, जण पोपणी।

शारि, पु. (रिः) सोकटा, आश्रु. [य
 शारिकल, न. पु. (लं, लः) सोकटा अथवा
 शारिवा, स्त्री. (वा.) उपरसाप, उपलशरी।
 शार्कर, वि. (रः रा. रं.) रैतीवाणेदिश।
 शार्ङ्ग, न. (ङ्गं.) विषयुनु धनुष्य।
 शार्ङ्गिन्, पु. (ङ्गिं.) विषयु।
 शार्ङ्गल, पु. (लः) पाध, दीपेडा, अे शब्द जरे
 छपेडे लागेछे ताहारै तेने जरा मोडापणे।
 शार्ङ्ग, न. (रं.) धणुज अंधकार वि. (रं)
 धातकरवालायक, धातुक. [य
 शाल, पु. (लः) अेक जगतनी माछली छे,
 शालपर्णी, स्त्री. (णीं.) डवला, सालवणु वन
 शाल, स्त्री (ला.) सभागुधर, मुष्य ठेकाए
 शालवृक्ष, पु. (क्षः) सीयाण, वांटेरो, कुत्रो।
 शालि, पु. (लिः) साणी नामनु भात, अे
 शालीन, वि. (नः ना. नं.) शरभोदु, शरभ
 शालूर, न. (रं.) कुमणनो कुंड।
 शाल्य, पु. (यः) वटहारो, वरीआणी, वि.
 साणी नामनु भात नीपजवागु अेत
 शाल्मलि, पु. (लिः) सावरीनु आड।
 शाल्मलिविट, पु. (टः) सावरीनो अुंटेर।
 शावक, पु. (कः) पाणक।
 शाबर, पु. (रः) लोधनुं आड।
 शाश्वत, वि. (तः ता. तं.) नीत्य, हमेशानुं,
 शाष्कुलिक, न. (कं.) धुधरा, अेक जगतनी
 शासन, न. (नं.) आस्ता, दंड।
 शासृ, पु. (स्ता.) भौद्ध, सज करनारो।
 शास्त्र, न. (स्त्रं.) आस्ता, व्याकरणादीक श
 शास्त्रवित्, वि. (त्तः ता. तं.) शास्त्र जणुते
 शिक्य, न. (क्यं.) सीकुं।
 शिक्यित, वि. (तः ता. तं.) सीका उपर मुकेकुं। [य
 शिक्षित, वि. (तः ता. तं.) प्रवीण, नीपुण,
 शिक्षा, स्त्री. (क्षा.) शीकावणुं, वेदना छ अंग
 शिक्षा नामनो अंग।
 शिखंड, पु. (डः) मोरनु पर।
 शिखंडक, पु. (कः) आलकणी मोटली, राण
 शिखंडिक, पु. (कः) उपलो शब्द श्रुयो।

UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(રં.) પહાડનું ટોંક, છેડો, શેવટ.
 પુ. (સી.) પર્વત, પહાડ, વૃક્ષ, ઝાડ.
 (લા.) મોરની ચોટલી, -તોરો, અંગીની ચોટલી, ઝીરણ, પગનો પંજો. [ની ચોટલી.
 (ક:) નહાના બાળકની ચોટલી, ટાણુ ઉપર
 પુ. (વાન.) અંગી, વેસ્તવ, દેવતા.
 પુ. (ભ:) મોર.
 ન. (વં.) મોરથુથુ.
 સ્ત્રી.) મોર, અંગી, ઝાડ, વૃક્ષ, કેવુ નામનો
 ણ, બળદ, કુકડો, ધોડો, જેને ચોટલી છે તે.
 પુ. (ન:) કર્તોંક સ્વામી.
 પુ.) શેગટાનું ઝાડ, શાક, બાજી.
 (જં.) શેગટાનું ખીજ.
 (તં.) ધરેણાનો અવાજ. [દોરો.
 ણ. (ની.) કમાનની દોરો, તીર કમાનની
 (વં.) શેદેલાણુ. પુ. (વ:) વરીઆળી, ન.
 બાજી.
 (ક:) જવ. [ભૂર્જવૃક્ષ.
 ને: તિ: તિ.) સફેદ ધોળું, કાળું, પુ. (તિ:)
 (ઠ:) મહાદેવ.
 પુ. (ક:) તેંડુ, ટેંબુરણીનું ઝાડ.
 (ઘ:) રોગથી જેના માથા ઉપરના બાલ
 ણા છે તે, સડેલું આંખડું.
 (ઘ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 (કા.) ઝાડનું મુખ્યું, મા, માતા, ચોટ-
 , જઠામાસીનો વેલો.
 (ઘ:) કમળનો કંદ.
 (ના.) સીંગ, કૃખી.
 (વ:) સીંગ, કૃખી.
 (કા.) પાલખી.
 (રં.) લસકરની છાવણી.
 (ની.) સીંગ, કૃખી.
) પિપ્પીમૂળ.
 (ર:) છેડો, માથુ.
 (સ્તં.) ટોપી, માથામા પહેરવાની ટોપી.
 (સ્વ:) સાક્ર બાળ.
 (રા.) નાડી, નેસ.
 (વ:) શીરસ નામનું ઝાડ.

શિરોષિ, સ્ત્રી: (ષિ:) ગરદન, માન.
 શિરોરત્ન, ન. (નં.) માથામા પહેરવાનું ધરેણુ.
 શિરોરુહ, પુ. (હ:) માથાના બાલ-કેશ.
 શિલ, ન. (લં.) ખેતરવાળો ખતરમાનું અનાજ કાપીમથા
 પછી જે નીચે પડેલું અનાજ તે એકદુ કરનારો
 શિલા, સ્ત્રી. (લા.) પથ્થર, ખારણાના ચોકડાનાં ન્દિ
 ચેનું લાકડું.
 શિલાજનુ, ન. (નુ.) શીલાજીવ. [ચોકડાના ચેનુલાકડું.
 શિલી, સ્ત્રી. (લી.) નહાના અરશીઆં, ખારણાના ની-
 શિલીમુલ, પુ. (લ:) બાણ, ભમરો.
 શિલોચ્ચય, પુ. (ય:) પહાડ, ડુંબર.
 શિલ્પ, ન. (લ્.) કળા, નૃત્ય, નાચવું, ગાવું, સુધાર,
 વણકર લોકોનું કામ. [નીશાળ.
 શિલ્પશાલા, સ્ત્રી. (લા.) કારીગીરીનું કામ શીખવાની
 શિલ્પન, પુ. (લ્પી.) સુધાર, વણકર, હજમ, ધોખી,
 અભાર યીગેરે.
 શિવ, પુ. (વ:) મહાદેવ, ન. (વં.) કલ્યાણ.
 શિવક, પુ. (ક:) ગાઠને આંધવાસાઈ જમીનમાં દાટે-
 લો લાકડાનો ખુટો.
 શિવમહ્લી, સ્ત્રી. (હ્લી.) આકડાનું ઝાડ.
 શિવા, સ્ત્રી. (વા.) પાર્વતી, શીઆળની સ્ત્રી ભત, નદી, ભા-
 ધઆમળીનું ઝાડ, આમળીનું ઝાડ, હરડાનું ઝાડ.
 શિવોષિટ, પુ. (ષિ:) મહાદેવ, રોગથી જેના માથા ઉ-
 પરના બાળ ખરી ગયા છે તે, સડેલું આંખડું.
 શિશિર, વિ. (ર: રા. રં.) તહાડું, પુ. (ર:) શીશીરરૂપુ,
 તહાડના દહાડા, શીયાળો.
 શિશુ, પુ. (શુ:) બાળક.
 શિશુક, પુ. (ક:) એક ભતળી માછલી છે.
 શિશુલ, ન. (લ્વં.) બાળ અવસ્થા, અચપાણુ.
 શિશુમાર, પુ. (ર:) શીરસ નામની એક માછલી છે.
 શિશ્મ, પુ. (શ્મ:) પુરુષનું વિષય ઇંદ્રિય. [કરનારો.
 શિશ્વદાનં, વિ. (ન: ના. નં.) પુણ્ય કર્મ કરનારો, પુન
 ત્રાષ્ટિ, સ્ત્રી. (ષ્ટિ:) આત્મા, સજ્જ, સીદ્ધા.
 શિષ્ય, પુ. (ષ્ય.) શીષ્ય.
 શીકર, પુ. (ર:) પાણીની ઝીણી ઝીણી છાંટ.
 શીઘ્ર, ન. (ઘં.) જલદી.
 શીત, ન. (તં.) તહાડોપણો, વિ. (ત: તા. તં.) તહાડું,
 પુ. (ત:) નેતર, યુંદાનું ઝાડ, વિ. સુસ્ત, આળસુ.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

विस्मयान्वित, वि. (तः ता. तं.) आश्चर्ययुक्त.
 विस्मृत, वि. (तः ता. तं.) भुलितुं-लो. [पिछे ते.
 विस्त्र, वि.(स्तः स्त्रा.स्त्रं.)जेने काम्या भासजेवी धंद म्या-
 विस्त्रंभ, पु. (भः) वीधास, प्रार्थना, शृंगार, प्रार्थना.
 विस्त्रसा, स्त्री. (सा.) श्रुदापो, धरडापय्यु, धरडपय्यु.
 विस्त्राव, पु. (वः) म्यासाभयु.
 विहग, पु. (गः) }
 विहंग, पु. (गः) } पक्षी.
 विहंगम, पु. (मः) }
 विहंगमा, स्त्री. (मा.) भीतभागी श्रीडी.
 विहंगिका, स्त्री. (का.) पक्षी.
 विहासित, न. (तं.) मध्यम हसपु, जरा हसपुं.
 विहस्त, वि. (स्तः स्ता, स्तं.) व्याकुण्य, शोक्थी करपुंसुं
 म्पने नडी करपुंसुं ते.
 विहापित, न. (तं.) दान, आपपुं, अपसपुं.
 विहायस, न. पु. (यः याः) आकाश, पु. (याः) पक्षी.
 विहायस, पु. (सः) आकाश.
 विहस, पु. (रः) पगथी जपुं.
 विद्वत्, न. (तं.) स्त्रीने भोलता भोलता म्पेक जगतने
 लटके कशने पोतीकी भरु अतावनी.
 विव्दल, वि. (लः ला. लं.) शोक्थी जेना धंद्रीय थाकेला ते.
 वीकाश, वि. (शः शा. शं.) म्पेकांत, प्रकाश, प्रसिद्ध, पुष्टु.
 वीची, स्त्री. (चिः) भोले, भोळ, दशीम्पाना भोळ.
 वीणा, स्त्री. (णा.) तंभुरो, तंभुरो.
 वीणादंड, पु. (दः) तंभुरोना दंडो.
 वीणावाद, पु. (दः) तंभुरो वगाडनारो.
 वीत्सं, पु. (सः) हरण, पक्षीने पडडवानु जण-झंस.
 वीत, न. (तं.) लडाधभा नकामि हाथी धोडो वीगेरे.
 वीति, पु. (तिः) धोडो.
 वीतिहोळ, पु. (ळः) म्पणी, वेस्तव.
 वीथि, स्त्री. (थिः) पंकी, पोण.
 वीथी, स्त्री. (थी.) पंकी, पोण, भाग, रस्ते.
 वीथ, वि. (थः भा. थं.) कुदस्ती साइ ते.
 वीनाह, पु. (हः) कुवाने पथरणी आंधिली पाण.
 वीर, पु. (रः) शूर, सुरो नाटकभागे म्पेक रस छे.
 वीरण, न. (णं.) कुणियापो नभयु धासछे.
 वीरतर, न. (रं.) उपलो शब्द ज्युपो.
 वीरतर, पु. (रः) म्परज्युन सादजानु आड.

वीरपत्नी, स्त्री. (नी.) शूरणी आयडी.
 वीरपाण, न. (णं.) लडाध करवाणी म्पगा
 थया पछी जे शूर लोडो मणोने दार पी
 वीरपाण, न. (नं.) उपलो शब्द ज्युपो.
 वीरभार्या, स्त्री. (यां.) शूरणी आयडी.
 वीरमानु, स्त्री. (ता.) शूरणी भा.
 वीरवृक्ष, पु. (क्षः) भीलाभानु आड. [दाध/
 वीराज्ञसन, न. (नं.) धलुली म्-मत्यंत भय
 वीरसू, स्त्री. (सूः) शूरणी भा. [वोलवाध ग
 वीरहनु, पु. (हः) जे म्पणीडोनीना घेरभा
 वीरा, स्त्री. (रा.) जे स्त्रीना वर तथा डीक
 वीरभू, स्त्री. (भू.) इलाम्पेली वनस्पती.
 वीर्य, न. (यं.) पराक्रम, रेत, सामर्थ, म्पेक
 वीरभ, पु. (भः) भाग, ध्यान धरवाणी म्पे
 वृक, पु. (कः) वर, जेदर.
 वृकभूप, पु. (पः) धूप, लोपान.
 वृकण, वि. (कणः कणा. कणं.) तोडिखुं, कापेखुं
 वृक्ष, पु. (क्षः) आड.
 वृक्षभेदिन, पु. (नी.) तासली, कुवाडो.
 वृक्षरुहा, स्त्री. (हा.) आडउपर थम्पेलेपेला
 वृक्षवाटिका, स्त्री. (का.) गुणुडिकाना घेर पास
 वृक्षादन, पु. (नः) कुवाडो, तासली.
 वृक्षादनी, स्त्री. (नी.) जेभुरो, जेभुरानु आ
 वृक्षाळ, न. (ळं.) डोकम, म्पामली.
 वृजिन, न. (नं.) पाप, वि. (नः ना. नं.) वा
 नडी ते, पु. (नः) दुःप, क्लेश, लोडी,
 वृत्, वि. (तः ता. तं.) शाडी अधिल-लो, हो
 वृत्ति, स्त्री. (तिः) घेरिलिपुं, घेरो, घेगवा.
 वृत्त, वि. (त्तः त्त. तं.) गोण, वर्तुण, पर
 न. (तं.) पद्य, श्लोक, मरीच, वि. (त्तः
 भीप्यारी, म्पतीत, म्पज्युत, जडु.
 वृत्तंत, पु. (तः) प्रकरण, प्रकार, वार्ता, वा
 म्पार, सर्व, दुस्सुत, म्पेकांत.
 वृत्ति, स्त्री. (तिः) जपुं, जवन, डीका.
 वृत्तहनु, पु. (हः) धंद.
 वृत्त, पु. (तः) म्पधकार, शत्रु, म्पेक दैत्य
 मेध, धंद, पर्वत.
 वृथा, अ. निरर्थक, विधिडीन, डोकट, नडाक,

(कः का. कं.) डोसो, धरोडो, पंडीत, नीदान,
 (.) शिलाश्रुत.
 (लं.) अडपौ, धरडपण्डे.
 पु. (कः) वरधारा, श्रुण्डं वनस्पती.
 पु. (वाः) धंद्र. [ह्रिय ते.
 पु. (मिः) पवनथी जेनी कुटी मोडी यध
 (.) वधपुं.
 का, स्त्री (का.) व्याजथी युजराणु यलावपुंते.
 (कः) धरोडो अणद.
 पु. (वः) व्याजथी युजराणु करनारो.
 (तं.) डाम्पुं.
 (दं.) जभाप.
 (दा.) आडउपर थज्जेलो वेलो.
 पु. (कः) देव, वि. (कः का. कं.) मुप्य, अ-
 रत, दीलमानु जलुनारो.
 (घं: घा. घं.) अतीश्रेष्ठ, अहु म्हेटो.
 पु. (कः) वृक्षीकरास, कशाारी, वीछु, अमरौ,
 गो. [दर, श्रेष्ठ, पुरध, अकुणसो.
 (षः) अणद, वृषभराश, पुन, आंडवो, जं-
 (णः) आंडवा-वो.
 (भः) अणद.
 पु. (कः) श्रीलाडी, भींदडी.
 पु. (जः) महदिव.
 (षाः) धंद्र.
 (लः) सुद्र. [ह्रियछे ते.
 स्त्री. (ती.) जे स्त्रीणी मैथुन करवानी धंश्च
 (षा.) मुनिकपण्णो वनस्पती छे.
 (ती.) स्त्री. (यी.) लक्ष्मी, पार्वती, हरणुदोडी, श-
 री नामणी वनस्पतीछे.
 पु. (विः) महदिव, विण्णु, अमानि.
 (जी.) शन्याशो-अभ्रहस्यारीणु आशन.
 (टि.) वरशाद.
 (ज्जिणः) क्रीरणु, गेटो, म्हेटो.
 (गः) ज्जेर, प्रवाह, गती. [ज्जेरवापुं.
 वि. (गी. गिनी. गि.) वेगवाणु, गतीवाणु,
 गो. (णिः) लांभो अने पीड उपर लटके अयेवो
 माडो-चोडलो.
 जी. (जी.) देवतारी, देवडंगरी वनस्पतीछे, लांभो

अने पीड उपर लटके अयेवो अंभाडो-चोडलो,
 अयेक नदी छे.
 वेणु, पु. (णुः) आंयु, वाश.
 वेणुक, न. (कं.) भारवाणी लाकडी.
 वेणुधम, पु. (धमः) वाशरी-जीवगाडनारो, पावोवगाडनारो.
 वेतन, न. (नं.) पगार, तनपो.
 वेतस, पु. (सः) नेतरणु आड. [नेतरना आंडछे ते.
 वेतश्चत्, वि. (श्चान. श्चानी. श्चत्.) जे देशमा धणु
 वेताल, पु. (लः) येताण.
 वेत्तवती, स्त्री. (ती.) अयेक नदीछे.
 वेद, पु. (दः) यारै वेद. [मुदो.
 वेदना, स्त्री. (ना.) अणुभव, अणुभाअमेश, अणु-
 वेदातिन्, वि. (ती. तिनी. ति.) वेदांतशास्त्र जलुनारो.
 वेदि, स्त्री. (दिः) यत्तना शाई वयेथी शाकडु अने नी-
 ये उपर मोहु अयेवोमा तोडीनो अनविषोढगलो.
 वेदिका, स्त्री. (का.) अंगणामा मातोडीनो करेलोयोक.
 वेदी, स्त्री. (दी.) वेदि शपद णुवो. [पणु.
 वेधनिका, स्त्री. (का.) काळु पाडवाणु हथीआर, टो-
 वेधमुख्यक, पु. (कः) कय्यर वनस्पतीछे. [पंडीत.
 वेधस्, पु. (धाः) अभ्रहदेव, विण्णु, अुध नामनो मह,
 वेधित, वि. (तः ता. तं.) काळु पाडेपुं.
 वेपथु, पु. (युः) धुजरो, कापरौ.
 वेमन्, पु. (मा.) कांठलो.
 वेला, स्त्री. (ला.) मर्यादा, हदद, काण, वपत, भरती,
 शुपथी भरपु, रोग, वाणी, वाया, अुधनामा
 ग्रहणी आयडी, मोहाणु भोजन.
 वेळ, न. (लं.) वायडींग.
 वेळज, न. (जं.) मरी, तीप्यां. [धुजेलो.
 वेळि, स्त्री. (लिः) वेलो.
 वेळित, वि. (तः ता. तं.) वाकुं, शीधु नडी ते, जराक
 वेच, पु. (चाः) वेशाने-अुलीकानो मोदलो, धरेणुथी
 करेली शोभा.
 वेचंत, पु. (तः) नहानो सरोवर.
 वेचावार, पु. (रः) मसालो, साकमांनो अवावो असालो.
 वेश्मन्, न. (श्म.) धर.
 वेश्मभू, स्त्री. (भुः) धेरणी जगा.
 वेश्वा, स्त्री. (श्वा.) वेशा, अुलीका.
 वेश्वाजनसमाधय, पु. (यः) अुलीकानो अजर.

વેષ, પુ. (વ:) ધરેણા-અલંકારથી કીધેલી શાભા.
 વેષવાર, પુ. (ર:) મસાણો, શાકમા નાખવાનો મસાણો.
 વેસવાર, પુ. (ર:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વૈદ્ય, વિ. (ત: તા. તં.) ધેરેલું, આરોગ્યરક્ષકી રોગેલું.
 વૈદ્ય, સ્ત્રી. (ત.) ગર્ભપાત કરનારી ગાય. [સુકેછે.
 વૈ, ધ. નીચ્ચ, અથવા જ્યાં પદ પુર થાય છે ત્યાં
 વૈકલ્પિક, ન. (કં.) સાકલી જેવી કુલની પહેરેલી માળ.
 વૈકુંઠ, પુ. (ઠ:) વિષ્ણુ.
 વૈજનન, પુ. (ન:) જાણવાનો મહીનો.
 વૈજયંત, પુ. (ત:) હંદ્રનુ ધર.
 વૈજયંતિક, પુ. (ક:) નીશાણુ-આવટો લઈ જનારો.
 વૈજયંતિકા, સ્ત્રી. (કા.) ઠાંકણ, ચોર ચૂરણ વનસ્પતિ છે.
 વૈજયંતી, સ્ત્રી. (તી.) વાવટો, નીશાણુ. [પુરો.
 વૈજ્ઞાનિક, વિ. (ક:કા. કં.) પ્રતીણ, નિપુણ, હુશાર,
 વૈજ્ઞ, ન. (વં.) બાંધુના-વાસના કૃષ. [વગાડનારો.
 વૈજ્ઞવિક, પુ. (ક:) વાસરી-વાંસળી વગાડનારો, પાવો
 વૈજ્ઞિક, પુ. (ક:) તંબોરો વગાડનારો.
 વૈજ્ઞક, ન. (કં.) મારવાળી લાકડી.
 વૈજ્ઞસિક, પુ. (ક:) કસઈ, માસવેચીને ચુજરાણુ કરનારો
 વૈજ્ઞનિક, પુ. (ક:) મજીરદાર, મજીર.
 વૈજ્ઞવિણી, સ્ત્રી. (જી.) એક નદી છે, સીધુ નદી.
 વૈજ્ઞલિક, પુ. (ક:) રાજની સ્તુતી કરનારો.
 વૈદેહક, પુ. (ક:) વાણીએ, વેચીને ચુજરાન કરના
 રો, પ્રાહ્ણણનાસ્ત્રીને વૈશથી યએલો ડીકરો.
 વૈદેહી. સ્ત્રી. (હી.) પીપળી.
 વૈદ્ય, પુ. (ઘ:) વૈદ્ય, હકીમ, ડાક્ટર, સર્વ જાણીતો.
 વૈદ્યમાનુ, સ્ત્રી. (તા.) અડુળસો. [દેવના ડીકરો.
 વૈદ્યાનુ, પુ. (તા.) સંતકુમાર વીગેરે આરેજણુ પ્રહ્ણ-
 વૈદ્ય, વિ. (ય: યા. યં.) સુખં.
 વૈદ્યતેય, પુ. (ય:) ગરૂડ પક્ષી. [એવું વહાન, પાલખી.
 વૈદ્યનિક, ન. પુ. (કં. ક:) માણસો ઉચ્ચકી લઈ જાય
 વૈદ્યાલય, પુ. (ય:) સાવકોભાઈ, હો-એરમાન ભાઈ.
 વૈદ્યેય, પુ. (ય:) મોખલલા, ખલલ.
 વૈદ્યાન્ન, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) વાધના આંખડાનો પડદો.
 વૈર, ન. (રં.) વેર, દુશમની. [કરની.
 વૈરનિર્વાતન, ન. (નં.) વેર કાઢીનામવો, પાછી દોરની
 વૈરમુક્તિ, સ્ત્રી. (કિ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વૈરિનુ, પુ. (રી.) શત્રુ, વેરી, દુશમન.

વૈવશિક, પુ. (ક:) કાસદ, જાસુસ-દ, મંદેસો
 વૈવસ્વત, પુ. (ત:) યમ, જમ. [મારવાની એ
 વૈશાલ, પુ. (લ:) રવાઈ, વલોણુ, વધસાખ
 વૈશ્ય, પુ. (ચ:) વૈશ્ય જાત, વૈશ્ય.
 વૈશ્યવળ, પુ. (ળ:) કુખેર.
 વૈશ્વાનર, પુ. (ર:) અગ્ની, વેસ્તવ.
 વૈસારિણ, પુ. (ળ:) માછલી.
 વોદ, વિ. (દ: દા. દં.) લીલુ, ભીનુ.
 વોર, પુ. (ર:) એક જાતની દાળ છે.
 વોરક, પુ. (ક:) લેખક, લખનારો.
 વોરટ, પુ. (ટ:) અંબેલીના જાતમાની એ.
 વોરપદ્મી, સ્ત્રી. (દી.) સાદડી, સુવાળી સાદ
 વોરવ, પુ. (વ:) એક જાતના ચોખ્ખા છે.
 કાગણુ તથા ચૈતરમા કાપે છે.
 વોરુજાન, પુ. (ન:) સફેદ અને રાતા રંગને
 વોલ્ફ, પુ. (હ:) થોડી યાળવાળો ધોડો.
 વોહિત્ય, ન. (વ્યં.) વહાણુ, જહાજ.
 વૌષટ, ધ. યત્ના વખતે દેવને હાકમારવ
 વ્યક્ત, વિ. (ક્: ક્તા. કં.) વિદ્વાન, ડાહ્યો,
 કુલમંદ, ઉધક. [પણુ, રૂપ, વીભક્તી,
 વ્યક્તિ, સ્ત્રી. (કિ:) નામ, એખલા પચ્ચીસેષ,
 વ્યગ્ર, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) બ્યાકુળ.
 વ્યજન, ન. (નં.) પંખો. [મતલબ
 વ્યંજક, પુ. (ક:) હાથના હસારાથી પોત
 વ્યજન, ન. (નં.) ચી-હ, નીશાણી, કપ
 મી, કઢી, કચુમર, સીખરણુ, હજમ
 નો એક ભાગ છે.
 વ્યંબક, પુ. (ક:) દીવેલીનુ ઝાડ, એરડા
 વ્યંબન, પુ. (ન:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વ્યત્યય, પુ. (ય:) હદપાર જવું, અડચણુ,
 વ્યન્યાસ, પુ. (સ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વ્યથા, સ્ત્રી. (થા.) દુ:ખ, કલેશ.
 વ્યસ્વ, પુ. (સ્વ:) અડચણુનો રસ્તો, ખીક
 વ્યય, પુ. (ય:) પૈસાનો ખર્ચ.
 વ્યલીક, ન. (કં.) પીડા, વિ. (ક: કા. કં.) ન
 કરવું, પ્રીતી વગરનુ, પ્યાર વગરનુ,
 હો, ભુલ.
 વ્યવધા, સ્ત્રી. (ધા.) અચ્છાદન, ઠાકણુ.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

(ર:) વેપાર, વેવાર.
 (વ:) સોહોાપત કરવી, ભોગકરવો
 (નં.) પાપ, કામ વગરનો ઉદ્દોગ, ખરાબ,
 દુઃખ, અમ, કાંમદ્રોષ, (શીકાર, જીગાર
 એવાસ્તે જે બહુ ઇચ્છા તે કામજ
 ને ગાળો દેવી એ કોપજ દોષ.)
 (તં: તાં. તૈ.) જીને વ્યસન બહુ છે તે.
 (ત: સ્તા. સ્તં.) વ્યાકુળ.
 (લ: લા. લં.) શેકથી કરવુંશું અને ન
 તે નહી સમજે એવો.
 (શ: શા. શાં.) પ્રદુષીત, પુલથી ભરેલું.
 (વ: વાઘ, શ્રેષ્ઠ, (જહારે આ શબ્દ નામ
 માગે તાહારે એનો અર્થ શ્રેષ્ઠ થાએ છે.)
 તરી કે, નરવ્યાધિ. [શયોધ] છે.
 (લં.) વાઘના નામ, એક જાતની ખુ-
 (ત.) વેહકળી વનસપતી છે.
 (વુ. (લ્હ:) દીવેલીનુ ઝાડ, એરેડાનુ ઝાડ.
 (ટ:) કુકુડું, કુકોડો, એક જાતનો પક્ષીછે.
 (મી.) વાઘણ, શીંગણી. [અર્થ કેહેવોતે.
 (જ:) કપટ, સાચો અર્થ છુપો રાખીને ઝુંડો
 (ક:) સાપ, વાઘ, દુષ્ટ. [તની ખુશખોઈ છે.
 (લં.) વાઘના નામ, વાઘનામ, એક જા-
 (શ:) શીકારી.
 (ત્રિ:) રોગ, દરદ, કડવુંકોષ્ટ, મીઠુંકોષ્ટ.
 (ત:) ગરમખાનુ ઝાડ.
 (ત: તા. તં.) રોગી, દરદી. [પવન છે.
 (ન:) શરીરમા પેસનારો એક જાતનો વા-
 (દ:) શત્રુ-દુશમનનું ખરાબ ઇચ્છનારો.
 (વ્યં.) કડવુંકોષ્ટ, મીઠુંકોષ્ટ.
 (મ:) વામ.
 (લ:) સાપ, પોતાનુ સાર જોણારો, ધૂત,
 ઠી, શહીં, શીંહ, આપદ, હીંસા કરનારા જ-
 રાજ.
 (વુ. (શી.) મદારી, ગારડી. [ખલો કહેછે તે.
 (લં.) એક જાતની ખુશખોઈ જેને ન-
 (ત: તા. તં.) જાડ કરેલું, ધેરીલીધેલું.
 (વ:) વીસ્તાર, પેહોણાઈ, વ્યાસ નામનોરૂપી
 (ર:) બાપણ.

વ્યુત્પાન, ન. (નં.) તીરસ્કાર, ખરાબ ચાલ, દૈશ-વેર
 કરવો, આપત્તખતીઆરથી થએલું કામ, ધ્યાન-
 ની સમાપ્તી.
 વ્યુટ, ન. (ટં) પ્રાત:કાળ, સવાર, પ્રભાત.
 વ્યુટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) કૃપ, મળવાભોગ, સંપત્તિ, પુકળ પાણી.
 વ્યૂદ, વિ. (દ: દા. દં) પાસે, નજીક, સ્થાપીક, મોડો, વીશાળ.
 વ્યૂદકંકટ, પુ. (ટ:) બખતર પેહરનારો.
 વ્યૂતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વણવું. [ક જાતની ગોઠવણ.
 વ્યૂહ, પુ. (હ:) જમાવ, ટોળું, લઠાઈમા લસ્કરની એ-
 વ્યૂહપાલ્લિ, પુ. (લ્લિ:) લસ્કરની ગોઠવણનો પાઠલોભાગ
 વ્યોકાર, પુ. (લ:) લુહાર, લુવાર.
 વ્યોમકંઠ, પુ. (કઠ:) મહાદેવ.
 વ્યોમન, ન. (મં.) આકાશ.
 વ્યોમવાન, ન. (નં.) વીમાન. [ચુરણ.
 વ્યોષ, ન. (વં) સુક, પીપળી, અને મરીને કુટેલું તે
 વ્રજ, પુ. (જ:) જમાવ, મોડો તપેલો, માર્ગ, રસ્તો.
 વ્રહ્મા, સ્ત્રી. (બ્યા.) ફરવું, સુશાફરી.
 વ્રળ, પુ. (ળ:) જખમ, નાસુર.
 વ્રત, ન. (તં.) વીયમ.
 વ્રતસ્નાતક, પુ. (ક:) ખાર વરસ પુરા થયા પછી જેને
 વેદાભ્યાસ પુરો થયોછે તે, જેનું બ્રહ્મચારી પાણી
 ગયું છે તે.
 વ્રતતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વેલો, વીસ્તાર, ફેલાવ, ઘેર.
 વ્રતતી, સ્ત્રી. (તી.) હિપલો શબ્દ જીવો. [યજમાન.
 વ્રતિન્, પુ. (તિ.) જેણે વૃત કીધુંછે તે, જજમાન,
 વ્રશ્વન, પુ. (ન:) કાણુશ, એક હનીયાર.
 વ્રાત, પુ. (ત:) જમાવ. [જનોઈ થઈ નથી તે.
 વ્રાત્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) શોળ વરશ શુધી જેની
 વ્રીહા, સ્ત્રી. (હા.) લાજ, શરમ.
 વ્રીહિ, પુ. (હિ:) એક જાતનુ મ્મનાજ છે, ભાત.
 વ્રીહિભેદ, પુ. (વ:) એક જાતનુ ભાત છે. [ખેતર.
 વ્રીહેય, વિ. (ય: યા. યં.) વ્રીહી નામનુ ભાત ઉગવાનુ

શ

શકટ, પુ. ન. (ટ: ટં.) ગાડો.
 શકલ, ન. પુ. (લ. લં.) કટકો, કકડો.
 શકલિન્, પુ. (લી.) માછલી.
 શકુન, પુ. (ન:) પક્ષી.

शकुनि, पु. (निः) पक्षी. [गीध.]
 शकुंत, पु. (तः) पक्षी, कुकडी, भरधी, चार, अक्षीर,
 शकुंति, पु. (तिः) उपलो शम्भु श्रुवा.
 शकुल, पु. (लः) अम्भु जलानी माछलीछे.
 शकुलाक्षक, पु. (कः) घोणीदरो, शङ्खेद दरो.
 शकुलादनी, स्त्री. (नी.) केशरकुटडी, मोयुट, जलपीपणी.
 शकुलार्भक, पु. (कः) अम्भु जलानी माछलीछे.
 शकृत्, न. (नः) विष्टा, यु, पेटमानो मेल.
 शकृत्करि, पु. (रिः) वाछरेडो, गोदो.
 शक्त, वि. (क्तः का. कं.) श्मर्थ, ध्याइं भोलापुरो,
 भीडुंभोलनारो. [अनी, परथी.]
 शक्ति, स्त्री. (क्तिः) पराक्रम, शम्भु, जेद, अण, भालो,
 शक्तिभर, पु. (रः) कर्ताकृष्णमी.
 शक्तिहेतिक, पु. (कः) भालावालो. [भोलनारो.]
 शक्न, वि. (क्नः क्ना. क्नीं.) भीडुं भोलनारो, ध्याइं
 शक्र, पु. (कः) धंद्र, कुडागु आड.
 शक्रभनुस्, न. (नुः) धंद्र धनुष्य, वरशादणी कमाण.
 शक्रपादप, पु. (पः) देवदारगु आड. [रुपतीछे.]
 शक्रपुष्पिका, स्त्री. (कः) अग्नीश्रीप्पा, कपालाची वन-
 शक्र, वि. (कः का. कं.) भीडुं भोलनारो, ध्याइं भोलनारो.
 शंकर पु. (रः) ह्रादेव.
 शंकु, पु. (कुः) अम्भु जलानी माछलीछे, उण तो-
 डेलु आड, आणुनोछेडो, अम्भु जलतु हथीआर.
 शंख, पु. न. (खः खं.) शंभु, अम्भु जलानी शुशभो-
 धुं जेने नभलो कहेछेते, नव वीधीमागी अम्भु
 वीधी, कपालगु हाडकुं.
 शंखनख, पु. (खः) नहाना जलनो शंभु.
 शंखिनी, स्त्री. (नी.) शंभुआहुली, शंभुवेदो.
 शची, स्त्री. (ची.) धंद्राणी, धंद्रणी स्त्री-आपडी.
 शचीपती, पु. (तिः) धंद्र.
 शयी, स्त्री. (यी.) कपूरकाम्यरी, आंभाहणदर.
 शठ, वि. (ठः व. ठं.) वाडामननो, वाडा दीलनो.
 शणपर्णी, स्त्री. (णीं.) गोष्ठणीगु आड.
 शणपुष्पिका, स्त्री. (का.) सनगी नहाणी जलछे.
 शणसूत्र, न. (वं.) सननो दोरो-सुतर, सुतणी.
 शंड, पु. (डः) कभणनो जमाव, गोदो.
 शतकोटि, पु. (टिः) वीजणी, वज.
 शतद्रु, स्त्री. (द्रुः) शतद्रु नामनी नदी.

शतपत्र, पु. न. (त्रः त्रं.) कभण.
 शतपत्रक, पु. (कः) अम्भु जलनो पक्षीछे.
 शतपर्बन्, पु. (र्वां.) वांस, आंभु.
 शतपर्विका, स्त्री. (का.) वेपंड, दुस्वा, दु.
 शतपुष्पा, स्त्री. (ष्वा.) शोपानी भाणु.
 शतमास, पु. (सः) कण्ठेरगु आड.
 शतभोर, स्त्री. (रः) भोगरनो वेदो.
 शतमन्यु, पु. (न्युः) धंद्र. [तोलाव
 शतमान, न. पु. (नं. नः) अम्भु जलतु से
 शतमूली, स्त्री. (ली.) सहस्रसुणी, शतावरी
 शतवीयां, स्त्री. (यां.) सहदे दरो, घोणी द
 शतवेधिन, पु. (धी.) अम्भुवेत वनरुपती
 शतवृदा, स्त्री. (दा.) वीधुलता, वीजणी.
 शतंग, पु. (गः) लडाभिनो अम्भु जलत
 शतावरी, स्त्री. (री.) सहस्रसुणी वनरुपती
 शत्रु, पु. (त्रुः) वेरी, दुसभिन.
 शनैश्वर, पु. (रः) शची नामनो अह.
 शनैः अ. अम्भुदुत, हलको, भं.
 शंवा, स्त्री. (वा.) वधुलता, वीजली.
 शपथ, पु. (थः) सांभुं, शुकु सोधवागु अ
 शपन, न. (नं.) उपलो शम्भु श्रुवा.
 शफ, न. (फं.) घोडानीअडी, अडी, आ.
 शफर, पु. (रः) अम्भु जलानी माछली छे.
 शफरी, स्त्री. (री.) उपलो शम्भु श्रुवा.
 शहृपह, पु. (हः) कान. [अ
 शहन, वि. (नः ना. नं.) शम्भुवाणुं.
 शम, पु. (मः) शांती, हाथ.
 शमय, पु. (यः) उपलो शम्भु श्रुवा.
 शमन, पु. (नः) यम, जम, न. (नं.) यस्म
 शमनस्वसृ, स्त्री. (सा.) यमुना नदी.
 शमर, न. (रं.) विष्टा, यु, मण.
 शमित, वि. (तः ता. तं.) शांतकरेयो, डोडोप
 शमी, स्त्री. (मी.) सींग, शमीनुं आड.
 शमीधान्य, न. (न्यं.) मग, अम्भु, कुणीद,
 वटाणा, पुवर, अम्भु आंधा-य न शमी
 शमीर, पु. (रः) शमीनुं नाहाणी जलतुं
 शम्या, स्त्री. (म्या.) श्रुसडीनो पीयो.
 शम्याक, पु. (कः) गरभणानुं आड.

UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

નીલબી. [સાંખર. શર્કોરિલ, વિ. (લ:લા. લં.) શર્કોરાવત્ શબ્દ જ્યુવો. શર્મન્, ન. (મં.) શુખ, ખુષી. શર્વરી, સ્ત્રી. (રી.) રાત, રાત. શર્વાળી, સ્ત્રી. (ળી.) પારવતી, શર્વલા, સ્ત્રી. (લા.) એક જાતની ખોદવાની પાહાર છે. શર્વ, પુ. (ર્વઃ) મહાદેવ. શલ, ન. (લં.) ભાતનો તોરો, ચોખાના કણુશ. શલમ, પુ. (મઃ) પતંગીયું. એક જાતનો જીવડો છે. શલલ, ન. (લં.) ભાતનો તોરો, ચોખાના કણુશ. શલલી, સ્ત્રી. (લી.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો. શલાટુ, વિ. (ટુઃ ટુઃ ટુઃ) કાચું, વગર પાકેલું (ફલ.) શલ્ક, ન. (લ્કં.) કડકો, કટકો, ખંડ, છાલ. શલ્ય, પુ. (લ્યઃ) ગેળાનું ઝાડ, કાઠાવાળાઝાડ, સાહુડી, સીસોળીયું, ન. (લ્યં.) ખાણુનો છેડો, એક જાતનું હાથીઆર છે, બાહ્યાનુ પાનુ. શલ્કી, સ્ત્રી. (કી.) સાલધ વનસ્પતી છે. શવ, પુ. ન. (વઃ વં.) પ્રેત, મરદુ, મડદુ. શવલ, વિ. (લઃ લા. લં.) યુદ્ધાદાર. શવઞ, પુ. (ઞઃ) સસલ, સસો. શવઞ્ચર, પુ. (રઃ) ચંદ્ર. શવ્જલોમન્, ન. (મં.) સસલાના રૂવાં-ખાલ. શવ્જાદન, પુ. (નઃ) ખાજ, સકરો. શવ્જોર્ણ, ન. (ર્ણં.) સસલાના યુવાળા. [ત, યુક. શશ્વત્, ઘ. પુન્ય, વારંવાર, ધડીએ ધડીએ, સહી-શાષ્, ન. (ષં.) કુમખું ધાસ. શસન, ન. (નં.) યસના વખતે જનાવરને મારે છે તે. શસ્ટ, પુ. ન. (સ્ટઃ સ્ટં.) કલ્યાણ, વિ. (સ્ટઃ સ્ટા. સ્ટં.) સ્તુતીકરેણો, મોઠું, ખુલ્લું. શાસ્ત્ર, ન. (સ્ત્રં.) હાથીઆર, લોહોડું, લોખંડ. શાસ્ત્રક, ન. (કં.) લોહોડું, લોખંડ. શાસ્ત્રમાર્જ, પુ. (ર્જં) પીકીલકર. શાસ્ત્રાજીવ, પુ. (વઃ) હાથીઆરથી લદનારો. શસ્ત્રી, સ્ત્રી. (સ્ત્રી.) છરી. શસ્ય, ન. (સ્યં.) કુમખું ધાસ. શસ્યસંચર, પુ. (રઃ) સાયલાનું ઝાડ. શાક, ન. (કં.) ખાજી, સાક. [જાતનું હાથીઆર છે. શાકટ, પુ. (ટઃ) ગાડાનો ખળદ, ન. પુ. (ટં ટઃ) એક શાકશાકટ, ન. (ટં.) શાકખાજી પેદાથવાનુ ખેતર.

પાણી. [સાંખર. પાણી, જળ, એકજાતનુ હરણુ છે, (રિ) મદન. (સી.) મુશકપણી, ઉંદરકાળી વનસ્પતી છે. (ક:લં.) મુશકરી સાઈ સાથે લીધેલું બાવું. (ત:તા.તં.) ખેવાર હલવતે ખોદેલું ખેતર. પાણીમાળી:નહાળી છીપ. ઉપલો શબ્દ જ્યુવો. ઉપલો શબ્દ જ્યુવેલ (સી) કુટણી. મહાદેવ, બ્રહ્મદેવ. હાથ. [કરવી. નં.) ઊંધ, ખીછાનો, ગાદલું, શોહખત (નં.) ખીછાનો, ગાદલું. [જુ ઊંધનારો. (લુ: લુ: લું.) અજગર, આર, હાથી, ધ-ત: તા. તં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો. એક જાતનો સાપ છે, આર, અજગર. ય્યા.) ખીછાનો, ગાદલું, તળધ. એક જાતનુ ધાશ છે, ખાણુ. પુ. (સ્મા.) કાર્તીકશ્યામી. નં.) ધર, અચવનારો, વધ, રક્ષણુ. (ત્.) શરદ્વુ, સંવત્સર, વર્ષ. મઃ) એક જાતનુ હરણુ છે. વ્યં.) લક્ષ, નીશાણુ. ટિઃ) એક જાતનુ પક્ષી. તિ.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો. [ટેવ. (સઃ) ખાણુ-તીર મારવાનો અભ્યાશ- (રિઃ) પાણીમાના બદક, જંગલી બદક. (રુ: રુ: રું.) ધાવુક, હીંચા કરણુરો. (વં. વઃ) તશ્ત, રકાળી. (તી.) શરાવતી નદી. (લિઃ) જંગલી બદક, પાણીમાના બદક. (મઃ) ભાતો, તીર ચુકવાળી કોથળી. (નં.) ધનુષ્ય, કમાણુ. (ં.) દેહ. (સી.) પ્રાણી. [એક જાતનો રોગ છે. (રા.) રેતવાલો દેશ, રેતી, ખાંડ, કટકો, (વાન્. વતી. વત્.) રેતીવાળો દેશ.

शाकाशाकदीन, न. (नं.) उपलो शब्द श्रुयो.
 शाकुनिक, पु. (कः) पक्षीनो शीकारो.
 शाक्तिक, पु. (कः)शक्तीनामणी हाथीआर वापरनारे.
 शाक्यमुनि, पु.(निः) भौधमानो पीजे अक भिदछे.
 शाक्यसिंह, पु. (हः) उपलो शब्द श्रुयो.
 शाखा, स्त्री. (खा.) शाखा, आपणी, झांटी.
 शाखामृग, पु. (गः) वांदेशे.
 शाखानगर, न. (रं.) राजणी राजधानीवाणा गाम-
 नीयेनो पीजेगाम. [आ उतरैछे ते, वडवाध].
 शाखाशिक्षा, स्त्री. (फा.) वडना जे उपउपरथी मुणी-
 शाखिन, पु. (खी.) पृक्षी, आड.
 शाखिक, पु. (कः) कंसारी.
 शाट, पु. (ठः)अक जगत कुपडछे. [कटको, इमाल.
 शाटी, स्त्री. (टी.) अक जगत कुपडछे, ताआमानो
 शाय, न. (अं.) कपट.
 शाण, पु. (णः) कसोटी, सोनु तपासवानो पथदेशे.
 शाणी, स्त्री. (णी.) सएना कपडां, कसोटी.
 शांडिल्य, पु. (व्यः) पीलनु आड.
 शात, वि. (तः ता. तं.) तीक्ष्ण, न. (तं) हर्ष, प्युशी.
 शातकुंभ, न. (भं.) सोनु.
 शातकौभ, न. (भं.) सोनु.
 शातला, स्त्री. (ला.) शीकेकाध.
 शालव, पु. (वः) श्वनु, दुसभन.
 शाद, पु. (दः) कादव, कुमपुंघास. [जे दैश तो.
 शादहरित, वि. (तः ता. तं.) कुमपा धासथी लीले.
 शादल, वि. (लः ला. लं.) उपलो शब्द श्रुयो.
 शात, न. (तं.) प्युशी, हर्ष, पु. (तः) नयमारस, वि.
 (तः ता. तं.) थकावेलो.
 शाति, स्त्री. (तिः) आराम, स्वस्थता, येन, समाधानी.
 शाप, पु. (पः) शाप, अदुवा.
 शावरी, स्त्री. (री.) मदारोनी वीधा.
 शाबुक, पु. (कः) पाष्ठीमाणी नहानी धीप.
 शार, पु. (रः) वाधु, फन, वि.(रःरा.रं.) कापरथीत्रो.
 शारंग, पु. (गः) आतक नामनो पक्षी.
 शारद, पु. (दः) सांतवनानुं आड, वि. (दः दा. दं.)
 अजअप, नपुं, जेनोजेड नहीमणे ते, हलकु.
 शारदी, स्त्री. (दी.) मोयुड, जण पीपणी.

शारि, पु. (रिः) सोकटा, आल. [वानु क
 शारिकल, न. पु. (लं, लः) सोकटा अथवा आल
 शारिवा, स्त्री. (वा.) उपरसाण, उपलशरी वनर
 शार्कर, वि. (रः रा. रं.) रैतीवाणेद्विश.
 शार्ड, न. (ई.) विभ्युनु धनुष्य.
 शार्डिन, पु. (डिं.) विभ्यु.
 शार्दुल, पु. (लः)वाध, दीपडा, अमे शब्द जरे शब्द-
 छवाडे लागेछे ताहारै तेनेजरा मोहापल्ला आ
 शार्वर, न. (रं) धलुओ अंधकार वि. (रः रा.
 धातकरवालायक, धातुक. [यलानुं =
 शाल, पु. (लः)अक जगतनी माछली छे, आड,
 शालपर्णी, स्त्री. (णीं.) उवला, सालवणु वनस्पती
 शाला, स्त्री (ला.) सभानुधर, मुप्य डेकाथु.
 शालवृक्ष, पु. (क्षः) सीयाण, वांदेशे, कुत्रो. [भात
 शालि, पु. (लिः) साणी नामनु भात, अक ज
 शालीन, वि. (नः ना. नं.) शरमींदु, शरमवापुं.
 शालूर, न. (रं.) कुमपनो कुंद.
 शालेय, पु. (यः) वदहारो, वरीआणी, वि.(यः य
 शाणी नामनु भात नीपजवानु जेतरे.
 शात्मलि, पु. (लिः) सावरीनु आड.
 शात्मलिविट, पु. (टः) सावरीनो गुंजर.
 शावक, पु. (कः) आणक.
 शाबर, पु. (रः) लोघनुं आड.
 शाश्वत, वि. (तः ता. तं.) नीत्य, हमेशानुं, काय
 शाष्कुलिक, न. (कं.) धुधरा, अक जगतनी सुपड
 शासन, न. (नं.) आता, दंड.
 शास्त्र, पु. (स्ता.) भौद, सज करनारो.
 शास्त्र, न. (स्त्रं.) आता, व्याकरणादीक शास्त्र.
 शास्त्रविन्, वि. (नः ना. तं.) शास्त्र जलुतो.
 शिष्य, न. (क्यं.) सीकुं.
 शिष्यत, वि.(तः ता. तं.)सीका उपर मुकेलुं. [सीका
 शिक्षित, वि. (तः ता. तं.) प्रवीण, नीपुण, हुशी
 शिक्षा, स्त्री. (क्षा.) शीकावपुं, वेदना छ अंगमानो
 शिक्षा नामनो अंग.
 शिखंड, पु. (डः) मोरनु पर. [ये
 शिखंडक, पु. (कः) आलकुनी चोटली, टाणा उप
 शिखंडिक, पु. (कः) उपलो शब्द श्रुयो.

(.) પહાડનું ટોંક, છેડો, ચેવટ.
 (રી.) પર્વત, પહાડ, વૃક્ષ, ઝાડ.
 (જા.) મોરની ચોટલી, નોરો, અગ્નીની ચોટલી, કીરણ, પગનો પંજો. [ની ચોટલી.
 (ન.) નહાના આળકની ચોટલી, ટાપુ ઉપર
 (વાન.) અગ્ની, વેસ્તવ, દેવતા.
 (લ.) મોર.
 (વં.) મોરથુથુ.
 (.) મોર, અગ્ની, ઝાડ, વૃક્ષ, કેવુ નામનો આળદ, કુકડો, ઘોડો, જેને ચોટલી છે તે.
 (ન.) કાતોંક સ્વામી.
 શેગટાનું ઝાડ, શક, બાજી.
 (.) શેગટાનું પીળ.
 (.) ધરેણાનો અવાજ. [દોરી.
 (ની.) કમાનની દોરી, તીર કમાનની
 (વં.) શેદંલોણ. પુ. (વઃ) વરીઆળી, ન.
 જીવ.
 (ભૂર્જવૃક્ષ. [તિ: તિ.) મરૂદ ધોળું, કાળું, પુ. (તિઃ)
 (.) મહાદેવ.
 (કઃ) તેડું, ટેંબુરણીનું ઝાડ.
 (.) રોગથી જેના માથા ઉપરના આલ છે તે, સહેલું ચાંપડું.
 (વઃ) ઉપલો શબ્દ જ્યુષો.
 (.) ઝાડનું મુખું, મા, માતા, ચોટ-
 ઝટામાસીનો વેલો.
 (.) કમળનો કંદ.
 (.) સીંગ, કૃષી.
 (.) સીંગ, કૃષી.
 (જા.) પાલખી.
 લરકરની છાવણી.
 (.) સીંગ, કૃષી.
 પેપળીમૂળ.
 છેડો, માથુ.
 (.) ટોપી, માથામા પહેરવાની ટોપી.
 (.) સાક આળ.
 (.) નાકી, નેસ.
 શીરસ નામનું ઝાડ.

શિરોષ્ઠિ, સ્ત્રી. (શિઃ) ગરદન, માન.
 શિરોરત્ન, ન. (લં.) માથામા પહેરવાનું ધરણુ.
 શિરોરુહ, પુ. (હઃ) માથાના આલ-કેશ.
 શિલ, ન. (લં.) ખેતરવાળો ખતરમાનું અનાજ કાપીગયા પછી જે જીએ પડેલું અનાજ તે એકડું કરનારો.
 શિલા, સ્ત્રી. (લા.) પથ્થર, પારણાના ચોકઠાનાં જીએનું લાકડું.
 શિલાજતુ, ન. (તુ.) શીલાજીવ. [ચોકઠાના ચેનુલાકડું.
 શિલી, સ્ત્રી. (લી.) નહાના અરશીઆં, પારણાના જી-
 શિલીમુખ, પુ. (લઃ) આણ, બમરો.
 શિલોચ્ચય, પુ. (યઃ) પહાડ, ડુંગર.
 શિલ્પ, ન. (લ્વં.) કળા, નૃત્ય, નાચવું, ગાવું, સુધાર, વણકર લોકોનું કામ. [નીશાળ.
 શિલ્પશાલા, સ્ત્રી. (લા.) કારીગરીનું કામ શીખવાળી
 શિલ્પન, પુ. (લ્વી.) સુધાર, વણકર, હજમ, ધોળી, અભાર વીગેરે.
 શિવ, પુ. (વઃ) મહાદેવ, ન. (વં.) કલ્યાણ.
 શિવક, પુ. (કઃ) ગાદીને આંધવાસારૂં જમીનમાં દાટે-
 લો લાકડાનો ખુટો.
 શિવમલ્લી, સ્ત્રી. (હ્લી.) આકડાનું ઝાડ.
 શિવા, સ્ત્રી. (વા.) પાર્વતી, શીઆળની સ્ત્રી જાત, નદી, ભો-
 ધ્યામળીનું ઝાડ, આમળીનું ઝાડ, હરડાનું ઝાડ.
 શિવિપિટ, પુ. (ટઃ) મહાદેવ, રોગથી જેના માથા ઉ-
 પરના આળ ખરી ગયાછે તે, સહેલું ચાંપડું.
 શિશિર, વિ. (રઃ રા. રં.) તહાડું, પુ. (રઃ) શીશીરરૂપ,
 તહાડના દહાડા, શીયાળો.
 શિશુ, પુ. (શુઃ) બાળક.
 શિશુક, પુ. (કઃ) એક જાતની માછલી છે.
 શિશુલ્લ, ન. (લ્વં.) બાળ અવસ્થા, અચપાચુ.
 શિશુમાર, પુ. (રઃ) શીરસ નામની એક માછલી છે.
 શિશ્ન, પુ. (શ્નઃ) પુરૂષનું વિષય ઇંદ્રિય. [કરનારો.
 શિષ્ટિવદાન, વિ. (નઃ ના. નં.) પુણ્ય કર્મ કરનારો, પુન
 જાણે, સ્ત્રી. (ષ્ટિઃ) આરાં, સજ્જ, સીદ્ધા.
 શિષ્ય, પુ. (ષ્ય.) શીષ્ય.
 શીકર, પુ. (રઃ) પાણીની ઝીણી ઝીણી છાંટ.
 શીઘ્ર, ન. (ઘં.) જલદી.
 શીત, ન. (તં.) તહાડાપણો, વિ. (તઃ તા. તં.) તહાડું,
 પુ. (તઃ) નેતર, યુંદાનું ઝાડ, વિ. સુરત, આળસુ.

શીતક, વિ. (ક: કા. કં.) સુસ્ત, આપસુ.
 શીતમીઠુ, સ્ત્રી. (ર:) મોગરાગુ ઝાડ.
 શીતલ, વિ. (લ: લા. લં.) તહાડું, તહાડું લાગવું.
 શીતલવાતક, પુ. (ક:) ગોકર્ણીનું ઝાડ.
 શીતા, સ્ત્રી. (તા.) હલથી ખેતરમાં પડેલો ખાડો, સ્વ-
 ગં ગંગા, ભાગીરથી, રામચંદ્રની આપડી.
 શીત્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) હલથી ખેતરું ખેતર.
 શીષુ, ન. પુ. (શુ. શુ:) શેરડીના રસનો થમ્પેલો દારૂ.
 શીર, પુ. (ર:) હલ
 શીર્ષ, ન. (ષં.) માથુ.
 શીર્ષક, ન. (કં.) ટોપી, માંથામાં પહેરવાની ટોપી.
 શીર્ષછેદ્ય, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) ક્ષર મારવા લાયક. [ટોપી.
 શીર્ષન્ય, ન. (ન્યં.) સાફ ખાલ, ટોપી, માથામાં પહેરવાની
 શીલ, ન. (લં) સ્વભાવ, સારીચાલ. [વનસ્પતી.
 શુક, પુ. (ક:) પોપટ, શુક્રાચાર્ય રશી, ગંડીવન, ભટોરા
 શુકનાસ, પુ. (સ:) દીંડાનુ ઝાડ.
 શુક્ર, વિ. (ક્ર: ક્રા. ક્રં.) નીલકુર, કકણ, દયા વગરનો,
 આટું, ત્રણ રાતની રહેલી વાશીકાંતુ. [પ્રથમેષ્ઠિ.
 શુક્તિ, સ્ત્રી. (ક્તિ:) પાણીમાંની છીપ, નખલો નામની
 શુક્ર, પુ. (ક્ર:) દૈત્યનો યુરૂ, શુક્રાચાર્ય, અખી, જેઠ
 મહીનો, ન. (કં.) વીર્ય, દીલમાંની ધાવુ.
 શુક્રશિષ્ય, પુ. (ષ્ય:) દૈત્ય.
 શુક્ર, વિ. (ક્ર: ક્રા. ક્રં.) શક્રેદ, ધોણું, ન. (ક્રં) જકાત.
 શુચિ, પુ. (ચિ:) અખી, આપાડ મહીનો, જેનુ
 અંત:કરણ શાફ છે એવો મંત્રી, વિ. (ચિ: ચિ:
 ચિ.) શક્રેદ રંગનુ, ધોળા રંગનુ, પુ. (ચિ.) શૃંગાર
 રચ, શ્રીભમ રૂપ, પવિત્ર, શુદ્ધ જેઠ મહીનો.
 શુચ્, સ્ત્રી. (ચ.) શેક.
 શુઠિ, સ્ત્રી. (ઠિ:) સુઠ.
 શુઠી, સ્ત્રી. (ઠી.) સુઠ.
 શુંબ, સ્ત્રી. (બ.) દારૂની દુકાન, પીઠ.
 શુંબાન, ન. (નં.) ઉપલો શુદ્ધ જીવો.
 શુભદ્રિ, સ્ત્રી. (દ્રિ:) } સ્વ રૂપા નદી.
 શુભદ્રુ, સ્ત્રી. (દ્રુ.) }
 શુક્રાત, પુ. (ત:) જનાનખાનો, રાજનાસ્ત્રીને મહેલ.
 શુનક, પુ. (ક:) કુંતો.
 શુનાસીર, પુ. (ર:) ઇંદ્ર.
 શુની, સ્ત્રી. (ની.) કુંતી.

શુન્ય, વિ. (ન્ય: ન્યા. ન્યં.) ખાલી.
 શુભયુ, વિ. (યુ: યુ: યુ.) સુખી, સુભકારક, સાર
 શુભ, ન. (મં.) કલ્યાણુ, પુ. (મ:) યકરો.
 શુભાન્વિત, વિ. (ત: તા. તં.) સુખી, સુભકારક, સ
 શુભ્ર, વિ. (ભ્ર: ભ્રા. ભ્રં.) સંકેદ, ધોણુ, ચળકવું, ન. ()
 અભરક, રૂપ, હીરાકસી, સ્ત્રી. ગંગા, ખીલિ
 શુભ્રદંતી, સ્ત્રી. (તી.) પુષ્પદંત નામનો જે વાન્ય
 શાનો હાથી તેની સ્ત્રી.
 શુભદંતી, સ્ત્રી. (તી.) ઉપલો શુદ્ધ જીવો.
 શુભ્રાંશુ, પુ. (શુ:) ચંદ્ર. [મિલ, કી:
 શુલ્ક, પુ. ન. (લ્ક: લ્કં.) જકાત, સ્ત્રીધન, પ
 શુલ્બ, ન. (લ્વં.) તોંચુ, દોરી, કાથાની દોરી, યન્ત
 આચાર, પાણીનાપાસે.
 શુલ્વા, સ્ત્રી. (લ્વા.) દોરી, કાથાની દોરી.
 શુલ્બી, સ્ત્રી. (લ્બી.) દોરી, કાથાની દોરી.
 શુશ્રુષા, સ્ત્રી. (શ્રુ.) યુરૂની સેવા-આકરી.
 શુષિ, સ્ત્રી. (ષિ:) કાચુ, છેદ. [વાણું, કાચુ પો
 શુષિર, ન. (રં.) કાચુ, છેદ, વિ. (ર: રા. રં.)
 શુષ્કમાંસ, ન. (સં.) સુકુ માંસ.
 શુષ્મ, ન. (ષ્મં.) પરાક્રમ.
 શુષ્મન, પુ. (ષ્મા.) અખી, વીસ્તવ.
 શૂક, પુ. ન. (ક: કં.) સાધજેવું ઓચુ અને તી
 જે જવના કાટાનો છેડો તે.
 શૂકકીટ, પુ. (ટ:) કસારી, જે જવડો ખનાતવ
 ઉનના કપડા આપછે તે, ઉધઈ. [જવ વી
 શૂકશાન્ય, ન. (ન્યં.) જેને ઝીણા કાટા હોયછે તે ધ
 શૂકશિવિ, સ્ત્રી. (વિ.) કુવલી, કુહેરી વનસ્પતી છે.
 શૂદ્ર, પુ. (દ્ર:) શુદ્ર, શુદ્ર જાતનો.
 શૂદ્ધા, સ્ત્રી. (દ્રા.) શુદ્ર જાતની સ્ત્રી.
 શૂદ્રી, સ્ત્રી. (દ્રી.) શુદ્રનીસ્ત્રી-આપડી.
 શૂન્ય, વિ. (ન્ય: ન્યા. ન્યં.) ખાલી.
 શૂન્યવાદીન્, પુ. (દી.) નારતીક.
 શૂર, પુ. (ર:) વીર, શૂર, શૂરો.
 શૂર્ષ, પુ. ન. (ર્ષ: ષં.) સુપડું, એક જાતનુ માપાં
 શૂલ, ન. પુ. (લં. લઃ) એક જાતનો રોગ છે, જે
 દુખવાનો રોગ, ભાલો, યુષી, પુ. (લ:) મોત,
 અજ, નીશાણુ, એક જાતનો યોગ છે.

(तः ता. तं.) लोहोडाणा सजीवते सेकेलुं
 (लि.) महादेव. [लुंभाश.
 व्यः व्या. व्यं.) लोहोडाणा शीगवते शेके-
 लः) शीम्पाण.
 (लं. लः) कुंदोरे, सांकणी. [प्रांउंछे ते.
 (कः) छोटुणु अय्यु नेना पगने लाकडुं
 (ल.) कुंदोरे, सांकण, पीडी.
 (ं.) पहाडगु शीम्पर, सुप्यपण्णो, मोडा
 णी-ह, शीगडुं, आयादानी. पु. (गः) छ-
 र्पती छे.
 (रं.) आडुं.
 (कं.) म्हाटो, चोक.
 (रः) म्मेक रश्छे, नाटकमाने रश्छे.
 (गी.) गाय. [वनस्पतीछे.
 (मी.) महादेवने नंदी, र्पण-मैलधाडी
 (मी.) मगदुर नामनी माछली छे तेनी
 नाना धरेण्णो, अतीवीया वनस्पती.
 न. (कं.) शैानाना धरेण्णो.
 (णिः) म्मुंशुश.
 तः ता. तं.) पकव, पाकुं, धी, दुध, भात.
 (रः) म्म्याडामा-चोटलाभा कुलनी भर-
 १.
 (वः) पुइपनुं विषय छंदिय.
 (फः) उपलो शल्ह णुवेा.
 स्त्री. (कः) म्मेक जलनुं कुलआड छे.
 (वी.) युद्धि.
 लुः) गुंदागु आड.
 (भिः) अण्णो.
 (लं.) लील, शेवाण.
 षः) शेषनामने साप, अण्णवेा.
 षः) नेणी नेणोह थछे म्मने परण्णो
 म्मण्णवयन करेछे ते.
 पु. (कः) म्मधाडगु आड.
 (न्वाः) विषण्णुनेा थोडा.
 (ः) परत, पहाड, कुंगर. [रान करनारो ते.
 पु. (ली.) नट, स्त्री पेशलधने पोतीकु युण्ण-
 षः) पीलणु आड, २. उपलो शल्ह णुवेा.

शैलेय, न. (यं.) शीलाअत.
 शैवल, पु. (लः) लील, शेवाल.
 शैवलिनो, स्त्री, (नी.) नदी.
 शैवाल, पु. (लः) लील, शेवाण.
 शैशव, न. (वं.) पाणम्मवस्था, अय्यपण्णु.
 शैक, पु. (कः) शैक.
 शोचिक्केश, पु. (शः) म्मग्नी, वेस्तव.
 शोचिस्स, न. (चिः) कांती, तेण्ण.
 शोण, वि. (णः ना. णं.) शोण्णो नामनी नदी.
 शोणक, पु. (कः) हींदागु आड.
 शोणरत्त, न. (वं.) माण्णिक, पाकुं, लाल.
 शोणित, न. (तं.) लोडी.
 शोय, पु. (थः) सोण्णे, सुण्णुं ते.
 शोयमी. स्त्री. (मी.) पुनरनवा, धेटुणी वनस्पती छे.
 शोषनी. स्त्री. (नी.) शावरण्णी, युतारो.
 शोषित, वि. (तः ता. तं.) शुद्ध करेलुं, शाइ करेलुं.
 शोफ, पु. (फः) सोण्णे, सुण्णुं ते.
 शोभन, वि. (नः ना. नं.) म्मुण्णसुरत.
 शोभा, स्त्री. (भा.) कांती, तेण्ण.
 शोभाजन, पु. (नः) शेकटागु आड.
 शोष, पु. (षः) क्षय रोग.
 शौक, न. (कं.) पोपटगु टोणुं.
 शौक्किय, पु. (यः) सोमल, नेहेर.
 शौड, वि. (डः डा. डं.) मगइर, पतराअ.
 शौडिक, पु. (कः) कुलाल, दार वेयनारो.
 शौडी, स्त्री. (डी.) पीपणी.
 शौद्धोदानि, पु. (निः) शाक्यसुनी, युद्धेनेा म्मवतार.
 शौरि, पु. (रिः) विण्णु.
 शौर्य, न. (यं.) पराक्रम.
 शौलिक, पु. (कः) कुंशारो.
 शौकल, वि. (लः ला. लं.) माछली म्मानारो.
 श्योत, पु. (तः) पीगण पुं.
 श्मशान, न. (नं.) मशाण्णु. [प्याल.
 श्मशान्, न. (नं.) दाढी, म्मादमीना मेहोडा उपरना
 श्याम, वि. (मः मा. मं.) म्मसभानी रंगणु, पीणु, लीलुं,
 काणु, प्रयागमाणु वडणु आड, मेध, कोकीपानामणु
 पक्षी, कोयण, न. मरी, शीधेण्णो, शीधव म्मार.
 श्यामल, वि. (लः ला. लं.) कालुं.

શ્યામા, સ્ત્રી. (મા.) ગળી, ગળી, જાણ્યા વગરની ખાપડી,
 યશુના નદી, વાધાટી, ઉપરસાલ વનસ્પતી છે.
 શ્યામક, પુ. (ક.) સાંવા નામનુ અનાજ છે.
 શ્યાલ, પુ. (લ.) સાળો.
 શ્યાવ વિ. (વઃ વા. વં.) બદામી-તપકીરીયા રંગનુ.
 શ્યેત, વિ. (તઃ તા. તં.) શરૂદ, ધોલું.
 શ્યેન, પુ. (નઃ) બાજ, બાજ નામનો પક્ષી, સકરો.
 શ્યેનાક, પુ. (ક.) દીડાનુ ઝાડ.
 શ્રદ્ધા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) ઈચ્છા, ધણો વીરવાશ, ભત્કી.
 શ્રદ્ધાલુ, વિ. (લુઃ લુઃ લું.) ભારેવાશી સ્ત્રીની ઈચ્છા.
 શ્રયણ, ન. (ળં.) શેવા, ચાકરી, પુ. (ળઃ) કાન.
 શ્રવણ ન. (ળં.) કાન.
 શ્રવસ્, પુ. (વઃ) કાન.
 શ્રવિષ્ઠા, સ્ત્રી. (ષ્ટા.) ધર્મીષ્ટા નક્ષતર.
 શ્રાણા, સ્ત્રી. (ણા.) કાંજી, પાતળો પાણી જેવો ભાત.
 શ્રાદ્ધ, ન. (દ્ધં.) સરાદ.
 શ્રાદ્ધદેવ, પુ. (વઃ) યમ, જમ.
 શ્રાય, પુ. (યઃ) શેવા, ચાકરી. [લાયક.
 શ્રાવ્ય, વિ. (વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) ૨૫૪ ભાષણુ, સાંભલવા-
 શ્રાવણ, પુ. (ળઃ) શ્રાવણ મહીનો.
 શ્રાવણિક, પુ. (કઃ) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 શ્રી, સ્ત્રી. (શ્રીઃ) લક્ષ્મી, શોભા, લવંગ, શંયતી.
 શ્રીકંઠ, પુ. (ઠઃ) મહાદેવ.
 શ્રીષન, પુ. (નઃ) શુદ્ધવતાર.
 શ્રીદ, પુ. (દઃ) કુમેર.
 શ્રીવાતે, પુ. (તીઃ) વીધ્યુ.
 શ્રીવર્ણ, ન. (ર્ણં.) કમળ, નરવેલનુ ઝાડ.
 શ્રીવર્ણીકા, સ્ત્રી. (કા.) કાયકળ, કુંભાનું ઝાડ.
 શ્રીવર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) શીવણીનું ઝાડ.
 શ્રીવિદ્ય, પુ. (દ્યઃ) લોખાન.
 શ્રીફલ, પુ. (લઃ) ખીલનુ ઝાડ, નારીએળ.
 શ્રીફલી, સ્ત્રી. (લી.) યુળી, ગળી.
 શ્રીમન્, પુ. (માન્.) તિળવા, તિળપુલા વનસ્પતી છે, વિ.
 (માન્. મતી. મન્.) લક્ષ્મીવાન.
 શ્રીલ, વિ. (લઃ લા. લં.) લક્ષ્મીવાન. [શાણી.
 શ્રીવત્સ, પુ. (ત્સઃ) વીધ્યુના છાતી ઉપરની એક ની-
 શ્રાવત્સલાહન, પુ. (નઃ) વીધ્યુ.
 શ્રીવાસ, પુ. (સઃ) લોખાન, કમળ, વીધ્યુ, શીવ.

શ્રીવાસસ્, પુ. (સઃ) લોખાન.
 શ્રીવૃક્ષ, પુ. (વૃક્ષઃ) ઉમરનુ ઝાડ.
 શ્રીવૃક્ષક, પુ. (કઃ) ધોડાના છાતી ઉપરનો ભમરો.
 શ્રીવૃદ્ધ, પુ. (દ્યઃ) લોખાન.
 શ્રીચા, પુ. (ચાઃ) વિધ્યુ, રામચંદ્ર.
 શ્રીસંજ્ઞ, ન. (જ્ઞં.) લવંગ.
 શ્રીસહોદર, પુ. (રઃ) ચંદ્ર.
 શ્રીહસ્તિની, સ્ત્રી. (ની.) સુરજ પુલ.
 શ્રુત, ન. (તં.) શાસ્ત્ર, વિ. (તઃ તા. તેં) સાંભળેલું.
 શ્રુતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) વેદ, કાન, સાંભળવું, વાત. [ટે
 શ્રેણિ, સ્ત્રી. (ણિઃ) એળ, પંક્તી, પુ. (ણિઃ) કારાગીર લોડો
 શ્રેણી, સ્ત્રી. (ણી.) પંક્તી, એળ.
 શ્રેયસી, સ્ત્રી. (સી.) હરડાનુ ઝાડ, પાડવળી વનસ્પતી
 શ્રેયસ્, ન. (યઃ) પુન, સુતકી, વિ. (યાન્. યસી.)
 ધણસાર, અતી શોભાયમાન.
 શ્રેષ્ઠ, વિ. (ષ્ઠઃ શ્ઠા. ઇં.) અતી શોભાયમાન, શ્રેષ્ઠ.
 શ્રેણ, પુ. (ળઃ) પાંગળો.
 શ્રેણિ, સ્ત્રી. (ણિઃ) કમર.
 શ્રેણીકલક, ન. (કં.) કમરનુ હડકું.
 શ્રેણી, સ્ત્રી. (ણી.) કમર.
 શ્રેણ, ન. (ણં.) કાન.
 શ્રેત્રિય, પુ. (યઃ) વેદનુ આધ્યાયન કરનારો.
 શ્રૌષ્ટ, ઘ. બધી આપવો.
 શ્રક્ષણ, વિ. (ક્ષણઃ ક્ષ્ણા. ક્ષ્ણં.) સુક્ષ્મ, બીણુ, ખારી
 શ્રાવા, સ્ત્રી. (વા.) પ્યારથી જુટુ ખોલવું, લઠાઈ, રતુ
 શ્રિષ્ટ, વિ. (ષ્ટઃ ષ્ટા. ઇં.) જે વ્યવના ધણા અર્થ હોય
 અને તેનો સાચો અર્થ સમજતો નથી તેવું વચ્ચે
 શ્રીલ, વિ. (લઃ લા. લં.) તવંગર, લક્ષ્મીવાન.
 શ્રીપદ, ન. (દં.) જડા પગ થાએ છે તે દરદ.
 શ્રેષ્ઠ, પુ. (ષ્ઠઃ) કંઈ.
 શ્રેષ્ઠમ્ણ, વિ. (ળઃ ણા. ણં.) જેને કંઈ થયો છે તે.
 શ્રેષ્ઠમ્ણ, પુ. (ષ્ઠા.) કંઈ.
 શ્રેષ્ઠમ્ણ, વિ. (લઃ લા. લં.) જેને કંઈ થયો છે તે.
 શ્રેષ્ઠાતક, પુ. (કઃ) યુંદાનુ ઝાડ.
 શ્રોક, પુ. (કઃ) જસ, કીર્તી, શ્લોક, પદ.
 શ્રઃશ્રેયસ, ન. (સં.) કલ્યાણ.
 શ્રદેષ્ટા, સ્ત્રી. (ષ્ટા.) ગોહુર, સરાઈ વનસ્પતી છે.
 શ્વન્, પુ. (શ્વા.) કુત્રો.

ચંડાળ.
 ચંડાળ.
 કાચુ, છેદ.
) સોબો. [ચાલવું.
 તિ:) સેવા, ખીબના ચીતપ્રમાણે
 સસરો.
 (સૌ.) સાસુ, સસરો.
) દીઝર, સાબો.
) સાસુ.
 (સૌ.) સાસુ અને સસરો.
 વા, પવન, ગેળાનું ઝાડ..
 આવતી કાલે.
 ત.) સોસૌખીયું, સીસૌખીયું.
 કોડ, પત. [દીપછે, એક પહાડછે.
 તં.) બેાળું, સફેદ, ન. (તં.) રૂપ, એક
 (ત.) હંસપક્ષી.
 (ચં.) સેકટાના ખીબ, ધોળાં મરો.
 ક: કા. કં.) લાલ અને સફેદ રંગ.
 (સા.) નિચુંડી વનસ્પતી છે.

૫.

ર્મા.) છ કર્મ કરનારો બ્રાહ્મણ, બ્રાહ્મણ.
) ભમરો. [અને આશય.
) સંધિ, વિગ્રહ, યાન, આસન, દૈધ
) બુદ્ધાવતાર, બુદ્ધનો અવતાર.
) કાર્તીક સ્વામી. [છે.
) કરેબના ઝાડમાનુ એક જાતનુ ઝાડ,
) વેખંડ.
) કા.) કપુર કાચરી, આંખાહજદર.
) સાત સુરમાનો એક સુર. [હીજડો.
) ગોઠો. પુ. ન. (ક: ડં.) નપુસક, બાપલો.
) નપુસક, બાપલો, ગાંડુ, હીજડો.
) ક્યા. ક્યં.) ચોખ્ખા ઉગવાજવું ખેતર.
) મા. મં.) સાંઠો-મુ.
) સાંઠ રસ્તે, સાંઠ હીરસે.
) હાથી.
) હાથી.
) સસ્તિ. ઊંધવું, સુવું.

શબ્દ, પુ. (વ:) ગીત, ગાણું, કામ, જીવસૈ.
 શાળમાનુર, પુ. (ર:) કાર્તીકસ્વામી
સ.
 સંક્રંદન, પુ. (ન:) ઇંદ્ર.
 સંક્રમ, પુ. (મ:) ખરામ ચાલ, ખરામ ચાલ ચાલવી.
 સંક્ષેપણ, ન. (ળં.) ટુકું, થોડામા.
 સત્તી, સ્ત્રી. (સૌ.) સખી, દોસદારણુ, ખેનપણી..
 સંખ્ય, ન. (ખ્યં.) યુદ્ધ, લઠાઈ, જંગ.
 સંખ્યા, સ્ત્રી. (ખ્યા.) સંખ્યા, ગણવાનો ક્રમ.
 સંખ્યાત, વિ. (ત: તા. તં.) ગણવું.
 સંખ્યાવત્, પુ. (વાન્.) પંડીત.
 સંગ્રહ, પુ. (હ:) ટુકું.
 સમ્રામ, પુ. (મ:) યુદ્ધ, લઠાઈ, જંગ,
 સમ્રાહ, પુ. (હ:) ઠાલનો હાથો, મુકમા મળ્યત પકડવું.
 સંજ, પુ. (જ:) જોના ધુટણુ કુદરતી પાસે પાસે છે તેવો.
 સંજવન, ન. (નં.) જીવ લેવો, ઠાર મારવું.
 સંજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) આંખથી ઇશારો કરવો, ગાયત્રી
 મંત્ર, મુર્ધની સ્ત્રી, ચેતના, યુદ્ધી, નામ. [તેવો.
 સંજુ. વિ. (જુ: જુ: જુ.) જોના ધુટણુ કુદરતી પાસે પાસે છે
 સંજ્વર, પુ. (ર:) અગ્નીનો સંતાપ.
 સંજીન, ન. (નં.) પક્ષીની એક ગતી છે.
 સંદ્રાવ, પુ. (વ:) નહાસવું.
 સંફુલ્લ, વિ. (લ: લ્હા. લ્હં.) ફુલેલું, ફુલવાળું.
 સંમલી, સ્ત્રી. (લી.) કુટણી, કુટણુ.
 સંમાર્જની, સ્ત્રી. (ની.) ઝાડુ, સાવરણી.
 સંમૃષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષ્ટા. ષ્ટં.) શેધિલુ, સાફ કરેલ.
 સંયત, વિ. (ત: તા. તં.) આંધેલું.
 સંયત્, સ્ત્રી. (તં.) યુદ્ધ, લઠાઈ, જંગ.
 સંયમ, પુ. (મ:) એક જાતનો યોગ સાધન કરવો.
 સંયામ, પુ. (મ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 સંયુગ, પુ. (મ:) યુદ્ધ, લઠાઈ, જંગ.
 સંયોગિત, વિ. (ત: તા. તં.) સાથે.
 સંયોજિત, વિ. (ત: તા. તં.) સાથે.
 સંરાવ, પુ. (વ:) શબ્દ.
 સંભાવ, પુ. (વ:) સવાલ તથા જીવાખ કરવા, સંભાષણ.
 સંખ્યાન, ન. (નં.) ખીછોડી, ખેસ. [પાછો નહી કરે તે.
 સંસત્રક, પુ. (ક:) પેલેથી સોમન લઈને લઠાઈમાં

સંચય, પુ. (ય:) શક.
 સંચાયપન્નમાનસ, વિ. (સ: સા. સં.) શક ભરેલો.
 સંશ્રવ, પુ. (વ:) કચ્છલ.
 સંશ્રુત, વિ. (ત: તા. તં.) કચ્છલ કીધેલું.
 સંઘષ, પુ. (ષ:) કોટી કરવી.
 સંસક્ત, વિ. (ક્ત: ક્તા. કં.) વળગેલું, એક સરખું-
 સંસત્, સ્ત્રી. (ત્.) સભા.
 સંસરણ, ન. (ળં.) રાજ્યમર્ણ, પ્રાણીમાલગી ઉત્પત્તી,
 હલો, હરકત થયાવગર લસ્કર જઈ તે.
 સંસિદ્ધિ, સ્ત્રી. (દ્ધિ.) સ્વભાવ. [એ તેમ કીધેલું.
 સંસ્કૃત, વિ. (ત: તા. તં.) હાથવતે કીધેલું, જેમ જોધ-
 સંસ્તર, પુ. (ર:) યત્, દર્ભની મુઠ.
 સંસ્તવ, પુ. (વ:) વોળખાણ, પીઠાન.
 સંસ્તાવ, પુ. (વ:) પ્રાણીઓની વેદ પઠવાની જગા.
 સંસ્થાય, પુ. (ય:) ટોણુ, જમાવ. ચવટો, ચોક.
 સંસ્થા, સ્ત્રી. (સ્થા.) આધાર, મરવું, ઇંશાક કરવાની રીત.
 સંસ્થાન, ન. (નં.) ચવટો, ચોક, આકૃતી, મરણ,
 અવયવના ભાગ.
 સંસ્થિત, વિ. (ત: તા. તં.) મરેલો.
 સંસ્વર્ણા, સ્ત્રી. (ર્ણા.) ચાકવત નામની વનસ્પતી છે.
 સંસ્ફેટ, પુ. (ટ:) } યુદ્ધ, લઠાઈ, જંગ.
 સંસ્ફોટ, પુ. (ટ:) }
 સંહત, વિ. (ત: તા. તં.) મજબુત જોડેલું, ગોઠવણ કી-
 ધેલું, સાંધેલું, જોડેલું, એકટુ કીધેલું, બંદ કીધેલું,
 મરવું, ઠાર મારવું, સજ્જડ, ધંદ. [પાસે હોયછે તેવે.
 સંહતજાનુક, વિ. (ક: કા. કં.) જેના ધુડણ કુદરતી પાસે
 સંહતાલ, પુ. (લ:) બંને હાથના પંજ જોડેલો.
 સંહતિ, સ્ત્રી. (તિ:) જમાવ, ટોળું.
 સંહનન, ન. (નં.) દેહ, શરીર.
 સંહતિ, સ્ત્રી. (તિ:) ધણાવોગુ બોલવું.
 સકલ, વિ. (લ: લા. લં.) સર્વ, સંપૂર્ણ.
 સંકૃત, પુ. (ત્.) કાગેટ, બ. સાથે, ખરાખર, એકવાર.
 સક્ત, પુ. (ક્ત:) સેકેલા જવનો લોટ.
 સક્તુફલા, સ્ત્રી. (લા.) } શુભીનું આડ.
 સક્તુફલી, સ્ત્રી. (લી.) }
 સકિય, ન. (કિય.) જંગ.
 સલિ, પુ. (લા.) મીત્ર, સેસ્ત, ભાઈબંદ.
 સલ્ચ, ન. (લ્ચં.) મૈત્રી, દોસ્તી, ભાઈબંદી.

સગમ્ય, વિ. (મ્ય: મ્યા. મ્યં.) સગાભાઈએ.
 સગોલિ, વિ. (લ: લા. લં.) એક વંસમાના, એક કુટુંબ
 સગિન્ન, સ્ત્રી. (ગિન્ન:) સાથે જમવું.
 સંકટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) કઠણુ, ખીકટ.
 સંકર, પુ. (ર:) કચ્છરો.
 સંકર્ષણ, પુ. (ળ:) બલરામ, બલદેવ. [દં
 સંકલિત, વિ. (ત: તા. તં.) થોડામા કીધેલું, ટુકમા
 સંકલ્પ, પુ. (વ્ય:) દીલનો વીચાર, મનમાનો હેતુ.
 સંકસુક, વિ. (ક: કા. કં.) અંચલ પ્રકૃતીનો.
 સંકાશ, વિ. (શ: શા. શં.) સરખુ, એક સરખું-
 સંકોર્ણ, પુ. (ર્ણ:) એક જાતનો પુરૂષ અને બી
 જાતની સ્ત્રીને થએલો ડીકરો; વિ. (ર્ણ: ણં.)
 મીત્ર, એકટુ કરવું, ધેરેલું, દુશ્મન, શત્રુ.
 સંકુલ, વિ. (લ: લા. લં.) મીત્ર, એકટુ કરવું, બી
 બીજાથી આગળથીજ વાકું. [વું, સુકડાઈ જ
 સંકોચ, પુ. (ચ:) કંકુ, એક જાતની માછલી છે, આ
 સંગ, પુ. (ગ:) સંગમ. [રાખીને બોલ
 સંગત, વિ. (ત: તા. તં.) આગળા ભાષણને સં
 સંગમ, પુ. (મ:) સંગ, ન. પુ. (મં. મ:) બે નદીનો
 ગમ થવો તે.
 સંગર, પુ. (ર:) યુદ્ધ, લઠાઈ, જંગ, પ્રતીક્ષા, સોગ
 વીપત્તી, જોહેર, સ્વીકાર, કચ્છલ, ન. (રં.) શર્મ
 ઝાડવું કૃષ.
 સંગીર્ણ, વિ. (ર્ણ: ણં. ણં.) કચ્છલ કરેલું, સ્વીકારેલું.
 સંગૂટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) ધારેલું, મેળવેલું.
 સંપ, પુ. (ષ:) જમાવ, સમાજ. [મા
 સંપાત, પુ. (ત:) એક જાતનો નરક છે, સમાજ,
 સચિવ, પુ. (વ:) પ્રધાન, મંત્રી, દીવાન, સંગો, સહ
 સબ્જ, વિ. (બ્જ: બ્જા. બ્જં.) અખતર પહેરેલો, તયાર, સી
 સબ્જન, પુ. (ન:) સજ્જન, સાધુ, ન. (નં.) પેહોરો, પહા
 સબ્જના, સ્ત્રી. (ના.) ધણીને ખેસવાસાર હાથી તા
 આર કરવો.
 સંચય, પુ. (ય:) સમાજ, જમાવ.
 સંચારિકા, સ્ત્રી. (કા.) દૂતી, સંદેસો લઈ જણાવી આ
 સંજવન, ન. (નં.) ચોક ચોપટ.
 સટા, સ્ત્રી. (ટા.) જટા. [સાથે ગા.
 સતત, ન. (તં.) રોજ, નિત્ય, વિ. (ત: તા. તં.) તંબો
 સંતી, સ્ત્રી. (તી.) પતીવ્રતા સ્ત્રી, પાપદામન.

(कः) वटाणा.
 (इयः) अिक युर्ना शिष्य.
 (कः) वटाणा.
) पंडित विद्वान्, साधु, न. (नः) सत्य,
 ती. तः) हालगु, प्युल्लु, नभवाने योग.
 मः मा. मं.) श्रेष्ठ. [रक्ष्य, लंगल, कपट
) पञ्च, कपडा, रोग्यगु दान, यत्त, अ-
 रोग्यर, साथे.
 (नी.) धेरनेो मालक, लजमान.
 थः) सारोमार्ग. [कृतयोग.
) शाय्यापय्य, साय्याध, सायुं, सोगन.
 (कः) अह्मदेव.
 (रः) प्यानेो, भेम्मानो, कयुलकरवुं.
 (जा.) इधी, सत्य भोलनारो. [व्यास.
 पु. (तः) व्यासइधी, सत्यवतीनेो डीकरो
 नी. (तिः) प्यानेो, भेम्मानो, कयुलकरवुं.
 (तं.) वाणुीम्मागु काम, वेपार, वेयीने
 करवुं
 (नं.) प्यानेो, भेम्मानो, कयुल करवुं.
 नी. (ना.) उपयो शप्ट णुवा.
) सत्वयुणु, स्वभाव, द्रव्य, नाक, सुंधवुं,
 पार, पराक्रम, लव, पु. न. (त्वःत्वं.) प्राणुी.
 (रं.) ललदी.
 न. (वाः वं.) सभा.
 नं.) धर. [धीकारी.
 (स्वः) यत्तकर्म जेवाने राभेयो मुच्य अ-
 भेशा.
 (दः) अह्मदेव.
 (तिः) वायु, पवन.
 (नः ना. नं.) गीत्य, हमेशागु, सदाकायम.
 नी. (रा.) अिक नदीछे.
 (क्षः क्षा. क्षं.) }
 (शः शा. शं.) } सरपु, अिकसरपु.
 (कः कः कः.) }
 (शः शा. शं.) पासेगु, नलुकगु.
 (झ.) धर.
 त्क्षेणुं, तरतल, तत्काये.
 (ह. धीची. अयक.) मीजनासाथे जनारो.

सनकुमार, पु. (रः) ह्यअदेवनेो मानसीक पुत्र.
 सनपर्णी, स्त्री. (णीं.) गोकर्णांनुं आड.
 सना, भ. गीत्य, हमेश. [अिक योगछे.
 सनातन, वि. (नः ना. नं.) हमेशा, गीत्य, पु. (नः)
 सनाभि, पु. (मिः) सात पीठीना ले पुइध थधगियातेदरेक.
 सनि, स्त्री. (निः) प्रार्थना, प्रांत, देश, प्रदेश.
 सनीड, वि. (डः ज. डं.) पासेनेो, नलुकनेो.
 संतत, न. (तं.) गीरंतर, हमेश.
 संतति, स्त्री. (तिः) वंश, कुण.
 संतप्त, वि. (तः ता. तं.) रीसाअभेयो, गरम थअभेयो.
 संतमस, न. (सं.) धणुंल अंधःकार.
 संतान, पु. (नः) अिक कल्पवृक्षे, वंश, कुण. [छे ते.
 संताप, पु. (पः) अगुणीपासथी ले हल्ल-त्रास थाअ-
 संतापित, वि. (तः ता. तं.) गरम अधेवुं, तपायेवुं.
 संदान, न. (नं.) दोरी, गाय आंधवाणीदोरी.
 संवानित, वि. (तः ता. तं.) आंधेवुं.
 संदाव, पु. (वः) नहासवुं, -हाशवुं.
 संदित, वि. (तः ता. तं.) आंधेवुं. [संदेसो.
 संदेशवाच, स्त्री. (कः) कासदना मेहिथी सांभणेयो
 संदेशहर, पु. (रः) कासद, संदेसो केहेणारे.
 संदेह, पु. (हः) शक, संशय.
 संदोह, पु. (हः) जभाव. [मीसांज.
 संभ्रा, स्त्री. (धा.) सोगन, मयांदा, हद, शांज, स-
 संभान, न. (नं.) सांधी करवेो, अिकइम पकडवुं, डक
 लगाडवेो, अिकहुं थवुं, सल्लो, अिकी, मीलाक,
 लजत, येवुं, दार, अथाळु, पटास. [टक, सावकाश.
 संधि, पु. (धिः) पैसो आपीने दुसमीनथी दोस्ती करवी,
 संधिनी, स्त्री. (नी.) गाभणुी गाय.
 संध्या, स्त्री. (ध्या.) सांज, समीसांज.
 सन्नकट्टु, पु. (ट्टुः) यारवृक्ष, यारनुं आड.
 सनद्ध, वि. (द्धः द्धा. द्धं.) तयार, अप्पतर पेहेरेयो.
 सन्नय, पु. (यः) जभाव, लश्करनुा पछवाडे ले ल-
 श्कर हेपछे ते.
 सन्निकर्षण, न. (णं.) पासेगु, नलुकगु, नलुकपणुो.
 सन्निकृष्ट, वि. (ष्टः ष्ट. ष्टं.) पासे, नलुक.
 सन्निधि, पु. (धिः) पासेगु, नलुकगु. [अवयवना वीभाग.
 सन्निवेश, पु. (शः) शिहेरेवये भिसवासाइ करेकीजगा,
 सपत्र, पु. (त्रः) दुसमन, शत्रु, वेरी.

સપદિ, અ. જલદી.
 સપર્યા, સ્ત્રી. (યા.) પુબ.
 સપિંડ, વિ. (હ: જા. હં.) સાત પીઠીમાનુ.
 સપીતિ, સ્ત્રી. (તિ:) ખીબસાયે પીવુ, સાયેપીવુ.
 સપત્રી, સ્ત્રી. (કી.) દાબ, કમરપટો, કડેપેહેરવાનુ ધરેણુ.
 સપતંતુ, પુ. (તુ:) યહા.
 સપવર્ણ, પુ. (ર્ણ:) સાતવણુનું ઝાડ.
 સપલા, સ્ત્રી. (લા.) શીકેકાઈ, એક જાતનુ ફુલઝાડછે.
 સપાલિષુ, પુ. (લિ:) અગ્ની, અગ્નીની સાતજવળા
 છે તેદરેક.
 સપાશુ, પુ. (શુ:) સુધ, સુરજ.
 સપિ, પુ. (તિ:) થોડો. [સ્ત્રી, સુવાસન.
 સમર્ત્વકા, સ્ત્રી. (કા.) જે બાયડીને વર જીવેછે તે
 સમા, સ્ત્રી. (મા.) ધર, સભા, સભ્ય, ભણો, જીવો, જીગાર.
 સમાજન, ન. (નં.) દોસ્તનેમળીને હવાબ પુછવે.
 સમાસદ, પુ. (ત. દ.) સભ્ય, ભણો.
 સમાસ્તાર, પુ. (ર:) સભ્ય, ભણો.
 સંમિક, વિ. (ક: કા. કં.) જીગાર માંડનારો.
 સમ્ય, પુ. (મ્ય:) મૂર્છન.
 સમ, પુ. (મ:) જોતીષ, દક્ષણાયન અને ઉત્તરાયણને
 જે ક્ષિતિજથી જે યોગ થાએછે તે.
 સમ, ન. (મં.) ફુલ, વિ. (મ: મા. મં.) સમાન, સંવે.
 સમં, અ. બરાબર, સાથે.
 સમક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષાં. ક્ષં.) ઇંદ્રીયને માલમ પડનારં.
 સમગ્ર, વિ. (ગ્ર: ગ્રા. ગ્રં.) સંપુર્ણ.
 સમંગા, સ્ત્રી. (ગા.) મંજી, મંજી.
 સમજ, પુ. (જ:) જનાવરનુ ટોળું.
 સમજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) કીર્તી.
 સમજ્યા, સ્ત્રી. (જ્યા.) મુબા.
 સમંજસ, ન. (સં.) નીતી.
 સમીધક, વિ. (ક: કા. કં.) વસુ થએલું-લો.
 સમંતત, અ. જહાં તહાં.
 સમંતદુઝા, સ્ત્રી. (ઝા.) થોર, યુંવર.
 સમંતમદ્ર, પુ. (દ્ર:) બુધ્ધનો અવતાર.
 સમપદ, ન. (દં.) ધનુરધરની એક જાતની કવાયત છે.
 સમય, પુ. (ય:) સોગન, આચાર, કાળ, સિધ્ધાંત, ક્રિ-
 યાકાર, સંભાષણ, સંપત્તી, નીયમ, પ્રસંગ, નવરસ.
 સમયા, અ. પાસે, નજીક, મધ્ય.

સમર, પુ. ન. (ર: રં.) બુધ્ધ, લઠાઈ, જંગ.
 સમર્યા, વિ. (ર્ય: યાં. યં.) શક્તીમાન, હીન, કાયદો, અનુ-
 સમર્યેન, ન. (નં.) હરકત, અડચણ, ચાલુ રાખેલો ઉદ્ધ
 સમસ્ક, વિ. (ક: કા. કં.) વર આપણાશે.
 સમર્યાદ, વિ. (દ: દા. દં.) પાસે, નજીક, મર્યાદાઈ
 સમવર્તિનુ, પુ. (ર્તિ.) જમ, યમ.
 સમવાય, પુ. (ય:) જમાવ, ટોળું.
 સમષ્ટિભા, સ્ત્રી. (ભા.) કડવો સુરણ.
 સમસન; ન. (નં.) ટૂક, સંક્ષેપ, થોડામાં.
 સમસંજક, પુ. (ક:) જોતીષ, દક્ષણાયન અને ઉત્ત
 યણને જે ક્ષિતિજથી જે યોગ થાએછે તે.
 સમસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) સંપુર્ણ, પુરં.
 સમસ્યા, સ્ત્રી. (સ્યા.) જે વાક્યમા અર્થ સમજવાન
 વાક્યાંતર પુરં કરવું હાગેછે તે.
 સમા, સ્ત્રી. (મા:) વર્ષ, વરસ. [પુશ્યે
 સમાકર્ષિનુ, વિ. (ર્ષ: ષિં. ષિં.) અતી સુગંધી, અ
 સમાસમીના, સ્ત્રી. (ના.) જે ગાય હરવર્ષે વીઆએ છે
 સમાજ, પુ. (જ:) સભા, સમાજ; મળે, હાથી.
 સમાધિ, પુ. (ધિ:) કબુલકરેલું, સમાધાન, નીયમ.
 સમાન, પુ. (ન:) કુટીપાસિનો વાકુ-વા, વિ. (ન: નં.)
 શરખુ, એક શરખુ, પંડીત, એક.
 સમાનોદર્ય, પુ. (ર્ય:) સગા ભાઈ.
 સમારાધનતત્પર, વિ. (ર: રા. રં.) રતુતી કરવાજોગ.
 સમાલંબ, પુ. (મ:) દીલને કેસરની ઉઠી લેવી, લેવ કરવે
 સમાવૃત, વિ. (ત: તા. તં.) યુરૂએ એક આશ્રમ
 કીને ખીજો પકડવાનો હોકમ આપ્યો તે.
 સમાસ્તાવ્ર, વિ. (વ્ર: વ્રા. વ્રં.) મળવા જોગ-લાયક.
 સમાસાર્થો, સ્ત્રી. (ર્થાં.) જે વાક્યમા અર્થ સમજ
 સારે વાક્યાંતર પુરં કરવું હાગેછે તે.
 સમાહાર, પુ. (ર:) એક ઠેકાણે કરવું, એકઠું કરવું
 સમાહિત, વિ. (ત: વા. તં.) સ્વીકારેલું, કબુલ કરેલું.
 સમાહૃતિ, સ્ત્રી. (તિ:) સંક્ષેપ ગ્રંથ, ટુકામા ગ્રંથ.
 સમાહ્યય, પુ. (ય:) જનાવર પાસેથી તમાસો કરાવવે
 તમાસો, ખેળ, રમત. [સિંગમ
 સમાતિ, સ્ત્રી. (તિ:) સભા, લઠાઈ, જંગ, હુલ, સંગ
 સમિષ્, સ્ત્રી. (ત.) સુકાં લાકડા. તથા ધાસ.
 સમિત્, સ્ત્રી. (ત.) સભા, સમાજ.
 સમીક, ન. (કં.) બુધ્ધ, લઠાઈ, જંગ.

मः वा. वं.) पासो, नञ्क.
 रः) वायु, वा, पवन, सङ्घे भरयो.
 (णः) वायु, वा, पवन, सङ्घे भरयो.
 (यः) ढगल्लो करयो, गञ् करयो.
 (यः) वाकु, वेर, गिञ्चु करयुं.
 तः ता. तं.) नाभिलो. [शय धलशठवाणु.
 तःजा. जं.) अतीशय युयवणु वाणु, अत-
 (कः का. कं.) उपर उयकेलुं, उयकेलुं.
 (यः) } जभाव, ठोणुं, समुदाय.
 (यः) }
 (रः) } दायो, यपु, संपुठ.
 (कः) }
 त. (णं.) उलडी करेयुं, अाप्य उपर करे-
 र लधज्जुं. [मगरर.
 (तः ता. तं.) भेपरवा, उददट, गरर,
 (रः) समुद्र, दरीअो.
 त. (ता.) धमासो, इणु आड.
 (नं.) लीलास, लीलुं, सुकु नहीं ते.
 (कः द्वा. कं.) मगरर, आहायणु वाणो
 आहो माननारो.
 त. आनंद, पुशी.
 द्वाः) ये नामेनो-अतनो-अभी छे.
 (रः) } अिक अतणु हरणु छे.
 (रः) }
 लः ला. लं.) मुणवाणुं, मुणीआ वाणुं,
 [दी नाप्यपुं.
 तं.) जउथी उआडी नाप्यपुं, जउथी का-
 रः) समुदाय, सभा, समाज, जभाव.
 न. (यं.) जउथा अंटी काम.
 त. (नी.) आडु, अतारो, सावरणी.
 (कः द्वा. कं.) यथारिथत, जेधअे तेपुं.
 (द्विः) वृद्धी, संपत्ती, पैसो, द्रव्य, धन.
 (चिः) संपत्ती, पैसो, द्रव्य, धन.
 (तु.) उपलो शप्टे ज्युयो. [धरआपणु.
 (यः) लढाध, युदद, जंग, दुःअ, अुढापो,
 (कं.) लढाध, युदद, जंग.
 (कः) दायो, यपु.
 हलना वप्यतमा.
 (यः) पाठणथी आलतो आवेलो उपदेश.

संप्रभारणा, स्त्री. (णा.) णीवाडो, युकादो. [प्रवासः
 संप्रगद, न. (दं.) लठकतां, इरतां, सुशाक्षरी, देशाटणु,
 संप्रमाद, पु. (दः) भेसावधपणो, गाइल, गइलत.
 संप्रमोष, पु. (षः) गइलत, लुल, युक.
 संप्रयाण, न. (णं.) जपुं. [छील्लालयो.
 संप्रयोगन्, पु. (गी.) गारडी, मदारो, स्वतल भाणुस,
 संप्रवदन, न. (नं.) संभाषणु.
 संप्रवृत्त, वि. (चः ता. चं.) युपुं, अज्जेलुं.
 संप्रभ, पु. (धः) पुछपरस करयी.
 संप्रसाद, न. (दं.) भरोओ राप्यवो.
 संप्रसाधन, न. (नं.) गुणुकारक, गुणुवाणुं.
 संप्रस्थान, न. (नं.) अहारज्जुं, अहार णीकणपुं.
 संप्रस्थित, वि. (तः ता. तं.) अहार गयु, अहारणीकणुं.
 संप्रहर, पु. (रः) लढाध, लुवलेयो, गती.
 संप्रहास, न. (सं.) हसपुं, पुसी, आनंद.
 संवल, पु. न. (लः लं.) भातीपुं, इराणु, ओराकी,
 ररताभानी ओराकी.
 संवर, न. (रं.) पाणु, जण.
 संवरारि, पु. (रिः) मदन, काम. [अहु गरदी.
 संवाध, पु. न. (धः अं.) छाणु, अेअ, संकट, आइत,
 संवाकृत, वि. (तः ता. तं.) भेवार हलवते अेउलुं अेत-
 संभेद, पु. (दः) नदीनो संगम.
 संभ्रम, पु. (मः) पुशीथी उतावणा थपुं ते.
 संमद, पु. (दः) पुशी, हर्ष, आभेद.
 संमाजनी, स्त्री. (णी.) अुतारो, सावरणी.
 संमूछन, न. (नं.) सर्व ठेकाणु घेरी लेपुं.
 सम्यक्, अ. शइं.
 सम्यच्, न. (ट.) साणु, सत्य. [वतीं रण-
 सम्राज्, पु. (ट.) शिंहनशाह, शाह, मोडो रण, अक-
 संवत्, अ. वर्ष, अंवरसर.
 संवत्सर, न. (रं.) वर्ष, वरस. [करपुं.
 संवदन, न. (नं.) भंने कथीने केअने लुरकावपुं-वथ
 संवनन, न. (नं.) उपलो शप्टे ज्युयो.
 संवर्त, पु. (तं) प्रणयकाण; दुनीया दुप्यवानो वप्यत.
 संवर्तिका, स्त्री. (का.) कमणना नवा पातरा.
 संवसथ, पु. (थः) गाभ.
 संवाहन, न. (नं.) आंग-दीलणी अंपी करयी. [करपुं.
 सवित्, स्त्री. (तु. ट.) अुद्धि, प्रतीसा, सोगन, स्वीकार, कपुल,

શ્યામા, સ્ત્રી. (મા.) ગળી, ગળી, જાણ્યા વગરની ખાયડી,
 યમુના નદી, વાઘાટી, ઉપરસાલ વનસ્પતી છે.
 શ્યામક, પુ. (ક:) સાંવા નામનું અનાજ છે.
 શ્યાલ, પુ. (લ:) સાળો.
 શ્યાવ વિ. (વ: ઘા. વં.) બદામી-તપકીરીયા રંગનું.
 શ્યેત, વિ. (ત: તા. તં.) શફેદ, ધોલું.
 શ્યેન, પુ. (ન:) બાજ, બાજ નામનો પક્ષી, સકરૈ.
 શ્યોનાક, પુ. (ક:) દીંડાનું ઝાડ.
 શ્દ્ધા, સ્ત્રી. (ઢા.) ધ્વજા, ધણો વીરવાણ, ભત્કી.
 શ્દ્ધાલુ, વિ. (લુ: લુ: લું.) ભારેવાશી સ્ત્રીની ધ્વજા.
 શ્યણ, ન. (ળં.) શેવા, ચાકરી, પુ. (ળ:) કાન.
 શ્યવણ ન. (ળં.) કાન.
 શ્યવસ્, પુ. (વ:) કાન.
 શ્વિષ્ટા, સ્ત્રી. (ષ્ટા.) ધર્મીષ્ટા નક્ષત્ર.
 શ્યાળા, સ્ત્રી. (ળા.) કાંજી, પાતળો પાણી જેવો ભાન.
 શ્યાઢ, ન. (ઢં.) સરાદ.
 શ્યાઢદેવ, પુ. (વ:) યમ, જમ.
 શ્યાય, પુ. (ય:) શેવા, ચાકરી. [લાયક.
 શ્યાવ્ય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) ૨૫૪ ભાષણુ, સાંભલવા-
 શ્યાવણ, પુ. (ળ:) શ્યાવણ મહીનો.
 શ્યાવણિક, પુ. (ક:) ઉપલો શુષ્ક જ્યુવો.
 શ્રી, સ્ત્રી. (શ્રી:) લક્ષ્મી, શોભા, લવંગ, શંયતી.
 શ્રીકંઠ, પુ. (ઠ:) મહાદેવ.
 શ્રીધન, પુ. (ન:) શ્રીધાવતાર.
 શ્રીદ, પુ. (વ:) કુમ્ભેર.
 શ્રીવાતે, પુ. (તી:) વીધયુ.
 શ્રીવર્ણ, ન. (ર્ણં.) કમળ, નરવેલનું ઝાડ.
 શ્રીવર્ણીકા, સ્ત્રી. (કા.) કાપકળ, કુંભાનું ઝાડ.
 શ્રીવર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણાં.) શીવણીનું ઝાડ.
 શ્રીવેદ, પુ. (વે:) લોખાન.
 શ્રીફલ, પુ. (લ:) ખીલનું ઝાડ, નારીએળ.
 શ્રીફલી, સ્ત્રી. (લી.) યુળી, ગળી.
 શ્રીમત્, પુ. (માન્.) તિળવા, તિળપુલા વનસ્પતી છે, વિ.
 (માન્. મતી. મત્.) લક્ષ્મીવાન.
 શ્રીલ, વિ. (લ: લા. લં.) લક્ષ્મીવાન. [શાણી.
 શ્રીવત્સ, પુ. (ત્સ:) વીધયુના છાતી ઉપરની એક ની-
 શ્રીવત્સલાહન, પુ. (ન:) વીધયુ.
 શ્રીવાસ, પુ. (સ:) લોકમાન, કમળ, વીધયુ, શીવ.

શ્રીવાસસ્, પુ. (સ:) લોખાન.
 શ્રીવૃક્ષ, પુ. (વૃક્ષ:) ઉમરનું ઝાડ.
 શ્રીવૃક્ષક, પુ. (ક:) ધોડાના છાતી ઉપરનો ભમરો
 શ્રીવેદ, પુ. (વે:) લોખાન.
 શ્રીચા, પુ. (ચા:) વિધયુ, રામચંદ્ર.
 શ્રીસંજ્ઞ, ન. (જ્ઞં.) લવંગ.
 શ્રીસહોદર, પુ. (ર:) ચંદ્ર.
 શ્રીહસ્તિની, સ્ત્રી. (ની.) સુરજ કુલ.
 શ્રુત, ન. (તં.) શાસ્ત્ર, વિ. (ત: તા. તેં) સાંભળેલું.
 શ્રુતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વેદ, કાન, સાંભળવું, વાત. [ટે
 શ્રેણિ, સ્ત્રી. (ણિ:) એળ, પંક્તી, પુ. (ણિ:) કારાગીર લોઃ
 શ્રેણી, સ્ત્રી. (ણી.) પંક્તી, એળ.
 શ્રેયસી, સ્ત્રી. (સી.) હરડાનું ઝાડ, પાડવળી વનસ્પતી
 શ્રેયસ્, ન. (ય:) પુન, ભુતકી, વિ. (યાન્. યસી.
 ધણુસાર, અતી શોભાયમાન.
 શ્રેષ્ઠ, વિ. (ષ્ઠ: શ્ઠા. શ્ઠં.) અતી શોભાયમાન, શ્રેષ્ઠ.
 શ્રેણ, પુ. (ળં.) પાંગળો.
 શ્રેણિ, સ્ત્રી. (ણિ:) કમર.
 શ્રેણીફલક, ન. (કં.) કમરનું હડકું.
 શ્રેણી, સ્ત્રી. (ણી.) કમર.
 શ્રોત, ન. (ત્રં.) કાન.
 શ્રોત્રિય, પુ. (ય:) વેદનું આધ્યાયન કરનારો.
 શ્રોષ્ટ, ઋ. બલી આપવો.
 શ્લક્ષ્ણ, વિ. (ક્ષ્ણ: ક્ષ્ણા. ક્ષ્ણં.) સુક્ષ્મ, બીચુ, ખાર
 શ્લાવા, સ્ત્રી. (વા.) પ્યારથી ઝુટુ ખોલવું, લઠાઈ, રતુ
 શ્લિષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: શ્ઠા. શ્ઠં.) જે વચનના ધણા અર્થ હોય
 અને તેનો સાચો અર્થ સમજતા નથી તેવું વચ
 શ્લીલ, વિ. (લ: લા. લં.) તવંગર, લક્ષ્મીવાન.
 શ્લીવદ, ન. (વં.) જડા પગ ધાએ છે તે દરદ.
 શ્લેષ, પુ. (ષ:) કકં.
 શ્લેષ્મણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) જેને કકં થયો છે તે.
 શ્લેષ્મન્, પુ. (ષ્મા.) કકં.
 શ્લેષ્મલ, વિ. (લ: લા. લં.) જેને કકં થયો છે તે.
 શ્લેષ્માતક, પુ. (ક:) યુંદાનું ઝાડ.
 શ્લોક, પુ. (ક:) જસ, કીર્તી, શ્લોક, પદ.
 શ્વ: શ્રેયસ્, ન. (સં.) કલ્યાણ.
 શ્વદંટા, સ્ત્રી. (દંટા.) ગોઠુર, સરાટા વનસ્પતી છે.
 શ્વન્, પુ. (શ્વા.) કુત્રો.

પુ. (વ:) ચંડાળ.
 પુ. (ક:) ચંડાળ.
 ા. (મં.) કાણુ, છેદ.
 પુ. (યુ:) સોબો. [ચાલવું.
 સ્ત્રી. (તિ:) સેવા, ખીબના ચીત્રપ્રમાણે
 પું. (ર:) સસરો.
 પુ. દ્વિ. (રૌ.) સાસુ, સસરો.
 પુ. (યં:) દીઝર, સાણો.
 સ્ત્રી. (શ્રુ:) સાસુ.
 ગુરૌ, પુ. (રૌ.) સાસુ અને સસરો.
 પુ. (ન:) વા, પવન, ગેવાનું ઝાડ..
 કાલે, આવતી કાલે.
 પુ. (વિત્.) સોસૌખીયું, સીસૌખીયું.
 ા. (લં.) કોડ, પત. [દ્વીપછે, એક પહાડછે.
 (ત: તા. તં.) ધોખું, સફેદ, ન. (તં.) રૂપ, એક
 પુ. (ત.) હંસપક્ષી.
 ચ, ન. (વં.) સેકટાના ખીબ, ધોખાં મરો.
 વિ. (ક્ત: ક્તા. કં.) લાલ અને સફેદ રંગ.
 ા, સ્ત્રી. (સા.) નિચુંડી વનસ્પતી છે.

૧૫.

પુ. (માં.) છ કર્મ કરનારો પ્રાણુ, પ્રાણુ.
 પુ. (વ:) ભમરો. [અને આશ્રય.
 પુ. (ખ:) સંધિ, વિગ્રહ, યાન, આસન, દૈધ
 પુ. (જ:) યુદ્ધવતાર, યુદ્ધનો અવતાર.
 પુ. (ન:) કાર્તીક સ્વામી. [છે.
 પુ. (ય:) કરંબના ઝાડમાનુ એક જાતનુ ઝાડ,
 પુ. (ય:) વેખંડ.
 ક્તા, સ્ત્રી. (કા.) કપુર કાચરી, આંખાહજદર.
 પુ. (જ:) સાત સુરમાનો એક સુર. [હીજડો.
 (હ:) ગોદો. પુ. ન. (ઝ: ઝં.) નપુસક, આયલો.
 (ઢ:) નપુસક, આયલો, ગાંડુ, હીજડો.
 વિ. (ક્ય: ક્યા. ક્યં.) ચોખ્ખા ઉખવાળેવું ખેતર.
 વિ. (મ: મા. મં.) સાઠમા-મુ.
 ઘ. સાઠ રસ્તે, સાઠ હીસ્તે.
 પુ. (ત:) હાથી.
 ા, પુ. (ન:) હાથી.
 વ. (લ.) સસ્તિ. ઊંધવું, સુવું.

ષાલ્લવ, પુ. (વ:) ગીત, ગાણું, કામ, જીસ્સો.
 ષાળ્માતુર, પુ. (ર:) કાર્તીકસ્વામી
સ.
 સંક્રમન, પુ. (ન:) ઇંદ્ર.
 સંક્રમ, પુ. (મ:) ખરાખ ચાલ, ખરાખ ચાલ ચાલવી.
 સંક્ષેપણ, ન. (ળં.) ટુકું, થોડામા.
 સસ્તી, સ્ત્રી. (સ્ત્રી.) સખી, દોસદારણુ, ખેનપણી..
 સંખ્ય, ન. (લ્યં.) યુદ્ધ, લઢાઈ, જંગ.
 સંખ્યા, સ્ત્રી. (લ્યા.) સંખ્યા, ગણવાનો ક્રમ.
 સંખ્યાત, વિ. (ત: તા. તં.) ગણેલું.
 સંખ્યાવત્, પુ. (વાન્.) પંડીત.
 સંગ્રહ, પુ. (હ:) ટુકું.
 સમ્રામ, પુ. (મ:) યુદ્ધ, લઢાઈ, જંગ,
 સમ્રાહ, પુ. (હ:) ઢાલનો હાથો, મુઠમા મળ્યાત પકડવું.
 સંજ, પુ. (જ:) જોના ધુટણુ કુદરતી પાસે પાસે છે તેવો.
 સંજવન, ન. (નં.) જીવ લેવો, ઠાર મારવું.
 સંજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) આંખથી ધશારો કરવો, ગાયત્રી
 મંત્ર, સુર્યની સ્ત્રી, ચેતના, યુદ્ધી, નામ. [તેવો.
 સંજુ, વિ. (જુ: જુ: જુ.) જોના ધુટણુ કુદરતી પાસે પાસે છે
 સંજ્વર, પુ. (ર:) અખીનો સંતાપ.
 સંજન, ન. (નં.) પક્ષીની એક ગતી છે.
 સંજાવ, પુ. (વ:) નહાસવું.
 સંફુલ્લ, વિ. (લ: લ્લા. લ્લં.) ફુલેલું, ફુલવાણું.
 સંમલી, સ્ત્રી. (લી.) કુટણી, કુટણુ.
 સંમાર્જની, સ્ત્રી. (ની.) ઝાડુ, સાવરણી.
 સંમૃષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષ્ટા. ષ્ટં.) શેધેલું, સાફ કરેલ.
 સંયત, વિ. (ત: તા. તં.) આંધેલું.
 સંયત્, સ્ત્રી. (તં.) યુત્થ, લઢાઈ, જંગ.
 સંયમ, પુ. (મ:) એક જાતનો યોગ સાધન કરવો.
 સંયામ, પુ. (મ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 સંયુગ, પુ. (ગ:) યુત્થ, લઢાઈ જંગ.
 સંયોગિત, વિ. (ત: તા. તં.) સાથે.
 સંયોજિત, વિ. (ત: તા. તં.) સાથે.
 સંરાવ, પુ. (વ:) શબ્દ.
 સંભાવ, પુ. (વ:) સવાલ તથા જીવાખ કરવા, સંભાષણ.
 સંખ્યાન, ન. (નં.) ખીછોડી, ખેસ. [પાછો નહીં ફરે તે.
 સંસત્તક, પુ. (ક:) પેલેથી સોમન લઢવેજ લઢાઈમાં

સંશય, પુ. (યઃ) શક.
 સંશયાવજ્ઞમાનસ, વિ. (સઃ સા. સં.) શક ભરેલો.
 સંશ્રવ, પુ. (વઃ) કચ્ચલ.
 સંશ્રુત, વિ. (તઃ તા. તં.) કચ્ચલ કીધેલું.
 સંશ્લષ, પુ. (ષઃ) કોટી કરતી.
 સંસક્ત, વિ. (ક્તઃ ક્તા. કં.) વળગેલું, એક સરખું.
 સંસન્, સ્ત્રી. (ન્.) સભા.
 સંસરણ, ન. (ળં.) રાજમાર્ગ, પ્રાણીમાલગી ઉત્પત્તી,
 હલો, હરકત થયાવગર લસ્કર જઈ તે.
 સંસિદ્ધિ, સ્ત્રી. (દ્ધિ.) સ્વભાવ. [એ તેમ કીધેલું.
 સંસ્કૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) હાથવતે કીધેલું, જેમ જોઈ-
 સંસ્તર, પુ. (રઃ) યસ, દર્ભની મુક.
 સંસ્તવ, પુ. (વઃ) વોળખાણ, પીછાન.
 સંસ્તાવ, પુ. (વઃ) ખાણણીની વેદ પઠવાની જગા.
 સંસ્થાય, પુ. (યઃ) ટોણુ, જમાવ. ચવટો, ચોક.
 સંસ્થા, સ્ત્રી. (સ્થા.) આધાર, મરવું, હંશક કરવાની રીત.
 સંસ્થાન, ન. (નં.) ચવટો, ચોક, આકૃતી, મરણ,
 અવયવના ભાગ.
 સંસ્થિત, વિ. (તઃ તા. તં.) મરેલો.
 સંસ્વર્ણા, સ્ત્રી. (ર્ણા.) આકવત નામની વનસ્પતી છે.
 સંસ્કેટ, પુ. (ટઃ) } યુદ્ધ, લડાઈ, જંગ.
 સંસ્કોટ, પુ. (ટઃ) }
 સંહત, વિ. (તઃ તા. તં.) મજબુત જોડેલું, ગોઠવણ કી-
 ધેલું, સાંધેલું, જોડેલું, એકટુ કીધેલું, બંધ કીધેલું,
 મરવું, ઠાર મારવું, સજ્જડ, ધક. [પાસે હોય છે તેવે.
 સંહતજાનુક, વિ. (કઃ કા. કં.) જેના ધુઠણુ કુદરતી પાસે
 સંહતાલ, પુ. (લઃ) બંને હાથના પંજા જોડેલો.
 સંહતિ, સ્ત્રી. (તિ.) જમાવ, ટોણું.
 સંહનન, ન. (નં.) દેહ, શરીર.
 સંહતિ, સ્ત્રી. (તિ.) ધણાવાગુ ખોલવું.
 સકલ, વિ. (લઃ લા. લં.) સર્વ, સંપૂર્ણ.
 સંકૃત, પુ. (ત્.) કાગઢે, બ. સાથે, ખરાખરા, એકવાર.
 સક્તુ, પુ. (ક્તુ.) સોકેલા જવનો લોટ.
 સક્તુફલ, સ્ત્રી. (લા.) } શુભીનું ઝાડ.
 સક્તુફલી, સ્ત્રી. (લી.) }
 સન્ધિ, ન. (ન્ધિ.) જંગ.
 સખિ, પુ. (ખા.) મીત્ર, દોસ્ત, બાઈબંધ.
 સખ્ય, ન. (ખ્યં.) મૈત્રી, દોસ્તી, બાઈબંધી.

સગર્ભ, વિ. (ર્ભઃ મ્ભાં. મ્ભં.) સગ્ગાભાઈ એ.
 સગાન, વિ. (જ્ઞઃ જ્ઞા. જ્ઞં.) એક વંસમાના, એક કુટુંબ
 સમિત્ર, સ્ત્રી. (મિત્રઃ) સાથે જમવું.
 સંકટ, વિ. (ટઃ ટા. ટં.) કઠણુ, પીકટ.
 સંકર, પુ. (રઃ) કચ્ચરો.
 સંકર્ષણ, પુ. (ળઃ) બલરામ, બલદેવ. [ધે
 સંકલિત, વિ. (તઃ તા. તં.) થોડામા કીધેલું, ટુકમા
 સંકલ્પ, પુ. (લ્પઃ) દીલનો વીચાર, મનમાનો હેતુ.
 સંકસુક, વિ. (કઃ કા. કં.) ચંચલ પ્રકૃતીનો.
 સંકાશ, વિ. (શઃ જ્ઞા. જ્ઞં.) સરખું, એક સરખું.
 સંકીર્ણ, પુ. (ર્ણઃ) એક જાતનો પુરૂષ અને ખી
 જાતની સ્ત્રીને થએલો ડીકરો; વિ. (ળંઃ ણીં.)
 મીત્ર, એકટુ કરવું, ધેરેલું, દુશમન, શત્રુ.
 સંકુલ, વિ. (લઃ લા. લં.) મીત્ર, એકટુ કરવું, એ
 ખીજાથી આગળથીજ વાકું. [વું, સુકડાઈ જ
 સંકોચ, પુ. (ચઃ) કુંકુ, એક જાતની માછલી છે, અમ
 સંગ, પુ. (ગઃ) સંગમ. [રાખીને ખોલ
 સંગત, વિ. (તઃ તા. તં.) આગળા બાધણને સંપ
 સંગમ, પુ. (મઃ) સંગ, ન. પુ. (મં. મઃ) ખે નદીનો
 ગમ થયો તે.
 સંગર, પુ. (રઃ) યુદ્ધ, લડાઈ, જંગ, પ્રતીસા, સોગ
 વીપત્તી, જોડે, સ્વીકાર, કચ્ચલ, ન. (રં.) શમી
 ઝાડનું ફળ.
 સંગીર્ણ, વિ. (ળંઃ ણીં. ણં.) કચ્ચલ કરેલું, સ્વીકારેલું.
 સંગૂદ, વિ. (દઃ ટા. ટં.) ધારેલું, ખેળવેલું.
 સંઘ, પુ. (ઘઃ) જમાવ, સમાજ. [મા
 સંઘાત, પુ. (તઃ) એક જાતનો નરક છે, સમાજ, એ
 સચિવ, પુ. (વઃ) પ્રધાન, મંત્રી, દીવાન, સગો, સહા
 સઙ્ગ, વિ. (જ્ઞઃ જ્ઞા. જ્ઞં.) ખખતર પેહરેલો, તયાર, સી
 સઙ્ગન, પુ. (નઃ) સજ્જન, સાધુ, ન. (નં.) પેહરેલો, પહાં
 સઙ્ગના, સ્ત્રી. (ના.) ધણીને ખેસવાસારે હાથી તા
 આર કરવો.
 સંચય, પુ. (યઃ) સમાજ, જમાવ.
 સંચારિકા, સ્ત્રી. (કા.) દૂતી, સંદેસો લઈ જણારી એ
 સંજવન, ન. (નં.) ચોક ચોપટ.
 સટા, સ્ત્રી. (ટા.) જટા. [સાથે ગા
 સતત, ન. (તં.) રોજ, નિત્ય, વિ. (તઃ તા. તં.) તંબો
 સંતી, સ્ત્રી. (તી.) પતીવ્રતા સ્ત્રી, પાપદામન.

(कः) वटाण्णा.
 (ध्वः) अ्मेक युइना शिष्य.
 (कः) वटाण्णा.
 (रुः) पंडित विद्वान्, साधु, न. (त्.) सत्य,
 ती. त्.) हालगु, अष्टुलु, नमवाने योग.
 मः मा. मं.) अ्रेष्ठ. [रक्ष्य, जंगल, कपट
 मं.) वस्त्र, कपडा, रोजगु दान, यत्त, अ-
 भरोपर, साथे.
 (नी.) घेरनो मालक, न्जमान.
 (यः) सारोभार्ग. [कृतयोग.
 (वं.) शाय्यापाखु, साम्याध, साधुं, सोगन.
 (कः) अ्रह्मदेव.
 (रः) अ्यानो, भेअ्यानो, कयुलकरवुं.
 (चा.) इषी, सत्य भोलनारे. [व्यास.
 पु. (तः) व्यासइषी, सत्यवतीनो डीकरे
 स्त्री. (तिः) अ्यानो, भेअ्यानो, कयुलकरवुं.
 (तं.) वाण्णीअ्यानु काम, वेपार, वेअीने
 करवुं
 (नं.) अ्यानो, भेअ्यानो, कयुल करवुं.
 स्त्री. (ना.) उपयो शप्पद ग्युवो.
 (ं.) सत्वयुण्णु, स्वभाव, द्रव्य, नाक, सुंधवुं,
 वेपार, पराक्रम, अुव, पु. न. (त्वःत्वं.) प्राण्णी.
 (रं.) जलदी.
 (दाः दं.) सभा.
 (नं.) धर. [धीकारी.
 (स्वः) यत्तकर्म जेवाने राभेलो मुअ्य अ-
 कुमेशा.
 (दः) अ्रह्मदेव.
 (तिः) वायु, पवन.
 (नः ना. नं.) गीत्य, हभेशानु, सदाकायम.
 स्त्री. (रा.) अ्मेक नदीछे.
 (क्षः क्षा. क्षं.) } सरपु, अ्मेकसरपु.
 (शः शा. शं.) }
 (कू. कू. कू.) }
 (शः शा. शं.) पासेगु, नअुकगु.
 (घ.) धर.
 त्कळुण्णु, तरतज, त्कळीले.
 (इ. धीची. ध्यकू.) पीजनासाथे ज्वनारे.
 २१

सनन्कुमार, पु. (रः) ह्यभ्रदेवतो मानसीक पुत्र.
 सनपर्णी, स्त्री. (र्णी.) गोकर्णानुं आड.
 सना, भ. गीत्य, हभेश. [अ्मेक योगछे.
 सनातन, वि. (नः ना. नं.) हभेशा, गीत्य, पु. (नः)
 सनाभि, पु. (भिः) सात पीढीना जे पुइथ थहगियातेदरेक.
 सनि, स्त्री. (निः) प्रार्थना, प्रांत, देश, प्रदेश.
 सनीड, वि. (डः ज. डं.) पासेनो, नअुकनो.
 संतत, न. (तं.) गीरंतर, हभेश
 संतति, स्त्री. (तिः) वंश, कुण.
 संतप्त, वि. (तः त्ता. त्तं.) रीसाअ्मेयो, गरम थअ्मेयो.
 संतमस, न. (सं.) धळोण्ण अंधंःकार.
 संतान, पु. (नः) अ्मेक कष्टपदछे, वंश, कुण. [छे ते.
 संताप, पु. (पः) अ्मअ्णीपासथी जे छ्ण-नास थाअ्मे-
 संतापित, वि. (तः ता. तं.) गरम कीधेवुं, तपावेवुं.
 संदान, न. (नं.) दोरी, गाय आंधवाणीदोरी.
 संदानित, वि. (तः ता. तं.) आंधेवुं.
 संदाव, पु. (वः) नहासवुं, -हाशवुं.
 संदित, वि. (तः ता. तं.) आंधेवुं. [संदेसो.
 संदेशवाच, स्त्री. (क्.) कासदना मोहोथी सांभणेयो
 संदेशहर, पु. (रः) कासद, संदेसो केहेणारे.
 संदेह, पु. (हः) शक, संशय.
 संदोह, पु. (हः) जभाव. [भीसांज.
 संभा, स्त्री. (भा.) सोगन, मर्यादा, हद, शांज, स-
 संभान, न. (नं.) सांधो करवो, अ्मेकईम पडडवुं, आक
 लगाडवो, अ्मेकहुं थवुं, सखो, अ्मेकी, भीलाक,
 लजत, लेवुं, दार, अ्मथाअ्णु, अ्मटास. [टक, सावकाश.
 संधि, पु. (धिः) पिसो अ्मापीने दुसमीनथी दोस्ती करवी,
 संधिनी, स्त्री. (नी.) गालण्णी गाय.
 संध्या, स्त्री. (ध्या.) सांज, समीसांज.
 सन्नकट्ट, पु. (ट्टः) यारवक्ष, यारनुं आड.
 सनद्ध, वि. (द्धः द्दा. द्दं.) तयार, अ्मपतर पेहेरेयो.
 सन्नय, पु. (यः) जभाव, लश्करनुा पछवाडे जे ल-
 श्कर होयछे ते.
 सन्निकर्षण, न. (णं.) पासिगु, नअुकगु, नअुकपणो.
 सन्निकृष्ट, वि. (ष्टः ष्ट. ष्टं.) पासि, नअुक.
 सन्निक्रि, पु. (क्रिः) पासिगु, नअुकगु. [अ्मयवना वीभाग.
 सन्निक्रिवा, पु. (वाः) येहेरेवये भेसवासाइ करेलीजगा,
 सपन्न, पु. (न्नः) दुसमन, शत्रु, वेरी.

સપદિ, અ. જલદી.
 સપર્યા, સ્ત્રી. (યા.) પુબ.
 સપિંડ, વિ. (હ: જા. હં.) સાત પીઠીમાનુ.
 સપીતિ, સ્ત્રી. (તિ:) ખીજસાથે પીપુ, સાથેપીપુ.
 સપત્રી, સ્ત્રી. (કી.) દાખ, કમરપટો, કોપેહેરવાનુ ધરેચુ.
 સપતંતુ, પુ. (તુ:) યજ્ઞ.
 સપ્તવર્ણ, પુ. (ર્ણ:) સાતવણુનું ઝાડ.
 સપ્તલા, સ્ત્રી. (લા.) શીક્રકાંઈ, એક જાતનુ કુલઝાડછે.
 સપ્તાંચિષ્, પુ. (ચિ:) અગ્ની, અગ્નીની સાતજવળા
 છે તેદરેક.
 સપ્તાશ્ર, પુ. (શ્ર:) સુર્ય, સુરજ.
 સપ્તિ, પુ. (તિ:) થોડો. [સ્ત્રી, સુવાસન.
 સમર્તૃકા, સ્ત્રી. (કા.) જે આયડીનો વર જીવેછે તે
 સખા, સ્ત્રી. (ખા.) ધર, સખા, સભ્ય, ભલો, જીવો, જીગાર.
 સખાજન, ન. (નં.) દોસ્તનેમળીને હવાબ પુછવે.
 સખાસદ, પુ. (ત્. દ.) સભ્ય, ભલો.
 સખાસ્તાર, પુ. (ર:) સભ્ય, ભલો.
 સમિક, વિ. (ક: કા. કં.) જીગાર માંડનારો.
 સમ્ય, પુ. (મ્ય:) મૂર્ચન.
 સમ, પુ. (મ:) જોતીષ, દક્ષણાયન અને ઉત્તરાયણને
 જે ક્ષિતિજથી જે યોગ થાએછે તે.
 સમ, ન. (મં.) કુલ, વિ. (મ: મા. મં.) સમાન, સંધે.
 સમં, અ. ખરાખર, સાથે.
 સમક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષો. ક્ષં.) ઇંદ્રીયને માલમ પડનારું.
 સમગ્ર, વિ. (ગ્ર: ગ્રા. ગ્રં.) સંપુર્ણ.
 સમંગા, સ્ત્રી. (ગા.) મંજીષા, મંજીષ.
 સમજ, પુ. (જ:) જનાવરનુ ટોપું.
 સમજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) કીર્તી.
 સમન્વયા, સ્ત્રી. (વ્યા.) સખા.
 સમંજસ, ન. (સં.) ગીતી.
 સંમિશ્રિક, વિ. (ક: કા. કં.) વતુ થએલું-લો.
 સમંતત, અ. જહાં તહાં.
 સમંતદુઘ્ના, સ્ત્રી. (ઘ્ના.) થોર, યુંવર.
 સમંતભદ્ર, પુ. (દ્ર:) બુધ્ધને આવતાર.
 સમવદ, ન. (વં.) ધનુરધરની એક જાતની કુવાયત છે.
 સમય, પુ. (ય:) સોગન, આચાર, કાળ, સિદ્ધાંત, ક્રિ-
 યાકાર, સંભાષણ, સંપત્તી, ગીયમ, પ્રસંગ, નવરસ.
 સમયા, અ. પાસે, નજીક, મધ્ય.

સમર, પુ. ન. (ર: રં.) બુધ્ધ, લઠાઈ, જંગ.
 સમર્યા, વિ. (ર્ય: યાં. ર્યં.) શુક્રીમાન, હીત, ક્રાંધિતો, અમ-
 સ્મર્યન, ન. (નં.) હરકત, અડચણ, ચાલુ રાખેલા ઉ-
 સમરૂક, વિ. (ક: કા. કં.) વર આપણારો.
 સમર્યાદ, વિ. (દ: દા. દં.) પાસે, નજીક, મર્યાદ
 સમર્યાલેનુ, પુ. (તીં.) જમ, યમ.
 સમવાય, પુ. (ય:) જમાવ, ટોપું.
 સમઠિલા, સ્ત્રી. (લા.) કડવો સુરણ.
 સમસન, ન. (નં.) ટૂક, સંક્ષેપ, થોડામાં.
 સમસંજક, પુ. (ક:) જોતીષ, દક્ષણાયન અને ઉ-
 યણને જે ક્ષિતિજથી જે યોગ થાએછે તે.
 સમસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) સંપુર્ણ, પુરું.
 સમસ્યા, સ્ત્રી. (સ્યા.) જે વાક્યમા અર્થ સમજવ
 વાક્યાંતર પુરૂ કરવું લાગેછે તે.
 સમા, સ્ત્રી. (મા:) વર્ષ, વરસ. [પુશ્ચં
 સમાકર્ષિનુ, વિ. (ર્ષ: ળ્ષી. ળ્ષં.) અતી સુગંધી,
 સમાસમીના, સ્ત્રી. (ના.) જે ગાય હરવર્ષે વીઆએ
 સમાજ, પુ. (જ:) સખા, સમાજ; મેયો, હાથી.
 સમાધિ, પુ. (ધિ:) કબ્રલકરેલું, સમાધાન, નીયમ
 સમાન, પુ. (ન:) કુટીપાસિનો વાયુ-વા, વિ. (ન:
 નં.) શરખુ, એક શરખુ, પંડીત, એક.
 સમાનોદર્ય, પુ. (ર્યં) સગા ભાઈ.
 સમારાધનતત્ત્વર, વિ. (ર: રા. રં.) સ્તુતી કરવાજોગ.
 સમાલંબ, પુ. (મ:) ઘીલને કેસરની ઉઠી લેવી, લેપ ક-
 સમાવૃત, વિ. (ત્ત: ત્તા. ત્તં.) યુરુએ એક આશ્રમ
 કીને ખીજે પકડવાનો હોકમ આપ્યો તે.
 સમાસાત્ર, વિ. (ત્ર: ત્રા. ત્રં.) મળવા જોગ-લાયક.
 સમાસાર્યા, સ્ત્રી. (ર્યાં) જે વાક્યમા અર્થ સમં-
 સારૂ વાક્યાંતર પુરૂ કરવું લાગેછે તે.
 સમાહાર, પુ. (ર:) એક ઠેકાણે કરવું, એકઠું ક-
 સમાહિત, વિ. (ત: વા. તં.) સ્વીકારેલું, કબુલ કરેલું
 સમાહતિ, સ્ત્રી. (તિ:) સંક્ષેપ ગ્રંથ, ટુકામા ગ્રંથ.
 સમાહ્યવ, પુ. (ય:) જનાવર પાસેથી તમાસો કરાવ
 તમાસો, ખેળ, રમત. [સિંગ
 સમિતિ, સ્ત્રી. (તિ:) સખા, લઠાઈ, જંગ, યુદ્ધ, સં-
 સમિષ્ટ, સ્ત્રી. (ષ્ટ) સુકાં લાકડા તથા ધાસ.
 સમિત્, સ્ત્રી. (ત્) સખા, સમાજ.
 સમીક, ન. (કં.) બુધ્ધ, લઠાઈ, જંગ.

(सं. ग. वं.) पासो, नशुक.
 (रिः) वाधु, वा, पवन, सईद भरयो.
 (णः) वाधु, वा, पवन, सईद भरयो.
 (शः) टगलो करयो, गंय करयो.
 (वः) वाकु, वेर, ठोमु करवुं.
 (तः ता. तं.) नापेसो. [शय धभरठवाणु.
 (जःजा. जं.) अतीशय युयवणु वाणु, अत-
 क. वि. (कः का. कं.) उपर उयकेलुं, उयकेलुं-
 य, पु. (यः) } नभाव, टोणुं, समुदाय.
 म, पु. (यः) }
 पु. (इः) } हाथो, यपु, संपुट.
 पु. (कः) }
 न. (णं.) उलठी करैलुं, आंय उपर करै-
 उपर लध/जुं. [मगर.
 वि. (तः ता. तं.) पेपरवा, उट्ट, गर,
 पु. (इः) समुद्र, दरीआ.
 स्त्री. (ता.) धभासो, इणु आड.
 न. न. (नं.) लीलास, लीलुं, सुकु नहीं ते.
 वि. (इः इा. इं.) मगर, उहायणु वाणो
 उलो उलो माननारो.
 ओषं, अ. आनंद, पुशी.
 पु. (घः) अे नामेनो-अतनो-अमनी छे.
 पु. (रः) } अेक अतणु हरणु छे.
 पु. (रुः) }
 वि. (लः ला. लं.) सुणवाणुं, सुणीआ वाणुं,
 उवाणुं. [ढी नाप्युं.
 न. न. (नं.) नउथी उआडी नाप्युं, नउथी डा-
 प. (हः) समुदाय, सभा, समाज, नभाव.
 कार्य, न. (र्यं.) नउथा अंटी काम.
 नी, स्त्री. (नी.) आडु, अतरो, शावरणी.
 वि. (इः इा. इं.) यथारिथत, नोअपे तेपुं.
 स्त्री. (इः) वृद्धी, संपत्ती, पैसो, द्रव्य, धन.
 स्त्री. (त्तिः) संपत्ती, पैसो, द्रव्य, धन.
 स्त्री. (त्तं.) उपलो शण्ड श्रुवा. [धरडापणु.
 य, पु. (यः) लढाड, युट्ट, नंग, दुःअ, अुढापे,
 यक, न. (कं.) लढाड, युट्ट, नंग.
 क, पु. (कः) हाथो, यपु.
 अ. अ. हालना वपतभा.
 य, पु. (यः) पाअणुथी आलतो आवेसो उपदेश.

संपभारणा, स्तो. (णा.) नीवाडो, युकाही. [प्रवासः
 संपद, न. (दं.) अटकतां, इरतां, मुशाइरी, देशाटणु,
 संपमाद, पु. (दः) पेसावधपणो, गइल, गइलत.
 संपमोष, पु. (षः) गइलत, जुल, युक.
 संपयाण, न. (णं.) नजुं. [श्रीखालवा.
 संपयोगन्, पु. (गी.) गाइडी, मदारो, स्वतंल भाणुस,
 संपवदन, न. (नं.) संभाषणु.
 संपवृत्त, वि. (त्तः ता. तं.) सुजुं, अजेपुं.
 संपभ, पु. (भः) पुठपरस कररी.
 संपसाद, न. (दं.) भरोसो रापवो.
 संपसाधन, न. (नं.) अणुकारक, अणुवाणु.
 संपस्थान, न. (नं.) अहारजुं, अहार नीकणुं.
 संपस्थित, वि. (तः ता. तं.) अहार गध, अहारनीकणुं.
 संपहर, पु. (रः) लढाड, अणुलेवा, गती.
 संपहास, न. (सं.) हसपुं, पुसी, आनंद.
 संवल, पु. न. (लः लं.) भातीपुं, इराणु, ओराकी,
 रस्ताभागी ओराकी.
 संवर, न. (रं.) पाणी, नप.
 संवरारि, पु. (रिः) मदन, काम. [अलु गरदी.
 संवाध, पु. न. (धः धं.) छाणु, अेअ, संकट, आइत,
 संवाकृत, वि. (तः ता. तं.) पेवार हलवते अेउलुं अेत.
 संभेद, पु. (दः) नदीनो संगम.
 संभ्रम, पु. (मः) पुशीथी उतावणा थपुं ते.
 संभद, पु. (दः) पुशी, हर्ष, आनंद.
 संमार्जनी, स्त्री. (णी.) अतारो, सावरणी.
 संमूहन, न. (नं.) सर्व ठेकाणु धेरी लेपुं.
 सम्यक्, भ. शरिं.
 सम्यच्, न. (टं.) सायु, सत्य. [वतीं राज्.
 सम्राज्, पु. (टं.) शेडेनशाह, शाह, मोडो राज्, अक-
 संवत्, अ. वर्ष, संवत्सर.
 संवत्सर, न. (रं.) वर्ष, वरस. [करपुं.
 संवदन, न. (नं.) मंत्रे करीने, केणुने. अुरकावपुं-वश
 संवनन, न. (नं.) उपलो शण्ड श्रुवा.
 संवर्त, पु. (नं.) प्रणयकाण; दुःनीया दुअवानो वपत.
 संवर्तिका, स्त्री. (का.) कमणना नवा पातरा.
 संवसथ, पु. (थः) गाम.
 संवाहन, न. (नं.) आंग-दीलनी अंपी करती. [करपुं.
 सविन्, स्त्री. (नं.) अइ, प्रतीसा, सोगन, स्तीकार, अणु.

સંવિદ્, સ્ત્રી. (ત્.) સંભાષણ, કર્મનીયમ, યુદ્ધ, લઠાઈ,
 સંસાર, નામ, ઠરાવ, ઇરાદો, આચાર, ચાલ, સંતોષ.
 સંવીક્ષણ, ન. (પં.) સોધવું, ધુંડવું.
 સંવીત, વિ. (તઃ તા. તં.) રોકાએલું, ધેરાએલું.
 સંવેગ, પુ. (ગઃ) ખુશીથી જલદી કરવી.
 સંવેદ, પુ. (દઃ) અનુભવ.
 સંવેદ્યા, પુ. (જઃ) ઠુંગ, ગીદ્રા, ઊંધ.
 સર, પુ. (રઃ) બાણ, વીર.
 સરક, પુ. ન. (કઃ કં.) દારૂ પીવો.
 સરણ, સ્ત્રી. (ધા.) મધમાખ.
 સરટ, પુ. (ટઃ) સરડો, કાંકીડો.
 સરણા, સ્ત્રી. (ળા.) તેંડુ, સફેદની શેતર, ચાંદવેલો.
 સરણિ, સ્ત્રી. (ળા.) માર્ગ, રસ્તો.
 સરણી, સ્ત્રી. (ળા.) ચાંદવેલો, કુખજ પ્રસારિણી.
 સરાનિ, પુ. (લિઃ) યુદ્ધવાળીને હાથ ગણવો તે.
 સરમા. સ્ત્રી. (મા.) કુત્રી.
 સરલ, પુ. (લઃ) દેવદારના જાતનુ એક આડ છે,
 વિ. (લઃ જા. લં.) ઉદાર, મોઢા દીલનો, ધરમી.
 સરલદ્રવ, પુ. (વઃ) લોખાન, ધુપ.
 સરલા, સ્ત્રી. (લા.) તેંડુ, સફેદ નીશિતર.
 સરસી, સ્ત્રી. (સી.) તળાવ.
 સરસીરુહ, પુ. ન. (રઃ હં.) કમળ.
 સરસ, ન. (રઃ) તળાવ. [નદીનુ નામ છે.
 સરશ્વતી, સ્ત્રી. (સી.) વાણી, ભાષા, બોલવું, નદી,
 સરશ્વત, પુ. (શ્વાન.) સમુદ્ર, એક નદી છે. [ટલી, ગોળ.
 સરાવ, પુ. ન. (વઃ વં.) એક જાતનુ વાસણું છે, મા-
 સરિત્, સ્ત્રી. (ત્.) નદી.
 સરિત્વતિ, પુ. (તિઃ) સમુદ્ર.
 સારિલ, ન. (લં.) પાણી, જળ.
 સરોસૃપ, પુ. (પઃ) સાપ.
 સર્ગ, પુ. (ર્ગઃ) સ્વભાવ, ત્યાગ, નીશ્ચય, અધ્યાય,
 અંત્રમા થોભવાની જગા, સૃષ્ટી, દુનીઆં
 સર્જ, પુ. (ર્જઃ) સાયલાનુ આડ.
 સર્જક, પુ. (કઃ) અસાણાનું, આડ.
 સર્જરસ, પુ. (સઃ) રાખ.
 સર્જિકાક્ષાર, પુ. (રઃ) સાજી પ્યાર.
 સર્પ. પુ. (ર્પઃ) સાપ.
 સર્પરાજ, પુ. (ર્જઃ) વાસુકી નામનો સાપ.

સર્પેસ, ન. (ર્પિઃ) ધી.
 સર્વેસહા, સ્ત્રી. (હા.) પૃથ્વી.
 સર્વ, પુ. (ર્વઃ) મહાદેવ, વિ. (ર્વઃ વાં. વં.) સકળ, સં-
 સર્વજ, પુ. (જઃ) બુદ્ધનો અવતાર, મહાદેવ.
 સર્વતઃ ઘ. આજુ બાજુ. [એવો રાજ
 સર્વતોમદ્ર, પુ. (દ્રઃ) લીંબડો, મજલા ઉપર મ-
 સર્વતોમદ્રી, સ્ત્રી. (દ્રા.) શિવણીનુ આડ.
 સર્વતોમુખ, ન. (ર્વં.) પાણી, જળ.
 સર્વતા, ઘ. હમેશા, સર્વકાળ. [ધેડો વ-
 સર્વધુરાવહ, વિ. (હઃ હા. હં.) બોલો ઉપાડનારો
 સર્વધુરીણ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) ઉપલો શબ્દ જુવે
 સર્વમંગલા, સ્ત્રી. (લા.) પાર્વતી.
 સર્વરસ, પુ. (સઃ) લોખાન.
 સર્વલ, સ્ત્રી. (લા.) એક જાતનુ હાથીઆર છે.
 સર્વલા, સ્ત્રી. (લા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 સર્વરાલ, પુ. (ર્વઃ) આખીરાત.
 સર્વરીકર, પુ. (રઃ) ચંદ્ર, ચાંદ.
 સર્વર્તુપારિવર્ત, પુ. (ર્તઃ) વર્ષ, વરસ.
 સર્વલિંગિનુ, પુ. (ળી.) બોદ્ધના મતના.
 સર્વવેદસ, પુ. (દાઃ) જેણે આપણુ બધુ આ-
 વિશ્વજનન યતકીધો તે.
 સર્વસન્નહન, ન. (ર્વં.) આરજાતના લશ્કરનો જમ-
 સર્વાનુભૂતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) તેંડુ, સફેદ નીશિતર.
 સર્વાન્નમોજિનુ, વિ. (જી. જિની. જિ.) બ્રાહ્મણુ ધે-
 એવોનુ અન્ન ખાનારો.
 સર્વાન્નીન, વિ. (નઃ ના. નં.) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
 સર્વાભિસાર, પુ. (રઃ) }
 સર્વાર્થસિદ્ધ, પુ. (દ્ધઃ) બુદ્ધનો એક અવતાર છે.
 સર્વૌષ, પુ. (ષઃ) બ્રાહ્મણુ ક્ષત્રીનુ અન્ન ખાનારો
 સર્ષપ, પુ. (ર્ષઃ) સરસી, રાઈ.
 સલિલ, ન. (લં.) પાણી, જળ.
 સલ્લકી, સ્ત્રી. (કી.) સાલઈ નામનું આડ.
 સવ, પુ. (વઃ) યત. [રસ પીવે
 સવન, ન. (ર્વં.) યતના વખતે ચોમ નામના વહીં
 સવયસ, વિ. (યઃ યા. યં.) હમઉપર, એક ઉમરન
 સવિતુ, પુ. (તા.) સુર્ય, સુરજ.
 સવિત્ર, વિ. (શ્વઃ શ્વા. શ્વં.) પાસે, નજીક.
 સવેશ, વિ. (શઃ શા. શાં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

(क. वा. व्यं.) डाप्पीयाणु, डाप्पीयाणुणु अंग.
 (क. वा. व्यं.) सारथी, गाडी हाकनारी.
 (क. वा. व्यं.) विपला शब्द श्रुति. [नारा अक्षरायारी.
 (क. वा. व्यं.) ऐक श्यापाने ऐक ठेकाए भए-
 क. (सं.) यत्नानावपने पशु भारवा ते.
 (क. वा. व्यं.) आडना इण.
 (क. वा. व्यं.) सायलानु आड.
 (क. वा. व्यं.) साथि, पु. (हः) पराक्रम. [आंभो.
 (क. वा. व्यं.) धएणु भरी डेरी तेणु आड, भौडा
 स्त्री. (सी.) सप्पी, दोसदारणु, येनपएरी, र.
 (क. वा. व्यं.) अरेटानु आड.
 (क. वा. व्यं.) शपो-गोभाध.
 (क. वा. व्यं.) स्त्री. (णी.) परणुली आयडी, स्त्री, आयडी.
 (क. वा. व्यं.) (नः ना. नं.) सौशीक, अभएारी.
 (क. वा. व्यं.) न. (नं.) साथि नभयुं.
 (क. वा. व्यं.) अकस्मात्, ऐकऐक.
 (क. वा. व्यं.) (हः) पराक्रम, यण, पु. (हः) भागसर भ-
 (क. वा. व्यं.) हेभंतइपु, न. (हः) तेण, न्योती.
 (क. वा. व्यं.) पु. (स्यः) पोष महीनो.
 (क. वा. व्यं.) पु. (एः) ऐक नतणी माछलीछे.
 (क. वा. व्यं.) न. (लं.) कभण.
 (क. वा. व्यं.) स्त्री. (यां.) दरे, दुर्वा.
 (क. वा. व्यं.) पु. (धिः) हींग.
 (क. वा. व्यं.) वेनु, पु. (धी.) अम्लवेतस आड, न. (धिः) हींग.
 (क. वा. व्यं.) पु. (शुः) सुधं, सुरण.
 (क. वा. व्यं.) पु. (क्षः) छंद्र. [लक्षरनेो सरदार.
 (क. वा. व्यं.) वि. (स्त्री. स्त्रिणी. स्त्रि.) ऐक हज्जार माएसा-
 (क. वा. व्यं.) (हा.) काटाशेवती, शेवतीयुलाय, नंगलीभग.
 (क. वा. व्यं.) वि. (यः या. यं.) सेवक, याकर, पछवाडे न-
 (क. वा. व्यं.) रो, सगो, दोस्त.
 (क. वा. व्यं.) स्त्री. (ता.) याकरेणु टोणुं.
 (क. वा. व्यं.) वि. (णुः) सहनशील, सोसीक, अभनारी.
 (क. वा. व्यं.) वि. (यः या. यं.) शुद्धादीलनो, साद्धदीलनो.
 (क. वा. व्यं.) वि. (रः रा. रं.) सगोभाध.
 (क. वा. व्यं.) क, वि. (कः का. कं.) पहाएथी वेपारकरनारी.
 (क. वा. व्यं.) न, वि. (नः ना. नं.) लडाधमा हुशार.
 (क. वा. व्यं.) क, वि. (कः का. कं.) शकभरेलो, संशयभार.
 (क. वा. व्यं.) व. साथि.

साकेत, न. (तं.) अयोध्या नगरी.
 साकुक, न. (कं.) नवनो नभाव.
 साक्षान्, व. प्रत्यक्ष, पोते, पडे, अरापर.
 सागर, पु. (रः) ससुद्र, दरीयो.
 सागरांबरा, स्त्री. (रा.) पृथ्वी.
 साचि, व. वाकुं, सीधुं नही ते.
 सातला, स्त्री. (ला.) सीकेकाधु.
 साति, स्त्री. (ति.) दान, आपणुं, अंत, सभापी, छेडो.
 सातिसार, वि. (रः रं.) केने अतीसारनो रोग
 थअछे ते.
 सातनिक, पु. (कः) पठाएा.
 सात्व, न. (वं.) धएणु भौं भोलवुं.
 सात्विक, वि. (कः का. कं.) अंतःतकरणुथी पेदाथवुं.
 सादन, न. (नं.) धर.
 सादिन्, पु. (दी.) अस्वार, स्वार, सारथी, माहावत.
 साधन, न. (नं.) मारतुं, अग्नीदाह, नपु, द्रव्य, द्रव्य
 आपणुं, भूतसंस्कार, अर्थ उत्पन्नथयो, सामा-
 न, साधन, धलाण, पछवाडेथी नवुं.
 साधारण, वि. (णः णा. णं.) सरणुं, ऐक सरणुं,
 अनेक संबंधी, सर्व साधारणु.
 साधित, वि. (तः ता. तं.) अपाविलुं, साधन कथिलुं.
 साधिष्ठ, वि. (ष्ठः ष्टा. षं.) अती पुरीधी कथुल करेणुं.
 साधयिस्, वि. (यान्. यसी. यः) महान साधु.
 साधु, पु. (धुः) सज्जन, वि. (धुः धी. धु.) पुण्यसुरत.
 साध्य, पु. (ध्यः) देवणी ऐक नती छे, वि. (ध्व.
 ध्या. ध्यं.) साधवानु.
 साध्वस, न. (सं.) भय, पीक.
 साध्वी, स्त्री. (धी.) पतीप्रता स्त्री, पाकदाभन स्त्री.
 सानु, पु. न. (नुः नु.) पहाडु शीपर-छेडो.
 साहटिक, न. (कं.) तरतकथ, तरतकथे.
 साद्र, वि. (द्रः द्रा. द्रं.) गीरेतर, गन्ध.
 साज्ञाय, पु. (यः) ऐक नतनेो छे.
 साप्रवदीन, न. (नं.) दोस्ती, भायथंघी.
 सामभेनी, स्त्री. (नी.) अग्नीभा समीधा नाप्पीने स-
 णगवासाइ ने वेदनेो मंत्र थोलेछे ते.
 सामन्, न. (मं.) समनवपणुं, तहाडुंकरतुं, ठंडुपाडवुं.
 सामाजिक, वि. (कः का. कं.) सभ्य. [साधारणु.
 सामान्य, न. (न्यं.) साधारणुनती, वि. (न्यः न्या. न्यं.)

સામિ, અ. અરધુ, નીંદીત, ડપકાવાળુ.
 સાંપરાયિક, ન. (કં.) યુદ્ધ, લઢાઈ, જંગ.
 સાંપતં, અ. યોગ્ય, હાલનો વખત.
 સાંવત્સર, પુ. (ર.) જોષી, જ્યોતીષી.
 સાય, પુ. (ય:) સાયંકાળ, સાંજ, સમીસાંજ.
 સાયક, પુ. (ક:) ખાણ, વીર.
 સાયં, અ. સાંજ, સાયંકાળ.
 સાયોલિક, વિ. (ક: કા. કં.) વહાણથી વેપારકરનારો.
 સાર, પુ. (ર:) ઝાડના અંદરનો અર, બળ, શક્તી,
 સામર્થ, ન. (રં.) ઇંસાફ કરવાજોગ, વિ. (ર: રા.
 રં.) શ્રેષ્ઠ, નોડો, નાહાનારો માણસ, જળ, પા-
 ણી, ધન, દ્રવ્ય. [વિ. (ગ:ગા. ગં.) કાબર ચીત્રો.
 સારંગ, પુ. (ગ:) આતકનામનો પક્ષીછે, હરણુ, હાથી,
 સારથિ, પુ. (થિ:) સારથી, ગાડી હાકનારો.
 સારમેય, પુ. (ય:) કુત્રો.
 સારવ, વિ. (વ: વા. વં.) સરયુનદી પાસે થએલો.
 સારસ, પુ. ન. (સ:સં.) કમળ, સારસ, સારસ નામનો પક્ષી.
 સારસ, ન. (નં.) સ્ત્રીનો કમરપેટો, દાખ, કેડે પહેરવાનું
 સ્ત્રીનું ધરેણું, કેડે બાંધવાનું કપડું.
 સારિકા, સ્ત્રી. (કા.) મેના, મૈના નામનો પક્ષી.
 સારિવા, સ્ત્રી. (વા) ઉપરસાળ, ઉપરસળી વનસ્પતી.
 સાર્ય, પુ. (ર્ય:) પ્રાણીનો જમાવ, પ્રાણીસંગ્રહ. [રો.
 સાર્યવાહ, પુ. (હ:) પ્રાણીઓ, વેપારકરીને યુજ્જરાનકરના-
 સાર્દ, વિ. (દ્ર: દ્રાટદ્રૈ.) લીંલું, બીનું.
 સાર્દ, અ. સાથે, બરાબર.
 સાર્વભોમ, પુ. (મ:) ઉગમણ દીશાનો હાથી, આખી
 પૃથ્વીનો રાજા, સેહેનશા:
 સાલ, પુ. (લા) એક જાતની માછલી છે, વાડ, કું-
 પણ, ઝાડ, સાગનું ઝાડ.
 સાલવર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) ડવલા, સાલવણું વનસ્પતી.
 સાલુર, પુ. (ર:) દેડકા.
 સાવર, પુ. (ર:) લોખંડી-ઝાડ.
 સાસ્ના, સ્ત્રી. (સ્ના.) ગાયના જાતના જનાવરના ગરદનહેડે
 લટકનારું આંધુ, ઘુંગસી, ઘુંગસવેલો વનસ્પતી.
 સાહસ, ન. (સં.) જીલમ, બલાતકાર, બળજોરી.
 સાહસ, વિ. (સ: સા. સં.) હજાર લશ્કરનો મુખ્ય,
 ન. (સં.) હજારનું ટોળું.
 સિંહ પુ. (ર:) સિંહરાષ, આ શબ્દ પછપાડે આવેછે

તાહરે એનો અર્થ મુખ્ય એવા થાએછે, સિ
 સંહી, જનાવરનો રાજા.
 સાંહતલ, પુ. (લ:) પોહોળા કરીને પાછા જોડેલા એહા
 સિંહપુછી, સ્ત્રી. (છી.) ડવલા, પીડવણુ વણુસ્પતી.
 સિંહસંહનન, વિ. (ન: ના. નં.) ખુબસુરત શરીરવાળુ
 સિંહાળ, ન. (ળં.) કાટ, લોહોડાનો કાટ.
 સિંહાસન, ન. (નં.) તખ્ત, સીંહાસન.
 સિંહાસ્ય, પુ. (સ્ય:) અડુખસો.
 સિંહી, સ્ત્રી. (હી.) અડુખસો, જંગલી વેંગણુ, રીંગણ
 સિકતા, સ્ત્રી. જ. (તા) રેતી, રેતીવાળો દેશ, ખાંડ
 સિકતામય, વિ. (ય: યા. યં.) રેતીવાળો દેશ.
 સિકચક, ન. (કં.) મીણુ.
 સિકતાવત્, વિ. (વાન. વતી. વત્.) રેતીવાળોદેશ.
 સિંધાળ, ન. (ળં.) કાટ, લોહોડાનો કાટ, નાકમાનો મે
 સિંધાળક, ન. (કં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 સિંધિની, સ્ત્રી. (ની.) નાક.
 સિંચય, પુ. (ય:) કપડાં, કાપડ, ચીથરાં. [મંપુ
 સિત, વિ. (ત: તા. તં.) સફેદ રંગનું, બાંધેલું, સમાત
 સિતછત્તા, સ્ત્રી. (તા.) શોપાળી બાજી.
 સિતા, સ્ત્રી. (તા.) ખાંડ.
 સિતાસિવ, ન. (વં.) મેંદેલોણુ.
 સિતાન્ન, પુ. (ન્ન:) કપુર.
 સિતાભોજ, ન. (જં.) સફેદ કમળ.
 સિદ્ધ, વિ. (દ્ધ: દ્ધા. દ્ધં.) નીપજવું, પુ. (દ્ધ:) દેવ
 એક જાતછે.
 સિદ્ધાંત, પુ. (ત:) નીક્ષીત જે અર્થ તે. [સીરસ
 સિદ્ધાર્થ, પુ. (ર્થ:) એક જાતનું આનાજ છે, સાં
 સિદ્ધિ, સ્ત્રી. (દ્ધિ:) કેવણી, સુરેડશીંગ વનસ્પતી.
 સિધ્મ, ન (ધ્મં) કોહોડ.
 સિધ્મલ, વિ. (લ: લા. લં.) જેને કોહોડ થયુંછે તે.
 સિધ્મલા સ્ત્રી. (લા.) સુકુમાસ, જેને કોહોડ થયુંછે તે
 સિધ્ય, ન. (ધ્યં.) પુષ્ય નક્ષત્ર.
 સિધ્ધકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનું ઝાડછે.
 સિંદુક, પુ. (ક:) સિંધુઆરી, નીચુંડી વનસ્પતી છે
 સિનીવાલી, સ્ત્રી. (લી.) જે આમાસના દીવસ ચંદ્ર
 આએછે તે આમાસ.
 સિંદુવાર, પુ. (ર:) સિંદુક શબ્દ જીવો.
 સિંદુર, ન. (રં.) સીંદુર, પુ. (ર:) એક જાતનું ઝાડછે

પુ. (ધુ.) સમુદ્ર, સીંધદેશ, સ્ત્રી. (ધુ:) સીંધુ
 ધ્રુ, પુ. (ધુ:) હાથીના માથામાના મદનો રસ.
 પુ. (કઃ) સિંદુક શબ્દ જ્યુવો.
 ન. (જં.) સેંદેલાણુ, સીંધવખાર.
 મ, પુ. (મ:) એ નંદીનો શેગમ.
 સ્ત્રી. (કી.) સાલહનામનું ઝાડ.
 પુ. (લ્હ:) લોખાન, ધુપ.
 પુ. (ર:) પોણીના ત્રીણાત્રીણા છાંટા.
 ઠી. (તા.) હલવતે ખેતરમા ખોદીને ખોડો કીધો
 છેતે, જનકરાજનીકિં-યાસીતા, ભાગીરથીનદી.
 વિ. (લ્ય: ત્યા. ત્યં.) હલવતે ખોદેલું ખેતર.
 ડ, ન. (ધુ: ધુ.) દારૂ, શરાબ.
 સ્ત્રી. (મા.) સીમ, મર્યાદા, હદદ. [રચના.
 પુ. (ત:) આલ વોળવાળી ઝેક રીત છે, કેશ-
 ઠી. સ્ત્રી. (ની.) સ્ત્રી, આયડી.
 ળી. (મા.) ગામળી સીમ, -હદદ.
 ડ, (ર:) હલ.
 ઠે, પુ. (ળિ:) બળરામ, બળદેવ. [કામ કરવું.
 ન. (નં.) સીવવાનુ કામ, સીવણુ, સોધવતે
 ન. (કં.) સીમું.
 પુ. (ઢ:) થુવર, થોર.
 અતીશય, અધુ, અહુ, પુજન, ઉદય, ઉત્કર્ષ.
 પુ. (કઃ) કાંદો, ડુંગળી, કંદ, રતાણુ.
 વિ. (ર: રા. રં.) ગરીબ ગાય. [પણ ભોગે છે તે.
 ળ. (લ: લા. લં.) જે બીજને આપે છે અને પોતે-
 વિ. (ર: રા. રં.) કોમખ, કુમળું.
 ન. (તં.) પુન. [સીખદાર.
 વિ. (તી. તી. તિ.) ભાગ્યવાન, પુનવાન, ન-
 (લં.) ખુશી, આનંદ, હર્ષ.
 ક, પુ. (ક:) સાજીખાર.
 ળા, વિ. (ળ: ળા. ળં.) } ગરીબ ગાય.
 ળા, વિ. (ળ: ળા. ળં.) }
 પુ. (ત:) ખુદ્દનો અવતાર.
 ચિત્તિ, સ્ત્રી. (ચિ.) યસના જમીનપાસે માહાર
 ઠીએ ન આપવું માટે જે વાડ બરે છે તે.
 સ્ત્રી. (ખા.) મુંડુસી, મુંડુસવેલા વનસ્પતી.
 વિ. (ધિ: ધિની. ધિ.) ખુસખોધ, નં. (ધિ:) કા-
 ઠી, કોથીખરૂં.

સુચરિત્તા, સ્ત્રી. (લા.) પતીવ્રતા સ્ત્રી, પાકદામન સ્ત્રી.
 સુચેલક, ન. (કં.) સારાં કપડા.
 સુત, પુ. (ત:) પુત્ર, ડીકરો, રાજ.
 સુતશ્રેણી, સ્ત્રી. (ળી.) મુશકપણી વનસ્પતી છે.
 સુતા, સ્ત્રી. (તા.) કું-યા, ડીકરી.
 સુત્યા, સ્ત્રી. (ત્યા.) ઝેક જાતનુ રનાન છે.
 સુલામન, પુ. (મા.) ઇંદ્ર.
 સુલન, પુ. (લ્યા.) -હાએલો.
 સુદર્શન, ન. (નં.) વીજીયુ ઝેક હાથીઆર છે.
 સુદાય, પુ. (ય:) કું-યાદન કરતી વખતે જમઢનેઆ-
 પેલા પૈસો, જનોઢ થયા પછી જે ભીક્ષા માગે-
 છે તે પૈસો.
 સુદર, વિ. (ર: રા. રં.) ધણુજ દુર.
 સુધર્મન, સ્ત્રી. (મા.) દેવની સભા.
 સુધાંશુ, પુ. (શુ:) અંદ્ર, આંદ.
 સુધા. સ્ત્રી. (ધા.) અમૃત, યુનો, ઝેક જાતનુ ચુરણ
 છે, થોર, થુવર, વીજખી, વીજલતા, આમળાનુ ઝાડ.
 સુધી, પુ. (ધી.) પંડીત, વીદ્વાન.
 સુનિષ્ણક, ન. (કં.) કુરૂડીનું શાક.
 સુંદર, વિ. (ર: રા. રં.) ખુબ સુરત.
 સુંદરા, સ્ત્રી. (રા.) }
 સુંદરી, સ્ત્રી. (રી.) } સારા આંધાની સ્ત્રી.
 સુપથિન, પુ. (થ:) સારોમાર્ગ.
 સુવર્ણ, પુ. (ર્ણ:) ગરૂડ.
 સુવર્વન, પુ. (ર્વં.) દેવ.
 સુવાર્વક, પુ. (ક:) ગજલું, લાખીનીપળી વનસ્પતી છે.
 સુપતીક, પુ. (ક:) ઢશાનુ દીશાનો હાથી. [હુશાર તે.
 સુપયોગાવેશિખ, વિ. (લ: લા. લં.) આણુ છોડવામા જે
 સુપલાપ, પુ. (પ:) સાઈ ભાષણ.
 સુભગાસુત, પુ. (ત:) પરણેલી આયડીનો ડીકરો.
 સુમિક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) ધાંતકી, ધાયટી, ધાયદુલ વનસ્પતી.
 સુમન, ન. (મં.) ધુલ.
 સુમન, પુ. (ન:) ધવું. [[ના:] દેવ.
 સુમનસ, સ્ત્રી. વ. (સ:) ધુલ, જાઢના ધુલનુ ઝાડ, પુ.
 સુમના, સ્ત્રી. (ના.) જાઢનુ ઝાડ.
 સુમનોરજસ, ન. (જ:) ધુલમાના રેણુ.
 સુમેરુ, પુ. (ર:) મેરૂ પર્વત.
 સુર, પુ. (ર:) દેવ, સુરજ.

सुरंगा, स्त्री. (गा.) भायङ्, सुरंग.
 सुरजेष, पु. (घः) अहहव. [प्यत करनी.
 सुरत, वि. (तः ता. तं.) दयाणु, न. (तं.) मैथुन, सोह-
 सुरदीर्घिका, स्त्री. (का.) स्वर्गंगंगा, भागीरथी नदी.
 सुराद्विष्ट, पु. (ट्.) दैत्य.
 सुरानिम्बगा, स्त्री. (गा.) भागीरथी नदी.
 सुरपति, पु. (ति.) धंद्र.
 सुरभी, स्त्री. (भिः) गा, सालहंजुं आड, वि. (भिः भि.
 भि.) प्युशोभिह, वसंत इपु, जयक्षण, प्युपसुरत,
 न. (भि.) आपो, गाग, सोगु, सु-गु.
 सुरलोक, पु. (कः) स्वर्ग लोक.
 सुरवर्त्मन, न. (भा) आकाश.
 सुरसां, स्त्री. (सा.) भुंगसी, भुंयुसवेला.
 सुरा, स्त्री. (रा.) दार, सराय.
 सुराचार्य, पु. (र्यः) ष्टहस्पती, उरि.
 सुरामंड, पु. (डः) दार उपरगु पाण्णी, छारी.
 सुरालय, पु. (यः) मेरु पर्वत.
 सुराज्ञ, न. (जं.) पुर, पुरर.
 सुवचन, न. (नं.) साइं भिलपुं.
 सुवर्ण, न. (णं.) सोगु, सु-गु.
 सुवर्णक, पु. (कः) गरमणानुं आड.
 सुवल्लि, स्त्री. (लिः) भावथी.
 सुवहा, स्त्री. (वा.) सालहंजुं आड, भुंयुसवेला.
 सुवासिनी, स्त्री. (नी.) नरा श्युवान अने परणुली स्त्री.
 सुव्रता, स्त्री. (ता.) गरीभं गाथ.
 सुश्री, स्त्री. (वी.) कारली, कारती शाक छे.
 सुश्रीम, वि. (मः मा. मं.) तहडुं, थंडु.
 सुषम, वि. (मः मा. मं.) प्युप सुरत.
 सुषमा, स्त्री. (मा.) धण्णी सरस शोभा.
 सुषवी, स्त्री. (वी.) काणु अरि.
 सुषिर, वि. (रः रा. रं.) काणुवाणुं, न. (रं.) छीद्र, काणु,
 छेद, आसरी-वासणी, सुरली, संप्य वीगेरे वानं.
 सुषि, स्त्री. (षिः) काणु, छेद, पांडुं.
 सुषिम, वि. (मः मा. मं.) तहडुं, थंडु.
 सुषीम, वि. (मः मा. मं.) तहडुं, थंडु.
 सुषिण, पु. (णः) कुरेदागु आड.
 सुषोणिका, स्त्री. (का.) काणा तेंडु, तीधारि वनस्पती.
 सुष्ठु, अ. अतीशय, धणु, प्रशंसा, वाहावा.

सुसंकृत, वि. (तः ता. तं.) साइं शंघिं, प्रथमथी नीपण
 सुसनी, स्त्री. (वी.) कारेलानो वेला.
 सुहृद, पु. (त्. ट्.) सगो, दोस्त, भाहभंद.
 सुहृदय, वि. (यः या. यं.) प्युला दीलनो.
 सुकर, पु. (रः) डुकर, लुंड.
 सुहम, वि. (हमः हमा. हमं.) प्यारीक, श्रीणु, नहा
 अहप, न. (हमं.) कपट, आत्मसंभंधी, अह्यात
 पु. (हम.) परमाणु.
 सूचक, वि. (कः का. कं.) याद देनारो, कानमां
 जण्णी अदगोह के-हारो. डिक, छेडे, सोहअ
 सूचि, स्त्री. (चिः) सोह, अक जतनो नायछे, अ
 सूत, पु. (तः) आहण्णीने क्षत्रीयथी यअरलो दी.
 डिकरो, सारथी, पारो, सुतार, भाट. [वार
 सुनिकाग्रह, न. (हं.) सुवावडीणी जगा, सुवावडी
 सुनिमास, पु. (सः) जणुवांनो महीनोः—(नवमो =
 थवा दसमो.)
 सूथान, वि. (नः ना. नं.) अपुर, दुशार, सावध.
 सूत्र, न. (त्रं.) तार, सुतार, दोरो. [टेलु जणु, कसा
 सुबवेष्टन, न. (नं.) करारीआअमे अक जतगु ल
 सुलामन, पु. (मा.) धंद्र [णी दण, कार
 सूद, पु. (दः) रशोहअ, रांधनारो, दही, कढी, पठा
 सूना, स्त्री. (ना.) जणुनो नीयलोभाग, कुं-
 डिकरी, डारभारवानी जगा.
 सूनु, न. (नुः) पुत्र, डिकरो, नहानोभाह, सुर्य, सुर
 सूनुत, न. (तं.) सासुं अने भीडु भाषणु.
 सुन्माद, वि. (दः दा. दं.) उहदठ, अ परवा.
 सुपकार, पु. (रः) रशोहअ, रांधनारो.
 सूर, पु. (रः) सुर्य, सुरज.
 सुरण, पु. (णः) सुरणु.
 सुरत, वि. (तः ता. तं.) दयाणु, दयाशीण.
 सूरसूत, पु. (तः) सुरजणो सारथी जे अइणु ते.
 सारे, पु. (रिः) पंडीत, वीदान.
 सूर्य, पु. न. (रिः वं.) रसोह.
 सुर्मो, स्त्री. (मो) लोहोडानी सुर्ती.
 सुर्मो, स्त्री. (मो.) लोहोडानी सुर्ती.
 सूर्य, पु. (र्यं) सुर्य, सुरज.
 सूर्यकांत, पु. (तः) अक जतनो सइइ पथरछे.

नगा, स्त्री. (या.) यमुना नदी.
 म, पु. (मः) अमास.
 म, (कः) आडना आण्यु आण्यु नो भाग.
 म, स्त्री. (णी.) " " " आण्यु, दाढ.
 म, न. (किं.) } उपलो शब्द णुवो.
 म, न. (कं.) }
 म, पु. (गः) गोकुण्ड.
 म, पु. (लः) शीयाण.
 म, स्त्री. (णि.) अंकुश.
 म, का, स्त्री. (का.) धुक.
 म, स्त्री. (का.) धुक.
 म, स्त्री. (तिः) मार्ग, रस्ती.
 म, स्त्री. (टी.) अक जगतु मापछे, नदी. [रभ्यु.
 म, पु. (रः) अक जगतु हरणुछे, हरणु गु प-
 म, वि. (एः ए. षं.) धल्लु, पुष्कण, उपजवेळुं,
 म, विपन्न करेळुं, इरवेळु, छेडेळुं, नापेळुं.
 म, न. (लं.) आलदी, डोल, पआल, मसक,
 म, आंयडागु वाशए.
 म, न. (नं.) उपलो शब्द णुवो.
 म, पु. (तुः) पुल, मोडो अंद.
 म, स्त्री. (ना.) लस्कर, शेना.
 म, न. (गं.) हाथी, घोडा, पायएण, अये, दरेक.
 म, पु. (नीः) कातीकरवाभी, शेनापती.
 म, न. (खं.) लस्करेनो भाग.
 म, पु. (कः) पोहरेकर्री, योकीदार.
 म, पु. (लुः) थुंदागु आड.
 म, पु. (वः) शीवपुं.
 म, पु. (कः) आकर, नोकर, शेवक.
 म, न. (नं.) उपभाग, शेवा, आकर्री.
 म, स्त्री. (वा.) आकर्री, नोकर्री. [वाणानुं भुणधुं.
 म, वि. (व्यः व्या. व्यं.) पीवा लायक-जोग, काणा
 म, पु. (यः) राहु नामनो अह.
 म, वि. (तः ता. तं.) रैतीवाणो देश.
 म, स्त्री. (नी.) अक नदीछे.
 म, पु. (कः) लस्करेनो योकीदार, लस्करमा भजेलो.
 म, पु. (वः) घोडो, शेंधवआर.
 म, न. (न्यं.) शेना, लस्कर.
 म, पु. (कः) हल अेडगारेण पणद.

सैरंध्री, स्त्री. (ध्री.) पीणना घेर रडीने तेना पाय-
 डीना नीभाणा तथा माथुं वाणनारी स्वतंत्रस्त्री.
 सैरिम, पु. (मः) गळेत करीने अक पणदणी जव-
 छे, जंगली पणद.
 सैरियक, पु. (कः) कोरेटीनुं आड.
 सैरियक, पु. (कः) कोरेटीनुं आड.
 सोद, वि. (दः दा. दं.) क्षमत् भजेला, माक भजेला.
 सोदर्य, पु. (यं.) अगो भासु.
 सोन्माद, वि. (दः दा. दं.) अमीश, घेला.
 सोपन्न, पु. (वः) सुरजगु अथवा अंदगु अहणु.
 वि. (वः वा. वं.) दुःख दायक.
 सोपान, न. (नं.) पगथीयां, पीशरएली, दादरे.
 सोभाजन, पु. (नः) शेगटागु आड.
 सोम, पु. (मः) अंद आ शब्द न्हारे डोडपणु शब्द
 ना पडवाडे आवेछे तेहारे तेना अर्थ अेष्ट
 अम थंअेछे.
 सोमप, पु. (पः) शेभयाग करनारे.
 सोमया, पु. (वाः)
 सोमपीथिनु, पु. (थी.) } उपलो शब्द णुवो.
 सोमपीतिनु, पु. (ती.) }
 सोमपीविनु, पु. (वी.) }
 सोमराजी, स्त्री. (जी.) आवथी.
 सोमलता, स्त्री. (ता.) सोमवधरी बनस्पती छे.
 सोमवळक, पु. (ळकः) सुईद भिरनुं अह, डुंढानुं आड.
 सोमवहारी, स्त्री. (रिः) अे वेलांता पातरां वदमा पडी
 पडेछे अने शुधभाणन थंअेछे ते वेला.
 सोमवहारी, स्त्री. (री.) उपलो शब्द णुवो.
 सोमवल्लिका, स्त्री. (का.) आवथी.
 सोमवह्री, स्त्री. (ह्री.) सोमवहारी शब्द णुवो.
 सोमोद्भव, स्त्री. (वा.) नभंदा नदी.
 सोलुंठनं, न. (नं.) अदगोड, नींदायक भाषणु.
 सौगंधिक, न. (कं.) शांजगु पुलनार कभण.
 पु. (कः) गंधक, गंधरक.
 सौगत, पु. (तः) अक नास्तीकछे.
 सौचिक, पु. (कः) दशु.
 सौदामनी, स्त्री. (नी.) वीळपी, वीदयुलता.
 सौदामिनी, स्त्री. (नी.) उपलो शब्द णुवो.
 सौध, न. पु. (धं. धः) राजभेहल, राजवाडो.

सुरंगा, स्त्री. (गा.) भायङ्, सुरंग.
 सुरजेष, पु. (घ:) प्रहृष्टव. [अत करवी.
 सुरत, वि. (त: ता. तं.) द्याणु, न. (तं.) मैथुन, सोह-
 सुरदीर्घिका, स्त्री. (का.) स्वर्गंगंगा, भागीरथी नदी.
 सुराद्विष्, पु. (ट:) दैत्य.
 सुरानिम्नगा, स्त्री. (गा.) भागीरथी नदी.
 सुरपति, पु. (ति.) धंद्र.
 सुरभी, स्त्री. (भि:) गा, सालधनुं आड, वि. (भि: भि.
 मि.) प्युथोभा, वसंत इपु, न्ययइण, प्युथसुरत,
 न. (भि.) साषा, गाग, सोणु, सुणु.
 सुरलोक, पु. (क:) स्वर्ग लोक.
 सुरवर्त्मन्, न. (भा) आकाश.
 सुरसा, स्त्री. (सा.) भुंगसी, भुंयुसवेला.
 सुरा, स्त्री. (रा.) दार, सराण.
 सुराचार्य, पु. (र्य:) अहस्पती, युर.
 सुरामंड, पु. (ड:) दार उपरगु पाणी, छारी.
 सुरालय, पु. (य:) मेरु पर्वत.
 सुराण्ज, न. (जं.) पुर, पुरर.
 सुवचन, न. (नं.) साइं भिलपुं.
 सुवर्ण, न. (णं.) सोणु, सुणु.
 सुवर्णक, पु. (क:) गरमणानुं आड.
 सुबलि, स्त्री. (लि:) भावयी.
 सुवहा, स्त्री. (वा.) सालधनुं आड, भुंयुसवेला.
 सुवासिनी, स्त्री. (नी.) नरा श्रुवान अने परलुपी स्त्री.
 सुव्रता, स्त्री. (ता.) गरीभं गाथ.
 सुवाची, स्त्री. (वी.) कारली, कारती शाक छे.
 सुशीम, वि. (म: मा. मं.) तल्लड, थंडुं.
 सुषम, वि. (म: मा. मं.) प्युथ सुरत.
 सुषमा, स्त्री. (मा.) धणी सरस श्लोभा.
 सुषवी, स्त्री. (वी.) काणु अर.
 सुषिर, वि. (र: रा. रं.) काणुवाणुं, न. (रं.) छीद्र, काणु,
 छेद, आसरी-वासणी, सुरली, संय वीगेरे वालं.
 सुषि, स्त्री. (षि:) काणु, छेद, आंङुं.
 सुषिम, वि. (म: मा. मं.) तहाडुं, थंडुं.
 सुषीम, वि. (म: मा. मं.) तहाडुं, थंडुं.
 सुषिण, पु. (ण:) इरंदाणु आड.
 सुषोणिका, स्त्री. (का.) काणा तेंडु, तीधारे वनस्पती.
 सुष्टु, अ. अतीशय, धाणु, प्रथंसा, वाहावा.

सुसंकृत, वि. (त: ता. तं.) साइं शंधिं, प्रथमथी नीपण
 सुसवी, स्त्री. (वी.) कारेला नो वेला.
 सुहृद, पु. (त्. द्.) सगो, दोस्त, भाधुंदि.
 सुहृदय, वि. (य: या. यं.) प्युला दीलनो.
 सुकर, पु. (र:) डुकर, लुंड.
 सुहम, वि. (हम: हमा. हमं.) आरीक, श्रीणु, नहा
 अहप, न. (हमं.) कपट, आत्मसंघंधी, अहप्या
 पु. (हम.) परभाणु.
 सूचक, वि. (क: का. कं.) याद हेनारे, कानभां
 नणी अहगोह डे-हारे. डिक, छेडो, सोधुं
 सूचि, स्त्री. (चि:) सोध, अक नतनो नाय छे, अ
 सूत, पु. (त:) आहणुने क्षत्रीयथी यअलो दी
 डिकरे, सारथी, पारे, सुतार, भाट. [वार
 सुतिकाग्रह, न. (हं.) सुवावडीणी नगा, सुवावड
 सुतमास, पु. (स:) नलुवांनो महीनो:—(नवमो
 थवा दसमो.)
 सूथान, वि. (न: ना. नं.) यपुर, लुशार, सावध
 सूत्र, न. (त्रं.) तार, सुतार, दोरो. [तेखु नणु, कसा
 सुत्रवेष्टन, न. (नं.) करारी आअ अक नतगु ल
 सुलामन्, पु. (मा.) धंद्र [गी दाण, का
 सूद, पु. (द:) रशोअओ, रांधनारे, हली, कटी, वटा
 सूना, स्त्री. (ना.) लभनो नीयलोभाग, कं-
 डीकरी, दारमारवानी नगा.
 सूनु, न. (नु:) पुत्र, डीकरो, नहनोभाध, सुर्य, सुर
 सूनुत, न. (तं.) सायुं अने भीडु भाधणु.
 सुन्माद, वि. (द: दा. दं.) उच्छट, ये परवा.
 सुपकार, पु. (र:) रशोअओ, रांधनारे.
 सूर, पु. (र:) सुर्य, सुरण.
 सुरण, पु. (ण:) सुरणु.
 सुरत, वि. (त: ता. तं.) द्याणु, द्याशीण.
 सूरसूत, पु. (त:) सुरणनो सारथी ने अइणु त.
 सूरि, पु. (रि:) पंडीत, वीधान.
 सूर्प, पु. न. (प: पं.) रसोअ.
 सुर्मो, स्त्री. (मो) लोहोडानी सुर्ती.
 सुर्मो, स्त्री. (मो.) लोहोडानी सुर्ती.
 सूर्य, पु. (र्यं.) सुर्य, सुरण.
 सूर्यकांत, पु. (त:) अक नतनो सइद पथरछे.

श्या, स्त्री. (या.) यमुना नदी.
 श्रम, पु. (मः) अभ्यास.
 श्रु, (क.) श्रावना आशु आशुनो भाग.
 श्रु, स्त्री (णी.) " " " डामुं, दाद.
 श्रु, न. (क्वि.) } उपलो शब्द श्रुषो.
 श्रु, न. (कं.) }
 श्रु, पु. (गः) गोक्षु.
 श्रु, पु. (लः) शीयाण.
 श्रु, स्त्री. (णि.) अंशुश.
 श्रु, स्त्री. (का.) थुक.
 श्रु, स्त्री. (का.) थुक.
 श्रु, स्त्री. (तिः) मार्ग, रस्तो.
 श्रु, स्त्री. (यी.) अक जगतु भाषणे, नदी. [२५].
 श्रु, पु. (रः) अक जगतु हरणुछे, हरणु गृ अ-
 श्रु, वि. (एः घा. ङं.) धाशु, पुष्कण, उपजवेषुं,
 श्रु, विपन्न करेषुं, इरवेषु, छेडेषुं, नापेषुं-
 श्रु, न. (नं.) आलदी, डोल, पआल, मसक,
 श्रु, अंशुडानु वाशु.
 श्रु, न. (नं.) उपलो शब्द श्रुषो.
 श्रु, पु. (तुः) पुल, भोडो अंद.
 श्रु, स्त्री. (ना.) लस्कर, शेना.
 श्रु, न. (गं.) हाथी, घोडा, पायदण, अं, दरेक.
 श्रु, नी, पु. (नीः) कार्तीकस्वामी, शेनापती.
 श्रु, मुख, न. (खं.) लस्करनो भाग.
 श्रु, नारक, पु. (खं) पोहरैकरी, योकीदार.
 श्रु, पु. (लुः) अंशुडानु आड.
 श्रु, पु. (वः) शीवपुं.
 श्रु, पु. (कः) आकर, नोकर, शेवक.
 श्रु, न. (नं.) उपभोग, शेवा, आकरी.
 श्रु, स्त्री. (वा.) आकरी, नोकरी. [वाणानुं शुणीशुं.
 श्रु, वि. (व्यः व्या. व्यं.) पीवा लायक-जोग, काणा
 श्रु, विवेक, पु. (यः) राहु नामनो अह.
 श्रु, कत, वि. (तः ता. तं.) शैतीवाणो देश.
 श्रु, शिवाहिनी, स्त्री. (नी.) अक नदीछे.
 श्रु, निक, पु. (कः) लस्करनो योकीदार, लस्करमा मजेलो.
 श्रु, श्रु, पु. (वः) घोडो, शेंधवआर.
 श्रु, श्रु, न. (न्यं.) शेना, लस्कर.
 श्रु, श्रु, पु. (कः) हल अडनारे अणद.

सैरंध्री, स्त्री. (श्री.) पीजना घेर रडीने तेना आय-
 डीना नीभाणा तथा भाथुं पोणनारी स्वतंत्रस्त्री.
 सैरिभ, पु. (मः) गच्छे करीने अक अणदणी जव-
 छे, अंगली अणद.
 सैरियक, पु. (कः) डोरैटीनुं आड.
 सैरियक, पु. (कः) डोरैटीनुं आड.
 सोद, वि. (दः दा. दं.) क्षमत्र मजेलो, माइ मजेलो.
 सोदर्य, पु. (यं.) अशु गो भाष.
 सोन्माद, वि. (दः दा. दं.) अशु भाष, घेला.
 सोपन्नव, पु. (वः) सुरजगु अथवा अंदगु अहणु.
 वि. (वः वा. वं.) दुःअ दायक.
 सोपान, न. (नं.) पगथीयां, नीशरणी, दादरे.
 सोभाजन, पु. (नः) शैगडानु आड.
 सोम, पु. (मः) अंद आ शब्द ल्हारे डोडपणु शब्द
 ना पधवोड आवेछे तेहारे तेनो अर्थ अह
 अंशु अंशु.
 सोमप, पु. (पः) शोभयाग करनारे.
 सोमपा, पु. (वाः) }
 सोमपीयन, पु. (थी.) } उपलो शब्द श्रुषो.
 सोमपीतिनु, पु. (ती.) }
 सोमपीविनु, पु. (वी.) }
 सोमराजी, स्त्री. (जी.) आवथी.
 सोमलता, स्त्री. (ता.) सोमवहारी बनस्पती छे.
 सोमवल्क, पु. (लकः) सुंदर शैरनुं अह, कुंभानुं आड.
 सोमवहारी, स्त्री. (रिः) जे वेलांना पातरां वदमा अडी
 पडेछे अने शुधभाषण अंशु अंशु ते वेला.
 सोमवहारी, स्त्री. (री.) उपलो शब्द श्रुषो.
 सोमवहलिका, स्त्री. (का.) आवथी.
 सोमवहली, स्त्री. (ली.) सोमवहारी शब्द श्रुषो.
 सोमोद्धवा, स्त्री. (वा.) नर्मदा नदी.
 सोलुंडन, न. (नं.) अदगोड, नींदायक भाषणु.
 सोमंधिक, न. (कं.) शोअगु पुलनारे कभण.
 पु. (कः) गंधक, गंधरक.
 सोगत, पु. (तः) अक नास्तीकछे.
 सोचिक, पु. (कः) दरेक.
 सोदामनी, स्त्री. (नी.) वीजणी, वीदचुल्लता.
 सोदामिनी, स्त्री. (नी.) उपलो शब्द श्रुषो.
 सोध, न. पु. (वं. वः) शोअहल, शोअवोडो.

सौभागिनिय, पु. (यः) सुभगानो डीकरे, नसीपदार
मानो डीकरे।
सौभाजन, पु. (नः) शैगटायु आड।
सौम्य, वि. (म्यः म्या. म्यं.) यंद्रनो भगत, शुभसुरत
सांत, धंडो, पु. (म्यः) शुधनामनो ग्रह।
सौरभय, पु. (यः) अपद।
सौरभेयी, स्त्री. (यी.) गाथ।
सौराष्ट्रिक, पु. (कः) अेक जगतु जेहेर छे।
सौरि, पु. (दिः) शमी नामनो ग्रह।
सौवर्चल, पु. (लः) संयणपार।
सौविद, पु. (दः) भालदार।
सौविदल, पु. (लः) भालदार।
सौवीर, न. (रं.) भोर, कांछ, सुरभा।
सौहित्य, न. (यं.) तृपी।
स्कंद, पु. (दः) कार्तीकस्वामी।
स्कंध, पु. (धः) सुणीयाथी हाहाण सुधी जे आउने
भाग ते, जभाव, अभि, आदि, सान-वीसानादी
पांय, शब्दो, वीधु. [जे कांही ते।
स्कंधशाखा, स्त्री. (खा.) मुख्यभाग, प्रथम उत्पन्न
स्कन्न, वि. (न्नः न्ना. न्नं.) गणेलुं, प्यरी पेलेलुं।
स्खलन, न. (नं.) रांगपुं, नहाना छेकरागु हातधुट-
णुव ते यालपुं, धुटणुवते यालपु, धरमसुकपो।
स्खलित, न. (लितं) लदाधमा पखवाडे हटपुं, वि. (तः
ता. तं.) धरमसुकपो।
स्तन, पु. (नः) धाध।
स्तनंधय, पु. (यः) नहागु आणक।
स्तनंधयी, स्त्री. (यी.) नहागु छेकरे।
स्तनानिसृत, वि. (तः ता. तं.) धाध/माथी टपकेलुं दुधं।
स्तनया, स्त्री. (या.) नहागु छेकरे।
स्तनयिन्नु, पु. (नुः) मेध।
स्तनित, न. (तं.) गगडाट, मेधगर्जना।
स्तभ, पु. (भः) अकरे, भेंढो, गेटो, गाउर।
स्तंब, पु. (वः) जे आउने सुणयाथीज हाणणीकणेछे ते।
स्तंबकारि, पु. (दिः) जव, हरीक नामना योभा।
स्तंबघन, पु. (नः) दातरकुं।
स्तंबघ्न, पु. (घ्नः) दातरकुं।
स्तंबेरम, पु. (मः) हाथी, हरी।
स्तम्भरोमन्, पु. (मा.) डुकर, तुंड।

स्तंभ, पु. (भः) थांयलो, भारे।
स्तव, पु. (वः) रगुती।
स्तवक, पु. (कः) डुलनो अुमभो-डो।
स्तिमित, वि. (तः ता. तं.) लीलुं, भीखु।
स्तुत, वि. (तः ता. तं.) रगुतीकरेल।
स्तुति, स्त्री. (तिः) रगुती, वाहवा।
स्तुतिपाठक, पु. (कः) रगुती करनारो, भाट।
स्तुभ, पु. (भः) अकरे, भेंढो, गेटो, गाउर।
स्तप, पु. (पः) वडा।
स्तेन, पु. (नः) योर।
स्तेम, पु. (मः) लीलास, भीखु।
स्तेय, न. (यं.) योरी।
स्तैन्य, न. (न्यं.) योरी।
स्तोक, वि. (कः का. कं.) नहागु, थोडु, अीखु।
स्तोत्र, न. (त्रं.) रगुती, वाहावा।
स्तोम, पु. (मः) जभाव, टोपु, रगुती, यत्।
स्त्री, स्त्री. (स्त्री.) स्त्री, आथडी।
स्त्रीक्षीर, न. (रं.) भागुडुध।
स्त्रीधर्मिणी, स्त्री. (णी.) अडकाअेली आथडी।
स्थंडिल, न. (लं.) यत्साइ मंत्रथी साइकरेकी ज
स्थंडिलनायिन्, पु. (यी.) यत् करनारो स्थंडिल जे
सुअेछे ते।
स्थवति, पु. (तिः) यथा वीधीयाज करेल, भालदाः
स्थल, न. स्त्री. (लं. ली.) स्थान, जगा।
स्थविर, वि. (रः रा. रं.) अज्जग, धरेडो, डोसो, ज
स्थविष्ठ, वि. (ष्ठः ष्ठा. ष्ठं.) धखुमोडुं।
स्थांडिल, पु. (लः) यत्करनारो स्थंडिल उपर जेधेछे
स्थाणु, पु. (णुः) महादेव, अतीस्थीर, पीणो, पु.
(णुः णुः) जे आउगी हाण तोडीछे तेपु आः
स्थान, न. (नं.) जगा, स्थीती, अवनकास, गीत्य,
रभापछुं।
स्थानीय, न. (यं.) नगर, श्हेर।
स्थाने, अ. सुकत, योग्य।
स्थापत्य, पु. (त्यः) भालदार।
स्थापनी, स्त्री. (नी.) पडवणी, पहाडसुण वनस्पती
स्थामन्, न. (मं.) पशकंभ।
स्थायुक, पु. (कः) पटेल, अमभोना हाकंभ।
स्थाल, न. (लं.) अेक जगतु वासाणु छे।

જી.(લી.) પાડવળી, પહાડમુળ વનસ્પતી છે.
 જિ.(ર: રા. રં.) સ્થાવર, અચર, નહી હલે-
 જન.(રં.) પુઠાપો, ધરડપણ, બુજરંગી.
 જુ.પુ.(ક:) સુખડગી ઉઠી ઘીલે લેછે તે.
 જુ.વિ.(સ્તુ: સ્તુ: સ્તુ.) અતીસ્થીર.
 જુ.સ્ત્રી.(તિ:) ખરામાર્ગથી ચાલવું, આસન, રહેવું.
 જુ.વિ.(ર: રા. રં.) અતીસ્થીર.
 જુ.જી.(રા.) પૃથ્વી, ડવળા, પીડવળુ વનસ્પતી છે.
 જુ.પુ.(યુ:) સેવરગુ ઝાડ.
 જુ.સ્ત્રી.(ળા.) લોહોડાગી પ્રતીમા, ધરનો થાંબલો.
 જુ.વિ.(લ: લા. લં.) મોઠું, બુલંદ, જડ, પુષ્ટ,
 જુ.ખ.ન.(લં.) પહાડગુ સીખર.
 જુ.વિ.(ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) ધણુ દાનકરનારો.
 જુ.વિ.(ક્ય: ક્યા. ક્યં.) ધણુ દાનકરનારો.
 જુ.ક.પુ.(ક:) મોઠુંકપડું, જડકપડું.
 જુ.વિ.પુ.(ય:) અપુર્ણતા, અપુરપણુ, હાથીની
 અધ્ય મગતી, મોઠો પથ્થર.
 જુ.વિ.(યાન્. યસી. ય:) અતીસ્થીર.
 જુ.ખ.ન.(યં.) ગંદીવળુ, ભટોરા વનસ્પતી છે.
 જુ.વિ.પુ.(રી.) ભોડાતરી તડુ, ભાડાનો ઘોડો.
 જુ.પુ.(વ:) ટપકવુ, ગળવું, ઝુંબુ, વેહેવું.
 જુ.ક.પુ.(ક:) સાડચુંથ યમ્બેલો ખ્રહ્યારો.
 જુ.ખ.ન.(નં.) સનાળ, હાવું.
 જુ.સ્ત્રી.(યુ:) શરીરમાંગી નેસ. [મરગુ, લીલુ, ભીનુ.
 જુ.વિ.(મ્બ: મ્મા. મ્મં.) હમઉમરનો, એક ઉ-
 જુ.પુ.(સ્તુ:) પાહાડનો સપાટદેશ તે.
 જુ.વિ.(ત: તા. તં.) મુબુ, ગળવુ, ઝરવુ, વેહેવું.
 જુ.સ્ત્રી.(ળા.) વહુ, ડીકરાગી ખાપડી,
 જુ.સ્ત્રી(હા.) }
 જુ.સ્ત્રી(હિ:) } યુવર, યોર.
 જુ.સ્ત્રી(હી.) }
 જુ.સ્ત્રી(ક.) }
 જુ.પુ.(હ:) સ્નેહ, પ્યાર, દોસ્તી.
 જુ.વિ.પુ.(શ:) સ્પર્શ, અડકવું, એક જાતનો રોગ-
 છે, દાન, પરીસ, એક જાતનો પથ્થર છે.
 જુ.વિ.પુ.(ન:) વાધુ, વા, પવન, ન. (નં) દાન. [યુદ્ધ.
 જુ.વિ.પુ.(જા:) કાસદ, એક જાતનો રોગ છે, લઠાઈ, જંગ,

સમ્ર, વિ.(દ: દા. દં.) ઉધકુ, સ્પષ્ટ, સાફ.
 સમ્ર, પુ.(દ્રા.) એક જાતનો રોગ છે.
 સ્વઝી, સ્ત્રી.(ઝી.) રીંગણી.
 સ્વજ્ઞા, સ્ત્રી.(જ્ઞા.) પિડીકા વનસ્પતી છે,
 સ્વષ્ટિ, સ્ત્રી.(ષ્ટિ:) સ્પર્શ, અડકવું, એક જાતનો
 રોગ છે, દાન, પરીસ.
 સ્વૃહા, સ્ત્રી.(હા.) ધૃષ્ટિ, ખુશી.
 સ્વૃષ્ટ, પુ.(ષ્ટિ.) એક જાતનો રોગ છે.
 સ્ફટ, પુ. સ્ત્રી.(ટ: ટા.) સાપની કુણા-માથું.
 સ્ફાતિ, સ્ત્રી.(તિ:) વધવું, વૃદ્ધિ.
 સ્ફાર, વિ.(ર: રા. રં.) ધણુ, પુષ્કળ, ખડુ.
 સ્ફિક્ત, સ્ત્રી.(ત્રી.) કુલો.
 સ્ફિર, વિ.(ર: રા. રં.) ધણુ, પુષ્કળ, ખડુ. [ઉધકુ.
 સ્ફુટ, વિ.(ટ: ટા. ટં.) પુલવાળુ ઝાડ, કુલેલું ઝાડ, સ્પષ્ટ,
 સ્ફુટન, ન.(નં.) ફોડવું.
 સ્ફુરણ, ન. સ્ત્રી.(ળં. ળા.) જરાકરવું-હલવુ-ખસવુ.
 સ્ફુલન, ન.(નં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 સ્ફુલિંગ, પુ.(ગ:) ચીનગારી.
 સ્ફૂર્જક, પુ.(ક:) ટેંકુ, ટેંબુરડી વનસ્પતી છે.
 સ્ફૂર્જયુ, પુ.(યુ:) ગગડાટ, મેઘગર્જના.
 સ્ફોષ્ટ, વિ.(ષ્ટ: ષ્ટા. ષ્ટં.) ધણુ, ખડુ, પુષ્કળ,
 સ્ફોટન, ન.(નં.) ફોડવું.
 સ્ફોરણ, ન.(ળં.) જરાકરવું-હલવું-ખસવું.
 સ્મ, ખ. પદ પુરૂથવુ; ક્રીયાપદના પછીથી ભુતકાળનો
 યોધ કરવાસાઈ આવે છે તે સ્મ અક્ષર.
 સ્મય, પુ.(ય:) ગર્વ, પતરાણી.
 સ્મર, પુ.(ર:) કામ, મદન.
 સ્મરહર, પુ.(ર:) મહાદેવ.
 સ્મિત, ન.(તં.) જરાકજ હસવું.
 સ્મૃતિ, સ્ત્રી.(તિ.) યાદ, સ્મરણુ, ધર્મસહીતા.
 સ્યદ, પુ.(દ:) વેગ, જોર.
 સ્યંદન, પુ.(ન:) લઠાઈના કામનો રથ, તમરગુ ઝાડ.
 સ્યંદનારિહ, પુ.(હ:) રથઉપર ખેસનારો.
 સ્યંદની, સ્ત્રી.(ની.) થુક.
 સ્યન્ન, વિ.(ન્ન: જ્ઞા. જ્ઞં.) ગળવુ, વેહેવું, ઝુંબું.
 સ્યાદ્વાદિક, પુ.(ક:) મોક્ષ છે કે નહી તેનો વાદકર-
 નારો નાસ્તીક.
 સ્યાલ, પુ.(લ:) સાજો, ખાપડીનો ભાઈ.

સ્યૂત, વિ. (ત: તા.તં.) સુતરગુ વણેલું, પુ. (ત:) અ-
નાજ મુકવાની કોથળી, યુણ, ઠેલી.
સ્યૂતિ, સ્ત્રી. (તિ:) સીવવું.
સ્યોન, પુ. (ન:) કોથળી-સો, યુણ-ણી, થેળો.
સ્યોનાક, પુ. (ક:) દીંડાગુ ઝાડ.
સ્યોસનુ, પુ. (સી.) અઢોડાગુ ઝાડ.
સજ્, સ્ત્રી. (ક.) ફુલની માળ-ખા.
સવ, પુ. (વ:) અરવું, સુવુ, ગળવું, વેહેલું. [તિ ગાય.
સવજ્ઞમા, સ્ત્રી. (મા.) જે ગાયનો ગરબ પડી ગયોછે
સવંતી, સ્ત્રી. (તી.) નદી.
સવા, સ્ત્રી. (વા.) મુરવેલ, હરણુવેલ વનસ્પતી છે.
સપ્, પુ. (દ્રા.) 'મહાદેવ.
સસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) પડી ગએલું, ખરેલું.
સાક, અં જલદી.
સુચ્, સ્ત્રી. (ક.) હોમગુ એક જાતનું વાસણ છે.
સુત, વિ. (ત: તા. તં.) સુવેલું, ગળેલું, અરેલું, વેહેલું.
સુવ, પુ. (વ:) હોમગુ એક વાસણ છે. [વનસ્પતી છે.
સુવા, સ્ત્રી. (વા.) હોમગુ એક વાસણ છે, ર. મુરવેલ
સુવાવૃક્ષ, પુ. (ક્ષ:) ખેડેકળી વનસ્પતી છે.
સોતસ્, ન. (ત:) અરો, ઇંદ્રીય, નદીનો વેગ-જોર.
સોતસ્વતી, સ્ત્રી. (તી.) નદી.
સોતસ્વિની, સ્ત્રી. (તી.) નદી.
સોતોજન, ન. (નં.) મુરખો.
સ્વ: અં સ્વર્ગ, પરલોક.
સ્વ, પુ. (સ્વ:) સોત, જાતનું એક કટંજનો, આત્મા,
વિ. (સ્વ: સ્વા. સ્વં.) આત્મ સંબંધિ, પુ. ન. (સ્વ: સ્વં.)
ધન, દ્રવ્ય, પોતિ, પંડે.
સ્વજન, પુ. (ન:) એક ગોત્ર-કુટુંબનો.
સ્વચ્છંદ, વિ. (દ: દા. દં.) સ્વતંત્ર, આપજીતિઆર.
સ્વતંત્ર, વિ. (ત્ર: ત્રા. ત્રં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
સ્વભા, અં દેવને જે હોમમા ભાગ આપવો તે.
સ્વભિતિ, પુ. (તિ:) કુ-હાડ, કુવાડો.
સ્વન, પુ. (ન:) શબ્દ.
સ્વનિત, વિ. (ત: તા. તં.) શબ્દગુ, શબ્દ કરેલું.
સ્વપ્, પુ. (પ્ર:) સપગુ, ખાખ, ઊંધ.
સ્વપ્નજ્, વિ. (ક.) ઊંઘવાળુ, જેને ખુબ ઊંધ હોય છે તે.
સ્વમાજન, ન. (નં.) પુછ પરસ કરીને જે ખુશી ઉપજે છે તે.
સ્વમાત, પુ. (વ:) સ્વભાવ, આલ.

સ્વમૂ, પુ. (મૂ:) વીખડુ.
સ્વય, અં પોતિ, પંડે.
સ્વયંમૂ, પુ. (મૂ:) 'મહાદેવ. [ણનારી
સ્વયંવરા, સ્ત્રી. (રા.) પોતીકી ખુશી પરમાણે વર
સ્વર, પુ. (ર:) ઉદાત, અનુદાત, અને સ્વરીત
ત્રણુમાના દરેક, અઆ વીગેરે.
સ્વરિત, પુ. (ત:) એક સ્વર છે.
સ્વરુ, પુ. (રુ:) વીજળી, વજ્, યસ, યસના થાંપ
નો કટકો, ગગડાટ, બાણ. [ખુખસુરત, પંડ
સ્વરૂપ, ન. (વં.) સ્વરૂપ, વિ. (વ: વા. વં.) મનો
સ્વર્ણ, ન. (ળં.) સોગુ.
સ્વર્ણકર, પુ. (ર:) સોગી.
સ્વર્ણક્ષીરી, સ્ત્રી. (રી.) પિસોળા વનસ્પતી છે.
સ્વર્ણદી, સ્ત્રી. (દી.) ભાગીરથી નદી.
સ્વર્માનુ, પુ. (નુ:) રાહુ નામનો ગ્રહ.
સ્વવૈદ્યા, સ્ત્રી. (દ્યા.) અપ્સરા.
સ્વવૈદ્ય, પુ. (દ્ય:) અધ્વની કુમાર, દેવનો વૈદ્ય.
સ્વવાસિની, સ્ત્રી. (તી.) સુવાસન, જરા જીવાન જે
રણેલી સ્ત્રી-ખાયડી.
સ્વસૃ, સ્ત્રી. (સા.) ખેન, ખેહેન. [અર્થ-
સ્વસ્તિ, અ. અશીરવાદ, ક્ષેમ, જીરૂપદ્રવ, પુન્ય ં
સ્વસ્તિક, પુ. (ક:) જે રાજમહાલના ચારોતરક
વાળે છે તે. [ખસુરત, સગાં, મીઠું, મકે
સ્વાદુ, વિ. (દુ: દ્વી. દુ.) પ્રિય, સ્વાદવાલું, મનોહર,
સ્વાદુકંટક, પુ. (ક:) સુવા શબ્દ જીવો.
સ્વાદુરસા, સ્ત્રી. (સા.) કીકોળી વનસ્પતી છે.
સ્વાદ્વી, સ્ત્રી. (દ્વી.) દશખનો વેલો.
સ્વાધ્યાય, પુ. (ય:) વેદાભ્યાસ, વેદનો અભ્યાસ.
સ્વાન, પુ. (ન:) શબ્દ.
સ્વાત, ન. (તં.) મન, ચીત.
સ્વાપ, પુ. (વ:) જીદ્રા, ઊંધ.
સ્વાપતેય, ન. (યં.) ધન, દ્રવ્ય.
સ્વામિનુ, પુ. (મી.) પ્રખ.
સ્વાર, પુ. (ર:) એક જાતનો રોગ છે.
સ્વારાજ્, પુ. (ર.) ઇંદ્ર.
સ્વાહા, સ્ત્રી. (હા.) અખીની સ્ત્રી-ખાયડી. અ. દેવ
હોમમાં ભાગ આપવો તે. [અર્થ
સ્વિત્, અ. પ્રશ્ન, સવાલ, જાતજાતના તર્ક લેવા

વિ. (વ:) પરસીવા, પરસીનો. [માકડ, જી વીગેરે.
 પુ. (જ:) પરસીવાથી ઉત્પન્ન થનારા જીવડા,
 સ્ત્રી. (ની.) દાર ગાળવાળી ભાટી-ભટ્ટી.
 વિ. (ર: રા. રં.) આપ અખતિઆર, સ્વતંત્ર,
 મંદ, મુખ, સુસ્ત, આજસું.
 સ્ત્રી. (ળી.) છીનાલ ખાયડી-સ્ત્રી.
 સ્ત્રી. (તા.) આપઅખતિઆરપણ્યુ.
 વિ. (રી. ળી. રિ.) આપઅખતિઆર, સ્વતંત્ર.
 વિ. (ત: તા. તં.) પોતે મેળવેલું-હાસલ કરેલું.
 પુ. (સ:) તેલમાનો કચરો, વાટેલું.

હ.

પુ. (સ:) સુર્ય, સુરજ, હંસ નામનો પક્ષી, દીલ-
 માનો એક પવન છે, એક મંત્ર છે, લોભ વગ-
 રનું, રાજ્ય, વિષય, પરમાત્મા, એક યોગ છે,
 પરમહંસ.
 પુ. (ન:) પ્રહલદેવ.
 પુ. (ક:) પગમાના ધરેણા.
 પુ. (હ:) શીન, પાણી, જળ, કદપના, યોજના,
 સ્વર્ગ, લોહી, લઠાઈ, કોડો, વૈદ્ય, ખીક, વીષય,
 સ્ત્રી. છેડાડયું, વાંસરી, સંગમ, મીલાક, નં. ઇસ્વર,
 આનંદ, હથીઆર, રત્ન, વાંસરીનો અવાજ, વિ.
 સયું, ઘેલો, છાકટો, પીચેલો, અ. અરે, વો, વીગેરે.
 સ્ત્રી. (ઠા.) ભારંગ વનરપતી છે.
 અ. અરે-વો, વીગેરે.
 પુ. (ટ:) બબર, યુજરી, મારકીટ. [ખોઈ છે.
 લાસિની, સ્ત્રી. (ની.) નાખલો કરરીને એક ખુશ-
 પુ. (ઠ:) બલાતકાર, જાપરજસ્તી, જીલુમ.
 અ. અરે-વો વીગેરે.
 વિ. (ત: તા. તં.) મારેલું, મનમા દુ:ખ થએલો.
 સ્ત્રી. (તુ:) હખચી, નાખલો. [દુ:ખ.
 અ. હર્ષ, આનંદ, ખુશી, વાક્યાંરંભ, દયા, ખેદ,
 વિ. (જ: જા. જં.) યુ, પેટમાનો મેલ.
 પુ. (ય:) ઘોડો.
 ન. (નં.) યુરખાળી ગાડી. [નસ્પતી છે.
 સ્ત્રી. (ઠી.) જંગલી અડદ, માપપણી વ-
 આરક, પુ. (ક:) કણ્ઠેરીનું ઝાડ.
 પુ. (ર:) મહાદેવ.

હરણ, ન. (ળં.) લગનમા જમાઈને આપેલો પૈસો
 જનોઈમા આપેલી ભીક્ષા.
 હરિ, પુ. (રિ) સાપ, વિષય, જમ, યમ, સીંહ, સહી,
 વાધ, ઇંદ્ર, અંદ્ર, સુર્ય, કીરણ, ઘોડા, પાપટ, વાં-
 દરો, પરલોક, વિ. (રિ: રિ: રિ.) લીલું, એક રંગનું.
 હરિચંદન, પુ. ન. (ન: નં.) એક જાતનો મુખડ છે.
 હરિણ, વિ. (ળઠ ષા. ળં.) સફેદ રંગનું, ઘોળા રંગનું,
 પુ. (ળ:) હરણ એક જાતનું હરણ છે.
 હરિણી, સ્ત્રી. (ળી.) સોનાગીસુતી, વિ. (ળ: ળા. ળં.) લીલું,
 હરણી, હરણની સ્ત્રી જાત, હરણી નામનું વૃષ્ટ.
 હરિત, વિ. (ત: તા. તં.) લીલું, લીલારંગનું.
 હવિતક, ન. (કં.) શાક, ભાજી, તરકારી.
 હરિતાલ, ન. (લં.) હરતાળ, દુવાં.
 હરિતાલક, ન. (કં.) હરતાળ.
 હરિત્, સ્ત્રી. (ત.) દીશા, વિ. (ત: ત: ત.) લીલું, પુ. (ત.)
 ઘોડો, ન. પુ. (ત: ત.) ધાસ.
 હરિદશ, પુ. (શ:) સુર્ય, સુરજ.
 હરિદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા.) હળદર.
 હરિદ્રામ, વિ. (મ: મા. મં.) પીપું.
 હરિદુ, પુ. (દુ:) દાર હળદર.
 હરિન્માળિ, પુ. (ળિ:) પાચ, પાંચ, લીલમ.
 હરિપ્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) લક્ષ્મી.
 હરિમંચક, પુ. (ક:) ચણા, ચણા.
 હરિમંચજ, પુ. (જ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 હરિવાલુક, ન. (કં.) કોથળા, કાંકડી.
 હરિહય, પુ. (ય:) ઇંદ્ર.
 હરિતંકી, સ્ત્રી. (કી.) હરડાનું ઝાડ. [પુ. (ળ:) વટાણા.
 હરેણુ, સ્ત્રી. (ણુ:) રેણુક ખીજ કરીને ખુશખોઈ છે તે,
 હર્મ્ય, ન. (મ્યં.) ધનવાળાનું ઘેર.
 હર્યંક, પુ. (ક્ષ:) સીંહ, સહી.
 હર્ષ, પુ. (ર્ષ:) આનંદ, ખુશી.
 હર્ષમાળ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) આનંદયુક્ત.
 હલ, ન. (લં.) હલ.
 હલા, અ. અરે-વો-વીગેરે.
 હલાયુધ, પુ. (ધ:) બલદેવ, બળરામ.
 હલાહલ, ન. (લં.) એક જાતનું જીહેર છે.
 હલિન, પુ. (લી.) બલામ, બલદેવ.
 હલિપ્રિય, પુ. (ય:) કળંબનું ઝાડ, કુંબનું ઝાડ.

हलिप्रिया, स्त्री. (या.) दारु, शराय.
हल्य, वि. (व्यः व्या. व्यं.) हल्यते ऐहियुं.
हल्य्या, स्त्री. (व्या.) हल्येो जभाव, धणुाहल.
हल्लक, न. (कं.) शांज्गु कुलनारै रातुं कमण.
हव, पु. (वः) भोलावपुं, तेडपुं, आस्ता, यत्, जस.
हविस, न. (विः) धी.
हव्य, न. (व्यं.) देव प्रीत्यर्थे जे अंन ते.
हव्यवाहन, पु. (नः) अग्नी.
हस, पु. (सः) हसपुं, हश्यरस.
हसनी, स्त्री. (नी.) शैगडी, सगडी.
हसती, स्त्री. (ती.) उपलो शब्द श्रुयो.
हस्त, पु. (स्तः) हाथ, तेनामनुं नभतर. [कायलो करयो.
हस्तभरण, न. (णं.) जे भारवा आवे तेना शये भु-
हस्तवारण, न. (णं.) उपलो शब्द श्रुयो.
हस्तिनख, पु. (खः) शेरना दरवाज आगल शेर-
लाहथी उतरवा सारै करेला माठीनो ढगलो.
हस्तिपक, पु. (कः) भावत, हाथी यलावनारै.
हस्तिन्, पु. स्त्री.) हाथी.
हस्त्यारोह, पु. (हः) भावत, हाथी हाकनारै.
हा, अ. शोक, पीडा, दुःख.
हाटक, पु. (कः) सोगु.
हायन, पु. न. (नः नं.) वरस, संवत्सर, पु. (नः) कीरणु.
हार, पु. (रः) मोतीनो कुंडो-हाउकुंडी.
हारीत, पु. (तः) अिक जगतुं भंभेइछे.
हार्द, न. (दं) प्रेम, प्यार.
हाल, पु. (लः) हल.
हालहल, न. (लं.) अिक जगतुं जेहेरछे.
हाला, स्त्री. (ला.) मद्य, दारु, शराय.
हालिक, पु. (कः) हल अेडनारै अणद.
हाव, पु. (वः) विलाश, कामयेष्ट.
हास, पु. (सः) हसपुं, हश्यरस.
हास्तिक, न. (कं.) हाथीनु ठेणुं-जभाव.
हास्य, न. (स्यं.) हसपुं, नाटकमनो आ अिक रसछे.
हाहा, पु. (हाः) देवनो गवधयो, देवनो गाणारो.
हंसा, स्त्री. (सा.) चोरी, ज्व लोयो, हींसा.
हंसिकर्मन्, न. (मं.) जडुथी मारपुं, मुकमारथी.
हंस्र, वि. (स्रः स्रा. स्रं.) हींसा करनारै, धातकी.
हि, अ. नीक्षय.

हिक्का, स्त्री. (का.) अवाजने भेद, हेडकी, अडउ
उयकी.
हिंगु, न. (गु.) हींग.
हिगुनिर्यास, पु. (सः) लींयडगु अड, लींयडे।
हिंगुल, पु. न. (गुः गु.) हींगणो.
हिंगुली, स्त्री. (ली.) जंगली पेंगणु.
हिंगुलु, पु. (लुः) हींगणो.
हिब्जल, पु. (लः) हजर नामनो पाणीमानो नेतर
हिंजोर, पु. (रः) भुधर शीणु.
हिंताल, पु. (लः) ताडगु अड, ताड.
हिम, न. (मं.) थंडी, वि. (मः मा. मं.) तहाडुं.
हिमवत्, पु. (वान्.) डीभायल नामनो पहाडछे ते
हिमवालुका, स्त्री. (का.) कपुर.
हिमसंहति, स्त्री. (तिः) अहु तहाड-थंडी, जडेो अः
हिमाशु, पु. (शुः) अंद्र, आंद.
हिमानी, स्त्री. (नी.) अरक, करां. [रपती
हिमावती, स्त्री. (ती.) तीरपणुं क्षीरोद्री, सोणा
हिरण्य, न. (प्यं.) धन होलत, शोगु, रपु.
हिरण्यगर्भ, पु. (भः) अ्रहदेव.
हिरण्यरेतस, पु. (ताः) अग्नी.
हिरण्यवाह, पु. (हः) शोणा नामनी नी.
हिरक, अ. शीवाग्ने, वरुग्ने, पाशे.
हिनमौचिका, स्त्री. (का.) आडोलाणी लाजु.
ही, अ. आक्षयं, थाकुं, दुःख, भाटे, अेम.
हीन. वि. (नः ना. नं.) नापेलुं, नींध, पोखुं.
हुनभुक, पु. (कं.) अग्नी.
हुनभुकप्रिया, स्त्री. (या.) अग्नीगी स्त्री—आयड
हुं, अ. तर्क, ज्वाल, कयास.
हूति, स्त्री. (तिः) तेडु, हजन, दावद.
हूं, अ. लज्ज, लाज, निवारणु.
हूहू, पु. (हूः) देवनो गवयग्ने, देवनो गाणारो.
ह्याः अ. गडकाल, गयोहहोडो.
हणिया, स्त्री. (या.) निंदा, अदगोह.
हणीया, स्त्री. (या.) उपलो शब्द श्रुयो.
हत्, न. (त्. द.) -हृदय, अंतःकरण, हृं, धात
हृदय, न. (यः) उपलो शब्द श्रुयो.
हृदयंगम, वि. (मः मा. मं.) स्वच्छ, साक, लागी
वणगीने, असर काकक जोग अने उलयुं

वि. (लु: लु, लु.) } सारा दीलनो.
 वि. (कः) }
 वि. (यी. यिनी. यि.) }
 (च: चा. वां.) साक्ष्योलवुं, स्पष्ट भाषणुंदोरत.
 न. (कं.) धंद्रय.
 च, पु. (कः) विभ्यु.
 (ए: एा. टं.) हर्षयुक्त, आनंदी.
 स, वि. (स: सा. सं.) आनंदी दीलनो.
 संभोधन. [जनीप्रभा.
 स्त्री. (ति: अग्नीनी ज्वाला, हृथीआर, सुर-
 (तु:) कारणु.
 पु. (र:) अेक पहाडछे.
 क, पु. (कः) उंपरगु आड, उंपर, युलड.
 न. (म.) सौगु.
 पु. (त:) हेमंतरेपु.
 क, पु. (कः) पीजायापो, सोनयापो.
 क्का, स्त्री. (का.) पीया कुलनीगुध. [मनो पहाड.
 पु. (द्रि:) मेरु नामनो पहाड, सुवर्णयल ना-
 पु. (व:) गणुपती, [आयडीनो लटके.
 स्त्री. (ला.) आयडीनो लटके, शोह्यत वप्पते
 स्त्री. (वे) धोडानो शुभे.

हे, भ. संभोधन.
 हैमवती, स्त्री. (ती.) पारवती, हरडागुआड, सईदेवेअंड
 हैयंगवीन, न. (नं.) तागुधु, आगला दहडे कढेला
 दुधगु धी.
 हानु, पु. (ता.) रीगवेदगुतोप्राखणु.
 होम, पु. (म:) होम, जस, यस. [जतनी रेशाछे.
 होरा, स्त्री. (रा.) अरधीरासी, शास्त्रीपीषिस, अेक
 हद, पु. (द:) उंडा सरोवर.
 ह्लादिनी, स्त्री. (नी.) नदी.
 हसिष्ठ, वि. (ष्ठ: षा. षं.) धयु नहानु.
 हश्व, वि. (श्व: श्वा. शं.) डींगणो.
 हश्वगवेधुका, स्त्री. (का.) अला-हस्वयीका वनस्पती.
 हश्वंग, पु. (ग:) लुक नामनी वनस्पतीछे.
 ह्लादिनी, स्त्री. (नी.) वीजणी, नदी, सालधनुं आड.
 ही, स्त्री. (ही:) लाज, शरम.
 हीण, वि. (ण: णा. णं.) }
 हीत, वि. (त: ता. तं.) } शरभायेलो.
 हीन, वि. (न: नं. नं.) }
 हीवेर, न. (रं.) वाया नामनी वनस्पती.
 हेषा, स्त्री. (षा.) धोडानो अवाज.
 ह्लादिनी, स्त्री. (नी.) सालधनुं आड.

समाप्त.

આ અથને આશ્રિય આપનારા ગૃહસ્થાના નામો.

	નકલ		નકલ
માહિદાજી	૫૦	શેઠ નવલરામ લક્ષ્મીરામ	૧
ત્રીભાવનદાસ રતનજી મોદી	૨૫	શેઠ રસતમજી હોરમસજી કાપડીયા	૧
જગનલાલ વીં સંતોકરામ	૨૦	ડા० લીલાધર ઝોધવજી	૧
જગજીવનદાસ હેમજી	૧૫	વ્યાસ જ્ઞાતિસન જીવનદાસ	૧
દુવારકાદાસ વસનજી	૧૦	ડા० પરશોત્તમ ઝોધવજી	૧
પારદેસર ડોસાભાઈ મુનશી	૫	શેઠ ગોવરધનદાસ નરશીદાસ	૧
રમચંદી ખીમજી	૫	શેઠ જમશેદજી ખરશેદજી ખીલીમોરીયા	૧
મયુરોદાસ લવજી	૫	શા० કરસનદાસ માધવદાસ	૧
તનશી નરશી	૫	શા० ગોકલદાસ જગમોહનદાસ	૧
રામચંદ્ર જગંનાથજી	૫	શા० ત્રીભાવન આનંદજી	૧
વિશ્વારામ મકુંદજી	૫	સોમનારાયણ નરનારાયણ	૧
જગરાંકર વિઠ્ઠલજી વૈદ્ય	૫	શેઠ જગજીવનદાસ નાહનાભાઈ	૧
તળીનદાસ જમનાદાસ	૨	ડા० કરસનદાસ હરીભાઈ	૧
ખીમજી રામજી	૨	શા० વુણસીદાસ હરજીવનદાસ	૧
બદવજી રાધવજી	૨	રા. રા. આત્મારામ જગંનાથ કીર્તીકર	૧
કરો દાસ વલ્લભદાસ	૨	રા. રા. વાસુદેવ જગંનાથ	૧
રામચંદ્ર લજી	૨	ડા० દામોદર જ્ઞેઠા	૧
જગંનાથ ચંકરશેઠ	૨	રા. રા. નારાયણ રામચંદ્ર	૧
કમ મજી	૨	શા० ગોવરધનદાસ નારાયણભાઈ	૧
કરમ નેનશી	૨	રા. રા. વસંતરાવ ખાલમકુંદ તલપદે	૧
નાનજી ગોવીંદજી	૨	શા० ત્રીકમજી પ્રેમજી મોદી	૧
લક્ષ્મીદાસ ખીમજી	૨	ડા० મુરારજી કલ્યાનજી	૧
કલ્યાણદાસ નરોત્તમદાસ	૨	ડા० ધીરજીલાલ દલપતરામ	૧
કોરભાઈ મુનીભાઈ ચકાવાલા	૨	રા. રા. અનંદરાવ આપાજી	૧
હરીકૌસનદાસ નરોત્તમદાસ	૧	રા. રા. ખાણકૂંણા વાસુદેવ નારાયણ કીર્તીકર	૧
ત્રીભાવનદાસ વરજીવનદાસ	૧	શેઠ દુર્ધારામ સનમુખરામ	૧
લખમીદાસ ગીરધરદાસ	૧	શેઠ દલપતરામ જી. બેક સાહેબના કલારક	૧
રંધનાથદાસ ગોપાલદાસ	૧	શેઠ રણછોડદાસ નરોત્તમદાસ	૧
વેશવદાસ નયુભાઈ	૧	શેઠ આત્મારામ જમનાદાસ	૧
દુવારકાદાસ ઝોધવજી	૧	શેઠ માણેકલાલ પરમાનંદદાસ	૧
વલ્લભદાસ હરજીવનદાસ	૧	શેઠ ઠાણારામ પરશોત્તમદાસ	૧
પી. ડી. ડી. શીલવા	૧	શેઠ કાશીદાસ શ્રીજીભુખણદાસ	૧
ગણપત પાંડુરંગ	૧	શેઠ હરકૌસનદાસ ગોવર્ધનદાસ	૧
રા० હરીચંદ્ર શામરાવજી	૧	શેઠ દલપતરામ અંબારામ	૧
ગાદાસ કીશોરદાસ	૧	શેઠ માણેકજી પ્રાક્ષનજી	૧
જી ભાઈ	૧	શેઠ નરભેરામ મનસુખરામ	૧

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 02425 9205

**DO NOT REMOVE
OR
MUTILATE CARDS**

NEW ORDER
New & A
Ahmedab

